ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 1 (81) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 7 січня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Твоя залікова книжка

Іван Іванюк навчається на 3-му курсі енергетичного факультету. Погортаймо його заліку книжку. В ній — самі п'ятірки. Вона є яскравим свідченням надзвичайної працьовитості, високої свідомості, самовідданості майбутнього спеціаліста. Іван — ленінський стипендіат, голова профбюро факультету. За яку б справу не брався юнак, яке б доручення йому не давали, він усе виконує із завзяттям, ініціативою, бездоганно.

Коротка здавалося б, студентська пора, а слід вона залишає на все життя. Надбане за час навчання у вузі— то благодатний скарб, який завжди в пригоді спеціалісту. І чим вагоміший багаж його знань, культури, громадських навиків, тим упевніше крокує він по житю.

В нашому інституті навчаються і працюють тисячі юнаків і дівчат. Чимало з них ще на перших курсах зарекомендували себе пристрасними поборниками радянської науки. Наслідуючи приклад старших поколінь, комуністів, спеціалістів народногосподарського виробництва, яких готує інститут, вони високо несуть прапор вищої радянської школи і новаторства. З стін ВПІ випущено тисячі висококваліфікованих фахівців різних галузей виробництва, які своєю працею вносять посильний вклад у виконання грандіозних планів комуністичного будівництва.

Дорога у вищу школу у нас відкрита всім. Але це не значить, що вступити на неї молода людина може, не доклавши ніяких зусиль. Глибокі знання — своєрідна «перепустка» до вузу. Вони ж — і головна мета навчання студента. Людина, яка добре вчиться, як правило, потім і добре працює. Адже вироблена у вузі звичка сумлінно опановувати все, чого навчають майбутнього спеціаліста, стає звичкою, насущною потребою і надалі, в самостійному трудовому житті, виконувати свою роботу тільки з високою оцінкою, з повною віддачею знань і вмінь. Отже, оцінка в заліковій книжці студента — не просто його особиста справа, а показник того, як він виконує свій суспільний обов'язок. Обов'язок досконало опанувати свій фах, стати загартованим політичним бійцем, прийняти від старших естафету комуністичного творення.

Саме так розуміє своє покликання переважна частина вихованців нашого вузу — вони сумлінно вчаться, беруть активу участь у громадсько-політичній роботі, невпинно розширюють свій кругозір, поглиблюють духовну культуру. На виховання такого свідомого ставлення студентів до своїх обов'язків спрямовані зусилля деканатів, партійної, комсомольської і профспілкової організацій.

Працювати без відстаючих — цей девіз багатьох трудових колективів повинен знайти постійну прописку і в нашому інституті. Адже навчання — теж праця. І наша держава, наш народ з повним правом чекають, що вона буде високоефективною, наснажливою і принесе добру віддачу.

Хай в третьому році одинадцятої п'ятирічки кожен студент подбає про це, докладе всіх зусиль, щоб своїм сумлінним навчанням, активною участю в суспільному житті примножувати славні традиції нашої радянської вищої школи.

АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

ПРОБЛЕМНЕ НАВЧАННЯ—МОДА ЧИ НЕОБХІДНІСТЬ?

Науково-технічна революція і разом з нею все зростаючий потік наукової інформації вимагають інтенсифікації усього навчального процесу.

Як і на багатьох кафедрах інституту, на кафедрі політекономії за останні роки чимало зроблено для інтенсифікації навчального процесу. Постійно застосовуються технічні засоби, програмований контроль знань студентів, та особливо важливого значення набуває вдосконалення методики проблемного читання лекцій і проведення семінарських занять.

У вивченні політекономії методика проблемного навчання давно знайшла своє застосування. Сам характер цього предмету вимагає від лектора такої постановки питання перед аудиторією, щоб наукові проблеми розкривались студентам за допомогою довідного матеріалу. Тому для досвідчених викладачів нашої кафедри сам проблемний метод навчання далеко не новий. Сьогодні кафедра працює над поглибленням методики проблемного навчання і більш повного використання можливостей його застосування при формуванні наукового комуністичного світогляду студентів. Разом з тим, хотілось би відзначити, що проблемне навчання відносно політекономії має свою специфіку. Адже це не просто економічна наука, а перш за все, ідеологічна область знань, тому проблемні ситуації повинні бути соціально зорієнтовані. А це значить, що будь-яка поставлена перед аудиторією проблема повинна розкривати, перш за все, соціальні переваги нашого суспільства, переконувати молодих в вірності марксистсько-ленінського вчення і торжества комунізму. Досвід переконує, що найкращого результату в цій справі можна домогтися завдяки правильному висвітленню найбільш гострих і злободенних питань соціально-економічного розвитку як капіталізму, так і соціалізму. Це концентрує увагу аудиторії і робить виклад матеріалу дохідливим. Таким чином студенти не лише запам'ятовують факти, а проникають в саму суть методології економічної теорії..

Перед кафедрою зараз стоїть завдання відібрати з кожної теми курсу проблемні ситуації, сформулювати логіку їх розкриття і кінцеві висновки. Робота ця для нас важлива ще й тому, що на кафедрі працює багато молодих викладачів, яким необхідно вдосконалювати методики і поглиблення теоретичних знань.

Вирішальним моментом впровадження проблемного навчання є відповідна підготовка слухачів. У нас щороку повторюється одна й та ж ситуація. Починаючи роботу з третім курсом, ми стикаємося з тим, що далеко не всі студенти вміють конспектувати лекції, Вони вимагають від нас диктування. А диктування і творча робота студента на лекції — несумісні. Мабуть, варто більш сміливіше запроваджувати проблемне навчання і на молодших курсах, не вважати, що це, мовляв, справа лише тих викладачів, які мають діло із старшокурсниками.

Читаючи студентам лекції з політекономії, ми повинні навчити їх правильно вибирати шляхи вирішення сьогоднішних економічних проблем, використовуючи при цьому запас знань з теорії марксизму-ленінізму. Питання ці вирішуються не одинаково навіть в групах одного лекційного потоку, не кажучи вже про різні потоки. Активні методи приваблюють до роботи в першу чергу найбільш підготовлених студентів. Тому розроблена і прочитана проблемна лекція для більш підготовленої аудиторії приносить користь і, навпаки, там, де студенти недостатньо підготовлені— вони не розуміють, а значить, і не засвоюють викладеного їм матеріалу, Так трапилось, зокрема, на третьому курсі двох різних факультетів однієї спеціальності.

Викладач підготував проблемну лекцію на тему: «Відтворення суспільного капіталу». Так ось, якщо студенти потоку ПЕ-80 активно працювали, приймали участь у вирішенні проблемних ситуацій разом з викладачем, вони й добре засвоїли матеріал. На потоці ж ПМ-80 студенти навіть не встигали записувати запропонований їм матеріал.

Мабуть, такі лекції варто читати для більш підготовленої аудиторії.

Виходячи зі всього сказаного вище, ми бачимо, що впровадження методів проблемного навчання є першочерговою необхідністю. З всього величезного потоку інформації ми повинні навчати студентів відбирати найголовніше, правильно орієнтуватись в соціально-економічних питаннях, які сьогодні висуває перед нами життя. І тут дрібниць не може бути.

В однаковій мірі повинні бути підготовлені і викладачі, і студенти та й аудиторія для занять. У нас же трапляються випадки, коли політекономію соціалізму для четвертого курсу читають в спеціальній аудиторії по політекономії капіталізму, а студенти третього курсу, які вивчають політекономію капіталізму, слухають лекції з цієї теми в аудиторії по атеїзму, Аудиторія повинна мати відповідне оформлення, можливості для використання сучасних технічних засобів навчання.

Хоча ми маємо достатню кількість ТЗН, для курсу політекономії найбільш ефективною є замкнута система навчального телебачення. Плакати і слайди поновлювати щорічно неможливо, а показувати старі— значить даремно гаяти час. За допомогою же замкнутої системи телебачення викладач має можливість демонструвати найновіший матеріал на кожній лекції. Для курсу політекономії ця проблема стоїть, мабуть, гостріше, ніж для інших дисциплін.

Хочеться вірити, що впровадження прогресивних методів навчання стане вкрай необхідним і для наших організаторів навчального процесу. Тільки допомагаючи один одному, вирішуючи одне спільне завдання, ми зможемо добитися запланованих результатів.

В. АРАПОВА,
доцент кафедри політекономії.

СЕСІЯ

СЕСІЯ

Чудова зимова пора! Сріблястий іній на деревах, збігаюча в далечінь лижня, перемети, дзвінка крига ковзанок... Та все це поки що забуто, залишено. Розпочалась зимова сесія. В ці дні часу для розваг у студентів обмаль. Скільки підручників треба переглянути, гори конспектів перечитати. Турботи, студентські турботи.

Урочисті, радісні і трошки схвильовані збираються вони в читальних залах бібліотек, в аудиторіях, лабораторіях або просто в коридорах і вестибюлях інституту, щоб ще раз згадати пройдений матеріал, одержати потрібну консультацію, підтримати один одному настрій перед іспитом.

Особливо хвилюються в ці дні першокурсники. Здається, так швидко промайнув перший семестр. Інститут, звичайно, не школа. І хоча більшість з них вже звикли до нових умов і вимог, навчилися працювати самостійно, перша сесія — все ж таки перша!

Світлана Вишенська — не новачок в інституті. Вона третьокурсниця. Навчається дівчина на машинобудівному факультеті. В її заліковій книжці — одні п'ятірки і четвірки. В ці дні більшість вільного часу Світлана проводить в читальному залі бібліотеки. Вона впевнена, що й нинішню сесію складе на «відмінно»

На фото зправа: С. Вишенська.

СЕСІЯ...

Студентський телетайп

12 студентів третьої групи четвертого курсу факультету автоматики і обчислювальної техніки склали перший екзамен на «відмінно».

Блискучі знання з розрахунку і проектування елементів електронно-обчислювальної машини показали Олена Архипова, староста групи Валентина Михальчук, комсорг Неля Власенко та профорг Валентина Зінчук. Решта, 10 студентів цієї групи, одержали добрі оцінки.

2654 студенти ВПІ приймають активну участь у науково-дослідній роботі. 153 із них працюють в інженерно-конструкторських бюро, що діють на інженерно-будівельному факультеті та багатьох кафедрах вузу.

Торік у Всесоюзному і республіканському конкурсах 19 студентських робіт визнано кращими. Їх автори удостоєні медалей, дипломів та Почесних грамот Мінвузів СРСР, УРСР, ЦК ВЛКСМ, ЦК ЛКСМУ та Центральної ради науково-технічних товариств.

...СЕСІЯ

Про міцну студентську дружбу, про боротьбу народів світу за мир краще всіх, мабуть, розповіли б студенти Азії, Африки і Латинської Америки, які навчаються у ВПІ. Та зараз і їм ніколи. Сесія є сесія. І готуватися до неї потрібно як слід.

Абдула Шихаб з Йемена добре усвідомлює обов'язки студента. Його країні вкрай необхідні висококваліфіковані спеціалісти. Тому й старається юнак. Навчається він на другому курсі радіотехнічного факультету.
(верхній знімок).

Сергій і Віра Мамчури здобувають вищу освіту на машинобудівному факультеті. Через кілька днів молоде подружжя підведе підсумки п'ятирічного навчання в інституті. А поки що радість на двох одна: Віра на відмінно склала перший державний екзамен.
(фото зліва).

Державні екзамени — це дуже серйозно. То ж зачинемо двері аудиторії. Тихше! Ідуть іспити!

ПОЛІТІНФОРМАЦІЯ В СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ

У звітній доповіді ЦК КПРС XXVI з'їзду нашої партії сказано, що «Умови, в яких усі ми живемо і працюємо, останнім часом значно змінились. Іншою стала радянська людина. Збагатились її знання, підвищилась ерудиція, значно зросли духовні запити.

...З іншого боку, зросла активність пропагандистських засобів класового противника, посилились його намагання справляти розкладаючий вплив на свідомість радянських людей». Це стосується і студентської молоді. А тому виникає необхідність постійно шукати нові, більш ефективні і дійові форми ідейно-виховної роботи серед студентів.

Одним з найважливіших напрямків ідейно-виховної роботи є політична інформація, яка сприяє формуванню у студентської молоді марксистсько-ленінського світогляду, активної життєвої позиції і норм комуністичної моралі, розвитку їх революційної, класової пильності. Головне завдання політінформації полягає в тому, щоб глибоко і дохідливо розяснити рішення XXVI з'їзду КПРС, суть внутрішньої і зовнішньої політики нашої партії.

Саме з цих міркувань і виходили ректорат, партком та його ідеологічна комісія, запроваджуючи на початку нинішнього навчального року 5-ти хвилинні політінформації перед початком занять. Їх мета — дати політичний огляд подій, що відбулися за останню добу. Досвід показує, що така форма політнавчання прижилася в нашому колективі, доказала свою життєву силу, знайшла схвалення серед студентів і викладачів. Про це свідчать їх численні відгуки, результати соціологічного опитування студентів першого курсу та контрольні відвідування політінформацій.

Разом з тим, це нововведення поставило і ряд невирішених поки-що проблем. Від участі в підготовці і проведенні політінформацій самоусунулись студенти, і що особливо небажано, четвертих і п'ятих курсів, тобто майже вже сформовані інженери-керівники.

Друга не менш важлива проблема — «Як і кому проводити політінформації в період екзаменаційних сесій?» Не може стояти осторонь і таке питання, як участь керівних кадрів в проведенні політінформацій.

Отже, нова форма політнавчання вимагає дальшого і постійного вдосконалення, пошуку шляхів і методів проведення політичних інформацій.

Цим далеко не повністю вичерпується коло проблем, що виникають. Тому чекаємо, шановні товариші викладачі і студенти, ваших пропозицій.

Б. ВАЛЬЧУК,
член ідеологічної комісії парткому, зав. кафедрою історії КПРС.

СЕСІЯ

ПОШУК МОЛОДИХ

Студенти енергетичного факультету активізовують свою науково-дослідницьку роботу. Координує і направляє її створена на факультеті рада.

Вчені нашої країни докладають великих зусиль в справі економії енергії і створення нових її джерел. Ведуться, наприклад, роботи по введенню в дію на Рязанській ДРЕС магнітогідродинамічного генератора потужністю 500 тисяч кВт; в гірських районах Західної України в найближчі роки заплановано збудувати цілий каскад електричних станцій по перетворенню геотермальної енергії в електричну. На кінець п'ятирічки майже 30 проц. електричної енергії добуватиметься нетрадиційними способами. Посильну участь в цій великій справі беруть і молоді науковці нашого факультету. Так,наприклад, на обласній студентській науково-технічній конференції, що відбудеться в березні, студент 2-го курсу Ю. Чижик виступить з доповіддю на тему: «Сонячні електростанції з приміненням концентратора сонячної енергії типу плоскогранного кута» Він працює під керівництвом доцента Е. С. Смолінського. Студенти 3-го курсу В. Андрущак, А. Носач, С. Ковальчук та І. Ягельська виступлять з повідомленням «Утилізація низькотемпературного тепла» (науковий керівник — доцент Ю. К. Пінчук.

Значна частина студентів - енергетиків присвятить свої роботи проблемі електропостачання промислових підприємств, зокрема, поліпшенню якості електричної енергії. Ця актуальна тема — основний науковий напрямок кафедри електропостачання.

Більше сотні наукових доповідей і повідомлень буде заслухано під час роботи конференції студентами нашого факультету. Велике значення для студентської молоді матиме цей форум. Адже саме тут формуються наукові характери і переконання, народжується істина. І все це ще більш важливо тому, що значна частина наших студентів розпочне свою інженерну діяльність в останні роки п'ятирічки. До цього часу рівень техніки значно підвищиться.

Наука і техніка, що розвиваються так стрімко, розв'язують все більш складні і сміливі завдання, їх успіх важко передбачити навіть на відносно невеликий строк. Отже, молодий радянський фахівець повинен бути готовим до роботи в цих нових умовах.

В. ІВАНКОВ,
зам. декана ЕФ по НДРС.
О. СВИРИДОВ,
студент 2-го курсу.

Мелодії бентежний світ

Кілька штрихів до портрета молодого київського композитора Івана Карабиця лауреата премії Ленінського комсомолу.

Слухаючи твори цього композитора щорозу відчуваєш ясний і глибокий пульс його думки, різнобарвну емоційну палітру почуттів. Згадуються при цьому слова Олеся Гончара про те, що людям потрібне лише те слово художника, яке чарує, бентежить, здатне сколихнути і серце й розум. Саме так прагне говорити зі слухачем заслужений діяч мистецтв УРСР, лауреат Республіканської комсомольської премії імені М. Островського композитор Іван Карабиць. Його творчість — одна з помітних сторінок українського радянського музичного мистецтва.

— Коли я пишу, говорить композитор, — то постійно відчуваю хвилювання за жудожній результат своєї роботи і завжди себе запитую: чи відповідає мій твір духовним запитам людей, чи не буде слухач байдужим до моїх почутів, думок, образів, які інколи так довго визрівають?

Вимогливість до власної творчості, прагнення постійно вдосконалювати майстерність стали запорукою успіхів композитора.

А почалось все з дитинства. Багатий світ чарівних звуків змалку заполонив дитяче серце, і хлопець вирішив присвятити своє життя пізнанню його, Звідти, з далекого тепер дитинства, прийшла любов до народної пісні і мистецтва, це вона привела тринадцятирічного юнака до Артемівського музичного училища.

Після закінчення фортепіанного відділу Іван Карабиць поступив до Київської консерваторії. Тут, у класі видатного радянського митця Б. Лятошинського, почалася для нього по справжньому наполеглива композиторська робота. Під керівництвом чудового майстра він засвоює основи композиційної техніки переймається народною мелодією. Уже студентські роботи І. Карабиця позначені прагненням до масштабних образів, філософським осмисленням складних проблем сучасності, пошуком власного шляху в мистецтві.

Навчаючись в аспірантурі, в класі заслуженого діяча мистецтв УРСР М. Скорика , молодий автор працює натхненно, з великим навантаженням. Копітка праця приносить творчі перемоги. Перша симфонія «П'ять пісень про Україну», якою І. Карабиць завершує навчання, привертає увагу критики й широких кіл музичної громадськості. У наступні роки композитор пише ряд різножанрових творів, серед яких великий успіх випав на долю концерту для хору, солістів і оркестру «Сад божественных песней», в якому автор, звертаючись до поезій визначного українського філософа-гуманіста XVII століття Григорія Сковороди, зумів по-новому осмислити фольклорні джерела XXVII — XVIII століть. За створення цієї симфонії та за цикл пісень на вірші Б. Олійника « На березі вічності» І. Карабицю присвоєно звання лауреата Республіканської комсомольської премії імені М. Островського.

Характерно, що І. Карабиць з однаковим успіхом працює в різних жанрах. «Сад божественных песней», «Заклинання вогню» (слова Б. Олійника), «Земле моя по імені Донбас» (на вірші українських радянських поетів) — репрезентують кантатно-ораторіальний жанр його творчості. Він автор трьох симфоній, двох фортепіанних концертів, які постійно звучать у виконанні провідних колективів і солістів республіки. Багато працює композитор і в камерних жандарх. У них чи не найдужче відчувається його потяг до поетичного відображення світу. Так, концертний дивертисмент для шести виконавців відзначається пластичністю форми м'яким, сповненим вокального дихання забарвленням, що робить його зручним для виконавців. Прагненням обійняти найширшу гаму почуттів, умінням проникнути, в навколишню дісність характеризується форпетіанний цикл з 24 прелюдій.

Нині у автора багато нових ідей, художніх задумів, над втіленням яких він наполегливо працює, Віриться що вже незабаром з-під пера молодого майстра з'являться нові високохудожні твори.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв , поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.

Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021, м.Вінниця, Хмельницьке шосе, БЮ 01013. Зам. 58.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 2 (82) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 14 січня 1983 року | Ціна 1 коп.

ПОСТАНОВА

КОЛЕГІЇ МІНВУЗУ СРСР І ПРЕЗИДІЇ ЦК ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ ВИЩОЇ ШКОЛИ І НАУКОВИХ ЗАКЛАДІВ СРСР

№ 46-11

м. Москва 2. грудня 1982 р.

1. За досягнення високих результатів у Всесоюзному соціалістичному змаганні по підготовці висококваліфікованих спеціалістів, підвищення ефективності і якості ідейно-виховної, навчально-методичної і науково-дослідної роботи.

1. 3. Нагородити Почесною грамотою Мінвузу СРСР та ЦК профспілки СРСР і третьою грошовою премією колектив Вінницького політехнічного інституту.

Міністр вищої і середньої спеціальної освіти СРСР В. П. ЕЛЮТІН.

Голова ЦК профспілки працівників освіти вищої школи і наукових закладів Т. П. ЯНУШКІВСЬКА.

П'ЯТИРІЧКОЮ МОБІЛІЗОВАНІ

Іде по землі своєю богатирською ходою третій рік одинадцятої п'ятирічки. Стрімкий наш будівничий час. Він дарує нам за труди нові і нові блага, оновляє міста і села, зводить на безмежних просторах Вітчизни небачені досі заводи, атомні і гідроелектричні станції, залізничні магістралі нафто-газопроводи, агропромислові комплекси.

У всіх у нас, трудящих Радянського Союзу, одна мета — будувати світле життя, працею і навчанням своїми зміцнювати Вітчизну, мир на землі .Ми маємо ясний дороговказ — рішення XXVI з'їзду КПРС.

Колектив нашого інституту, як і весь радянський народ, цілком і повністю підтримує рішення травневого і листопадового (1982 р.) Пленумів ЦК КПРС, положення і висновки, викладені у виступах Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова, що мають програмний характер.

В основу роботи нашого вузу лягає підготовка висококваліфікованих спеціалістів для різних галузей народного господарства. Сьогодні ВПІ — один з провідних вузів республіки. На восьми факультетах навчається близько семи з половиною тисяч студентів з дванацяти спеціальностей.

Керуючись вказівками XXVI з'їзду партії, постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів Союзу РСР «Про дальший розвиток вищої школи та підвищення якості підготовки спеціалістів», викладацький склад кафедр вузу постійно працює над вдосконаленням теоретичного і практичного матеріалу та робочих програм дисциплін в рамках навчальних планів, затверджених Мінвузом СРСР.

На основі цільової комплексної програми «Навчальний процес» було підготовлено інформаційний огляд про нукові досягненняня вчених інституту в допомогу викладачам для обновлення змісту лекцій, практичних і лабораторних занять.

Торік були проведені нові лабораторні роботи з використанням сучасного обладнання на кафедрах автоматизованих систем управління, автоматики і інформаційно-вимірювальної техніки та кафедрах обчислювальної техніки (з використанням дисплейного обладнання) на кафедрах інженерно-будівельного факультету.

На промислових підприємствах міста створено філіал лабораторії кафедри промислового і цивільного будівництва для виконання НІРС і госпітематики .Введено в дію систему замкнутого телебачення, обаднано лабораторію кібернетики тощо.

Виконуючи вказівки партії і уряду по підвищенню якості підготовки спеціалістів з вищою освітою, ректорат і партком проводять велику роботу по вдосконаленню науково-дослідної роботи студентів. В минулому навчальному році науково-дослідною роботою було охоплено 91 проц. студентів денної форми навчання. Ще з перших курсів чимало студентів зарекомендували себе пристрасними поборниками радянської науки. Під час виробничої практики студенти ВПІ отримують індивідуальні завдання на розробку окремих питань, висунутих виробництвом з врахуванням раціоналізаторської та винахідницької роботи того чи іншого в республіканській темабаза студентської науково-підприємства. В інституті діє також студентське проектно-конструкторське бюро і чотири СКБ на різних кафедрах. Торік на факультеті автоматики і обчислювальної техніки створено інститутський науково-дослідний загін «Алгоритм». Наш інститут брав участь в республіканській тематичній виставці «СКБ — база студентської науково-технічної творчості» і зайняв, четверте місце серед сорока двох вузів України.

Торік у Всесоюзному і республіканському конкурсах з природничих, технічних та гуманітарних наук 19 студентський робіт удостоєні медалей, дипломів та Почесних грамот Мінвузів СРСР, УРСР ЦК ВЛКСМУ, ЦК ЛКСМУ та Центральної ради науково-технічних товариств.

За звітний рік понад 350 дипломних проектів, захищених студентами,, рекомендовано до впровадженя.

Сьогодні близько шестисот студентів ВПІ навчаються на відмінно. Серед них є шість Ленінських стипендіатів. Відмінники навчання — це наш золотий фонд, гордість і слава нашого інституту.

Глибокі знання — головна мета студента. Адже людина, яка добре вчиться, згодом і працює краще. Вироблена у вузі звичка сумлінно опановувати все, чого навчають майбутнього спеціаліста, стає звичкою і в самостійному трудовому житті.

Саме так розуміє своє покликання переважна більшість юнаків та дівчат. Вони добре вчаться, беруть активну участь у громадсько-політичній роботі, постійно розширюють свій кругозір, підвищують свою духовну культуру.

Висока нагорода надихає і окрилює нас на нові звершення в праці і навчанні. В колективі інституту все більшого розмаху набирає соціалістичне змагання за вдосконалення навчально-виховного процесу, підвищення якості професійної підготовки і формування наукового марксистсько-ленінського світогляду та активної життєвої позиції у майбутніх спеціалістів.

Наш інститут бореться за почесне звання — імені Володимира Ілліча Леніна. Здобути це високе звання можна лише відмінним навчанням, активною творчою роботою усього професорсько-викладацького складу. Завдання, що витікають з цього такі: в 1983—84 навчальному році підвищити якість навчання студентів шляхом інтенсифікації навчального процесу на базі ЕОМ, вдосконалення методичної бази, виховання навиків самостійної роботи і наукових досліджень, впровадження мотдів проблемного навчання, ділових ігор та окремих методик дисциплін. Наполегливо добиватися єдності ідейно-політичного, і морального виховання студентів. Вдосконалювати систему підвищення ідейно-політичного рівня викладачів і співробітників інституту, щорічно проводити конференції з питань зовішньої внутрішньої політики КПРС і радянського уряду.

Підвищити рівень трудової і навчальної дисципліни серед викладачів і співробітників інституту.

Партком і ректорат виражають впевеність в тому, що в третьому році одинадцятої п'ятирічки студенти і викладачі, всі співробітники ВПІ докладуть максимум зусиль, щоб своїм навчанням, ударною працею і активною участю в громадському житті ції нашої радянської випримножити славні традиції школи.

В новому навчальному році довести обсяг науково-дослідних робіт до 7 млн. 100 тисяч карбованців.

У відповідності з завданнями Продовольчої програми виконати науково-дослідні роботи по вдосконаленню конструкцій сільськогосподарських машин і автоматизації технологічних процесів в харчовій промисловості на 330 тисяч карбованців.

Виконати науково-дослідні роботи по комплексно-цільових програмах розвитку народного госпдарства Союзу РСР, УРСР, по завданню Державного комітету науки і техніки, Держплану і АН СРСР та УРСР в обсязі 4,5 млн, крб.

Направити в Держкомітет у справах винаходів при Раді Міністрів СРСР не менше 195 заявок на передбачені винаходи.

Спільно з Будинком техніки НТТ організувати університет технічної творчості для новаторів регіону...

Студентські пелетаци

Чотирнадцять студентських груп з IV—V курсів інституту склали перший екзамен на чотири і п'ять.

* * *

Група 2 ЕОМ-79, де комсоргом Антоніна Мекекечко, успішно склала вже два екзамени. В залікових книжках студентів одні п'ятірки і четвірки.

* * *

Без трійок склала два екзамени і група 2 ПЕ-79 (групкомсорг Ейваз Мамедов).

* * *

Найвищий бал на першому екзамені отримала група 2АТ-79. Дев'ятнадцять студентів цієї групи одержали відмінні оцінки. У двох студентів в залікових книжках з'явились четвірки.

* * *

Найкраще складають зимову сесію студенти факультетів: автоматики і обчислювальної техніки та енергетичного.

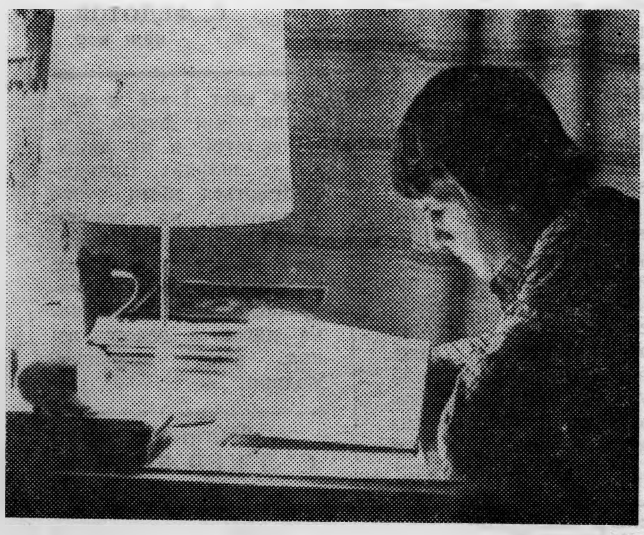

Фоторепортаж про хід сесії на другій сторінці.

І БУДНІ СТАЮТЬ ЙОМУ СВЯТАМИ

НАРИС

Цей сон снився мені принаймі разів зо три: у нас контрольна з фізики, а я нічого не знаю, нічого не пам'ятаю, все вилетіло з голови. Пустота. Мені незрозумілі навіть терміни контрольного завдання. Десь я чув про них, та що це таке, як до нього підійти? Ніяк не второпаю Як потопаючий за соломинку, хватаюся за примарну надію: будь що списати, а там як наляжу на фізику, як наляжу... Та неминучість катастрофи сковує жахом з голови до п'ят.

Так буває тільки у вісні. Прокинешся — і зітхнеш полегшено.

Але ж школа закінчена більше двадцяти років назад і з тих пір у мене з фізикою ніяких стосунків. Тай тоді я не відчував такого розпачливого страху перед фізикою, як ось в цей сон. Любити — не любив, але «встигав» в середньому на четвірку, був навіть у фізичному гуртку. Туди мене запросили, пам'ятаю, випускати стінгазету. Одним словом, ніяких підстав для подібного «фізичного кошмару» взагалі-то не було.

І раптом я зрозумів, що були. Та пустота, той вакуум, на місці якого повинні бути якісь фізичні схеми, вимагав доповнення. Так як і вимагають закони фізики. І я вперше в житті пошкодував, що ніколи всерйоз не займався цією наукою, що ніколи не розумів її суті, що не знайшлося людини, яка б роз'яснила мені все це.

Прояснення прийшло аж тоді, коли познайомився з доктором технічних наук, професором Юхимом Овдійовичем Карповим.

В 1955 році він закінчив Томський електромеханічний інститут інженерів залізничного транспорту і залишився на кафедрі теоретичних основ електротехніки. Був старшим лаборантом, секретарем вузівського комітету комсомолу. В п'ятдесят восьмому вступив до аспірантури, в шістдесят першому — захистив кандидатську дисертацію, а через шість років і докторську. Довгий час працював деканом електротехнічного факультету. Тепер ось уже чотирнадцятий рік живе і працює у Вінниці.

Титули, наукові ступені... А згадуються Юхиму Овдійовичу перші дні його педагогічної практики. Банальний, але характерний факт: більшість студентів вважали його першокурсником. Якось п'ятикурсники хотіли навіть «виселити» його з «своєї» аудиторії, коли він влаштував там додаткове заняття з двома-трьома студентами. «Виходь, нам клас потрібен». І не повірили, коли хтось зауважив, що це новий викладач, і що не можна з ним так розмовляти. «Думаєш, ми не знаємо? Він у вас на першому курсі навчається...»

В таких випадках Юхим Овдійович не ображався, не напускав на себе суворого вчительського гніву. Він сміявся разом з студентами. Розумів, молодість — «недолік», який з часом проходить. Хоча в глибині душі йому хотілося бути солідніщим, старшим. Хотілося, та він розумів, що все це даремно, поки що треба миритися з «недоліком». Потрібно бути самим собою. На мою думку, це головний його принцип — бути завжди самим собою. І це робить його таким ясним, стабільним. Це завжди допомагало йому зберегти рівновагу в різних ситуаціях. А приводів для таких ситуацій у викладача інституту хоч відбавляй. Інститут не школа. Рівень знань студентів повинен значно відрізнятися від рівня знань загальноосвітніх шкіл не тільки кількістю, а й якістю.

Викладати у вузі не кожен педагог зможе. Працювати тут — це вже зумовлена мужність. Як не розгубитися, не стушуватися, зберегти спокій і достоїнство перед самими студентами і такими світилами як професор Ростислав Олександрович Воронов — його перший порадник і настав-

Закінчення на 2 стор.

УКАЗ

ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про присвоєння професору Карпову Ю. О. почесного звання Заслуженого працівника вищої школи Української РСР.

За заслуги у підготовці висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства та активну участь у громадському житті присвоїти проректорові Вінницького політехнічного інституту, доктору тенхічних наук, професору Карпову Юхиму Овдійовичу почесне звання Заслуженого працівника вищої школи Української РСР.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР О. ВАТЧЕНКО.

Секретар Президії Верховної Ради Української РСР М. ХОМЕНКО.

м. Київ. 5 січня 1983 року.

СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ...

Відповідальна пора настала для студентів. Триває зимова сесія. Настав час звітувати про піврічне навчання. Сесія вимагає від студента зібраності, напруження всіх розумових і фізичних сил.

В ці дні більшість студентів проводять свій вільний час в читальних залах і лабораторіях. Екзамени — суворе випробовування і до них готувалися потрібно з усією відповідальністю.

Ольга Капранова, яку ви бачите на знімку зліва, навчається на третьому курсі машинобудівного факультету. Дівчина сумлінна у навчанні. В її заліковій книжці одні четвірки і п'ятірки. З такою ж сумлінністю готується Ольга до екзаменів. Наш фотокореспондент Р. Кутьков зафіксував її на фотоплівку під час самостійних занять у читальному залі бібліотеки.

Юрій Шашко (знімок зліва внизу) теж відмінник навчання. Він третьокурсник факультету автоматики і телемеханіки. Всі думки і помисли юнака — успішно скласти зимову сесію. А ще у Юрія є мрія — поїхати влітку в село у складі студентського будівельного загону. Та поки що на дворі зима. А це значить, що в цю пору у студентів сесія.

Сесія. Це слово сьогодні на вустах усіх. І викладачів, і першокурсників, і тих кому до захисту диплома залишилося кілька місяців.

Успішно складають екзамени студенти братніх соціалістичних країн, які навчаються в нашому вузі. Група ІРТ-80 з радіотехнічного факультету, в якій навчаються юнаки та дівчата з далекої Куби, успішно склала перший екзамен з марксистсько-ленінської філософії. Відмінні оцінки, зокрема, одержали Сеера Бласса, Л. Флорес, А. Ерпандео, Е. Гонсалес, А. Паво.

На відмінно склали перший екзамен нинішньої сесії і в'єтнамські хлопці з енергетичного факультету Хоанг Нгок Ван, Ди Минь Ха, Ньєм Куок Бас і Ле Туан Ту.

Попереду у юнаків та дівчат вузу нові випробування. Не будемо заважати їм. Тихіше! Ідуть екзамени.

І ЗБУЛАСЯ МРІЯ

Будинки білі-білі, наче з мармуру. А над ними сизуваті хмаринки В кожнім вікні — клаптик акварельного неба. Від того вони прозорі і чисті, як світанкова рань. І світлі-світлі, як юність.

Любові Дементьєвій не раз снились такі будинки. Цілі квартали міст.

Сни, а може уява, породили дівочу мрію. Красиву і зему.

...Відзвенів останній шкільний дзвоник Можна розпоряджатися своїм вільним часом як завгодно: поїздка за місто, кіно, театри, А мрія?

Будова була близько-близько, а літо тільки починалося.

— Ще в школі, — згадує Дементьєва, — я часто бігала на будівельний майданчик і милувалася будинками-велетнями, широкими проспектами, стрімкими заводськими трубами. Родом я з Донбасу. А там дуже багато новобудов. І я завжди заздрила тим, хто зводить їх своїми руками. Тепер ось чотири роки живу у Вінниці, навчаюсь на інженерно-будівельному факультеті ВПІ. Плюбила це чудове місто, його працьовитих людей.

Вінниця. Особливо вона приваблює її у вечірній час, коли райдужним сяйвом переливаються вітрини, моргають реклами, прекреслюють вулиці пунктири ліхтарів. Коли зоряне небо зливається на обрії з виблискуючим сяйвом вікон.

Вогні міста. Скільки приємних споминів навівають вони! Згадується їй рідне Стаханово, що у Ворошиловградській області, дитинство, юність — дівчата однокласниці, рідні батьки, що допомогли визначити вірну дорогу в житті, пізнати тіну і радість праці.

Потім буде ще багато радісних, хвилюючих подій. Вступила до геолого-розвідувального технікуму і закінчила його з відзнакою. Колеги та викладачі пророкували їй великі перспективи. А вона була невдоволена собою. Їй постійно чогось невистачало.

— І тільки тут, в політехнічному інституті, знайшла я своє покликання, свою улюблену професію, — каже Л. Дементьєва.

«Любов Дементьєва не тільки відмінниця навчання, вона хороший товариш, справжня подруга» — так характеризують її однокурсники.

Зараз у дівчини відповідальна пора — зимова сесія. І вона прагне скласти її на внідмінно.

Д. СЕРГЕЄВ.

І БУДНІ СТАЮТЬ ЙОМУ СВЯТАМИ

Петров А. С., Лишанский Б. А., Рафалес-Ламарка Э. Э.
Исследование процесса уплотнения бетонных смесей

ник? Звичайно, він теж людина і розумів, що не святі горшки ліплять. Він сам першим приходив Юхиму на допомогу. Приходив на його лекції, контролював, допомагав, радив і вчив. І оцінив у ньому важливу для викладача якість — здібність вчити і самому вчитися, розуміти свої помилки, не повторювати їх.

Саме томум Юхим Авдійович скрізь і завжди так легко входив у вузівські колективи, так органічно вплітався у їхній ансамбль. Саме тому так легко, я сказав би навіть, радісно працюється йому. Він наче гімнаст, який виконує складні вправи: глядач не замічає того, що йому важко, у нього складається враження, що йому важко, у нього складається враження, що йому — гімнасту — легко і приємно.

У мене, принаймі, залишилося саме таке враження.

Я ніколи не був на його лекціях, та подумки бачу, як він заходить до аудиторії повний достоїнства і діловитості, не звертаючи уваги на рипіння стільців — студенти сідають і починається урок. Рівний, притишений голос. Здається, він на жодну ноту не підвищує його навіть тоді, коли хтось з слухачів починає щось шептати товаришу. І цей спокійний, врівноважений голос примушує кожного студента раптом забути про все інше, переключити свій слуховий і розумовий апарати на сприймання матеріалу. А потім починається співбесіда. І проявляється йому невидимий рисунок думок студентських, його пульс, його логічна канва. У одних пульс слабий і не рівномірний, у інших — чіткий, як хронометр. В одних — явні прогріхи в логічній канві, у інших — хоч вишивай.

Це зараз так. Коли за плечима багаторічний досвід і навики викладача. А тоді, в молодості, було зовсім інакше. Він приходив до студентів з усією суворістю, на яку тільки був здатний. Він тоді ще не був самим собою і боявся, чого там гріха таїти, що дотепні студенти знайдуть в ньому слабинку. Він заходив в аудиторію закований в броню суворості, і ця броня завжди заважала йому увійти в контакт з студентами. Не було контакту — не було взаєморозуміння. Одне й теж він пояснював по декілька разів. І сам вже лякався, губився і не міг здогадатися, що краще б підійти до своєї теми зовсім по іншому. А студенти сиділи тихо і були пасивними. Його гнітила ця тиша, він заздрив тому гомону, який стояв на уроках у інших більш досвідчених викладачів веселому і діловому гомону, коли кожен студент хоче висловитись, коли з'являється азарт, коли робота думки наче захоплююча гра... А у нього на уроках електротехніка кам'яніла, ставала сухою і нудотною, наче проходила повз неуків, не удостоюючи їх пишністю своєї усмішки.

З часом зникла ота скованість. І ті перші успіхи були для нього справжніми святами. А потім прийшло до нього і визнання. Визнання як викладача, як педагога. І нове розуміння старих істин...

...Що таке суворість, наприклад? Для чого вона? Не для того ж, щоб лякати студентів... Вона, як і інша будь-яка якість, не повинна бути показовою. Суворість — невблаганна послідовність вимог, а не насуплені брови. «Вивчив той чи інший матеріал. Докажи. Не приймай на віру жодного положення». З приходом все тієї ж волі і розкутості прийшло довір'я студентів. Після лекцій вони обступали його щільним кільцем і запитували, запитували, Показували свої конспекти, контрольні роботи, просили: «Юхиме Овдійовичу, вас можна на хвилиночку?...»

...Прийшло і критичне ставлення до методики викладання, більш вільне володіння нею. Якщо раніше він тільки запитував у своїх старших колег: «А як краще?» «А як те?» «Як се?,» то тепер він і сам не раз вставляв своє слово, говорив: «Ні, я так не буду, мої ось так краще розуміють».

Ось такий він Юхим Овдійович Карпов, проректор по навчальній роботі ВПІ, доктор технічних наук, професор, член трьох наукових рад Академії наук СРСР і УРСР, член науково-методичної комісії з теоретичних основ елетротехніки при Мінвузах СРСР і УРСР, член двох редколегій наукових посібників, позаштатний лектор Вінницького обкому Компартії України. А нещодавно до всіх цих титулів приєднався ще один. За багаторічну і плодотворну роботу по підготовці і вихованню високоосвідчених спеціалістів Юхиму Овдійовичу Карпову присвоєно почесне звання «Заслужений працівник вищої школи УРСР».

Слухаєш Юхима Овдійовича Карпова і думаєш: чому його серце не знає спокою? Що це — властивість характеру? Ні, однією властивістю характеру цього, мабуть, не пояснити. Тож не будемо боятися гучних слів: це почуття високого громадського обов'язку, кровної зацікавленості в усьому, що відбувається в житті.

С. ФЕДОТОВ,
наш кор.

ЩЕДРІСТЬ ДУШІ

Дехто вважає, що праця бібліотекаря легка й доступна всім. Прочитати назву книги, знати де вона лежить, заповнити формуляр... Здаєть все легко і просто. Та це далеко не так. Праця бібліотекаря споріднена праці вчителя або письменника. Краса її — у впливі на людей.

Поет Л. Ошанін присвятив бібліотекарям вірша. Є там слова про «маршалів книжних», «зцілителів душ людських». «Хто ми без вас?... Люди без завтра і люди без пам'яті».

Дійсно, що значить людина без книги? Що вона може знати яким буде її внутрішній світ, рівень культури?

Робота в бібліотеці — це творчість. Можна бути начитаним, знати літературу, вникати у всі тонкощі бібліотечної справи і все ж таки вести цю роботу формально Адже робота з книгою, це перш за все, робота з людиною. Саме так розуміють своє покликання працівники читального залу кафедри суспільно-політичних наук .Людмила Максимівна Косаківська, Лариса Арнольдівна Тулиніна, та Зінаїда Устимівна Постнікова.

— Радісно стає на серці, розповідає завчитальним залом Л. М. Косаківська, — коли на твоїх очах ще вчорашній школяр, а нині студент стає більш тямущим, ерудованішим, дорослішає, входить в життя з великим колом інтересів. Особливо багато роботи у нас в ці дні, коли проходить зимова сесія. Ми проводимо з першокурсниками індивідуальну роботу, допомагаємо їм правильно орієнтуватися у виборі необхідної літератури, проводимо тематичні вечори, оформляємо стенди, організовуємо книжкові виставки: «Радянський спосіб життя», «Атеїстичне виховання», «Горизонти науки» та інші. Тільки в минулому році було проведено близько сорока різних книжкових виставок».

Бібліотекарі не пишуть книг. І все ж вони творці їхні фарби не на палітрі, а на книжкових полицях. Вони користуються ними тонко і розумно, на протязі багатьох років малюють прекрасну картину в душах людей. Картину незриму. Та саме вона лягає в основу основ всієї діяльності людини.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.

Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021, м.Вінниця, Хмельницьке шосе, БЮ 05042. Зам. 141.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 3 (83) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 21 січня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Студентський телетайп

Студенти груп 2 ЕОМ-79, 2 РК-78 склали вже чотири екзамени на «чотири» і «п'ять».

* * *

Комсорг групи 1 ЕПП-71 Наталка Момот звітувала в комітеті комсомолу про успішне завершення сесії.

У студентів групи 4-АТ-78 (комсорг Петро Сабащук) на рахунку вже чотири успішно складених екзамени.

* * *

Як і належить, на «п'ятірки» складає нинішню сесію Ленінський стипендіат, заступник секретаря комсомольського бюро радіотехнічного факультету Олександр Вітюк.

Приклад комуніста наслідують у навчанні студенти інституту Світлана Буда, Наталка Бик, Геннадій Енджієвський, Володимир Козлов та Ігор Новицький.

РОКИ ЮНОСТІ НЕЗАБУТНІЇ...

В твоїх руках, юний друже, черговий випуск студентської багатотиражки. Більшість матеріалів газети про тебе, про товаришів по Спілці Молоді, по навчанню.

З великою гордістю за рідну Вітчизну зустріли юнаки та дівчата ВПІ, як і вся радянська молодь сердечні слова новорічного оздоровлення радянському народові. І зараз, коли завершується перший місяць нового 1983 року, ми з впевненістю кажемо, що в наших задумах і прагненнях він, як і попередні роки, по-партійному бойовий! По-комсомольському завзятий! І безперечно щасливий!

Так, це думка всіх нас. Бо хіба ж це не щастя жити під мирним небом, здобувати у вузі свою улюблену професію, мріяти і кохати, пишатися розквітом і могутністю рідної Батьківщини?

—Історію творять тепер самостійно мільйони і десятки мільйонів людей, — сказав Володимир Ілліч Ленін на зорі Радянської влади.

Історія нашої країни — стілення думок і справ вождя. Ми відзначили 60-річчя утворення СРСР, впевнено вступили в третій рік одинадцятої п'ятирічки. І кожен з нас, часточка мільйонів, прагне внести свій вклад, вписати свою літеру в цю книгу історії.

Для студента глибокі знання — найголовніше. Потрібно добре вчитися, постійно розширювати свій кругозір, підвищувати свою духовну культуру, опановувати знаннями і навиками майбутнього спеціаліста, керівника виробництва.

Поки навчаєшся в інституті, хочеться якнайвидше закінчити вуз, стати самостійною людиною. Коли ж нарешті збувається це бажання, настає таке почуття, наче ти розлучаєшся з самим близьким і найдорожчим.

Студентські роки — найпам'ятливіша і найщасливіша пора. А попереду таке цікаве, таке захоплююче життя. Попереду безліч різних ситуацій, сотні проблем. І вирішувати їх доведеться вам — наполегливим, юним, з невтомним прагненням і зацікавленістю до нового, невивченого. Вам, чиї руки і серця постійно тягнуться до роботи. То ж зичимо вам, шановні друзі, щасливих обріїв! Успіху на екзаменах! Нехай юні студентські роки стануть для вас приємними споминами на вже життя.

СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ...

У студентів ВПІ в розпалі сесія. Екзамени складають стаціонарники, вечірники, заочники. Ось з веселою усмішкою на обличчі з аудиторії вийшов студент-заочник четвертого курсу факультету автоматики і обчислювальної техніки Михайло Васильович Кисіль. Екзамен з предмету «Електромагнітні устаткування автоматики» він склав на «відмінно». Це вже друга в його заліковці п'ятірка під час цьогорічної зимової сесії.

Приїхав сюди Михайло Васильович з Кам'янець-Подільського, де працює на заводі «Електроприлад». На його підприємстві виготовляють обчислювальну техніку для потреб народного господарства. Тому й вирішив здобути вищу освіту із цієї важливої галузі промисловості.

Попереду у М. В. Кисіля ще два іспити. Та він вірить в свої сили, що й ті

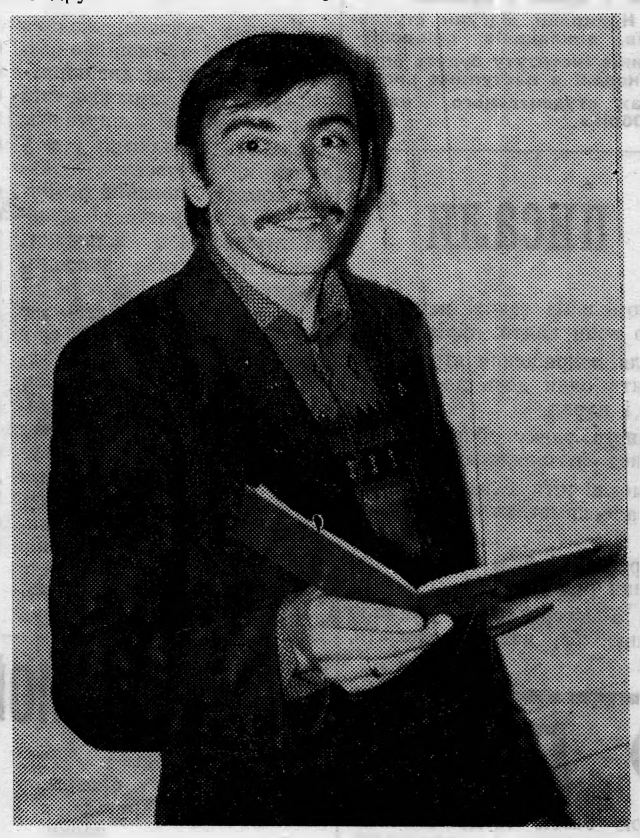

Фоторепортаж

екзамени складе на «відмінно». (Фото зліва).

Радісно на душі у студентки вечірнього відділення радіотехнічного факультету Альбіни Олександрівни Юхильсон. Екзамен з предмету «Радіопередаючі пристрої» вона склала на п'ятірку» Це уже сьома сесія у її житті. Альбіна Олександрівна працює на заводі «Термінал». В майбутньому хоче стати інженером - радіотехніком і трудитися в обчислювальному центрі статуправління.

Задоволений відповіддю третьокурсниці машинобудівного факультету Оксани Козирчук доцент І. І. Вишинський. Добре підготувалася дівчина з предмету «Теорія механізмів і машин». Іван Іванович щиро привітав Оксану з відмінною оцінкою і побажав їй стати хорошим спеціалістом. (Фото внизу).

Приємно було слухати доценту енергетичного факультету Е. С. Смолинському відповідь на екзамені першокурсника з Соціалістичної Республіки В'єтнам Хоанг Нгок Вана. У своїй країні він закінчив інститут іноземних мов, де досконало вивчив російську мову. У ВПІ юнак здобуде спеціальність педагога-енергетика, щоб потім в своїй країні готувати інженерів для народного господарства.

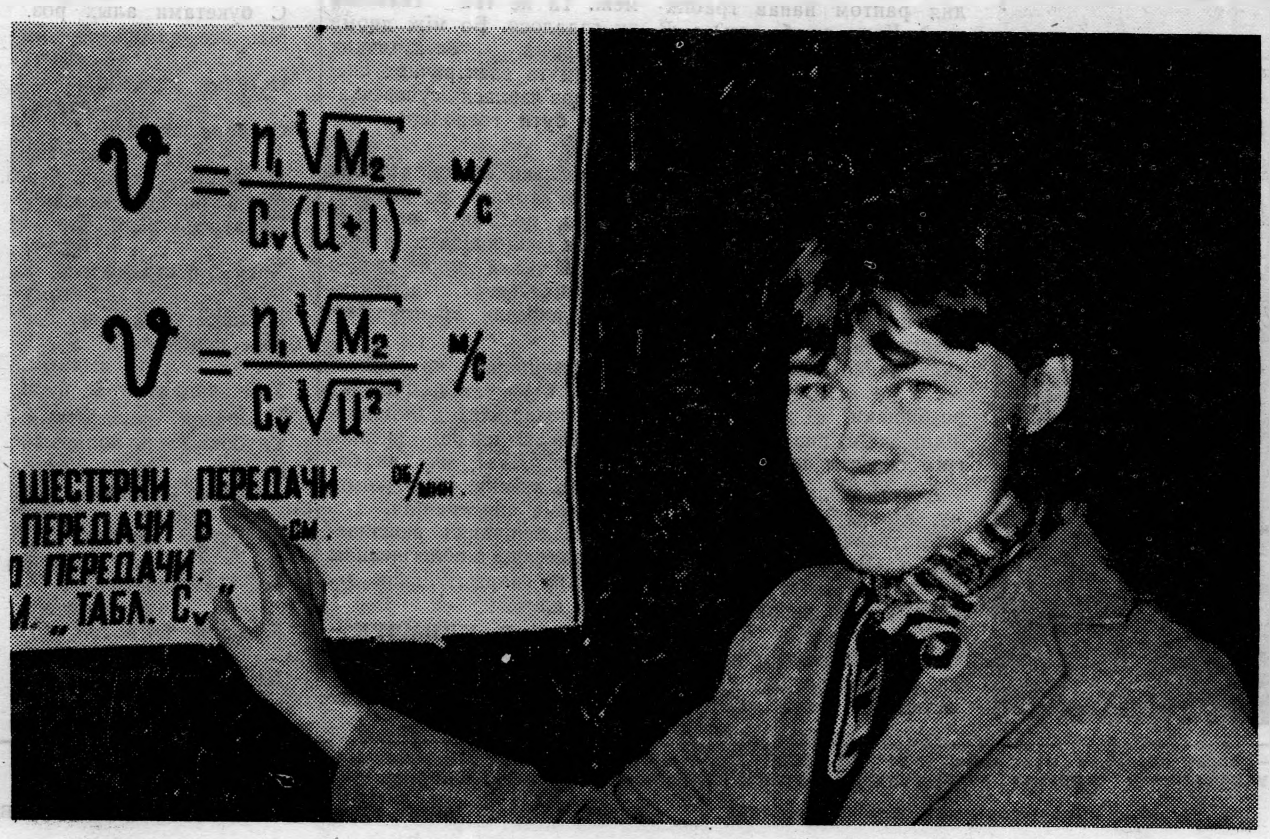

Перша п'ятірка в заліковій книжці Хоанг Нгок Вана свідчить про те, що старт у навчанні юнак зробив хороший. Варто сказати, що всі юнаки та дівчата з братнього В'єтнаму з особливою сумлінністю ставляться до своїх обов'язків. На «чотири» і «п'ять склали два перших екзамени До Мінь Ха, Ньєм Куок Бас, Ле Туан Ту, Чан Хіу Нам. Напружена зараз пора у студентів. Іде сесія.

М. ЮРЧИШИН,

«ОБРІЙ»

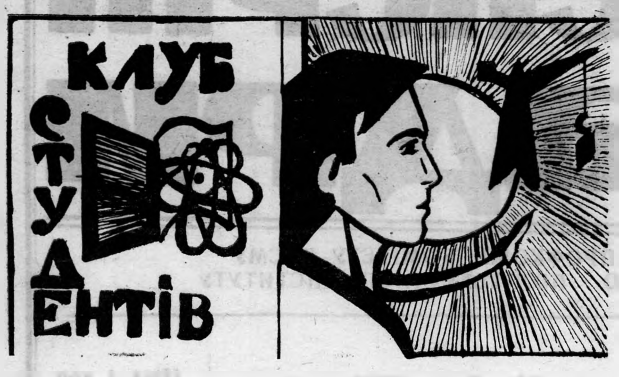

Студентські роки — це юність. А юність — пора пошуків і надій, хвилюючих дум про майбутнє. Але у вас, дорогі друзі, теж є чимало проблем, гострих невирішених питань. Ви замислюєтеся про свою роль і місце в житті, постійно читаєте книги про всебічний і гармонійний розвиток людини. Сперечаєтесь про нові кінофільми, про чистоту взаємостосунків і по-своєму відкриваєте для себе істину, хай вже сотні разів кимось відкриту. Та одному інколи важко розібратися в усьому.

Давайте поведемо мову про ваших друзів-однокурсників, про традиції нашого інституту, проте , як найбільш раціонально розподілити свій час, як закріпити свою самостійність в навчальному процесі, як краще організувати своє дозвілля.

Редакція газети охоче надаватиме слово Ленінським стипендіатам, відмінникам навчання, спортсменам, учасникам художньої самодіяльності — усім, хто побажає висловити свою думку.

Але для того, щоб матеріали клубу «Обрій» були цікавими і змістовними, пишіть нам про все, чим ви живете, що вас хвилює.

Ваші листи допоможуть нам зорієнтуватися на тих питаннях, що цікавлять вас.

Етика поведінки студента

Шановний друже! Ти вступив до інституту, щоб здобути свою найулюбленішу професію, про яку, можливо, мріяв не один день ще з шкільної парти.

Тепер, сумлінно готуючись до лекцій і семінарських занять, ти прагнеш засвоїти той чи інший матеріал, щоб мати в заліковій книжці хороші оцінки. Та чи справжній ти студент? Чи можна брати з тебе приклад? Мабуть, не одні успішні оцінки повинні служити еталоном радянського студенца.

Ти дав, наприклад, свій конспект чи підручник товаришу, а він чомусь його не повернув, сказав, що ніби-то загубив. А може й не загубив, а заздрить тобі і вирішив таким чином зіпсувати твій настрій. Але ти будь завжди оптимістом, не зривай на ньому свою обуреність, хай він сам зрозуміє свою помилку.

Сучасний студент. Яким він повинен бути? Давайте разом поміркуємо.

Я особисто хочу сказати кілька слів про наших дівчат. Це розумні і скромні молоді люди. Їх постійно цікавлять сучасні кінофільми, новини літератури і мистецтва тощо. Можливо, їм інколи не вистачає часу постійно ходити в кіно чи театр, та все ж вони прагнуть бути в курсі всіх справ.

Але є, на жаль, серед нас і такі дівчата, які занадто пишаються своєю приналежністю до студентства. І якщо хтось з їх однокласниць не зміг вступити до вузу, вони дивляться на них високомірно, горделиво, іноді навіть насміхаються з однокласниць -невдах.

Або ще такий приклад. Ви звернулися до свого однокурсника за допомогою і чуєте у відповідь відмову. Вам стає зрозумілим, що поряд з вами — черства людина, егоїст. На мою думку, кожен з нас повинен виховувати один одного. Якщо ви чуєте грубощі від товариша, поговоріть з ним відверто, хай він зрозуміє свою помилку.

Ввічливість... Студенти повинні ставитися один до одного з повагою. Інакше не вийде хорошого спеціаліста з того, хто зневажливо, без поваги ставиться до інших. Саме в студентські роки формується характер майбутнього спеціаліста А ще я вважаю — не потрібно сміятися з того, хто отримав незадовільну оцінку. Такому студенту потрібно допомогти.

Радянський студент повинен бути взірцем: в навчанні, в побуті, в поведінці на вулиці, в трамваї, театрі — скрізь. Студент — це майбутній керівник, з якого братимуть приклад сотні, тисячі людей.

Наталія МАРЧЕНКО,
комсорг групи 2 АТ-81.

Від редакції. Питання, підняті Наталкою Марченко, далеко не нові, але вони хвилюють кожного із нас.

У звітній доповіді ЦК КПРС XXVI з'їзду нашої партії сказано, що «Умови, в яких усі ми живемо і працюємо, останнім часом значно змінились, іншою стала радянська людина. Збагатились її знання, підвищилась ерудиція, значно зросли духовні запити». І все ж в нашому повсякденному житті ми ще нерідко зустрічаємось з міщанством, егоїзмом, культурною відсталістю.

Друкуючи роздуми Наталки Марченко, редакція газети «За інженерні кадри» звертається з проханням до всіх читачів взяти участь в обговоренні цього листа. Запшошуючи вас, шановні друзі, до цієї дискусії, ставимо перед вами кілька запитань.

1. Якою, на вашу думку, повинна бути сучасна радянська людина?

2) Чи вважаєте ви, що манера поведінки, одежа і мова людини є свідченням її високої культури?

3). Чи можна вважати культурною кожну освічену людину?

4). В яких літературних творах, кінофільмах, спектаклях ви знайшли героя, що став для вас ідеалом? Можливо ви знаєте таку людину в житті?

Хай девізом нашого диспуту стануть слова Чехова: «В людині повинно бути все прекрасне: і обличчя, і одежа, і душа, і думки».

Найкращі відгуки студентів, викладачів, співробітників інституту будуть опубліковані в наступних випусках студентського клубу «Обрій».

СВІТ ЙОГО ТУРБОТ

Його обрали комсоргом групи в минулому році. Попередник, звітуючи на зборах, скаржився на те, що комсомольці групи і внески нерегулярно платять, і доручення не завжди виконують. Одним словом, пасивні.

Степан Мазяр же знав про них зовсім інше. Дівчата, збираючись вечорами в гуртожитку, співали, танцювали, гаряче обговорювали прочитані книги, переглянуті фільми, хлопці ганяли на стадіоні м'яча, а під час трудового семестру ударно працювали в студзагоні. І вчилися. Добре вчилися. В числі кращих були комсомольці Тетяна Польова, Микола Голубев та інші.

Вже наступного дня зібралися всі разом, обговорили, що і як потрібно зробити, аби група вийшла в число кращих.

Виявилось, що усі студенти охоче виконують комсомольські доручення, люблять спорт, художню самодіяльність. Ось взяти хоча б Світлану Невику. Дівчина бере найактивнішу участь у підготовці концертів, вечорів тощо.

Або комсомолець Іван Марчук. Вні уже зараз починає формувати студентський будівельний загін з надійних хлопців. Щоб влітку не підвели.

Намагається не відставати від своїх однокурсників і сам групкомсорг. Він взяв шефство над навчальною кімнатою, в якій студенти готуються до занять.

Тепер вона має найкращий вигляд в гуртожитку.

Зараз студенти групи 1 ЕСС-80 живуть єдиною дружною сім'єю. Вони проводять рейди «Комсомольського прожектора», патрулюють вечорами на вулицях міста, навчаються в системі комсомольської політосвіти, самі готують політінформації. Їх ніхто не тягне за руку. Вони самі приймають рішення і самі їх виконують.

...Робочий день у Степана Мазяра розпочинається, як і у всіх студентів, о 8-й годині ранку. А закінчується... Між іншим, на це запитання він і сам не зміг би точно відповісти.

За один день його можна зустріти і на кафедрі, і в лабораторії, і в комітеті комсомолу, і в студентському клубі. Він завжди серед людей.

Віктор МОРЕХОДОВ,
секретар комсомольського бюро енергетичного факультету.

А ви не смійтеся

Людина сучасна, людина всебічно і гармонійно розвинута. Часто ці два поняття, не дуже замислюючись над їх змістом, плутають, вважають абсолютно рівнозначними. Сучасна людина, мовляв, повинна розбиратися в кібернетиці, музиці, літературі, живопису, телепатії, бути хорошим спортсменом і т. п.

По-моєму, це далеко не так. Рівень розвитку всіх галузей знань сьогодні такий, що вимагах, навпаки, вузької спеціалізації, віддачі всіх сил і часу на вивчення конктретного предмету.

Дехто може піти й іншим шляхом — нахватавшись поверхових знань з багатьох наук, запам'ятавши різні факти і зведення. Але з такої людини, на мою думку, скоріше вийде дилетант, який зуміє, можливо, інколи й блиснути своєю поверховою ерудицією, але ніколи не доб'ється прогресу в своїй основній роботі.

Що ж стосується втілення цього мого ідеалу в літературі, то це Шерлок Холмс. Не спішіть сміятися над цим. Великий сищик був в багатьох житейських справах абсолютним профаном (він навіть не був впевненим в тому, що земля — це куля). Проте його пізнання в тих галузях, які могли б стати йому в пригоді для його роботи, були досить глибокі і бездоганні. І це, в першу чергу, а не якийсь там зверхталант, приводило його до успіху.

ВІКТОР ЧУРЧУН
студент групи 1 РТ-81.

В ЗАПОВІТНИЙ ЗОШИТ

Характер полягає в енергійному прагненні до досягнення мети, яку кожен собі вказує.

В. ГЕТЕ.

В хвилини нерішучості дій швидко і намагайся зробити перший крок, бодай і зайвий.

Л. ТОЛСТОЙ.

Воля наша, як і наші м'язи, міцніє від постійно зростаючої діяльності... не даючи їм вправ, ви неодмінно будете мати слабі м'язи і слабу волю.

К. УШИНСЬКИЙ.

Гнучкість розуму може замінити красу.

СТЕНДАЛЬ.

Без повної розумової культури не може бути і витончених почуттів.

А. ФРАНС.

..Коли б наш зір володів здатністю бачити внутрішній світ нашого ближнього, можна було б більш вірно судити про людину по її мріях, ніж по її думках.

В. ГЮГО.

Щастя дістається тому, хто багато трудиться.

Леонардо да ВІНЧІ.

ПРИКАЗКИ ТА ОБМОВКИ

Якщо ти зразу берешся за кілька справ, це ще не значить, що ти Цезар.

В. ГРИГОРЬЕВ.

Душі нема, та це не виправдання для бездушності.

А. ДАВИДЕНКО.

Мода в розумінні підлабузника: «Зараз таких думок не носять».

А. ПАСТЕРНАК.

Ви нам писали

...В навчанні в таких комсомольців також немає ніяких порушень. Якщо і є, то вони надто «сірі»..

...Так Л. О. сказала, що для покращення втрати робочого часу необхідно виділити один день для проведення всіх виробичих зборів і нарад.

...Був час, коли вони кожного ранку збиралися в шість годин ранку і займалися фіззарядкою.

...На перших курсах вони могли піти з лекцій, не замислюючись довго над цим, але намагаються не порушувати дисципліни.

...Путівку на вузівський тур роботі буде давати група після всебічного обговорення роботи.

...Хлопці багато працюють з літературою, чимало часу приділяють ознакомленню, ба, навіть сказати, вивченню наочного приладдя.

ГРАБІЖ СЕРЕД БІЛОГО ДНЯ

ФЕЙЛЕТОН

От скажіть-но, людоньки добрі, щоб ви зробили, коли б на вас серед білого дня раптом напав грабіжник? Кричали б, так? В міліцію побігли б, га? Вірно. І кричати треба, І заявити негайно куди слід.

Ну та це ще півбіди, якщо пограбують когось одного. Міліція в такому випадку швидко знайде злодюгу. А як бути тоді, коли грабіжники обдерут цілий колектив зразу? Не знаєте? Ми теж не знаємо. Не знають цього і сотні студентів енергетичного факультету, яких давно вже пограбували. І не якісь там п'яниці-розбишаки, а досить солідні люди, про яких навіть гріх сказати погане слово.

А суть полягає ось в чому. Кілька років тому завдяки творчим зв'язкам між ВПІ і «Вінницяенерго» на гериторії інституту було споруджено учбовий полігон з підстанцією, низько- і високовольтною лініями електропередач. Йому належало стати навчальною базою студентів електротехнічних дисциплін. Радості студентів не було меж. Та не так склалося як гадалося. Бо між двома кафедрами електричних станцій та електричних систем зав'язалася суперечка: кому бути господарем полігону?

Поскільки обидві сторони вперто стояли на своєму, мовляв, полігон не наш, не нам і відповідати за нього, тим часом добрі дяді з «Вінницяенерго» демонтували і вивезли трансформатора.

І залишилися на території інституту як пам'ятники безгосподарності і безвідповідальності опора високовольтної ЛЕП, яку ви бачите на знімку, та розкомплектована підстанція.

Зате керівники вищеназваних кафедр з полегшенням зітхнули: нарешті впав тягар з плечей.

В. КЛИМЧУК.
зав. сектором головної групи народного контролю інституту.

ВЫ СКОРО ПОЙМЕТЕ САМИ

Прощайте, сады и скверы,
Прощайте, друзья и парки,
Прощайте, милые девушки
С букетами алых роз.
Мы все разбрелись по свету,
Оставив школьные парты,
Оставив шумное детство
И грусть голубых берез.
Мы сами еще недавно
Не верели в то, что будет,
Хотя и стремились к этому
И даже не раз во сне
Уже попадали в штормы,
Уже попадали в бури
И видели фиолетовый,
Глубокий полярный снег.
У нас рюкзаки, как глыбы,
И куртки хрустят от соли,
Мы вышли искать экзотику,
Которой не видел Флинт.
Пускай мы не знаем жизни,
Мы любим ее до боли.
Поэтому и скитаемся
По всем уголкам земли.
Не ради пустой бравады
Мы песни поем так часто,
Не ради пижонства глупого
Порою не бреем щек.
А просто хотим увидеть,
Откуда берется счастье,
Простое и настоящее,
Не то, что из книжных строк.
Прощайте, сады и скверы,
Прощайте, друзья и парки,
Не плачьте, смешные девочки,
О парты свои опершись.
Вы скоро поймете сами,
Что нету на свете сказок,
А есть бесконечно трудная,
Отличная штука — жизнь!

С. ФЕДОТОВ.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв , поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.

Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021, м.Вінниця. Хмельницьке шосе. БЮ 03045, Зам. 210.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 4 (84) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 28 січня 1983 року. | Ціна 1 коп

Студентська тепетайн

П'ятикурсники першої і третьої груп радіотехнічного факультету, де комсорги Олександр Колісниченко та Сергій Медведев, скали два екзамени на «четвірки» і п'ятірки».

***

Двадцять студентів четвертого курсу енергетичного факультету закінчили сесію з відміними оцінками.

***

Успішно склали екзамени з історії КПРС та марксистсько-ленінської філософії студенти третьої та п'ятої груп першого курсу інженерно-будівельного факультету. В їх залікових книжках з цих предметів «п'ятірки» та «четвірки».

***

Шість членів комітету комсомолу завершили сесію на «відмінно».

НАВЧАННЯ І ТРУД—ПОРУЧ ІДУТЬ

Втілюючи в життя рішення нашої партії, Рада Міністрів СРСР 15 червня 1981 року прийняла постанову «Про дальше вдосконалення підготовки спеціалістів з вищою і середньою спеціальною освітою без відриву від виробництва». Ця постанова зобов'язує навчальні заклади країни спрямовувати всі свої зусилля на підвищення якості підготовки спеціалістів з числа студентів-заочників.

Як вирішуються ці питання у Вінницькому політехнічному інституті? — з таким запитанням наш кореспондент С. Федотов звернувся до декана факультету Адольфа Максимовича Тхорівського.

ТХОРІВСЬКИЙ: Колектив нашого інституту чимало робить в цьому напрямку. Широкі можливості одержання вищої технічної освіти без відриву від виробництва надає загальнотехнічний факультет. Протягом останніх трьох років у нас здійснюється загальнонаукова і загальнотехнічна підготовка спеціалістів з двадцяти чотирьох спеціальностей.

Крім основних профілюючих спеціальностей інституту наш факультет готує спеціалістів з таких спеціальностей, як: технологія цукристих речовин; технологія молока і молочних продуктів; технологія швейних виробів; економіка і організація машинобудівної промисловості; економіка і організація побутового обслуговування.

КОРЕСПОНДЕНТ: Як викладачі вузу і, зокрема, вашого факультету борються за підвищення якості навчання, високу організацію всього навчально-виховного процесу?

ТХОРІВСЬКИЙ: Висока якість підготовки спеціалістів на факультеті здійснюється завдяки впровадженню в учбово-виховний процес активних методів навчання, широкого застосування технічних засобів. На факультеті працюють досвідчені викладачі високої кваліфікації І. А. Забайрачний, Б. А. Вальчук, О. М. Кузьмін, В. Л. Карпенко, А. М. Маргасін, Г. П. Котлярова, Л. І. Скрипник, Ю. С. Богомолов та інші.

Зусилля кафедр, працівників деканату, бібліотекарів і самих студентів дають позитивні результати. Екзаменаційна сесія, яка щойно закінчилась показала, що більшість наших студентів з почуттям глибокої відповідальності ставляться до другої ділянки своєї роботи — навчання в інституті. Про це переконливо свідчать цифри: успішність з історії КПРС становить 90 проц., з вищої математики — 77 проц., з нарисової геометрії — 80 проц., з фізики — 78 проц., з філософії — 82 проц.

КОРЕСПОНДЕНТ: Заочна форма навчання значно відрізняється від стаціонарної. Адже студенту - заочнику здебільшого самому доводиться вивчати необхідну літературу, готувати контрольні роботи. В якій мірі, на вашу думку, така форма навчання сприяє підвищенню професійного рівня людини?

ТХОРІВСЬКИЙ: Звичайно, поєднувати роботу на виробництві з одночасним навчанням в інституті — справа нелегка. І все ж більшість студентів-заочників успішно справляються з цим завданням. Нас радує, зокрема, майже стопроцентна явка заочників на зимову сесію. Порадували своїми успіхами в навчанні студенти факультету І. Ф. Гончаров — військовослужбовець І. Р. Ведмідь — технік-електрик ЦКБІТу, О. Д. Балаєв — старший інженер по техніці безпеки ВХО «Вінничанка», А. І. Хохлов — старший інженер Крижопільского АТП, Ж. П. Винокуб — електромонтер виробничого об'єднання «Термінал», В. А. Іванов — електромеханік Жмеринської енергодільниці, Г. Е. Петух — інженер-економіст Гайсинського заводу «Бета», Н. М. Махницька — технік-технолог ВХО «Вінничанка», А. П. Кузнецова — швея Вінницької фабрики індпошиву і ремонту одягу, В. А. Лавренюк — наладник Кишинівського заводу «Мезон», С. І. Колосков — електромонтер виробничого об'єднання «Термінал», Н. В. Комісарова — майстер виробничого навчання Вінницького політехнічного технікуму, О. С. Коротинська — інженер-мікробіолог Тульчинського консервного заводу, І. К. Мельник — заспупник начальника будівельної лабораторії Вінницького облміжколгоспбуду, О. А. Валуєва — технік-технолог Бердичівського заводу «Прогрес» та багато інших.

Через кілька днів студенти-заочники знову стануть до своїх верстатів, піднімуться на риштування будов, будуть вносити гідний вклад у виконання Продовольчої програми. А вечорами кожен з них довго сидітиме за столом з розкладеними на ньому підручниками і конспектами. Адже попереду другий навчальний семестр. Студенти нашого факультету взяли підвищені соцзобов'язання — скласти останню контрольну роботу не пізніше 20 травня.

На трьох факультетах ВПІ заочному, вечірньому та загальнотехнічному навчається близько трьох тисяч студентів. Це робітники, службовці промислових підприємств, трудівники колгоспів і радгоспів, тобто ті, хто своєю повсякденною працею звеличує нашу рідну Вітчизну, вносить гідний вклад у виконання грандіозних накреслень партії на одинадцяту п'ятирічку.

Сьогоднішній номер студентської багатотиражки присвячується студентам-заочникам загально-технічного факультету.

В ці дні в лабораторіях, читальних залах і просто у вестибюлях інституту можна зустріти юрми заклопотаних юнаків та дівчат. Воно й зрозуміло. Адже у студентів нині найвідповідальніша пора — сесія.

В одній з аудиторій вузу ми зустріли старосту групи № 1, першокурсницю загальнотехнічного факультету Любов Якимівну Бойко. Працює вона на виробничому об'єднанні «Термінал» регулювальником радіоапаратури. Раніше дівчина закінчила Вінницький технікум електронних приладів. Тепер здобуває інженерну освіту у ВПІ. Всі екзамени першої сесії вона склала на «відмінно».

Л. Бойко з гордістю називає імена своїх однокурсників — відмінників навчання Світлану Мазур, робітницю Гайсинського заводу «БЕТА», вінничанина Сергія Мельника та багатьох інших.

Серед тих, хто успішно поєднує навчання і труд, веде за собою інших — староста групи № 10, теж першокурсник. Григорій Стахович Ткачук.

Родом Григорій Стахович з села Вила Томашпільського району. Працює він машиністом автокрана в «Облміжколгоспбуді», своїми руками зводить житлові і культурно-побутові об'єкти на селі, сучасні тваринницькі комплекси, зерносховища тощо. А вечорами сідає за підручники, щоб здобути свою улюблену професію інженера-механіка. В групі у Григорія Стаховича 28 студентів. Це один з кращих студентських колективів загальнотехнічного факультету. Екзамен з історії КПРС, наприклад, вся група склала на «відмінно».

На другому знімку ви бачите молоде подружжя. Це Анатолій І Людмила Корчаки. Навчаються обоє на третьому курсі загальнотехнічного факультету. Анатолій закінчив Вінницький технікум електронних приладів. Працює на Вінницькому заводі радіотехнічної апаратури контрольним майстром. Раніше був радіомонтажником. Тепер здобуває професію інженера. Людмила уподобала спеціальність конструктора швейних виробів.

Характерно, що молоде подружжя не тільки хорошо трудиться на виробництві. Обоє навчаються в інституті, виховують донечку Олю. Дівчинці нема ще й року. Молоді батьки по черзі бавлять дитину, готують обіди і вечері, спільно виконують домашні роботи. Коли Людмила народила дитину, а це було якраз підчас літньої сесії, вона навіть не взяла академвідпустки. Ось так в любові і злагоді живе ця славна молода сім'я.

Подібна біографія третьокурсниці Олени Коротинської. Вона теж молода матір, відмінниця навчання, ударниця вироб-

(Продовження на 2-й стор.).

Продовольча програма— справа всенародна

Згідно комплексної програми «Прискорення технічного прогресу в сільському господарстві на основі впровадження передової технології, механізації, хімізації і вдосконалення організації виробнитва» науковцями Вінницького політехнічного інституту розроблена конструкція зубової універсальної швидкісної борозни БЗУШ-БК.

Нова борона призначена для розпушення грунтів, вирівнювання поверхні поля, знищення сходів бур'янів, подрібнення грудок, руйнування грунтової корки, боронування сходів зернових і технічних культур в усіх грунтово-кліматичних зонах країни.

Комісія Держкомітету по науці і техніці при Раді Міністрів СРСР рекомендувала борону до державних випробувань.

* * *

В Москві на ВДНГ експонується зразок шестеренчатого насосу НШ-50-У2. Численні випробовування підтвердили його надійність і вигідність в експлуатації зниження енерго-і матеріалоємкості.

Насос призначений для комплектування тракторів і машин. Його ресурс в порівнянні з серійним насосом збільшено в два рази. Підвищена надійність окремих вузлів.

Вінницький завод тракторних агрегатів розпочав серійний випуск нових насосів. Економічний ефект від застосування їх тільки по нашій області складатиме вже в цьому році близько двох мільйонів карбованців.

* * *

У Вінницькому політехнічному інституті виготовлено зразок нового розподілювача з еластичними робочими органами для гідросистем зернових комбайнів «Нива», «Колос» і «Сибіряк».

Переливний, запобіжно-переливний і зворотно-запобіжний клапани нового розподілювача значно відрізняються від попередніх простотою конструкції, підвищеною надійністю в роботі.

Зворотно-запобіжний клапан з еластичним робочим органом, зокрема, вже випускається серійно на заводі «Таджикгідроагрегат».

* * *

У виконання Продовольчої програми активно включились співробітники СКТБ «Модуль» Вінницького політехнічного інституту. Вони виготовляють комплект деталей до силосного комбайна КСС-2.

В. ДЕРЕВ'ЯНКО,
завідуючий науково-дослідним сектором інституту.

НАВЧАННЯ І ТРУД—ПОРУЧ ІДУТЬ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

ництва. Працює молода жінка інженером-мікробіологом на Тульчинському консервному заводі.

Допомагає Олені у навчанні її чоловік Михайло. Він випускник нашого інституту. До речі, Михайло закінчив ВПІ з червоним дипломом.

Що й казати, великий потяг до знань у радянської молоді. Та інакше й бути не може. Сучасний рівень всіх галузей народного господарства вимагає глибоких знань, високої професійної майстерності кожного з нас. Це добре усвідомлює більшість студентів-заочників нашого вузу. Серед них і другокурсник Василь Степанович Федула з Хмельницької області. Працює він регулювальником телевізорів. Йому до вподоби професія інженера-конструктора радіоапаратури. Тому й вступив до Вінницького політехнічного інституту. Наш фотокореспондент Р. Кутьков сфотографував його на кафедрі нарисової геометрії. До речі. кафедра нарисової геометрії, яку очолює О. М. Кузьмін, вважається однією з кращих на факультеті.

Василь Федула успішно склав залік по кресленню. А з фізики і математики в його заліковій книжці — четвірки.

Доцент кафедри теорії основ електротехніки Віталій Амвросійович Логиненко серед багатьох відмінників навчання назвав і Олега Савельєва.

Працює Олег Вікторович релейником в об'єднанні «Вінницяенерго». Чергова п'ятірка в заліковій книжці — ще одне переконливе свідчення сумлінного ставлення до своїх обов'язків.

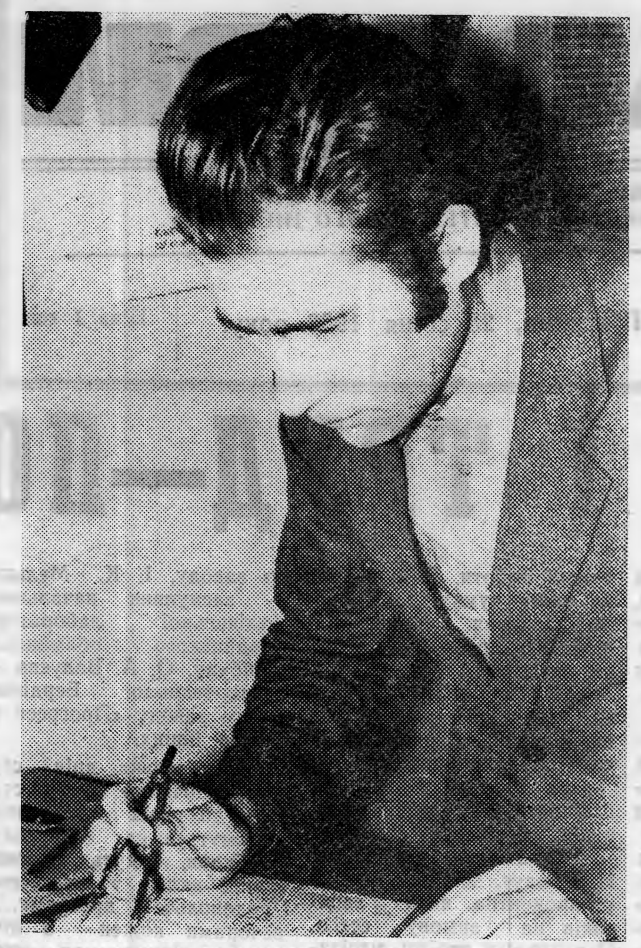

Народний контроль діє

ТРУДОВА ДИСЦИПЛІНА—ЗАПОРУКА УСПІХУ

Більшість співробітників нашого інституту трудяться чесно і добросовісно, гідно несуть звання працівника вищого навчального закладу.

Однак трапляються ще випадки недобросовісного ставлення до своїх обов'язків. Це запізнення на роботу, порушення режиму робочого дня і тому подібне. Про це свідчать матеріали рейду, який провели нещодавно члени групи народного контролю і профспілкового комітету інституту. Зокрема, були виявлені випадки несвоєчасного виходу на роботу, запізнення з обідньої перерви, погане виконання деякими співробітниками своїх службових обов'язків. Серед тих, хто спізнився, були працівники обчислювального центру Е. В. Костильова, В. І. Трапезенко, співробітники науково - дослідного сектора Н. А. Сидорова, О. І. Дубровець, Л. В. Дударева, Е. С. Федоренко, І. В. Павлусенко, співробітники кафедри ТАМ В. Л. Криловська, З. С. Балинець, технік Г. Г. Муринцова та інші. Читав художню літературу лаборант кафедри педагогіки А. І. Жарко.

Про яку ж трудову дисципліну може йти мова серед співробітників обчислювального центру, коли сам його директор В. І. Шолохов несвоєчасно приходить на робоче місце? Члени рейдової бригади зафіксували спізнення на роботу і енергетика інституту А. Г. Нікітіна, начальника відділу постачання В. М. Матвійчука.

Велика роз'яснювальна робота повинна проводитись в усіх структурних підрозділах з тим, щоб до кінця викорінити випадки порушення трудової дисципліни. Особливо негативно впливають на роботу спізнення. Запізнився викладач хоча б на хвилину — не додано інформації студентам, втрачено дорогоцінні студентські години. Спізнився співробітник науково - дослідного сектора — недовипущено наукової продукції. Те ж саме зробив працівник служби або відділу— втрачено час інших людей, які чекають його, щоб вирішити невідкладні завдання по організації навчальної або наукової роботи.

Велику увагу необхідно приділяти додержанню дисципліни праці на всіх робочих місцях, покінчити з втратою робочого часу. Це завдання кожного трудівника, кожної радянської людини.

Стаття підготовлена за матеріалами спільного рейду головної групи народного контролю, профспілкового комітету інституту та редакції газети «За інженерні кадри».

НА ПРИЙОМІ У ВСЕВИШНЬОГО

ФЕЙЛЕТОН

Пам'ятаєте, шановні друзі, казку про дванадцять братів-місяців, які допомогли падчерці Оленці серед лютої зими дістати проліски для ненажерливої мачухи та її вередливої доньки.

Згадав цю казку нещодавно і студент другого курсу машинобудівного факультету Руслан Хутієв. Кажуть, довго блукав він серед лісу та так і не знайшов славних молодців. І тоді вирішив Руслан відправитися аж в небесну канцелярію. Хоч і не вірив хлопець ні в Христа, ні в бога, та всеж пішов. Пішов, бо ніхто в інституті не зміг би вирішити його прохання. А суть цього прохання полягає в тому, щоб календарний рік розтягнути на цілих двадцять чотири місяці. Бо саме стільки часу не вистачає для Руслана, щоб пройти навчальну практику за перший курс, скласти академзаборгованість з креслення, фізики та інших предметів.

Довго стояв цей горестудент під дверима всевишнього, чухав потилицю, ніяк не наважувався зайти до кабінету. Нарешті як шарпнув на себе двері, а звідти мов чіп з пивної діжки вилітає його однокурсник Микола Гаврилюк, за ним, наче окропом ошпарений, Ігор Мельник, потім Олександр Чапайда...

Хоча Руслан — хлопець моторний, та ще й до всього майстер спорту із дзюдо, все ж таки перелякався в смерть. Як дременув з небесної канцелярії, аж курява слідом знялась. Наздогнав він своїх колег і став розпитувати, чого це бог так розгнівався на них. А за одно розповів і про мету свого візиту.

— Та ми теж за цим прийшли. У нас в кожного лише по три двійки в залікових книжках. А він, себто, всевишній, як розгнівався, як гримнув на нас: «Ах ви такі-сякі ледацюги... Геть з очей моїх. Бач чого запросили. Календарний рік їм розтягнути...»

—Тікаймо, братці, поскоріш звідси, а то чорти на нас смолу возитимуть в пекло, — сказав Микола Гаврилюк. І так рванув вперед, аж земля під ногами задвигтіла. Галопом вслід за ним побігла і вся вищезгадана братія. Останнім, як не дивно, виявився чомусь майстер спорту Руслан Хутієв. Прискорене серцебиття сперло йому дух, ноги стали зовсім неслухняними. Він спотикнувся і впав. Розбите коліно так запекло, що Руслан, волаючи не своїм голосом, проснувся. Піт градом котився з його чола, руки тремтіли. І присниться ж таке, хай йому грець. Чого б це я ходив до бога? — подумав Хутієв. — Та кращих богів як на кафедрі фізвиховання і не знайти. Скільки разів вони вже брали мене під своє крило. Навіть і не злічити. Хотіли, скажімо, торік виключити мене з інституту за неуспішність. Хто горою став за мене? Кафедра фізвиховання. Пропустив у цьому році без поважних причин 60 годин на заняттях. Ну й що з того? Мені все дозволено. Ну побилися ми нещодавно з хлопцями — яке кому діло? Мені теж добряче по зубах дісталося. На те й бійка. Ну виключили мене з комсомолу. Факт. Але ж я не просто студент-двієчник, а майстер спорту.

С. ФЕДОТОВ.

Від РЕДАКЦІЇ:

Факти, викладені у фейлетоні, свідчать про те, що первинні комсомольські організації факультетів, викладачі окремих кафедр інституту не приділяють належної уваги вихованню студентської молоді, їх морально-етичної поведінки та почуття високого громадського обов'язку. Трапляються випадки лібералізму, байдужого ставлення до порушників громадського порядку, і тих, хто погано навчається, плямує ім'я радянського студента. Настала пора повести рішучу боротьбу за високу успішність, дотримання всіма студентами норм комуністичної моралі.

ІНФОРМУЄ АГЕНТСТВО «НОВИНИ ПОДІЛЛЯ»

В ОДНІЙ СІМ'Ї

— Здрастуйте! Добрий день! Салам алейкум! Буна дзіва! — Ці слова-привітання лунають щоранку біля прохідної Соколівського цукрозаводу. Багато років працюють на підприємстві казахи і молдавани, росіяни і узбеки. Вони влилися в єдину українську сім'ю, пустили глибоке коріння на подільській землі.

Леонід Овсійович Герчіц, наприклад, приїхав до Соколівки ще в юності з Оргіївського району Молдавської РСР. Тут зросли його діти. Тепер батько з трьома синами працюють в одному цеху, вносять частку своєї праці в загальні здобутки колективу.

Узбек Разумбай Атабаєвич Размьотнов працює оператором дифузії. Його дружина — в лабораторії цукрозаводу. Казах Коршига Амбреєв — один з кращих електромонтерів підприємства.

Разом з іншими цукроварами сумлінно трудиться і росіянка Ніна Іванівна Херсун.

Простяглись шляхи - дороги від Соколівки Крижопільського раойну по неосяжній Країні Рад, в якій працюють рука в руку, живуть душа в душу збратані в єдину щасливу сім'ю представники радянських народів.

* * *

«ПАТРІОТ» — КЛУБ ЮНИХ

«Патріот» — таку назву носить клуб, створений при кінотеатрі «Родина» за ініціативою Ленінського райкому комсомолу, районної організації товариства охорони пам'ятників історії та культури і міським Палацом піонерів і школярів імені Л. Ратушної.

Цікаві і змістовні методи його робти. Юні мешканці обласного центру влаштовують в клубі зустрічі з ветеранами партії і комсомолу, учасниками Великої Вітчизняної війни, передовиками праці. Перед молодими вінничанами тут часто виступають письменники, поети, журналісти, художники, актори.

Постійно відбуваються в кінотеатрі фестивалі художніх та документальних фільмів, присвячених пам'ятним датам.

* * *

КОЛЕКЦІЇ — СТО РОКІВ

Цікава виставка картин російського, українського та західноєвропейського живопису прикрасила експозицію Вінницького обласного краєзнавчого музею. Це — надбання чотирьох поколінь сім'ї Невзорових. Колекцію, якій вже більше ста років, започаткував академік Федір Іванович Невзоров — дід москвича Юлія Володимировича, якому і належить нині цей скарб.

У залі музею виставлено понад 300 оригінальних картин. Тут і портретні замальовки нашого земляка з Кукавки В. Тропініна, пейзажі К. Брюлова, О. Венеціанова, І. Шишкіна, А. Куїнджі, С. Васильківського, І. Левітана та інших майстрів пензля. Широко представлені західноєвропейські школи живопису.

Виставка сім'ї Невзорових відкрилась напередодні 60-річчя утворення СРСР і була присвячена цьому ювілею. Побував на ній і нинішній володар колекції Юрій Володимирович

* * *

І ДОБІГЛИ ДО... МОСКВИ

Біг — це здоров'я. Так можуть сказати сотні ентузіастів, які вранці чи ввечері залюбки долають десятки кілометрів. Заняття бігом поліпшує стан здоров'я, підвищує продуктивність праці. А люди похилого віку ще й додадуть — сприяє продовженню активного життя. Недарма вже виникли клуби любителів бігу у Вінниці, Тульчині, Брацлаві.

Цікаву форму залучення юнаків і дівчат до постійних занять бігом знайшли у Немирівському будівельному технікумі. Тут запропонували учням добігти до... Москви. Звичайно, символічно. Ентузіастів з'явилось чимало. Та поступово до цього пробігу включились всі групи. В залік йшли кілометри, подолані під час кросів, ранкової гімнастики, уроків фізкультури. Хід пробігу висвітлювався спеціальними графіками.

А незадовго до новорічного свята весь технікум щиро вітав переможців. Ними виявилась група 34-а, де фізоргом Олексій Лоинський.
зинський.

* * *

МАЙСТРИ ЗАЛІЗНОЇ ГРИ

Гирьовий спорт полюбляє чимало трудівників. Та особливо багато прихильників залізної» гри в селі. У хвилини дозвілля зажди охоче розминаються з гирею і механізатори, і шофери, і тваринники.

Враховуючи цей інтерес, Вінницька районна рада ДСТ «Колос» вирішила провести свою першість саме в селі. А присвячені були і змагання знатному трудівнику, кавалеру орденів Леніна, «Знак Пошани», депутату обласної Ради народних депутатів Василю Григоровичу Ткачуку, комбайнеру колгоспу імені Чапаєва села Гуменного.

В командному заліку перемогла дружна команда райспоживспілки. А головний приз переможцям вручив знатний механізатор В. Г. Ткачук.

* * *

МОДЕЛІ... НА КОВЗАНАХ

Ми вже звикли бачити автомоделі на колесах. А от мікроавтомобіль на ковзанах, та ще й такий, що розвиває швидкість більше ста кілометрів на годину, на перший погляд, здається фантастикою. Але не треба поспішати з висновками. Саме таку швидкість розвинули на зимовому чемпіонаті республіки моредньої школи № 30 Вяделі учня Вінницької сехованця МПТУ № 11 Серчеслава Болтовського і вигія Соколовського. Вони обидва вибороли бронзові нагороди. А поставити автомоделі на ковзани їх примусили умови зимового чемпіонату. І, як бачимо, мікроавтомобілі вінничан на засніженому автодромі почували себе досить впевнено. Недарма наші земляки і в загальнокомандному заліку теж здобули бронзові відзнаки.

«Новини Поділля».

Редактор С. ДЖЕДЖУЛА.

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.

Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021, м.Вінниця, Хмельницьке шосе. БЮ 03067. Зам. 312.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 5 (85) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 4 лютого 1983 року. | Ціна 1 коп.

○ АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

ДІЛОВІ ІГРИ — В НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Перед вищою школою стоїть завдання постійно вдосконалювати форми і методи організації навчального процесу шляхом впровадження активних методів навчання. Це стосується особливо тих викладачів кафедр, які працюють з іноземними студентами.

Четвертий рік працюють з іноземними студентами викладачі кафедри промислового і цивільного будівництва. В основі активних методів навчання лежать творча постановка цього питання, вирішення навчально-пізнавальних проблем шляхом запровадження в навчальний процес ділових ігор, окремих методик і проблемного навчання.

При підготовці інженерів-будівельників особливе значення мають ділові ігри. Вони дають можливість імітувати організаційну взаємодію в процесі будівельного виробництва, сприяють виробленню навиків обгрунтування і розробки оптимальних інженерних рішень та організації їх виконання.

У нас на кафедрі розроблені і впроваджуються дві тематичні і дві курсові ділових гри для студентів першого і третього курсів.

Тематичну ділову гру на тему «Дослідження коефіцієнтів гідравлічного тертя і характеру роботи дільниці напірного трубопроводу» по курсу «Гідравліка» розробив і впровадив доцент В. П. Юрчук. Ця гра дозволяє студентам поповнити свої знання з гідравліки, розвиває у них здатність правильно формувати свої власні думки і пропозиції, брати активну участь в творчій дискусії.

Доцент кафедри Н. М. Сторожук розробив ділову гру «Стійкість пересувних підйомних кранів». Вона дає змогу студентам оволодівати методами аналізу конкретних виробничих ситуацій будівельного виробництва.

При розробці курсових проектів по будівельній спеціальності особлива роль відводиться методам ігрового проектування.

Ескізна проробка варіантів архітектурної розбивки дозволяє активізувати вивчення курсу «Архітектура промислових і цивільних будинків», зробити це вивчення більш результативним, наблизити його до майбутньої проектно-конструкторської діяльності. Саме з цього і виходили викладачі В. М. Волощенко, Н. О. Смоляк та В. В. Смоляк розробляючи курсову роботу ділової гри «Розробка проектної документації об'єкту архітектурною групою для передачі суміжникам»

Для того, щоб студенти змогли закріпити свої знання з інженерної геодезії, краще засвоїти навики взаємодії в майбутній роботі по геодезичному забезпеченню будівельно-монтажного виробництва, автором цієї статті розроблена і впроваджується в навчальний процес курсова ділова гра «Створення планово-висотного обгрунтування на дільниці топографічної зйомки для мети будівництва».

Методичне забезпечення ділових ігор складається з паспорта, опису ігрової моделі, змісту імітуючої ситуації, сценарію, критеріїв оцінки участників гри, інструкцією керівникам і участникам гри, роздаточного матеріалу.

При розробці критеріїв оцінки участників гри враховується вміння студентами застосовувати теоретичні знання в своїй практичній діяльності, використовувати будівельні норми і правила, технічні умови, а також глибина проробки проектних варіантів, повне і якісне виконання функціональних обов'язків.

Впровадження ділових ігор в навчальний процес сприяє підвищенню знань і в кінцевому результаті поліпшенню якості підготовки інженерів-будівельників не тільки для нашої країни, а і для зарубіжних держав, що розвиваються.

Г. РАТУШНЯК,
доцент кафедри промислового і цивільного будівництва.

Студентський меридіан

У студентів Вінницького політехнічного інституту закінчилась зимова сесія. Попередні її підсумки свідчать про те, що більшість юнаків та дівчат з усією серйозністю і відповідальністю готувались до екзаменів!

* * *

Хід сесії систематично висвітлювався в стінній пресі на всіх восьми факультетах вузу, та в студентській багатотиражці «За інженерні кадри».

* * *

Найкраще склали екзамени студенти факультетів автоматики і обчислювальної техніки та енергетичного.

* * *

Багато студентів ВПІ проведуть свої зимові канікули в будинках відпочинку, профілакторіях, на туристських базах. Вони побувають в містах-героях Києві, Москві і Ленінград, здійснять поїздку в Карпати, братимуть участь в різних спортивних змаганнях.

* * *

В інституті іде підготовка до огляду-конкурсу академгруп.

* * *

В об'єднаному штабі СБЗ інституту йде формування студентських будівельних загонів, які працюватимуть влітку на різних промислових та сільськогосподарських об'єктах області, республіки, країни.

На цьому знімку ви бачите доцента кафедри теорії основ електротехніки Віталія Амвросійовича Логиненка та відмінника навчання, студента заочника загальнотехнічного факультету Олега Савельєва під час екзамену.

НАУКА — ВИРОБНИЦТВУ

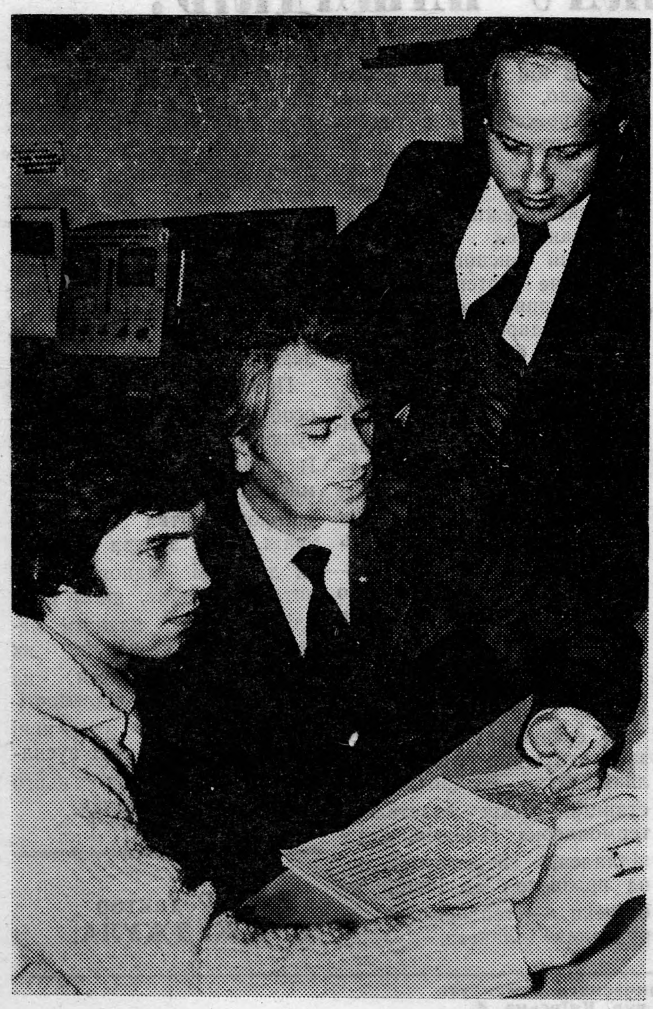

Москва, Ленінград, Київ, Хабаровськ, Новосибірськ, Кишинів, Дніпропетровськ, Одеса, Архангельськ, Омськ.. ось далеко не повний перелік міст, з підприємствами яких підтримує тісні творчі зв'язки кафедра автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки.

Тільки за минулий рік наукові співробітники кафедри виконали обсяг тематичних розробок на суму понад 150 тисяч карбованців. Над кожною темою кафедра працює у відповідності з планом північно-західного наукового центру Академії наук УРСР.

Продовольча програма — справа всенародна. Не залишаються осторонь цієї справи і співробітники кафедри.

Великі творчі зв'язки кафедра підтримує з багатьма підприємствами харчової та легкої промисловості міст Москви, Ленінграда, Києва, Кишинева, Дніпропетровська, Одеси, з вінницьким електротехнічним заводом та іншими підприємствами.

На кафедрі розроблено також пристрій контролю параметрів електродвигунів. На виставці досягнень народного господарства Української

(Продовження на 2-й стор.).

КАНІКУЛИ, КАНІКУЛИ

ПОДОРОЖ У МІСТА — ГЕРОЇ

Тридцятьом студентам радіотехнічного факультету які успішно склали зимову сесію, профком інституту виділив путівки для поїздки в Москву та в Ленінград.

Учасники подорожі ознайомляться з історичними пам'ятниками міст - героїв, відвідають їх заповітні місця та численні музеї.

Д. ДЬОМА,
студент радіотехнічного факультету.

І ВІДПОЧИНОК, І РЕПЕТИЦІЇ

П'ятий рік діє при нашому інституті ансамбль народного танцю, яким керує заслужений працівник культури УРСР Давид Йосипович Рахман. Учасники ансамблю — студенти. Вони виступають з концертами не лише в інституті. Чотири — п'ять разів на рік самодіяльні митці виїжджають з концертами в навколишні села і районні центри області.

А в минулому раці наш ансамбль виборов перше місце на міському фестивалі художньої самодіяльності.

Зимові канікули ми — участники ансамблю, проведемо в Немирівському будинку відпочинку «Авангард». Будемо не лише відпочивати, а і готуватися до квітневого огляду-конкурсу художньої самодіяльності, в якому візьмуть участь вузи міста над Бугом.

В. КИЗЛЮК,
студент машинобудівного факультету, участник ансамблю народного танцю.

НА КОНІКУЛИ В КАРПАТИ

Що може бути краще під час канікул, як цікава групова подорож по рідній землі?

Чимало студентів інженерно- будівельного факультету цьогорічні зимові канікули вирішили провести у Карпатах. Вони побувають на пресловутій горі народного месника Олекси Довбуша, у печері де він переховувався із своїми однодумцями.

Ю. СИЧ,
студент інженерно-будівельного факультету.

ПРИЄМНИЙ СЮРПРИЗ

Понад двадцять студентів одержали путівки для поїздки в Москву, щоб ближче познайомитися з тими місцями, де проходила Олімпіада-80.

С. ЯБЛОЧНИКОВ,
голова профбюро факультету автоматики і обчислювальної техніки.

ПОВЕРНУВСЯ ЧЕМПІОНОМ

Коли в інституті повним ходом ішла сесія, студент другого курсу енергетичного факультету Мераб Модебадзе у місті Калуші Івано-Франківської області захищав честь свого вузу. Там проходили змагання на першість України із самбо.

Юнак не підвів. До рідного інституту він повернувся з титулом чемпіона України.

Попереду в хлопця сесія, яку складатиме за індивідуальним графіком.

А. БУЦКХРІКІДЗЕ,
студент енергетичного факультету, майстер спорту СРСР.

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ — ПІДПІЛЬНИКА

Нещодавно в спортивному залі Вінницького політехнічного інституту відбулись республіканські змагання з боксу. Присвячено цей турнір було пам'яті легендарного підпільника І. В. Бевза.

Тут мірялось силами п'ятдесят майстрів спорту і стільки ж кандидатів на це звання.

І все ж це не знітило вінницьких боксерів. Вони вийшли переможцями у п'яти вагових категоріях. Звання найсильніших завоювали Олег Связинський, Геннадій Слободянюк, Олександр Шикер, Олег Котюжанський і Віктор Римар.

«Новини Поділля».

НАУКА—ВИРОБНИЦТВУ

(Закінчення).

РСР він удостоєний диплома другого ступеня.

На фото на першій сторінці доцент кафедри Я. І. Капицький, асистент М. М. Данильчук та інженер В. Д. Ляхвацький працюють над розробкою нової теми.

На другому знімку асистент кафедри Т. Л. Мельничук за мікроелектронно-обчислювальною машиною «Електроніка К-І-10». Іде потрібна для досліджень інформація.

НОВІ ОБРЯДИ, ЗВИЧАЇ

ПАВЛІВСЬКІ РУШНИКИ

П'ють воду з синь-озера веселки. Рвуть землю гривасті коні копитами. Несе до трактористів шмат неба у відрах на коромислі дівчина...

Яких тільки малюнків не побачиш на цих веселих, мов сонце, рушниках, котрі залюбки усміхаються кожному, хто завітає у перший — ліпший дім колгоспного села Павлівки, що в Калинівському районі.

Закосичені достиглими колосками, зігріті яскравим багаттям соняшників й таким же палахким калиновим цвітом, вони побували на багатьох виставках. Та найпривабливіші ці виставки у самій Павлівці. У кожній сім'ї, у кожному будинкові.

Для вручення хліба-солі найдорожчим гостям тут гаптують рушники особливі. З усіма земними щедротами, створюваними нинішнім колгоспним селянством, з щирим побажанням добра й достатку — на довгі літа.

Є у Павлівці й урочисті весільні рушники, і рушники для пов'язування хлопців, що йдуть на службу в Радянську Армію. І для вшанування передовиків колгоспних ланів.

ВИГРАЛИ... СТАДІОН

Як відомо, по лотереї можна виграти автомобіль, іншу коштовну річ. Але чи можна виграти стадіон? Виявляється так! Принаймні фізкультурники Ямполя в цьому вже переконались. В їхньому місті виросла нова і красива спортивна база саме завдяки лотереї, яку всі добре знають — «Спортлото».

Офіційно такого виграшу нема. Просто половина виручки від продажу спортивно-числових лотерей йде на виплату окремим громадянам, у яких виявилися щасливі білети, а друга частина коштів відраховується на фізкультурно-спортивну роботу в країні.

Як активним учасникам і розповсюджувачам карток «Спортлото» і з метою поліпшення матеріально-спортивної бази, Головне управління спортивних лотарей виділило Ямпільському райспорткомітету 30 тисяч карбованців на будівництво стадіону.

«Новини Поділля».

ЙОГО АКТИВНА ПОЗИЦІЯ

ЙДЕ ВСЕСОЮЗНИЙ МІСЯЧНИК

ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ

Ті літні дні 1944 року Броніслав Семенович Бугорський, як і багато його однополчан, не забуде ніколи. Село Білий Камінь на Львівщині. Важкі бої по знищенню оточеного Бродівського угруповання німецьких фашистів. Бригада, в склад якої входила самохідна артилерійська установка, перетяла німцям шлях до відступу на захід— їхній єдиний порятунок. Багато полягло живої сили противника, знищено його техніки, але й наші частини мають великі втрати. Загинули командир і механік самохідної артилерійської установки, важко поранено заряжаючого, навідник Бугорський теж поранений. Залишившись один з усього екіпажу установки боєздатним, він беержливо використовує кожен снаряд, і кожен постріл — це нові й нові знищені фашисти, їхня техніка. Ось уже знищено чотири гармати ворога, набої закінчуються... За цей бій солдата Б. С. Бугорського було удостоєно високої нагороди Батьківщини — ордена Вітчизняної війни другого ступеня.

У Броніслава Семеновича за плечима довгий і важкий шлях, омитий потом і кровю, гіркота втрат і радість перемоги в травні 1945. Бої за визволення України, Польщі, Чехословаччини, за знищення фашизму на його батьківщині — це від Одера до Берліна. За бої під Берліном Б. С. Бугорський одержав орден Червоної Зірки. Три ордени і вісімнадцять медалей — переконливе свідчення ратного подвигу, відданості партії, вірним сином якої він є уже понад тридцять років, вірності народові, Батьківщині.

Б. С. Бугорський бере активну участь в громадському житті вузу. Він член партбюро факультету, партгрупорг кафедри, відповідає за військово - патріотичну роботу на факультеті, виступає перед населенням області, перед студентами інституту. Нещодавно він виїздив до села Білий Камінь, де знаходиться одна з найкращих шкіл на Україні. Учні цієї школи запросили в створений ними музей бойової слави ветеранів 16-ої бригади, серед них і

Б. С. Бугорського, де він зустрівся з колишнім командиром бригади П. Г. Поповим, — колишнім командиром екіпажу, нині директором Львівського музею образотворчого мистецтва І. О. Суховієм та іншими бойовими друзями.

— Ми повинні вчити нашу молодь виробляти активну життєву позицію,— говорить Броніслав Семенович, — виховувати її на кращих життєвих традиціях минулого і сьогодення.

Активна позиція. Броніслав Семенович Бугорський продовжує міцно утримувати її.

Г. ПОЛИВАН.

На фото: зав. галузевою лабораторією ВПІ полковник запасу Б. С. Бугорський.

ПАМЯТЬ

Мне не пришлось быть
на войне,
Но память откровенно
и жестоко
Все чаще, чаще говорит
о ней,
Заставившей парней
седеть до срока.
Они с врагом столкнулись
грудь о грудь,
В смертельный бой
вступили в сорок первом...
И мне диктует память:
— Не забудь!
И вновь гудят
натруженные нервы.
И я теперь в грядущее
смотрю
Восторженно и как-то
виновато.
За хлеб и соль благодарю
Героя—павшего солдата.
...Что чудеса! Нет, в них
не верил он.
И я не верил и сейчас
не верю,
Но вражьей пулей
намертво сражен,
Он отворил мне в будущее
двери.
Я в эти двери поклонясь
войду,
Их для детей своих
раскрыв широко.
Но разве я могу забыть
войну
И юность, поседевшую
до срока?

С. ФЕДОТОВ.

КЛІМАТ: ЩО ЧЕКАЄ НАЩАДКІВ?

Якщо в 60-х роках багато дослідників стверджувало, що нашу Землю чекає похолодання, то нині загальноприйнятою точкою зору, на яку одним із перших став член-кореспондент Академії Наук СРСР, лауреат Ленінської премії Михайло Іванович Будико, є глобальне потепління. Це явище викликане значним збільшенням атмосферного вуглекислого газу. Ось що розповів з цього приводу М. І. БУДИКО в інтерв'ю з кореспондентом АПН:

— При спалюванні палива, добуте з надр землі, а саме воно є основою сучасної енергетики, призводить до збільшення вуглекислого газу, який розсіюється в атмосфері. Вуглекислий газ служить своєрідним природним «екраном», що перешкоджає Землі віддавати тепло в космічний простір.

— Як же підвищуватиметься температура? Чи впливатиме це на діяльність людини в різноманітних галузях і особливо в сільському господарстві?

— Сьогодні найпоширеніша точка зору така: до 2000 року концентрація вуглекислого газу в атмосфері збільшиться на 30—40 процентів, а ще через століття подвоїться. Встановлено, що до 1990 року середня глобальна температура збільшиться на півградуса, а до 2025 року, порівняно з нинішньою, на 3 градуси. Це, звичайно, не дуже великі цифри, і людині, далекій від проблем кліматології, здаватиметься, що причин для хвилювання немає.

Що ж криється за цим невеликим «середнім потеплінням»? Справа в тому, що і підвищення температури на три градуси буде нерівномірним. Якщо до 1990 року площа арктичного льоду зменшиться лише трохи, то вже в 20-і роки наступного століття морські льодовики розтануть повністю, після чого січнева температура в Арктиці підвищиться на 15—20 градусів. У середніх широтах підвищення температури буде дещо нижчим, та все ж у січні там потеплішає на 10—15 градусів. Отож, через півстоліття клімат центральних областей європейської території СРСР нагадуватиме клімат клімат Франції.

Коли новий клімат «усталиться» і повністю розтане арктичний лід, то в теплі пори роки дощі йтимуть набагато рівномірніше, ніж сьогодні. Але для цього нам доведеться пережити четверть століття роботи «машини клімату» в нестійкому режимі, коли частіше порушуватиметься стабільність нинішніх атмосферних потоків.

Проблема глобального потепління викликає безліч важливих практичних завдань, які необхідно розв'язати. Одне з них — можливе підвищення рівня Світового океану на кілька метрів унаслідок розпадання частини льодового щита істотні труднощі виникатимуть під час танення верхніх шарів вічної мерзлоти. Це змусить вирішувати безліч проблем у сільському господарстві та вести облік економічних наслідків потепління в масштабах всього народного господарства.

Поки що існують лише окремі спроби детально «підрахувати» і оцінити деякі з аспектів глобального потепління. Одну з таких робіт виконали ленінградські вчені. Про неї вже доповідалося на радянсько-американському симпозіумі в Таджикистані. Автори її оцінювали вплив сучасних змін клімату на продуктивність сільськогосподарських культур, використовуючи методи фізико-математичмоделювання. Вчені розрахували зміни продуктивності двох найважливіших у світовому сільськогосподарському виробництві культур — пшениці й кукурудзи. Для порівняльної оцінки змін урожайності пшениці вони вибрали основні райони, де її вирощують, — зерновий пояс СРСР, відповідні штати США і провінції Канади. Для всіх цих територій дослідники «змінювали» два найважливіших параметри зовнішнього середовища — річну кількість опадів і концентрацію вуглекислого газу. В цій науковій роботі показано, що величина змін урожайності в тих чи інших географічних районах різна, бо глобальне потепління не однаково змінюватиме режим опадів на різноманітних територіях. Кінцевий висновок такий: глобальне потепління в цілому сприятливе для сільськогосподарського виробництва, бо підвищується середня врожайність у головних зернових районах СРСР і Північної Америки, хоч у деяких районах очікуване зменшення норми річних опадів призведе до того, що частіше, ніж сьогодні, виникатимуть посухи.

— Чи є у нас засоби, що дали б змогу зменшити швидкість глобального потепління?

— Найрадикальніший із них — це перехід на «чисту» енергетику. Не можна забувати і про енергію приливів, вітру і гідроелектростанцій. Надія людства — термоядерна енергія, але у віддаленій перспективі вона призведе до іншої небезпеки — теплового «забруднення» планети.

Існує багато проектів, щодо вирішення цієї проблеми, але слід пам'ятати: будь-яку ідею регулювання клімату треба розглядати з величезною обережністю. Адже передбачити всі можливі наслідки такого втручання дуже важко. До того ж, не слід забувати, що штучне регулювання клімату торкається життєво важливих інтересів усіх держав і народів світу.

Проблема змін клімату і особливо його штучного регулювання — міжнародна. Її успішне вирішення немислиме без найширшого співробітництва багатьох країн. Щоб завтра одержати детальні відповіді на питання про те, яким буде клімат нашої планети через кілька десятиріч, як ці зміни позначаться на господарській діяльності людини, вченим уже нині треба об'єднати свої зусилля для розв'язання цього важливого завдання.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.

Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021, м.Вінниця, Хмельницьке шосе. БЮ 05055. Зам. 395.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№8 (88) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 25 лютого 1983 року. | Ціна 1 коп

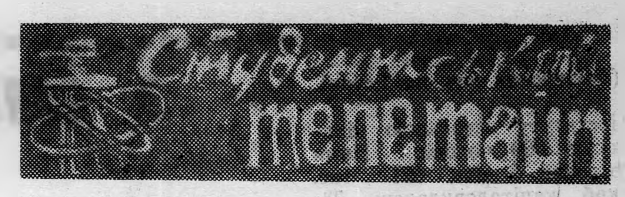

В первинних комсомольських організаціях інституту проходять комсомольські збори, на яких обговорюються підсумки зимової сесії та намічаються завдання на другий семестр.

Як уже повідомлялось, група 2 — АТ-82 факультету автоматики і обчислювальної техніки виступила з ініціативою скласти літню сесію на «чотири» і «п'ять». Цей почин знайшов широкий відгук серед студентських груп радіотехнічного, енергетичного та інших факультетів інституту. Група 3 ЕПП-82, зокрема вирішила боротися за звання «Колективу комуністичної праці.» «Не пропустити жодного часу занять без поважних причин!» Цей лозунг став девізом для студентів в ході підготовки до літньої екзаменаційної сесії.

ДО НОВИХ ЗВЕРШЕНЬ

Репортаж з урочистих зборів колективу інституту

18 лютого відбулись урочисті збори колективу ВПІ з нагоди вручення інституту Почесної грамоти Мінвузу СРСР, ЦК галузевої профспілки і третьої грошової премії за підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання у 1982 році.

17 год. 30 хвилин. В святковому вбранні актовий зал інституту. Під звуки оркестру тут збираються викладачі, співробітники, студенти — всі ті, хто своєю сумлінною працею, відмінним навчанням виборювали цю високу нагороду.

Урочисті збори відкриває ректор інституту Іван Васильович Кузьмін. Звучить мелодія державного Гімну Радянського Союзу.

Слово надається начальнику навчально-методичного Управління Мінвузу УРСР тов. Л. К. Головку.

—Питання подальшого розвитку радянської економіки, прискорення науково-технічного прогресу, — сказав тов. Головко, — знаходяться в безпосередньому зв'язку з вирішенням завдань вищої школи по підготовці і вихованню високоосвічених спеціалістів. Вінницький політехнічний інститут один з наймолодших серед споріднених вузів республіки. Проте, за порівняно короткий строк він став одним з провідних вузів республіки і країни.

Тов. Головко зупинився на конкретних досягненнях колективу в минулому році і на тих завданнях, що стоять перед вищою школою в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС.

За дорученням колегії Мінвузу він вручив колективу ВПІ високу нагороду і побажав нових успіхів у справі підготовки високоосвічених спеціалістів.

Тов. Головко вручив Почесні грамоти Мінвузу УРСР численній групі викладачів інституту.

Потім з доповіддю «Про підсумки виконання соціалістичних зобов'язань колективом інституту у 1982 році» виступив ректор ВПІ, доктор технічних наук, Лауреат Державної премії Української РСР, заслужений діяч науки і техніки УРСР, професор І. В. Кузьмін.

З ДОПОВІДІ РЕКТОРА ВПІ, ДОКТОРА ТЕХНІЧНИХ НАУК ПРОФЕСОРА І. В. КУЗЬМІНА

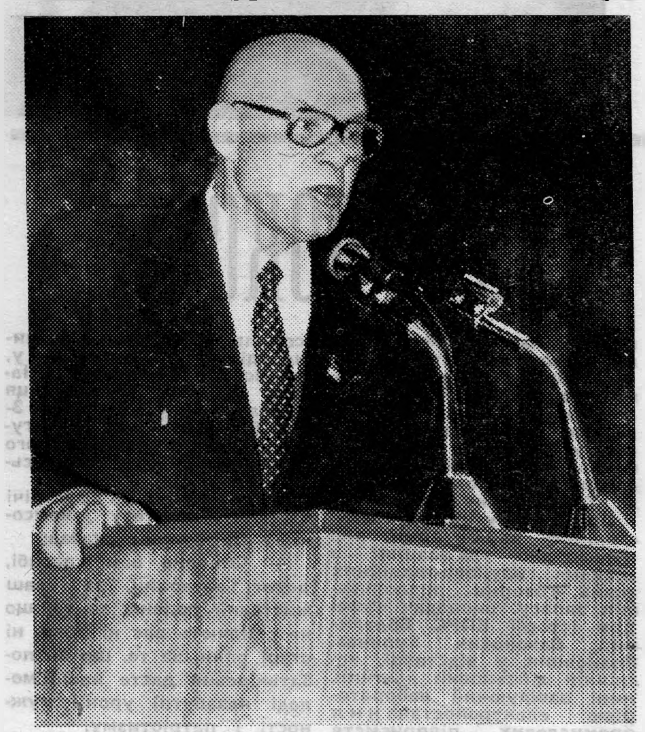

Шановні товариші!

Робота колективу викладачів, співробітників і студентів Вінницького політехнічного інституту в 1982 році була спрямована на безумовне виконання накреслень XXVI з'їзду КПРС та XXVI з'їзду Компартії України, наступних пленумів ЦК КПРС. Небувалого розмаху в нашому інституті набрало соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР. В ході цього змагання активно втілювалась в життя ініціатива Харківського і Донецького політехнічних та Дніпропетровського ім. Л. І. Брежнєва металургійного інститутів по зміцненню і дальшому розвитку в XI п'ятирічні творчого зв'язку вищої школи з виробництвом.

Цілеспрямована творча праця багатотисячного колективу в минулому році високо оцінена Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР та Президію ЦК профспілок працівників освіти, вищої школи і на укових закладів. За досягнення високих результатів у Всесоюзному соціалістичному змаганні на честь 60-річчя утворення Союзу РСР та велику роботу по підготовці висококваліфікованих спеціалістів, підвищення ефективності і якості ідейно-виховної та науково-дослідної роботи наш колектив відзначено Почесною грамотою і третьою грошовою премією.

Досягненню високих показників в роботі нашого колективу в значній мірі сприяло переведення інституту на більш високий рівень організації праці і управління шляхом практичного втілення в життя чотирнадцяти цільових комплексних програм (ЦКП), в тому числі розроблених по ініціативі інституту таких ЦКП як «Факультет», «Кафедра», «Співробітник.»

Потрібно і надалі вдосконалювати управління інститутом на основі цільових комплексних програм.

Успішно виконується у нас прийом студентів. А випуск молодих спеціалістів з десяти спеціальностей складає 102,8 процента від затвердженого плану. Торік понад сто тридцять випускників нашого інституту одержали дипломи з відзнакою, 87,5 процента випускників захистились на «добре» і «відмінно».

Професорсько - викладацький склад інституту постійно працює над вдосконаленням теоретичного і практичного матеріалу, робочих програм дисциплін в рамках учбових планів.

На кафедрах розробляються і впроваджуються методи інтенсифікації ведення навчального процесу — ділові ігри, елементи проблемного навчання з найбільш важливих розділів курсів, впроваджуються окремі методики застосування технічних засобів навчання (ТЗН).

В інституті введено в дію замкнуту систему телебачення. Активно впроваджується в навчальний процес і електронно-обчислювальна техніка. Тепер кожен випускник інституту одержуватиме атестат про вміння користуватися ЕОМ.

На підприємствах міста створені і успішно функціонують філіали профілюючих кафедр інституту — контрольно-вимірювальних приладів та обчислювальної техніки. Це дає можливість студентам проходити підготовку на найсучаснішому обладнанні, знайомитися з передовою технологією.

Далі тов. Кузьмін зупинився на науково-дослідній роботі студентів. А нею охоплено сто процентів студентів-стаціонарників.

— Тільки в минулому році, — сказав доповідач,— 3149 студентів ВПІ брали участь у виконанні ста тридцяти п'яти госпдоговірних госпбюджетних тем. В інституті діє спеціальне конструкторське і чотири студентських конструкторських бюро на кафедрах. На факультеті автоматики і вимірювальної техніки створено студентський науково-дослідний загін «Алгоритм».

Тільки в минулому році студентами нашого інституту одержано 27 нагород на республіканському і всесоюзному конкурсах. В Держкомітет у справах винаходів направлено 25 заявок студентів, одержано 5 позитивних рішень і 6 авторських свідоцтв.

Але ці показники, — як сказав доповідач, — не відповідають сьогоднішнім вимогам науково-технічного прогресу. Отже, в цьому напрямку належить зробити ще дуже багато.

— Наукова діяльність інституту, — сказав далі тов. Кузьмін, — була спрямована на виконання завдань цільової комплексної програми «Наука». Загальний обсяг науково - дослідних робіт складає понад 6 мільйонів карбованців, в тому числі найважливіша тематика складає за обсягом 86 процентів. При інституті створено і діє СКТБ «Модуль», яке дало можливість замкнути цикл «наукова ідея — конструкція — виробництво».

Створені і діють галузеві науково - дослідні лабораторії. Обсяг їх досліджень складає 805 тис. крб. з економічним ефектом 1 млн. 399 тис. крб.

Впроваджено 51 тему з економічним ефектом понад 15 млн. крб. На ВДНГ СРСР і УРСР представлено 43 експонати, одержано 17 нагород, 80 авторських свідоцтв і 12 патентів.

В інституті працює 15 докторів наук, професорів, 214 кандидатів, що становить 44,4 процента від усього професорсько-викладацького складу або на 1,4 проценти більше в порівнянні з 1981 роком.

Науково-дослідна робота виконується для ста підприємств і організацій вісімнадцяти галузей промисловості.

— Проте, як відзначив доповідач, — в науці домінує поки-що багатотемність, низька ефективність впровадження, на низькому рівні і виконавська дисципліна.

У 1982 році проведена велика учбово - методична робота. Впроваджуються і дають відрадні результати такі форми, як обмін досвідом організації учбово-методичної роботи, проведення відкритих лекцій ведучими вченими інституту, робота постійно діючих загальноінститутських семінарів для викладачів, проведення конкурсів на кращого лектора, кращого асистента, на кращий студентський конспект.

Проведена значна робота і з методичного забезпечення всіх видів навчальної роботи і форм навчання. Торік було видано 245 найменувань навчально-методичної літератури обсягом 539 друкованих аркушів. Видано 6 монографій, один підручник з грифом Мінвузу СРСР та п'ять брошур.

Великий обсяг робіт проводиться і в капітальному будівництві. В минулому році розпочато будівництво головного учбового корпусу кошторисною вартістю в 2 млн. 800 тис. крб. Здано в експлуатацію 72-х квартирний кооперативний будинок, гуртожиток радіотехнічного факультету на 600 місць кошторисна вартість якого складає близько мільйона карбованців. Зараз ведеться проектування учбового корпусу енергетичного факультету загальною площею в 12 тисяч квадратних метрів, кошторисна вартість 2,9 млн. крб.

Планом капітального будівництва на 1983 рік передбачено спорудження головного корпусу та лабораторних корпусів інженерно-будівельного факультету загальною кошторисною вартістю в 1 млн. 853 тис. крб., а також 194-квартирного будинку.

Розвиток навчально-лабораторної бази ведеться повністю за рахунок пайових вкладів міністерств. За останніх п'ять років міністерствами виділено близько шести мільйонів карбованців.

Значних успіхів в спорудженні бази інституту досягнуто за рахунок чіткої роботи студентських будівельних загонів. В літній період на будівництві об'єктів інституту працювало 180 студентів. Протягом усього року постійно працює студентський будзагін у складі 50-ти чоловік. Викладачами і співробітниками інституту на спорудженні об'єктів відпрацьовано 8100 людиноднів.

Зупиняючись на роботі об'єднаного студентського будівельного загону інституту, тов. Кузьмін назвав такі цифри: під час третього трудового семестру в колгоспах і радгоспах області працювало 27 СБЗ

Закінчення на 2 стор.

З ДОПОВІДІ РЕКТОРА ВПІ, ДОКТОРА ТЕХНІЧНИХ НАУК ПРОФЕСОРА І. В. КУЗЬМІНА

(Закінчення поч. на 1 стор).

інституту загальною кількістю 659 чоловік. Ними освоєно 3 млн. 621 тис. крб. капіталовкладень. Тільки на спорудженні сільських об'єктів бійці студзагонів освоїли 2 млн. крб. Вони побудували і реконструювали 28 корівників, здали в експлуатацію 2 свиноферми, а всього їх руками зведено 40 об'єктів на селі.

Будзагонівці інституту крім основних робіт безкоштовно збудували і передали школам три кролеферми. Загін зразкової і безкорисної праці «Молодогвардієць» перерахував у фонд миру 2524 крб. Бійці СБЗ інституту закупили і передали подарунки на 1500 крб. для Будинку маляти. Вони заготовили також 946 тонн кормів для громадського тваринництва, зібрали 1 мільйон 293 тисячі тонн фруктів і овочів, відгодували 8 свиней та 626 кролів.

У стінах ВПІ здобувають вищу освіту також посланці сорока шести країн Азії, Африки і Латинської Америки. Вся ідейно-виховна робота серед іноземних студентів проводиться згідно комплексного плану за вказівками Мінвузів СРСР і УРСР, загальносоюзної, республіканської і міської рад у справах іноземних студентів та цільової комплексної програми «Міжнародне співробітництво».

В своїй доповіді т. Кузьмін зупинився також на спортивно-оздоровчій роботі в інституті. — В стінах вузу — сказав доповідач, — підготовлено 7 майстрів спорту СРСР, 36 кандидатів в майстри спорту, 125 спортсменів - першорозрядників, 2311 спортсменів масових розрядів та близько двох тисяч значкістів ГПО. Колектив кафедри фізвиховання удостоєний Перехідного червоного прапора Центральної ради, Укрради СДСТ «Буревісник» за найкращу організацію спортивно-масової роботи серед вузів країни і республіки.

На закінчення товариш Кузьмін сказав: — Висока нагорода і визнання нашої праці зобов'язує кожного в нас працювати більш ефективно, добиватися кращих результатів у справі підготовки високоосвічених спеціалістів. У нас є ще багато невикористаних резервів і можливостей. І в своїй повсякденній роботі ми будемо прагнути використовувати їх сповна.

Шановні товариші! Сьогодні, в цей урочистий для кожного з нас день, ми запевняємо Центральний Комітет Компартії України, Міністерство вищої освіти республіки, Республіканську раду профспілок галузі, обком, міськком і райком Компартії України, що колектив ВПІ, включившись у змагання за присвоєння вузу ім. Володимира Ілліча Леніна, буде і надалі наполегливо працювати над виконанням своїх завдань, перетворюючи в життя історичні рішення XXVI з'їздів КПРС і Компартії України, травневого і листопадового (1982 р.) Пленумів ЦК КПРС, рекомендацій і вказівок Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропова. (Тривалі оплески).

В обговоренні доповіді взяли участь: доктор технічних наук, лауреат премії Мінвузу УРСР, професор А. П. Стахов, завідуючий кафедрою обчислювальної техніки; доцент Д. Б. Чалбандян декан енергетичного факультету та інші.

На трибуні студент радіотехнічного факультету, Ленінський стипендіат Олександр Вітюк.

— Ця висока нагорода, — говорить він, — результат наполегливої праці усього професорсько-викладацького складу успішного навчання п'ятитисячного комсомольського загону інституту, честь якого мені довірили тут представляти.

Студенти нашого інституту поєднують своє навчання з активною громадською роботою і суспільно-корисною працею. Свідченням цього є той факт, що об'єднаний студентський будівельний загін нашого інституту зайняв торік перше місце в області.

Ми, студенти, щиро вдячні рідній Комуністичній партії і уряду за мир, за нашу щасливу юність, за безкоштовне навчання. І сьогодні, в цей урочистий для всіх нас день, ми запевняємо, що докладемо всіх зусиль для успішного навчання і підвищення професійної майстерності.

Учасники зборів прийняли соціалістичні зобов'язання на 1983 рік.

На зборах виступила секретар Ленінського райкому КП України Г. І. Ніщик. В роботі зборів взяли участь також: заступник завідуючого відділом науки і навчальних закладів обкому КП України П. М. Калоша; голова обкому профспілки працівників освіти, вищої школи та наукових закладів Н. М. Ярмоленко; інструктор міському партії О. А. Парвадов і голова обласної ради спортивного товариства «Буревісник» І. Т. Гриб.

Товариш Гриб вручив численній групі викладачів інституту медалі і дипломи товариства за активну роботу у справі пропаганди і розвитку фізкультури і спорту серед студентської молоді.

Урочистий вечір закінчився святковим концертом.

Репортаж з урочистих зборів колективу ВПІ вели наші кореспонденти Р. Кутьков (фото), С. Федотов.

(в залі під час засідань)

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

ДО УВАГИ ВИКЛАДАЧІВ І СТУДЕНТІВ

Міська рада сприяння розповсюдженню технічної літератури рекомендує викладачам і студентам ВПІ придбати нові видання.

М. Л. КРАСНОВ, А. И. КИСЕЛЕВ. Функции комплексного переменного. Операционное исчисление. Теория устойчивости. М., «НАУКА».

Б. В. СТЕПАНОВ. Технология бетонных и железобетонных изделий, К., «ВИЩА ШКОЛА».

В. П. ЧИСТЯКОВ. Курс теории вероятностей. М., «НАУКА». Справочник молодого электрика по электротехническим материалам и изделиям. М., «ВЫСШАЯ ШКОЛА».

В. П. БОНДАРЕНКО. Справочник прораба-электромонтажника, К., «БУДІВЕЛЬНИК».

А. П. ПРУДНИКОВ. Интегралы и ряды. М., «НАУКА».

ФИЗИКА. Под редакцией. Н. Д. ГЛУХОВА. М., «ВЫСШАЯ ШКОЛА».

Б. И. КОСЬКОВ. Справочник работника геолого-геодезической службы местных органов по делам строительства и архитектуры. М. , «Стройиздат».

Н. Л. ГЛИНКА. Общая химия. М., «ХИМИЯ».

А. П. МОШКИН. Автоматизированные системы управления в химической промышленности. М., «Высшая школа».

А. В. АСТАХОВ. Курс физики, ч. II. Электромагнитное поле. М., «НАУКА».

И. В. МЕЩЕРСКИЙ. Сборник задач по теоретической механике. М., «НАУКА».

Б. Я. ЗЕЛЬДОВИЧ. Высшая математика для начинающих физиков и техников. М., «НАУКА».

Сборник заданий по инженерно-строительному черчению. Под редакцией Л. И. Громова. М., «Высшая школа».

ЗУСТРІЧ ДВОХ ПОКОЛІНЬ

Зараз по всій країні проходять урочисті збори, зустрічі ветеранів Радянської Армії і Великої Вітчизняної війни з трудящими, присвячені 65-річчю Радянської Армії і Флоту. В святково прикрашений актовий зал інституту зібралися відмінники навчання, комсомольські і профспілкові активісти, Вони прийшли на зустріч з ветеранами війни — працівниками інституту.

Зустріч відкрив секретар комітету комсомолу інституту О. Мудрий.

Виступає капітан другого рангу запасу, викладач кафедри філософії Володимир Іванович Черній. 25 років віддав він службі на Військово-Морському Флоті, має багато бойових нагород, гідно представляв Збройні Сили СРСР за рубежем під час дружніх візитів наших кораблів.

— Всі радянські люди,— говорить Володимир Іванович, — трудяться на благо нашої Вітчизни, нашого народу, труд воїна можна порівняти з трудом колгосп-ника, токаря, професора, з навчанням студента.

— Від того, як ми будемо працювати, вчитись, залежить запорука миру, — вважає батальйонний комісар у відставці, молодший науковий співробітник кафедри політекономії Павло Тимофійович Солейко.

Про високу бойову майстерність нашої армії, яка нерозривно зв'язання з рівнем науково-технічних знань, говорив підполковник запасу, викладач кафедри історії КПРС Володимир Сазонович Буличев. Полковник у відставці, колишній військовий льотчик. нині завідуючий лабораторією електропостачання промислових підприємств міст і сільського господарства Григорій Маркович Шульман розповів про зрослий освітний рівень воїнів Радянської Армії, про виховання молоді на бойових традиціях,

З гарячими словами вдячності до своїх наставників, ветеранів Збройних Сил і Великої Вітчизняної війни, звернулись секретар комсомольського бюро машинобудівного факультету, Ленінський стипендіат Наталя Клочко, відмінниця навчання, комсорг групи 3-ПЦБ-81 Валентина Могутова, член комсомольського бюро ФАОТ Юрій Шалінський.

На закінчення зустрічі секретар комітету комсомолу О. Мудрий сказав:

— Синовне вам спасибі, дорогі ветерани, за ваш життєвий подвиг, за те, що не схиляють вас ні роки, ні старі рани, за те, що ви по-батьківськи даєте нашій молоді незабутні уроки мужності і патріотизму.

Студенти і ветерани на відзначення зустрічі обмінялися пам'ятними подарунками, подивились програму «Це не повинно повторитись», підготовлену студентським клубом «Зодіак».

Г. ПОЛИВАНИЙ,
наш. кор.

КОЛОНКА КОМЕНТАТОРА

«Як усунути загрозу війни в Європі» — так називалась міжнародна конференція, яка проходила цими днями у Відні. 250 визначних політичних і громадських діячів з 28 європейських країн, а також США і Канади обговорювали на ній питання про шляхи усунення загорзи ядерної війни вЄвропі. І не тільки в Європі, а й в усьому світі.

Основну увагу при цьому було звернуто на мирні ініціативи, що їх містять виступи Генерального секретаря ЦК КПРС Ю. В. Андропова і Празька політична декларація держав — учасників Варшавського договору.

1983 рік винятково важливий для долі Європи. В грудні Сполучені Штати планують почати розміщення на території ФРН, Англії, Італії, Бельгії і Голландії 572 нових американських ядерних ракет на додаток до тисячі американських, англійських і французьких ядерних засобів середньої дальності, які вже є на континенті. Це неминуче призвело б до погіршення політичної обстановки і поставило б держави Варшавського договору перед необхідністю вжити заходів у відповідь.

Ось чому до проблем гарантування миру та безпеки в Європі прикута тепер особлива увага. Вони обговорюються на радянсько-американських переговорах у Женеві про скорочення ядрених озброєнь в Європі, на багатосторонніх Віденських переговорах про взаємне скорочення збройних сил і озброєнь у Центральній Європі. Вони в центрі уваги зустрічі представників 35 держав— учасниць загальноєвропейської наради з питань безпеки і співробітництва, яка 8 лютого відновила роботу в Мадріді.

Широка міжнародна громадськість відзначає, що реалістичну ініціативу і гнучку позицію в міжнародних питаннях займає Радянський Союз.

Т. КУДРЯВЦЕВА,
(ТАРС).

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 03162. Зам. 681.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмільницьке шосе. Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 6 (86) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 11 лютого 1983 року. | Ціна 1 коп.

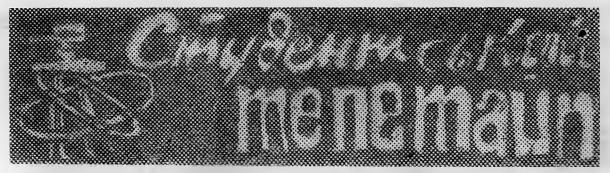

МК ЛКСМУ оголосив конкурс на кращу академгрупу серед вузів міста Вінниці. Конкурс проводитиметься в рамках огляду всіх академічних груп.

До участі в огляді-конкурсі допускаються всі академічні групи Вінницького політехнічного інституту.

Переможців огляду-конкурсу чекають нагороди: за перше місце — Грамота МК ЛКСМУ та безкоштовна туристська путівка в Москву;

за друге місце — Грамота МК ЛКСМУ та безкоштовна путівка в Київ;

за третє місце — Грамота МК ЛКСМУ та цінний подарунок.

НА РІВЕНЬ ВИМОГ СЬОГОДЕННЯ

НАБЛИЖАЮТЬСЯ ЗВІТИ І ВИБОРИ В ОРГАНАХ НАРОДНОГО КОНТРОЛЮ

Незабаром в органах народного контролю розпочнеться звітно-виборна кампанія. Вона проходитиме в обстановці всенародної боротьби за успішну реалізацію рішень XXVI з'їзду КПРС і листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК нашої партії, які вимагають корінного перелому в проведенні курсу на інтенсифікацію і підвищення ефективності виробництва, рішучого зміцнення на всіх ділянках партійної державної і трудової дисципліни, підвищення особистої відповідальності кожного з нас за неухильне додержання загальнодержавних, загальнонародних інтересів.

В кінці 1980 року до складу груп народного контролю ВПІ було обрано понад 160 чоловік. 44 проценти з них —комуністи. Народні дозорці інституту в своїй повсякденній роботі зосереджували головну увагу на виконання постанов партії і уряду в справі виховання і підготовки в стінах вузу висококваліфікованих кадрів для різних галузей народного господарства країни.

Структура народного контролю ВПІ така: головна група у складі 35-ти чоловік, 5 факультетських груп і три групи структурних підрозділів.

Головна група народного контролю розподілена на 6 секторів: учбовий (зав. сектором Б. І. Мокін); науковий (зав. сектором В. А. Огородніков); побуту (зав. сектором Л. П. Середа) ;економії і бережливості (зав. сектором В. А. Климчук); організаційної роботи і гласності (зав. сектором В. Г. Нахайчук) і сектор адміністративної та господарської діяльності (завідуючий В. І. Салімовський).

Народні дозорці допомагали партійним організаціям вузу в мобілізації сил та засобів на виконання всіх тих завдань, що стоять перед вищою школою, виявляли недоліки, пропонували шляхи для їх швидкого усунення.

Особливо хочеться відмітити роботу таких секторів як економії і бережливості (завідуючий В. А. Климчук), адміністративної та господарської діяльності (завідуючий В. І. Салімовський) та наукового сектору (завідуючий — доктор технічних наук В. А. Огороднiков).

Зараз в ході підготовки до звітно-виборної кампанії в органах народного контролю слід забезпечити високий політичний і організаційний рівень проведення виборів, атмосферу високої вимогливості і діловитості, провести вибори під знаком підвищення ролі і відповідальності народних дозорців, зосередити максимальну увагу на тому, яку участь вони беруть у перевірках виконання директив партії і уряду.

Звіт вимагає принципової оцінки зробленого. Адже не завжди групи народного контролю і окремі дозорці проявляли необхідну ініціативу і наполегливість. Не завжди приділяли належну увагу економії та бережливості матеріальних трудових і фінансових ресурсів, забезпеченню схоронності соціалістичної власності. Не завжди в полі їх зору стояли головні питання. Не рідко народні дозорці обмежувались в своїй роботі тільки констатацією недоліків, не вживали дійових заходів по запобіганню фактам недисциплінованості, безгосподарності тощо.

Не всі перевірки доводились до кінця, не всі вони були ефективними.

Всі ці питання повинні стати предметом ділового і зацікавленого обговорення на звітно-виборних зборах. Адже не секрет, що сектор побуту головної групи народного контролю (завідуючий т. Л. П. Середа) за звітно-виборний період працював значно нижче своїх можливостей. Тому й не дивно, що до цього часу не вирішено питання з вентиляцією учбових і службових приміщень нашого інституту. І це не дивлячись на життєву необхідність введення в дію вентиляційної системи, на наказ ректора № 248 від 10 липня 1981 р. «Про міри по забезпеченню вентиляції приміщень».

П'ять разів це питання порушувала на своїх сторінках наша газета, а віз, як мовиться, і нині там. Ніяких зрушень по забезпеченню чистим повітрям наших аудиторій з боку адміністративно - господарської частини не відмічається. І чи будуть такі зрушення в майбутньому — не відомо. А йдеться ж про здоров'я студентів і співробітників.

7-го грудня 1982 року комісія групи народного контролю адміністративного управління склала акта про незадовільне опалення приміщень деканату заочного факультету. Батареї центрального опалення тут постійно холодні. Співробітники змушені користуватись електричними опалювальними приладами, що не дає необхідного ефекту і призводить до перевитрат електричної енергії.

На жаль таких прикладів, коли сигнали народних дозорців залишаються поза увагою, можна було б навести чимало.

Гласність—один з найголовніших ленінських принципів контролю. Ось чому збори колективу на яких звітуватимуть народні дозорці мають проходити при масовій аудиторії, щоб разом з аналізом роботи групи поговорити по-діловому про справи в колективі, його здобутки і недоліки, назвати їх конкретних винуватців, з'ясувати шляхи виправлення недоліків.

В ході звітів і виборів слід глибоко проаналізувати всі позитивні сторони і недоліки у роботі груп, визначити як справляється з дорученням кожен дозорець.

Роботу груп народного контролю спрямовувати так, щоб поза їх увагою не залишалась жодна ділянка життя і діяльності інституту.

Сила дозорців, запорука успіху їх діяльності — в партійному керівництві. Тому необхідно подбати про партійне ядро, навколо якого гуртувалися б інші дозорці, зміцнити склад груп політично зрілими, принциповими, ініціативними людьми — компетентними і авторитетними, які володіють достатнім досвідом та організаторськими здібностями. При цьому слід керуватися схваленою ЦК КПРС практикою обрання голів груп народного контролю заступників секретарів або членів бюро первинних парторганізацій.

А. ТХОРІВСЬКИЙ,
голова головної групи народного контролю інституту.

ПРИКЛАД БЕРИ З КОМУНІСТІВ

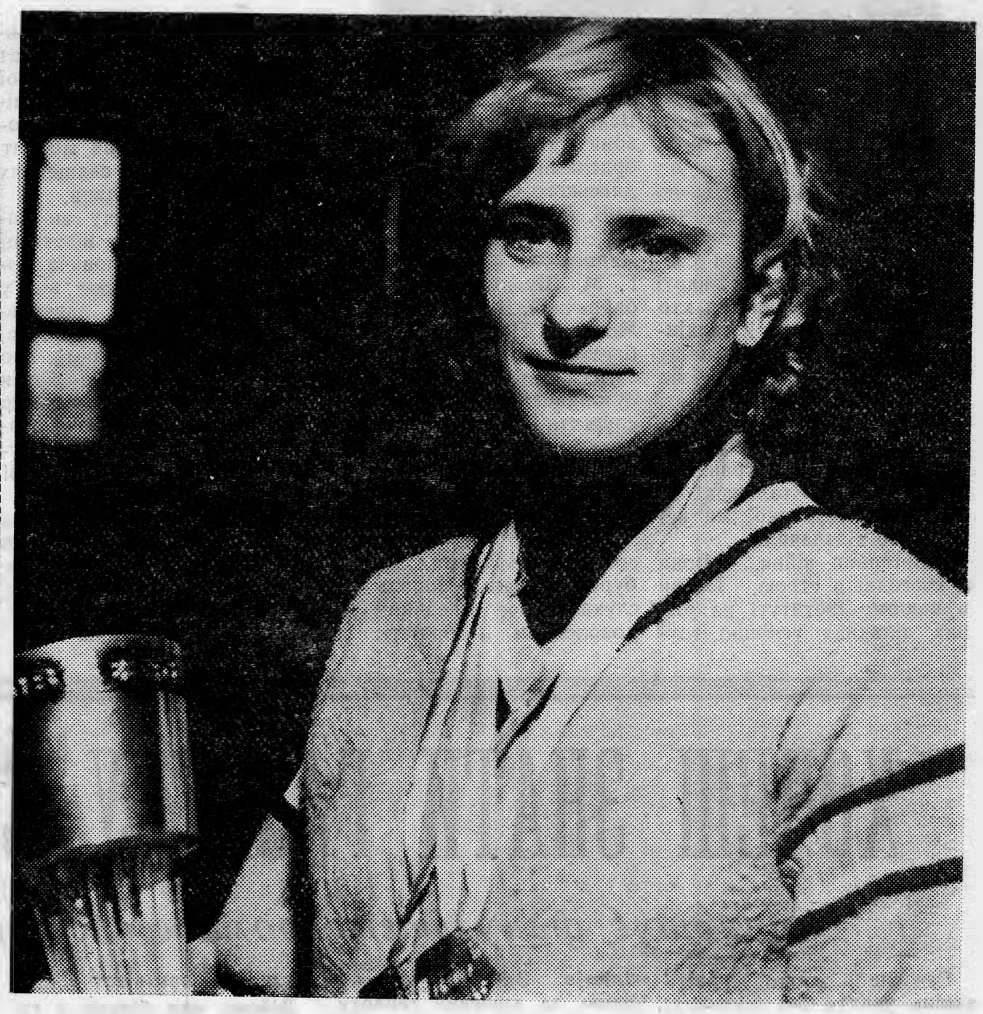

Валентина Ляндебурська не просто студентка. Вона комуніст, Ленінський стипендіат, активістка, спортсменка. Одним словом — улюбленка всього колективу інституту.

Тут, в стінах ВПІ, формувала свій характер, здобувала життєвий гарт.

Студентська пора — пора юності і дерзань, захоплюючих мрій про майбутнє. Так швидко пролетіло п'ять років. Позаду заліки, екзамени, сесії, до яких вона завжди готувалася з особливим старанням. І ось настала найвідповідальніша пора, коли потрібно звітувати про п'ятирічне навчання у вузі. І хоча Валентина твердо впевнена в тому, що й державні екзамени складе на «відмінно», все ж таки хвилюється дівчина. Воно й зрозуміло. Державний екзамен є державний. Він вимагає від кожного студента максимальної віддачі всіх розумових і фізичних зусиль.

Попереду у Валентини цікава робота в одній з галузевих науково-дослідних лабораторій інституту. А поки що першочерговий обов'язок для неї —скласти на «відмінно» всі державні екзамени. І вона прагне до цього всім серцем.

ПОШУКИ, ЗНАХІДКИ, ВТРАТИ

НАШ КОМЕНТАР

Зимова сесія, яка щойно закінчилась, свідчить про те, що перший семестр 1982-83 навчального року був для викладачів інституту періодом пошуків нових форм і методів навчання, активної боротьби за підвищення успішності.

Як показала практика, активні методи навчання, тобто проблемні лекції, ділові ігри тощо сприяють підвищенню активності студентів на заняттях, дають їм можливість краще засвоїти той чи інший матеріал. Все це в кінцевому результаті дає свої позитивні наслідки. Стопроцентної успішності добилися, зокрема, п'ятикурсники інженернобудівного, радіотехнічного та енергетичного факультетів. Такий же показник і у студентів четвертого курсу цих факультетів на ФАОТ.

Найвищий процент якості знань — 90,2 у студентів п'ятого курсу радіотехнічного факультету. А в групі ЗРТ-78, де куратором був А. Ф. Анжієвський, середній бал складає 4,57, якість успішності — 100 процентів. В числі кращих груп по стаціонару йдуть також групи 2 ААХ-78, 4 АТ-78, 1 ЕПП-78 та група 1 ПГС-78.

Найкраще склали зимову сесію студенти енергетичного факультету (процент абсолютної успішності — 97,5 та ФАОТ —97,1. Найнижчий процент успішності — 90,8 по стаціонару на машинобудівному факультеті (декан Ю. М. Дівеєв).

Це свідчить про те, що деканат, партійна і комсомольська організації, викладачі кафедр послабили свою вимогливість, змирилися з тим, що окремі студенти пропускають лекції без поважних причин, слабо готуються до занять. Гірше того, грубо порушують норми комуністичної моралі та громадського порядку. Тому й не дивно, що саме з машинобудівного факультету останнім часом відчислено чотирьох студентів за неуспішність та грубе порушення правопорядку.

Серйозний докір варто закинути і на адресу деканату інженернобудівельного факультету, де за підсумками зимової сесії чи не найбільша кількість незадовільних оцінок.

Хіба не визиває тривогу той факт, що 189 студентів-стаціонарників інституту склали на «двійку» той чи інший екзамен?

В числі гірших груп варто назвати такі як 5 ПГС-79, 2 ПЕ-81, 4 АТ-81, 2 ТМ-81 та 1 РК-82.

Як показав звіт на ректораті, за останні два роки спостерігається тенденція до зниження успішності в цілому по інституту. Наслідком такого невтішного становища є те, що група аналізу (керівник групи комуніст, доцент Ю. І. Волков) не виявляє причин низької успішності, не розробляє і не пропонує ефективних рекомендацій для поліпшення справ.

Другою, не менш важливою причиною зниження успішності студентів є те, що за останніх два роки в інституті не виконуються плани підвищення кваліфікації викладачів.

Перед учбовою частиною, деканатами, кафедрами і кураторами стоїть першочергове завдання — значно підвищити рівень всієї організаційної і виховної роботи.

Попереду у студентів ще більш напружений другий семестр. Він увінчає, так би мовити, весь навчальний рік. Тому вже зараз, з перших його днів, треба взяти хороший старт в навчанні, активізувати всю виховну роботу серед студентської молоді, підвищити роль кураторів і вимогливість викладачів до тих, хто лінується у навчанні. Ширше впроваджувати в учбовий процес активні методи навчання, окремі методики, зробити все належне, щоб успішно закінчити 1982—83 навчальний рік.

Йде всесоюзний місячник оборонно-масової роботи

Солдатами не народжуються, але почуття священного обов'язку перед Батьківщиною передається з покоління в покоління. Давно загоїлись рани війни, час посріблив голови колишніх бійців і полководців. І сьогодні на почесній варті стоять сини і внуки тих, хто воював на Хасані і Халхін-голі, хто визволяв нашу землю і країни Європи від фашистської чуми.

Славетною сторінкою в історію Великої Вітчизняної війни ввійшла грандіозна битва під Сталінградом, 40-річчя з дня якої ми нещодавно відзначили.

...Ветерани війни... Вони й сьогодні в строю. Тільки в нашому інституті на різних ділянках успішно трудяться понад сто учасників Великої Вітчизняної. Всі вони нагороджені багатьма орденами і медалями Радянського Союзу. Серед них І. В. Кузьмін, М. А. Булгаков, В. М. Говоров, С. М. Андрощук, В. Я. Сумін, Г. М. Шульман, І. А. Забайрачний, В. В Білий, М. Х. Мазунін, П. Т. Солейко та багато інших.

Всім своїм життям, своєю сумлінною працею вони слугують прикладом для молодого покоління, проводять велику роботу по военно-патріотичному вихованню студентської молоді, часто виступають із своїми спогадами про ті буремні роки. Молодь їх слухає охоче з великим задоволенням і гордістю за нашу могутню Вітчизну, за її збройні сили — оплот миру і прогресу.

Ветерани... Це слово ми вимовляємо з відтінком особливої гордості і поваги до тих, хто врятував людство від рабського поневолення. Їм, учасникам війни, усі ми вдячні сьогодні за мирне небо, за щастя, вільну працю, безкоштовне навчання...

Зараз в ході Всесоюзного місячника оборонно-масової роботи ветерани Великої Вітчизняної війни активізували свою ідейно-виховну роботу серед студентської молоді. Вони виховують у юнаків та дівчат почуття любові до рідної Вітчизни, вчать їх бути сміливими і безстрашними, готовими в будь-який момент стати на захист священних рубежів Батьківщини.

На цьому знімку ви бачите старшину у відставці Володимира Пилиповича Могилевського. Працює він у ВПІ комендантом навчального корпусу номер два. Та, мабуть, не всі знають про те, як відчайдушно бився з фашистами Володимир Пилипович, звільнюючи столицю Угорщини місто Будапешт. А втім, бойові нагороди, що сяють на грудях у цього безстрашного старшини — свідчення його ратних подвигів в роки Великої Вітчизняної війни.

Г. ПОЛИВАНИЙ,
наш кор.

КВІТИ ДЛЯ БАБУСІ

Новела

Йшли солдати, чітко карбуючи вправні кроки. Гімнастерки щільно облягали плечі. Йшли демобілізовані. На станцію. Похідним маршем. І, обганяючи колону, линула у вечірнє небо стройова пісня.

На повороті шосе пісня обірвалася. Тільки шуміли запиленим листям стрункі тополі. Дальше дерев не було. Стояли зчорнілі від часу пеньки і сива ковила сріблястим шовком стелилась до підніжжя висоти з лисою піщаною вершиною.

На вершині — могила. Пам'ятник. Металева зірка на стержні. На кам'яній плиті поспіхом вицарапано: «Прощай, Сашко!»

Стрій розсипався. Солдати щільним кільцем обступили могилу.

... Він, Сашко, був молодий. Лише 23 роки світило йому сонце. Десь чекала його дружина і двохлітній син. Не дочекалися... Тут, на безіменній висоті, прийняв командир гармати сержант Олександр Воронов свій перший і останній бій.

Внизу, на шосе, горіли підбиті фашистські танки. Чистим прозорим соком плакали тополі, скалічені осколками снарядів.

Закінчилися боєприпаси. Схилив в пустий снарядний ящик закривавлену голову грузин Заліко Махарадзе.

Фашисти реготали, коли йшов назустріч смерті російський солдат. Йшов, стиснувши в правій руці автомата, в диску якого не було жодного патрона. Вони пускали довгі черги над його головою, зліва і справа, а Сашко все йшов і йшов цим свинцевим коридором смерті.

І тоді у одного з ворогів не витримали нерви. Зціпивши зуби, він притиснув до грудей автомата і не відпускав гашетку аж до тих пір, поки не впав на землю радянський воїн.

А потім суворі бійці, знявши вицвілі на сонці пілотки, понуро стояли біля могили, а один з них поспіхом вицарапав на камені: «Прощай, Сашко!»

Біля могили не салютували. Салютували в Берліні, біля стін рейхстага...

Це було давно. А тепер був мир і спокій. Тільки тріщали в травні коники та співали в рожевих від вечірнього сонця кущах, влаштовуючись на ніч, птахи.

Біля самого пам'ятника з густої щітки трави тягнулись до сонця три ромашки. Вони відразу впали у вічі — білоголові, з жовтою серединкою, на тонюсіньких ніжках. А біля могили, як в 1941-му, стояли солдати. Тільки в руках у них не було зброї, а на гімнастерках замість орденів та медалей блищали начищені значки відмінників бойової і політичної підготовки та спортсменів-розрядників. Лише у одного сапера-сержанта виблискувала на грудях медаль «За відвагу». Ніхто з присутніх не знав, за що його нагородили (він був з іншої частини).

Голубі очі сержанта ставали каламутно-сірими, як тільки він переводив свій погляд на ромашки. Раптом він зігнувся і зірвав одну за другою всі три. Вигнувся і став обережно розправляти пальцями ніжні пелюсточки.

— Ти що собі дозволяєш, га? — скипів смуглявий старшина Довженко. — Думаєш, як у тебе медаль, так тобі все дозволено? Ти у кого квіти зірвав? У кого?

Сержант здригнувся, в'яло опустив руку. Впали в траву зірвані ромашки. Нарешті він глухо вимовив: — «Дідусь мій тут лежить... Дідусь...» — на його високий лоб впали і розсипались руді коси. — «А квіти для бабусі. Просила привезти що-небудь з могили».

Він вигнувся. І всі, хто стояв поруч, стали шукати в густій траві зірвані ромашки.

С. ФЕДОТОВ.

ХОЧЕШ ЗНАТИ ГАЗЕТНУ СПРАВУ?

Запрошує факультет громадських професій

Сучасне життя навіть важко уявити без журналу, без свіжої, ще пахнучої друкарською фарбою газети.

Вони розповідають нам новини, знайомлять з подіями в країні і за рубежем. З газет і журналів ми дізнаємось про все прекрасне, чим багате і цікаве наше життя. І, нарешті, з періодичних видань ми черпаємо для себе нові думки, ідеї, образи, через них пізнаємо передовий досвід і стаємо трішки мудрішими.

В газеті, як на долоні, наше повсякденне життя, робота, навчання, громадська діяльність і навіть особисті проблеми. Недарма ж в перекладі з французької «журналіст» означає «день».

Журналіст... Це слово в нашій країні вимовляється з відтінком гордості. Люблять радянські люди журналістів. За їх нелегку працю, за душевну теплоту і чуйність до людських радостей і печалей, за принциповість, непримиренність до недоліків. На XXIII з'їзді КПРС журналісти були названі в числі тих, хто складає золотий фонд партії.

Журналістами були видатні майстри художнього слова — Ломоносов і Пушкін, Белінський і Герцен, Чернишевський і Добролюбов, Короленко і Чехов, Горький і Маяковський... Журналістом за професією вважав себе В. І. Ленін. Він створив істинно наукову теорію комуністичної партійної преси, був редактором багатьох друкованих органів партії, був і залишається геніальним публіцистом епохи.

Ленін вчив, що газета не тільки колективний пропагандист і агітатор, а й колективний організатор.

Дійсно, чим більше у газети авторів — людей не байдужих, бажаючих поділитися своїми думками, досвідом, навчити новому інших, допомогти у вирішенні тих чи інших проблем — тим вона цікавіша, тим охоче її читають, тим більше вона впливає на формування світогляду читачів.

При редакції газети «За інженерні кадри» відкривається відділення журналістики факультету громадських професій, що діє при інституті. Теоретична підготовка журналістів буде поєднуватися безпосередньо з практикою газетної справи. Слухачі відділення журналістики пізнають одне з найскладніших мистецтв — мистецтво слова. Володіти ним необхідно не тільки гуманітаристам справжнім спеціалістом людину робить всебічний розвиток. Ми познайомимо вас з газетними жанрами, законами творчості, з технологією випуску газети.

На відділення журналістики приймаються поети-початківці, прозаїки і сатирики, художники, члени редколегій стінних газет, всі бажаючі.

Перед слухачами виступатимуть члени редколегії газети «За інженерні кадри», журналісти обласних газет «Вінницька правда» і «Комсомольське плем'я», вінницькі письменники і поети.

Заняття проводитимуться раз на тиждень за домовленістю слухачів. Прийом заяв на відділення журналістики факультету громадських професій до 20 лютого.

За довідками звертатися до редакції газети «За інженерні кадри», аудиторія 0416, четвертий поверх.

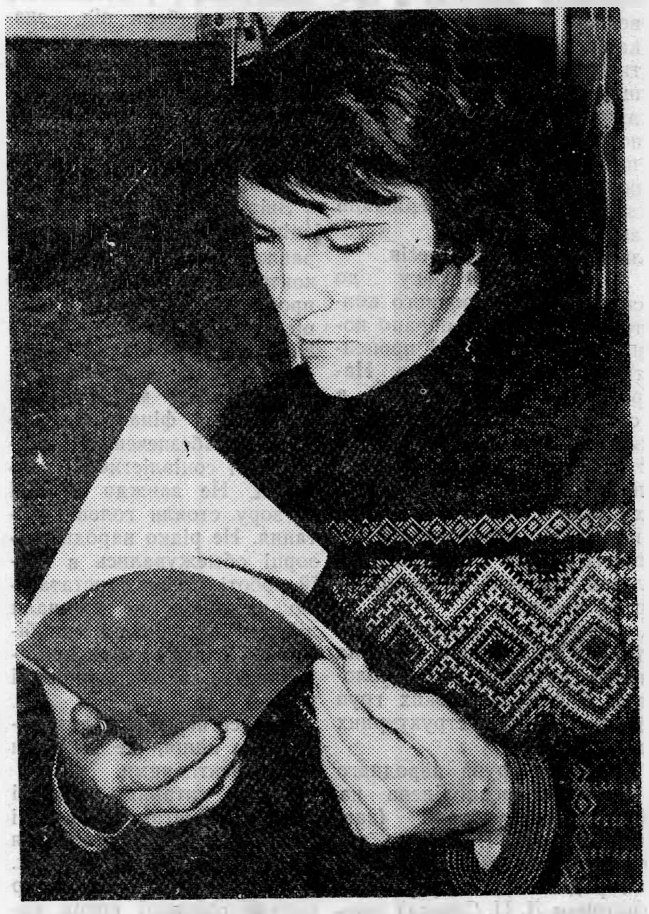

Олександр Суворов — давній друг і помічник нашої газети. Навчається він на четвертому курсі енергетичного факультету. Користується заслуженою повагою серед студентів і викладачів. А поважають його за бездоганність. Бо щоб не попросили Сашка — ніколи не відмовить, завжди прийде на допомогу.

О. Суворов — майбутній інженер-енергетик. А ще його захоплює фотографія. Куди б не йшов він: чи на лоно природи, чи просто прогулятись по місту — не розлучається з фотоапаратом. Та важливо не лише навчитись якісно робити знімки. Справжнього фотохудожника відрізняє вміння розпізнавати і вловлювати такі моменти з життя, які на перший погляд недоступні для кожного. Саме ось така спостережливість і характеризує Олександра як фотохудожника. Його етюди, фоторепортажі добре відомі нашим читачам.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

«На прийомі у всевишнього». Так називався фейлетон, вміщений в нашій газезеті за 28 січня цього року. В ньому йшлося про те, що первинні комсомольські організації окремих факультетів послабили увагу до виховання студентів, їх морально-етичної поведінки, виховання у студентської молоді почуття високого громадського обов'язку. Йшлося про випадки лібералізму, байдужого ставлення до порушників громадського порядку і тих, хто погано навчається, плямує ім'я радянського студента.

За аморальну поведінку і неуспішність студента другого курсу Р. Хутієва виключено з рядів ВЛКСМ і відчислено з інституту.

Крім Хутієва суворе покарання понесли також Чапайда, Глущенко і Хаджієв. Усі вони також відчислені з інституту.

Отже, деканат машинобудівного факультету вжив самих рішучих заходів щодо ледарів і порушників громадського порядку. Однак стає незрозумілим: як могло трапитись, що Р. Хутієв, навчаючись майже два роки в інституті, не стояв на комсомольському обліку? Чому його портрет, як майстра спорту, до цього часу висить на Дошці пошани кафедри фізвиховання?

І нарешті, хто зірвав з щита газету з фейлетоном і випуск «Комсомольського прожектора», в якому йшлося про ганебний вчинок Р. Хутієва і його дружків?

Хіба ці факти не свідчать про серйозні упущення і прорахунки у виховній роботі серед студентської молоді, про байдуже ставлення до тих, хто своїм поганим навчанням, своєю поведінкою порушує славні традиції нашого інституту, підриває його авторитет?

Думається — крапку на цьому ставити ще рано. Є над чим задуматись і самим студентам, і комсомольським вожакам, і викладачам. Редакція газети «За інженерні кадри» чекає грунтовних відповідей на всі ці питання.

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.

Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе. БЮ 04080. Зам. 487.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 7 (87) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 18 лютого 1983 року. | Ціна 1 коп.

Студентський календар

Сьогодні о 17-й годині 30 хвилин в приміщенні театру ім. Садовського відбудуться загальні збори викладачів, співробітників і студентів ВПІ з нагоди вручення колективу інституту Почесної грамоти Мінвузу СРСР та ЦК профспілки працівників освіти вищої школи і наукових закладів за підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання у 1982-му році.

Після урочистої частини відбудеться концерт художньої самодіяльності аматорів сцени Вінницького політехнічного інституту.

АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

ДІЛОВА ГРА З СТАТИСТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ

Вдосконалення управління виробництвом — одна з вузлових проблем підвищення рівня керівництва економікою, визначених XXVI з'їздом КПРС, листопадовим (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС. Обсяг, зміст і складність роботи по управлінню сучасним виробництвом вимагає від майбутніх спеціалістів народного господарства вміння аналізувати виробничі ситуації і застосовувати оптимальні управлінські рішення.

На кафедрі вищої математики розроблена і успішно втілена в навчальний процес ділова гра «Статистичні моделі складних систем» (скорочено «ДГСМ»).

Розробляючи і втілюючи цю гру, ми прагнули, з одного боку, практично закріпити теоретичні курси з математичної статистики і теорії ймовірностей, а з іншого — дати майбутнім спеціалістам практику оволодіння методами статистичного моделювання і їх застосування в системі управління будівництвом.

Проводячи ділову гру «ДГСМ», ми ставимо перед собою такі завдання:

— показати студентам — учасникам гри необхідність застосування ймовірнісних статистичних методів при розв'язанні завдань оцінки ефективності та досліджень закономірностей виробництва;

— забезпечити оволодіння практичними навичками статистичного моделювання виробничих процесів.

Учасники гри імітують діяльність науково-дослідного сектора (НДС) виробничого об'єднання. НДС складається з декількох науково-дослідних відділів (НДВ), наприклад, відділ аналізу продуктивності праці (НДВ-1), відділ прогнозування техніко-економічних показників тощо. Кожен відділ складається з декількох науково-дослідних груп (НДГ). Студенти-учасники ділової гри «призначаються» на відповідні посади: начальника НДСа, його заступників, начальників НДВ, керівників і співробітників НДГ.

Згадана вище функціональна структура науково-дослідного сектору цілком реальна, вона діє на виробничому об'єднанні «Термінал». Якщо врахувати, що студенти (спеціальність автоматика і телемеханіка) проходять всі види практики на цьому ж підприємстві, то стає очевидною раціональність такого вибору ігрової моделі.

Ділова гра розроблена так, що студенти змушені розв'язувати цілу низку проблем. Це вибір і обґрунтування виду статистичної моделі, розробка алгоритму розрахунку її параметрів, оптимізація обчислювального процесу і розробка алгоритмів оцінки точності і економічності моделі. Згадані проблеми (проблемні ситуації) розв'язуються відповідними функціональними підрозділами в процесі гри. При цьому між ними також існують функціональні залежності і забезпечується елемент суперництва.

Для оцінки дій учасників гри нами розроблені і з успіхом застосовуються як шкала нарахування балів, так і шкала «премій» та «стягнень». Це дозволяє заохочувати раціональніші (оптимальні) розв'язування і, разом з тим, знижувати оцінку за втрати часу, неточність в розрахунках і за те, що студент звертається за допомогою до керівника (арбітра).

На допомогу студентам з метою якісної підготовки до ділової гри розроблено спеціальні методичні посібники. Передбачено, що необхідні характеристики математичних моделей, оцінки їхньої точності і надійності розраховуються на ЕОМ і видаються на друк у зручній формі.

Як показує наш досвід, проведення зі студентами ділової гри «ДГСМ» сприяє глибшому засвоєнню ними програмового курсу, оволодінню необхідними практичними навичками, і загалом — підвищенню підготовки молодих спеціалістів.

В. ВАЛЬДМАН,
доцент,
В. ФУРДІЯК,
асистент.

НАУКА — ВИРОБНИЦТВУ

В 1978 році в нашому інституті при кафедрі технології і автоматизації машинобудування створена галузева науково-дослідна лабораторія «Гідроагрегат», по розробці і дослідженню гідравлічних систем і приводів для сільськогосподарських машин, що працює в системі Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування СРСР.

Щорічно за замовленнями промисловості лабораторія виконує роботи на суму 170—200 тис. крб. Тільки в 1982 році економічний ефект від впровадження розробок лабораторії в серійне виробництво складає більше 2-х мільйонів крб.

Основна продукція лабораторії тісно пов'язана з виконанням Продовольчої програми нашої партії. Успішно завершені роботи по розробці і втіленню в серійне виробництво гідроагрегатів для зернових комбайнів «Нива», «Колос» і «Сибиряк». Лабораторія розробляє також гідроприводи для виноградозбирального і тютюнозбирального комбайнів, а також для буртоукладників, що виготовляються на Калинівському машинобудівному заводі. Широкі творчі зв'язки лабораторії «Гідроагрегат» сягають Душанбе, Ростова, Красноярська, Омська, Тернополя, Кишинева та інших міст.

Фахівці кафедри технології і автоматизації машинобудування читають студентам курс «Основи автоматики і автоматизації машинобудування», в якому врахований досвід лабораторії з питань гідравліки і гідроавтоматики.

В розробках «Гідроагрегата» беруть активну участь і студенти старших курсів. Таким чином лабораторія поповнює свої ряди за рахунок випускників інституту, які дістали певний досвід в галузі гідросистем і гідроприводів ще за студентських років.

Щорічно лабораторія подає 25—30 заявок на винаходи. І варто наголосити, що процент позитивних рішень по них досить високий.

Успішно працюють над винаходами науковий керівник галузевої науково-дослідної лабораторії «Гідроагрегат» доцент, кандидат технічних наук І. А. Немировський, що має по лабораторії 25 авторських свідоцтв і позитивних рішень, старші наукові співробітники В. Б. Петров і В. П. Пурдик, старший викладач Л. П. Середа, які теж мають відповідно 20, 14 і 7 авторських свідоцтв та позитивних рішень. Економічний ефект від впровадження трьох винаходів в серійну сільськогосподарську техніку склав за 1982 рік 1,9 мільйона крб.

Г. ПОЛИВАНИЙ,

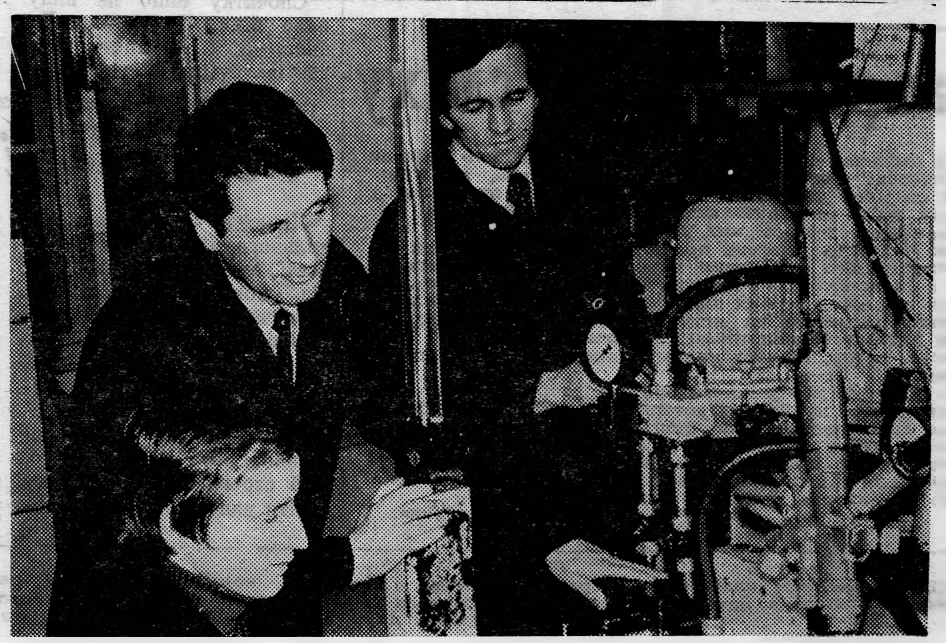

На фото: наукові співробітники лабораторії Л. К. Поліщук, В. Б. Петров і В. П. Пурдик за випробувальним стендом.

РАДЯНСЬКІЙ АРМІЇ — 65

Збройні Сили Радянського Союзу відзначають своє 65-річчя. Народжена в боях, Радянська Армія стійко протиставила себе озброєним до зубів інтервентам та внутрішній контрреволюції, розгромила їх в громадянській війні.

З першого дня свого існування наша армія стала на захист завоювань Великої Жовтневої соціалістичної революції, завоювань народу. Свою могутність вона черпає з народних джерел і користується його любов'ю. З рядів народу вийшли славетні полководці громадянської і Великої Вітчизняної воєн — Фрунзе, Будьонний, Ворошилов, Якір, Чапаєв, Блюхер, Жуков, Баграмян, Мерецков, Рокосовський, Гречко, Маліновський, Якубовський та багато інших.

Незабутніми для нашого народу і народів інших країн залишаються героїчні сторінки Великої Вітчизняної війни. Подвиги радянського народу в битвах під Москвою і Сталінградом, на Курській дузі, на Україні, в Білорусії, в прориві блокади Ленінграда, під час визволення країн східної Європи від фашистської чуми залишаться навічно в пам'яті народів світу.

Радянська Армія пильно стоїть на сторожі наших мирних інтересів, готова захистити їх від посягань будь-якого агресора, але сама ніколи не загрожувала і не загрожує нікому.

В нашому інституті працює багато учасників Великої Вітчизняної війни, ветеранів Збройних Сил СРСР. Вийшовши в резерв чи відставку, вони зайнялись мирною працею на благо нашої Батьківщини, виховуючи нашу молодь в патріотичному дусі. Вони активно виступають перед нею зі спогадами про бойові і мирні будні нашої армії. Велику роботу по вихованню молоді проводять учасники Великої Вітчизняної війни ветерани Збройних Сил Б. С. Бугорський, В. М. Говоров, І. Т. Корольов, З. Я. Грозний, А. О. Пермінов, Г. М. Шульман, І. В. Кузьмін, С. М. Андрощук, М. А. Булгаков, М. П. Кузнецов та інші.

Відзначаючи славну 65-річницю Радянської Армії, колектив нашого інституту своєю працею, своїм навчанням вносить гідний вклад у мирне життя нашої Батьківщини.

Вимогливість — це та атмосфера, що повинна бути в кожному колективі. Вона повинна примушувати кожного і всіх загалом добросовісно і ініціативно виконувати свої обов'язки.

Ці слова могли б стати епіграфом до всього життя Івана Тимофійовича Корольова. Він ветеран Збройних Сил, учасник Великої Вітчизняної війни. Як командир армійської артилерійської бригади пройшов шлях від м. Юхнова Московської області до Курляндії, визволяючи міста Вязьма, Жиздра, Рославль, Невель, Валга, Рига та інші. За службу в армії нагороджений трьома орденами і дванадцятьма медалями.

З 1974 року Іван Тимофійович працює в нашому інституті, спочатку на кафедрі креслення, а з 1977 року — завідуючий виробничою практикою. Багато часу приділяє молоді, бере участь в її військово-патріотичному вихованні.

Віталій Миколайович Говоров (знімок внизу справа) працює з 1975 року завідуючим лабораторією кафедри теоретичної механіки. До нас він прийшов з армії у званні полковника-інженера запасу, хоча про військову кар'єру в дитинстві не мріяв. Активний комсомолець, він навчався в електромеханічному технікумі в м. Ташкенті до січня 1942 року, коли добровольцем вступив у ряди Червоної Армії. Був курсантом військово-морського училища, брав участь в захисті транспортних військових кораблів, всього в бойових походах пройдено ним біля 3500 миль.

За участь у Великій Вітчизняній війні нагороджений орденом Червоної Зірки і медалю «За бойові заслуги», в всього у В. М. Говорова одинадцять урядових нагород.

В інституті В. М. Говоров проводить велику громадську роботу, він голова секції військово-патріотичного виховання, член обласної методичної ради по військово-патріотичній пропаганді, член обласного штабу всесоюзної експедиції «Літопис Великої Вітчизняної війни». Комуніст з 1952 року, прослуживши в армії біля 33 років, Віталій Миколайович і сьогодні в передових лавах.

Г. РАДІЙЧУК.

„ОБРІЙ“

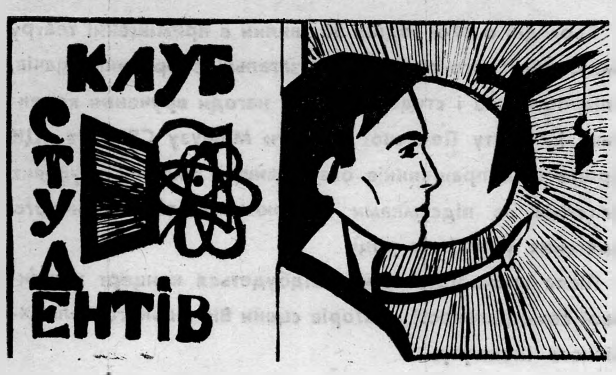

ВИПУСК ДРУГИЙ

ПОЧИНУ—ШИРОКІ КРИЛА

Серед студентів факультету автоматики і обчислювальної техніки розгорнулося соціалістичне змагання за успішну підготовку до літньої екзаменаційної сесії. Зокрема, група 2-АТ-82 виступила з почином скласти літню екзаменаційну сесію на «чотири» і п'ять», не допустити жодного пропуску занять без поважних причин.

Віриться, що цей почин знайде широку підтримку серед усіх студентів інституту.

Й. БЕЛІНСЬКИЙ,
студент 5-го курсу, секретар комсомольського бюро факультету.

ВІДВЕРТА РОЗМОВА

В третьому номері нашої газети за 21 січня цього року було відкрито клуб студентів «Обрій». Редакція запросила читачів повести відверту розмову про своїх друзів - однокурсників, про традиції нашого інституту, про те, як найбільш раціонально розподілити свій час, як закріпити свою самостійність в навчальному процесі, як краще організувати своє дозвілля.

Секретар комсомольського бюро енергетичного факультету Віктор Мореходов розповів на шпальтах газети про одного з кращих комсоргів Степана Мазяра групи 1ЕСС-80, про те, чим живуть і як навчаються студенти цієї групи.

Другокурсник радіотехнічного факультету **Віктор Чурчун** відверто висловився щодо всебічного і гармонійного розвитку людини. На його думку рівень розвитку всіх галузей знань сьогодні такий, що вимагає від людини вузької спеціалізації, віддачі всіх сил і часу на вивчення конкретного предмету. **«Дехто може піти й іншим шляхом, нахватавшись поверхових знань з багатьох наук, запам'ятавши різні факти і зведення. Але з такої людини, — писав Віктор у своєму листі, — на мою думку, вийде скоріше ділетант, який зуміє, можливо, інколи й блиснути своєю поверхвою ерудицією, але ніколи не доб'ється прогресу в своїй основній роботі».**

«Етика поведінки студента». Так називався лист комсорга групи 2 АТ-81 **Наталки Марченко.**

— Мабуть не одні успішні оцінки повинні служити еталоном радянського студента, — зауважувала авторка. — Не вийде хорошого спеціаліста з того, хто зневажливо ставиться до інших.

Саме в студентські роки формується характер майбутнього спеціаліста. Радянський студент повинен бути взірцем: в навчанні, в побуті, в поведінці на вулиці, в трамваї, театрі — скрізь. Студент — це майбутній керівник, з якого братимуть приклад сотні, тисячі людей.

Лист Наталки Марченко знайшов широкий відгук серед читачів. Окремі відгуки в скороченому варіанті ми подаємо сьогодні на ваш розсуд.

Патріотизм — найголовніше для радянської людини. А вже з цього випливають її інші риси, такі як чесність, товариськість, принциповість, сміливість тощо. Освіта сама по собі не може бути свідченням високої культури.

І. КАТОЛИК,
студент групи 1 АТ-79.

***

Радянська людина повинна бути чесною, справедливою, скромною і обов'язково політично та ідейно грамотною, гаряче любити свою Батьківщину, свій народ.

Манера поведінки, одяг, мова людини можуть бути свідченням її високої культури але, як мовиться, в сім'ї не без виродку.

Героїв, яких би я хотів наслідувати, багато. Їх можна знайти і в художніх творах, і в кінофільмах і зустріти в житті.

В. ЛИСОГОР,
студент грути 2 АТ-79.

* * *

Цю думку цілком і повністю розділяє і Ю. Шалінський — студент групи 2 АТ-79. Ось що він пише.

Радянська людина це, перш за все, полум'яний патріот своєї Батьківщини. У неї є почуття колективізму, обов'язку перед суспільством. Їй властиві такі риси характеру як чесність, доброта, порядність, активна життєва позиція.

Без сумніву, манера поведінки, одяг, мова — це зрима частина внутрішнього світу людини, в них наочно відображається свідчення її високої культури. Культурна людина повинна в усьому і завжди прагнути до досконалості, її характеризує ширина пізнання. Я не згоден з думкою Віктора Чурчуна про те, що людина повинна займатися лише своєю вузькою спеціалізацією. Це, звичайно, необхідна умова для досягнення культурного способу життя, хоча вона і є вирішальною. Сучасна людина повинна розбиратися і в літературі, і в музиці, і в живопису...

Моїм ідеалом в літературі є узагальнений образ, на якому виховується наше покоління. На формування мого характеру великий вплив зробив, зокрема, образ Павла Корчагіна з повісті М. Островського «Як гартувалася сталь».

Ю. ШАЛІНСЬКИЙ,
студент групи 2 АТ-79.

З ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

Как красивы твои глаза

Мне бы кисточку
вместо прифеля,
Акварель
вместо ритма фраз,
И талант бы
удивительный
На один хоть
недолгий час...
Я б сумел тогда
показать тебе,
Как красивы твои глаза,
когда светятся в них
огромные,
перевернутые небеса...
Я бы смог тогда
показать тебе,
Как смеешся ты
и грустишь...
Вобщем, все, что
не смог сказать тебе
мой не очень умелый
стих.

С. ФЕДОТОВ.

Село майбутнього

Дво—чотириповерхові секційні будинки кількома рядами окреслюють пологий пагорб. Стрімкі вулиці виринають з буйної зелені на широку площу, в центрі якої піднялись споруди громадсько-культурного центру. Це — експериментально-показове село Березівка Могилів-Подільського району, Своєрідність його забудови особливо чітко видно на макеті, що експонується в павільйоні «Будівництво» на ВДНГ УРСР.

В проекті вирішено ряд актуальних питань сільської архітектури. Тут міський комфорт гармонійно поєднується з укладом життя сучасного села. Неподалік від житлових будинків, у яких є природний газ, вода, парове опалення, споруджено зблоковані господарські приміщення. Біля них — присадибні ділянки.

Громадські установи, Будинок культури, бібліотека, побутовий комплекс, магазини зведені в єдиний архітектурний комплекс.

Березівка — одне з п'ятнадцяти вже забудованих експериментально-показових сіл України. Всі вони відрізняються між собою архітектурним вирішенням. При їх комплексній забудові обов'язково враховуються специфічні умови природно-кліматичних зон, місцевий колорит в архітектурі й побуті.

Запрошення до сміху

Ця книжка «Прутикові іменини», яка щойно вийшла у бібліотеці популярного журналу «Перець», вже з перших сторінок настроює читача на веселий лад. Втім, у першу чергу це «вина» автора, Якова Леонтійовича Муляра, одного з провідних вінницьких гумористів. Вже давно й досить успішно працює він на ниві сатири.

Сюжети його гуморесок не вражють витонченістю. Але в їх простоті — життєва правда Недарма кожний читач впізнає у героях книги своїх знайомих. Таких, як Оксана Преамбула чи метушливий завідуючий клубом, який годує всіх обіцянками. Гострий дошкульний сміх адресує автор підлабузникам, аліментникам, пройдисвітам.

Та більш за все у книжці світлих сторінок. Вірно підмічені деталі, курйозні і дотепні ситуації; цікаві образи — це сприймається так, ніби за всім цим стоїть досвідчена, мудра людина. А Яків Леонтійович Муляр і справді такий. Продовжуючи славні традиції Ф. Маківчука і О. Вишні, він черпає свою наснагу із джерела, ім'я якого — народна мудрість.

«Новини Поділля».

„ПРОШУ ВРАХУВАТИ МОЮ МОЛОДІСТЬ...“

РЕПОРТАЖ З СУДОВОГО ЗАЛУ

... Останній день судового процесу проходив в актовому залі інституту.

... Його голубі очі, здається зовсім вицвіли, стали безбарвними, пустими. Про що він думає уп'ялившись ними у вікно? Які думки навіяв йому квадрат акварельного неба? Про матір, і дружину, що сидять зараз за його плечима, про новонародженого сина, якого він ще й в очі не бачив, про інститут, де вчився цілих п'ять років, чи про своє непринадне становище?

Згодом він переводить свій погляд в глибину зала, туди, де сидять його знайомі, друзі, товариші і раптом здригається, наче від неприємного сновидіння. Він, Володимир Гойнов — на лаві підсудних.

Що ж спонукало і привело його до злочину, до морального падіння? Як визначити той день, той час, коли цілком розумний, симпатичний хлопець став на слизьку дорогу, яка привела його на лаву підсудних?

Володя жив в селі. Успішно закінчив середню школу, вступив до вузу. Раділа мати, радів і син — нарешті збулась його заітна мрія. Попереду таке цікаве, таке захоплююче життя.

Спочатку ніщо не віщувало біди. Володимир Гойнов, як і більшість студентів, сумлінно готувався до занять, брав активну участь в громадському житті своєї групи, факультету.Потім, знаходячись під слідством цілих сім місяців, він старанно, з усією скрупульозністю опише картину свого морального опустошіння. «Навчаючись в інституті, я дуже заздрив тим хлопцям, які ходили в імпортних джинсах, модних куртках і туфлях. Мене приваблювала кожна яскрава річ: галстук, сорочка, імпортна запальничка, радіоприймач, магнітофон... Мені дуже хотілося придбати все це, та не вистачало грошей...»

Гроші, красиві речі. Вони затьмарили йому весь світ. Пожадливість і прагнення до наживи, як те багно засмоктували його з кожним днем все глибше й глибше: Заради красивих речей він вже був здатний на все, аби тільки угамувати, втолити свою «спрагу». Щоб потім блиснути шиком перед своїми однокурсниками. Він знав, не міг не знати, що своїми діями завдає не тільки матеріального, а й величезного морального збитку нашому суспільству. Знав і все ж таки скуповував у іноземних студентів радіоапаратуру, а потім знаходив для неї чорний ринок збуту. Виручені гроші від спекуляції В. Гойнов тратив на свій розсуд.

Ось так день за днем перетворювався він у паразита, споживача, якому до вподоби життя «на широку ногу», який сприймає всі блага, як божий дар, що падає з неба.

Згодом, розкаявшись у своїх проступках, він проситиме на суді: «Не позбавляйте мене волі. Дайте можливість виправити свою провину чесною працею. Я молодий інженер. Держава затратила на моє навчання великі кошти. Я повинен віддячити за все це. Прошу врахувати мою молодість...»

...Зал спустів. Його повели під конвоєм позбавленого волі строком на три з половиною роки. Позаду плакали дружина і мати.

Позбавлення волі... Як позначиться цей акт правосуддя на свідомості і характері Володимира Гойнова? І яке враження залише цей судовий процес у тих, хто прийшов на нього? Не може бути, щоб В. Гойнов, спілкуючись щодня з своїми однокурсниками, був непомітним в своїх поступках. Хіба група, в якій навчався цей «горе»-студент, не замічала того, як він проводить свій вільний час, з ким зустрічається, де бере гроші на дорогоцінні речі? Можливо й не всі знали і не підозрювали усіх цих змін в поведінці В. Гойнова Та дехто все ж таки знав, бачив щось неладне, але волів краще мовчати. Навіщо, мовляв, мені зайві клопоти, зайві неприємності? Ось ця байдужість з боку його товаришів, друзів і привела хлопця до злочину. Бо все починалося і робилося тут, у стінах інституту. І якась доля відповідальності, хай значно менша від його власної, все ж таки лежать на кожному з нас.

Особливу тривогу визиває той факт, що окремі студенти прийшли на цей судовий процес, як на якийсь веселий спектакль. Хоча це була не комедія, а справжня трагедія. Проте суддя змушена була тричі переривати виступ прокурора, щоб вгамувати публіку. Хіба це не свідчить про низький рівень всієї виховної роботи серед студентської молоді?

На жаль, ще не всі студенти замислюються над тим, до чого може призвести легковажне ставлення до своїх прямих обов'язків, до образу свого життя.

Пропустити заняття без поважних причин, затіяти бійку в гуртожитку чи на вулиці, потрапити до витверезника, все це, мовляв, особисте. Але ж за всім цим вбачається дорога до злочину, яка завершується, як правило, завжди одним — судом і запізнілим каяттям.

С. ФЕДОТОВ,
наш кор.

Верстові стовпи Всесвіту

Якщо на Землі для правильного визначення місцевості ведеться відлік хоч від умовних, але постійних позначень — екватора і Грінвічського меридіана, то в небі немає таких зірок, яким можна було б сказати: замріть, ви потрібні, людям, як небесні «верстові стовпи». Але ж для того, щоб строго в задану точку орбіти виводити космічні кораблі або щоб з штучних супутників на Землю надходили точні координати будь-якого куточка нашої планети, де, наприклад, зазнає біди судно або розгоряється лісова пожежа, умовні «маяки» на небосхилі необхідні. Такі точні небесні орієнтири потрібні геодезистам, картографам, астрономам, навігаторам — усім, хто користується системою координат.

— Протягом кількох років ми вивчали і порівнювали результати досліджень, проведених у кількох вітчизняних і зарубіжних обсерваторіях за останнє півстоліття, — говорить завідуючий лабораторією головної астрономічної обсерваторії АН УРСР доктор фізикоматематичних наук Д. П. Дума.

Наш метод, який враховує цей важливий момент, дає змогу уникнути помилок. Він ліг в основу нової системи координат, яка вже прийнята Міжнародним астрономічним союзом і намічена до затвердження в наступному році Генеральною Асамблеєю як стандарт..

кор. РАТАУ.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м Мінниця, вул. Київська, 4.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця. Хмельницьке шосе. БЮ 01152. Зам. 570.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№9 (89) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 4 березня 1983 року. | Ціна 1 коп

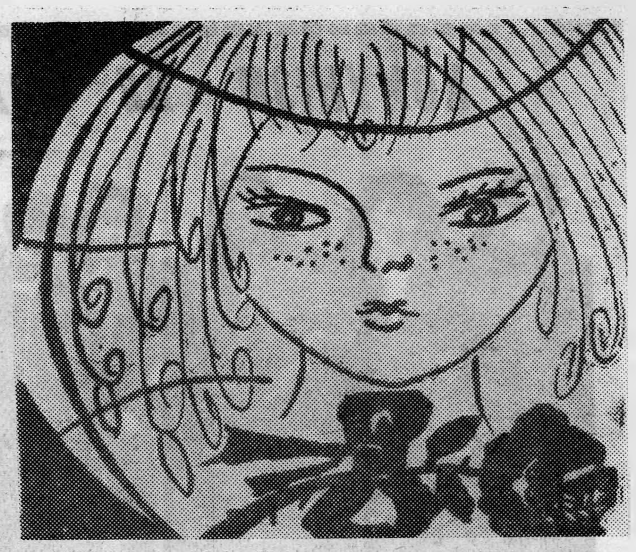

З МІЖНАРОДНИМ ЖІНОЧИМ СВЯТОМ!

В природі найголовніша подія — весна. Вслухайтесь, як гарно виспівує перша солістка березня синиця. Краплину фантазії — і ви збагнете, що вона кличе нас до сонця й вітру, будить від глибокого зимового сну усю природу.

— Скоро-скоро, — кричить сорока, — весна зажебонить струмками, розквітне пролісками і рястом, обізветься піснею усього птаства.

...Все відчутніше дихання весни. Гляньте на узбіччя доріг, на клумби й газони, і ви побачите, як пожухлі з осені трави наливаються ніжнозеленим кольором. А в пониззях річок і ставків клубочаться густі молочні тумани.

Наступ весни загнав зиму на запасні позиції, що розташовані в лісах. Тут ще зберігається сніг, незворушно-спокійними залишаються могутні дуби, мовчать, оповиті смутком, ялини, вітер похмуро гойдає жилавим гіллям грабів, ніби застерігає весну, щоб не тикалась зі своїм військом, бо тут їй ніхто не піднесе квітів. Та весна й не чекає милостей. Настав її час, і вона бере своє навіть тут, у лісі. Придивіться уважніше і ви побачите, що біля відземків дерев уже пробивають сніговий панцир хоробрі розвідники березня — проліски. А кіннота дрібних ручаїв все лункіше видзвонює шпорами в лісових пониззях і ярах.

Символічно, що саме в цю хвилюючу і радісну пору приходить до нас світле свято — Міжнародний жіночий день. Свято весни ,миру і щастя, свято краси і материнства. Його відзначає весь світ. Адже цей день воістину став справжнім днем солідарності жінок планети в боротьбі за мир, щасливу долю сьогоднішнього і прийдешнього поколінь. Радянські жінки з вдячністю сприйняли високу оцінку їх трудового внеску в здобутки країни, дану на XXVI з'їзді КПРС. Вони усвідомлюють, що щастя їх дітей невіддільне від долі Вітчизни, тому й докладають всіх зусиль для виконання грандіозних накреслень одинадцятої п'ятирічки.

Сьогодні, у переддень міжнародного свята ми надаємо слово голові жіночої ради інституту Ірині Іванівні ВАНІНІЙ:

Цей день прекрасний в будь-яку погоду. Він сонячний від посмішок, від тепла, що проміниться з очей усіх людей. В цей день щасливі всі від доброзичливості, що переповнює кожного з нас і від думки, напрочуд ясної і чистої — в основі основ всякого творення на землі лежить ніжність, і мудрість і мужність жінки. Таке вже це дивне свято — Міжнародний жіночий день.

В цьому році він проходитиме під лозунгом боротьби за мир і безпеку, проти гонки озброєнь, проти розміщення нових ядерних ракет в Європі — так вирішила Міжнародна демократична федерація жінок.

Кожна із нас, радянських жінок, всім серцем сприйняла слова сказані Ю. В. Андроповим на спільному урочистому засіданні ЦК КПРС, Верховних Рад СРСР і РРФСР, присвяченому 60-річчю утворення СРСР: «Радянський Союз буде робити все залежне від нього, щоб забезпечити нинішньому і прийдешньому поколінням спокійне мирне майбутнє».

Жінки завжди були і будуть на передових рубежах будівництва комунізму. Їхній ентузіазм породжується постійною турботою Комуністичної партії і Радянського Уряду про жінку-трудівницю, жінку-матір.

Радянські жінки активно і творчо працюють у промисловості і сільському господарстві, на громадській роботі, навчають дітей, майбутніх фахівців народного господарства, плідно трудяться на ниві науки і мистецтва. Широко відомі в нашій країні і за її межі жінку-трудівницю, жінку-орів, і льотчиків, письменників і кінорежисерів, керівників великих підприємств, колгоспів та радгоспів, учених і новаторів виробництва.

В нашому інституті працюють і вчаться сотні жінок та дівчат. І це ще одне свідчення того, які великі права надані радянською Конституцією жінці-трудівниці. Самовіддано працюють на викладацькій ниві сіячі доброго, вічного Л. А. Пащенко, Г. Й. Ластовська, Н. І. Корицька, Р. С. Урлапова, Л. П. Громова А. В. Шевченко, М. Т. Змієвська, Л. І. Дерев'янко та багато-багато інших.

Гідно несуть прапор радянського студентства Валентина Ляндебурська і Наталя Клочко, член бюро обкому комсомолу, делегат XXIV з'їзду ЛКСМУ Ірина Смоленська, які показують приклад у навчанні і труді.

Партком, ректорат, профком, комітет ЛКСМУ і жіноча рада ВПІ щиро і сердечно вітають вас, дорогі жінки, з Міжнародним жіночим днем, бажають вам міцного здоров'я, успіхів у праці, навчанні і творчості.

Радості і щастя вам, дорогі жінки!

Март лукавый
с птичьим пересвистом,
с гулом рек
и перекличкой звезд.
Ты орлом кружишься
подснежником душистым,
В небе чистом
и томящей жаждой
материнства
наполняешь почки
у берез.
Потому так и красивы
женщины,
потому и девушки
застенчивы,
потому и песням
нет конца.
Что кругом звенят
ручьи в бубенчики,
и весна признанием
доверчивым
радостно ударила
в сердца.
Разбудила, о себе
напомнила
первозданной свежестью
хмельной,
Повела на улицы
знакомые,
в город, окаймленный
синевой.
В тихой солнцем
вымытой
квартире
ты смеешься радостно
Эльвира.
Бьется сердц птицею
в груди.
У тебя счастливая
дорога,
у тебя друзей хороших
много,
у тебя все в жизни
впереди.
Тихо дремлют горы
снеговые,
а над ними облака
литые.
Ты выходишь с дочкой
на крыльцо.
Я смотрю на руки
Золотые,
я смотрю в глаза твои
большие,
и мне кажется,
что у России
вот такое ж чистое
лицо.
Хорошо шагать
с отрытым взглядом,
за лучистым, ярким
солнцепадом,
За тобою, утренняя
рань.
А на крышах воробьев
шумиха,
и весна, как добрая
ткачиха,
ткет на окнах радужную
ткань.
Говорит мне Эля:
— Посмотрите, как легко
работает весна.
Говорит мне Эля:
— Сохраните в сердце
эти золотые нити,
Наша жизнь
из солнца соткана!
Здраствуй, жизнь,
во всем великолепье
Славная, жизнь,
громадой наших дел!
Я хочу, чтоб улыбались
дети,
чтоб на голубеющем
рассвете
жаворонок песнею звенел.
Русская, отзывчивая
женщина!
Русская, открытая душа!
Ты в своей героике
застенчива,
ты в своих поступках
хороша!
По делам приходишь
к нам в известность,
По делам тебя я
узнаю.
И, как голос сердца,
Эту песню
в яркий день с поклоном
отдаю.

С. ФЕДОТОВ.

І ДІВЧИНА НАША В СОЛДАТСЬКИЙ ШИНЕЛІ

«Гремела атака и
пули звенели
И ровно строчил
пулемет.
И девушка наша в
походной шинеле
Горящей Каховке идет».

Дівчина в шинелі. Якось дивно в наш мирний час бачити дівчину чи жінку в такому незвичному для неї вбранні.

Жінка — втілення краси, ніжності і ласки. Втілення любові і материнства. Та коли ворог посягав на нашу Вітчизну, дівчата і жінки разом з чоловіками із зброєю в руках ставали на захист Батьківщини. Так було в роки громадянської, так було і під час Великої Вітчизняної війни.

Біжать роки, спливають, як вода. Вже й не звично Тетяні Григорівні, коли назвуть її фронтовичкою. А вона таки фронтовичка. Тисячі кілометрів понівеченої ворогами землі пройшла комсомолка Таня Кулакова у складі саперного, а згодом танкового батальйонів.

Від рідного Тамбова через Псков, Новгород і Ленінград пролягли її бойові шляхи-дороги аж до самого фашистського лігва-Берліна.

Вихованка дитячого будинку Таня Кулакова після закінчення педагогічного училища приїхала працювати в сільську школу.

Війна. Ця страшна звістка пекучим болем відізвалась в серці дівчини. Три її старших брати пішли на фронт і склали всі голови в боях.

Фашистські полчища вже підійшли до Воронежа, загрожували Тамбову. І тоді комсомолка Тетяна Кулакова пішла в райком комсомолу і попросилася на фронт. Першу свою бойову нагороду вона одержала за оборону міста Новгорода.

Скільки людської крові, страждань і горя довелось побачити дівчині! Спалені фашистами села, зруйновані міста, заводи і фабрики.

Після перемоги над фашизмом все це потрібно було відбудовувати.

Там, на війні, познайомилась Тетяна Кулакова з хоробрим воїном українцем Георгієм Гайдашем. Поженилися. З тих пір живе в дружбі та злагоді ця чудова сім'я.

Георгій Омелянович Гайдаш до виходу на пенсію працював слюсарем в СКТБ «Модуль» нашого інституту. Поруч з батьком працювали і його сини та невістка.

Дзвоном сонячного дня наповнюється хата Гайдашів, коли в гості приходять діти й онуки. Їхня бадьорість,ентузіазм передаються і батькам. Хай завжди буде сонячно у вашій хаті, шановна Тетяно Григорівно!

Серед тих, хто виборював перемогу над ворогом, пройшовши крізь пекло війни і Зінаїда Устимівна Постникова — бібліотекар ВПІ.

В червні 1941 року Зіна закінчила Московський педінститут і зразу ж добровільно вступила в 7-му Бауманську стрілецьку дивізію народного ополчення. Брала участь в обороні Москви, Вьязьми. Воювала на інших ділянках фронту. В 1943 році була поранена на Курсько-Орловській дузі. За подвиги на фронті нагороджена шістьма медалями.

... 17 років виповнилось Олександрі Стрельцовій коли розпочалась Велика Вітчизняна війна. З червня 1942-го і до останього дня війни прослужила Шурочка Стрельцова, так лагідно звали бійці тендітну телефоністку, в лавах Червоної Армії.

П'ять бойових нагород має Олександра Федорівна за мужність і героїзм, проявлені в роки Великої Вітчизняної війни. Вона, як і вище названі фронтовички, користується заслуженою повагою усього нашого колективу.

В. МОГИЛЕВСЬКИЙ,
комендант 1-го корпусу ВПІ, учасник Великої Вітчизняної війни, кавалер 11-ти бойових нагород.

Наталія Клочко! Ми не раз задумувались над тим, як їй вдається встигати все зробити. Секретар комсомольського бюро машинобудівного факультету, депутат міської Ради народних депутатів, відмінниця навчання, Ленінський стипендіат. Завжди приваблива, з посмішкою, вона володіє мистецтвом спілкування з усіма. Доброзичлива, вміє прийти на допомогу іншим студентам, порадити, виручити з біди товариша.

Лише в соціалістичній країні є умови для того, щоб домогтися соціальної активності, сформувати себе як керівника, зрілого громадянина, колективіста, людину, якій до всього є справа.

І ще хочеться побажати дівчатам наслідувати свою подругу Наталію Клочко, уміти визначити свою життєву позицію, завжди вести за собою інших.

Л. ЖОВМІР,
староста гр. 2ПМ-79.

КОМУНІЗМ—ЦЕ МОЛОДІСТЬ СВІТУ І ЙОГО БУДУВАТЬ МОЛОДИМ!

Разом з студентами Вінницького політехнічного інституту здобувають вищу освіту посланці сорока шести країн Азії, Африки і Латинської Америки.

Тут, в стінах вузу, вони не тільки опановують навички висококваліфікованих спеціалістів, а й знайомляться з нашою культурою і побутом вивчають наш соціалістичний спосіб життя.

В цьому році все прогресивне людство світу широко відзначатиме 165-річчя з дня народження генія, вождя світового пролетаріату Карла Маркса, чиї ідеї сьогодні живуть і перемагають в багатьох країнах усіх континентів.

1 березня відбулась зустріч членів парткому ВПІ з комуністами і членами прогресивних партій з числа іноземних студентів, що навчаються в нашому інституті.

Члени парткому цікавились умовами життя і побуту іноземних студентів, організацією їх навчального процесу та культурного дозвілля. На зустрічі були присутні секретарі та заступники секретарів факультетських парторганізацій, представники деканатів. Перед присутніми виступив секретар парткому інституту І. Г. Мельник.

«ВЕСЕЛКА»

Літературно—мистецька сторінка

ВЕРНИ МЕНІ...

Верни мені мрії, крилаті й щасливі,
Верни мені спокій, навіки забутий,
Верни мені руки, для інших дбайливі,
Верни мені серце, від болю розкуте,
Верни мені мрії, надії і ласку,
Верни мені сонячний подих весни,
Верни мені гарну, нездійснену казку,
Щасливої долі прикмети верни.

Г. ПОЛИВАНИЙ.

Смійтеся на здоров'я!

НА ХВИЛИНКУ

— Наталко, я на хвилинку відлучуся з кухні — курсову заберу у Тетяни, а ти через кожні півгодини помішуй у каструлі на плиті.

А Я НЕ З ТИХ

—Скільки вам років, Олено? — запитали якось дівчину.

— Дев'ятнадцять.

— Але рік тому ви говорили те ж саме.

— А я не з тих дівчат, які сьогодні кажуть одне, а завтра інше.

ЯКРАЗ ПАРА

— Тату, кажуть, що у Саливоненкової Наталки розуму на двох.

— От і женись на ній.

НЕ СТАРА

— Бабусю, яка цього року весна буде? — запитали вісімдесятилітню стару.

— А хто його знає. Про це треба спитати старих людей.

Малюнок співробітниці ВПІ Оксани КОСТЮК.

З іноземного гумору

Один американець вихвалявся своєму колезі:

— Ні в чому не відмовляю своїй дружині. Оце в переддень свята купив їй перлинного перстня.

— А може вона хотіла нового автомобіля?

—Звичайно. Тільки де ж купиш фальшивого автомобіля?

—Послухай, Джек, чому ти постійно називаєш свою дочку «бумеранг»?

Тому, що скільки разів вона виходить заміж, стільки ж разів повертається додому.

ЛЕЧУ К ТЕБЕ

Лишь гасят звезды свет
порою ранней,
Лишь зажигается над
миром вновь заря,
Тянусь, лечу к тебе, мой
самый дорогой,
мой самый дальний.
Заранее грехи тебе простя.
Так знай, что время все
покажет,
И суд созвездий судьбы
разрешит,
А сон пускай тебе
расскажет,
Кто целомудрен, кто
грешит.

Н. ЕФРЕМОВА,
культпрацівник ВПІ.

«Студенти весело живуть...» співається в одній жартівливій пісні. Та так воно й насправді. Студенти — народ молодий, веселий, тямущий. Серед них завжди знайдеться і власний поет, і фокусник-ілюзіоніст, і конферансье...

На фото: виступає ансамбль бального танцю ВПІ.

ПОДСНЕЖНИК

Он робко склоняет
головку —
Стесняет наряд
белоснежный,
«Ах, как выделяться
неловко,» —
Шепнул голосок его
нежный.
Вокруг ни цветка, ни
травинки,
И солнце скупится,
не греет.
Земля без тепла и
кровинки
В кустах и ложбинах
белеет.
Ветрище холодный
кружится,
Цветка ему вовсе не
жаль.
Не дремлет и вьюго-
царица,
Бросая предсмертную
шаль.
Какая же сила таится,
Хранящая хрупкий
цветок?
Какою живою водицей
Согрет его нежный
росток?
Есть чистый родник из
надежды
На солнце, тепло,
пробужденье.
И силы умножатся
трижды
От вечного к жизни
стремленья!
И ветер его не сломает,
Метели ему не
страшны —
Подснежник как
праздник вступает
В следы уходящей
зимы.

ПОСЛЕ РАБОТЫ

Был ватмана лист
белоснежный
И чистый, как утренний
свет.
Теперь он исчерчен
небрежно,
Резинкой протерся
нанет.
И был карандаш так
заточен,
Что нити из линий
сплетал.
Теперь он — растрепыш
неточный —
Устал и улегся в пенал.
Линейки плясали так
славно
Под старый шарнирный
хорал.
Теперь они щелкнули
плавно
И молча покинули бал.
И циркуль проделывал
трюки,
Скользил, как по льду
фигурист,
Сомкнулись блестящие
руки —
Раскланялся стройный
артист.
Конструкторский день
необычный,
Скупой на слова, на
общенье,
С годами до боли
привычный
Всегда в напряженном
теченьи.
Но образов тайных
сплетенье,
Как будто волшебная
маска,
И разве рожденье
металла
В бумаге — не чудо,
не сказка!

И. ГУРАЛЬНИК,
инженер-конструктор
СКТБ «Модуль».

ЗА ВІКНОМ СОНЦЕ

ВАЛЕНТИНА МЕНШУН

НОВЕЛА

Ти любив тавці. А я кепкувала з твого захоплення. Ти сердився. І обіцяв неодмінно мене привчити до танців. Ми були друзями. Добрими, щирими. Нас інколи дразнили молодим і молодою. А ми сміялися. Ти знав, що я люблю іншого.

Одного я немогла зрозуміти — як ти, такий розумний і серйозний, міг стільки уваги приділяти танцям. Я неохоче приймала запрошення, але ти завжди хапав мене за руку і кружляв зі мною доти, поки в мене не запаморочувалась голова. Потім, ти пам'ятаєш, я зневірилась у коханому. Ти не казав мені втішливих слів. Від'їжджаючи, зізнався: — А знаєш... Я люблю тебе одну. І, мабуть, на все життя...

Ми розлучилися. Роз'їхались у різні краї. Спершу листувалися. Потім все рідше і рідше. Лише на свята обмінювалися поздоровленнями.

Світлою казкою стала для нас та далека дружба. У мене з'явилися нові знайомі. І наречений теж. Я подумала написати тобі про нього. Не знала тільки, як це зробити. Бо чим далі, тим ставав ти мені... ріднішим. Часом ночами я бачила твоє обличчя, чула тільки мені адресовані слова...

Раптом телеграма: «Юрій потрапив у автомобільну катастрофу. Стан тяжкий». Я довго дивилася на текст, на адресу. Стояла холодна, нерухома, спустошена.

Негайно, негайно летіти до Юрія. Коли літак? Біжу на вулицю. Мене зупиняє Леонід, наречений. Розказую йому про нещастя. «Ти не полетиш. Ти не зробиш цього, — кидає він мене. — Інакше ми розстанемося».

Мені байдуже, мені однаково. Прошу його сказати на роботі, що відлітаю на Таймир. В легенькому пальтечку? Без документів? Намацую в кишені посвідчення, І то добре.

Леонід просить схаменутися. Я мовчу. Нарешті він не витримує, йде з аеропорту. Лишаюсь сама. Напівсвідомо йду до літака, сідаю. Не можу ні про що думати.

Хмари за вікном. Поступово до мене повертаєся здоровий глузд. Що я наробила? Залишила нареченого... Скільки розмов буде! Нічого. Аби Юрія побачити живим.

...На аеродромі ніхто не зустрічає. Тремчу від холоду, біжу до лікарні. Нарешті.

— Неприйомні години, — кинула сива санітарка.

Я стояла. Йти було нікуди. Старенька виглянула у віконце, поманила пальцем.

— Ідіть уже, погрійтеся. Не тутешня, бачу. До кого? А, знаю, Вона повела мене на другий поверх.

— Йому вчора ногу ампутували. А ви дружина чи сестра йому?

— Дружина, — відповіла. Юрій не впізнав спершу. А потім зрадів. То була вистраждана радість. Для нас обох.

— Надовго? Як опинилась тут? — припав губами до моєї холодної руки.

Я витягла з кишені телеграму. Пробіг очима. — Як вони сміли... Тисячі кілометрів. —Мовчи, — закрила йому рот долонею. Влаштувалася у маленькому готелі біля метеорологічної станції.

— Ти, мабуть, додому відлітаєш скоро, якось промовив Юрій втупивши погляд у стелю. — Передавай привіт нашим сонячним долинам...

Облизала пересохлі губи. Ковтнула повітря.

— Я залишаюсь, Юрію, тут. І роботу вже підшукала.

Закричав, звівся на лікті:

— Іди! Я каліка, тепер ніколи не дозволю... Чуєш? Іди!

В очах розгубленість...

А сонце за вікном розбивало хмари.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 01195. Зам. 788.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмільницьке шосе. Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 10 (90) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 11 березня 1983 року. | Ціна 1 коп.

А ВЖЕ ВЕСНА, А ВЖЕ ВЕСНА...

А вже весна, а вже весна
Стежину першу протоптала.
Заголубіла далина
Та дикі гуси закричали.
І кожен день, мов первоквіт,
Як музика почав дзвеніти.
Оголене розкрилля віт
Цілує ніжно теплий вітер.
П'янить, як випите вино,
Терпкий і прохолодний ранок.
Вже проситься в ріллю зерно,
А в серце проситься кохання.

КОСТЯНТИН ЛАЗАРЕНКО.

А вже весна, а вже красна... Ця думка сьогодні світиться на обличчях усіх прохожих. Світиться вона і на обличчях ось цих чотирьох дівчат-студенток інженерно-будівельного факультету. Весна і молодість-дві сестри. Скільки весняних ночей ці подруги ще коротатимуть над підручниками і конспектами... По переду їх чекає світле майбутнє, гарантована можливість працювати за улюбленою професією, гармонійно поєднувати суспільні і особисті інтереси.

І все ж таки студентські весни-найкращі, найпам'ятливіші. Можливо, колись кожна з цих дівчат переглядаючи старі фотографії, довше затримає свій погляд на цій, зробленій в переддень міжнародного жіночого свята, такій далекій, приємній і незабутній.

Г. ПОЛИВАНИЙ.

Фото: Р. Кутькова.

Голубыми дымками-чарами
Все мое Подолье заворожено,
В эту рань, проскользнув за амбарами,
В лес иду я тропою исхоженной.
Вот опушка моя знакомая,
Задремала бредина чалая,
И под сладкой ночной истомою
Спят подснежники крохотно-малые.
Полюбуюсь цветами спящими,
Чуть туманной фатой приодетыми,
И нарву их и скрюсь в чаще я.
И домой возвращусь с букетами.
Подходите, девушки милые,
Только будьте со мною поласковей,
Подарю вам крохоткилилии
По прозванию «кудри царские».
Не хотел бы их рвать, да где уж там,
Вы простите, цветочки лаковые,
Вы уж больно с губами девушек
Своей сочностью одинаковые.
Не изнежены вы, неуемные
И растете над самою кручею.
Вы, как люди России, скромные,
Вы не очень цветы пахучие.

С. ФЕДОТОВ.

ДРУГОМУ СЕМЕСТРУ — СТОПРОЦЕНТНУ УСПІШНІСТЬ!

Підсумки зимової сесії свідчать про те, що поряд з досягнутими успіхами у нас є ще чимало недоліків, які не можуть не визивати тривогу у ректорату, партійної, профспілкової та комсомольської організацій, у всього студентського і викладацького колективу. Адже 189 «двійок» одержаних студентами стаціонару під час сесії свідчать, перш за все, про те, що у нас не все гаразд з навчальною дисципліною, з якістю підготовки до занять окремих студентів, а громадські організації, деканати, куратори потурають цьому. Літня сесія, яка повинна увінчати весь навчальний рік, уже не за горами, і зараз треба зробити все можливе, щоб її підсумки стали значно кращими, ніж це було зимою. Перш за все, необхідно зміцнити навчальну дисципліну, домогтися підвищення успішності за рахунок вдосконалення організації всього навчального процесу.

Студентський профспілковий комітет разом з парткомом, комітетом комсомолу та адміністрацією інституту розробив ряд заходів, спрямованих на досягнення цієї мети. А для цього потрібно, перш за все, мобілізувати весь профспілковий актив, провести профспілкові конференції, збори в групах, наради активу, організувати огляд-конкурс всіх студентських груп. Ці заходи повинні бути направленні на підвищення активності і дієвості студентських груп, створення атмосфери щирої дружби і взаємодопомоги, високої вимогливості до кожного студента, нестерпності до будь-якого порушення навчальної дисципліни. Нещодавно відбулись збори профактиву інституту, в роботі яких взяв участь проректор по навчальній частині Ю. О. Карпов; проходять збори в групах і на курсах. Вже розроблено положення про огляд-конкурс груп на кращу постановку роботи по зміцненню навчальної дисципліни і підвищенню якості навчання. З студентами необхідно працювати постійно, в центрі уваги повинна бути профілактика академзаборгованості, а не її ліквідація, профілактика пропусків занять та інших порушень дисципліни, а не ліквідація їхніх наслідків.

Для вирішення питання зміцнення трудової дисципліни і підвищення якості навчання необхідно, на нашу думку, на початку вересня детально ознайомити всіх студентів з навчальними планами, а в майбутньому — на початку семестру на кураторських годинах проводити вивчення цих планів; від старост і навчальних організаторів профгруп вимагати встановлення чіткого контролю за поточною успішністю кожного студента, відвідування ними занять; староста на кураторській годині повинен робити інформацію про виконання студентами групи навчальних планів, лабораторних і курсових робіт, при цьому необхідно тут же намічати шляхи для усунення недоліків.

Заслуговує уваги ініціатива групи 2 РК-82, яка закликає вже при мінімальній кількості пропусків занять вживати найсуворіших заходів до порушників навчальної дисципліни. З цією метою необхідно проводити перекички студентів викладачами і встановити громадський контроль за старостами, які не завжди принципово відмічають відсутніх. Необхідно підняти роль соціалістичного змагання, домагатись не лише прийняття соцзобов'язань, але і їхнього виконання. Хід соціалістичного змагання повинен розглядатись на кожній кураторській годині. Важливо, щоб кожна група активно, по-справжньому влючилась в оголошений огляд-конкурс по зміцненню навчальної дисципліни і підвищення якості навчання, щоб осторонь цієї справи не стояли і куратори груп.

Потрібно відмітити, що ще не всі профспілкові форуми з цього питання проходять на належному рівні, зокрема, доповіді бувають недостатньо конкретними, на зборах РТФ не було кураторів і представників деканату.

Кожен профспілковий і комсомольський активіст повинен мати на увазі, що для досягнення мети необхідна максимальна конкретизація заходів, їхня систематичність, направленість на досягнення мети — ліквідацію пропусків занять, академзаборгованості та інших недоліків, значне підвищення якості навчання і громадської активності кожного студента.

В. КОВАЛЬЧУК, голова профкому.

УВАГА: КОНКУРС!

Міськом комсомолу спільно з комітетом ЛКСМУ Вінницького політехнічного інституту оголосили конкурс на кращий проект дитячого ігрового майданчика для дітей дошкільного і молодшого шкільного віку в житлових мікрорайонах міста Вінниці.

Головне завдання конкурсу — зібрати якнайбільше проектних пропозицій для створення досконаліших проектів ігрових майданчиків та казкових містечок з метою підвищення їх архітектурно-художнього рівня.

В конкурсі можуть взяти участь всі студенти ВПІ. Огляд проводитиметься в один етап. На конкурс приймаються проекти, виконані на аркушах формату 24 на рівні архітектурного креслення з додатком плану дитячого майданчика та зображенням, необхідним для розкриття авторського задуму.

Розробка конкурсних проектів повинна здійснюватись на основі даного положення з врахуванням вимог будівельних норм і і правил (СНиП II -64-80) «Дитячі дошкільні заклади. Норми проектування».

При проектуванні дитячих майданчиків можна використовувати малі архітектурні форми Каталога типових проектів (збірник 2.03-1), а також малі архітектурні форми для дитячих ігрових майданчиків за індивідуальним проектом самого автора.

Основні критерії оцінки проектів представлених на конкурс такі: новина і оригінальність архітектурно-планувального вирішення і об'ємно-просторової композиції; ефективність конструктивного вирішення, застосування нових доступних матеріалів; архітектурно-художня виразність; техніко-економічні показники проектного вирішення, в тому числі зниження матеріалоємкості, економія металу.

За кращі конкурсні роботи встановлено такі матеріальні заохочення: — за 1 місце — цінний подарунок вартістю до 100 крб. — за друге місце — цінний подарунок вартістю до 80 крб. — за третє місце — цінний подарунок вартістю до 50 крб.

Строк конкурсу до 20 березня 1983року.

Перелік літератури, рекомендованої до теми:

1. Элементы благоустройства сельских населенных мест. Госстрой РСФСР. М., «Россельхозиздат», 1981 г.
2. Внешнее благоустройство и озеленение жилых комплексов. Ю. Б. Хромов.
3. Журналы «Архитектура СССР».
4. Журналы «Архитектура УССР».
5. Каталог типовых проектов малых форм архитектуры и элементов благоустройства. Сборник 2.03.-1. Минск, 1979 г.
6. СНиП II-64-80 «Детские дошкольные учреждения. Нормы проектирования».

Навчаються куратори

Відбулось чергове заняття методичного семінару кураторів факультету автоматики і обчислювальної техніки за темою «Форми і методи ідейно-виховної роботи в студентській академічній групі».

На семінарі з вступним словом виступив заступник секретаря партбюро факультету тов. М. М. Арапов. З основними доповідями з тематики виступили доцент кафедри філософії А. Ф. Скнар та зам. декана факультету А. С. Васюра.

На запитання кураторів були дані вичерпні відповіді.

В. ПОГОСЯН, партгрупорг

Наймолодший студент Вінниці

12 тисяч студентів навчається стаціонарно у вузах Вінниці. Наймолодший з них — п'ятнадцятирічний першокурсник фізико-математичного факультету педінституту П. Сиваківський.

Петро — випускник Козятинської середньої школи № 1, яку, до речі, він закінчив з золотою медаллю. Хлопець уже в п'ятирічному віці добре читав і писав, а тому батьки вирішили його послати до першого класу, і не помилилися — малолітній школяр не відстав у навчанні від старших

«Новини Поділля».

Студентська тематика

В комсомольських групах машинобудівного факультету проходять комсомольські збори з порядком денним: «Суворе дотримання дисципліни праці і навчання, режиму економії та громадського правопорядку — справа честі кожного комсомольця». На зборах обговорюються підсумки зимової сесії, намічаються конкретні заходи для підвищення успішності всіх студентських груп в другому семестрі.

* * *

Минулого тижня у ВПІ проходили студентські олімпіади з технічних основ електрики та з іноземних мов: англійської, німецької і французької.

* * *

Відбулось чергове засідання політичного клубу «Акценти» за темою «Український буржуазний націоналізм — ворог українського народу».

Крім лекції на цю тему члени політклубу проглянули також художній фільм «Високий перевал».

* * *

В клубі-кафе «Айвенго» відбулась чергова зустріч команди знатоків ВПІ із збірною факультету автоматики та обчислювальної техніки.

* * *

День атеїстичної пропаганди проведено четвертого березня на радіотехнічному факультеті.

* * *

В нашому інституті продовжується формування студентських будівельних загонів, які працюватимуть влітку на найважливіших будовах Західного Сибіру та області. На базі радіотехнічного факультету, зокрема, формується СБЗ безкорисної праці.

* * *

Секція альпінізму ВПІ запрошує в свої ряди всіх тих, хто любить подорожувати, хоче пізнати радість зустрічей з чарівною природою, випробувати себе в поході, знайти нових друзів, краще взнати рідну Вітчизну.

* * *

Профком інституту приймає заявки від студентів в спортивно-оздоровчий табір ВПІ на липень-серпень 1983 року. Вартість путівки 16 крб.

Ми — інтернаціоналісти

В ході підготовки до 165-річчя з дня народження вождя світового пролетаріату Карла Маркса іноземні студенти, що навчаються у Вінницькому політехнічному інституті готують спеціальну концертну програму.

Нещодавно у Вінниці відбувся міський фестиваль політичної пісні. В ньому брали участь і вихованці ВПІ.

На цьому знімку ви бачите виступ вокально-інструментального ансамблю «Наша Америка». «Ти прекрасна, наша Америка, — співається в одній з пісень, яку виконують учасники ансамблю. — Але тебе продають і обманюють, граблять твої багатства. Вставай на боротьбу за свободу і незалежність, наша Америка!»

Незабаром учасники вокально - інструментального ансамблю «Наша Америка» поїдуть в столицю першої в світі соціалістичної держави—Москву на Всесоюзний фестиваль політичної пісні, присвячений 165-річчю з дня народження Карла Маркса та 65-ти річчю Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. А поки що аматори сцени поповнюють і обновляють свій репертуар, виступають з піснями на засіданнях політичного клубу «Аргумент».

На фото: Ернандес Франціско, Сьерра Мартінес Бласса, Харді Віргінія (всі троє — Куба) та Кортес Кастільо (Болівія) під час концерту.

ФІЗКУЛЬТУРУ І СПОРТ — НА ВИЩИЙ РІВЕНЬ

Пройшло півтора року з дня виходу у світ Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальше піднесення масовості фізичної культури і спорту».

ЦК КПРС і Радянський уряд поставили завдання перетворити масовий фізкультурний рух у всенародний, організувати цю справу так, щоб заняття фізичною культурою, спортом і туризмом стали повсякденною необхідністю кожної радянської людини.

Колектив нашого інституту чимало зробив і робить в цьому напрямку. Торік, зокрема, успішно виконано завдання по підготовці спортсменів-розрядників і значкістів ГПО.

Підготовлено 5 майстрів спорту СРСР, 34 кандидати в майстри спорту, 108 першорозрядників, 2134 спортсмени масових розрядів та близько двох тисяч значкістів ГПО.

Було проведено багатоетапну спартакіаду інституту, спартакіаду академгруп і колективів студентських гуртожитків. Наш інститут став переможцем обласних спартакіад «Богатирська сила» і «Олімпійське ехо». Про розвиток фізкультури і спорту в інституті, проблеми, що стоять перед кафедрою фізвиховання, ми детально розповімо в одному з наступних номерів нашої газети.

Я. КУЛИК,
зав. кафедрою фізвиховання, доцент.

Капризний нинішній березень. Він то погрожує морозами, то крутить віхолами, то, мов дитя, хнюпиться відлигою. І студентський люд, вийшовши на чергову прогулянку в години дозвілля, недвозначно демонструє водночас і прощання з зимою, і салют весні. А для самих студентів зміна пори року означатиме і зміну видів спорту. Прощаючись в лижами і ковзанами, вони скоро вийдуть на стадіони, плавальні доріжки, велотраси... Міняються види спорту, досягнення в ньому, а бадьорість, міць, настрій та воля до перемоги залишаються постійними супутниками незліченного загону студентів.

АКОРДИ СМУТКУ

З ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

Червоні ягоди були
гіркою калиною,
А сон недобачений, як
сонячний зайчик, пробіг.
Посіюсь в степу одиноко
зерниною —
З тобою у парі зрости я
б не зміг.
Ти будеш шукати мене
попід хмарами,
У сонній лозі, у
шумливих гаях...
Мене ти шукатимеш
міськими бульварами,
В відомих й беззвісних
краях.

Не раз на ромашці собі
ти гадатимеш,
Чи маришся другові десь
в далині,
І в променях сонця собі
ти вбачатимеш
Давно вже забуті і
згаслії дні.

* * *

Світе білий, ти тікаєш
все знову і знову.
Забираєш життя в
небуття.
Дай почути коханої
слово,
Щоб без сумніву і
каяття.
Світе білий, який ти
чудовий,
Світе білий, для мене
ти знову пітьма.
Дай почути коханої
слово,
Хоч у мене такої нема.
Світе білий, пройду я
твої всі дороги,
І на них цілуватиму
милої слід,
Дай звернутись до неї на
ти як до бога,
Дай почути хоч слово в
одвіт.

Б. МАМЕДОВ.

Радість, подарована людям

Море... Воно завше прекрасне, як у штурмову погоду, так і в світлий теплий ранок.

Прекрасне море вночі. Таємниче, загадкове, мінливе. Воно далеко від Поділля. Але мешканці і гості нашого міста мають можливість зустрітись з ним на картинах ветерана війни і праці, самодіяльного художника Костянтина Федоровича Степановського.

Виставка його живопису організована в обласному Будинку природи.

Костянтин Федорович народився у невеличкому південному місті Бердянську. Понад сорок років К. Ф. Степановський мешкає у Вінниці.

Довгий час Костянтин Федорович працював інженером в управлінні зв'язку. Нині на заслуженому відпочинку.

Неповторна природа Поділля теж оживає на його полотнах. Немало схвильованих записів залишили глядачі в книзі відгуків.

Ось один з них, який зробили Калерія Жильникова, Людмила Шнурова і Валентина Усенкова: «Вдячні художнику за прекрасне, реалістичне мистецтво. Роботи «Зимова дорога», «Осінь в Немирівському парку», «Маяк» та «Прозора вранішня тиша» надзвичайно досконалі.

Спасибі за радість, подаровану нам».

«Новини Поділля».

Диво-корінь на Поділлі

Надзвичайно вибагливою до умов і чутливою до навколишнього середовища є ця дивовижна, оповита легендами рослина. Не випадково всі спроби «приручити» женьшень на Поділлі закінчувалися безуспішно. І ось спеціалісти ботанічного саду «Поділля» не лише розробили, а й успішно освоїли метод вирощування розсади женьшеню із нестратифікованого насіння протягом одного року замість двох. Адже в природних умовах насіння кореня життя проростає через 20—22 місяців.

Спеціально обладнані грядки (посилена аерація грунту, наявність магнітного поля та штучний підігрів) забезпечують проростання насіння через 6—7 місяців. Площа грядок дозволяє «пропустити» через них протягом року 3—4 кілограми насіння женьшеню. Завдяки цьому лікарська ділянка ботанічного саду уже з нинішнього року почне функціонувати як маточний розсадник, який постачатиме розсаду для вирощування товарного кореня.

«Новини Поділля».

ЖИВІ СВІДКИ СТОЛІТЬ

Природа

Сталося це за часів панування Римської імперії в стародавній маленькій Лікії, що на узбережжі Середземного моря... Під склепінням похмурої будівлі, порослій темно-зеленим мохом, відбувся бурхливий бенкет. Стіл, за яким сиділо 19 чоловік у білих тогах, вражав безліччю страв. Наповнювалися кубки, проголошувалися тости. Коли настала ніч, ніхто не пішов додому. І лише на світанку товариство залишило гостинну оселю. А нею було... дупло старого платана.

Про цей випадок розповідає відомий римський історик Пліній. Старий велетенський платан, який вмістив цілу компанію, мав 28 метрів у обхваті.

Проте він не найбільший. У долині Буюк-Дире поблизу Стамбула росте платан, стовбур якого досягає 54 метри в обхваті, а вік приблизно 3000 років. Щоб уявити собі це велетенське дерево, зауважимо, що діаметр його стовбура дорівнює діаметрові циркової арени.

Слово «пир» азербайджанською мовою означає щось стародавнє і разом з тим священне. Старих, які прожили 90 років, звуть «пир годжа», а багаторічні дерева — «пир агадж». У народі є чудова традиція шанувати зелених довгожителів.

«Пир агадж» — священний пам'ятник, який усі шанують, ніхто не зірве навіть з нього гілочку. Найулюбленішою породою в більшості районів Азербайджану з давніх часів був саме платан. Один такий велетень росте у Джебраїльському районі. Біля тисячолітнього красеня любив відпочивати колгоспний сторож — столітній Бабаєв Алі.

На майдані, у центрі села Таємали, стоїть дуб-велетень сорокаметрової висоти. Під ним від пекучих сонячних променів може сховатися 30—40 вантажних автомашин. Вік цього дерева 1300 років.

Приблизно за шість кілометрів від Кіровобада можна побачити Дулдулу-чинар. Як розповідає легенда, до цього дерева півтори тисячі років тому після великої перемоги над ворогом примчав воїн-герой. Тут він зупинився прив'язав до велетня улюбленого коня Дулдулу. Багато сторіч минулого після цього. Чинара піднялася на сорок метрів, стовбур дорівнює 25. Але дерево таке ж міцне, як і раніше: жодного дупла, сухої гілки.

На шосейній дорозі між Баку і Тбілісі височить відома «чинара мандрівників». У її дуплі вільно розташувалася кравецька майстерня.

За 25 кілометрів від Тбілісі, у селі Маркобі, росте 1000-літнє горіхове дерево. Щоб охопити його стовбур, 14 коловік беруться за руки. За легендою, під цим деревом відпочивала ще цариця Тамара, що жила, як відомо, в XII столітті. А під час відомого в історії Грузії Маркобського бою тут був розташований стан Георгія Саакадзе. Цікаво, що це дерево й досі плодоносить.

У Комсомолбаді — центрі одного з гірських районів Таджикистану, тягнуться до неба три чинари. Шапка-крона одного з дерева, наче велетенський дах, сховала їдальню і чайхану, які займають майданчик довжиною в 35 метрів.

На березі дикого Вахша знаходиться кишлак Старий Хазор. У центрі його стоїть фантастичне горіхове дерево. Його дуплом тутешні селяни протягом кількох століть користувалися як стайнею. І тепер у дереві тримають шість коней. А горіх все росте й росте.

В усьому світі відомий «каштан тридцяти вершників» з міста Етна в Італії. Він досягає 56 метрів у обхваті, а вік його — понад 2000 років. Але це не так багато. Деякі мексиканські кипариси ще старіші.

У селищі Оаксака росте кипарис, стовбур його досягає 30 метрів у обхваті, а найтовша гілка піднімається на 150 метрів. Коли сонце в зеніті, тінь крони вкриває простір на 2000 квадратних метрів. Недавно за якихось сто кілометрів від заповідника Сьєра-Невада, в районі містечка Уайт-Монтен, (Мексика) на висоті 3000 метрів над рівнем моря знайшли велику кількість сосон, вік яких більше 3000 років, а одне дерево має 4200 років. За зовнішнім виглядом вони значно відрізняються од секвой. Це невеликі дерева, трохи вищі 10 метрів.

У Танганьїці (Африка) росте баобаб, якому 5000 років. Висота його — 22 метри, стовбур у обхваті — 47.

В Індії є баньян, різновид фікуса. Він складається з 3000 великих і 3000 маленьких стовбурів. Висота його 60 метрів, вік — 3000 років. Під деревом може розміститися 7000 чоловік.

У графстві Кент (Англія) є тис 18 метрів у обхваті. Вік його — 3000 років. У столиці Греції Афінах росте олива, якій понад 2000 років. Вона й досі плодоносить. Як запевняють гіди, під цим деревом грецький філософ Платон розмовляв із своїми учнями ще в IV сторіччі до нашої ери.

Понад 2000 років стоїть на литовській землі велетень-дуб. Він переріс усіх своїх суперників у Європі. Тінь його крони утворює коло діаметром у 20 метрів. Литовці оберігають цей унікальний дуб. Недавно йому зробили операцію: очистили стовбур і гілки, «полікували» тріщини й дупла.

Був у Литві ще один дуб-велетень. У його дуплі, за легендами, збиралися 12 лицарів на веселий бенкет. І всім вистачило місця. Коли дуб спиляли, литовський поет Д. Пашкевич перевіз його до своєї садиби і влаштував у дуплі музей старовини. Стовбур розпиляли, поставили дах, прорубали вікна. Так виник казковий терем. Кілька чоловік одночасно можуть оглядати його експонати: мисливське знаряддя, хатні речі, одяг.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 00057. Зам. 880.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмільницьке шосе. Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 11 (91) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 18 березня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Студентська мегатайм

На минулому тижні відбулась олімпіада студентів з опору матеріалів та хімії.

* * *

Бібліотека ВПІ проводить черговий огляд нової літератури в другу та четверту п'ятницю кожного місяця в читальному залі старших курсів.

* * *

11 березня відбулось заняття школи лінійних загонів.

* * *

Патентна служба інституту оголосила конкурс на звання «Кращий студент-винахідник».

АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

КОНКРЕТНІ СИТУИЦІЇ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Лозунг «Кадри вирішують все» актуальний і в умовах науково-технічної революції, але вимоги до підготовки сучасного інженера значно зросли. Це заставляє шукати нові ефективні засоби і методи формування спеціаліста, який би відповідав вимогам сьогоднішнього інтенсивного етапу розвитку народного господарства країни.

Надбання в інституті глибоких знань, вмінь і навичок можуть здійснюватися за допомогою традиційного чи активного навчання, що відрізняються за своїми формами і методами.

В даний час в СРСР і за рубежем застосовується декілька методів активного навчання: конкретні ситуації, ділові ігри, конференції студентів, вивчення передового досвіду під час виробничої практики тощо.

Суть методу конкретних ситуацій полягає в тому, що студент засвоює знання, набуває вмінь і навичок на основі прикладів з практики.

Під ситуацією розуміється поєднання сукупності умов, обставин, факторів, що характеризують конкретне явище, виробничу чи наукову проблему або протиставлення. Учасниками обговорення тієї чи іншої проблеми, авторами її вирішення є самі студенти; викладач же не стільки вчить їх, скільки організовує процес обміну думками.

Кожен метод активного навчання може використовуватися як в індивідуальній, бригадній так і в інших формах. Найбільш ефективна, звичайно, бригадна форма. Її мета — привчити студентів до вирішення багатоваріантних та непередбачених критеріїв ефективності, до необхідності обгрунтування і оптимізації рішень при дефіциті часу та інформації.

При розробці конкретних ситуацій для навчального процесу необхідно врахувати кількість охоплених питань, специфіку змісту самої ситуації, її приналежність до конкретного ступеня рівня і компетентії самих студентів.

Така класифікація дає можливість встановити структуру самої ситуації, спосіб її використання, форму і обсяг основної та додаткової інформації при обмеженні часу та необхідної змістовної контрольної відповіді.

Г. ПІВТОРАК,
доцент кафедри конструювання і виробництва радіоапаратури.

УСІ ЯК ОДИН

Як і весь радянський народ, колектив Вінницького політехнічного інституту прагне ударною працею відзначити 113-ту річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна. 16 квітня в день Всесоюзного комуністичного суботника на свято вільної праці вийдуть усі студенти, викладачі, співробітники інституту (усього близько шести тисяч чоловік). На всіх факультетах і підрозділах вузу створюються штаби по організації і проведенню комуністичного суботника, намічаються обсяги робіт. В цей день колектив інституту працюватиме на благоустрої мікрорайону, спорудженні ігрових майданчиків для дітей дошкільного і молодшого шкільного віку, на будівництві головного корпусу ВПІ.

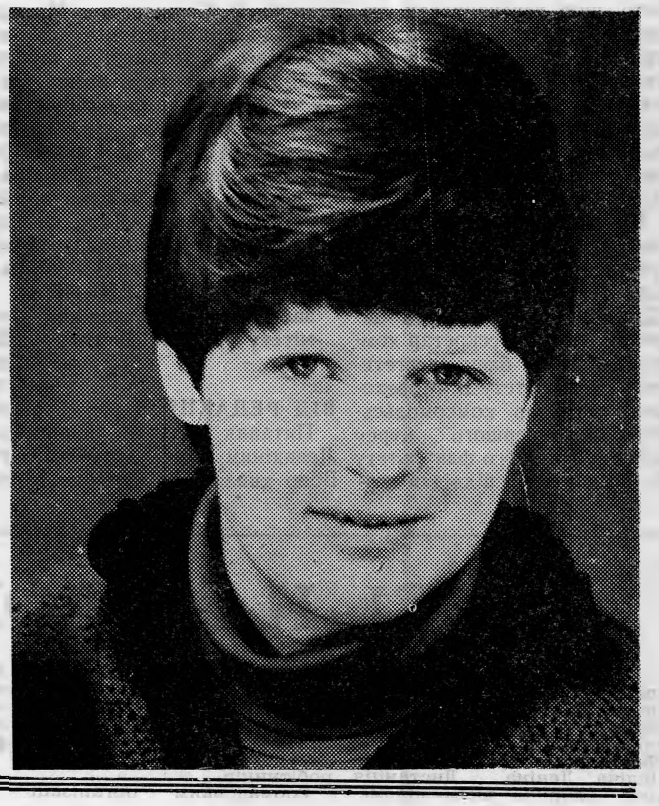

Неля Бондарева — п'ятикурсниця факультету автоматики і обчислювальної техніки. Вона відмінниця навчання, камсомольський активіст, член добровільної народної дружини, спортсменка. Тут, у стінах вузу, сповна розкрилися її характер і воля, потяг до знань. І хоча не легко поєднувати навчання у вузі з великою громадською роботою, вона встигає скрізь. Нещодавно Неля стала кандидатом в майстри спорту, вона — член збірної команди Вінниччини. Вже в цьому році Неля Бондарева знову порадувала наш колектив своїми спортивними успіхами, виборовши перше місце в області з лижних гонок по ДСТ «Буревісник».

Зараз у комсомолки єдине прагнення успішно закінчити дипломну роботу. Державні екзамени вона склала на «чотири» і «п'ять».

ЗВІТУЮТЬ НАРОДНІ ДОЗОРЦІ

Звітно-виборна кампанія в органах народного контролю має велике значення як справа загальнопартійна, загальнодержавна. Користуючись повноваженнями, передбаченими Законом про народний контроль в СРСР, народні дозорці інституту допомагають партійній організації і ректоратові в мобілізації сил та засобів на виконання державних планів і завдань, виявляють недоліки, пропонують шляхи для швидкого усунення.

Нинішні звіти і вибори в органах народного контролю проходять в обстановці розгортання всенародної боротьби за успішну реалізацію рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Комуністичної партії України, травневого та листопадового (1982 р.) Пленумів ЦК КПРС, за інтесифікацію і підвищення ефективності виробництва, рішуче зміцнення на всіх ділянках партійної та трудової дисципліни, посилення відповідальності за неухильне додержання загальнодержавних, загальнонародних інтересів. На звітно-виборних зборах забезпечено високий політичний і організаційний рівень, атмосфера високої вимогливості та діловитості, збори проводяться під знаком підвищення ролі і відповідальності народних дозорців як безпосередніх помічників партійних організацій у виховній, навчальній та науковій роботі колективу інституту.

Нещодавно були проведені звітно-виборні збори на інженерно-будівельному факультеті. Зі звітною доповіддю виступив голова групи народного контролю комуніст М. Макаренко. У своїй доповіді він зосередив основну увагу на тому, яку участь народні дозорці беруть у перевірках виконання директив партії та уряду, як допомагають втілювати їх у життя, як борються за дієвість народного контролю. На зборах підкреслювалась необхідність наполегливіше проводити контроль за роботою кафедер факультету, гуртожитку № 4, їдальні та буфету. Недоліки в роботі групи народного контролю розкривались критично. У своїх виступах товариші А. Кузнецов, В. Загреба, В. Кобевник, оцінюючи роботу групи народного контролю факультету позитивно, вказували на необхідність підвищення контролю діяльності сумісників у науково-дослідному секторі по кадрах, за економне витрачання електроенергії та матеріальних ресурсів на факультеті. Заступник декана інженерно-будівельного факультету Ю. Холковський відзначив дієвість перевірки стану відвідування студентами лекційних та семінарських занять. Великий позитивний ефект створює також об'єднаний рейд групи народного контролю і комсомольського прожектора в гуртожиток та заклади громадського харчування.

На зборах одноголосно прийнято рішення, в якому записано, що група народного контролю інженерно-будівельного факультету в своїй діяльності буде керуватись рішеннями XXVI з'їзду КПРС, XXV з'їзду Комуністичної партії України, настановами партії та уряду по забезпеченню постійного і дійового контролю за виконанням тих завдань, що стоять перед факультетом.

В. НАХАЙЧУК,
завідуючий сектором гласності і організаційної роботи головної групи народного контролю. інституту.

Про тих, хто поруч з нами

В нашій групі усього три дівчини. Про одну з них хочеться розповісти окремо. Заслуговує вона найщиріших слів. Тетяна Савкова користується заслуженим авторитетом в колективі усього радіотехнічного факультету. І не без підстав. Дивовижна працелюбність відрізняє її від інших. Таня вміло поєднує велику громадську роботу з успішним навчанням. Вона комсорг групи, член студради гуртожитку, член політичного клубу «Аргумент», член драмгуртка. Та незважаючи на велику завантаженість, вона завжди готова прийти на допомогу іншим. Ось така вона наша Таня, і за це її поважають усі.

Валентина Соколова теж навчається на радіотехнічному факультеті. Вона секретар комсомольського бюро курсу, член КПРС. Цілеспрямована, розсудлива, непримиренна до недоліків. Так характеризують її всі ті, з ким вона працює і навчається. Коли зводився п'ятий гуртожиток інституту, Валентина однією з перших записалась до складу студентського будівельного загону «Мрія» і ударно працювала на рівні з усіма юнаками.

В. БЕМЗА,
староста гр. 1 РК-79.

ДІЄ СТУДЕНТСЬКИЙ ЛЕКТОРІЙ

Щомісячно комсомольські активісти нашого інституту відвідують заняття лекторію для студентів, організованого обласним комітетом Компартії України.

Лекції, з якими виступають ведучі вчені вузів Вінниці, різні за своєю тематикою. Слухачі лекторію вивчають народне господарство нашої країни, знайомляться з перспективами розвитку обласного центру і всієї Вінниччини, а також з досягненнями науки, техніки, медицини, тощо.

Велику зацікавленість у слухачів визивають зустрічі з вченими усіх вузів міста Вінниці, з літераторами області, артистами музично-драматичного театру ім. Садовського.

Вчені нашого інституту, зокрема, вводять слухачів лекторію в світ автоматики і телемеханіки, інформаційно-вимірювальної техніки, у світ електронно-обчислювальних машин.

Ректор ВПІ, заслужений діяч науки УРСР, професор І. В. Кузьмін розповів про шляхи розвитку науково-технічного прогресу, познайомив слухачів з проблемами, над якими працюють вчені інституту професори А. Стахов, В. Маліков В. Лихтцндер, доценти В. Кожемяко, Ю. Данилюк та інші. А скільки радості принесла слухачам студентського лекторію зустріч з артистами Вінницького муздрамтеатру ім. Садовського, зокрема, виступ головного режисера театру, народного артиста СРСР Верещагіна, який розповів про становлення театру, про те, як була основана трупа. Зараз в театрі росте вже третє покоління талановитих акторів, в трупі 22 заслужених і народних артисти України.

Лекції і зустрічі в студентському лекторії розширюють світогляд слухачів, підвищують дискусійну інформованість. На засіданнях лекторію демонструються також художні фільми, які допомагають глибше розкрити ту чи іншу тему.

Алла СИЛА, студентка гр. 4 АТ-79 секретар комсомольського бюро відділення АСУ.

«ОБРІЙ»

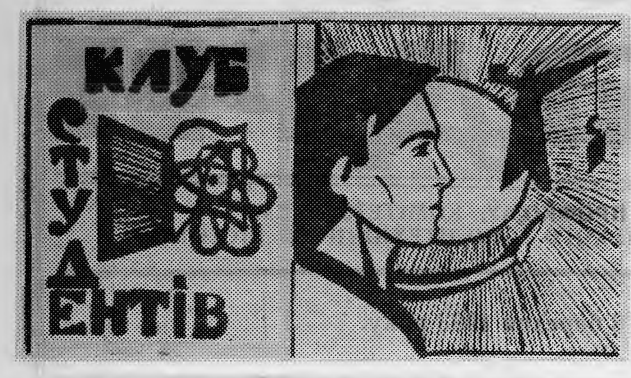

Третій випуск

В твоїх руках, шановний читачу, черговий випуск студентського дискусійного клубу «Обрій». Як і в попередніх випусках, більшість матеріалів піднімають проблеми, що хвилюють кожного студента. Це, зокрема, питання підвищення успішності, організації дозвілля і відпочинку, підвищення ідейного рівня юнаків та дівчат, які навчаються в нашому інституті, їх активної життєвої позиції.

Сьогодні засідання клубу ведуть заступник секретаря комітету ЛКСМУ інституту Юрій Левикін та студент четвертого курсу енергетичного факультету Олександр Суворов. Друкується також критичний матеріал за сигналом народних дозорців про незадовільну організацію громадського харчування в їдальні та буфетах інституту.

В. І. Ленін вчив, що газета не тільки колективний пропагандист і агітатор, а й колективний організатор мас. Отож, щоб матеріали «Обрію» були змістовними і цікавими для вас, активніше пишіть нам про все хороше, що є у вашому колективі і про недоліки, звичайно, теж. Адже, чим більше у газети авторів — людей не байдужих, бажаючих поділитися своїми думками і досвідом, навчити новому інших, допомогти у вирішенні тих чи інших проблем, — тим вона цікавіша, тим охоче її читають, тим більше вона впливає на формування світогляду читачів.

Михаил СВЕТЛОВ

Так проходила
молодость, как песня,
Воспитана на дружбе
и крови...
Давайте вместе
крикнем ей:
«Воскресни!
Бессмертно в нашей
памяти живи!»
Я с вами говорю как
современник,
Как старый комсомолец,
говорю.
Мы жили так: на
несколько ступенек
Взойдешь — и вот уже
достал зарю.
А в наши дни заря
была такая,
Что на сто лет одним
лучом согрет!
И светит вновь, года
пересекая,
Далеким дням
грядущих лет.
Так заучите ж как
стихотворенье,
Всю нашу жизнь, чтоб,
молодость храня,
Глаза в глаза
столкнулись поколенья
И поздоровались, как
старые друзья!...

1940.

Трибуна комсомольського активіста

Який ти, комсомольський вожак?

Робота комсомольського активу — це постійне спілкування з людьми. А для того, щоб переконувати людей, вести їх за собою, потрібно багато знати, уміти говорити з людьми. Ці знання і навики комсомольським активістам дає постійно діючий студентський лекторій, про роботу якого розповідає Алла Сила.

На жаль, не всі комсомольські активісти нашого інституту працюють над підвищенням свого ідейного рівня. Дуже рідко відвідують заняття лекторію секретар комсомольського бюро енергетичного факультету В. Мореходов, секретар комсомольського бюро першого курсу машинобудівного факультету В. Таїнчук. Не відвідав жодного заняття лекторію секретар комсомольського бюро відділення обчислювальної техніки В. Сержанов. Мабуть, до свідомості цих «активістів» не доходить, що сила їх особистого прикладу завжди діє на комсомольців значно краще, ніж накладене на них стягнення. Отже, зі всього сказаного вище само собою напрошується запитання: «Який ти, комсомольський вожак? Чи підуть за тобою інші?»

Юрій ЛЕВИКІН,
заступний секретаря комітету ЛКСМУ інституту.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Питання, підняте Юрієм Левикіним, дуже актуальне. Воно хвилює як комсомольських активістів, так і рядових членів ВЛКСМ.

Започатковуючи нову рубрику газети «Трибуна комсомольського активіста», редакція вважає за необхідне висловитися з цього приводу всіх секретарів комсомольських бюро, групкомсоргів, рядових членів ВЛКСМ. відмінників навчання. Давайте, друзі, поведемо мову про те, яким, на вашу думку, повинен бути сучасний комсомольський вожак?

В цьому році Ленінський комсомол відзначатиме своє 65-річчя. Хотілось би знати, як ваша група, курс, факультет прагне відзначити цю знаменну дату, які трудові дарунки (а навчання — ваш головний труд) ви особисто готуєте славному ювілею.

ОСЬ ТАК ВТРАЧАЄТЬСЯ НАВЧАЛЬНИЙ ЧАС

Життя вимагає від кожного з нас суворого дотримання дисципліни у праці і навчанні, режиму економії. Про це з особливою увагою наголошувалось на листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС.

В своєму листі до редакції я хочу розповісти про те, що хвилює кожного студента. Останнім часом на сторінках інститутської багатотиражки багато пишеться про підвищення успішності кожного студента, кожної групи, кожного факультету, про боротьбу з пропусками занять та спізненнями. Все це правильно. Однак, більшість студентів запізнюються на заняттях через незадовільну роботу гардеробів. Як відомо, навчальні аудиторії нашого інституту розташовані на великій площі в кількох корпусах. От і виходить, що двадцятихвилинної перерви не вистачає студентам для того, щоб одержати пальто з гардеробу і добігти скажімо, до корпусу інженерно-будівельного факультету, там знову ж таки вистояти в черзі і здати одежу.

За роботу гардеробів відповідають, як відомо, старости груп. Проте, не всі групи добросовісно ставляться до чергувань в гардеробах. Чергові по навчальних корпусах з числа викладачів дивляться на ці неподобства, як то кажуть, крізь пальці. Це питання потребує негайного вирішення. Є над чим задуматись і профактиву, і старостам груп, і відповідальним черговим.

Олександр СУВОРОВ,
студент 4-го курсу енергетичного факультету.

ЗА СИГНАЛОМ НАРОДНИХ ДОЗОРЦІВ

Як свідчать неодноразові рейди-перевірки, значного поліпшення вимагає робота студентської їдальні та буфетів, що діють при інституті та його гуртожитках. Завідуюча їдальнею М. А. Мечерет, яка відповідає за організацію громадського харчування в інституті часто дозволяє собі відступ від загальноприйнятих норм і правил торгівлі. Згідно розпорядку робочого дня буфети в навчальних корпусах інституту повинні відкриватися о 9-ій годині 50 хвилин ранку, тобто перед першою перервою. Вони ж часто-густо розпочинають роботу вже після перерви. В третьому корпусі, наприклад, буфет працює лише до 16-ти годин, хоча повинен працювати до 20-ої години вечора.

М. А. Мечерет невідомо з яких міркувань перевела прибиральницю буфету на півзарплати, і та залишила роботу. Продавщиця Н. В. Скрипник практично не взмозі водночас обслуговувати покупців, прибирати і мити посуд. А тому в буфеті антисанітарний стан.

В новозбудованому п'ятому гуртожитку інституту теж обладнано чудовий буфет. Проте його робота не задовільняє мешканців гуртожитку, про що свідчать численні скарги і нарікання. Буфет повинен працювати з 7—15 ранку до 20.30 вечора, але цей розпорядок робочого дня ніколи не витримується.

Н. МАКАРЕНКО,
голова групи народного контролю інженерно-будівельного факультету.

УСІ НА ПРОБІГ!

Десятого квітня по колишній олімпійській трасі буде проведено масовий пробіг, присвячений стотринадцятій річниці з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Дистанція для чоловіків вісім кілометрів, для жінок— три кілометри. Бажано, щоб в цьому масовому пробігові взяли участь усі студенти, більшість професорсько-викладацького складу та співробітників.

Громадським організаціям вузу необхідно розгорнути підготовку до цього заходу, а учасникам змагань негайно приступити до тренувань.

В. КОВАЛЬСЬКИЙ,
старший викладач кафедри фізвиховання.

ЦЕ СПРАВА ВСЕНАРОДНА

В попередньому номері нашої газети ми коротко розповіли про досягнення нашого інституту в спортивній і оздоровчо-фізкультурній роботі. Сьогодні продовжуємо розповідь завідуючого кафедрою фізвиховання доцента Я. Кулика.

Крім успіхів, про які ми розповіли в попередньому номері газети, чемпіонами республіки за минулий рік стали команди борців вільного стилю, дзю-до, самбо, боксери, волейболісти, гандболістки, легкоатлети, команди з кулевої стрільби, з багатоборства тощо. Успішно виступали представники нашого інституту і на молодіжних іграх республіки. Чемпіонкою України стала В. Ляндебурська, чемпіоном молодіжних ігор УРСР став Міхтієв, призерами на них були І. Сухашвілі і М. Мадебадзе, останній став чемпіоном Центральної Ради ДСТ «Буревісник».

На високому організаційному і спортивно-технічному рівні проведено Всесоюзний легкоатлетичний меморіал імені Героя Радянського Союзу, комсомолки-підпільниці Лялі Ратушної, в якому взяли участь студентські команди з усіх союзних республік, а також міст Москви і Ленінграда. В 1982 році плеяду майстрів спорту нашого інституту поповнили В. Ващук, М. Мадебадзе, С. Тесунов, А. Панкеєв, Х. Аліжанов і А. Буцхрінідзе.

За останній час значно поліпшилась ідейно-політична і виховна робота з студентами-спортсменами. В усіх збірних командах проводяться комплексні комсомольські збори, обираються комсорги, які звітують про виконану роботу перед комітетом комсомолу. Провідні спортсмени Андрій Сухарев (ФАОТ), Анатолій Дзюба (РТФ) та Віктор Ільченко з інженерно-будівельного факультету закінчили інститут з відзнакою, а В. Лянденбурська, О. Прокопчук, В. Білаш, О. Голубев та інші успішно поєднують інтенсивне тренування з відмінним навчанням і великою громадською роботою.

Спортивний колектив інституту за досягнуті успіхи в оздоровчій та фізкультурно-масовій роботі нагороджений перехідними червоними прапорами міської, обласної, республіканської та Центральної рад ДСТ «Буревісник». Проте, у нас ще багато невикористаних резервів, для багатьох студентів і викладачів фізична культура ще не стала повсякденною необхідністю. Щоб закріпити і примножити свої досягнення, нам необхідно постійно шукати нові форми організації масової фізкультурної роботи, раціональніше використовувати наявні спортивні бази і будувати нові, розробляти науково-обгрунтовані диференційовані обсяги фізичних навантажень, ширше розгорнути агітаційно-пропагандистську і виховну роботу, зосередивши її на академічних групах, зміцнити факультетські ради фізкультури. Необхідно вдосконалити і роботу клубу аматорів бігу, збільшити число прокатних баз, організувати групи здоров'я при стадіоні «Олімп»; настав час створити інститутський фізкультурно-оздоровчий комбінат, він допоможе поліпшити оздоровчу роботу в колективі.

Ректорат, громадські і спортивні організації інституту, об'єднавши зусилля на виконання постанови ЦК КПРС «Про дальше піднесення масовості фізичної культури і спорту», мають всі можливості добитись нових спортивних і оздоровчо-фізкультурних рубежів.

Я.КУЛИК,
зав. кафедрою фізвиховання, доцент.

ПОВІДОМЛЯЄ

ОРЛИНЕ СЕРЦЕ

В одній з рукопашних сутичок з ворогом безстрашний матрос Петро Кішка був важко поранений багнетом у груди. В госпіталі його лікував відомий хірург Пирогов, який, жартуючи, сказав Петру, що під час операції він вийняв матроське серце, а замість нього вставив орлине. Звідси й виникла легенда про орлине серце, якою розпочинається історична повість нашого земляка Бориса Слободянюка «Дума про матроса Кішку», яка вийшла недавно у видавництві «Молодь».

Героями повісті стали народний месник Устим Кармалюк, про якого розповідає майбутньому героєві оборони Севастополя його дід Семен, хірург М. І. Пирогов, медсестра Катерина Грибоєдова, адмірали Нахімов, Корнілов, Панфілов. Та найбільше любові, письменницького таланту приділено образу безстрашного нашого земляка Петра Кішки з Оленинець Немирівського району. Нині на батьківщині героя встановлено пам'ятник. Ва високому постаменті розкинув крила гордий орел — символ народної величі, мужності та відваги.

Мандрівники ефіру

Близько року існує колективна радіостанція Тиврівського районного спортивно-технічного клубу ДТСААФ. Ініціаторами її створення стали робітники сутиського заводу «Автоелектроапаратура» А. Тунік, В. Лавренчук та В. Пушкар. Вони й допомогли начальнику колективної радіостанції Л. Горбик виготовити необхідну апаратуру, обладнати приміщення.

Нині цим цікавим видом військово-прикладного спорту захопились чимало любителів. Серед них є чимало учнів Тиврівської середньої школи. Юні аматори вивчають телеграфну азбуку, проводять зв'язки в ефірі.

Колективом операторів радіостанції проведено вже понад 1500 зв'язків з короткохвильовиками Радянського Союзу та багатьох країн світу. За минулий рік ще троє радіолюбителів рану одержали дозвіл на самостійний вихід в ефір.

«Новини Поділля».

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 04115. Зам. 977.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмільницьке шосе. Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 12 (92) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 25 березня 1983 року. | Ціна 1 коп.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

Формувати науковий світогляд

На партійних зборах інженерно-будівельного факультету обговорено проблеми формування марксистсько-ленінського світогляду студентської молоді. З доповіддю виступив завкафедрою філософії інституту, комуніст П. Слободянюк.

— Виховувати в сучасних умовах будівників комуністичного суспільства, — підкреслив доповідач, — справа виключно важлива. Адже не секрет, що останнім часом значно посилилося протиборство двох систем— соціалізму і капіталізму. Досконалішою і хитромудрішою стала буржуазна пропаганда, яка у вік науково-технічного прогресу має безпосередній контакт з юнаками і дівчатами соціалістичних країн, в тому числі і нашого інституту, за допомогою засобів радіозв'язку.

В наші дні, — наголошувалось на зборах, — залишаються актуальними ленінські слова, які знайшли відображення в матеріалах XXVI з'їзду КПРС про те, що гострі проблеми не слід обходити, а вирішувати їх, рішуче викривати недоліки, але при цьому не згущувати фарб. В своїх виступах комуністи Карпова, Челюк, Зайчик, Дархновський розповіли про стан ідейно-виховної роботи в колективі, зосередивши увагу на підвищенні ідейно-політичного рівня студентської молоді.

В. ОСІПЧУК,
викладач кафедри наукового комунізму.

Студентський телетайп

В студентських профспілкових організаціях курсів проходять збори з порядком денним «Зміцнення навчальної дисципліни і підвищення якості знань кожного студента — головне завдання студентських профспілок». На зборах розробляються конкретні заходи, спрямовані на підвищення ефективності навчальної і виховної роботи в студентських колективах.

* * *

З 18 по 21 березня в актовому залі інституту проходив огляд-конкурс художньої самодіяльності навчальних закладів Ленінського району міста Вінниці. Репортаж з огляду-конкурсу буде опубліковано в одному з наступних номерів газети.

* * *

В студентському клубі ФАОТу «Айвенго» відбувся тематичний вечір «В людині повинно бути все прекрасне». На вечір до студентів завітали модельєри та працівники культури. Вони познайомили присутніх з новими модами одягу і взуття, розповіли про новини культури в країні і за рубежем.

Студентські клуби факультетів приймають заявки на проведення вечорів та інших мероприємств в квітні-травні цього року. Звертатися до клубних рад гуртожитків № 1, 2, 4 та в профком інституту.

* * *

Профком та профбюро факультетів приймають від студентів заявки в санаторій-профілакторій на квітень-травень 1983 року.

* * *

Серед колективів студентських гуртожитків проходить спартакіада з різних видів спорту. Найкраще виступають спортсмени третього та четвертого гуртожитків. Вони й очолюють турнірну таблицю.

Матеріали для телетайпної стрічки підготував голова студентського профкому інституту В. КОВАЛЬЧУК.

УСВІДОМЛЮЮЧИ СВОЇ ОБОВ'ЯЗКИ

Четвертий рік ми навчаємося в інституті. За цей час наша група сім разів підряд займала перше місце за підсумками результатів сесій серед шести груп курсу, а за результатами останньої сесії посіла третє місце на факультеті.

Ми пишаємося своїми відмінниками, серед яких Ленінський стипендіат, кандидат у члени КПРС Олександр Вітюк.

Велику користь для збагачення знань дає робота в студентських наукових товариствах. Дев'ятнадцять студентів із двадцяти п'яти займаються госпдоговірною тематикою. Хочеться відзначити тих студентів, які добились кращих показників, це О. Матяш, І. Цирлінчук та О. Дацюк.

Майже кожен член нашої групи має комсомольське доручення, з них чотири студенти входять до комсомольського та профспілкового бюро факультету.

Не цураємося ми і фізичної праці. Торік, наприклад, п'ятнадцять комсомольців з нашої групи були бійцями СБЗ, тринадцять із них працювали на будівництві нового гуртожитку.

Щоб добре працювати і вчитися, потрібно бути фізично сильними і здоровими, а цьому сприяють регулярні заняття спортом, які стали повсякденною необхідністю для кожного з нас. Студенти С. Водзяновський, О. Вітюк, І. Цирлінчук, С. Довгорук неодноразово захищали спортивну честь нашого факультету.

Не забувають хлопці і про те, що багатьом із них ще прийдеться захищати нашу Вітчизну — проходити службу в лавах Радянської Армії. Саме це і спонукало В. Іщенка, С. Довгорука, В. Максимовича зайнятись парашутним спортом, а І. Селепіну — альпінізмом.

Ю. БОНДАР,
профорг групи 2РК-79

ЖИВЕМО ЄДИНОЮ СІМ'ЄЮ

Здається, зовсім недавно переступили ми поріг рідного інституту, прийшли на перше заняття трішки схвильовані і щасливі від того, що стали студентами.

Багато хвилюючих і радісних подій залишилося в пам'яті з тих пір: і перша сесія, і перша студентська практика, і перший будівельний загін.

Студентські роки — найпрекрасніша і найщасливіша пора. Вона залишиться в пам'яті на все життя.

Мене часто запитують, як я встигаю поєднувати відмінне навчання з громадською роботою. Що тут сказати? Коли поруч з тобою хороші справжні друзі, ти відчуваєш одержимість і прагнення до знань, до відкриття нового незвіданого. Для мене інститут, як рідний дім, а наша група, мов єдина сім'я. У нас в групі багато сумлінних студентів. Взяти хоча б Людмилу Петрик. З першого курсу навчається вона на відмінно. Це хороша, чуйна людина, людина активної життєвої позиції. Крім неї, на відмінно і добре навчаються Г. Дремлюга, В. Островський, наш староста Л. Жовнір та багато інших.

Н. КЛОЧКО,
студентка гр. 2 ПМ-80,
Ленінський стипендіат.

ЄДИНИЙ ПОЛІТДЕНЬ НА ВІННИЧЧИНІ

ОБОВ'ЯЗОК ЛЮДСТВА

Наприкінці XIX — початку XX століть капіталізм остаточно переріс у свою вищу, останню стадію — імперіалізм. Переростання це різко посилило його реакційність і агресивність. Буржуазія, відчуваючи, що насувається її крах, дедалі частіше стала вдаватися до насильств з метою збереження свого панування. Це привело до небаченої раніше мілітаризації суспільства а війни — як продукт політики експлуататорських класів — стають постійними супутниками імперіалізму.

Реакційність, агресивність дії основного економічного закону капіталізму: одержання максимальних прибутків за рахунок пригноблення й експлуатації свого народу, завоювання і пригнічення народів інших країн. Ще в 1914 році В. І. Ленін писав: «Війна не випадковість... а неминучий ступінь капіталізму, така ж законна форма капіталістичного життя, як і мир». Ще раніше Володимир Ілліч вказував, що «буржуазія готова на всі дикості, звірства і злочини, щоб відстояти гинуче капіталістичне суспільство».

Сучасний імперіалізм не змінив своєї агресивної природи. Він, як і був, залишається втіленням найчорнішої реакції, кривавого насилля й агресії. Як система в цілому, разом зі своїм зловісним породженням — военно-промисловим комплексом, імперіалізм постійно загрожує мирові і безпеці всіх народів. Про це йшла мова в рамках єдиного політдня, який відбувся на Вінниччині минулої п'ятниці.

В добірці матеріалів, що пропонуються увазі читачів наводяться цифри і факти, які свідчать про зловісні наміри американського імперіалізму і про те, як радянський народ бореться за мир в усьому світі.

США: 200 Років — 200 воєн

Це визнає навіть буржуазна історіографія: з часу свого виникнення Сполучені Штати Америки постійно ведуть загарбницькі війни. Лише в XIX столітті таких воєн було майже 120. З початку XX століття і до другої світової війни США так чи інакше брали участь більше ніж у 30 воєнних акціях проти різних країн, у тому числі разом з Англією і Францією проти Радянської Росії (1918—1922 рр.). Військовослужбовці США поводили себе на нашій землі, як варвари. Колишній командуючий американськими експедиційними військами в Сибіру генерал Гревс визнавав, що його підлеглі «гасали по країні, як звірі, грабуючи і вбиваючи мирних жителів». А полковник Морроу, який керував у той час каральними операціями, писав, що його солдати «не могли заснути, не убивши кого-небудь».

Ще більше зросла агресивність США після другої світової війни. За далеко неповними даними, опублікованими Пентагоном, збройні сили США брали безпосередньо участь у 17 великих воєнних конфліктах, а в 19 випадках були причетні до них. Такими були війна в Кореї, агресія проти В'єтнаму, Лаосу і Камлучії, вторгнення разом з військами Англії в Ліван і Йорданію, пряма підтримка антинародних сил у Конго, інтервенція в Домініканську Республіку тощо. Ганьбою вкрили себе США, надаючи широку воєнну, економічну і політичну допомогу Ізраїлю в його агресивних цілях на Близькому Сході.

ПОГРОЗА ЗА ПОГРОЗОЮ

За даними Бруклінського інституту, уряд США, починаючи з 1946 року, постійно загрожував застосуванням ядерної зброї проти СРСР.

ЦІНА ПРОГРАМИ ПЕНТАГОНУ

Досі вважалося, що уряд США планує використати за 5 років на воєнні цілі астрономічну суму — 1,6 трильйона доларів. Однак, як з'ясувалося нещодавно, ця цифра не відповідає дійсності. Насправді Білий дім виділяє Пентагону 2,4 трильйона доларів. Вартість мілітаристських програм у США занижується навмисне, щоб обманути громадськість. Бо так легше тиснути і на конгрес, який штампує закони про все нові й нові асигнування на потреби підготовки до війни.

12 СМЕРТЕЙ НА КОЖНОГО

За визначенням американської военщини, ядерні арсенали Пентагону нині, такі що ними можна знищити всіх людей, які живуть на планеті, дванадцять разів.

Свого часу Сайрус Венс, будучи державним секретарем США, вихвалявся: «Три елементи наших стратегічних сил, а саме: сухопутні ракети, ракети на підводних човнах і бомбардувальники далекої дії являють собою вражаючу силу — приблизно 9 тисяч ядерних боєголовок. Найменша з них має потужність, що значно перевищує потужність атомної бомби, яка зруйнувала Хіросіму. Разом з нашими союзниками ми витрачаємо на оборону (читай: на підготовку до війни) на 25 процентів більше, ніж Радянський Союз і Варшавський Договір».

На Радянський Союз націлені ядерні сили не тільки США, а й Англії та Франції.

І ЩЕ МАЛО

Понад 1500 баз та воєнних об'єктів створив Пентагон за межами США. Усі вони націлені на СРСР. Зокрема, на території ФРН їх близько 200, в Японії та інших країнах Далекого Сходу — понад 300, у Туреччині, яка межує з СРСР, — близько 60.

Та й цього американській вояччині мало, в усіх кінцях планети вона створює нові й нові бази.

Яким же буде майбутнє людства? Що чекає нас? Торжество розуму чи дальша ескалація безумства і ядерна катастрофа?

Ми віримо: при всій складності нинішня міжнародна обстановка аж ніяк не означає, що війни фатально неминучі. «Ми вважаємо, що труднощі і напруженість, які характеризують сьогоднішню міжнародну обстановку, можуть і мусять бути подолані, — заявив Генеральний секретар ЦК КПРС Ю. В. Андропов, — Людство не може без кінця миритися з гонкою озброєнь і з війнами, якщо не хоче поставити на карту своє майбутнє».

Нині, коли на планеті утворилася й розвивається соціалістична система, трагічний цикл: світова війна — коротка мирна передишка — знову світова війна, цей цикл розірвано. Економічна і оборонна могутність соціалістичної співдружності, ленінська політика мирного співіснування, якою керуються Радянський Союз, інші братні країни дедалі наростаючий масовий антивоєнний рух стримують паліїв війни і створюють на планеті певну стабільність. Об'єднавшись, люди доброї волі можуть перетяти шлях війні. На цьому базується наш оптимізм. Ми впевнено дивимось у майбутнє. Працюємо задля нього.

Глибоко усвідомлюючи свій патріотичний та інтернаціональний обов'язок, студенти, викладачі, усі співробітники Вінницького політехнічного інституту на загальних зборах вирішили внести у Радянський фонд миру грошові відрахування в сумі двох процентів від місячної стипендії та зарплати.

ОТВЕТ АГРЕССОРАМ

Снова старые амбиции
слышны,
Будто бомбы, а не хлеб
нужны.
Против дружбы, мира,
тишины
Выступают поджигатели
войны.
Звон оружия доносится
подчас,
Но история преемлет
точность
Сколько раз испытывали
нас
На устойчивость и
прочность.
Нам враги не раз
вещали крах,
С яростью набросившись,
как волки,
Но разбившись,
рассыпались в прах
Силы черные на мелкие
осколки.
В будущее предначертан
путь,
И народ своей судьбою
правит.
Утверждаем: отступить,
свернуть
Никогда, никто нас
не заставит.

О. НАХАЙЧУК,
студент гр. 1 ТМ-79 машинобудівного факультету.

Зміцнення здоров'я трудящих, підвищення рівня їхнього медичного обслуговування — важливе соціальне завдання нашого суспільства. В нашому інституті існує ціла низка закладів, які проводять профілактичні, оздоровчі і лікувальні заходи. Нещодавно відкрито санаторій-профілакторій для студентів і співробітників інституту.

На фото: прийом студентів в оздоровчому пункті інституту.

ЗАРАДИ ГАЛОЧКИ В ПЛАНІ

Енергетичний факультет заслужено вважається одним з кращих в інституті. За підсумками соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР його колектив виборов друге місце у вузі. За минулий рік тут виконано план підготовки спеціалістів, поліпшилось методичне забезпечення всього навчального процесу, велика увага приділяється теоретичному та ідейно-політичному вихованню майбутніх спеціалістів.

Про велику організаційну та виховну роботу в колективі свідчить і той факт, що за підсумками зимової сесії студенти-енергетики зайняли перше місце в інституті. Процент абсолютної успішності по факультету становить 97,5.

Проте життя вимагає від кожного колективу і від кожного з нас, зокрема, вишукувати невикористані резерви і можливості. Велика роль у зміцненні трудової і виконавської дисципліни, підвищення ефективності виховної та викладацької роботи відводиться в кожному навчальному закладі профспілкам.

Профспілки, — зазначав В. І. Ленін, — школа комунізму. Збори ж є однією з найкращих форм виховання людей, вони для того й проводяться, щоб проаналізувати здобутки, розкрити причини недоліків і прорахунків, намітити конкретні заходи для їх усунення.

Добре підготовлені збори створюють атмосферу взаємодовір'я і взаєморозуміння, дають можливість кожному членові колективу висловити свої конкретні думки, внести ту чи іншу цінну пропозицію.

Саме із таким сподіванням я і прийшов на профспілкові збори енергетичного факультету. В визначений час — о 16.00. заглянув до аудиторії і здивувався: в залі ні душі. Десь хвилин через 20 стали збиратися ті, кому належало обговорити свої здобутки, намітити нові конкретні рубежі на майбутнє. Приблизно через півгодини зібралось в залі чоловік 25—30 із 125-ти. Решту чекати не стали. Вийшов на трибуну голова профбюро. т. Дудченок і почав читати доповідь витриману в єдиному стилі: загальні фрази, перелік прізвищ. Та чи це повинно бути головним? Звичайно, ні. На зборах потрібні не констатація фактів, а глибокий аналіз діяльності керівного профспілкового органу. Є успіхи — розкажи, як вони здобувались. Є недоліки і упущення, розкрий їх причину, вкажи, як краще позбутися їх. Не для парадної розмови і не заради галочки в плані проводяться профспілкові збори. Їх мета — підвести підсумки зробленого, критично оцінити роботу колективу за минулий період, дати людям привід для роздумів, творчо підійти до визначення завдань на майбутнє, конкретно і науково обгрунтувати шляхи їх реалізації. На жаль, на енергетичному факультеті цього не врахували при підготовці до профспілкових зборів.

Тут варто сказати, що голова профбюро С. Т. Дудченок — людина зовсім нова на профспілковій роботі. Він добросовісно і навіть р'яно береться за доручену справу, але йому, як і кожному початківцю, звичайно, не завжди вистачає певного досвіду. Тому й насторожує той факт з якою байдужістю поставились до організації та проведення такого важливого заходу профком інституту та партійне бюро факультету. Варто було б завчасно розподілити обов'язки між членами профбюро, залучити до цієї справи широке коло активістів.

Серйозної відвертої розмови на зборах не вийшло тому, що вони тричі переносились на невизначений строк, в результаті чого втратилися і той діловий настрій, і стурбованість, і, врешті-решт бажання людей ділитися своїми думками. Чому ж доброму можуть навчити подібні збори новообраного голову профбюро?

... На цих же зборах звітувала про свою роботу група народного контролю факультету, що також є порушенням Закону про органи народного контролю. Та справа не лише в цьому. Голова групи т. Рогальський буквально за кілька хвилин виклав свій звіт вказавши на те, що за звітний період змінилося аж три ватажки народних дозорців факультету. Коли ж дійшли до обрання нового складу групи, то з'ясувалось, що із 16 запропонованих кандидатур відсутні на зборах 15. Шістнадцятий кандидат тут же дав собі самовідвід, і його прохання задовільнили. Як же надалі працюватиме група народного контролю факультету? На це запитання вищезгадані збори не дали і немогли мати конкретної відповіді.

Звичайно, ці збори не можна вважати типовими для енергетичного факультету, але вони заставляють задуматися, а задуматися є над чим. Формалізм — дуже небезпечний ворог активності і творчої діяльності як кожної людини зокрема, так і колективу в цілому.

Г. ПОЛИВАНИЙ,
наш спеціальний кореспондент.

Розповідь про те, як не слід проводити збори

Спорт

На підмостках борці

В чемпіонаті Центральної ради «Буревісник» студент енергетичного факультету Мірабі Мадебадзе зайняв перше місце з дзю-до. Призерами цих змагань стали ще три вихованці ВПІ — Г. Псутурі, І. Сухішвілі та З. Мірабішвілі, які виступали за збірну України.

М. Мадебадзе та З. Мірабішвілі стали ще й чемпіонами республіки з самбо.

Г. Псутурі та З. Мірабішвілі включені до складу збірної СРСР з дзюдо.

В. КОВАЛЬСЬКИЙ.

СТРІЛИ ЛЕТЯТЬ В ЦІЛЬ

В м. Могилеві (Білорусія) розіграно медалі зимового чемпіонату СРСР серед студентів по стрільбі з лука в закритому приміщенні. 60 найсильніших спортсменів студентського товариства протягом п'яти днів виборювали нагороди. Вдало виступив на цих змаганнях студент 4 курсу РТФ ВПІ, майстер спорту СРСР Анатолій Панкеєв. Виступаючи в олімпійській вправі М-2, він зайняв загальне 8 місце, вибивши 288 стрілами 2418 очок, що перевищує попередній рекорд області на 39 очок.

* * *

Нещодавно в спортивному залі ВПІ відбулись змагання першості з лука. 30 кращих стрільців інституту, а також спортсмени ДСТ «Колос» і вихованці підшефної дитячої юнацької спортивної школи обласної ради «Буревісник» виборювали звання кращого лучника.

В перший же день нові рекорди встановила студентка ФАОТу Зоя Чуба. В перший захід вона вибила 263 очки, за два — 521, в обох випадках її результат перевищив попередній на 13 очок. Другого дня Зоя заробила ще 523 очки. Її загальний результат першості — 1044. Друге місце зайняла Тетяна Мартинюк, третє — Жанна Ногова. Всі три переможниці — студентки факультету автоматики і обчислювальної техніки.

А серед чоловіків відзначились студенти радіотехнічного факультету. Перше місце виборов Микола Хомін, на одне очко лише відстав від нього Анатолій Панкеєв, третє місце посів Ігор Горін.

Тепер лучники готуються до обласного чемпіонату.

П. ТУРЛЮК,
старший викладач кафедри фізвиховання.

«Викинути на вітер гроші...» Мабуть, кожен скаже, що цей вислів означає марнотратство. А ось житель села Чукова Немирівського району Станіслав Зотишняк довів, що ніколи не слід поспішати з висновками. Кошти, затрачені ним на будівництво вітряка на своїй садибі, повернулись чималим виграшем для домашнього господарства, яке одержало автономне джерело енергії.

Вітровий двигун приводить в рух невеликий млинок, коренерізку, а в скрутну хвилину може забезпечити садибу й світлом від дванадцятивольтового генератора.

Це не єдиний помічник колгоспника у домашніх справах. Умілець сконструював також мініатюрний трактор, причіпні механізми до нього. Цим аргегатом можна орати, культивувати, боронувати, підгортати, перевозити добрива й урожай. Коли в городі немає робіт, семисильний двигун від старого моторолера легко можна зняти з трактора й поставити на циркулярну пилку.

БІБЛІОТЕКА-СТУДЕНТАМ

I. ПО ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКОЙ ЛИТЕРАТУРЕ

331
А-16 Абрамова О. В., Никитинский В. Н. Комплексный подход к укреплению трудовой дисциплины — М: Юрид. лит. 1982, 104 с. 1 экз.
ЗКП (С2І.
Л-45 Ленинский план построения Социализма и его осуществление на Украине — К: Политиздат Украины, 1982, 335 с. 4 экз.
33С
М-20 Малый И. Г. Экономические показатели в материалах XXVI съезда КПРС — М, Финансы и статистика, 1982, 168 с. 1 экз.
2
0-64 Организация и методика атеистической работы: Учебное пособие —К, Политиздат Украины, 1982, 335 с. 3 экз.
34
Ш-50 Шерстобитов В. В. Советская государственность и социалистический интернационализм. —М, Мысль, 1982, 205 с. 3 экз.

II. ПО МАТЕМАТИКЕ, ЕСТЕСТВЕННЫМ НАУКАМ

519,9
Й-30 Йенсен К, Вирт Н. Паскаль: Руководство для пользования и описания языка (пер. с иностр). М: Финансы и статистика, 1982, 151с. 5 экз.
539-3
М-55 Метод конечных элементов в механике твердых тел (Под редакц. А. С. Сахарова и И. Альтембаха. К: Вища школа, 1982, 480 с. 2 экз.
539,3
М-54 Метод конечных руемых сред: Минвуз сборник-Куйбышев: Изд. Куйбышев. ун-та, 1981, 136 с. 3 экз.
517 Пшеничный Б. Н.
П-93 Необходимые условия экстремума-2-е изд., перераб. и доп. -М: Наука, 1982, 144 с. 2 экз.
519
Р-52 Риордан Дж. Комбинаторные тождества (Пер. с англ. М: Наука, 1982, 256, с. 4 экз.
519
Р-64 Розанов Ю. А. Введение в теорию случайных процессов: Учебн. пособие для вузов —М: Наука, 1982, 128 с. 5 экз.
519, 9
Ш-65 Шихаев К. Н. Разносные алгоритмы параллельных вычислительных процессов — М: Радио и связь, 1982, 136, с. 5 экз.

III ПО АВТОМАТИКЕ, КИБЕРНЕТИКЕ

62-50
К-38 Кибернетика и вычислительная техника: Респ. межвед. сборник. Вып.54. Сложные системы управления — К: Наук. думка 1982, 117 с. 2 экз.
62-50
М-34 Математическое обеспечение сложного эксперимента В 5-ИТ—К: Наук. думка т-1 обработка измерений при исследовании сложных систем 1982, 300 с. 2 екз.

IV. ПО ЭЛЕКТРОНИКЕ, РАДИОТЕХНИКЕ, ТЕЛЕВИДЕНИЮ

621. 396
К-38 Киевский политехнический институт. Вестник. Радиотехника. Вып. 20 — К: Вища школа, 1983, 86 с. 1 экз.
621.382
П-75 Приборы с зарядовой связью (Под ред. Д. Ф. Барба. Пер. с англ., — М: Мир, 1982. 240 с. 3 экз.
621. 391
Р-15 Радиоэлектроника и электросвязь. Вопросы обработки и передачи сигналов: Сб. научных трудов. — Рига, Изд. РПИ, 1982, 131 с. 1 экз.

V. ПО СТРОИТЕЛЬСТВУ И АРХИТЕКТУРЕ

691
А-72 Антоненко Г. Я. и др. Производственный потенциал предприятий сборного железобетона, (Г. Я. Антоненко, Н. Н. Клименюк, Д. А. Камицук; под редак. Б. С. Стефанова — К: Вища школа,
628
Н-34 Наука и техника в городском хозяйстве. Респ-межвед., научно - технич. сборник. Выпуск 50. Водоснабжение и канализация — К: Будівельник, 1982, 124 с. 2 экз.
69
П-64 Поточное строительство. Опыт жилищного строительства в НРБ, ВНР, ГДР, УССР — К: Будівельник, 1982, 104 с. 1 экз.
Руководство по выбору проектных решений в строительстве (общие положения) — М: Стройиздат, 1982, 104 с.
Руководство по проектированию фундаментов машин с динамическими нагрузками. — М: Стройиздат, 1982,207 с.
Совершенствование хозяйственного механизма в стрительстве Учебн. пособие для руководящих работников и специалистов строительства (А. И. Митрофанов и др. — М: Стройиздат, 1982, 248 с.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

Е...ев В. В.
Новая лабораторная виброплощадка СМЖ-539. Строит. и дор. машины. 1981. № 4 с. 12—13

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмільницьке шосе. Політехнічний інститут.
БЮ 04132. Зам. 1070.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 13 (93) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 1 квітня 1983 року. | Ціна 1 коп.

65-РІЧЧЮ ВЛКСМ

ВИХОВУВАТИ ПОВСЯКДЕННОЮ УЧАСТЮ

ТОВАРИЩ КОМСОМОЛ

В папахе и обмотках
на съезд на первый шел
решительной походкой
российский комсомол.
Его не повернули,
истраченные зря,
ни шашки и ни пули
того офицерья.
О том, как он шагает,
свою винтовку сжав,
доныне вспоминают
четырнадцать держав.
Лобастый и плечистый,
от съезда к съезду шел
дорогой коммунистов
рабочий комсомол.
Он только правду резал,
одну ее он знал.
Ночной кулак обрезом
его не задержал...
Ему бывало плохо,
но он упрям и зол,
не ахал и не охал,
товарищ комсомол.
Ему бывало трудно —
он воевал со злом
не тихо, не подспудно,
а именно трудом.
Тогда еще бездомный,
с потрескавшимся ртом,
сперва он ставил домны,
а домики — потом.
По правилам науки
крестьянско-заводской
его пропахли руки
железом и землей.
Веселый и безусый,
по самой сути свой,
пришелся он по вкусу
Отчизне трудовой.

Я. СМЕЛЯКОВ.

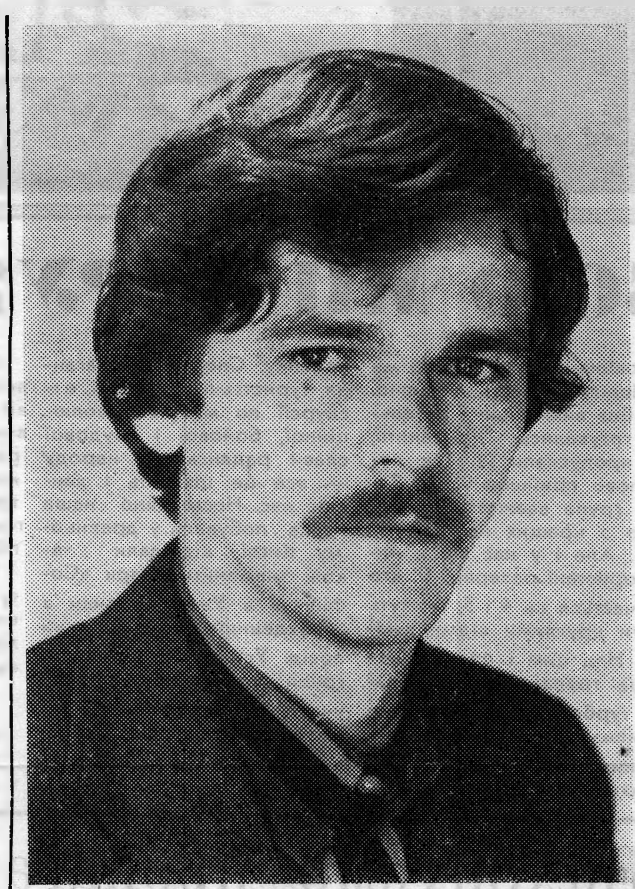

В нашому інституті їх сотні — молодих, енергійних, завзятих, наполегливих в труді і в навчанні. Серед них і він, Олександр Перемот — першокурсник радіотехнічного факультету. Люблять його студенти за бездоганність, велику громадську роботу. Сашко — профорг першого курсу, член студентської ради гуртожитку, не відстає юнак і у навчанні. В його заліковій книжці лише четвірки і п'ятірки. Група 2РК-82, в якій він навчається, виступила ініціатором почину — скласти успішно літню екзаменаційну сесію і не допустити жодного пропуску занять без поважних причин.

6-го квітня в актовому залі ВПІ відкривається обласна науково-методична конференція з питань розвитку громадсько-політичної активності студенства, присвячена 65-ти річчю ВЛКСМ.

Наша партія вважає освіту і виховання, опановування сучасними науковими знаннями і формування комуністичного світогляду єдиним і нерозривним процесом. Вчення марксизму-ленінізму це основа, невід'ємна складова частина знань спеціаліста будь-якого профілю. В постанові партії і уряду «Про заходи по дальшому вдосконаленню вищої освіти в країні» особлива увага приділяється формуванню у майбутніх спеціалістів ідейної переконаності, класового підходу до явищ громадського життя, патріотичних та інтернаціональних почуттів, непримиренності до буржуазної ідеології та моралі.

З метою реалізації рішень XXVI з'їзду КПРС Міністерством вищої і середньої спеціальної освіти СРСР та ЦК ВЛКСМ розроблено рекомендації, що передбачають введення громадсько-політичної практики студентів як обовязкової складової частини всього навчального процесу у вищій школі, одного з найважливіших засобів комуністичного виховання студентської молоді, адже випускник інституту стає командиром виробництва. Тому вже в процесі навчання в інституті він повинен набути необхідних навичок організаторської виховної і пропагандистської роботи з підлеглими йому в майбутньому людьми.

Про організацію і розвиток соціально-політичної активності серед студентської молоді і йтиме мова на обласній науково-методичній конференції. Сьогодні в спеціальному випуску нашої газети розповідається про окремі аспекти розвитку громадянсько-політичної активності студентів, про те, чим живуть і як навчаються вихованці ВПІ.

ТІЛЬКИ В МИНУЛОМУ РОЦІ ПІД ЧАС ТРЕТЬОГО ТРУДОВОГО СЕМЕСТРУ СИЛАМИ БІЙЦІВ СБЗ ІНСТИТУТУ ОСВОЄНО ПОНАД 3 МІЛЬЙОНИ 620 ТИСЯЧ КРБ. КАПІТАЛОВКЛАДЕНЬ.

НИНІ ЛІТОМ ВІД ВІННИЦІ ДО ТЮМЕНІ І САХАЛІНУ ПРОЛЯЖУТЬ ТРУДОВІ МАРШРУТИ СТУДЕНТСЬКИХ БУДІВЕЛЬНИХ ЗАГОНІВ ВПІ.

НА РІВЕНЬ СУЧАСНОСТІ

Марксистсько-ленінська філософія дає визначення світогляду як системи поглядів на об'єктивний світ і місце людини в ньому, на її відношення до навколишнього середовища, ставлення як до своєї особи так і до інших, а також обумовлені цим світоглядом основні життєві позиції, переконання, ідеали, принципи пізнання і діяльність.

Така система поглядів може бути сформована лише завдяки комплексу найрізноманітнішого впливу на людей, тому партія ставить завдання комплексного підходу до питань виховання, перебудови багатьох ділянок і сфер ідеологічної роботи.

Приблизно через місяць після закінчення роботи XXVI з'їзду КПРС французький буржуазний журнал «ПУЕН» писав у зв'язку з рішеннями партійного форуму про посилення ідеологічної роботи: «Парадокс: в той час, коли на Заході говорять про широкомасштабну пропаганду Москви, Кремль вважає її недостатньо ефективною, бо вона ще не повністю відповідає культурному рівню і вимогам радянської людини». Проте там, де «ПУЕН» бачить лише парадокс, на ділі розкриваються діалектична закономірність розвитку нашого соціалістичного суспільства, реальна дійсність і стан нашої ідейно-виховної роботи. Головна мета цієї роботи — розвивати свідомість і активність мас в нових умовах, що докорінно змінились. Наприклад, в міру того, як розвивається і міцнішає індустріальний потенціал нашої країни, тим важливішим стає фактор економії і бережливості. Сприйняття цього психологічного фактору, формування у людей відповідного ставлення до матеріальних ресурсів стає справою навіть складнішою, ніж вона була на перших етапах будівництва соціалізму. Одна справа економити в умовах постійних злиднів, гострої нестачі всього найнеобхіднішого коли саме життя диктує такі умови, виступає суворим і переконливим вихователем, і інша — в умовах все зростаючого добробуту. Тут для виховання потрібні інші форми і методи, особливі зусилля.

В той же час, в період науково-технічної революції, змінився кількісний і якісний арсенал засобів ідейного впливу на людей. Газети, радіо, телебачення стали невід'ємною частиною нашого повсякденного життя. За цих умов дедалі важливішу роль відіграє здатність людини, особливо молодої, вибирати необхідну інформацію, і цю здатність необхідно виховувати, інакше соціально важлива інформація може залишитись поза увагою при індивідуальному виборі. А практика показує, що окремі студенти не підготовлені до самостійного вибору інформації, не завжди відчувають потребу читати партійну та комсомольську періодику.

Формування потреби відбирати соціально необхідну інформацію неможливе без активної участі в житті громадських організацій і, перш за все, в житті комсомолу. В більшості ж студентських груп комсомольськими дорученнями охоплено від сили 5—6 членів ВЛКСМ. Решта комсомольців або зовсім не мають таких доручень, або не завжди виконують їх.

Отже, одним з головних напрямків перебудови всієї виховної роботи є забезпечення на ділі ідейно-теоретичної, політико-виховної, організаторської і господарської діяльності, і лише ця єдність може дати бажаний результат.

З. КАРПОВА,
асистент кафедри історії КПРС.

Громадсько - політична практика в технічному вузі

Сучасне соціалістичне виробництво вимагає від інженера не лише глибоких технічних знань, але й уміння працювати з людьми, навичок організаторської і виховної роботи. Значне місце у формуванні високоосвічених спеціалістів відводиться громадсько-політичній практиці. Особливу увагу наша кафедра приділяє громадсько-політичній практиці студентів під час їхньої роботи на виробництві. Цей період ми вважаємо найвідповідальнішим, адже студент проходить практику у виробничому колективі, в умовах, близьких до трудової діяльності майбутніх інженерів.

Громадсько - політична практика на виробництві складається з підготовчого, базового і підсумкового етапів.

Підготовчий етап починається вже з першого методичного семінару з наукового комунізму. На цьому занятті викладачі кафедри поряд з постановкою завдань і вимог до вивчення дисципліни знайомляться з громадсько-політичною роботою і громадськими дорученнями студентів, доводять до них програму та індивідуальні завдання з громадсько-політичної практики. Активно працюють в цьому напрямку такі викладачі кафедри як О. І. Вишневський, С. С. Плахотнюк та Р. С. Урлапова.

Підсумковий етап з громадсько-політичної практики проходить у формі обговорення звіту про виконану роботу безпосередньо на виробництві.

З метою підвищення ролі громадсько-політичної практики у надбанні майбутніми інженерами умінь і навичок організаторської та громадсько-політичної діяльності необхідно, на нашу думку, розробити єдину програму громадсько-політичної практики для технічних вузів від першого до п'ятого курсів (тепер така програма існує лише для 1—2 курсів), знайти їй місце в основному навчальному часі, надавши їй статусу обов'язкової навчальної дисципліни з екзаменом чи диференційованим заліком, включити у навантаження викладача суспільствознавця години для керівництва цією практикою на виробництві.

В. БОНДАР,
завідуючий кафедрою наукового комунізму, доцент.

УТВЕРДЖУЄМОСЯ В ЖИТТІ

ГОЛОВНЕ — УСПІШНІСТЬ

Кожен з нас вболіває за те, щоб студенти нашої групи вчилися і працювали над собою в повну силу своїх здібностей і можливостей. А можливості і резерви у нас є. Про це свідчать результати зимової екзаменаційної сесії. На п'ятірки склали всі екзамени І. Грищук, В. Бондар, Р. Горіна, та М. Довгорук. Чотирнадцять студентів одержали на екзаменах четвірки і п'ятірки, а якби попрацювали над собою побільше, могли б стати круглими відмінниками.

Особливо порадували викладачів наші студенти на екзаменах з марксистсько-ленінської філософії і соціальної психології.

Велика заслуга в згуртуванні нашого колективу належить старості групи В. Волкову. Він користується заслуженим авторитетом серед студентів. Ніщо не проходить повз його увагу-пропуск лекції чи погана підготовка до практичних занять. Кому потрібно допомогти, допоможе, з кого варто спитати, спитає як слід.

Ми вдячні також нашому кураторові І. М. Поспелову, який завжди у курсі справ нашої групи, живе нашими інтересами і турботами, А в третьому семестрі роль нашого куратора виконував М. П. Гадзира. Багато часу він віддавав нашій групі, проводив для нас додаткові консультації.

І. ВАЙНШТЕЙН,
ст. гр. 1ВЕ-81

Тижні науки, студентські наукові конференції, предметні олімпіади, виставки науково-технічної творчості молоді — все це сприяє розвитку наукової думки майбутніх спеціалістів. Тільки в минулому році 3149 студентів ВПІ брали участь у виконанні ста тридцяти п'яти госпдоговірних госпбюджетних тем. В інституті діє спеціальне конструкторське і чотири студентських конструкторських бюро на кафедрах. На факультеті автоматики і обчислювальної техніки діє студентський науково-дослідний загін «Алгоритм».

На фото: студент 4-го курсу машинобудівного факультету Сергій Рожков в лабораторії ТАМ за наладкою гідромотора ГМШ-50 У2.

Фото студента Ігоря Карліцького.

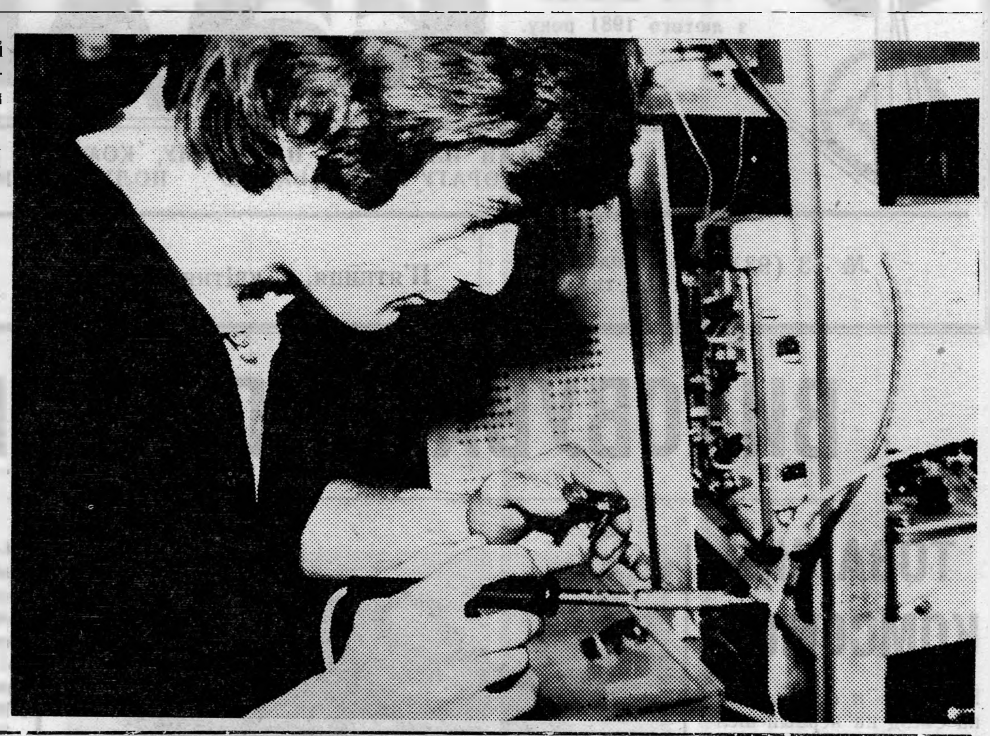

Ми — інтернаціоналісти

В нашій групі двадцять три студенти, в тому числі сім іноземців — з Сірії, Лівану, Палестини. Між нами встановились дружні відносини, що єднають нас і в навчанні, і в дозвіллі. Студента Джамаля Хаббіба ми обрали заступником старости групи. На вечорі запитань і відповідей наші зарубіжні друзі розповіли про життя народів своїх країн, про внутрішню і зовнішню політику, яка проводиться урядами цих держав. А до свят палестинського і сірійського народів ми готуємо вечір інтернаціональної дружби.

І. БІГУН,
студент 2-го курсу інженерно-будівельного факультету.

ДРУЖБОЮ МИ ЗДРУЖЕНІ

Наша група — дружній, згуртований колектив. Але такою вона стала не одразу, спочатку були свої труднощі, бар'єри, які приходилось долати, бо ж зібрались разом люди різних характерів, з різними інтересами і навіть різні за віком. Та все ж уже з перших днів навчання ми потягнулись один до одного. Згодом виникли спільні інтереси, а незабаром і спільні завдання, вирішення яких вимагало колективних зусиль. На перших сесіях у нас були незадовільні оцінки, третю ми вирішили скласти успішно. Усі без виключення ретельно готувались до занять, не пропускали їх. Так поступово прийшов успіх. Зараз група вважається однією з кращих на факультеті. Але і у нас ще є невикористані резерви. Ті, хто навчається на 4 і 5, можуть стати круглими відмінниками. Над цим і працює вся наша група. Звичайно, наші турботи та інтереси не обмежуються лише академічними результатами. Ми прихильники активного відпочинку. Спортивні змагання, туристські подорожі, екскурсії по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу — все це цікавить і хвилює нас. Нещодавно наша група побувала у древньому Києві, відвідали також знаменитий парк «Софіївку» в Умані, ходили в трьохденний туристський похід. Усі студенти нашої групи приймають активну участь в проведенні різних вікторин, конкурсів, цікавих зустрічей, в роботі дискоклубу.

Свята ми теж проводимо всією групою, іменинників вітаємо також усім колективом. Ось так ми живемо разом навчаємось і трудимось — на суботниках, трудових таборах, в студентському будівельному загоні.

Після закінчення інституту ми будемо викладачами енергетиками, тому влітку хочему поїхати на практику в піонерські табори.

Р. ГОРІНА,
студентка - другокурсниця машинобудівного факультету.

Шефська допомога

Якось на комсомольських зборах групи зайшла мова про шефську роботу, а інститут, як відомо, шефствує над дитячим будинком. Ми вирішили винести це питання на курсові комсомольські збори. Отож встановивши контакт з дитбудинком, наш курс взяв шефство над двома групами наймолодшого віку. Студенти охоче виготовляють методичні посібники, збирають бібліотеку для дітей, впорядковують територію дитбудинку, проводять естетичне оформлення груп.

Ф. ДЗИГА,
заступник секретаря комсомольського бюро 2-го курсу радіотехнічного факультету.

Виховуємо пропагандистів

Старовинний вислів стверджує, що живе слово належить наполовину тому, хто говорить і наполовину тому, хто слухає. Цей вислів нагадує сувору і незаперечну істину того, що кожен усний виступ завжди є певною взаємодією оратора і слухача. Цей безпосередній зв'язок оратора з аудиторією дозволяє йому правильно орієнтуватись у виборі і викладенні матеріалу. Такий контакт можна встановити різними шляхами, але найдоцільніше завести з людьми щиру розмову простими і зрозумілими їм словами, не кривлячи душею і не приховуючи недоліків, з глибокою переконаністю, з відданністю великим ідеям марксизму-ленінізму.

Торік під час третього трудового семестру агітатори нашого студзагону встановили тісні зв'язки з колективом Жмеринської дистанції лісозахисних насаджень. На одному з суботників ми працювали разом на озелененні міста і запропонували їм теми своїх майбутніх виступів. Потім ми часто навідувались до них, проводили з ними бесіди, читали їм лекції. Особливо сподобались трудівникам дистанції лекції студентів І. Павлова, П. Янка та В. Чувалова.

В. МЕЛЬНИК,
комісар СБЗ «Іскра».

Нести культуру в маси студенти вважають своїм прямим обов'язком. Влітку під час третього трудового семестру бійцями студентських будівельних загонів прочитано десятки лекцій, поставлено чимало концертів художньої самодіяльності. Та й взимку, під час занять, самодіяльний колектив аматорів сцени Вінницького політехнічного інституту часто виїздить з концертами до трудівників села, виступає перед робітниками і службовцями промислових підприємств області.

На фото: виступає хореографічний анасамбль ВПІ.

НАС КЛИЧУТЬ НОВІ ГОРИЗОНТИ

Під час третього трудового семестру сотні юнаків та дівчат нашого інституту в зелених штормівках з емблемами бійців СБЗ знову вирушать у різні кінці області. Вони працюватимуть на найважливіших об'єктах, допомагатимуть колгоспам і радгоспам у заготівлі кормів, збиранні врожаю, будівництві та реконструкції гаражів, зернотоків, фермських приміщень.

Бійці СБЗ не тільки великі працелюби, під час трудового семестру вони ведуть велику пропагандистську та виховну роботу.

З кожним роком зростає рівень свідомості наших студентів. Романтика комсомольських справ, прагнення бути корисними людям — ось що характеризує наших бійців. Своє уявлення про будзагін студенти визначають не лише обсягом виконаних робіт, а й відданістю студентському братству, взаємовиручкою, можливістю укріпити віру в самого себе, сповна розкрити свої можливості, краще пізнати своїх товаришів.

Торік в інституті був сформований будзагін безкорисної праці. Зараз формується вже два таких загони. Один з них працюватиме в Тюменській області, інший поїде на Сахалін. Один з цих загонів довірили очолити мені. Це велика честь для мене, і я від імені усіх бійців загону заявляю, що ми будемо працювати так, як і належить комсомольцям-добровольцям.

В. ГРИЦЮК,

УСПІХ ЛЕГКОАТЛЕТІВ

СПОРТ

В Івано-Франківську закінчились республіканські змагання з легкої атлетики, в яких брала участь команда нашого інституту. Чемпіоном змагань став студент енергетичного факультету Геннадій Власюк. Він штовхнув ядро на 17,95 м. Першість серед жінок з цього ж виду спорту зайняла теж наша студентка Оксана Жестовська з ФАОТу, виконавши норму першого розряду. Її результат — 13,75 м.

В бігу на 60 і 100 м. чемпіоном України став Ігор Циганюк.

В загальному заліку наші спортсмени зайняли друге місце. Підготовкою до змагань займались тренери-викладачі ВПІ О. Н. Потапов та М. П. Орлов.

Є. МИКИТЮК,

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмільницьке шосе.
БЮ 04136. Зам. 1198.
Політехнічний інститут.

№ 16613
УДК 666.97.033.69L32:621.316.86

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 14 (94) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 8 квітня 1983 року. | Ціна 1 коп.

12 КВІТНЯ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ АВІАЦІЇ І КОСМОНАВТИКИ

Романтики в професії космонавтів з надлишком. Але тепер всі вже знають, що шлях в космос не встелений трояндами. І ті, хто пішов цим шляхом, — не фанатики, не роботи, не гвинтики і не коліщатка космічного механізму, це завзяті, сміливі люди. В кожному з них є щось своє, неповторне.

Ю. ГАГАРІН.

Фантасти і космос. Жюль Верн, Герберт Уеллс, Олексій Толстой... Творіння учених — творіння письменників — фантастів. За мрією приходять наукові відкриття, за фантастикою — науковий розрахунок. Але успіх справи визначають в кінцевому результаті люди. Якими їх бачили фантасти і якими вони виявились в реальному житті?

«...Я впевнений, пройде немало років, і сотні повітряних кораблів прокладатимуть шляхи в зоряному просторі. Вічно, вічно нас підштовхує поклик шукання... Але не мені першому потрібно було летіти. Не я перший повинен проникнути в небесну таємницю. Що я знайду там? — Забуття самого себе... Ось це найбільше бентежить при розлуці з вами... Я не геніальний будівельник, не сміливець, не мрійник, я боягуз, я втікач...» Ці слова належать інженеру Лосю, героєві роману Олексія Толстого «Аеліта», перед його відльотом на Марс.

Через чотири десятиріччя з моменту виходу в світ роману Толстого Юрій Гагарін здійснив перший політ в Космос. За декілька хвилин до історичного старту «реальний Перший» сказав, звертаючись до землян:

— Першим здійснити те, про що мріяли покоління людей, першим прокласти шлях людству в космос... Назовіть мені складніше завдання від того, що випало мені. Це відповідальність перед усім людством, перед його сучасним і майбутнім. І якщо я все-таки відважуюсь на цей політ, то лише тому, що я комуніст, що маю за спиною зразки безприкладного героїзму моїх співвітчизників — радянських людей.

Першопрохідником космічних трас став громадянин Країни Рад. Слідом за ним багатьма шляхами космосу пройшли соратники, друзі. Появилась нова професія — космонавт, народжена епохою соціальної і науково-технічної революції.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

6-го квітня в актовому залі Вінницького політехнічного інституту відкрилась обласна науково-методична конференція з питань розвитку громадсько-політичної активності студентства, присвячена 65-річчю ВЛКСМ. В ній взяли участь викладачі і студенти вищих і середніх учбових закладів, учні профтехучилищ міста і області. Вступним словом конференцію відкрив ректор ВПІ І. В. Кузьмін. З доповіддю «XXVI з'їзд КПРС про завдання ідеологічної і політико-виховної роботи у вищій школі на сучасному етапі» виступив секретар Вінницького обкому Компартії України Г. Я. Буртяк.

З доповіддями виступили також ректор ВПІ Кузьмін, секретар Вінницького обкому комсомолу Янчук, генеральний директор виробничого об'єднання «Термінал» Панов та доктор медичних наук професор Вінницького медінституту імені Пирогова Процек.

7-го квітня на заключному пленарному засіданні було заслухано інформації про роботу секцій, прийнято рекомендації щодо поліпшення ідейно-виховної роботи серед студентства.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

В ПАРТКОМІ ІНСТИТУТУ

Партійна організація енергетичного факультету проводить певну роботу по втіленню в життя рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України, виконанню завдань XI п'ятирічки по підготовці висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства. Партбюро факультету, керуючись рішеннями партійних з'їздів, наставновами листопадового (1882 р.) Пленуму ЦК КПРС, постановним партії і уряду «Про поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» та «Про дальший розвиток вищої школи і підвищення якості підготовки спеціалістів», стало більше приділяти уваги вдосконаленню навчального процесу, підвищенню якості навчання студентів, посиленню ідеологічної роботи, зростанню наукових досліджень на факультеті.

Про велику організаційну і політико-виховну роботу на факультеті свідчить і той факт, що за підсумками соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР колектив ЕФ зайняв друге місце в інституті. В минулому році виконано план підготовки спеціалістів, поліпшилось методичне забезпечення навчального процесу, ширше впроваджуються прогресивні методи навчання.

Відбулись структурні зміни і в роботі наставників. Вся ідейно-виховна робота здійснюється через наставників-викладачів випускових кафедр, що дозволяє партгрупам кафедр здійснювати координацію всієї виховної роботи зі своїх спеціальностей.

Велика увага приділяється також ідейно-політичному та військово-патріотичному вихованню молоді. В полі зору партійного бюро знаходяться питання підвищення ідейно-політичних знань викладачів і співробітників факультету. Заслуговує уваги робота по керівництву «Комсомольським прожектором», особливо по профілактиці правопорушень тощо.

Разом з тим, як відзначалось на засіданні парткому, робота парторганізації ЕФ ще не в повній мірі відповідає вимогам XXVI з'їзду КПРС, листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС. Значної уваги вимагає робота по підвищенню якості успішності на факультеті.

Торік, приміром, вона знизилась на 6 процентів від попереднього 1981 року. Знизилась і якість дипломних проектів. Значними ще залишаються пропуски занять без поважних причин. Не все ще зроблено і по навчально-методичній роботі. Відсутнє методичне забезпечення технічних засобів навчання (ТЗН). Методичні рекомендації по застосуванню в навчальному процесі системи замкнутого телебачення написані ще в 1979 році і до цього часу не видані. На кафедрах інженерної педагогіки, енергопостачання і ТОЕ конкурси на кращий студентський конспект, кращого лектора, асистента проводяться на низькому організаційному і методичному рівні. Не приділяється належної уваги розробці методичних матеріалів для студентів заочної форми навчання, студентів-іноземців, НДРС.

Всі ці недоліки свідчать про те, що партійне бюро факультету не пред'являє належної вимогливості до керівників факультету і його підрозділів за дотриманням вимог навчального процесу і трудової дисципліни, як зобов'язують нас рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Своєю постановою партком інституту вказав партбюро факультету і його секретарю В. Кутіну на недоліки в роботі і зажадав від партійної організації корінних змін у справі підготовки висококваліфікованих, ідейно переконаних спеціалістів, росту ефективності наукових досліджень в світлі вимог партії і уряду.

Про роботу партійної організації інжнерно-будівельного факультету по виконанню Постанови ЦК КПРС «Про поліпшення роботи по охороні правопорядку і посилення боротьби з правопорушеннями».

Партком ВПІ відзначає, що колектив факультету під керівництвом партійної організації проводить певну роботу по комуністичному вихованню студентів і членів колективу. Приділяється увага і питанням боротьби з правопорушниками. Питання комуністичного виховання, зміцнення дисципліни, застереження правопорушень неодноразово обговорювались на засіданнях партбюро факультету. Значно поліпшилась робота добровільної народної дружини. За 1982—1983 навчальний рік не було жодного зриву чергувань ДНД. Разом з тим в роботі партійної організації факультету і партійних груп існують серйозні недоліки і упущення, що призвели до значного погіршення стану справ на факультеті з правопорушеннями. За минулий рік на факультеті здійснено 11 правопорушень.

Аналіз роботи партійної, профспілкової і комсомольської організацій, студентської ради гуртожитку показують, що в їхній діяльності ще багато формалізму. Часто міри до правопорушників приймаються з значним запізненням. Партбюро факультету слабо керує і спрямовує роботу такої важливої ланки, як партійні групи. Жодна з вісьми кафедральних і трьох студентських партгруп цілеспрямованої роботи по профілактиці правопорушень не веде. За 1981—982 роки ці питання не обговорювались. На факультеті, на жаль, слабо розвинуте студентське самоуправління. Деканат не завжди підтримує ініціативу студентської організації. Існують серйозні недоліки і упущення в роботі за місцем проживання студентів. Все це, безумовно, відбивається на загальному рівні роботи партійної організації, і, звичайно, в такій важливій області, як комуністичне виховання молоді, боротьба з правопорушеннями.

Партком ВПІ вказав секретарю партбюро інженерно-будівельного факультету т. Дупляку на ці всі недоліки в роботі і зажадав від парторганізації посилення профілактичної боротьби з негативними явищами у відповідності з постановою ЦК КПРС «Про поліпшення роботи по охороні правопорядку і посилення боротьби з правопорушеннями», звернув серйозну увагу комуністів Дупляка і Антоника на необхідність підвищення особистої відповідальності за доручену ділянку роботи і виконання партійних доручень, зобов'язав добиватися значної ефективності в роботі партбюро і парторганізації в цілому.

ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Сучасний інженер повинен бути активним провідником науки у сфері матеріального виробництва. Необхідність формування всебічно розвинутої, активної в творчому плані особистості обумовлена об'єктивними потребами розвитку та вдосконалення виробничих сил соціалістичного суспільства.

В процесі навчання студентів формування соціальної активності слід розглядати як один з центральних напрямків у підвищенні якості підготовки спеціалістів. Сам процес навчання і формування соціальної активності варто розглядати за окремими ступенями. Таких ступенів, на нашу думку, доцільно виділити чотири.

Перший ступінь — формування старанності, цей ступінь вимагає стопроцентового відвідування студентами занять і вчасного виконання завдань.

Другий ступінь — формування наукового інтересу до відповідного предмету (галузі науки). Він вимагає залучення студентів до наукової роботи, формування технічних чи теоретичних ідей, самостійної пробки технічної і наукової літератури.

Третій ступінь — формування творчої активності. Він вимагає розвитку мислення і активної діяльності студентів при вирішенні конкретних завдань. При цьому передбачається висування нових технічних ідей чи теоретичних розробок, виготовлення моделей чи макетів не за стандартами.

Четвертий, завершальний, ступінь системи полягає в формуванні соціально активного спеціаліста, що усвідомлює свою роль в суспільстві. Цей ступінь вимагає впровадження розробок, участь у конкурсах, виставках, захисту розробок авторськими свідоцтвами, публікацію теоретичних досліджень.

При вивченні дисциплін «Педагогіка» і «Методика навчання» на кафедрі інженерної педагогіки всі без винятку студенти виконують як мінімум дві наукові роботи.

Існуючі методи і форми активізації процесу навчання є зовнішніми стимулами і факторами, для вирішення ж повноти формування соціальної активності необхідно створити постійні внутрішні стимули для підвищення її активності. Одним з таких стимулів може стати оцінка активності процесу навчання, активної пізнавальної діяльності взагалі, що фігурує поруч з оцінкою успішності і оцінкою здібностей (до музики, фізвиховання тощо) як характеристика в дипломі, атестаті.

Нами розроблені критерії оцінки активності при вивченні соціальних дисциплін. Оцінка активності студентів за чотирьохбальною шкалою свідчить про те, що середня активність студентів складає 3—3,5, а це значить, що ми маємо великі резерви у підвищенні активності студентів.

Оцінка соціальної активності може бути використана в багатьох випадках, наприклад, при підведенні підсумків соціалістичного змагання між академічними групами.

В. ЛУЦЯК,
ст. викладач кафедри інженерної педагогіки, кандидат технічних наук.

ЗВІТУЮТЬ НАРОДНІ ДОЗОРЦІ

Відбулась звітно-виборна конференція головної групи народного контролю, що завершила кампанію звітів і виборів у низових підрозділах народних дозорців інституту. Вона пройшла в обстановці великого політичного і трудового підйому, всенародної боротьби за перетворення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Комуністичної партії України, за реалізацію завдань, поставлених на травневому і листопадовому (1982 р.) Пленумах ЦК КПРС.

Виконання соціально-економічної програми одинадцятої п'ятирічки вимагає, як підкреслював Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов на листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС, швидше домогтися корінного перелому в проведенні курсу на інтенсифікацію і підвищення ефективності виробництва, зміцнити на всіх ділянках партійну, державну і трудову дисципліну, посилити відповідальність кадрів за неухильне дотримання загальнодержавних і загальнонародних інтересів.

У виконання цих завдань вагомий вклад вносять і народні дозорці, які проводять значну роботу по перевірці виконання директив і рішень партії та уряду, радянських законів, рішуче виступають проти порушень і зловживань, що наносять збитки інтересам держави.

Зі звітною доповіддю на конференції виступив голова ГГНК інституту товариш Тхорівський.

— Партійний комітет інституту, — сказав доповідач, — провів значну роботу по підвищенню рівня ролі партійного керівництва народним контролем, посиленню ролі народних контролерів у забезпеченні виконання директив і рішень партії та уряду.

Особливого значення в керівництві народним контролем партійний комітет надає удосконаленню структури груп народного контролю, поліпшенню підбору і вихованню народних контролерів. Під час минулої звітно-виборної кампанії, що відбулась весною 1980 року, партійний комітет, факультетські партійні організації рекомендували для обрання народними контролерами найбільш принципових і авторитетних працівників, серед них 72 комуністів або 45 процентів всього складу народних контролерів. Голови факультетських груп обрані членами партійних бюро факультетів, а голова інститутської головної групи народного контролю — членом партійного комітету інституту. Це дозволяє партійній організації інституту забезпечувати повсякденне партійне керівництво роботою народних контролерів, підвищувати дієвість народного контролю. На день конференції в інституті створені і працюють одна голозна група народного контролю, п'ять факультетських груп і три групи структурних підрозділів. Всього в складі народних контролерів 163 чоловіки, з них 35 працюють у головній групі і 128 — в цехових.

Головна група народного контролю проводила роботу по підвищенню активності, удосконаленню стилю, форм і методів діяльності цехових груп. Перш за все, цехові групи залучаються до перевірок, рейдів та інших заходів численних активістів. Плани головної групи завчасно доводяться до цехових груп, щоб вони могли врахувати їх в своїй роботі. Велику увагу головна група приділяє навчанню голів цехових груп, для чого на кожне засідання головної групи запрошуються голови цехових організацій. Один раз на рік на засіданні бюро ГГНК інституту звітують голови цехових організацій, а також обговорюються матеріали, що їх пропонують цехові групи на стенд гласності. За звітний період головна група провела 135 перевірок. По навчальному сектору в основному проводились перевірки роботи навчальної частини, деканатів і кафедр. Перевірялось також виконання наказів ректора.

По науковому сектору проводились перевірки планів підвищення наукової кваліфікації викладачів факультетів автоматики і обчислювальної техніки та інженерно - будівельного. Результати перевірки обговорювались на відкритих партійних зборах інженерно-будівельного факультету і на вченій раді інституту. Після перевірки ефективності вузівської науки був виданий наказ по інституту № 343 від 14 жовтня 1981 року. Обговорювалось також питання про скорочення числа тем на кафедрах інженерно-будівельного факультету, про що було прийняте відповідне рішення на вченій раді факультету. Проведена також перевірка госпдоговірної тематики. По сектору адміністративно - господарської діяльності перевірки стосувались діяльності керівництва АГЧ з окремих питань, за заявами і листами трудящих. Велику і продуктивну роботу провели і інші сектори інститутської головної групи народного контролю.

В обговоренні доповіді взяли участь товариші М. І. Пустовіт, Б. І. Мокін, Л. Г. Козлов, Б. В. Гайда, І. В. Кузьмін та представник Ленінського РК НК тов. З. Л. Володарський, який вручив інститутській організації народних дозорців Почесну грамоту районного комітету народного контролю.

На конференції було обрано новий склад головної групи народного контролю інституту в кількості 42 чоловік. На першому, організаційному, засіданні групи обрані її керівні органи — бюро групи, голова, заступник голови і секретар, завідуючі секторами. Головою головної групи знову обраний тов. А. М. Тхорівський, заступником — І. Г. Федін, завідуючим навчальним сектором — В. І. Савуляк, науковим — В. А. Огороднiков, побуту, розгляду листів і скарг — В. М. Кичак, організаційної роботи і гласності — В. Г. Нахайчук, адміністративно-господарчої роботи — В. І. Салімовський, економії і бережливості та збереження соціалістичної власності — В. А. Климчук. Секретарем ГГНК інституту обрана В. Ю. Хржановська.

Конференція пройшла на високому ідейно-політичному і організаційному рівні, продемонструвала зрослу активність народних дозорців.

Г. ПОЛИВАНИЙ.

Мы интернационалисты

Победа Великой Октябрской социалистической революции в царской России дала наглядный урок всем народам мира борьбы за свободу и национальную независимость. Народно-освободительня борьба подобно океанской волне, всколыхнув угнетенные нации, прокатилась по многим континентам мира. И сейчас, в преддверии XXI века, во всех уголках планеты все настойчивее раздаются голоса, призывающие народы вставать на путь борьбы за мир во всем мире, за свободу, равенство наций.

Разорваны цепи колониального гнета в большинстве регионов Азии, Африки и Латинской Америки. И теперь многие освободившиеся страны встают на путь социалистического развития. В предлагаемой читателям подборке материалов, подготовленных иностранными студентами, рассказывается о том, как народы их стран ведут борьбу против эксплуатации и угнетения.

ЙЕМЕН

Йемен находится на юго-западе Азии. Территория около 550 тысяч кв. км. Население 10 млн. человек. Национальность — арабы.

Раньше наша страна была единой, а в 1838 году английские колонизаторы по сговору с монархией разделили страну на две части. Народ Йемена более ста лет боролся против английских захватчиков и против монархии. В результате этой борьбы в северо-восточной части страны в сентябре 1963 года победила революция. Она показала пример народу Южного Йемена в борьбе за национальную независимость. После ожесточенной борьб в конце 1969 года народ Южного Йемена освободился от колониального ига, но контреволюционная группировка, пытавшаяся задушить прогрессивные силы революции, пошла на сговор с империалистическими кругами Запада и сделала все, чтоб не допустить демократических преобразований. В настоящее время Народно-Демократическая Республика Йемен (НДРЙ) идет по пути социалистического развития, а Йеменская Арабская Республика (ЙАР) избрала путь капиталистического общества.

НДРЙ под руководством Йеменской социалистической партии решила много политических и хозяйственных задач, поставив перед собой цель объединить разобщенные части страны. В соответствии с этой целью в 1972 и 1979 годах были подписаны документы, в результате которых создана комиссия по составлению основных принципов объединения Йемена.

Салем Бомахром НАССЕР, ЙНДР.

УГОЛОК ИНОСТРАННОГО СТУДЕНТА

МЫ С ТОБОЙ, ПАЛЕСТИНА!

На многострадальной земле Ливана льется кровь ни в чем не повинных людей. Гибнут тысячи старцков, женщин, детей. Сколько страданий, крови, горя, и слез принесли на эту землю израильские оккупанты! Трагедия лагерей палестинских беженцев «Сабра» и «Шатила» потрясла весь мир. Люди доброй воли возмущены действиями израильских фашистов, покровительствуемых американскими империалистами на кровавый разбой. Лицемерие израильских экспансионистов не знает предела. Совершив варварскую агрессию против Ливана, убив десятки тысячи мирных жителей и оккупировав большую часть этой суверенной страны, они точат теперь ножи против Сирии.

Справедливую борьбу палестинского народа поддерживает все прогрессивное человечество мира. 2-го апреля в актовом зале ВПИ состоялся вечер, посвященный 18-й годовщине палестинской революции. Палестинские студенты, обучающиеся в ВПИ, представили учасникам вечера много доказательств, разоблачающих израильских агрессоров. Со словами солидарности с палестинским народом выступили студенты из Кубы, Афганистана, Вьетнама, Сирии, Иордании, Эфиопии, НДРЙ.

Фоторепортаж студента И. Карлицкого. Справа выступает кубинец Франсиско Эрнандес.

Омывает берег
Южного Ливана
Ласкавое море,
Теплое, как чай.

Легкоперый ветер,
Над страной витая,
Пальмовые шапки
Тихо покачал.
День на крыльях
солнца
Улетит куда-то,

Ночь накроет землю
Шалью дивных звезд,
Что же ты, мальчишка,
В обьектив «Кодака»
Не по-детски смотришь
Бусинками слез?
Что за горе губы
Вытянуло в плаче?

Боль какая брови
Изломала вмиг?
Это не загадка —
Я скажу, что значит
Этих детских глаз
Невыплеснутый крик.
Черными для мальчика

Стали эти пальмы,
Дом его внезапно
Разметал фугас,
Мать его сгорела
В пламени напалма,
Отравил отца
Американский газ.
Брата и сестру
Убил фашист-каратель,
К травам
окровавленным
Пулями прижав,

Как же не расплавил
Линзы в аппарате
Этих глаз ребячих
Военный пожар?

Люди, сбейте смерчи
Напалмовых танцев,
Уберите с неба
Самолетов тень,
Высушите слезы
Деток-палестинцев —
Заклинаю именем
Всех живых детей.

С. ФЕДОТОВ

ПРАЗДНИК КОЛУМБИИ

Национально - освободительная борьба колумбийского народа неразрывно связана с именем Симона Боливара (1783—1830 гг.), двухсотлетие со дня рождения которого отмечается в апреле этого года. И хотя Колумбия названа именем первооткрывателя Америки, в этой стране вот уже более 170 лет с большой гордостью произносится имя национального освободителя всех народов Латинской Америки.

Симон Боливар родился в г. Каракасе в богатой креольской семье. От своих воспитателей он усвоил прогрессивные идеи французских просветителей. В юности Боливар много путешествовал по странам Европы, жил в Париже, дышавшем в то время воздухом революции. Вернувшись в Венесуэлу, он становится на путь борьбы за ее осовбождение от испанских колонизаторов.

19 апреля 1810 года повстацы во главе с С. Боливаром захватили власть в Каракасе (Венесуэла), а затем в Новой Гранаде (Колумбия) и других испанских колониях. По предложению Боливара в 1819 году была образована республика — Великая Колумбия. По примеру Колумбии на освободительную борьбу поднялись народы Панамы и Эквадора.

Симон Боливар радовался этим переменам, он призывал все народы Латинской Америки на борьбу против рабства. «Наша сила в единстве», — говорил Боливар. Но его мечте о едином сильном государстве не суждено было сбыться. Верх одержали противники централизованной власти. Это было на руку прежде всего империалистам США, которые мечтали о мелких, разрозненных и слабых соседних государствах.

С душевной болью наблюдал Боливар, как сводились на нет большие завоевания революции. Он умер в городе Санта-Марта в возрасте 47 лет.

Сегодня имя Симона Боливара, героического сына Латинской Америки, поднимают на своих знаменах наследники его идей, борцы за национальную свободу.

ТЕЛЬО БИЛЛИ, студент гр 1 ЕОМ-80 (Колумбия).

Редактор С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмільницьке шосе.
БЮ 05098. Зам. 1320.
Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 15 (95) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 15 квітня 1983 року. | Ціна 1 коп.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

Продовольча програма-справа всенародна

Про хід виконання рішень травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС

Виконуючи рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, колектив Вінницького політехнічного інституту здійснює ряд заходів, спрямованих на виконання Продовольчої програми СРСР на період до 1990 року.

Ректоратом, кафедрами суспільних наук організовано і здійснюється глибоке, всебічне вивчення матеріалів травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС студентами, професорсько-викладацьким складом та співробітниками інституту. Крім роботи по роз'ясненню і вивченню матеріалів Пленуму науково-дослідним сектором, вченими багатьох кафедр інституту приймаються міри по розробці та впровадженню агрегатів і обладнання для потреб сільського господарства.

Студентами інституту під час третього трудового семестру в минулому році на будівництві сільськогосподарських об'єктів освоєно близько 2 млн. крб. капіталовкладень.

На осінніх сільськогосподарських роботах студентами відпрацьовано близько 4 тис. людино-днів. Зібрано і упаковано майже 12 тис. тонн яблук, виготовлено близько 3 млн. умовних банок консервів, відремонтовано і виготовлено 56 тис. 600 ящиків, виконано 3,7 тис. тонн вантажно - розвантажувальних робіт.

В СКТБ «Модуль» згідно розпорядження облвиконкому виготовлено чимало різних деталей для силосно-збиральних комбайнів. Ця робота продовжується і в цьому році.

Адміністративно - господарською частиною, підприємствами громадського харчування розглянуто питання про якість приготування їжі в студентській столовій, вжито конкретних заходів по економії і раціональному використанню хліба, хлібо-булочних виробів і зменшенню харчових відходів.

Разом з тим, у виконанні рішень травневого (1982 року) Пленуму ЦК КПРС є ряд істотних недоліків. Практична допомога сільському господарству по реалізації Продовольчої програми з боку інституту ще недостатня Адміністрація, партійні організації підрозділів, комсомольські і профспілкові організації ще не вжили необхідних заходів по реалізаці Продовольчої програми. Вчені кафедр інституту, науково - дослідний сектор слабо працюють в напрямку розробок сільськогосподарської тематики.

Обсяг науково-дослідних робіт по Продовольчій програмі в поточному році складає лише 158 тис. крб. Повільно ведеться впровадження розроблених агрегатів і обладнання для потреб сільського господарства. Окремі факультети, відділи і служби до цього часу ще не розробили конкретних планів по реалізації Продовольчої програми СРСР (машинобудівний факультет, кафедра історії КПРС та інші).

Не створена ще компетентна, наділена адміністративною владою комісія, здатна вирішувати питання Продовольчої програми. До цього часу ще не встановлено належних зв'язків з підшефними колгоспами Калинівського району. Не повністю вирішено ще питання про організацію підсобного господарства інституту.

Для якісного і конкретного виконання рішень травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і практичного здійснення накреслень Продовольчої програми партійний комітет інституту прийняв відповідну постанову.

17 квітня-ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ НАУКИ

Одним з найбільш ефективних засобів підготовки висококваліфікованих спеціалістів, здатних творчо вирішувати науково-технічні завдання, є залучення студентів до науково-дослідної роботи. В даний час науково-дослідна робота студентів ВПІ вступила в новий етап свого розвитку — комплексну систему, яка охоплює весь період навчання. Торік до науково-дослідної роботи були залучені практично всі студенти денної форми навчання. Традиційними стали в інституті конкурси на кращу студентську наукову роботу, олімпіади (студент і науково-технічний прогрес), виставки наукової творчості молоді, студентські науково-технічні конференції.

За підсумками вузівського огляду-конкурсу дипломних проектів 48 випускників нагороджені грамотами, В 1982 році 985 студентів працювали над виконанням 130 госпдоговірних тем, а 1639 студентів над виконанням п'яти держбюджетних тем по 176 розділах.

В інституті на 23 кафедрах працюють 92 наукових гуртки, в яких займаються близько 900 студентів. За підсумками дослідних робіт студенти виступають з доповіддями на конференціях факультетів та інституту. У нас створені і діють студентське проектно-конструкторське бюро на інженерно - будівельному факультеті та 4 студентських конструкторських бюро на громадських засадах на кафедрах інституту, діє також студентський науково-дослідний загін «Алгоритм» на факультеті автоматики і обчислювальної техніки.

На фото вгорі зліва на право: гуртківці Володимир Трикалюк, Василь Гортавлюк та Олектандр Броніцький налагоджують систему для зондових вимірювань. Внизу Стефан Сойка в лабораторії настроє радіоприймача.

Позивні «червоної суботи»

З молодечим завзяттям

Завтра, 16-го квітня, весь радянський народ вийде на свої робочі місця, щоб трудовими звершеннями гідно відзначити 113-у річницю з дня народження В. І. Леніна.

Разом з усіма трудящими країни працюватимуть студенти і співробітники нашого інституту. На свято вільної праці разом з студентами ВПІ вийдуть посланці 46 країн світу, що навчаються в нашому вузі. Власне кажучи, комуністичний суботник для студентів ВПІ розпочався ще в кінці березня. За цей час вихованці інституту впорядкували на жилмасиві «Вишенька» вулиці Хмельницьке шосе, Артоболевського, Келецьку, працювали на спорудженні ігрових майданчиків для дітей дошкільного і молодшого шкільного віку, на будівництві головного корпусу інституту. За цей час також висаджено чимало дерев та кущів, посаджено квітів, оброблено 3,2 га клумб та газонів, підготовлено до здачі в експлуатацію парник.

Підготовку і проведення суботника в інституті очолює штаб під керівництвом проректора по АГЧ О. І. Таранухи. Продумано заздалегідь обсяг робіт як на території вузу, так і на прилеглих вулицях, забезпечено виконавців повністю робочим інвентарем, частину з нього було відремонтовано. Плани робіт доведені вчасно до виконавців.

Вихід студентів на роботу з кожним днем зростає, він складає відповідно за три останні п'ятиденки 53, 67 і 76 процентів. Активно проявили себе студенти інженерно-будівельного, машинобудівного та радіотехнічного факультетів. (начальники штабів тт. О. М. Зміївський, В. О. Казмірчук та М. В. Малий).

Велику організаторську роботу по проведенню суботника виконують господарські працівники інституту М. Ф. Новокрестьонов та В. П. Могилевський.

В переддень червоної суботи можна впевнено сказати, що високий ентузіазм, притаманний трудящим всієї нашої країни, охопив і колектив інституту, і обсяг робіт, поставлений перед ним, буде виконано з честю

Г. ПОЛИВАНИЙ,
наш кор.

АКТИВНА ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ-ОСНОВНИЙ КРИТЕРІЙ СУСПІЛЬНО ПОЛІТИЧНОЇ ЗРІЛОСТІ ОСОБИ

Будівництво комуністичного суспільства вимагає підготовки не лише висококваліфікованої, високоосвіченої людини. Зростає також необхідність в підготовці політично грамотного, політично культурного спеціаліста, така необхідність продиктована перш за все ускладненням зовнішньополітичних умов, Втративши надію знищити соціалізм економічними, політичними і воєнними засобами, імперіалізм робить ставку на ідеологічну боротьбу. Особливо оживилась буржуазна пропаганда в даний час, коли наша країна відзначила 60-річчя утворення СРСР. Буржуазні ідеологи твердять про існуючі в нашій країні суперечності. Особливим нападкам піддаються духовна культура і життєва позиція радянських людей. Всіма засобами буржуазні ідеологи прагнуть сформувати і закріпити у радянських людей пасивне, пристосовницьке відношення до негативних явищ, до пережитків старого.

Зрозуміло, що протистояти всім цим вимислам, вести активну, наступальну боротьбу проти ідеологічних буржуазних диверсій, пропагувати переваги соціалісчичного способу життя здатна лише та особа, у якої вироблена стійка, їстинно комуністична життєва позиція. Така позиція є головним критерієм суспільно-політичної зрілості людини. Виробити активну життєву позицію — значить зрозуміти своє місце в історичному процесі, усвідомити себе як особу, яка правильно орієнтується в політичній обстановці, усвідомлює смисл свого життя. Активна життєва позиція дозволяє боротися проти існуючих ще в нашому суспільстві таких недоліків, як критиканство, скептицизм, фальшива скромність тощо. Якщо не виступати проти них, вони можуть породити і інколи породжують пасивність, байдужість і примеренність до соціального зла. Така позиція може з часом перейти в інфантильність і безініціативність, в своєрідну «життєву філософію», виражену в словах: «Начальству видніше», «А мені що?», «Не лізь, куди не слід» і т. д. А це часто призводить до негідної поведінки в житті за принципом: «Мене стосується лиш те, що стосується мене».

Неоціненна роль у формуванні активної життєвої позиції студента відводиться суспільно - політичній практиці. Завдяки їй формується не абстрактне поняття «активоно-життєва позиція», що здатна до будь-якої суспільно-економічної формації, до будь-якого державного устрою, а розуміння, що розкриває в сутності визначення соціалістичного типу особи.

Л. ГАЛІЦЬКИЙ,
старший викладач ВПІ.

Науково-дослідна робота на ФАОТі

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

На факультеті автоматики і обчислювальної техніки створено всі умови для науково-дослідної роботи студентів: відмінно обладнані лабораторії, є достатня кількість необхідної літератури. Тому й не дивно, що більше третини студентів факультету охоплено науково-дослідною роботою. Багато юнаків та дівчат успішно виступають на різних етапах Всесоюзного конкурсу науково-дослідних робіт.

Безперечно, ці позитивні факти радують нас. Проте, такого рівня роботи студентів по НДР на факультеті досягнуто вже давно. А робота комсомольського бюро і сектора НТТМ в цьому напрямку пущена, так би мовити, на самоплив. Вона зводиться в основному до організації виставок НТТМ, проведення наукових конференцій, зустрічей студентів-дослідників з ведучими вченими інституту, випуску стінгазет і значно меншою мірою залученням студентів до науково-дослідної роботи.

На XII звітно-виборній комсомольській конференції ВПІ наголошувалось на необхідності розширення творчого співробітництва між інститутом і промисловими підприємствами в плані розробки нових обладнань, прогресивної технології для потреб виробництва. Було запропоновано схему: «вуз-завод», «факультет-цех», «група-дільниця». Для нас це заманлива і водночас така віддалена перспектива. Щоб досягти її, потрібно пройти кілька проміжних стадій. Перш за все, необхідно створити студентські наукові загони на базі науково-дослідної роботи основних профілюючих кафедр.

Студентські наукові загони повинні працювати над виробничими завданнями підприємств згідно договору, самостійно організовувати свою роботу, звичайно, під загальним керівництвом кваліфікованих наставників.

Ідея колективної творчої праці студентів з актуальної виробничої і наукової тематики не нова. Така робота сприяє поліпшенню підготовки кваліфікованих спеціалістів, розвитку почуття колективізму, набуття навичок організаторської роботи. З цією метою і створювались в інституті студентські конструкторські бюро. Поліпшенням їхньої роботи, вдосконаленням форм і методів повинні займатися комсомольські організації факультетів.

Отже роботи багато, проблем теж не менше. Але їх необхідно вирішувати. Хай студентські роки для кожного майбутнього спеціаліста стануть по-справжньому творчо насиченими і цікавими.

Є. МІНЯЙЛО,
зав. сектором НТТМ комсомольського бюро ФАОТу

Трибуна комсорга

Людина виховується в колективі

Вся багатогранна діяльність ВЛКСМ знаходиться під безпосереднім керівництвом Комуністичної партії Радянського Союзу. В партійному керівництві — сила комсомолу, запорука успіху його роботи, джерело всіх його перемог. 22 квітня радянський народ і все прогресивне людство широко відзначатиме 113-річницю з дня народження В. І. Леніна. Великий Ленін дав наукове обгрунтування ролі і місця комсомолу в соціалістичному суспільстві, визначив головні завдання його діяльності в справі виховання молодого покоління, залучення юнаків та дівчат до будівництва комунізму.

В рядах нашої комсомольської організації нараховується 54 члени ВЛКСМ. Комсомольці працюють в усіх підрозділах адміністративно управлінського персоналу. З них 18 членів ВЛКСМ — в бібліотеці, де групкомсоргом Вікторія Кравчук. В інших підрозділах також створені і діють комсомольські групи: наприклад, в науково-дослідному секторі групкомсорг Наталя Загородня, учбовому відділі — групкомсорг Ірина Мигуцька та ін. Більшість комсомольців нашої первинної організації приймають активну участь в громадському житті інституту, регулярно відвідують комсомольські збори, лекції з різної тематики, заняття з цивільної оборони, політінформації та інші мероприємства.

Велика увага приділяється комсомольській політосвіті. 11 членів ВЛКСМ регулярно відвідують заняття теоретичного семінару, 19 комсомольців навчаються у вищих та середніх спеціальних закладах. Всі вони здали зимову екзаменаційну сесію без академзаборгованості. Наприклад, член комсомольського бюро Людмила Польська, яка працює секретар-друкаркою в першому відділі, на протязі шести років навчання на вечірньому факультеті нашого інституту не мала жодної трійки. Нещодавно вона склала державний екзамен з наукового комунізму на «відмінно».

Однак, було б невірно стверджувати, що в цій справі у нас все гаразд. З 25-ти членів ВЛКСМ, які повинні навчатися в школі основ марксизму-ленінізму, не відвідали жодного заняття Черняк і Дубецька (канцелярія), Єфремова і Угрін (клуб), Вальчук (профком), Табурін (ТСО) та секретар-друкарка Кокошко. Це серйозний недолік в роботі комсомольського бюро, і ми будемо робити все, щоб ліквідувати його. В цілому ж наша комсомольська організація це дружний згуртований колектив. Про це свідчать хоча б результати Всесоюзного Ленінського заліку, який проходив нещодавно в усіх комсомольських організаціях республіки і області. Ленінський залік став важливою і ефективною формою всієї ідеологічної і організаційної роботи в комсомольській організації. Головну ставку в проведенні Ленінського заліку ми зробили на реальність і можливість виконання особистих комплексних планів. Атестація заліку проводилась з таких питань:

1. Як ти вивчаєш революційну теорію?
2. Чи служиш взірцем в роботі?
3. Наскільки комуністична твоя мораль?
4. Чи завжди ти критично оцінюєш досягнуте то-
5. Як ти виробляєш свою свідому дисципліну?

Всі комсомольці нашої організації успішно склали Ленінський залік в ході якого вияснилось, що наші юнаки та дівчата багато читають художньої і політичної літератури. З 14 березня по 25 квітня у нас проводиться збір коштів на придбання громадсько-політичної літератури. Більшість грошей вже зібрано. Всі наші комсомольці приймуть активну участь у Всесоюзному комуністичному суботнику.

В числі тих, хто найкраще виконує всі комсомольські доручення, служить взірцем для інших члени бюро ВЛКСМ Лідія Семчук, Людмила Польська, Наталя Загородня, Вікторія Кравчук, рядові комсомольці Наталя Гриневська, Алевтина Дробишева, Людмила Малетіна, Наталя Рябоконь, Олена Садовниченко, Світлана Хижинська та Ганна Самарцева — працівники бібліотеки, Надія Франкова, Людмила Фролова, Ірина Мигуцька — співробітниці навчального відділу, Ольга Плаксюк — працівник бухгалтерії.

Людмила БОЛЬШЕГО,
секретар комсомольської організації адміністративно управлінського апарату ВПІ.

Наш календар

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРА

Якось не віриться, що йому вже п'ятдесят. Не віриться не лише йому самому, але і нам, його колегам. Про те, Івана Федоровича Павлова можна вважати ветераном нашого інституту, він працює вже п'ятнадцять років.

Його дитинство і юнацькі роки пройшли на Уралі. Закінчивши вуз, Іван Федорович став науковцем, захистив кандидатську дисертацію.

Курс «Електричні машина робота І. Ф. Павлова складний для сприйняття студентами, тому з особливою старанністю готується він до лекцій, багато працює над численними методичними розробками і посібниками. Студенти завжди з охотою слухають його.

Під керівництвом І. Ф. Павлова чимало юнаків та дівчат виконали дипломні проекти, які стали складовою частиною наукових госпдоговірних розробок кафедри енергетики. Наукова робота Івана Федоровича дає високий економічний ефект, забезпечуючи гарантовану надійність електропостачання. А в групі де він куратором, його знають як вимогливого і принципового наставника. І не дивно, що випускники, приїжджаючи на зустрічі через п'ять чи десять років після закінчення інституту, в першу чергу намагаються розшукати саме Івана Федоровича.

Заслуженим авторитетом користується І. Ф. Павлов і у своїх колег та громадськості інституту, він очолює комісію по трудових конфліктах, багато років був головою товариського суду.

Товариші по роботі, студенти енергетичного факультету від щирого серця вітають ювіляра, бажають йому доброго й міцного здоров'я, нових звершень в праці, у вихованні студентської молоді.

Є. БЛІНКІН,
С. БЕЗВЕРХИЙ,
співробітники кафедри енергетики.

БЕЗПЕКА РУХУ— СПРАВА КОЖНОГО

З року в рік зростає насиченість міських вулиць транспортними засобами, що викликає в свою чергу збільшення дорожно-транспортних пригод з травмуванням і смертю людей. Тільки в минулому році на вулицях Вінниці сталося 224 дорожно-транспортних пригоди, в яких загинуло 23 і травмовано 224 чоловіки. Як свідчить статистика, кожна третя дорожно-транспортна пригода трапляється з вини пішоходів.

Основними порушеннями правил дорожного руху є переходи пішоходами проїзної частини дороги у невизначених місцях, перехід вулиць перед транспортом, що рухається, раптовий вихід із за будівель, поворотів, нетверезий стан окремих пасажирів тощо.

В кінці грудня 1982 року під колеса автомобіля попала студентка Вінницького політехнічного інституту Світлана Гарник, яка перебігала дорогу в невизначеному місці і одержала травму, ці випадки, на жаль, не поодинокі.

Товариші студенти, викладачі і співробітники інституту! Дотримуйтесь правил дорожнього руху, не піддавайте своє життя і життя інших небезпеці!

В. МЕЛЬНИК,
працівник міської державтоінспекції.

ЗАПРОШУЄ ПРОФІЛАКТОРІЙ

Наш санаторій - профілакторій «Супутник» — лікувально - оздоровчий заклад загальнотерапевтичного профілю. В нього можуть бути направлені студенти і співробітники інститут, які мають необхідність у фізіотерапевтичному і медикаментозному лікуванні без відриву від навчання чи виробництва. Застосовуються тут, крім інших методів, гідротерапія, водолікування, парафінолікування, лікувальна фізкультура, а ближчим часом відкривається кабінет психологічного розвантаження.

У санаторії-профілакторії лікуються хворі з різноманітними хворобами. Медичний відбір студентів для лікування проводиться головним лікарем медичного пункту інституту, а співробітників — поліклінікою 4 міської лікарні або лікувальним закладом за місцем проживання.

Направлення в санаторій-профілакторій здійснюється за 15—20 днів профкомами до початку лікування, яке триває цілорічно по 24 дні для однієї зміни. Частина путівок видається безкоштовно за рахунок соціального страхування, решта — за незначну доплату близько (16 карбованців). Одержавши путівку, хворий повинен негайно зайти в санаторій-профілакторій для заведення медичної документації, а в день заїзду одержати санаторну картку.

А. ЄФІМЕНКО,
голова оздоровчої комісії профкому інституту.

Формуються загони

Торік, як відомо, за підсумками третього трудового семестру об'єднаний студентський будівельний загін ВПІ зайняв перше місце в області серед СБЗ вищих і середніх учбових закладів.

В різних кінцях Радянського Союзу трудитимуться нинішнім літом посланці нашого ВУЗУ. Їх трудові маршрути проляжуть по Вінницькій і Ворошиловградській областях, узбережжі Криму, Західному Сибіру, протягнуться аж до Сахаліну. Зараз в інституті йде формування студентських будзагонів. При комітеті комсомолу діє штаб трудових справ, відкрито школу командирів і комісарів. Знання і досвід, набуті під час навчання, стануть в пригоді майбутнім керівникам СБЗ при вирішенні різних життєвих ситуацій та виробничих питань в процесі роботи.

В. ІЩЕНКО,
комісар СБЗ «Мрія».

ДО УВАГИ СТУДЕНТІВ

519/Д-94 АФИФИ А., ЭЙЗЕН С. Статистический анализ. Подход с использованием ЭВМ. Пер. с англ. М. «МИР», 1982.

621/В-68 ВОЛОСОВ С. С., ПЕДЬ Е. И. Приборы для автоматического контроля в машиностроении. Учебник для вузов. М. Изд.-во «СТАНДАРТЫ».

681. 3/Д-53 ДМИТРИЕВ Ю. К., ХОРОШЕВСКИЙ В. Г. Вычислительные системы из мини-ЭВМ. М. «РАДИО И СВЯЗЬ», 1982.

681. 3/Д-75 ДРОБУШЕВИЧ Г. А. Сборник задач по программированию. Учеб. пособие, Минск ВЫШЕЙШАЯ ШКОЛА» 1983.

621. 375/И-24 ИВАЩЕНКО П. А. и др. Измерение параметров ларезов. М. Изд-во- «СТАНДАРТЫ» 1982.

621. 86/К-52 КЛЯЧКО Л. С. и др. Пневматический транспорт сыпучих материалов, Минск «НАУКА И ТЕХНИКА», 1983.

621. 317/К-61 КОЛТИК Е. Д. Фазосдвигающие устройства. М. Изд. - во «СТАНДАРТЫ», 1981.

62-50/К-68 КОРОТАЕВ М. А., ЛЮЛЬКИН А. Е. Автоматизация тестового диагностирования дискретных устройств. Минск, Изд.-во БГУ, 1983.

681. 3/Л-58 ЛИНГЕР Р. и др. Теория и практика структурного програмирования. Пер. с англ. М. «МИР», 1982.

534/М-12 МАГНУС К. Колебания. Введение в исследование колебательных систем. Пер. с нем. М. «МИР», 1982.

658. 5/М-90 МУНИКОВ В. М. и др. Стандартизация, качество продукции и эргономика. М. Изд. - во «СТАНДАРТЫ», 1982.

621. 396/Н-33 Натуральный эксперимент. Информационное обеспечение экспериментальных исследований. А. Н. БЕЛЮНОВ, Г. М. СОЛОДИХИН, Н. И. БАКЛАШОВ и др. М. «РАДИО И СВЯЗЬ», 1982.

621. 430-13 ОБЕЛЬНИЦКИЙ А. М. Топливо и смазочные материалы. Учебник для вузов. М. «ВЫСШАЯ ШКОЛА», 1982.

72/С-13 САВЧЕНКО И. П. и др. Архитектура. Учебник для вузов М. « ВЫСШАЯ ШКОЛА», 1982.

621. 317/Ф-33 ФЕДОРОВ А. М. Диодные компенсационные вольтметры. М. Изд-во «СТАНДАРТЫ», 1976.

624/Х-95 ХРУЛЕВ В. М. Производство конструкций из дерева и пластмас. Учеб. пособие. М. «ВЫСШАЯ ШКОЛА», 1982.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмільницьке шосе. Політехнічний інститут.
БЮ 05105. Зам. 1426.

Хай живе марксизм-ленінізм—вічно живе революційне інтернаціональне вчення!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 16 (96) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 22 квітня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Сьогодні–113 річниця від дня народження вождя світового пролетаріату Володимира Ілліча Леніна

Комуністом стати можна тільки тоді, коли збагатиш свою пам'ять знанням всіх тих багатств, які виробило людство.

В. І. ЛЕНІН.

25 жовтня 1917 року о 14 годині 35 хвилин, в Смольному на терміновому засіданні Петроградської Ради робітничих і селянських депутатів Володимир Ілліч Ленін промовив історичні слова: «Робітнича і селянська революція про необхідність якої весь час говорили більшовики, звершилась...»

* * *

«Створення комсомолу, по суті, стало новим кроком на шляху побудови соціалізму в нашій країні. Ця історична подія внесла принципово нове в питання про роль молоді в суспільному житті.

Комсомол згуртував робітничо-селянську молодь в одне ціле і міцними узами зв'язав з Комуністичною партією».

М. І. КАЛІНІН.

Два фронти на шляху до соціалізму — індустріалізація і колективізація — тісно змикались з третім — культурною революцією. Найбільш актуальними проблемами були: ліквідація неписьменності, підготовка кваліфікованих кадрів, створення нової соціалістичної інтелігенції. Значну роль у вирішенні цих завдань партія відводила комсомолові. Виступаючи на III-му з'їзді РКСМ, Володимир Ілліч Ленін поставив перед молоддю завдання: Вчитися, вчитися, вчитися».

Комсомольці відправлялися в культпоходи, культштурми — особливо у віддалені глухі райони, залікаючи молодь сідати за парти.

VIII-й з'їзд ВЛКСМ у зверненні до всіх комсомольців закликав їх ще активніше включатися в боротьбу з неписьменністю.

За парти сідали навіть люди в літах. Що ж, доводилось надолужувати... В містах і селах відкривались нові школи, денні та вечірні технікуми, робітфаки.

* * *

«Ленін ніколи не відокремлював молодь, особливо робітничу молодь, від усієї решти робітничої маси. Він лише вважав, що по відношенню до молоді необхідні особливі методи роботи і що ці методи роботи серед молоді потрібно настійно виробляти, настійно перевіряти...»

О. ЯРОСЛАВСЬКИЙ.

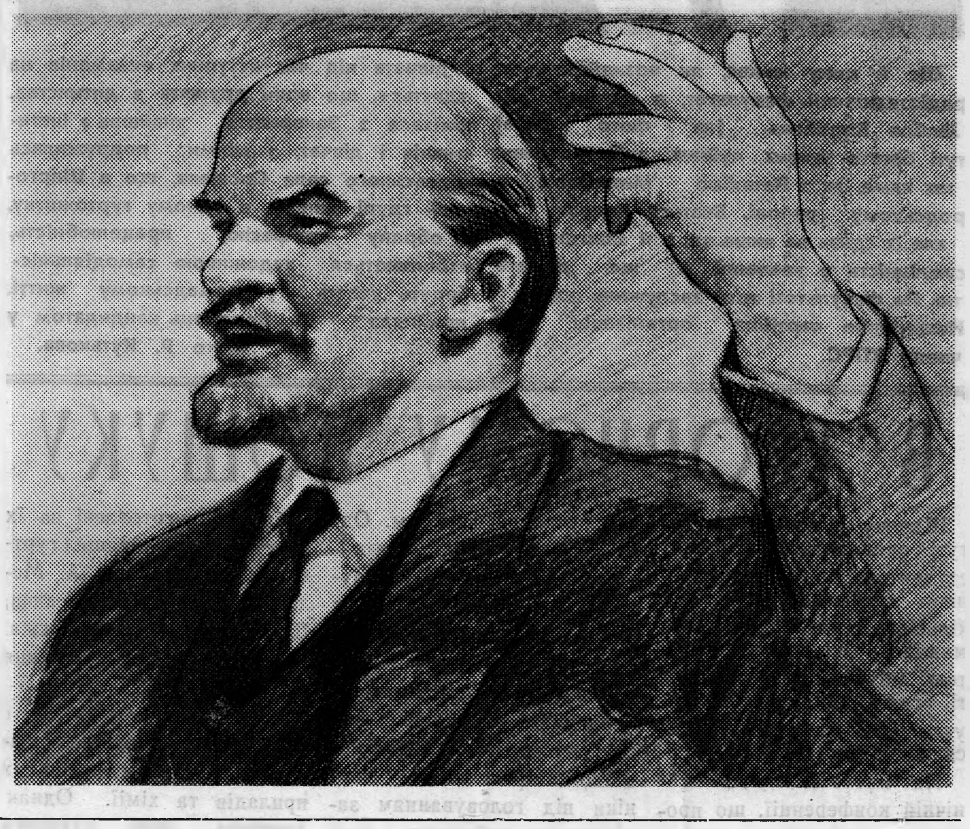

ВЧИТИСЯ, ВЧИТИСЯ, ВЧИТИСЯ

Цей лозунг, висунутий В. І. Леніним ще в перші роки радянської влади актуальний і сьогодні.

19 квітня ц. р. в парткомі інституту відбулась зустріч членів парткому з Ленінськими стипендіатами.

Дорога у вищу школу у нас відкрита всім, а глибокі знання — своєрідна «перепустка» до вузу. Вони ж — і головна мета навчання студента. Висока оцінка в заліковій книжці студента — не просто його особиста справа, а показник того, як він виконує свій суспільний обов'язок, досконало опановує своїм фахом, стає загартованим політичним бійцем, здатним прийняти від старших поколінь естафету комуністичного творення.

Працювати без відстаючих — цей девіз багатьох трудових колективів повинен знайти постійну прописку і в нашому інституті.

Хай в третьому році одинадцятої п'ятирічки кожен студент подбає про це, докладе всіх зусиль, щоб своїм сумлінним навчанням, активною участю в суспільному житті примножувати славні традиції нашої радянської вищої школи.

На зустрічі в парткомі наголошувалось, щоб кожна група, в якій навчається Ленінський стипендіат успішно склала літню екзаменаційну сесію, стала зразком в навчанні і громадському житті вузу.

На суботнику—вся країна

Чудовою традицією радянського народу стало проведення напередодні дня народження В. І. Леніна комуністичного суботника. Народжені революційною енергією мас, комуністичні суботники ,за ленінським визначенням, «саме тому мають величезне історичне значення, що вони показують нам свідомий і добровільний почин робітників у розвитку продуктивності праці, у переході до нової трудової дисципліни.»

«Червоні суботи» стали сьогодні школою новаторських починань, пошуку резервів підвищення ефективності виробництва, економії і бережливості, всенародним оглядом масового соціалістичного змагання. Ентузіасти зустрічних планів і прискорення науково-технічного прогресу, колективи комуністичної праці гідно несуть естафету Великого почину, ударників і стахановців перших п'ятирічок.

Під звуки духового оркестру зустріли свято вільної праці студенти, викладачі і співробітники нашого інституту. О 8.30. відбувся урочистий мітинг, присвячений Всесоюзному Ленінському комуністичному суботнику. Його відкрив секретар парткому інституту І. Г. Мельник. Виступаючі студенти і викладачі дали слово і закликали всіх працювати в цей день з подвоєною енергією.

В цей день колектив вузу працював на благоустрої території, впорядкуванні корпусів та гуртожитків інституту, було висаджено чимало кущів та дерев. Ударною працею на комуністичному суботнику відзначив 113-річницю з дня народження В. І. Леніна і колектив обчислювального центру ВПІ. Після роботи група юнаків та дівчат сфотографувалися на пам'ять.

Фото студента Олександра Суворова.

РОЛЬ КОМСОМОЛУ В ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНІЙ ПРАКТИЦІ СТУДЕНТІВ

Діяльність комсомольської організації Вінницького політехнічного інституту так спрямована, щоб громадська робота, виконувана кожним студентом, допомагала йому набути знань, умінь і навичок, необхідних організаторові, вихователеві та пропагандисту.

Потрібно відзначити, що найбільш ефективними є активні форми проходження громадсько-політичної практики.

Кожен комсомолець в вузі повинен мати громадське доручення, проводити роботу в громадських організаціях інституту — комсомольській, профспілковій, органах студентського самоуправління, — навчатись на факультеті громадських професій, брати участь в конкурсах студентських робіт з суспільних наук, та історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху. Теоретичні знання, необхідні організаторові і пропагандистові, студент одержує на факультеті громадських професій. Підвищення якості лекційної пропаганди, її злободенності та наступальності — найважливіше завдання комітету ЛКСМУ ВПІ.

Школою трудового загартування студентів давно і з повним правом вважається участь в третьому трудовому семестрі, в 1982 році в ВПІ було сформовано 27 загонів загальним числом 659 студентів. Організація громадсько-політичної практики в цей період проходить такими напрямками:

— організаційна робота в СБЗ;

— лекційна, пропагандистська робота;

— участь у проведенні загонами громадсько-політичних заходів;

— знайомство з досвідом роботи на підприємствах, будовах, в колгоспах і радгоспах;

— участь в шефській роботі.

Комітет ЛКСМУ ВПІ зміцнює зв'язки з комсомольськими організаціями підприємств, установ за місцем проходження виробничої практики. Проводиться двобічний контакт — контроль за проходженням студентами громадсько-політичної практики і виробничої практики як з боку комітету комсомолу ВПІ, так і з боку комітету комсомолу того чи іншого підприємства.

Студенти ведуть велику пропагандистську роботу на підприємствах міста. За період минулорічної літньої практики вони прочитали близько 500 лекцій, надаючи водночас допомогу робітникам і службовцям, які бажають вступити до нашого інституту.

Комітет комсомолу планує і надалі заключати подібні договори про спільне проведення громадсько-політичної практики з комітетами комсомолу промислових підприємств.

Велику увагу комітет комсомолу приділяє навчанню комсомольського активу. Крім традиційних форм навчання — інструктажів, лекцій, семінарів — комітет комсомолу готує новий вид навчання — ділові ігри. Ми вважаємо, що активні форми навчання можуть прискорити процес «вживання» новообраного комсомольського активіста в єдину систему комсомольської роботи, зберегти і примножити у нього такі цінні якості, як ініціатива, здатність до пошуку нових, ефективніших форм роботи.

О. МУДРИЙ,
секретар комітету ЛКСМУ.

ПЕРШОКУРСНИЦІ

Ще й року немає, як познайомились ці дівчата під час вступних екзаменів на радіотехнічний факультет, а сьогодні їм здається, що вони дружать з дитинства. Любов Воробець (на фото зліва) приїхала з Закарпаття, знайшла в інституті багато щирих, чуйних, доброзичливих юнаків і дівчат, з якими подружилась так саме, як з Наталією Матвеєвою з подільського села Соснівка, що в Шаргородському районі. Вчаться подруги в одній групі, живуть в одному гуртожитку, але їх єднає не лише це, а й закоханість в обрану професію, працелюбність, сумлінність у навчанні. А ще дівчата захоплюються художньою самодіяльністю. На факультеті вони заслужили повагу, беруть участь у громадському житті. Нещодавно партійна організація РТФ прийняла Л. Воробець кандидатом у члени КПРС.

Фото Р. Кутькова.

ФАОТу – 10 РОКІВ

Факультет автоматики і обчислювальної техніки — один з кращих в інституті. За десять років існування тут підготовлено чимало висококваліфікованих спеціалістів.

Про здобутки колективу і роль партійної організації у вихованні висококваліфікованих, ідейно-політичних організаторів виробництва розповідає секретар партбюро факультету Олександр Володимирович Колесник.

Партійна організація факультету проводить організаційну та ідейно-виховну роботу по виконанню рішень XXVI-го з'їзду КПРС, настанов партії і уряду.

Партбюро багато уваги приділяє вдосконаленню навчального процесу, підвищенню якості навчання студентів, посиленню ідеологічної роботи в світлі настанов партії.

Включившись в соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР, факультет зайняв перше місце в інституті. Абсолютна успішність становила 96,7 процента, на «добре» і «відмінно» навчаються понад 47 процентів юнаків та дівчат факультету.

На кафедрах факультету ведеться цілеспрямована робота по поліпшенню методичного забезпечення навчального процесу, ширше впроваджуються активні методи навчання, на вищому науково - методичному рівні стали проводитися навчальні заняття.

На кафедрі АСУ, зокрема, підготовлено і впроваджено 2 ділових гри, розробляються ще 2. Три ділових гри готуються на кафедрі економіки промисловості. З елементами проблемного навчання на кафедрі автоматики та вимірювальної техніки читаються 22 лекції, 17 — на кафедрі хімії. При читанні курсів використовуються розроблені окремі методики професора Кузьміна, доцентів Петуха та Максимова.

В порівнянні з 1981 роком значно зріс обсяг науково-дослідних робіт. В цьому велика заслуга ведучих кафедр, очолюваних комуністами Кузьміним, Маліковим, Стаховим, Осадчуком.

Велика увага приділяється ідейно-виховній роботі в колективі і особливо серед студентів. Цю ділянку роботи в партбюро очолює досвідчений організатор і педагог комуніст Арапов. Під його безпосереднім керівництвом і участю працює ідеологічна комісія, яка організовує і проводить єдині політдні, читає лекції в академгрупах і гуртожитках. Багато сил та енергії віддає справі патріотичного виховання студенства ветеран Великої Вітчизняної війни комуніст Бугорський. Зразком партійного ставлення до своєї оправи служать ветерани нашої партії комуністи Маліков, Зотов, Салімовський, Данилюк, Котлярова та інші.

Активізувалась робота комсомольської, профспілкової організацій факультету очолюваних комуністами Велинським та Яблочніковим. В комсомольських групах проходить зараз Ленінський залік, під час якого кожний комсомолець звітує про виконання особистих комплексних планів, приймає підвищені соцзобов'язання на честь 25-річчя організації нашого вузу та присвоєння йому імені Леніна.

Успішно працював наш колектив під час ленінського комуністичного суботника.

Факультет живе повнокровним життям, примножує свої здобутки, критично оцінює успіхи і не зупиняється на досягнутому.

О. КОЛЕСНИК,
секретар партійної організації ФАОТу.

В ТВОРЧОМУ ПОШУКУ

Щороку в нашому інституті проводяться обласні студентські науково-технічні конференції. Велика кількість студентів, що займаються науковою роботою, звітують про досягнуті успіхи, обговорюють наукові проблеми, обмінюються цікавими ідеями.

На черговій науково-технічній конференції, що проходила недавно, надзвичайно важливими були зустрічі молодих науковців з вченими інституту, які очолювали пленарні засідання секцій. Адже допомога, порада, навіть просто увага досвідченого вченого до молодого початківця мобілізовує його на нові пошуки, додає наснаги і впевненості.

Як завжди, змістовно працювали секції ФАОТу. Цікаво проходило пленарне засідання секції автоматичних систем управління (АСУ), роботою якого керував ректор інституту професор І. В. Кузьмін. Велика група п'ятикурсників представила свої дослідницькі роботи, рівень яких цілком відповідає сучасним вимогам. Одна з таких робіт (автор-студент Л. Папенко, науковий керівник доцент М. Л. Літвінов) виконана на рівні винаходу.

Напружено, по-діловому проходило засідання секції автоматичної інформаційно-вимірювальної техніки під головуванням завідуючого кафедрою професора В. Т. Малікова.

З досить цікавими доповідями виступила група студентів, що працює під керівництвом декана ФАОТу доцента Лютворта. Вони стосувались проблемного використання волокнисто-оптичних методів вимірювання неелектричних величин і розробкою приладів, робота яких грунтується на цьому принципі. Слід відмітити С. Яблочнікова, І. Саєнко, Р. Реву, В. Лисогора.

Засідання секції обчислювальної техніки проходило під головуванням завідуючого кафедрою професора О. П. Стахова. Крім цікавих доповіддей, ряд студентів представили конкретні прилади, що розроблені і виготовлені за їх участю. Серед кращих гуртківців слід назвати А. Мельника, Д. Шмулевича, Д. Стахова, В. Могилюка. В цілому до впровадження рекомендовано 7 студентських робіт.

Змістовно пройшли засідання секцій електричних приладів та хімії. Однак хочеться, щоб студенти ФАОТу активніше працювали в цьому напрямку.

Аналізуючи підсумки роботи секцій ФАОТу, потрібно відмітити достатньо високий рівень студентських наукових робіт, добру підготовку молодих дослідників. Хочеться, однак, щоб на пленарні засідання приходила більшість студентів факультету, особливо з молодших курсів.

Це допоможе їм вибрати цікаву тему для власних досліджень, підвищити рівень своїх знань.

Є. МІНЯЙЛО,
зав. сектором науково-технічної творчості молоді комсомольського бюро ФАОТу.

Відповідальність—перш за все

Радянська людина завжди повинна відчувати відповідальність за доручену їй справу, за товаришів, за себе перед партією, перед народом, перед прекрасною епохою, в якій ми живемо. Свідома і сумлінна праця кожного — запорука успіху в нашому повсякденному житті.

На комсомольських зборах, що проходили під лозунгом «Кожному члену ВЛКСМ — комсомольське доручення, кожній комсомольській групі — конкретну справу», наша група виступила з почином — підвищити якість навчання, скласти екзамени літньої сесії на «добре» та «відмінно», не допустити жодного пропуску занять без поважних причин, брати активну участь в громадсьому житті інституту.

Віримо, що наша ініціатива знайде широку підтримку серед студентства.

Т. БЕНЬ,
комсорг групи 2 АТ-82.

ВІДБУВСЯ традиційний легкоатлетичний пробіг, присвячений 113-ій річниці з дня народження В. І. Леніна та 65-річчю комсомолу.

Тисячі вінничан і гостей з інших міст України вийшли на старт. Навіть сильний дощ, що супроводжував бігунів від старту до фінішу, не згасив молодечого запалу спортсменів. Вперше в забіг для чоловіків була включена дистанція в 15 км. Команда ВПІ зайняла перше місце серед 9 клубів любителів бігу, на другому місці — команда м. Житомира, на третьому — бігуни з столиці України.

Переможцями і призерами серед студентів стали Горницька, Толкачова і Гресь (всі три — студентки факультету автоматики і обчислювальної техніки), студенти Прокопчук і Попович (РТФ), Музика (ФАОТ).

Масовий пробіг став святом не лише для любителів активного відпочинку, а й для тисяч жителів нашого міста, які вийшли на його вулиці вітати учасників пробігу.

В. КОВАЛЬСЬКИЙ,
старший викладач кафедри фізичного виховання.

Фото студента О. Суворова.

І ВЧИМОСЯ, І ТРУДИМОСЯ

Студенти ФАОТу добре навчаються, добре й працюють під час третього трудового семестру. Їхніми руками споруджено чимало об'єктів на території Вінниччини та в Тюменській області. Славно потрудились вони і на будовах рідного інституту, зокрема, на будівництві корпусу кафедри автоматичних систем управління, а тепер з таким же вогником трудяться на спорудженні головного адміністративного корпусу інституту.

Важкувато поєднувати навчання і працю на будові, зате який ентузіазм проявляється, коли бачиш творіння своїх рук. Усвідомлюючи все це, хочеться працювати ще краще, краще вчитись.

Всі будзагонівці працюють з завзяттям, наполегливо, варто серед них згадати комісара загону А. Сухого, О. Осадчука, Ю. Чепурняка, О. Ціхоцького та багатьох інших.

Хлопцям з СБЗ «Романтик» не доведеться завершувати будівництво цього об'єкту, але ті, хто прийде їм на зміну, підхоплять гордий стяг з написом «Свій інститут будуємо своїми руками».

Л. БАЛАНДЮК,
студент групи 1АТ-80.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 04172. Зам. 1539.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. м. Вінниця, Адреса редакції 286021. Хмільницьке шосе. Політехнічний інститут.

ХАЙ ЖИВЕ 1 ТРАВНЯ — ДЕНЬ МІЖНАРОДНОЇ СОЛІДАРНОСТІ ТРУДЯЩИХ У БОРОТЬБІ ПРОТИ ІМПЕРІАЛІЗМУ, ЗА МИР, ДЕМОКРАТІЮ І СОЦІАЛІЗМ!

СЛАВА ВЕЛИКОМУ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ — БУДІВНИКОВІ КОМУНІЗМУ, ПОСЛІДОВНОМУ БОРЦЕВІ ЗА МИР!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 17 (97) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 29 квітня 1983 року. | Ціна 1 коп.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! НАПОЛЕГЛИВО ОВОЛОДІВАЙТЕ ЗНАННЯМИ, КУЛЬТУРОЮ, ПРОФЕСІЙНОЮ МАЙСТЕРНІСТЮ! БУДЬТЕ СВІДОМИМИ БОРЦЯМИ ЗА СПРАВУ ЛЕНІНА, ЗА КОМУНІЗМ!

ВЕСНА НАДЕЖДЫ И ТРУДА

Над городами
и полями
Моей родимой
стороны
Май поднимает
к небу знамя
Труда, надежды
и весны.
Любуешься восходом
ярким
И видишь в россыпи
лучей —
И синий свет
электросварки,
И пламя доменных
печей.
Я слышу первых
листьев шорох,
Машинный гул,
грачиный грай,
Дыханье полевых
просторов,
Где начат бой
за урожай.
Передо мною—все
богатства,
Что людям отдала
страна,
Дорогу жизни, мира,
братства
Из наших мест ведет
весна.
Весна... Она велит
трудиться
Еще дружней
и горячей
И шлет за рубежи
зарницы
От наших солнечных
лучей...
На расцветающем
просторе
Я ей все силы отдаю
И стерегу весну свою
На суше, в небе и
на море.

Александр ЖАРОВ.

ПРИВІТАННЯ

В ці дні ніжнозелене розмаїття дерев, біле кипіння квітучих садів доповнюється кумачем прапорів, лозунгів і транспарантів. Країна готується до свята весни, миру і праці.

1 Травня — День міжнародної солідарності трудящих — урочисто відзначає все прогресивне людство світу.

Першотравень надихає нас на нові трудові звершення. Радянський народ під керівництвом Комуністичної партії впевнено будує комунізм, виступаючи за мир в усьому світі. Втілюючи в життя історичні рішення XXVI з'їзду КПРС, травневого і листопадового (1982 року) Пленумів ЦК, робітники і колгоспники, службовці і представники інтелігенції демонструють непорушну єдність партії і народу.

Наша праця — це відмінне навчання, активна участь науковців і студентів у важливих розробках для народного господарства.

То ж з святом весни вас, дорогі юнаки та дівчата, викладачі і співробітники інституту! Щастя вам, міцного здоров'я, нових успіхів у навчанні і в науковій праці в ім'я могутності і дальшого розквіту любимої Вітчизни!

ПАРТКОМ,
РЕКТОРАТ,
ПРОФКОМ,
КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ.

ЗУСТРІЧАЮЧИ ПЕРШОТРАВЕНЬ

Першого травня разом з усім радянським народом вийдуть на святкову демонстрацію тисячі студентів, викладачів і співробітників нашого інституту. Демонстранти нестимуть лозунги, транспаранти, плакати, портрети вождів світового пролетаріату Маркса, Енгельса, Леніна, членів Політбюро ЦК КПРС.

В святковій колоні пройдуть сотні викладачів докторів і кандидатів наук, ті, хто своєю невтомною працею виховує нове покоління висококваліфікованих спеціалістів, вносить свій посильний вклад в розвиток радянської науки.

Урочисто крокуватимуть в святковій колоні студенти-відмінники, їх в інституті близько п'ятисот, в тому числі ленінські стипендіати Олександр Вітюк, Наталія Клочко, Іван Іванюк, Валентина Ляндебурська, Юрій Гніп, Сергій Яблочніков, член обкому комсомолу, делегат XXIV з'їзду ЛКСМУ Ірина Смоленська та багато інших.

Студенти-політехніки беруть активну участь в громадсько-політичному житті країни. Всі вони пройшли школу трудового виховання і політичного загартування. Тільки в минулому році під час третього трудового семестру ними збудовано народногосподарських об'єктів на суму понад три з половиною мільйони карбованців, прочитано сотні лекцій для трудівників села.

Вийдуть на демонстрацію також сотні спортсменів-вихованців інституту, серед них неодноразні призери обласних і республіканських змагань майстри спорту, чемпіони республіки з різних видів спорту Геннадій Власюк, Ігор Циганюк, Міраб Мадебадзе, Заза Мірабішвілі, Анатолій Панкеєв, чемпіонка СРСР Валентина Ляндебурська, Ігор Демченко, Юрій Гадайчук, Оксана Жеєфовська, Петро Нагірняк, Олег Максютинський, Олег Крилов, Юрій Андрощук, Сергій Смирнов, Олег Шеховцов, Олег Матвієнко, Володимир Телешман, Іван Гвінадзе, Зураб Гобозов, Михайло Філь, Микола Хомін, Зоя Чуба, Жанна Новгова, Ханпаша Міхтеєв, Сергій Яблочніков та багат інших.

Разом з усіма вийдуть на свято і аматори сцени ВПІ — колективи ансамблів народного і бального танців, духового оркестру, інтербригади, хору, викладачів і співробітників, вокально-інструментального ансамблю «Студентські мелодії», агітбригада машинобудівного факультету—переможці міського огляду - конкурсу колективів художньої самодіяльності.

Пройдуть в колонах демонстрантів також робітники, інженери і конструктори СКТБ «Модуль», які своєю працею вносять посильний вклад в розвиток науково-технічного прогресу, виконання Продовольчої програми.

Свою солідарність з народами світу в боротьбі за свободу, мир і національну незалежність вийдуть виразити представники країн Азії, Африки і Латинської Америки, які здобувають вищу освіту в нашому інституті.

С. ФЕДОТОВ,
наш кор.

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ!

В ректораті і студентському профкомі підведено підсумки огляду-конкурсу академгруп, гуртожитків та ленінських кімнат, присвяченого 113-річниці з дня народження В. І. Леніна. Серед академгруп кращими визнано:

гр. 1 ЕОМ-82 (куратор Сержанов, староста Шевчук, профорг Мельник, комсорг Кінзерська);

гр. 4 ТМ-81 (куратор Павленко, староста Холод, профорг Іващук, комсорг Дудник);

гр. 2 ЕОМ-80 (куратор Таряник, староста Видишко, профорг Непейко, комсорг Водзянська);

гр. 2 ВЕ-79 (куратор Луцяк, староста Давиденко, профорг Шакун, комсорг Мамедов).

Серед гуртожитків кращими визнано:

гуртожиток № 3 (декан факультету Налбандян, зав. гуртожитком Гладкий, голова студради Червоний);

гуртожиток № 1 (декан Лютворт, зав. гуртожитком Юрченко, голова студради Гладишевський);

гуртожиток № 2 (декан Дівеєв, зав. гуртожитком Ліхачова, голова студради Гончарук).

Перше місце серед ленінських кімнат присуджено л/к гуртожитку № 2 (голова ради л/к Кондратюк);

друге місце — ленінській кімнаті гуртожитку № 3 (голова ради л/к Легун);

третє місце — ленінській кімнаті гуртожитку № 1 (голова ради л/к Мозуль).

За підсумками огляду-конкурсу велика група студентів-відмінників навчання, активістів нагороджена Почесними грамотами, преміями, пільговими туристськими путівками. Кращі студенти І. Гайда, І. Белінський, В.Пунько, І. Бик, О. Вітюк, Д. Дема, С. Яблочніков та С. Медведев занесені в Книгу Пошани інституту, засновану з 22 квітня 1983 року.

Проведення огляду-конкурсу стало важливим фактором підвищення якості роботи всіх студентських колективів, активізувало юнаків та дівчат на нові звершення в праці і навчанні.

В. КОВАЛЬЧУК,
голова студентського профкому інституту.

РАПОРТИ ПЕРШОТРАВНЮ

Вирішено-зроблено. Так можна сказати про результати зимової сесії, яку наша група склала успішно. Як в навчанні так і в труді і дозвіллі ми виступаємо дружним колективом. Нещодавно приймали активну участь в проведенні вечора ФАОТу, а з мініфутболу наша група—краща в інституті.

7 студентів нашої групи без відриву від навчання працювали на будівництві головного корпусу інституту.

Гордість нашої групи — староста О. Дакалюк, Ю. Шалінський, В. Воронюк, О. Рибачок. Як і минулого літа члени нашого колективу працюватимуть у складі студентського будівельного загону безкорисної праці.

Заспівувачем всіх добрих справ у групі виступає наш групкомсорг Ольга Рибачок, яку нещодавно прийняли кандидатом в члени КПРС.

О. ДІДИК,
ст. групи 2 АТ-79

Згуртованість і ентузіазм стали запорукою успіхів групи 2ВЕ-79. Будь-яка ініціатива жваво обговорюється і так само енергійно перетворюється в життя.

Група відзначається високою активністю в питаннях самоуправління. Комсорг Ейваз Мамедов, староста Олександр Давиденко та профорг Олександр Шакун стали справжніми лідерами колективу. Звичайно, навчання для студентів — перш за все, і рапортуючи Першотравню, академгрупа доповідає, що в її складі чотири відмінники і дванадцять студентів навчаються на четвірки і п'ятірки.

Під час педагогічної практики за активну громадську роботу на підприємстві студентки Л. Олійник і С. Туровська нагороджені грамотами, С. Курницька нагороджена нагрудним знаком, а комсорг Е. Мамедов одержав червоний студентський квиток. Барський райком комсомолу відзначив роботу бійця СБЗ І. Сафарова Почесною грамотою.

Колектив групи пишається тим, що вийшом переможцем в огляді-конкурсі академгруп на честь 113-річниці з дня народження В. І. Леніна.

Колективно проводять студенти і свій відпочинок, знаходять час зібратися разом для обговорення цікавої книги чи сходити на екскурсію.

В. ЛУЦЯК,
куратор групи 2 ВЕ-79

Наша група теж живе єдиною сім'єю, прагне бути зразком у навчанні. З початку другого семестру ми не пропустили жодного заняття без поважних причин. В цьому велика заслуга нашого старости А. Шевчука і комсомольського бюро. Ми дружно працювали на комуністичному суботнику, за що були відзначені комсомольським бюро факультету.

Своє дозвілля теж проводимо спільно, беремо участь в спортивних змаганнях.

Міжнародний день солідарності ми зустрічаємо з подвійного радістю, адже наша група також в числі переможців огляду-конкурсу на честь 113-річниці з дня народження В. І. Леніна.

О. МАЛОГОЛОВЧУК,
заступник комсорга гр. І ЕОМ-82.

І НАВЧАННЯ, І ПОШУКИ

Минає два роки з тих пір, як ми організували студентську лабораторію на кафедрі електронних приладів. Кафедра і раніше приділяла велику увагу науково-дослідній роботі, але нам пропонувалось створити новий в організаційному відношенні колектив.

Почали з впорядкування приміщення, потім поступово придбали обладнання, інструмент.

Створити пристрої для дослідження технологічних процесів було нелегко, довелось освоювати вакуумну техніку, вчитися працювати з високою і високочастотною напругою, розробляти і створювати радіоелектронну і спектральну апаратуру для діагностики, навчитись застосовувати обчислювальну техніку і цифрові методи обробки інформації.

Тепер все це позаду. Тут, в лабораторії, ми проводимо багато часу, консультуємось з курсових проектів, готуємось до екзаменів. Робота в лабораторії сприяє підвищенню успішності студентів.

Безумовно, наукова робота вимагає повсякденної і копіткої праці, вміння застосувати свої знання на практиці. І потрібно сказати, що багато студентів вміло поєднують успішне навчання з науковою роботою. Особливо хочеться відзначити таких гуртківців як І. Сухобруса, О. Броніцького В. Трикалюка, В. Близнюка та Г. Непейко.

В. ГОРТАВЛЮК,
староста лабораторії, студент гр. І РТ-80.

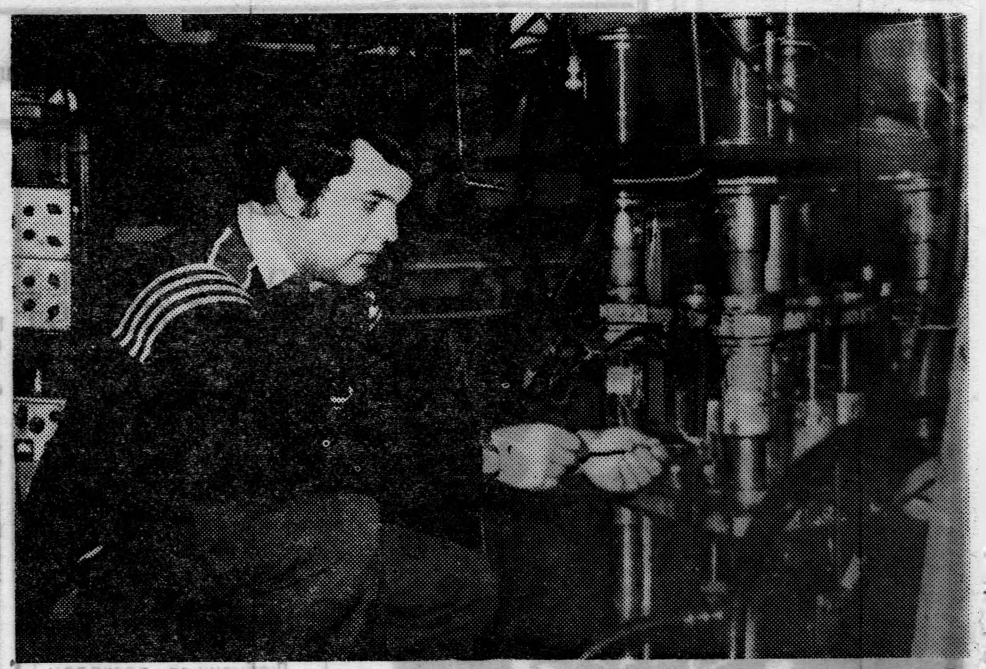

Після закінчення середньої школи Володомир Бойко працював в Крижопільській райсільгосптехніці. Керівництво підприємства примітило в ньому здібного трудівника і вирішило направити його на навчання. Зараз юнак навчається на четвертому курсі машинобудівного факультету, займається науковою роботою, працюючи над темою «Дослідження і розробка вузлів і режимів роботи вібрапресової установки».

На фото: Володомир Бойко в лабораторії. Фото студента Ігоря Карліцького.

УГОЛОК ИНОСТРАННОГО СТУДЕНТА

Первомай на острове Свободы

1 Мая, Международный день солидарности трудящихся, вместе со всеми студентами ВПИ празднуют посланцы 46-ти зарубежных стран, обучающиеся в нашем ВУЗе. О борьбе кубинского народа за свою независимость против происков империализма, пытавшегося задушить молодую кубинскую революцию, о солидарности с борющейся Кубой народов СРСР и социалистических стран рассказывает сегодня президент Кубинского землячества имени Че Гевары ФЛОРЕС ЛОПЕС МАРИАНО.

Кубинская революция — выдающееся событие, открывшее новую страницу в истории Америки. Она проложила кубинскому народу дорогу к свободе, независимости и социализму, привела к созданию первого социалистического государства в Западном полушарии, стала важной вехой в летописи освободительного движения.

Со дня победы революции кубинский народ все время жил в обстановке угроз, опасности, риска. Были различные варианты нападения на Кубу со стороны врагов революции. Сначала агрессия в области экономики поставила перед собой цель ослабить революцию. США атаковали республику на экономическом фронте, лишив ее сахарной квоты, затем они решили оставить ее без нефти. Но эта агрессия была ликвидирована благодаря помощи Советского Союза посредством заключения договора относительно продажи определенного количества сахара Советскому Союзу и покупки у него нефти. США закрыли для Кубы североамериканский рынок, в результате чего страна лишилась сотен миллионов долларов, которые она получала от продажи сахара. Все это делалось с целью сломить революцию, заставить наш народ стать на колени. В этих условиях Советский Союз вместе с другими социалистическими странами сделал все возможное, закупив у нашей страны 4 миллиона тонн сахара с тем, чтобы революция смогла выдержать удар, который нанесла ей экономическая агрессия со стороны Соединенных Штатов.

«Радость победы,—говорил Фидель Кастро, — породила еще большую радость, радость, справедливую и заслуженную народом, укрепила в народе веру в революцию... Но мы всегда должны помнить, что этой сегодняшней радостью мы обязаны тем, кто пал, а за грядущую радость должны будут благодарить будущие поколения нас с вами, всех тех, кто сегодня готов пожертвовать собой».

1-го Мая жители острова Свободы тоже выйдут на праздничную демонстрацию, чтобы выразить свою солидарность в борьбе народов мира за национальную независимость, мир и свободу.

На фото: группа кубинских студентов в гостях у комсомольцев производственного объединения «Терминал».

Повідомляє агенство „Новини Поділля"

ГАЗОПРОВІД ДОЛАЄ БУГ

Однією з найскладніших перепон на шляху будівельників газопроводу Уренгой-Помари-Ужгород виявився Південний Буг. Подолати цю ріку було вирішено в районі Тиврова. Але завдання ускладнювалось тим, що обидва береги заболочені.

Та трудівники об'єднань «Укртрубопровід» та «Союзпідводнотрубопровідбуд» зуміли подолати всі перешкоди і провести 440-метровий дюкер через річку. Чітко і злагоджено попрацювали бригади Є. Дерюжіна, Я. Копитка, Н. Баюля. А обсяг роботи був значний. На підходах до річки траншея для трубопроводу заглиблювалась до восьми-дев'яти метрів, а в річці — більше метра. Лише одного грунту потрібно було вийняти 35 тисяч кубометрів. Але нині ці труднощі вже позаду, Південний Буг підкорився трубоукладникам. А газопровід наближається до кордону СРСР.

СЕМІНАР НА КОЛЕСАХ

Саме так провели його пропагандисти шкіл комуністичної праці та наставники молоді Вінничини.

Спеціальним туристським поїздом чотириста переможців обласного соціалістичного змагання серед пропагандистів виїхали у подорож по містах — героях Одесі, Севастополі, Новоросійську, Волгограду, познайомились з пам'ятниками історії та трудової і бойової слави Херсона, Белгорода, Феодосії, Краснодара. Цікаво пройшли зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни, захисниками Малої Землі, із знатними людьми — представниками робітничого класу і колгоспного селянства.

А під час руху поїзду з допомогою радіо-зв'язку пропагандисти і наставники прослухали цикл бесід, обмінялись досвідом пропагандистської роботи. Семінар на колесах тривав десять днів.

І ПРИЙШЛО СВЯТО

Сміхом, веселим галасом дітвори сповнився того вечора зал сільської бібліотеки, що в Миколаївці Ковятинського району. Та ось гасне світло, відкривається завіса мініатюрної сцени і перед очима глядачів знайома ще з бабусиної казки картина й розмальований теремок, а поруч всі його мешканці: лисичка-сестричка, зайчик-побігайчик, мишка-норушка, вовчик братик та інші діючі особи вистави «Теремок», якою відкрив свою творчу діяльність новий аматорський учнівський ляльковий театр під керівництвом завідуючої бібліотекою Євгенії Іванівни Рішан.

Все в цьому театрі саморобне — і ляльки, і сцена, і навіть сценарії самодіяльні... А радість велика і для акторів, і для глядачів...

Нині на Вінниччині нараховується сімдесят таких лялькових театрів при міських і сільських бібліотеках.

ПІДКОРИЛАСЬ ГОВЕРЛА

Нещодавно вінницькі туристи здійснили масове сходження на найвищу вершину радянських Карпат — Говерлу, висота якої перевищує два кілометри. Понад 350 представників колективів фізкультури області наполегливо готувалися до цього важкого випробування. Адже крім відмінних фізичних якостей учасникам треба було продемонструвати неабиякі туристичні навички. Вимагав цього і 30-кілометровий похід і незвичні умови високогір'я.

— Особливо багато роботи було у контрольно-рятувальної служби, — розповідає керівник сходження, голова обласної федерації туризму В. М. Бондарчук. — Рятувальники прокладали стежки в снігу, де його глибина сягала метра, організовували переправи через гірські ріки. І хоча шлях від підніжжя до вершин тривав трохи більше двох годин, але підготовка вимірюється іншими, більш вагомими, величинами.

Досвідчені туристи-рятувальники В. Василевський, В. Рабчук, В. Затонський, Б. Шехман, О. Жупанов зробили все можливе, аби понад триста їхніх земляків підкорили найвищу вершину Карпат і здобули право на значки «Турист СРСР». До речі, того ж дня такі відзнаки були вручені учасникам походів з міст Молдавської РСР, Чернівців.

Подібні змагання були організовані Вінницьким міським туристичним клубом «Меркурій» вперше, але віднині вони стануть традиційними.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 04177. Зам. 1621.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. м. Вінниця, Адреса редакції 286021. Хмільницьке шосе. Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 18 (98) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 6 травня 1983 року. | Ціна 1 коп.

СЛАВНІ ВЕТЕРАНИ! НАСТАВНИКИ МОЛОДІ! ВИХОВУЙТЕ МОЛОДЕ ПОКОЛІННЯ НА РЕВОЛЮЦІЙНИХ, БОЙОВИХ І ТРУДОВИХ ТРАДИЦІЯХ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ!

1941 - 1945

З СВЯТОМ ПЕРЕМОГИ

Благословенна й радісна
годині
Безсмертна буде в
в пам'яті віків,
Як над палаючими
мурами Берліна
Стяг Перемоги
в небі прошумів.
Омитий кров'ю матері
й солдата,
В снігах московських,
селищах Дінця
Він не схилявся в битві
перед катом,
Не падав з рук
відважного бійця.
Він муром був на варті
Ленінграда.
В ті дні тривоги, горя
і пітьми,
Як ворог бив нам в серце
кулеградом,
Та, ним зігріті,
не вмирали ми.
І в сталінградські
непоборні ночі,
Серед вогню і металевих
злив,
Катам навіки засліпив
він очі,
А нам шляхи, як сонце,
освітив.
Ми з ним пройшли
по бойових дорогах
В міста ворожі, на чужі
шпилі.
Так сяй в віках,
знамено Перемоги,
Як сила й гордість
нашої землі!
Хай ворогом цей день
несе тривогу,
День гніву нашого, і
помсти, й прокляття,
Коли в Берліні прапор
Перемоги
Ми підняли,
як ствердження життя!

Петро ГОРОДЕЦЬКИЙ.

МАРКС І СУЧАСНІСТЬ

Все прогресивне людство світу в ці дні широко відзначає 165-річницю з дня народження геніального мислителя і революціонера, вождя світового пролетаріату Карла Маркса. Коли 100 років тому перестало битися його полум'яне серце, Фрідрих Енгельс проголосив, що ім'я і справа Карла Маркса переживуть віки. Ці пророчі слова знаходять своє підтвердження в наш бурхливий і наповнений боротьбою час.

Маркс відкрив очі робітничому класові всіх країн на його історичну місію — місію могильника старого суспільства і будівника нового світу вільного від експлуатації людини людиною.

Марксизм, який тріумфально витримав найважчу перевірку — перевірку життям, міцно утвердився в свідомості людства як його найвище духовне надбання.

Марксизм — це струнка і послідовна система поглядів, цілісне вчення, в якому розкрито об'єктивні закони революційного перетворення світу. Найбільш діяльну участь в розробленні цього вчення брав великий соратник і друг Маркса Фрідріх Енгельс.

Завдяки титанічній діяльності Маркса і Енгельса соціалізм з утопії був перетворений у строго наукову теорію, а робітничий клас одержав могутню зброю — розуміння своєї всесвітньо-історичної місії.

Марксу не довелось побачити тріумфу свого вчення — народження соціалістичного світу. Великий Жовтень ознаменував початок нової епохи в історії людства. Сьогодні вже третина населення земної кулі, скинувши ярмо капіталу, будує життя за новими, соціалістичними законами, котрі Маркс як провидець побачив крізь завісу десятиріч. І хоч капіталізмові вдається ще відтягувати свій крах, трудящі все більше переконуються, що цей лад неспроможний позбавитись від властивих йому антагонізмів. Навпаки, він відтворює їх у дедалі гостріших формах. І що б не говорили наші класові противники, як би не намагалися перешкодити трудящим будувати світле, щасливе життя, теорія розвивається за Марксом.

Новий етап розвитку теорії і практики марксизму, великі перемоги в боротьбі за комуністичні ідеали зв'язані з ім'ям Володимира Ілліча Леніна.

Захистивши і відстоявши марксизм у боротьбі з будь-якого роду ревізіоністами й опортуністами, Ленін дав відповіді на нові питання, що постали перед робітничим рухом, трудящими масами, всім людством у нових історичних умовах.

У цьому титанічна заслуга Володимира Ілліча Леніна. Прогресивне людство світу з повною підставою розглядає ленінізм як марксизм сучасної епохи, ми по праву називаємо наше революційне вчення марксизмом-ленінізмом.

У ленінізмі акумульовані основоположні теоретичні висновки про характер і закономірності сучасної епохи.

Розвинуте Леніним стосовно до сучасної епохи вчення Маркса про всесвітньо-історичну роль пролетаріату і понині є відправним пунктом при вирішенні усіх проблем, зв'язаних з здійсненням гегемонії робітничого класу в ході боротьби за демократію і соціалізм, з розробкою стратегії класових союзів, і насамперед союзу пролетаріату з селянством, з забезпеченням провідної ролі робітничого класу в соціалістичному будівництві.

Справжньою вершиною вчення Леніна є створена ним наука про шляхи будівництва соціалізму. Більше того, Ленін як найвидатніший революціонер практично очолив здійснення своїх ідей.

Вірна заповітам Маркса, Енгельса, Леніна, наша партія бачить свій обов'язок в тому, щоб всемірно сприяти боротьбі світового пролетаріату, всіх, хто виступає проти імперіалізму, за мир і соціальний прогрес.

Пролетарський соціалістичний інтернаціоналізм означає сьогодні насамперед активну діяльність, мета якої — забезпечення єдності соціалістичної співдружності, згуртування всіх соціалістичних країн, захист історичних завоювань соціалізму.

Вчення марксизму-ленінізму — невід'ємна складова частина знань спеціаліста будь-якого профілю. Ось чому партійна організація нашого інституту, весь колектив викладачів вважає своїм найпершим обов'язком підготовку не лише висококваліфікованих, а й політично грамотних, ідейно переконаних спеціалістів—майбутніх керівників і організаторів виробництва.

В ці дні на всіх факультетах вузу розгортається соціалістичне змагання за те, щоб успішно скласти літню екзаменаційну сесію. Незабаром наш інститут відзначатиме свій перший ювілей. Обов'язок кожного викладача, кожного студента примножувати славні традиції інституту, боротися за присвоєння йому імені Володимира Ілліча ЛЕНІНА.

Б. ПОНОМАРЕНКО,
доцент, зав. кафедрою політекономії, член парткому ВПІ.

Тридцять вісім років тому, в травні далекого 1945-го завершилась нашою перемогою Велика Вітчизняна війна. Скільки мужності і героїзму проявили радянські воїни, весь наш народ в боротьбі з чорною фашистською чумою! Ціною життя 20-ти мільйонів радянських людей була завойована Перемога в битвах, яких ще не знало людство планети. 3,5 мільйонів бійців на фронтах і 200 тисяч трудівників тилу були відзначені орденами та медалями за військові і трудові подвиги. Як завжди організатором і натхненником радянського народу на бій і труд виступала наша рідна Комуністична партія. Комуністи завжди були там, де найважче.

І сьогодні, коли світ капіталізму знов загрожує людству термоядерною війною, все наполегливіше звучить заклик нашої партії до всіх народів світу — не допустити розв'язання третьої світової війни.

Колектив ветеранів Великої Вітчизняної війни нашого інституту проводить систематичну роботу серед студентської молоді по вихованню патріотизму, роз'ясняючи, що війна — страхітливе лихо для всього людства.

Миру у капіталізму не випросити. Його потрібно відстояти, а для цього необхідні висока свідомість, безмежна любов до своєї Вітчизни, віра в мудрість і правоту зовнішньої політики КПРС, постійна готовність молоді захищати завоювання ленінських ідей, свою Батьківщину.

Цікаво і різнопланово проводять військово-патріотичну роботу серед студентів на ФАОТі та енергетичному факультеті ветерани війни Г. М. Шульман, Д. Б. Налбандян та Б. С. Бугорський.

Все зростаюча кількість студентської молоді проявляє активність в цій роботі, підтверджуючи цим самим свою згуртованість навколо рідної Комуністичної партії, свідомість і відповідальність нашого народу за збереження любов до Батьківщини, вірня миру в усьому світі. Саме любов до Батьківщини, вірність Комуністичній партії, ненависть до ворогів Вітчизни, інтернаціональна єдність в боротьбі з фашизмом допомогли нам одержати переконливу перемогу над гітлерівськими загарбниками. Розгромивши фашизм, Радянська Армія принесла народам Європи довгожданну свободу і мир.

Я в жизнь вошел
тяжело, но прямым.
Не все умрет. Не все
войдет в каталог.
Но только пусть под
именем моим
Потомок различит
в архивном хламе
Клочек горячей, верной
нам земли,
Где мы прошли
с обугленными ртами
И мужество, как знамя,
пронесли.
...И как бы не давили
память годы,
Нас не забудут потому
навек,
Что всей планете делая
погоду,
Мы в плоть одели слово
«Человек!»

Ці поетичні рядки фронтовика Н. Майорова стали заповітом молодому поколінню берегти як зіницю ока нашу Радянську Батьківщину.

З святом Перемоги, шановні ветерани війни, викладачі, співробітники і студенти! Успіхів вам у праці і в навчанні, міцного здоров'я!

В. ГОВОРОВ,
голова секції військово-патріотичної прпаганди ВПІ, учасник Великої Вітчизняної війни, полковник-інженер запасу.

Давно відгриміли залпи війни, більшість переможців, колишніх славетних воїнів, на заслуженому відпочинку. Та відпочинок і спокій їм навіть не сняться. Їх, ветеранів, давно вже змінили на бойовому посту нові покоління радянських людей, а вони, посивілі завчасно юнаки, помінявши мечі на орала, трудяться на мирному фронті, на фронті, де куються висококваліфіковані інженерні кадри для народного господарства нашої країни. Працюють колишні воїни на адміністративних посадах, викладачами, співробітниками вузу, є серед них доценти і професори, рядові трудівники, та яку б посаду вони не займали, спільним для кожного з них є високий патріотизм, працелюбність, енергійність, принциповість і наполегливість. Всі ці якості вони з любов'ю прищеплюють студенській молоді.

На фото: не старіють душею ветерани...

5 ТРАВНЯ—ДЕНЬ ПРЕСИ

Сучасне життя навіть важко уявити без журналу, без свіжої, ще пахнучої друкарською фарбою газети. Вони розповідають нам новини, знайомлять з подіями в країні і за рубежем. З газет і журналів ми дізнаємось про все прекрасне, чим багате і цікаве наше життя. І, нарешті, з періодичних видань ми черпаємо для себе нові думки, ідеї, образи, через них пізнаємо передовий досвід і стаємо трішки мудрішими.

В газеті, як на долоні, наше повсякденне життя, робота, навчання, громадська діяльність і навіть особисті проблеми; слово «журналіст» походить від французького «жур», що означає «день».

Журналіст... Це слово в нашій країні вимовляється з відтінком гордості. Люблять радянські люди журналістів за їх нелегку працю, за душевну теплоту і чуйність до людських радостей і печалей, за принциповість, непримиренність до недоліків. На XXIII з'їзді КПРС журналісти були названі в числі тих, хто складає золотий фонд партії.

Журналістами були видатні майстри художнього слова Ломоносов і Пушкін, Белінський і Герцен, Чернишевський і Добролюбов, Короленко і Чехов, Горький і Маяковський... Журналістом за професією вважав себе В. І. Ленін. Він створив істинно наукову теорію комуністичної партійної преси, був редактором багатьох друкованих органів партії, був і залишається геніальним публіцистом епохи.

Ленін вчив, що газета не тільки колективний пропагандист і агітатор, а й колективний організатор.

Дійсно, чим більше у газети авторів — людей не байдужих, а бажаючих поділитися своїми думками, досвідом, навчити новому інших, допомогти у вирішенні тих чи інших проблем — тим вона цікавіша, тим охоче її читають, тим більше вона впливає на формування світогляду читачів.

Редколегія газети «За інженерні кадри» щиро вітає зі святом наших активних дописувачів, громадських кореспондентів викладачів і співробітників вузу А. Тхорівського, В. Климчука, В. Осіпчука, Б. Пономаренка, В. Ковальського, Я. Кулика, В. Ковальчука, Л. Галіцького, В. Луцяка, З. Карпову, В. Арапову, Г. Півтоража, В. Нахайчука, Ю. Левикіна, студентів Г. Ратушняка, О. Суворова, А. Силу, В. Бемзу, Л. Жовніра, І. Карліцького, Ю. Шалінського, В. Лисогора, І. Католіка, Й. Белінського, В. Мореходова, Н. Марченко, Є. Міняйла, Т. Бень, О. Малоголовчука, О. Дідика, інженера СКБТ «Модуль» І. Гуральник, співробітників інституту О. Костюк, Н. Єфремову, В. Могилевського та багатьох інших наших авторів.

Анатолій Фещенко навчається на 4 курсі енергетичного факультету. Добре навчається. А ще його знають як художника, члена редколегії стінгазети «Енергетик». Толя завжди серед людей, серед своїх однокурсників. Свої враження і спостереження уміло передає він у випусках стінівки.

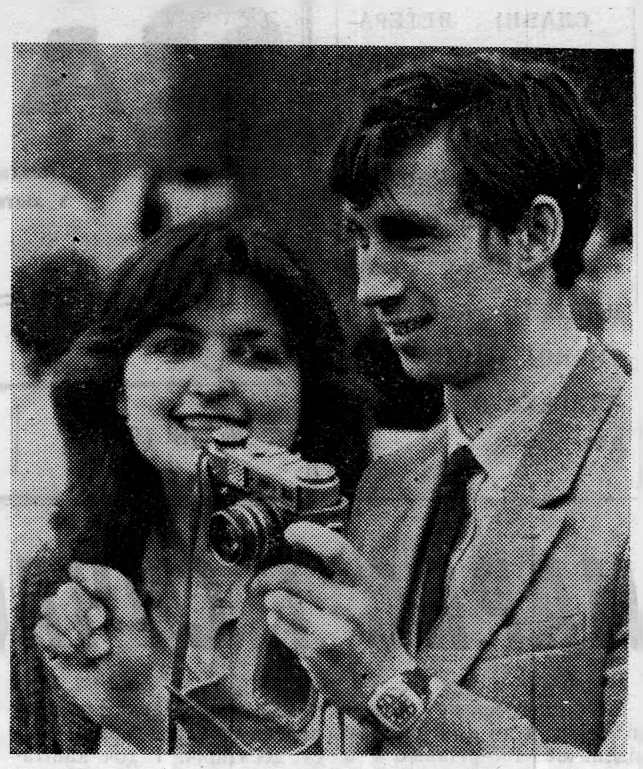

Фото О. Суворова.

7 ТРАВНЯ — ДЕНЬ РАДІО

МИНАЄ 88-а річниця з дня винаходу радіо великим російським ученим О. С. Поповим. За минулий період розвиток радіотехніки пройшов великий шлях. Цей розвиток дав великий поштовх розвиткові інших галузей науки і техніки, і тепер кожна людина використовує в своєму повсякденному житті досягнення радіоелектроніки — телебачення, радіомовлення, зв'язок, радіозабезпечення авіації, медичну радіоапаратуру, вимірювальну апаратуру на основі радіотехнічних елементів і методів тощо.

Радіотехнічний факультет нашого інституту готовить спеціалістів для цієї галузі науки і техніки, що так бурхливо розвивається в наш час.

До свого свята колектив радіотехнічного факультету прийшов з певними успіхами, зайнявши перше місце по виконанню плану випуску спеціалістів, перше місце по успішності в зимовій сесії цього року і перше місце по економічній ефективності науково-дослідних робіт, друге місце по науково-дослідній роботі студентів.

В. РУЦКОЙ,
декан радіотехнічного факультету.

СУЧАСНА радіоелектроніка — це обчислювальні машини та радіолокаційні станції, вимірювальні прилади і великі інтегральні схеми, бортова апаратура супутників і ракет, обладнання радіотелевізійного мовлення і апаратура зв'язку, системи навігації, побутові радіопристрої.

Радіоелектроніка — молода і динамічна наука, її нові напрямки — квантова електроніка, надвеликі інтегральні схеми — створюють передумови для розвитку нових приладів і апаратів з унікальними, фантастичними якостями.

Великий вклад у розвиток радіоелектроніки внесли радянські вчені Л. І. Мендельштам, М. А. Бонч-Бруєвич, А. І. Берг, В. А. Котельніков, В. І. Сіфоров та багато інших. Свій скромний вклад в справу розвитку радіоелектроніки вносять також вчені нашого інституту.

О. СТЕПАНЕНКО,
старший науковий співробітник кафедри радіотехнічних пристроїв.

НАША РАДІОГАЗЕТА

В нашому інституті вже кілька років випускається радіогазета. Три диктори на чолі з оператором Ю. Мельничуком активно сприяють проведенню інформаційної та ідейно-виховної роботи серед студентів. Слухачі постійно відкривають для себе нові, досі невідомі їм факти. Радіогазета яскраво висвітлює життя інституту, на кілька хвилин кожен бажаючий може перенестись в будь-яку групу, дізнатись про її діла і настрій. На сторінках радіогазети дається широкий аналіз питань поведінки студентів, їхнього ставлення до навчання та відвідування занять. План роботи складається членами редколегії та затверджується комітетом комсомолу.

В передачах використовується найрізноманітніший матеріал — газети, журнали, книги, а також комсомольські документи. Інколи важкувато доводиться ентузіастам — за браком приміщення вони змушені збиратись для підготовки передач в гуртожитку, не вистачає апаратури. Але четверо друзів, об'єднаних улюбленою справою, не падають духом, а з кожним разом удосконалюють свою роботу, вишукують нові методи і форми.

Н. МАТВЕЄВА,
студентка гр. 3 РК-82.

С. ДЖЕДЖУЛА.

РОМАШКИ

НОВЕЛИ

Ця лісова галявина, обрамлена зусибіч стрункими ялицями, нагадує величезну чашу. Тут ціле царство квітів: тендітні дзвіночки, медунки, конвалії, меландрій, архідея... та найголовніше — струнконогі, в білих беретиках ромашки. Вони розбігались по всій поляні.

Не одне серце завмирало тут від чарівної краси, не одна голова паморочилася від п'янкого трунку. А скільки клятв і обіцянок чули вартові галяви—ялини!

По-різному палають тут щоки молодих, по-різному ніжні й гарячі тут поцілунки. Одне лиш незмінне — побачать в селі, як двоє виходять з поляни і кажуть: бути весіллю. І весілля дійсно бувають. Тому й нарекли цю поляну поляною молодожонів.

Та якось я зустрів тут шістдесятип'ятилітнього сільського богатиря Степана Збожинського. Я не бачив його років з двадцять. Власне, з тих пір, як закінчив школу.

І ось тепер він, зовсім посивілий, сидів переді мною на старій поваленій липі і з якоюсь особливою старанністю складав на колінах чепурного букетика з білоголових ромашок. Його велика, мов лопата, ліва рука (праву дядько Степан втратив під Сталінградом) зараз тремтіла і була зовсім неслухняною.

Я добре знав цю людину. В Обідному всі його звали Степком. По війні ми цілими днями пасли з ним корів, а на ніч він ішов на колгоспну ферму сторожувати. А ще в селі всі обурювались тим, що його дружина не захотіла жити з калікою.

Ображений, вбитий зрадою і глухою нудьгою, він поселився на краю села в напівровзваленій хаті. Сам білив стіни вапном, копав город і садив картоплю... Працював так, що втома валила з ніг, притупляла і затуманювала свідомість, а з нею — незатихаючий біль.

А через три роки з'явилась в його оселі молода і напрочуд вродлива дівчина Марія. І надумав Степко будувати нову хату. Удвох з Марією копали глину, місили її ногами, тесали деревини і шили соломою стріху. Стоїть та хата й понині, тепер вже під шифером, обмурована цеглою, і всміхається до сонця великими зіницями вікон.

Я не хотів непокоїти старого і поступився назад у хащу, та під ногами по-зрадницьки тріснула гілка.

Степко здригнувся, поспішно встав, закліпав рудими віями великих сірих очей. Рука-лопата в'яло опустилась і зронила квіти. Весь вираз його обличчя наче просив вибачення за те, що випадково потрапив в царство юності. Нарешті, впізнавши мене, дід тихо сказав:

— Нема Марії. Давно вже нема... А це прийшов сюди квіточок нарвати. Віднесу на могилу.

Не змовляючись, ми враз зігнулись і стали шукати в густій траві зірвані ромашки.

ЗОЗУЛИН ЦВІТ

Я вважав зозулю віщункою добра і щастя. З дитинства пішло це, ще з повоєнних літ, коли був пастушком. Женеш, бувало, зі сходом сонця колгоспну череду в поле і раптом чуєш: «Ку-ку, ку-ку...» Розмахнешся, цьвохнеш батіжком і бадьоро крикнеш на весь голос:

— Зозуля, зозуля, скажи, скільки мені років жити? Прокричиш отак і завмреш, рахуючи про себе: «5,10, 20... Інколи й сотню наличиш і засмієшся.

Отако йдеш собі за чередою, шльопаєш босими ногами по гарячому порсі і так радісно на серці, що й забуваєш про голод і втому. І уявляєш собі невидиму птаху такою лагідною і добродушною бабусею в чорних нарукавниках з окулярами на носі. Ну вилита копія наш колгоспний обліковець баба Настя. Розкриває вона на столі свого зошита, надіває окуляри і ставить проти твого прізвища палички-трудодні. Тобі один трудодень, а тобі два...

А якось я зустрів нашу сусідку Галю. Вірніше, я її бачив щодня. В повоєнні роки вона теж часто ходила в поле збирати колоски. Тільки дивився я тоді не неї зовсім інакше.

Відчувши на собі мій погляд, вона сором'язливо усміхнулась, зашарілася і перекинула грубу косу з грудей на плечі.

З тих пір я частіше став питати зозулю про Галю, про те, через скільки днів ми зустрінемось з нею біля клубу. І тут мене вже не тішив довгий рахунок. Подасть зозуля одне таємне «ку-ку», і серце завмирає в радісному чеканні. Значить, сьогодні увечері, коли стихне гармошка, Галя підійде до мене і тихо скаже: «Ходімо додому. Нам по дорозі».

В такі радісні хвилини зозуля здавалась мені веселою і жартівливою дівчиною. Кує і підморгує тобі лукавим оком. Бути б завжди зозулі віщункою добра і щастя. Та одного разу знайшов я у лісі кілька попелястих квіточок, схожих на півників, що ростуть під вікном нашої хати. Краплі-росинки на них вигравали різнобарвними кольорами— то червоним, то фіолетовим, то білосніжним. Я ще ніколи не бачив таких чарівних квітів, та здавались вони мені дивно знайомими.

Поставив їх у склянку з водою, та й питаю матір: що це, мовляв, за диво? Вона підвела на мене голубі, з поволокою смутку, очі і мовчки поправила на своєму ліжку квітчасту подушку. І я нарешті збагнув — це були «кукушкіни сльози», а по-нашому — зозулин цвіт.

Я колись бачив подібну квітку на материній подушці. Тільки не пригадую коли. Чи тоді, коли прийшла похоронка на батька, чи вже по війні, коли підірвався на ворожій міні старший брат — тракторист Петро, а може й зовсім недавно.

Мені якось стало не по-собі за свої порівняння зозулі з веселою-розвеселою дівчиною і з колгоспним обліковцем бабусею Настею.

Я взяв букет і поставив на підвіконня. Хай сонце скоріше висушить на квітках ці тремтливі росинки-сльози.

Ви заходьте, синочки...

Ви заходьте, синочки,
До нашої горниці-хати,
Хліба-солі поїжте,
Попийте з криниці води.
Тут ми тихо жили,
Тут я думала й вік
звікувати,
Аж до самої смерті
Не знаючи горя-біди.
Не судилося нам...
Видно, десь під крутою
горою
З лютим лихом у парі
Кохалась гадюка-змія.
Не минули катюги
і нашої хати старої,
Наче в горлі їм кісткою
Встала і доля моя.
Сидимо ми з онукою,
Чуємо—входять до хати
Незнайомі чужинці,
Мов та лиховісна мара.
— Ну, збирайся,
красуне!—
А ти, — мені каже
пихатий,—
Дожила свого віку.
Доволі. Лягай і вмирай.
Що було тоді, нене!
— Тепер я навіки
пропала,—
Затужила онука, —
Беруть мене в дальні
краї.—
І до серця мого,
Мов та чайка,
з квиліннням припала,
Та не сила моя
Заступити від лиха її.
А пикатий сміється:
— В Германії панною
будеш...—
І вишкірює зуби,
І швидше збиратись
велить.
Я благала їх богом,
Я плакала.
Думала ж—люди...
Та забрали її.
Не послухали
І повели...
Спорожніла світлиця.
Тепер я одна
в самотині,
А ще горе зі мною
Тут лігво тернове звело.
Завелись павуки,
Заснувавши кутки
павутинням,
Наче з роду в цій хаті
Живої душі не жило.
Вдень і сонця не бачу,
А ночі такі безбережні,
Мов на тисячі літ,
Мов не буде їм краю-
кінця.
Я по хаті пройдусь
обережно,
Як не спиться мені,
Та боюся світити
На припічку каганця.
І все думаю, думаю...
Господи праведний, де це
Моя бідна онука,
В якій же вона стороні?
І шепчу я одно:
«Хай під катом земля
западеться,
Хай він ляже на лаві,
А встане в холодній
труні».
Ви ж заходьте, синочки,
До нашої вбогої хати,
Хліба-солі поїжте,
Попийте з криниці води.
І скоріше в дорогу,
Ідіть супостата шукати,
Де сплелися гадюками
Вовчі глибокі сліди.
Ви знайдіть його, рідні,
Убийте прокляту личину,
Щоб довіку наш край
Обминали негода і зло.
Хай земля оживе,
Хай, сердешна, від горя
спочине,
І над хатою нашою
Сонце засяє теплом!

Олекса ГУРЕЇВ.

В. о. редактора
Г. ПОЛИВАНИЙ

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 05117 Зам. 1726.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ХАЙ ЖИВЕ ЛЕНІНСЬКИЙ КОМСОМОЛ — НАДІЙНИЙ ПОМІЧНИК І БОЙОВИЙ РЕЗЕРВ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, ПЕРЕДОВИЙ ЗАГІН МОЛОДИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 19 (99) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 13 травня 1983 року. | Ціна 1 коп.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! НАПОЛЕГЛИВО ОВОЛОДІВАЙТЕ ЗНАННЯМИ, КУЛЬТУРОЮ, ПРОФЕСІЙНОЮ МАЙСТЕРНІСТЮ! БУДЬТЕ СВІДОМИМИ БОРЦЯМИ ЗА СПРАВУ ЛЕНІНА, ЗА КОМУНІЗМ!

ЛІТНІЙ СЕСІЇ — СТОПРОЦЕНТНУ УСПІШНІСТЬ І ВИСОКУ ЯКІСТЬ!

Наш багатотисячний колектив розгорнув соціалістичне змагання за присвоєння інститутові почесного імені Володимира Ілліча Леніна. Жити, працювати і навчатися з іменем Леніна — ось найвеличніші і найвідповідальніші завдання кожного студента, співробітника, викладача інституту. З 16-го травня починається екзаменаційна сесія, яка підведе підсумки роботи кафедр, факультетів, викладачів і студентів. Сесія визначить переможців і відстаючих в соціалістичному змаганні, підведе підсумки виконання колективом соціалістичних зобов'язань. Успішне складання екзаменаційної сесії вимагає напруженої і творчої праці професорсько-викладацького складу і студентської молоді, ефективного і якісного проведення індивідуальних та групових консультацій.

Ректорат інституту настійно рекомендує на період екзаменаційної сесії ще ширше використати на кафедрах, факультетах і в академічних групах великі можливості соціалістичного змагання і втілення в практичних справах ленінських принципів організації суперництва — гласності, порівняльності і застосування передового досвіду.

Можливість соціалістичного змагання полягає ще й в тому, щоб в академічних групах не було байдужих людей до результатів свого навчання, байдужості до успіхів свого колективу, факультету і інституту в цілому. Тепер на всіх факультетах проходять комсомольські і профспілкові збори, що націлені на якісну підготовку і успішну здачу екзаменів, на підвищення відповідальності кожного студента за результати свого навчання.

На факультетах узагальнюються і поширюються передові почини — «Екзаменаційну сесію скласти без жодної незадовільної оцінки», «Скласти сесію лише на добре і відмінно».

Ленінський лозунг «Вчитися, вчитися, вчитися» залишається і сьогодні найважливішим, найактуальнішим лозунгом життя.

Професор Ю. КАРПОВ, проректор по навчальній частині; начальник навчального відділу М. СИНЕЛЬНІКОВ.

Масштаби комуністичного будівництва в нашій країні, все зростаючі темпи науково-технічного прогресу вимагають постійного підвищення якості підготовки спеціалістів, які б оволодівали високим рівнем знань, творчою думкою, вмінням постійно доповнювати і розширювати свій науково-технічний кругозір.

Всі ці якості притаманні лише тому, хто сумлінно навчається, вже в студентські роки приносить користь державі, усвідомлюючи свій громадський і патріотичний обов'язок перед Батьківщиною.

Про підвищення загальної успішності і якості навчання, про вирішальну роль в цій справі комсомольських і профспілкових студентських організацій йшла відверта розмова на четвертому зльоті відмінників навчання.

Проведення зльотів відмінників навчання вже стало традицією в нашому інституті. На цих форумах узагальнюється досвід кращих академгруп і окремих відмінників, розкриваються недоліки і упущення в організації всього навчального процесу, намічаються конкретні заходи, спрямовані на підвищення якості навчання, активізацію ідейно-виховної роботи серед студентської молоді.

В інституті є чимало юнаків та дівчат, які своїм відмінним навчанням, активною участю в громадській роботі примножують славні традиції вузу, з гідністю несуть почесне звання радянського студента.

Проте, як відзначалось на зльоті відмінників, останнім часом успішність в цілому по інституту дещо знизилась. Якщо в 1982 році вона склала 95,7 процента, то в цьому році — 94,3. Найбільше відставання у навчанні допущено на інженерно-будівельному, радіотехнічному та машинобудівному факультетах. На 93 чоловіки знизилась і кількість відмінників по інституту. Ці та інші факти не можуть не викликати стурбованості в усього професорсько-викладацького складу, партійних, профспілкових та комсомольських органах інституту. Адже не секрет, що лише одна академгрупа склала зимову сесію на четвірки та п'ятірки. І що особливо насторожує, так це те, що і надалі спостерігається тенденція до зниження успішності. Отже є над чим задуматись викладачам, партійним і комсомольським організаціям факультетів.

Особлива роль у підвищенні загальної успішності та її якості відводиться відмінникам навчання. На всіх факультетах створені ради відмінників, та їхньої роботи поки що не видно, так як до цього часу ще не визначено конкретної їх ролі. Взяти хоча б такий факт — в інституті 693 студенти мають лише по одній трійці. Якби допомогти їм ліквідувати задовільні оцінки, якість навчання в цілому по інституту значно підвищилась би. Отож настав час шефську допомогу в навчанні проводити не тільки в період здачі екзаменів, а постійно, протягом обох навчальних семестрів. Інтернаціональний обов'язок відмінників—допомагати у навчанні іноземним студентам, які навчаються в нашому інституті.

Набути глибоких знань студент може тільки через науку. Тому необхідно ще в студентські роки поєднувати свої знання з практичною роботою на підприємствах та наукових лабораторіях.

Зараз для студентів інституту наступає відповідальна пора — пора екзаменів. В період літньої сесії необхідно створити в усіх академгрупах таку атмосферу, яка б сприяла складанню екзаменів на «добре» та «відмінно». В цьому напрямку повинні працювати всі штаби сесії і ради відмінників навчання. Варто підвищувати колективну відповідальність за успішність і її якість. Якщо кожна академгрупа буде колективно готуватися до екзаменів, допомагати відстаючим, тоді й наслідки будуть відрадними.

Обов'язок кожного відмінника — дотягнути до свого рівня ще одного студента. Тільки за таких умов ми зможемо значно підвищити якість навчання і загальну успішність в цілому по інституту.

Ознаменувати 65-річчя ВЛКСМ відмінним навчанням і ударною працею в студентських будзагонах— справа честі кожного студента ВПІ.

Учасникам IV-го зльоту відмінників навчання, як і більшості студентів ВПІ, представляти Юрія Гніпа, мабуть, не було потреби. Адже він секретар комсомольського бюро інженерно-будівельного факультету, ленінський стипендіат. Пристрасне слово комсомольського вожака будівельників впевнено пролунало на зльоті. З одинаковою переконаністю і енергією говорив він і про здобутки, і про недоліки, і про труднощі, а їх він бачить ще чимало. Вимогливий до себе і товаришів, принциповий, скромний і ввічливий, Юрій заслужив повагу всіх, хто його знає.

ЗВЕРНЕННЯ

учасників зльоту відмінників ВПІ до всіх студентів інституту

Студенти ВПІ, як і вся радянська молодь, напружено працюють над виконанням рішень XIX з'їзду ВЛКСМ, III і IV пленумів ЦК ВЛКСМ по підвищенню громадської активності студентської молоді, глибокому оволодінню знаннями, підготовці до самостійного життя і праці, вихованню свідомої трудової дисципліни.

Ми, учасники IV зльоту відмінників, звертаємося до всіх студентів інституту з закликом:

— активізувати рух «Навчатись без відстаючих, оголосити бій посередності»;

— наполегливо оволодівати марксистсько-ленінською теорією;

— активізувати студентський науковий рух;

— всім студентам взяти участь в X Всесоюзному конкурсі студентських робіт з суспільних наук, історії ВЛКСМ та міжнародного молодіжного руху;

— удосконалювати знання в інженерних дисциплін;

— кожному студенту вести наукову роботу і пропагувати досягнення радянської науки;

— боротися з антигромадськими поступками, бути гідним звання радянського інтелігента.

До уваги кураторів, старост груп, комсоргів і профоргів

На комсомольсько-профспілкових зборах проаналізувати і поставити конкретні завдання перед студентами груп по успішному складанню літньої екзаменаційної сесії, направивши їх на подальше підвищення успішності і якості навчання, особливу увагу звернути на особистий вклад кожного комсомольця в досягнення покладеної мети — присвоєння інституту імені Володимира Ілліча Леніна.

Підготовку і проведення зборів виконують куратор, староста, комсорг, профорг.

Для виконання цього завдання необхідно:

— дати аналіз успішності за минулі дві сесії і поточну атестацію кожного студента;

— в кожній академічній групі прийняти конкретний план здачі сесії по кожному студентові (в тому числі кількість відмінників, студентів без трійок);

— партійний, комсомольський, профспілковий актив зобов'язаний бути прикладом і вчитися на «відмінно» і «добре», що відобразити в особистих зобов'язаннях;

— кожен відмінник зобов'язаний допомагати своїм товаришам у навчанні і підготовити одного-двох студентів до здачі сесії на «відмінно»;

— в академічних групах, де навчаються ленінські стипендіати, потрібно всім складати сесію без трійок;

— в групах в основу роботи поставити бригадну форму підготовки до сесії. Закріпити за відстаючими студентами відмінників, активістів, визначити їх персональну відповідальність за результати здачі сесії цими студентами;

— затвердити склад і графік роботи студентського консультпункту групи (після консультації викладача);

— після екзамену проводити аналіз його проведення і передекзаменаційної підготовки (спільно з викладачем і куратором);

— на зборах обговорити ініціативу групи 2 ЕОМ-79 —«відпрацювати під час канікул безкорисно два тижні на внутрішньо інститутському будівництві», підтриману і затверджену комітетом комсомолу і профкомом інституту;

— на збори запросити членів парткому, ректорату, комітету комсомолу, профкому інституту;

— дати звіт про прийняте рішення в комітет комсомолу.

Рекомендації розроблені комітетом комсомолу і профком інституту та схвалені парткомом і ректоратом.

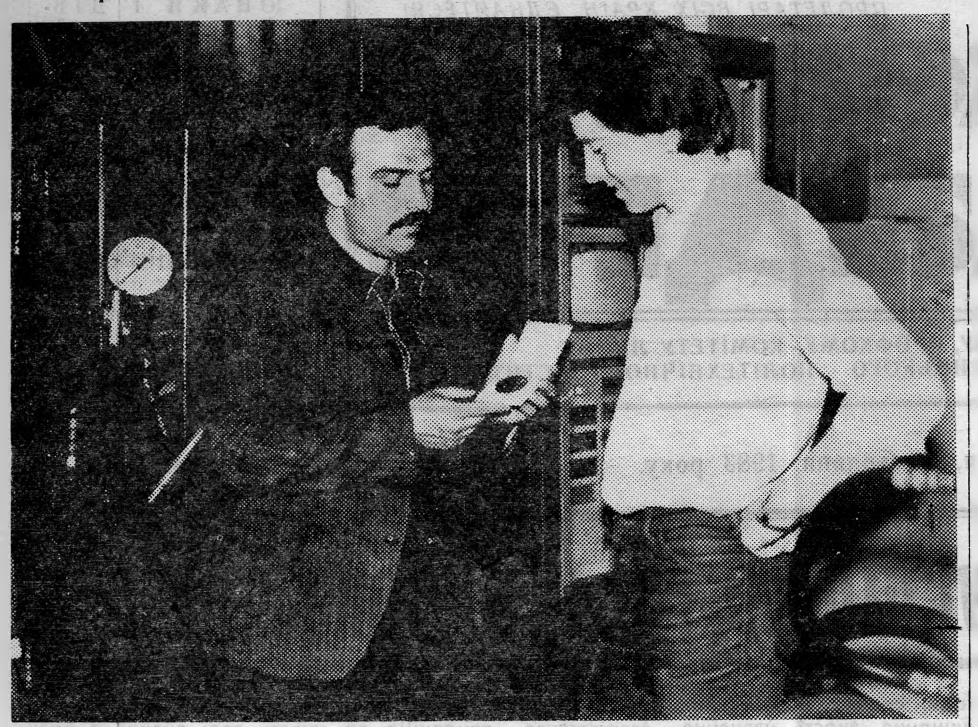

За науково-дослідну роботу «Розробка і дослідження гідравлічних вібраційних механізмів для ущільнення формовочних сумішей в ливарному виробництві» медалей Академії наук УРСР удостоєні студенти Вінницького політехнічного інституту Юрій Щербань та Олександр Павловський (на фото).

Творчий пошук молодих очолили доцент Р. Д. Іскович - Лотоцький та аспірант М. М. Вірник. Ця розробка впроваджена на Івано-Франківському заводі «Автолітмаш».

Фото І. Карліцького.

НАШ ДЕВІЗ

Весь радянський народ працює над виконанням напружених планів серцевинного року XI п'ятирічки, над втіленням в життя історичних рішень XXVI з'їзду КПРС. Активно трудиться радянське студенство, в тому числі і п'ятитисячний загін Вінницького політехнічного інституту.

Наближається екзаменаційна сесія — підсумок нашої роботи в 1982 - 1983 навчальному році. Завдання кожного студента — скласти сесію на «добре» і «відмінно».

Ми, студенти кращих груп інституту за підсумками першого етапу огляду конкурсу груп, присвяченого 113-й річниці з дня народження В. І. Леніна, закликаємо всіх студентів скласти сесію з 100%-ною успішністю і високою якістю навчання. Закликаємо кожного комсомольського і профспілкового активіста, кожного студента-комуніста докласти всіх зусиль, щоб забезпечити успішне складання сесії і щоб бути прикладом в навчанні.

«Сесію складемо на «добре» і «відмінно» — ось наш девіз. І ми закликаємо всі групи наслідувати наш заклик на ділі.

Студенти груп 1 ЕОМ-82, 4 ТМ-81, 2 ЕОМ-80, 2 ВЕ-79.

Відстаючих немає

Ось і закінчується ще один навчальний рік, наш останній студентський... Позаду залишаються незабутні дні, сповнені підготовкою до сесії, спільними радощами, здобутими в труді, навчанні і відпочинку.

Наша група, мабуть, найбільш різнобічна і багатогранна, до неї входять цікаві, несхожі один на одного люди, добрі і вірні, цілеспрямовані друзі.

За роки навчання ми були провідною групою на факультеті як у навчанні, так і у відпочинку. До свого фінішу ми підходимо згуртованими і загартованими. В навчанні у нас нема відстаючих, нема середняків, а все це тому, що нам є на кого покластись, з кого взяти приклад. Перш за все варто згадати Сергія Яблочнікова, колишнього старосту, тепер голову профбюро факультету, ленінського стипендіата. Це добрий і чуйний товариш. І в нашій групі, де вчиться ленінський стипендіат, ми вже давно забули, що таке відстаючий студент. А хіба може бути інакше?

О. ПРОХОРОВА,
комсорг групи 2 АТ-78.

Уголок иностранного студента

Ко дню освобождения Африки

Эфиопия расположена на северо-востоке африканского континента, в районе, известном под названием Африканского рога. Площадь страны 1221,9 т. кв. км. На западе Эфиопия граничит с Суданом, на юге — с Кенией, на юго-востоке — с Сомали и на востоке — с Джибути. На северо-востоке омывается Красным морем. Население страны 30 млн. человек. Столица — Аддис-Абеба.

История Эфиопии насчитывает более двух тысячелетий и богата бурными событиями. В трудной многовековой борьбе страна отстояла свою независимость и суверинитет. В конце прошлого века она выдержала натиск европейских колонизаторов, сохранила своеобразную культуру.

В мае 1889 года был подписан эфиопско-итальянский договор о сотрудничестве. В договоре была статья 17, которая на амхарском и итальянском языках излагалась не одинаково. На амхарском было записано: «Царь Эфиопии может прибегать к услугам правительства короля Италии во всех делах с прочими державами и правительствами». На итальянском же вместо «может» стояло «согласен», что уже означало признание протектората Италии над Эфиопией.

Это разночтение привело к серьезным последствиям в итало-эфиопских отношенях, когда Рим пытался использовать Уччальский договор для установления своего политического господства. Король Эфиопии Менелик отверг итальянское толкование 17 статьи договора и предпринял дипломатические шаги для защиты суверенитета Эфиопии.

В начале 1890 года итальянцами на территории Эфиопии была создана колония Эритрей. В 1895 году была оккупирована почти вся северная часть страны. 1 марта 1896 года армия Эфиопии, в которую входили войска из всех провинций страны, заняла позиции вокруг города Адуа, и 2 марта 1896 года войска Италии были разгромлены. Такого разгрома захватчиков не знала история колониального завоевания Африки. Это была подлинно историческая победа не только Эфиопии, но и всех угнетенных народов. С тех пор день победы под Адуа отмечается в Эфиопии как большой национальный праздник. Победа под Адуа сыграла огромную роль для внутреннего развития страны, для усиления ее единства, борьбы с местничеством.

Но не прошло и 40 лет, как Эфиопии пришлось опять бороться за свою независимость. 3 октября 1935 года без объявления войны итальянские фашисты перешли границу Эфиопии. Они широко использовали авиацию, применяли отравляющие вещества, ядовитые газы. Многие тысячи людей погибли от варварской руки итальянских фашистов. Оккупанты для «успокоения» страны развернули кампанию массового террора, уничтожались целые деревни, мирных жителей расстреливали и вешали без суда и следствия. Такие же зверства широко применялись фашистами в ходе второй мировой войны на оккупированных территориях Советского Союза и других стран. Особенно чудовищной была резня в Аддис-Абебе в феврале 1937 г.

Существенную роль в освобождении Эфиопии сыграли партизанские отряды, которые 6 апреля 1941 года освободили Аддис-Абебу.

Эфиопия — одна из самых древних стран Африки — сейчас переживает годы революционной молодости. Национально-демократическая революция 1974 года смела отживший феодально-монархический режим, привела к коренным переменам в судьбах страны. После свержения 12 сентября 1974 года последнего императора Хайле Селассие, власть перешла к Временному Военному Административному Совету, который 20 декабря 1974 года заявил о выборе социалистического пути развития.

Эфиопской революции было бы трудно выстоять без поддержки со стороны прогрессивных сил всей планеты. Газета «Эфиопиэн Геральд» отмечала, что сегодняшняя Эфиопия имеет много друзей, особенно среди социалистических стран.

В Советском Союзе всегда с большим интересом и вниманием относились к жизни, истории, культуре народов Эфиопии. В настоящее время дружба и сотрудничество между СССР и Эфиопией углубляются и крепнут с каждым годом. В мае 1977 года между Союзом Советских Социалистических Республик и Эфиопией подписана Декларация об основах дружественных взаимоотношений и сотрудничества.

В совместном советско-эфиопском заявлении 1980 года отмечается, что «отношения между двумя странами углубляются и расширяются во всех областях на основе договора о дружбе и сотрудничестве, а также советско-эфиопских соглашений, отражают совместные интересы и привреженность народов двух стран идеалам борьбы против империализма, экспансионизма, колониализма, рассизма, апартеида и реакции, способствуют обеспечению единства всех прогрессивных, демократических и миролюбивых сил в борьбе за мир и международную безопасность, за свободу, независимость и социальный прогресс».

Весь эфиопский народ надеется, что и впредь отношения между Советским Союзом и Эфиопией будут розвиваться на основе дружбы, братства, широкого сотрудничества и пролетарского интернационализма.

Адис ТЕСФАЙЯ,
студент гр. ІРТ-81.

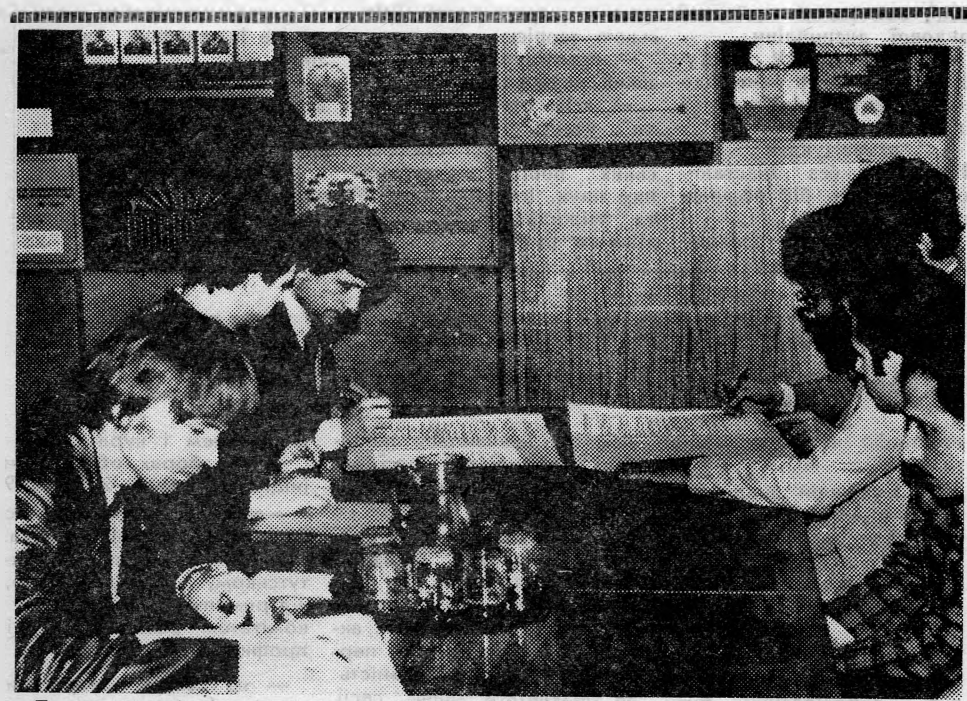

Давня дружба єднає студентів ВПІ з молоддю виробничого об'єднання «Термінал». На цьому підприємстві трудиться багато випускників нашого інституту, а майбутні інженери проходять тут виробничу практику, набувають досвіду організаторів виробництва.

На цьому знімку студент ВПІ Олег Зоря зафіксував момент підписання трьохстороннього договору на співдружність між комсомольськими організаціями політехнічного інституту, ВО «Термінал» та кубинським земляцтвом імені Че Гевари.

За пропозиціями сільських трудівників

Уже п'ятнадцятий рік на Калинівському машинобудівному заводі діє цех товарів народного споживання, де працює 160 чоловік. Тепер тут випускають комбіновані вішалки для одягу, металеві шкафи, віконні карнизи, підставки для мікрофонів — всього шістнадцять найменувань виробів. Більшість з них користуються чималим попитом.

Проектуванням нових видів товарів широкого вжитку займається спеціальне конструкторське бюро, очолюване колишнім випускником Вінницького політехнічного інституту В. А. Вознюком.

Нині тут розробляється технічна документація для створення розчиномішалки місткістю сто літрів, триває робота над модернізованою моделлю ручної дискової коренерізки КРД-200, продуктивність якої розрахована на подрібнення двохсот кілограмів корму за годину. В цьому році розпочнеться серійне виробництво шатківниці для овочів, коловороту кричничного, підставки для нот.

На підприємство часто надходять листи з різних кінців республіки, особливо від сільських трудівників. У них висловлені побажання щодо випуску нових видів товарів широкого вжитку, а також пропозиції про удосконалення технології деяких виробів.

Є у підлітків клуб...

Жителям Вишеньки добре відомий дитячий спортивний клуб «Маяк», розташований на проспекті Ленінського комсомолу. Його вихованці, юні хокеїсти, футболісти, шашкісти вже не раз відзначались на обласних та республіканських змаганнях.

Нині у «Маяка» з'явились і послідовники. Це дитячі спортивні клуби «Метеор» та «Богатир». Перший з них об'єднує тенісистів, а другий — боксерів. Якщо про успіхи «Богатиря» говорити ще рано, бо існує він півроку, то «Метеор» за три роки завоював славу не тільки серед юних, а й дорослих. Чотири вихованці цього спортклубу ввійшли до складу збірної області і захищають честь Вінниччини на республіканських турнірах.

«Новини Поділля»

В. о. редактора
Г. ПОЛИВАНИЙ

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 05121. Зам. 1820.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 20 (100) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 20 травня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Абітурієнт-83

СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК З ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ МОЛОДІ

ВИБИРАЙ СВОЮ УЛЮБЛЕНУ...

Ким бути? Це питання хвилює не тільки випускників шкіл. Над ним доводиться задумуватися і старшому поколінню. Адже професія людини, її покликання глибоко хвилюють кожен трудовий колектив, все наше суспільство. А суспільству зовсім не байдуже, який слід в житті залишить його молодше покоління, яку користь принесе воно своїй Батьківщині, своєму народові.

На світі є багато професій—відомих тобі, юний друже, і таких, про які ти навіть і не чув. В дитинстві улюбленими крилатими словами для нас були «пілот», «моряк», «учитель», «лікар». Пізніше, коли наше пізнання світу розширюється, ми починаємо все глибше замислюватися, яку ж професію обрати, щоб була до серця і на все життя.

І навіть той, хто вже здавалось би, твердо вирішив, ким йому бути, ще і ще раз подумки запитує себе, а чи вірно вибрана дорога?

Випускнику школи часто важко визначитись в житті серед безлічі професій. Агрохімія, кібернетика, археологія, фізика, проблеми ядра і живої клітини, — сотні невирішених питань, тисячі проблем, що встають щоденно перед нами. І кому вирішувати їх, як не вам— юним, наполегливим, з невтомним прагненням і зацікавленістю до всього нового і незвіданого, вам, чиї руки тягнуться з завзяттям до добрих справ?

...В ці останні дні навчання в школі чимало юнаків та дівчат схиляють свої голови над картою Батьківщини, Пальці нетерпляче проводять упродовж Карпатських гір, Уральського хребта і дальше на Памір, Саяни, Забайкалля, де пробивається в міжгір'ї серед вікових сосон бурхлива річка Зея, де новими будинками-красенями встає серед зеленого масиву тайги столиця БАМу, чудове місто юності — Тинда.

Дехто з вас, юні друзі, вже обрав для себе вічно нову і вічно юну професію інженера-будівельника. Виростуть нові житлові будинки, загати майбутніх гідроелектростанцій, корпуси заводів, чудові палаци культури, стадіони... І люди з щирою вдячністю згадуватимуть ваші золоті руки, невтомні серця.

Науково - технічний прогрес — рушійна сила розвитку нашого суспільства. Його невпинне зростання обумовлюється напруженою творчою працею всього радянського народу. Велика роль в прискоренні науково-технічного прогресу відводиться практичній космонавтиці. А для дослідження космосу необхідні електронно - обчислювальні машини та радіолокаційні станції, вимірювальні прилади і великі інтегральні схеми, бортова апаратура для супутників і ракет, обладнання радіотелевізійного мовлення і апаратура зв'язку, системи навігації тощо.

Радіотехнічний факультет ВПІ готує висококваліфікованих інженерів, здатних розвивати і вдосконалювати сучасну радіоелектроніку — молоду і динамічну науку. Її нові напрямки— це квантова електроніка, надвеликі інтегральні схеми, що створюють передумови для розвитку нових приладів і апаратів з унікальними, фантастичними якостями.

...Науковий центр області, найбільший в регіоні. Ці слова все частіше звучать при характеристиці нашого інституту. Десятитисячний колектив викладачів і студентів виборов торік третє місце у Всесоюзному соціалістичному змаганні на честь 60-річчя утворення СРСР. Своїм відмінним навчанням, активною участю в громадському житті студенти ВПІ примножують славні традиції інституту, борються за присвоєння йому імені Володимира Ілліча Леніна.

В стінах вузу на стаціонарному, вечірньому та заочному відділеннях навчається 7,5 тис. студентів з таких спеціальностей як автоматика і телемеханіка, елетронні обчислювальні машини, технологія машинобудування, металорізальні апарати та інструменти, конструювання і виробництво радіоапаратури, технологія продовольчих продуктів, технологія товарів широкого вжитку, будівництво, транспорт, економіка. Інститут готує спеціалістів з багатьох спеціальностей. Можливо одна з них прийдеться тобі до серця, юний друже.

...Один за одним спливають весняні дні, наче спущені на воду білі кораблики. Білі кораблики вашого дитинства. Прощаючись з ним, протягніть руку майбутньому — своїй професії. Хай вона буде гордою і крилатою, сповненою романтикою пошуків і боротьби. І щоб, як вірний друг, завжди була новою і жаданою і, як улюблена людина, завжди до серця — ТВОЯ ПРОФЕСІЯ.

НАШИ „ЗИМНИЕ"

Мелькают года.
Как торопится
наше столетье.
Мелькают года.
У эпохи—полет,
а не шаг.
Уходят отцы,
Завещая мужающим
детям
Романтику красных
Октябрьских атак.
Становятся взрослыми
Наши Сережи
и Зинки,
Волнуются,
спорят
И смотрят сквозь
годы вперед.
У каждого свой,
Пусть не взятый
До времени
«Зимний»,
И каждый уверен,
что он
Этот «Зимний»
Возмет.
...Уходят отцы,
И отцами
становятся дети,
Не гаснет романтика
Красных Октябрьских
атак.
Немало нам
«Зимних»
Еще штурмовать
На планете...
Мелькают года.
Парусит Революции
стяг.

Ю. ДРУНИНА.

ЗАПРОШУЄ ВІННИЦЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ

Вінницький політехнічний інститут організований в 1974 році. Бурхливий розвиток промисловості у Вінницькій та сусідніх областях гостро поставив проблему підготовки висококваліфікованих кадрів в південно-західному регіоні республіки. За роки свого існування інститут випустив більше чотирьох з половиною тисяч спеціалістів.

На його восьми факультетах навчається понад 7,5 тисяч студентів. Крім того, в інституті працює підготовче відділення.

Професорсько-викладацький склад інституту—висококваліфіковані спеціалісти, серед них 15 докторів і 200 кандидатів наук. Співробітники інституту — автори багатьох монографій, підручників і наукових робіт.

Для підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів в інституті є аспірантура. Наукове керівництво аспірантами здійснюють ведучі вчені інституту.

В інституті затверджена і діє спеціалізована рада по захисту кандидатських дисертацій з спеціальностей: «Прилади і пристрої контролю речовин, матеріалів та приладів» і «Інформаційно-вимірювальні системи». Чотири кафедри інституту — вищої математики, фізики, теоретичних основ електротехніки, опору матеріалів—є опорними серед споріднених кафедр Вінницького вузівського центру. З числа викладачів і наукових співробітників інституту чимало членів Всесоюзного товариства винахідників і раціоналізаторів, що мають авторські свідоцтва Державного комітету СРСР у справах винаходів та відкриттів. Крім того, в інституті ведеться робота по патентуванню винаходів за рубежем. В наукових дослідженнях активно беруть участь студенти і аспіранти інституту. Вирішуючи конкретні науково-технічні і інженерні завдання, аспіранти використовують їх в своїх дисертаціях, а студенти набувають досвіду проектування і навичок дослідницької роботи. Багато дипломних проектів, що захищаються студентами, включають в себе наукові розробки. Кращі з них неодноразово нагороджувались грамотами Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР та ЦК ЛКСМУ.

На республіканському турі VII Всесоюзного конкурсу з суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху інститут зайняв третє місце серед політехнічних і індустріальних вузів республіки.

Наш інститут має в своєму розпорядженні учбово-наукову бібліотеку з читальними залами, книгосховищами та бібліографічним відділом. Книжковий фонд бібліотеки нарахує більше 325 тисяч томів на російській, українській і іноземних мовах. Фонди бібліотеки щороку поповнюються.

В процесі навчання та під час третього трудового семестру ситематично проводиться ідейно-виховна робота з вихованцями інституту. В її практику ввійшли Ленінські заліки, конкурси студентських робіт з суспільних і технічних наук. Наші студенти беруть активну участь в громадсько-політичному житті країни. Торік, скажімо, студентський будівельний загін ВПІ освоїв понад 3,6 мільйона карбованців капіталовкладень. Будзагонівці читали трудівникам лекції, виступали перед ними з концертами. Зведений студентський будзагін нашого інституту зайняв перше місце в області серед студзагонів вищих і середніх учбових закладів Вінниччини.

Партійна і комсомольська організації вузу велику увагу приділяють розвитку художньої самодіяльності. В інституті створені і працюють ансамблі народного і бального танців, духовий оркестр, хор викладачів і співробітників, вокально-інструментальний ансамбль «Студентські мелодії», на машинобудівному факультеті створена агітбригада. Всі ці колективи не раз виходили переможцями міських оглядів-конкурсів серед колективів художньої самодіяльності Вінниці.

Інститут має 5 благоустроєних гуртожитків. Зараз ведеться будівництво головного навчального корпусу з актовим залом на 1100 місць, передбачено будівництво учбових корпусів машинобудівного та енергетичного факультетів, студентських гуртожитків на 1200 місць, їдальні на 530 місць, студентського клубу. Передбачається також будівництво критого спортивного комплексу з спортивними залами, ігровими майданчиками, плавальним басейном. В здійсненні цих планів активну участь беруть самі студенти.

На мальовничому березі Південного Бугу в районі Ладижинського водосховища збудовано студентський спортивно-оздоровчий табір. При інституті діє також студентський профілакторій.

Для розширення науково творчості молоді і підвищення ефективності професійної орієнтації учнів при ВПІ створена Вінницька Мала Академія наук, в якій працюють секції кібернетики, обчислювальної техніки, електроніки, інформаційно-вимірювальної техніки, енергетики, радіотехніки, машинобудування, будівництва, математики, фізики і хімії, очолювані ведучими вченими інституту.

Під час навчання студенти-політехніки набувають необхідного мінімуму навичок організації громадсько-політичної і культурно-масової роботи в трудових колективах. Вони проходять практику в інституті і на підприємствах, навчаються в школі молодого лектора і на факультетах громадських професій, прослуховують факультативні спецкурси.

Наш багатотисячний колектив включився в соціалістичне змагання за присвоєння інституту імені Володимира Ілліча Леніна. Жити, працювати і навчатись з ім'ям вождя — найвеличніші і найвідповідальніші завдання кожного студента, співробітника, викладача.

Ми усвідомлюємо, що масштаби комуністичного будівництва в нашій країні, все зростаючі темпи науково - технічного прогресу вимагають постійного підвищення якості підготовки таких спеціалістів, які б оволодівали не тільки високим рівнем знань, а й постійно розвивали свою творчу думку, вносили посильний вклад в прискорення розвитку науково-технічного прогресу.

Вінницький політехнічний інститут готує також кадри для сорока шести країн Азії, Африки і Латинської Америки.

Здобуваючи вищу освіту, іноземні студенти мають можливість вивчати наш соціалістичний спосіб життя, нашу культуру, обряди і звичаї.

Зараз у студентів ВПІ відповідальна пора — розпочалася літня сесія. Юнаки і дівчата прагнуть ознаменувати 65-річчя ВЛКСМ відмінним навчанням і ударною працею в студентських будівельних загонах.

Трудові маршрути будзагонівців ВПІ проляжуть нинішнім літом по території Вінницької і Ворошиловоградської областей, узбережжі Криму. Два загони працюватимуть в Західному Сибіру (Тюменська область) і на острові Сахалін.

І. КУЗЬМІН,
ректор інституту,
І. МЕЛЬНИК,
секретар парткому.

А КВІТИ РОСТУТЬ...

«Ти поїхав, а квіти, посаджені тобою, залишилися і ростуть. Дивляться люди на них і приємно їм згадувати, що ти залишив для них щось добре. От якби ти скрізь і зажди залишав після себе щось гарне, легко й приємно було б жити усім. Ти відчував би себе потрібним людям, і це почуття збагатило б твою душу. Знай, що завжди приємніше віддавати, ніж брати...» Так писав великий Горький своєму синові. Це слова людини знаючої, якою важкою буває дорога в житті, скільки труднощів доводиться долати, якщо йти тільки вперед, не звертаючи на криві стежини і не повертаючись назад.

І все ж життя прекрасне. Прекрасне від постійного почуття, що ти потрібен людям, своїй Батьківщині.

У нас, на енергетичному факультеті, понад тисячу студентів. В більшості це скромні і сумлінні юнаки та дівчата, які своїм відмінним навчанням, активною участю в громадському життті примножують славу Ленінського комсомолу.

Серед них особливо хочеться відзначити студента групи І ЕС-80, ленінського стипендіата Івана Іванюка. Ваня закінчив Вінницький політехнічний технікум, відслужив службу в лавах Радянської Армії, а потім вступив до ВПІ. Торік, під час третього трудового семестру, він був комісаром будівельного загону «Блискавка». Крім того, він очолює профспілковий комітет факультету, а нещодавно Івана прийняли кандидатом в члени КПРС.

Великим авторитетом серед викладачів і студентів користується і староста групи І ВЕ-81 Віктор Волков. Вчиться він на 4 і 5. Це хороший, чуйний товариш, душа всього колективу групи. І його велика заслуга в тому, що студенти групи склали зимову сесію без жодної трійки, а колектив зайняв перше місце на курсі.

В. Волков вже має певний життєвий досвід. Після восьми класів поступив у Вінницьке ПТУ-2, потім військова служба. Тепер, навчаючись в інституті, формує характер керівника виробництва.

І ще хочеться хоча б в кількох словах розповісти про другокурсника нашого факультету Максима Довгорука. Він не тільки відмінник навчання. Максим завжди готовий прийти на допомогу товаришам. У нього добре розвинуте почуття відповідальності і за себе, і за колектив, в якому він живе і навчається.

Життя, робота і навчання ось таких юнаків — пряма відповідь синів своїм батькам, відповідь молодшого покоління старшому. Тим, хто вчить нас любити красу життя і сіяти її по землі.

І. БОРТАЛЬОВА,
студентка гр. 1 ВЕ-81.

ЯК Я ЗНАЙШЛА СЕБЕ

Дивлюсь у вікно, а там в прозорій далині білі бунки-велетні, як ті пароплави у морі. Пливуть над ними сизуваті хмаринки, манять за собою в невідому далечінь.

В кожному будинку— безліч вікон, і в кожному вікні клаптик акварельного неба. Від того вони прозорі і чисті, як світанкова рань. І світлі-світлі, як юність.

В дитинстві мені часто снились такі будинки. Цілі квартали міст. Не знаю що—ті сни чи уява—породили мою дівочу мрію. Красиву і земну.

Коли я вчилася в школі, то часто бігала на будову і любувалася баштовими кранами, новими будинками, широкими проспектами, стрімкими заводськими трубами і завжди заздрила тим, хто зводить їх своїми руками. Тепер ось чотири роки живу у Вінниці, навчаюсь в політехнічному інституті на інженерно - будівельному факультеті. Полюбила це чудове місто, його працьовитих людей.

Вінниця особливо приваблює мене у вечірній час, коли райдужним сяйвом переливаються вітрини, моргають реклами, перекреслюють вулиці пунктири ліхтарів, а зоряне небо зливається на обрії з виблискуючим сяйвом вікон. І радістю повниться серце від того, що й я незабаром будуватиму ось такі чудові міста.

...Вечірні вогні міста. Скільки приємних споминів навівають вони! Згадується мені моє рідне Стаханове Ворошиловградської області, дитинство, юність —дівчата-однокласниці, рідні батьки, що допомогли визначити правильну дорогу в житті, пізнати ціну і радість праці.

Було в моєму житті багато радісних, хвилюючих подій.

Вступила до геолого-розвідувального технікуму і закінчила його з відзнакою. Колеги і викладачі пророкували мені великі перспективи, та я була невдоволена собою, мені постійно чогось не вистачало. І тільки тут, в політехнічному інституті, знайшла я своє покликання, свою улюблену професію.

Зараз у мене відповідальна пора — розпочалась літня екзаменаційна сесія. І я прагну скласти її на відмінно.

Любов ДЕМЕНТЬЄВА,
студентка.

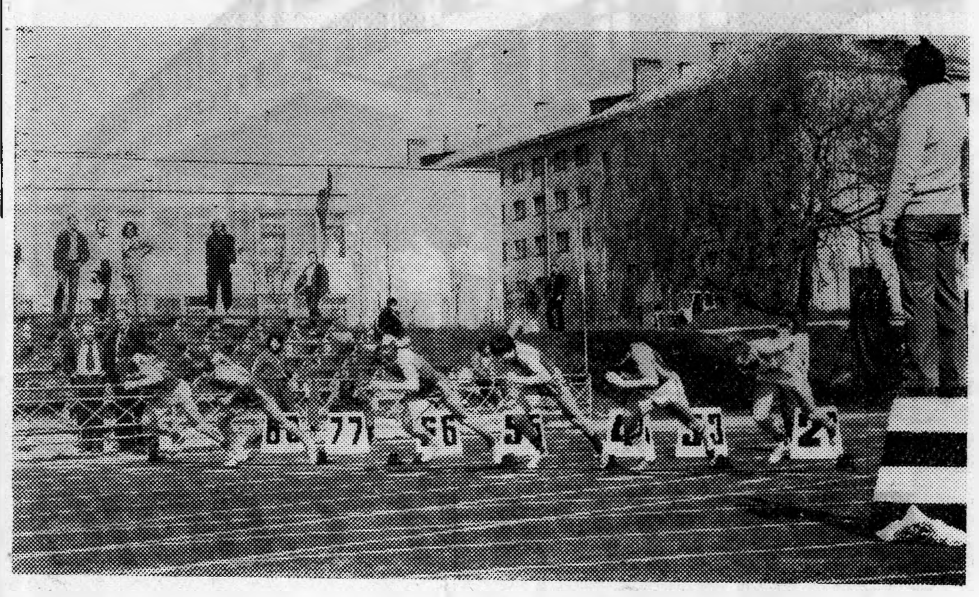

Спорт став невід'ємною частиною життя студенства. Тільки за два роки останньої п'ятирічки в інституті підготовлено 14 майстрів спорту СРСР, 74 кандидати в майстри спорту, 250 першорозрядників та близько 4-х тисяч значкістів ГПО.

Вихованці нашого інституту неодноразово захищали спортивну честь області і республіки. Серед майстрів спорту неодноразові призери обласних і республіканських змагань, чемпіони республіки і Союзу Валентина Ляндебурська, Геннадій Власюк, Ігор Циганюк, Міраб Мадебадзе, Заза Мірабішвілі, Анатолій Панкеєв, Ігор Демченко, Юрій Гадайчук, Оксана Жестовська, Петро Нагірняк, Олег Максютинський, Олег Крилов, Юрій Андрощук, Сергій Смірнов, Олег Шеховцов, Олег Матвієнко, Володимир Телешман, Іван Гвінадзе, Зураб Гобозов, Михайло Філь, Микола Хомін, Зоя Чуба, Жанна Ногова, Ханпаша Міхтеєв, Сергій Яблочніков та багато інших.

Наші студенти не тільки успішно виступають в спортивних змаганнях, а й служать прикладом у навчанні і громадській роботі. Зокрема, Валентина Ляндебурська і Сергій Яблочніков — ленінські стипендіати.

Щорічно в інституті проводиться спартакіада з 14 видів спорту і Всесоюзний легкоатлетичний меморіал пам'яті комсомолки-підпільниці, Героя Радянського Союзу Лялі Ратушної. Найсильніші команди вузів союзних республік, міст Москви і Ленінграда беруть участь в змаганнях на студентському стадіоні Вінницького політехнічного інституту, який вважається одним з кращих в республіці.

На фото: під час змагань.

КРАСА ЇЇ ДУШІ

Великий російський письменник-гуманіст А. П. Чехов говорив, що в людині повинно все бути прекрасним — і обличчя, одяг, і думки. Такою і є Марина Клименчук, другокурсниця факультету автоматики і обчислювальної техніки. В цій чудовій дівчині водночас поєднуються і жіноча ніжність, і сильна воля, і цілеспрямованість, і енергійність.

Закінчивши з відзнакою Вінницький технікум електронних приладів, вона зразу ж поступила в наш інститут. Тут теж навчається на відмінно.

Марина — член навчально-виховної комісії відділення, користується заслуженою повагою у викладачів і студентів. Та й як не поважати її, коли дівчина завжди готова прийти на виручку товаришам. Де добрим словом, а де ділом порадить, допоможе.

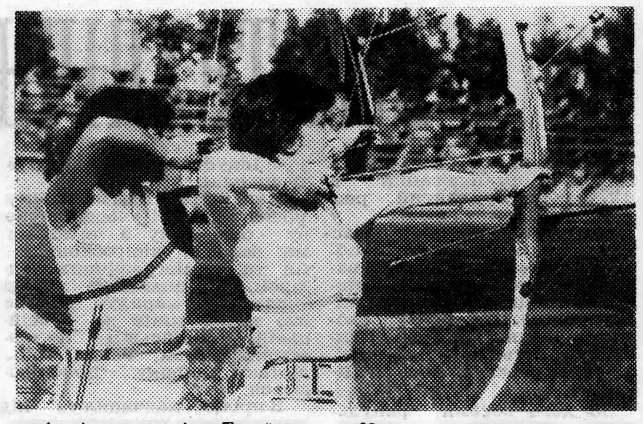

Часом дивуєшся, звідки стільки енергії, молодечого запалу, життєвої сили і працелюбства в цій тендітній і ніжній дівчині?

В. КИЩУК.

ВІННИЦЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА 1-й КУРС 1983—1984 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ З ВІДРИВОМ ВІД ВИРОБНИЦТВА (СТРОКОМ НАВЧАННЯ 5 РОКІВ) НА ФАКУЛЬТЕТИ:

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ з спеціальностей: електричні станції, електричні системи, електропостачання промислових підприємств, міст та сільського господарства;

МАШИНОБУДІВНИЙ з спеціальностей: автомобілі та автомобільне господарство, технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти, машинобудування;

АВТОМАТИКИ ТА ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ з спеціальностей: автоматика і телемеханіка, електронні обчислювальні машини;

РАДІОТЕХНІЧНИЙ з спеціальностей: радіотехніка, конструювання і виробництво радіоапаратури;

ІНЖЕНЕРНО - БУДІВЕЛЬНИЙ з спеціальностей: промислове та цивільне будівництво (в тому числі спеціалізація — металеві конструкції);

БЕЗ ВІДРИВУ ВІД ВИРОБНИЦТВА (СТРОК НАВЧАННЯ 6 РОКІВ).

ВЕЧІРНІЙ ФАКУЛЬТЕТ з спеціальностей: електропостачання промислових підприємств, міст та сільського господарства, технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти, автоматика і телемеханіка, електронні обчислювальні машини, радіотехніка, промислове та цивільне будівництво, автомобілі та автомобільне господарство;

ЗАГАЛЬНОТЕХНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ з заочною формою навчання (строк навчання 3 роки) з таких спеціальностей: енергетика, машинобудування та приладобудування, електроприладобудування і автоматика, радіотехніка і зв'язок, технологія продовольчих продуктів, технологія товарів широкого вжитку, будівництво, транспорт, економіка. (Після закінчення ЗТФ студенти переводяться на IV курс заочного навчання за спеціальністю).

Прийом заяв на навчання з відривом від виробництва проводиться з 20 червня до 31 липня, на навчання без відриву від виробництва — з 20 квітня по 31 липня.

Заява подається на ім'я ректора Вінницького політехнічного інституту за єдиною формою згідно з додатком № 6 до Правил прийому. До заяви додаються: документ про середню освіту (в оригіналі), характеристика з останнього місця роботи, витяг з трудової книжки для працюючих, медична довідка (форма № 286), 4 фотокартки 3х4 см.

Особи, рекомендовані педагогічними радами технікумів і профтехучилищ для вступу на денні відділення, подають довідки встановленого зразка згідно додатків 1, 2, 3 правил прийому.

Вступники подають особисто паспорт, військовий квиток або приписне свідоцтво. Вступні екзамени на навчання з відривом від виробництва проводяться з 1 по 20 серпня, без відриву від виробництва — з 15 травня до 20 серпня.

На всі факультети і спеціальності, крім груп технологічних спеціальностей загальнотехнічного факультету, вступники складають іспити з таких дисциплін: математики (письмово та усно), української або російської мови та літератури(твір), фізики.

При вступі у групи технологічних спеціальностей загальнотехнічного факультету іспити проводяться з хімії (усно), фізики (усно), математики (усно), української або російської мови та літератури (твір).

Особи, які закінчили середні учбові заклади з оцінками «п'ять» та «чотири» і мають в документах про середню освіту середній бал не менше 4,5 без округлень, при вступі на навчання з відривом від виробництва, в порядку експерименту, зараховуються на навчання за результатами складання двох іспитів (письмова математика та фізика) при одержанні не нижче 9 балів.

Нагороджені після закінчення середньої школи золотою чи срібною медаллю або особи, що закінчили середній спеціальний учбовий заклад чи профтехучилище з відзнакою, складають тільки іспит з математики (письмово), а вступники на технологічні спеціальності загальнотехнічного факультету — з хімії (усно). При складанні іспиту з оцінкою «п'ять» вони звільняються від дальшого складання вступних екзаменів, а при одержанні оцінки «чотири» допускаються до складання другого екзамена як учасники експерименту.

Зарахування до складу студентів на навчання з відривом від виробництва проводиться з 21 до 25 серпня, без відриву від виробництва — з 21 по 31 серпня, без відриву від виробництва — 21 по 31 серпня.

ПРИМІТКИ: Особи, які вступають до інституту в наступні після закінчення учбового закладу роки, повинні мати стаж роботи не менше 6 місяців за кожний рік, коли вони не навчалися.

Всі документи (крім про освіту) повинні бути датовані 1983 роком.

Адреса інституту: 286021 м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Приймальна комісія.

РЕКТОРАТ

ЕКРАН ДЛЯ КОЖНОГО ДОМУ

Телевізори третього покоління почали сходити з конвейєрів львівського об'єднання «Електрон». Ця модель, яка дістала назву «Електро-Ц265Д», має стати базою для телевізійних підприємств країни.

Уніфікований приймач розрахований на застосування кінескопів з розмірами екранів по діагоналі 51, 61 і 67 сантиметрів. Принципово нова конструкція електронно-променевої трубки забезпечує стабільність усіх її параметрів, більш яскраве зображення і краще відтворення кольорів.

Телевізор складено на сучасній елементній базі. Завдяки широкому використанню напівпровідників та інтегральних мікросхем його вага зменшена в півтора рази, а споживання електроенергії — майже втроє.

Створення нового апарата — результат співдружності львівських конструкторів із спеціалістами Москви, Ленінграда, Дніпропетровська. Їх спільні зусилля майже на рік прискорили початок випуску моделі. Технічну документацію на її виготовлення вже передано підприємствам Києва, Горького, Новгорода, Вітебська.

В. о. редактора
Г. ПОЛИВАНИЙ

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. ВЮ 04193. Зам. 2209.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 21 (101) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 27 травня 1983 року. | Ціна 1 коп.

СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ...

УСПІШНІСТЬ ПЛЮС ЯКІСТЬ

Здати літню екзаменаційну сесію з середнім балом 4,2 — таку мету поставив перед собою колектив нашої академгрупи. Зараз, в період здачі екзаменів, ми допомагаємо один одному. В групі чотири відмінники, а вісім студентів навчаються на чотири і п'ять. Першочергове завдання нашого колективу—значно збільшити кількість відмінників в групі. Цьому допомагає, як ми переконалися на власному досвіді, бригадний метод підготовки до занять.

Суть його полягє в тому, щоб допомогти відстаючим студентам опанувати всіма тими знаннями і навичками, які необхідні майбутньому спеціалісту. Робиться це приблизно так: спочатку формується бригада з числа 5—6 студентів. В її складі обов'язково є один відмінник навчання. Решта студентів — так званні «середняки», тобто ті, що навчаються на трійки або ж мають незадовільні оцінки.

На першому етапі кожен з них самостійно готується до занять і до екзаменів. Завдання ж відмінника чи того, хто навчається на чотири і п'ять, не лише самому підготуватись до здачі екзаменів, а стати, так би мовити, в роль екзаменатора, щоб в процесі підготовки до екзамену проводити спільні заняття з відстаючими у формі консультації, співбесіди.

Така практика набуває все більшого поширення в нашому інституті. Вона підтверджується нашим студентським життям, необхідністю постійно підвищувати рівень і якість знань.

Л. ОЛІЙНИК,
ст. групи 2ВЕ-79 енергетичного факультету.

Чудова і напрочуд дивна нинішня весна. Навіть старожили дивуються небувалому літньому теплу, погожим сонячним дням. Чарівна подільська природа манить людей до річок і озер, в розкішну тінь лісів і парків.

Тільки студентам в ці дні не до відпочинку. Для них знов настала відповідальна пора екзаменів.

Пора надій і хвилювань. Кожна сесія вимагає від студента особливого фізичного і розумового напруження, а воно під силу лише тому, хто сумлінно навчається протягом усього семестру і тепер лише повторює пройдений матеріал, щоб засвідчити свої знання на екзамені.

Фото нашого кореспондента Р. Кутькова.

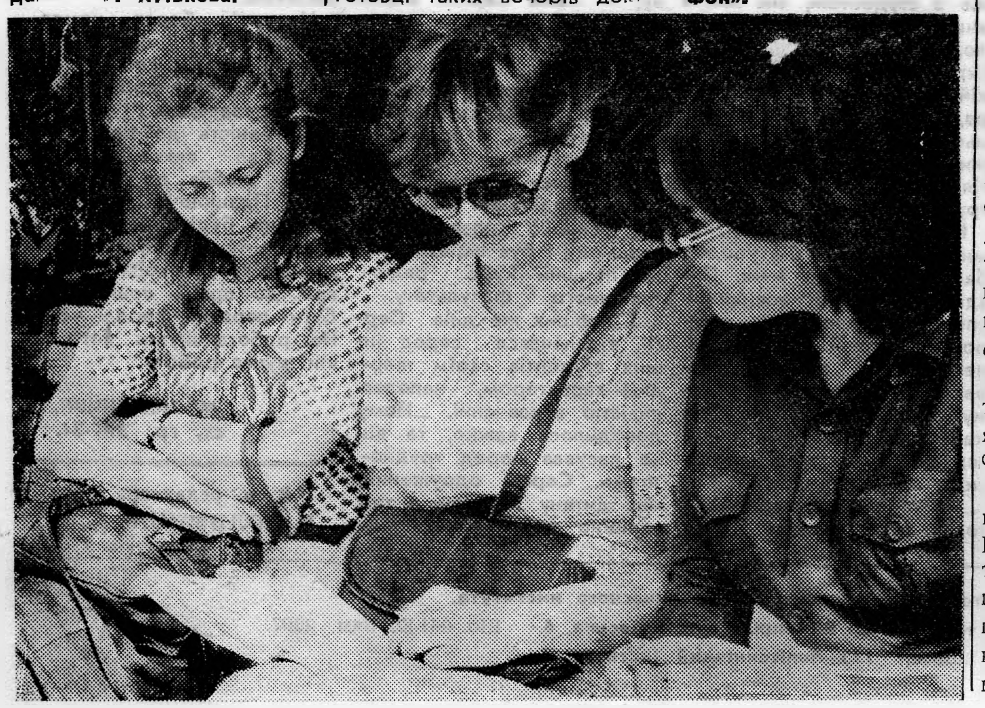

Звітують „Аргумент" і „Мікрофон"

Для кожного з 20 членів політклубу підготовка нової програми — процес творчий. З моменту народження самого задуму і до його сценічного втілення доводиться багато попрацювати. Збором і обробкою публіцистичного матеріалу займаються Ірина Голубєва, Вікторія Кабаненко, Віктор Козюк, Тетяна Савкова, Марина Молчанова, Антоніна Ючкова, Володимир Гук і Надія Климчук. Але текст сценарію не прозвучить зі сцени з тією виразністю, не схвилює глядача, якщо до нього не приєднаються музична фонограма, слайди, кінодокументи.

Цим в політклубі займаються Едуард Ярмош, Юрій Гетта, Михайло Ровинський, Олександр Макаренко, Віктор Кривицький та Олег Кучманюк.

За минулий рік проведено чотири політичних вечори, два з них — на виїзді в медичному та педагогічному інститутах міста. Підготовлено програми «Ліван: гнів і біль» та «Полум'я над Америкою».

Головна мета засідань політклубу «Аргумент» — передати глядачам почуття причетності до дій, що сьогодні хвилюють нашу планету. Ми прагнемо до того, щоб глядачі не тільки сприймали інформацію, а й щоб вона викликала у них певні емоції, формувала їхнє відношення до фактів. Для цього дуже важливо, щоб під час проведення такого вечора в залі панував певний настрій, а його заздалегідь формує реклама. Мабуть, усім добре запам'яталися афіші оформлені Ігорем Бондарським та Рітою Порхун.

Чимало зусиль при підготовці таких вечорів докладають члени політклубу Михайло Курносенко, Геннадій Енджієвський, Михайло Голубєв, Олександр Вітюк.

Отже, підготовка до вечорів — це колективна справа, яка вимагає від кожного з нас натхнення і самовіддачі. Та найголовніше, що спонукає політклубівців до творчості, це сам процес народження нового, здобутий зусиллями всіх разом і кожного зокрема. Мабуть, це і є джерелом того оптимізму, що панує в «Аргументі».

Не менш важливою справою для нашого колективу є участь у студентському театрі мініатюр «Мікрофон». Дуже сподобався нашим глядачам спектакль «Ох, студенти», а глядачі телешоу «Ми з вами десь зустрічались», присвяченого Дню радіо, мали нагоду посміятися над героями сатирично-гумористичних сценок з сьогоднішнього життя.

Активно працюють в театрі мініатюр Ігор Трухманов, Сергій Поліщук, Вадим Мороз, Анатолій Денисюк. Душею всього колективу є його режисер, аспірант кафедри КіВРА Євгеній Паламарчук.

У політклубу «Аргумент» і студентського театру мініатюр «Мікрофон» є і свої, поки що не вирішені проблеми. Найголовніша з них — це підготовка нової зміни, адже основу цих обох колективів на сьогодні складають студенти четвертого курсу. Отож запрошуємо усіх, хто хоче займатися цікавими справами.

ЛЕОНІД КРУПЕЛЬНИЦЬКИЙ,
член політклубу «Аргумент» і СТЕМа «Мікрофон».

ПЕРШІ УСПІХИ, ПЕРШІ РОЗЧАРУВАННЯ

ВЕСНЯНО-ЛІТНЮ СЕСІЮ В ІНСТИТУТІ РОЗПОЧАЛИ СТУДЕНТИ ЕНЕРГЕТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ. В ПЕРШИЙ ДЕНЬ ЕКЗАМЕН СКЛАДАЛИ ТРИ ГРУПИ. СЬОГОДНІ МИ ПОДАЄМО РОЗПОВІДЬ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА ГРИГОРІЯ ПОЛИВАНОГО ПРО ПЕРШІ УСПІХИ І НЕВДАЧІ.

Розуміння величі своїх завдань, глибокі знання, колективізм, єдність зусиль студентів і викладача при підготовці до екзамену продемонструвала група 2ЕС-79, що складала екзамен з електричної технології доцентові В. І. Кузьмінову, одному з пропагандистів і провідників бригадного методу навчання. Підготовка до екзамену тут почалась заздалегідь саме за таким методом. Академгрупа при цьому була розподілена на кілька мікрогруп, що складаються з її лідера (шефа) і підшефних. Шеф, тобто студент-відмінник, якому доручено довести до свого рівня 1—2 товаришів, відчуває відповідальність не лише за свої знання. На першому етапі підготовки він ліквідовує прогалини в них; підшефний при цьому виявляє слабкі місця в своїх знаннях, щоб потім при зустрічі з шефом на другому етапі мати можливість отримати консультацію.

На цьому етапі підготовка проходить вже спільно, підшефний намагається повністю використати ситуацію, щоб оволодіти знаннями і самому досягти вищого рівня і не підвести свого опікуна. Особливо добре попрацювали в цьому відношенні студенти М. Салямон, В. Бойко, М. Береговий, В. Аксюта, М. Марченко, тому й результати першого екзамена добрі. З 19 студентів цієї групи 8 одержали п'ятірки, 7 — четвірки і лише четверо склали екзамен на «задовільно».

На прикладі цієї групи можна впевнено стверджувати, що бригадний метод підготовки до занять, заліків і екзаменів цілком оправдовує себе і дає можливість сповна використовувати резерви підвищення загальної успішності, її якість.

Групи 2ЕСС (екзаменатор Н. В. Улітич) і 2ЕС-80 (екзаменатори доценти В. С. Король, Є. І. Аніщенко) складали в цей день екзамен з електричних частин станцій і підстанцій.

Специфіка цього екзамену в тому, що студенти здають теоретичний матеріал, не ознайомившись з матеріальною частиною на практиці, але протягом цілого семестра лекції з цього курсу читались на високому науково-теоретичному рівні. Крім того, сучасне обладнання майстерень і лабораторій, доброзичливість і вимогливість викладачів давали можливість кожному студенту повністю показати свої знання, проявити ерудицію в суспільних питаннях.

Проте в групі 2 ЕСС-80 з 22 студентів 4 не були допущені взагалі до екзаменів через заборгованість з інших предметів, і серед них (як не парадоксально) староста групи Олександр Маладика. Тому й не дивно, що перший екзамен для цієї групи виявився далеко невтішним. І хоча обійшлось тут без «двійок», ту більшість задовільних оцінок ніяк не можна вважати хоча б умовно нормою для цього молодіжного колективу.

Екзаменатор Н. Улітич сказала, що навіть під час екзамену студенти групи порушували дисципліну.

Рахунок першим «двійкам» розпочала на цій сесії група 2ЕС-80. Студент А. Сас, зокрема, не зміг відповісти не лише на суто технічні питання, а й розповісти про перспективи розвитку енергетики на Україні в XI п'ятирічці.

Перший день сесії, як бачимо, приніс перші радощі і перші розчарування. То ж варто, не гаючи часу, зробити детальний аналіз по кожній групі, надати справжню допомогу кожному відстаючому студенту. Особлива роль в цій виключно важливій справі відводиться штабам сесії, які діють на кожному факультеті, курсі, і відділенні. Варто по-справжньому налагодити роботу груп взаємодопомоги, здійснювати суворий контроль за роботою консультпунктів.

Здати сесію на успішно і при високій якості — головне завдання всього колективу інституту.

НОВЕ В ЗАКОНОДАВСТВІ

Комуністична партія і радянський уряд постійно приділяють увагу удосконаленню радянського законодавства. В умовах соціалістичної дійсності—це природний процес, який обумовлюється практикою, потребами економічного і громадського життя.

Виконуючи рішення XXVI з'їзду КПРС, послідуючих Пленумів ЦК про дальше зміцнення соціалістичної законності, Президія Верховної Ради СРСР прийняла Укази, у відповідності з якими Президія Верховної Ради Української РСР внесла ряд змін і доповнень у законодавство республіки.

Новими законодавчими актами посилена кримінальна відповідальність за крадіжки державного, громадського або особистого майна з проникненням в приміщення. Скажімо, якщо злодій проник у квартиру і пограбував її, то раніше він вироком суду позбавлявся волі до двох років. Тепер же крадіжка особистого майна за цих же обставин карається позбавленням волі до семи років, а крадіжка державного або громадського майна з проникненням у приміщення чи інше сховище — до восьми років позбавлення волі.

Разом з тим посилена адміністративна відповідальність за дрібні крадіжки державного або громадського майна. Особа, яка скоїла дрібну крадіжку при умові, якщо її дії не тягнуть кримінальної відповідальності, то вона підлягає адміністративному покаранню у вигляді штрафу від двадцяти до ста карбованців або виправних робіт на строк від одного до двох місяців.

Є чимало випадків, коли особи, що відбули строк покарання за крадіжки та інші зловживання і були позбавлені права займати відповідну посаду, знову влаштовувались на роботу і допускались до матеріальних цінностей, і все це проходило безкарно. Тепер за таке порушення передбачена кримінальна відповідальність. Вона стосується не тільки шахраїв, які прагнуть знову влаштуватись на «тепле» місце, а й тих, хто приймає їх на роботу.

Суворіші міри покарання передбачені за неодноразову спекуляцію, за спекуляцію у великих розмірах, або при інших обставинах, які збільшують вину. Наприклад, особа, яка раніше уже була судима за цей злочин або скоїла його у великих розмірах, тепер може бути покарана позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.

Підвищена відповідальність за угон транспортних засобів. Суворіше будуть каратися повторні злочини. Новим законодавством передбачено максимальне збільшення строку виправно-трудових робіт з одного до двох років за окремі види менш небезпечних злочинів.

Крім цього, максимально збільшено розмір штрафів до трьохсот карбованців, а за злочини з метою наживи — до тисячі карбованців.

Було б глибокою помилкою зводити зусилля боротьби з злочинністю тільки до встановлення суворих мір покарання. Серед осіб, які притягаються до кримінальної відповідальності, є такі, що спіткнулись, скоїли незначний злочин вперше. Звичайно, що й покарання повинні прийматися до них з врахуванням характеру злочину та особи, яка його вчинила.

Саме з погляду на це і внесені деякі зміни і доповнення до кримінального кодексу, причому вони спрямовані на покращення практики запобігання правопорушень і перевиховання засуджених, на посилення в цій справі ролі державних органів, громадськості та трудових колективів.

Новими законодавчими актами передбачена відстрочка виконання вироку не тільки до неповнолітніх, як це було раніше, але й повнолітніх осіб. Це можуть бути особи, які вперше засуджені до позбавлення волі на строк не більше як до трьох років, якщо суд визнає можливим їх виправлення і перевиховання без ізоляції від суспільства. Відстрочка не може застосовуватись до тих осіб, які засуджені за важкі злочини.

Суд може зобов'язати засуджено з відстрочкою вироку влаштуватись на роботу або навчання, не міняти без згоди органу внутрішніх справ місця проживання, пройти курс лікування у випадку зловживання спиртними напоями або наркотиками.

Коли ж засуджений буде порушувати громадський порядок, трудову дисципліну, суд може скасувати відстрочку і направити особу у виправно-трудову колонію.

Істотні доповнення внесені до правової норми і про умовне засудження.

Передбачено посилення контролю за поведінкою умовно засуджених з боку громадських організацій і трудових колективів за місцем роботи. Коли громадянин порушить дане суду слово, то за клопотанням громадської організації або трудового колективу умовне засудження може бути скасовано, а засуджений направлений для відбуття покарання у вигляді позбавлення волі або виправних робіт.

Поряд з цим підвищена роль громадських організацій і трудових колективів в справі перевиховання і виправлення засуджених до виправних робіт, посилюються правові засоби на їх поведінку. Якщо засуджений до виправних робіт за місцем своєї роботи ухиляється від відбуття міри покарання, то за поданням органів внутрішніх справ або за клопотанням громадської організації чи трудового колективу така особа може бути направлена для відбуття покарання з відривом від основної роботи. А якщо й надалі особа ухиляється від відбуття покарання, то виправні роботи можуть бути замінені позбавленням волі на той же строк.

Посилені міри громадського впливу і до так званих «несунів». Особи, які скоїли дрібну крадіжку державного або громадського майна, поряд з кримінальною і адміністративною відповідальністю частково або повністю позбавляються премій за підсумками року, пільгових путівок, можуть бути перенесені в черзі на отримання квартири. Ці міри застосовуються адміністрацією підприємства, установи, організації при погодженні з профспілковим комітетом.

Указом Президії Верховної Ради УРСР посилена відповідальність за бродяжництво, жебрацтво та ведення іншого паразитичного способу життя.

Крім цього ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР зобов'язали партійні, державні і громадські організації повести рішучу боротьбу з такими особами, посилити виховну роботу, особливо серед молоді.

Керівникам підприємств, організацій запропоновано влаштовувати і закріпляти в трудових колективах осіб, яким виконкоми місцевих Рад сприяють у трудовлаштуванні, створювати їм необхідні житлові і побутові умови, організовувати професійне навчання, проводити з ними виховну роботу.

У відповідності до вимог закону про звільнення такої особи до закінчення річного строку з дня влаштування на роботу керівники підприємства зобов'язані в трьохденний строк сповістити відповідному виконкому та органу внутрішніх справ.

Отже, зміни і доповнення, внесені в законодавство, направлені на підвищення дієвості мір покарання, покращення практики попередження правопорушень і перевиховання засуджених, на посилення ролі громадськості і трудових колективів в цій справі.

Г. КРИВОРУЧКО,
заступник прокурора області.

«Який ти, комсомольський вожак!»—так називалась стаття заступника секретаря комітету ЛКСМУ інституту Юрія Левикіна, видрукувана в третьому випуску студентського клубу «Обрій».

Започатковуючи нову рубрику газети «Трибуна комсомольського активіста», редакція багатотиражки звернулась з проханням до всіх секретарів комсомольських бюро факультетів, групкомсоргів, рядових членів ВЛКСМ створити колективний портрет сучасного комсомольського вожака.

Численна пошта свідчить про актуальність піднятого питання.

Портрет комсомольського активіста

ГОРДІСТЮ всього нашого факультету є староста групи 2ПЦБ-79, член КПРС Василь Шкуропат.

Закінчивши з відзнакою Калинівський технологічний технікум, він відслужив службу в лавах Радянської Армії, а в 1979 році вступив до нашого інституту. Василь не тільки відмінник навчання, а й активний учасник громадянського життя факультету. Він секретар комсомольської організації четвертого курсу інженерно-будівельного факультету. Набуті знання і навички професії інженера-будівельника Шкуропат практично закріплює під час літнього трудового семестра. Він працював уже на будовах Вінницької і Тюменської областей. Студенти нашого факультету не раз виявляли Василю велике довір'я і честь — він обирався комісаром студентських будівельних загонів. В даний час Василь Шкуропат поєднує навчання з роботою в обласному штабі СБЗ, працюючи на посаді інструктора з техніки безпеки.

В. Шкуропат — чесна, принципова і добросовісна людина. Він служить взірцем для кожного з нас.

І. РОМАНЕНКО,
студентка гр. 2ПЦБ-79,
член комсомольського бюро факультету

ТРИ роки поруч з нами навчається Людмила Семеренко. Здається, зовсім недавно закінчила вона школу № 1 міста Могилева-Подільського, де на випускному вечорі їй вручили атестат з відзнакою і золоту медаль.

Людмила бере активну участь в громадському житті групи і курсу. Вона групкомсорг. І в тому, що група вийшла переможцем в соціалістичному змаганні на честь 113-річниці з дня народження В. І. Леніна, є велика заслуга нашого групкомсорга.

Людмила — старанна, працелюбна студентка, завжди приймає участь в предметних олімпіадах, готує доповіді з суспільних наук.

Комсомолка Семеренко активна, ініціативна, принципова, сповнена високої відповідальності за доручену справу, постійно працює над підвищенням свого ідейно-політичного рівня, навчаючись в системі комсомольської політосвіти.

Людмила дорожить честю свого колективу. Навчаючись на чотири і п'ять, допомагає й іншим.

Ю. ГНІП,
ленінський стипендіат.

МЕНІ хочеться розповісти про свою подругу Надію Мозуль, студентку групи ЗЕОМ-80. На перший погляд це звичайна дівчина, та це лише так здається.

Надія закінчила Селищанську середню школу в Тиврівському районі. Рік працювала в рідному колгоспі, готуючись водночас до вступу в інститут.

Зараз вона на третьому курсі факультету автоматики і обчислювальної техніки. Не стоїть вона осторонь громадських справ. Надія очолює раду ленінської кімнати першого гуртожитку, член деканату на громадських засадах кафедри В Т, ще й до того ж захоплюється спортом, музикою (грає на гітарі і акордеоні).

Нинішнім літом Надія очолюватиме студентський будівельний загін «Алгоритм», який працюватиме в селі Стратіївці Чечельницького району на будівництві школи.

Про Н. Мозуль можна розповідати багато, та на закінчення хочу сказати, що її відрізняє активна життєва позиція, непримиренність до недоліків.

Хочеться, щоб таких студентів було у нас побільше.

С. РЕДЬКІНА,
студентка гр. 1 ЕОМ-81.

ТЕТЯНА Вихованюк приїхала вчитися в наш інститут з м. Самбора Львівської області. Зарекомендувала себе добросовісною, працелюбною студенткою. Наполегливо оволодіває знаннями. Всі три роки навчається лише на четвірки і п'ятірки, допомагає в навчанні своїм однокурсникам. Вона член комсомольського бюро групи, відповідає за роботу навчально-виховної комісії, принципова і самокритична.

Віктор Островський родом з Шепетівки Хмельницької області. Навчається теж в нашому інституті. Вчиться на відмінно, користується заслуженим авторитетом серед студентів і викладачів.

Віктор також комсомольський активіст, член комсомольського бюро групи, відповідає за роботу спортивного сектора, а в складі комсомольського бюро курсу він координує роботу студентського науково - дослідного сектора. Крім того бере активну участь в роботі студради гуртожитку № 2.

— Надійний товариш, готовий в будь-яку хвилину прийти на допомогу іншим, — так характеризують його всі ті, хто його знає і з ким він навчається.

НАТАЛІЯ КЛОЧКО,
секретар комсомольського бюро машинобудівного факультету,
ленінська стипендіатка

ХОЧУ познайомити читачів з студентом, чиє життя вчить нас мужності і холоднокровності, доброті і скромності. Завжди спокійний і водночас життєрадісний. Здається, що у нього невичерпна енергія життя. Мова йде про Сергія Завроцького, студента групи ЗРТ-81.

Коли я вперше познайомився з ним, моїм уподобанням не було меж. Поєднуючи в собі зовнішній спокій з душевною добротою, Сергій має щось незвичне в своєму характері, властиве лише йому одному. Незвичність ця характеризується його надзвичайними організаторськими здібностями.

— Моє покликання в тому, щоб завжди бути корисним своєму суспільству, — каже Сергій. В цьому весь зміст його життя.

В 1977 році Сергій закінчив школу і виявив бажання вчитися в профтехучилищі. Після служби в армії вирішив поповнити свій технічний рівень знань. Поступив на підготовче відділення ВПІ, потім успішно склав вступні екзамени і був зарахований на перший курс радіотехнічного факультету.

З перших же днів Сергій відзначався серед інших студентів своїм твердим характером, наполегливістю в навчанні. Йому доводилось важко, та він не пасував перед труднощами. Сергій одружений, має дитину і разом з тим успішно поєднує відмінне навчання з громадською роботою.

На своїх зборах комсомольці групи одностайно обрали Сергія своїм вожаком. З цим дорученням він справляється успішно. Прилученість до праці з дитинства виховувала в ньому любов до прекрасного. Працюючи у складі СБЗ на будівництві 5-го гуртожитку, Сергій завжди виділявся своїм поривом до праці, прагненням бути першим серед усіх. Не робота шукає його, а він шукає роботу.

М. ЧЕРВІНЧУК,
ст. гр. ЗРТ-81.

В. о. редактора
Г. ПОЛИВАНИЙ

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 05142. Зам. 2297.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 22 (102) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 3 червня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Сесія, сесія, сесія...

ЕКРАН СЕСІЇ

ПОВІДОМЛЕННЯ З ФАКУЛЬТЕТІВ

ФАОТ

Завершується літня екзаменаційна сесія у студентів третього і четвертого курсів. На кінець травня кращих показників у навчанні домігся факультет автоматики і обчислювальної техніки. Абсолютна успішність і якість навчання тут становить відповідно 96 і 82 проценти.

Передовиками соціалістичного змагання на ФАОТі по праву називають колективи академічних груп 1ЕОМ-79 (староста С. Лободзинська), 2 ЕОМ-79 (староста С. Білан), 2 АТ-80 (староста І. Онищук), 4 АТ- 80 (староста В. Джуган).

РАДІОТЕХНІЧНИЙ

Серед іноземних студентів, які навчаються на радіотехнічному факультеті, найкраще здають сесію юнаки та дівчата острова Свободи. Кубинка Сьєра Мартінес Бласса, наприклад, вже склала на відмінно три екзамени. По дві п'ятірки і одній четверці мають на своєму рахунку Франціско Ернандес та Флорес Лопес Маріано.

Три п'ятірки з'явилось в заліковій книжці малійського студента Куате Мамаду (група 2 РТ-80). В цій же групі навчається Насер Салем Саїд Бамохрем з Народної Демократичної Республіки Йемен. Два екзамени він склав на 5 і один на 4.

МАШИНОБУДІВНИЙ

Першість на екзаменах по факультету утримують поки що четверокурсники. 27 з них вже склали два екзамени на «відмінно». Першість в соціалістичному змаганні утримує академгрупа 2 ТМ-79. Більшість студентів цієї групи склали два екзамени на 4 і 5. З них лише двоє мають по одній трійці.

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ

Кращою на факультеті визнано групу 2 ЕСС-79. Середній бал двох перших екзаменів становить 4,55. З 22 студентів п'ятірки одержали 13 чоловік, решта четвірки і одну трійку.

Особистим прикладом

Для більшості вихованців інституту сесія — звичайне і буденне студентське життя. Позаду лабораторні роботи, останні заліки, і ось тепер настав час екзаменів.

Більшість студентів з усією відповідальністю готувались до цього випробовування. Серед них і улюбленець нашого факультету Микола Бичок. Навчається він на другому курсі в групі 3 РТ-81.

Коли Коля вчився на першому курсі, він очолював сектор навчання. До кожного відстаючого студента було закріплено шефа. Це в значній мірі дисциплінувало всю групу, підвищило успішність. Зменшилась і кількість пропусків занять.

За результатами першої сесії група вийшла на друге місце по курсу. Та на досягнутому не зупинялись.

Зимову сесію склали успішно, з найвищим балом по курсу. Зараз Микола очолює культмасовий сектор. З його ініціативи ми не раз здійснювали туристські подорожі, організовували цікаві дискусії, зустрічі з митцями.

Приймаючи участь в студентському турі опімпіади з теорії основ електротехніки, Микола Бичок зайняв перше місце, а потім з такою ж впевненістю захищав честь нашого інституту на республіканській олімпіаді в м. Харкові.

Дві сесії підряд Коля здав на «відмінно». То ж побажаємо йому й надалі успіхів у навчанні, молодечого запалу і творчого натхнення.

Микола ЧЕРВІНЧУК,
ст. групи 3 РТ-81.

РОСТЕМО ІДЕЙНО ЗАГАРТОВАНИМИ

Кожен ранок в інституті починається з огляду міжнародних подій та подій внутрішнього життя країни. Перед нами виступають викладачі вузу. Ми, студенти, проводимо на кураторських годинах в академгрупах, на семінарських заняттях з суспільних дисциплін не лише політінформації, а й готуємо доповіді на міжнародні теми, про політику роззброєння, яку проводить наша миролюбива держава.

В інституті діє організована парткомом і комітетом комсомолу школа молодого лектора, яка допомагає нам в ідейному загартуванні. Жаль лише, що не всі комсомольці навчаються в цій школі.

Ми, молоді, вчимося жити і працювати у комуністів, переймаємо їх досвід, зустрічаючись з ними під час занять комсомольського активу в Будинку політосвіти обкому Компартії України.

Велику роль в підвищенні ідейно-політичного рівня студентів відіграє самостійна робота по підготовці до семінарських занять з суспільних наук, вивчення творів класиків марксизму-ленінізму, матеріалів з'їздів і пленумів нашої партії і ленінського комсомолу.

Ірина РОМАНЕНКО,
студентка гр. 2ПЦБ-79, член комсомольського бюро інженерно-будівельного факультету, кандидат в члени КПРС.

ЛІТНЯ ЕКЗАМЕНАЦІЙНА

Хто прагне відмінно вчитися, той завжди знаходить для цього і час, і місце. Бо й справді готуватися до екзаменів можна самостійно вдома, чи навіть ось так на лавочці в затишному скверику (фото внизу зліва), або ж колективно в аудиторії, лабораторії як ось ці юнаки з групи 5-ТМ-81 машинобудівного факультету.

З першого червня розпочалась екзаменаційна сесія на 1 та 2 курсах стаціонару. Студенти старших курсів денного, вечірнього і заочного навчання вже вийшли на державний захист дипломних проектів.

Ректорат приділяє велику увагу виконанню плану підготовки і випуску спеціалістів. Цьому передувала велика підготовча робота. На всіх факультетах і відділеннях, зокрема, проведено збори по організації підготовки до захисту дипломних проектів, затверджено їх теми, за кожним випускником закріплено керівників. Навчальний відділ інституту постійно контролює хід підготовки студентів до захисту дипломних проектів.

У студентів третього і четвертого курсів екзаменаційна сесія вже завершується. Ректорат інституту приділяє повсякденну увагу організації ходу і здачі академгрупами переводних екзаменів. Першість серед факультетів як по загальній успішності так і по її якості утримує ФАОТ Низькі показники мають студенти радіотехнічного факультету. Абсолютна успішність тут 84,5, процента, якість навчання — 53,3 процента.

Ректорат інституту висловлює занепокоєння результатами деяких груп, які дали низьку абсолютну успішність при поганій якості навчання. До таких груп відносяться 3 ЕПП-80 (староста Л. Латушкіна); 4 АТ-79 (староста Г. Олійник); 1 РТ-79 (староста С. Смірнов); 3 ПЦБ-79 (староста М. Шевчук) та деякі інші.

Це ще раз засвідчує те, що до екзаменів слід готуватися заздалегідь, тобто протягом усього навчального семестру і року.

У нас в інституті поширюється передовий досвід підготовки до екзаменів — бригадний метод навчання. Необхідність впровадження його в кожній академгрупі диктується нашим повсякденним життям. Завдання деканатів ретельно вивчити новий мотод навчання, його переваги і можливості, зробити все можливе, щоб цей досвід став надбанням кожного студентського колективу.

В ці дні варто посилити роботу всіх штабів сесії і консультпунктів, організувати по-справжньому дійове суперництво між академгрупами за підвищення загальної успішності та якості навчання.

Ректорат сподівається, що і дипломники, і студенти молодших курсів докладуть всіх зусиль, з честю виконають поставлені перед ними завдання.

М. СИНЕЛЬНИК,
начальник навчального відділу.

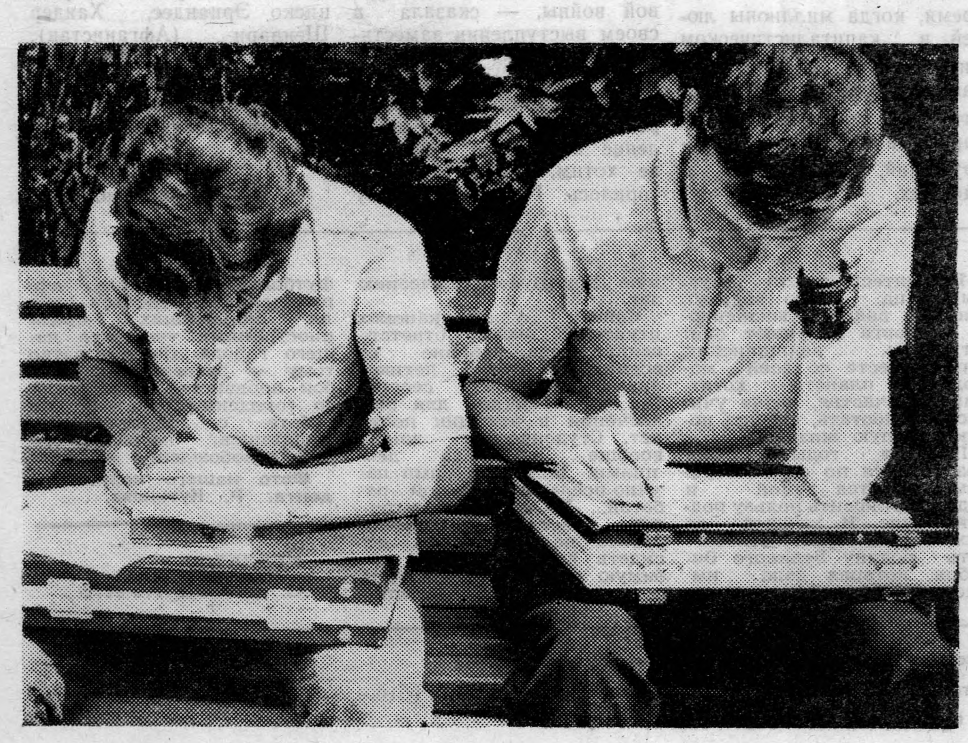

ПЕРЕД ВИХОДОМ В САМОСТІЙНЕ ЖИТТЯ

Прийшла пора дипломного проектування і звіту перед державою у випускників нашого інституту.

Дипломні проекти — це не просто чергові іспити на зрілість, на відповідність рівню кваліфікації сучасного інженера, це й перша для більшості студентів творча робота. Як в будь-ячій творчості, тут необхідно, крім набутої суми знань, використати, розкрити свою індивідуальність, свій почерк.

У нас, на радіотехнічному факультеті, існує традиція — однією з головних якостей дипломного проекту є його творча індивідуальність. Я разом з студентом А. Шевцовим працював над розробкою медичної теми «Автоматичний пристрій офтальмологічного контролю», що дуже зацікавила нас. Оригінальні розробки О. Моргунова, А. Жарлінського, Д. Деми, М. Купрія, О. Іванова, І. Рекунова присвячені актуальним темам сучасного виробництва.

Наше покоління може пишатися тим, що ми розробляємо основи техніки XXI століття, а це вимагає від нас бути майстрами своєї справи.

Технічна грамотність, конструкторський підхід до вирішення завдань, творча ініціатива характеризують справжнього сучасного інженера. Всі ці якості властиві нашим кращим випускникам С. Кравченко, А. Красиленку, Д. Демі, В. Задорожному та іншим.

При підготовці дипломної роботи студент вирішує різноманітні питання —технічної і конструкторсько-технологічної підготовки виробництва, організаційно-економічні, охорони праці тощо.

Вміння широко охопити питання проектування відрізняє сучасного інженера; комплексний творчий підхід необхідний кожному випускникові.

Нам є у кого переймати досвід. Наші науково-технічні керівники, консультанти з спеціальності — талановиті інженери, мають достатній досвід і знання для того, щоб передати нам свою майстерність. За це хочеться подякувати викладачам кафедри радіотехнічних пристроїв В. Коваленкові, С. Куркову, О. Дрючину, С. П'ятіну та іншим.

Захист дипломних проектів на РТФ починається у червні. Більшість дипломників готові захиститись на звання інженера, і це яскраво підтверджує відповідальне відношення наших дипломантів до справи.

Звичайно, кожному із нас хочеться, щоб його робота була відзначена і належно оцінена та впроваджена у виробництво.

Але ми, мабуть, пізнали ще не всі таємниці своєї професії. Вони сповна відкриються перед нами в процесі роботи на виробництві.

С. МЕДВЕДЄВ,
студент групи 3РТ-78.

Страница для иностранного студента

ПУТЬ НЕЗАВИСИМОСТИ И ПРОГРЕССА

25 мая 1963 года руководители 30 африканских стран подписали Устав Организации африканского единства (ОАЕ). Рождение одного из крупнейших в мире региональных объединений государств стало знаменательным событием в истории современных международных отношений. Народы континента во всеуслышание заявили о неотъемлемом праве самим, без вмешательства извне, решать свои дела. Эта дата ежегодно отмечается как День освобождения Африки.

«Свобода, единство, социальный прогресс» — этот девиз определяет ныне жизнь более 50 стран африканского континента. Перемены на африканской земле впечатляющи. Всего три независимых государства насчитывалось там в 30-е годы, девять — в 1959 году, сразу 17 добавилось в памятном 1960-ом. На континенте, где два десятка лет назад царили невежество и отсталость, появились новые заводы и фабрики, кооперативы и госхозы. Вчетверо больше африканцев теперь сидят за партами, в восемь раз — учатся в вузах.

В осложнившейся обстановке отмечают африканские народы в этом году День освобождения Африки и 20-летие ОАЕ. Империалистические силы во главе с США задались целью дестабилизировать положение на континенте, превратить его в заповедник угнетения и грабежа, в арену конфронтации, опутать страны Африки сетью военных баз. Зловещая тень Сенткома — так называемого центрального командования, которое призвано подчинить воле Уолл-стрита обширную зону мира, упала и на Африку. На нее нацелены «силы быстрого развертывания». Администрация Рейгана спустила с цепи на «прифронтовые» государства своего «друга и союзника» — расистскую ЮАР. Но основной удар реакция пытается нанести по африканскому единству. Империалистические круги обозлены успехами африканских народов в строительстве новой жизни и в ярости стремятся любыми средствами вновь принудить их в поте лица гнуть спину на монополии. Но теперь иные времена. С 1960 года, который известен во всем мире как Год Африки, народы континента осознали свои силы и возможности и полны решимости отстоять свою независимость, добиваться осуществления высоких целей ОАЕ.

Деятельность ОАЕ направлена на воплощение в жизнь записанной в Уставе организации задачи — содействовать развитию единства и солидарности африканских государств. На сессиях Ассамблеи глав государств и правительств стран-членов ОАЕ были приняты решения, способствующие защите суверенитета и территориальной целостности, укреплению политической независимости молодых государств, их экономическому освобождению путем развития базовых отраслей промышленности и сельского хозяйства.

Достижение африканскими народами политической независимости и образование ОАЕ расчистили дорогу отношениям дружбы, равенства и взаимовыгодного сотрудничества между африканскими и социалистическим государствами. На континенте рассматривают сотрудничество с СССР и другими социалистическими странами как надежный фактор стабильности, мира и прогресса.

Советский Союз оказывает странам Африки содействие в строительстве около 500 объектов. 280 из них уже сданы в эксплуатацию.

Иной характер носит так называемая «помощь» западных стран. У них одна забота: как удержать в руках барыши, наживаемые на эксплуатации народов? Прибыли транснациональных корпораций Запада в Африке в 2—5 раз больше, чем в США и Западной Европе. Из Африки в капиталистический мир перекачивается ежегодно 25 миллиардов американских долларов. Только за счет переманивания африканских квалифицированных кадров США получили прибыль в сумме более 3,7 миллиарда долларов.

Для того, чтобы сохранить подобное положение, силы империализма, как пишет эфиопская газета «Серто адер», «предпринимают попытки расколоть ОАЕ и народы континента по этническому, языковому, расовому, географическому и другим признакам, натравить страны друг на друга». На днях американская газета «Крисчен сайенс монитор» опубликовала секретный документ госдепартамента США по поводу деятельности ОАЕ, разосланный «выборочно некоторым африканским правительствам». Из него видно, кто более всего добивается раскола всеафриканского единства и непосредственно замешан в срыве двух попыток созвать в Триполи сессию Ассамблеи ОАЕ. Эта «памятная записка» содержит, например, непрошенные советы, кого африканцам следует избирать председателем и генеральным секретарем ОАЕ. Госдепартамент прямо угрожал, что не будет считаться с невыгодными ему решениями форума африканских государств по Намибии, Западной Сахаре, демилитаризации Индийского океана и другим вопросам.

С какими только трудными ситуациями не сталкивалась независимая Африка за минувшие 20 лет! Гражданская война в Нигерии, агрессия ЮАР против Анголы и вооруженные акции расистов против «прифронтовых» государств, конфликт в районе Африканского Рога, вторжение иностранных наемников в Бенин и на Сейшелы, заговоры ЦРУ США против Ганы, Мозамбика, Замбии и других стран — вот далеко не полный перечень пережитого народами континента.

В большинстве случаев империалистическим кругам не удавалось достичь замыслов потому, что этому препятствовала сплоченность ОАЕ. Сейчас Запад стремится углубить экономическое закабаление африканских стран, затянуть урегулирование в Намибии, потворствует разгулу рассизма в ЮАР. Однако совершенно ясно, что решение проблем континента зависит от монолитности и единства независимой Африки во всех жизненно важных вопросах.

Сплоченность африканских народов была и остается испытанным орудием в борьбе за самостоятельность, за экономический и социальный прогресс.

Советский Союз всегда выступал и выступает за национальную независимость всех африканских народов, оказывая многим странам континента политическую и экономическую помощь. Советский Союз подготовил почти 200 тысяч африканских специалистов и квалифицированных рабочих.

(Статья подготовлена по материалам центральной прессы).

25 МАЯ в актовом зале Винницкого политехнического института состоялся торжественный вечер, посвященный Дню освобождения Африки. Здесь собрались посланцы африканского континента, обучающиеся в Винницких политехническом и медицинском институтах, техникуме мясной и молочной промышленности, студенты и гости города и области.

Вечер открыл секретарь городского совета по работе с иностранными учащимися В. Шумарин.

С докладом «Двадцать лет по пути независимости и прогресса» выступила секретарь городского комитета ЛКСМУ Е. Киричева.

— Советский народ, наша молодежь, — сказала т. Киричева, — проявляют последовательную интернационалистскую солидарность с народами Африки, ее молодежью и студентами. Всеафриканский союз студентов (ВАСС) рассматривает это как конкретное проявление глубоких исторических уз, которые связывают борьбу за социализм и национальное освобождение, о которых говорил и которые предвидел вождь мирового пролетариата В. И. Ленин. Но сегодня сильнее, чем когда-либо после второй мировой войны человечеству угрожают экспансионистские силы империализма. Возглавляемый ультрареакционными экстремистскими кругами военно-промышленного комплекса, американский империализм под влиянием глубокого экономического кризиса, а также серьезных политических поражений, неистово бьет в барабаны войны. В то время, когда миллионы людей в капиталистическом мире живут в нищете, умирают от голода, США тратят сотни миллиардов долларов на наращивание вооружений, в том числе и ядерных.

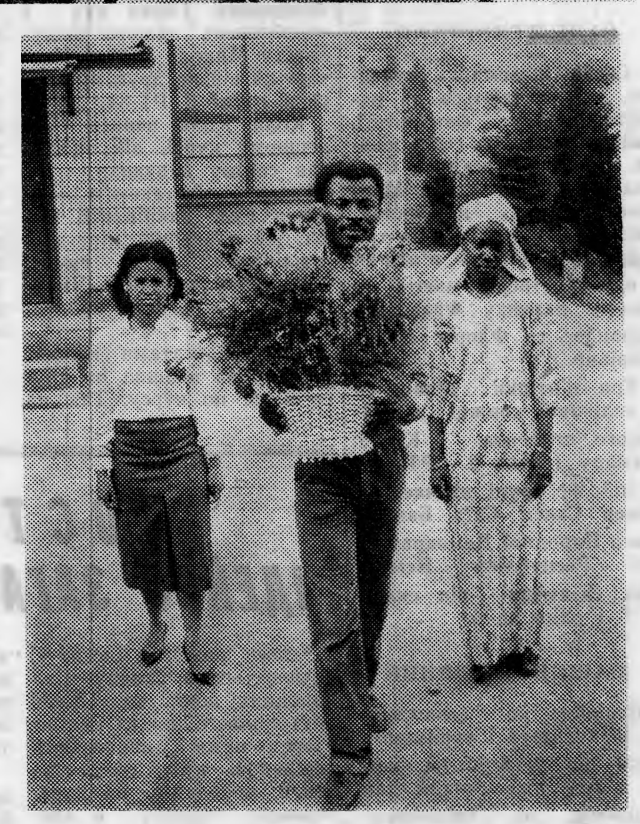

Право возложить корзину с цветами к бюсту В. И. Ленина, установленному в вестибюле ВПИ, было продоставлено лучшим студентам африканского континента, обучающимся в политехническом и медицинском институтах города и в техникуме мясной и молочной промышленности.

Над миром нависла реальная угроза третьей мировой войны, ядерной катастрофы. И как бы реакционная пропаганда ни уверяла в возможности «ограниченной ядерной войны», очевидно, что такая война не может быть «ограниченной», она будет всеразрушающей.

—Моя Родина потеряла 20 миллионов сыновей и дочерей в годы второй мировой войны, — сказала в своем выступлении заместитель секретаря комитета ЛКСМУ Винницкого мединститута Любовь Пономарева. — Мы, молодое поколение советского народа, не хотим, чтобы это повторилось. Нет неофашизму и апартеиду, рассизму и человеконенавистничеству!

Молодость всего земного шара чувствует свою ответственность за спасение мира, за национальное освобождение народов, за демократию и социализм.

Студентов африканского континента горячо приветствовали ученик 10 класса средней школы № 8 г. Винницы Игорь Иванюк, кубинский студент Франциско Эрнандес, Хаядер Шенвари (Афганистан), студенты Палестины и других стран.

Вечер закончился большим праздничным концертом.

С. ФЕДОТОВ,
наш корреспондент.

Вглядитесь в эти смуглые лица (фото вверху). Сколько радости, жизненного восторга излучают они! Студенты африканских стран вместе со всей молодежью планеты хотят мира и счастья, хотят учиться и работать, строить новую светлую жизнь.

Пройдут годы, они разъедутся по своим странам, вернутся домой и будут приносить пользу родной земле. И каждый из них всегда будет вспоминать родину Великого Октября, которая дала им высшее образование, крепкую дружбу студенческих лет.

Сейчас у африканских студентов очень ответственная пора, наравне со всеми они сдают летнюю экзаменационную сессию. Так что времени для развлечений в эти дни почти нет. Студенческая жизнь вообще насыщена лекциями, коллоквиумами, научно-исследовательской работой... Но если уж выпадет свободная минута, ребята не откажутся посидеть вместе, спеть любимую песню или погонять на стадионе мяч. Кстати, футбольная команда африканских студентов одна из сильнейших среди иностранных учащихся нашего города. Свидетельство тому — завоеванный кубок первенства, проводимого городским советом по работе с иностранными учащимися, посвященного Дню освобождения Африки.

Фото нашего корреспондента. Р. Кутькова.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 00109. Зам 2369.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 23 (103) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 10 червня 1983 року. | Ціна 1 коп.

АБІТУРІЄНТ—83

СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ

В твоїх руках, юний друже, спеціальний випуск студентської багатотиражної газети «За інженерні кадри», яка видається у Вінницькому політехнічному інституті. Випуск цей присвячується випускникам середніх шкіл, тобто вам, юні друзі. Мета його — дати вам можливість вибрати собі улюблену професію, адже не секрет, що випускнику школи інколи важко визначитись в житті.

В цьому році трьохмільйонна армія випускників середніх шкіл країни роз'їдеться на ударні будови п'ятирічки, працюватиме в рідних колгоспах і радгоспах... Ті ж, хто вирішив вчитися, вступатимуть до вузів і технікумів.

Дорога у вищу школу у нас відкрита для всіх, але це не значить, що вступити на неї людина може, не доклавши ніяких зусиль. Глибокі знання — своєрідна «перепустка» до вузу. Вони ж — і головна мета навчання студента. Людина, яка добре вчиться, як правило, потім і добре працює.

В нашому інституті навчаються тисячі юнаків і дівчат. Чимало з них ще на перших курсах зарекомендували себе пристрасними поборниками радянської науки. Наслідуючи приклад старших поколінь, комуністів, спеціалістів народногосподарського виробництва, яких готує інститут, вони високо несуть прапор вищої радянської школи і новаторства. З стін нашого інституту випущено тисячі висококваліфікованих фахівців різних галузей виробництва, які своєю працею вносять посильний вклад у виконання грандіозних планів комуністичного будівництва.

ДОРОГОЮ БАТЬКА

Ще в шкільні роки мої інтереси були обумовлені профілем роботи батька, його захопленням. Я часто заходив в його домашню лабораторію, спостерігав, як він конструював радіоприймачі. Коротко кажучи, батько пробудив в мені радіоконструктора. З часом мене вже стала цікавити не стільки прикладна радіотехніка, як можливість застосування її в системах управління.

На вибір професії вплинула також велика зацікавленість до обчислювальних машин. Мені, як і всім молодим, хотілося якомога швидше заглянути власними очима в цікавий світ майбутнього. Отож, щоб мати справу з технікою на найвищому рівні її розвитку, вирішив здобути свою улюблену спеціальність. В області електроніки і кібернетики ще чимало не вирішених проблем, і я щасливий тим, що матиму змогу певною мірою вирішувати їх.

В. ДЖУГАН,
староста гр. 4 АТ-80

Лист додому

Він надійшов несподівано. «З інституту, чого б це? — подумав Володимир Олексійович Пилипчук, бригадир колгоспу села Комсомольське. — Щось про Тетяну. Що б це могло означати?». З нетерпінням розкрив конверта, швидко перебіг очима набраний друкарським способом текст.

«Шановні Володимире Олексійовичу та Ірино Володимирівно!

З почуттям глибокого задоволення сповіщаємо, що Ваша дочка Пилипчук Тетяна Володимирівна відмінно навчається, наполегливо опановує марксистсько-ленінською наукою, теоретичними знаннями і практичними навичками з обраної спеціальності, бере активну участь в громадському житті, показує приклад працелюбства, допомагає товаришам у навчанні.

Від імені ректорату, партійної і громадських організацій виражаємо сердечну подяку за бездоганне виховання дочки. Бажаємо міцного здоров'я, особистого щастя і успіхів у праці на благо нашої Батьківщини».

— Читай, Ірино, — протягнув дружині листа. І не дочекавшись, поки та прочитає, запитав:

— Ти пам'ятаєш?..

А згадувати дійсно було що. Ще зовсім маленькою Тетянка виходила в поле разом з батьком, а в школі вона не раз одержувала подяки правління колгоспу за відмінну роботу у полі не лише зі своїм класом, а й під час літніх канікул. Любов до праці прищепили їй батьки, і жадоба до знань знаходила в ній лише іншу форму задоволення.

Закінчивши школу, Тетяна вступила до Брацлавського сільськогосподарського технікуму. Швидко промайнули три роки, і Тетяна — технік-лаборант міжколгоспбуду в рідному районному центрі Козятин. Ось тут-то все частіше згадувалась і ставала все сильнішою колишня, ще дитяча, мрія — будувати будинки. Добротні, комфортні, красиві. Власне кажучи, вона й тепер будувала їх, адже скільки відповідальності лежало на ній, технікові-лаборантові. Ні одна ферма, ні одне зерносховище чи житлова споруда не могла будуватись без її контролю. І все ж її манили широкі простори. І жадоба до знань заговорила в ній з новою силою.

В 1982 році Тетяна подала документи до нашого Інституту на інженерно-будівельний факультет. Успішно склала вступні екзамени, стала студенткою. Невдовзі друзі помітили цю принципову, чуйну, з добрим серцем дівчину і обрали її секретарем комсомольського бюро курсу.

Що ж, Тетяна Пилипчук виправдала їхні надії, як і надії батьків, однокласників, односельчан.

Г. ПОЛИВАНИЙ,
наш кореспондент.

НАЙЩАСЛИВІША ПОРА

ЗДАЄТЬСЯ, це було зовсім недавно. Пригадуєте? — «Дзінь-дзінь-дзінь» — радісно видзвонював мідний дзвіночок. А ви, семилітні хлопчики й дівчатка, гарненько одягнені, з пишними букетами квітів, вперше прийшли до школи і з цікавістю спостерігали за своїми старшими товаришами. Того дня вони подорослішали зразу на цілий рік, стояли принишклими, трішки схвильованими.

По-справжньому ви зрозуміли їх тільки тепер, коли для вас настала пора прощання з рідною школою. Відзвеніла і для вас прощальна пісня дзвіночка, і вже інша малеча заздрісно дивиться на вас.

Хоч і весела пісня шкільного дзвоника, для вас вона навіяла раптом якийсь нез'ясний смуток. Десять років школа була для вас рідною домівкою, і ось тепер останні екзамени, а там... Здрастуй, таке цікаве, таке захоплююче самостійне життя! Як складеться воно для кожного з вас? Попереду на вас чекають нові друзі, нові шляхи-дороги. То ж зичимо вам, юні друзі, щасливого «плавання» в житті, успіхів у праці і в навчанні. Будьте щасливі!

Студентські роки — найпам'ятливіша і найщасливіша пора. А попереду безліч різних ситуацій, сотні проблем. І вирішувати їх доведеться вам — наполегливим, юним, з невтомним прагненням і зацікавленістю до всього нового, невивченого. Вам, ваші руки і серця постійно тягнуться до роботи.

Успіхів вам, друзі, на вступних екзаменах! Нехай студентські роки стануть для вас найприємнішим періодом в житті.

Урочисті, радісні і трішки схвильовані щороку, першого вересня, приходять першокурсники на навчання (фото зліва). Для них тут, в інституті, все нове і незвичне. Вуз, звичайно, не школа. Потрібно звикати до нових умов і вимог, навчитися працювати самостійно, а потім перші лабораторні роботи, перші заліки, перша сесія. Студентське життя взагалі насичене лекціями, колоквіумами, науково-дослідною роботою, але студент завжди знайде час для культурного відпочинку. Як співається в одній жартівливій пісні, «студенти весело живуть».

А й справді, студенти — народ веселий, завзятий, серед них завжди знайдеться і власний поет, і художник, і композитор, і фокусник-іллюзіоніст. Де б не з'являлися вони в період літнього трудового семестру, там завжди кипить життя. Та найголовніше для студента — відмінне навчання. Тижні науки, студентські наукові конференції, предметні олімпіади, виставки науково-технічної творчості молоді — все це сприяє розвитку наукової думки майбутніх спеціалістів. Тільки в минулому році 3149 студентів нашого інституту брали участь у виконанні ста тридцяти п'яти госпдоговірних госпбюджетних тем. В інституті діє спеціальне конструкторсько-технологічне і чотири студентських конструкторських бюро на кафедрах. На факультеті автоматики і обчислювальної техніки діє студентський науково-дослідний загін «Алгоритм». Внизу на фото: в одній з лабораторій інституту.

Фото нашого кореспондента **Р. Кутькова.**

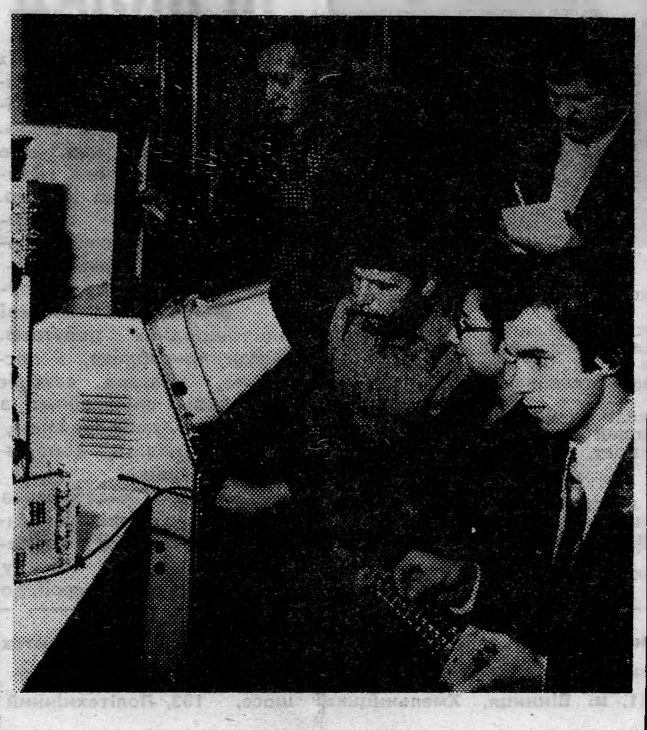

ТВОЯ ЄДИНА

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Серед безлічі професій людина вибирає собі одну єдину і улюблену на все життя.

Костя Запайщиков закінчив школу з середнім балом 4,5 і вирішив поступити в політехнічний інститут.

— І що ви думаєте, — каже він, — не добрав на вступних екзаменах півбала, а вчитися дуже хотілось. Я здав документи в технічне училище і закінчив його з відзнакою, працював на підприємстві енергомереж, і мріяв все ж таки про інститут.

У 1982 році нарешті збулась моя мрія, я став студентом енергетичного факультету, навчаюсь на 4 і 5.

Кореспондент: Крім успішного навчання ти, мабуть, виконуєш ще й якусь громадську роботу?

Запайщиков: Я секретар комсомольського бюро курсу, влітку поїду комісаром студзагону «Юність», який працюватиме в колгоспі ім. Карла Маркса Калинівського району.

Кореспондент: А зараз звертаємось до відмінника навчання Сергія Оляніцького:

— Сергію, скажи, будь ласка, чому саме ти вибрав професію інженера-енергетика?

Оляніцький: Без енергетики не обходиться жодна галузь народного господарства, вже сам цей факт дає мені підстави говорити про переваги моєї професії над іншими. А втім, кожна людина вибирає те, що їй до душі. В нашому інституті молоді люди здобувають професію більш як з двадцяти спеціальностей і кожен з них скаже вам, що його професія найкраща.

Інститут дає нам не тільки вищу освіту, а й політичне і моральне загартування. Я, зокрема, був членом комсомольського бюро групи, відповідальним за роботу навчально-виховної комісії. У 80 році став членом оперативного комсомольського загону дружинників, нині командир загону ВПІ при Ленінському райкомі комсомолу. В квітні цього року я став кандидатом в члени КПРС.

— Визначити вірну дорогу в житті допомогла мені служба в Радянській Армії, — каже ленінський стипендіат Іван Іванюк, — Служив я в роті зв'язку, закінчив політехнічний технікум, зараз навчаюсь в інституті. Наша академгрупа обрала мене своїм старостою. Двічі підряд я їздив на студентську будову. Нинішнім літом очолюватиму студентський будзагін «Прометей».

Кореспондент: Іване, скажи, будь ласка, що дає для студента так звана планета «Цілина»?

Іванюк: Як би Ви бачили, з яким ентузіазмом, завзяттям і натхненням працюють хлопці і дівчата в зелених штормівках. Часто втома нас валила з ніг, а ми ще й ходили читати лекції, виступали з концертами. Ми їдемо на будову не заради грошей, вона дає кожному з нас можливість укріпити віру в самого себе, сповна розкрити свої можливості, краще пізнати своїх товаришів. Студзагін не лише виховує кваліфікованого спеціаліста, а перш за все громадянина, виховує у нього почуття відповідальності не тільки за себе, а й за колектив, в якому він живе і трудиться.

Кореспондент: Твоє захоплення?

Іванюк: З дитинства люблю музику, граю в духовому оркестрі, люблю шахмати (маю другий розряд).

Кореспондент: Що ти пожав би випускникам середніх шкіл нинішнього року?

Іванюк: Перш за все, успішно витримати екзамени на атестат зрілості, а тим, хто мріє здобути вищу освіту, раджу поступати в наш інститут. Тут можна знайти багато цікавих професій.

Утверджуємося в житті

Наша група — дружний, згуртований колектив. Але такою вона стала не одразу, спочатку були свої труднощі, бар'єри, які приходилось долати, бо ж зібрались разом люди різних характерів і звичок, з різними інтересами і навіть різні за віком. Та все ж уже з перших днів навчання ми потягнулись один до одного. Згодом виникли й спільні інтереси, а незабаром і спільні завдання, вирішення яких вимагало колективних зусиль. На перших двох сесіях в групі були незадовільні оцінки, третю ми вирішили скласти успішно. Усі без виключення ретельно готувались до занять. Зараз наша група одна з кращих на факультеті. Але у нас є ще невикористані резерви. Ті, хто навчається на 4 і 5, можуть стати круглими відмінниками. Над цим і працює вся наша група.

Звичайно, наші турботи та інтереси не обмежуються лише академічними результатами. Ми прихильники активного відпочинку. Спортивні змагання, туристські подорожі, екскурсії по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу — все цікавить і хвилює кожного з нас. Нещодавно наша група побувала в древньому Києві, відвідали ми також знаменитий парк «Софіївку» в місті Умані, ходили в трьохденний туристський похід. Усі студенти нашої групи приймають активну участь в проведенні різних вікторин, конкурсів, цікавих зустрічей з артистами, письменниками і поетами, в роботі дискоклубу.

Свята ми теж проводимо всією групою, іменинників вітаємо також усім колективом. Ось так ми живемо, разом навчаємось і трудимось — на суботниках, в трудових таборах, в студентському будівельному загоні.

Р. ГОРІНА,
студентка - другокурсниця енергетичного факультету.

УЧИТИСЬ НІКОЛИ НЕ ПІЗНО

Для поповнення знань тих, хто раніше не вступив до інституту і хоче зробити це тепер, існує підготовче відділення.

При Вінницькому політехнічному інституті вже десятий рік функціонує таке відділення з денною і вечірньою формами навчання. Воно організоване з метою допомогти передовій робітничій і сільській молоді, що має стаж практичної роботи в народному господарстві, вступити до ВУЗу.

На підготовче відділення приймаються за спеціальними направленнями громадських організацій особи з закінченою середньою освітою із передових робітників, колгоспників, що мають стаж практичної роботи не менше одного року на підприємстві, яке направляє їх, або звільнені у запас воїни за направленнями військових частин.

Бланк направлення єдиного зразка можна одержати в деканаті підготовчого відділення, на підприємствах і в військових частинах.

Зарахування на підготовче відділення проводиться за результатами усної співбесіди між відбірковою комісією і абітурієнтом з фізики, математики і російської мови за програмою середньої школи.

Прийом заяв на денну форму навчання проводиться з 1 жовтня до 10 листопада, на вечірню — з 1 серпня до 10 вересня. Термін навчання на денному відділі 8 місяців (з 1 грудня до 1 серпня), на вечірньому — 10 місяців (з 1 жовтня до 1 серпня).

Підготовче відділення готує абітурєнтів для всіх факультетів інституту.

На підготовчому відділенні вивчаються математика, фізика, суспільствознавство, російська мова і література.

Слухачі денної форми навчаються у першу зміну, вони забезпечуються стипендією і гуртожитком, користуються пільгами на транспорті. Слухачі вечірнього відділення після закінчення навчання і здачі екзаменів мають право на зарахування на перший курс як вечірнього, так і стаціонарних факультетів інституту.

В липні слухачі складають екзамени з предметів, що вивчаються, і після їх успішної здачі зараховуються на перший курс інституту без вступних екзаменів.

Доцент Є. СТРАШЕВСЬКИЙ, завідуючий підготовчим відділенням ВПІ.

МИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

Радянський Союз завжди виступав і виступає за національну незалежність усіх народів світу, надаючи багатьом з них політичну і економічну допомогу. Ця допомога виражається і в підготовці для країн, що розвиваються, висококваліфікованих кадрів.

Тільки у Вінницькому політехнічному інституті навчаються посланці сорока шести країн Азії, Африки та Латинської Америки. На фото вгорі група студентів африканського континенту. Пройдуть роки, вони роз'їдуться по своїх країнах і будуть приносити користь своїм народам. і кожен з них з вдячністю згадуватиме батьківщину Великого Жовтня, яка дала їм вищу освіту, згадуватимуть міцну студентську дружбу.

Студенти-іноземці, здобуваючи вищу освіту, мають можливість познайомитись з багатою національною культурою радянського народу, найшим соціалістичним способом життя.

Зараз у студентів-іноземців найвідповідальніша пора, в розпалі літня екзаменаційна сесія.

Серед студентів-іноземців, які навчаються на радіотехнічному факультеті, зокрема, найкраще здають сесію юнаки та дівчата острова Свободи. Кубинка Сьєра Мартінес Бласса, наприклад, вже склала на відміно три екзамени. По дві п'ятірки і одній четвірці мають на своєму рахунку Франціско Ернандес та Флорес Лопес Маріано.

Три п'ятірки з'явилось в заліковій книжці малійського студента Куате Мамаду (група 2 РТ-80). В цій же групі навчається Насер Салем Саїд Бамохрем з Народної Демократичної Республіки Йємен. Два екзамени він склав на 5 і один на 4.

На фото ліворуч: відмінник навчання першокурсник Хоанг Нгок Ван (Соціалістична Республіка В'єтнам).

З 1-го червня розпочалась екзаменаційна сесія на 1 та 2 курсах стаціонару. Студенти старших курсів денного, вечірнього і заочного навчання вже вийшли на державний захист дипломних проектів.

У студентів 3 та 4 курсів екзаменаційна сесія вже завершується. Першість серед факультетів як за загальною успішністю, так і за її якістю утримує факультет автоматики і обчислювальної техніки, абсолютна успішність і якість навчання тут становлять відповідно 96 і 82 процентти.

У нас в інституті поширюється передовий досвід підготовки до екзаменів — бригадний метод навчання. Можливо, на фото ми бачимо один із його проявів. А хто хоче добре вчитись, той завжди знайде і час, і місце, бо готуватись до екзаменів можна будь-де й коли завгодно — самостійно вдома, колективно в аудиторії, в коридорі інституту та гуртожитку, в лабораторії, в бібліотеці чи ось так, як ці дівчата і юнаки — на свіжому повітрі в затишному скверику.

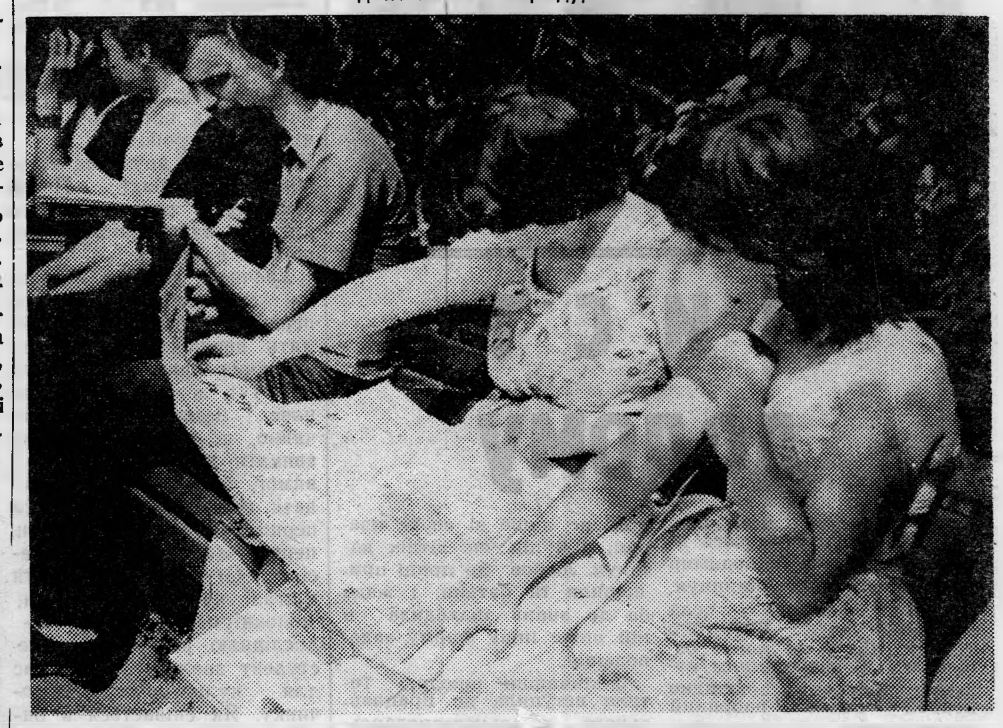

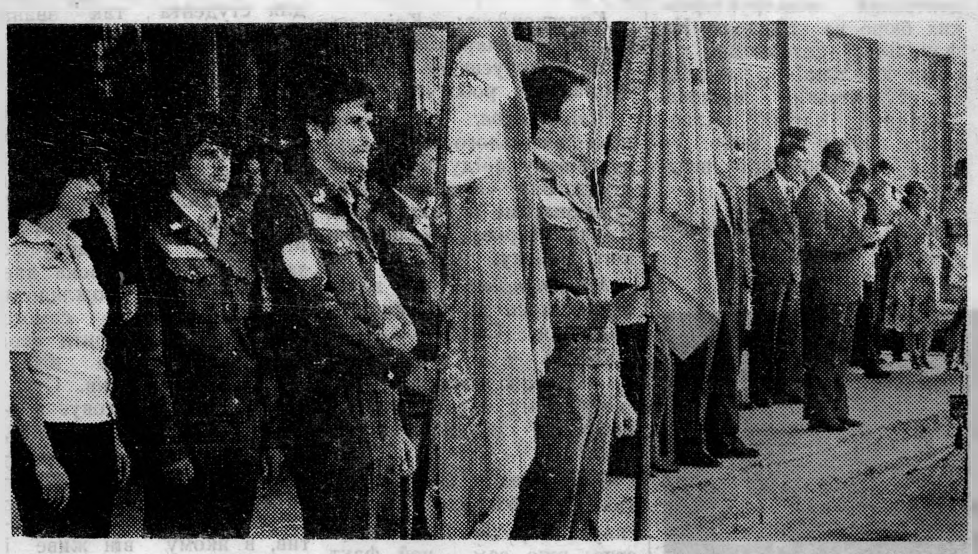

Ось так, в урочистій обстановці, щороку в інституті проходять проводи бійців студентських будівельних загонів.

З кожним роком збільшується фронт робіт, на яких трудяться політехніки. Студентські будзагони безоплатної праці — свідчення високої свідомості багатьох наших студентів. Бути бійцем СБЗ кожен студент вважає за високу честь. Кому ж не хочеться поїхати в тюменську тайгу на будівництво нафтогазових магістралей або на далекий острів Сахалін?

Швидко промайне студентське літо. Відзвенять веселі пісні навколо вечірніх багать, вгамуються спортивні пристрасті, а в пам'яті людей ще довго житимуть добрі діла бійців студзагонів. І самі студенти, як висловився поет, ще довго пам'ятатимуть:

Встречи, песни, костры, рассветы,
Семиструнный звон до зари.
Мы влюбились в тебя, Планета,
Как тот принц у Экзюпери.
Слов высоких не тратя попусту,
До простой докопались истины,
Мы зимой в институтах в отпуске,
А сердца наши здесь прописаны.
Смотрит степь глазами раскосыми,
Ветер песни в ушах вызванивает.
Называется это просто диалектикою
познания.

ПРИКЛАД ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ

В нашому інституті їх сотні — молодих, одержимих, з невтомною енергією і жадобою до знань. Про багатьох із них вже писала наша газета. Взяти хоча б Наталію Клочко. Вона ленінський стипендіат, секретар комсомольського бюро машинобудівного факультету, депутат Вінницької міської Ради народних депутатів. Завжди приваблива, з посмішкою, Наталя володіє мистецтвом спілкування з людьми, доброзичлива, завжди порадить, допоможе товаришам.

Валентина Ляндебурська в цьому році закінчує інститут. Так швидко пролетіло п'ять років. Позаду заліки, екзамени, сесії, до яких вона завжди готувалась з особливим старанням. В. Ляндербурська — улюблена всього колективу інституту. Тут, в стінах вузу, формувала дівчина свій характер, здобувала життєвий гарт. Валентина—член КПРС, відмінниця навчання, ленінський стипендіат, чемпіонка України і Радянського Союзу з водного плавання.

Попереду у Валентини цікава робота в одній з галузевих науково-дослідних лабораторій інституту.

Випускники нашого інституту працюють в різних галузях народного господарства. Вінницький політехнічний — своєрідна кузня по підготовці науковців, виробничників, працівників проектно-конструкторських бюро та інститутів, педагогів для вузів, технікумів і професійно-технічних училищ.

Серед відмінників навчання, активістів хочеться назвати члена Вінницького обкому комсомолу, делегата XXIV з'їзду ЛКСМУ Ірину Смоленську, Юрія Гніпа, Сергія Яблочнікова, Олександра Вітюка, Олександра Перемота та багатьох інших, які своїм особистим прикладом ведуть за собою інших.

Редактор С. ДЖЕДЖУЛА

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 00116. Зам. 2501.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 24 (104) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 17 червня 1983 року. | Ціна 1 коп.

СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ...

ДИПЛОМАНТИ, ДЕКи, ДИПЛОМИ...

ЗВІТУЮТЬ ФАОТІВЦІ...

Знову наступило літо — пора відпочинку, цікавих туристських походів, спортивних ігор, подорожей до моря. І, звичайно, літо — це робота в будівельних загонах.

А в студентів поки ще гарячий час — літня сесія. Сесія — це звіт про роботу в семестрі, і тому кожен студент прагне якнайкраще показати свої знання, одержати вищий бал. А екзаменатор вимагає лише одного — знань.

Перед кожним екзаменом йде серйозна і наполеглива підготовка, бо одержати «5» чи «4» нелегко. І як приємно студентові, коли в заліковій книжці красується оцінка «відмінно». Це справжня насолода. Особливо для таких студентів ФАОТу, як С. Білан (гр. 2 ЕОМ-79), С. Карпенко (гр. 4 АТ-80), А. Рішняк (гр. 2 АТ-80), К. Жупанова (гр. 2 ЕОМ-80), І. Степанова (гр. 1 ЕОМ-80), які вже не вперше здають сесію лише на «відмінно».

Звичайно, хвилюються не тільки студенти. Особлива відповідальність лежить на кураторах, старостах та комсоргах груп. Викладачі пам'ятають, як вболівав за свою групу староста Ігор Онищук (гр. 2 АТ-80). І недарма — його група визнана кращою на третьому курсі, а сам староста склав сесію «відмінно» і поїхав комісаром в будівельний загін «Імпульс». Сподіваємось, що його роботу в загоні теж можна буде назвати відмінною.

Плідною була робота в семестрі групи 1 ЕОМ-79 (староста С. Лободзінська, комсорг В. Перетятко). І результат відповідний — стопроцентна успішність, 4 відмінники, лише чотири трійки.

В цілому можна сказати, що студенти четвертого та третього курсів ФАОТу добре попрацювали в семестрі 1 сесію склали успішно.

Тепер слово за молодшими курсами. В кожному разі, приклад у них є непоганий.

Ю. ХИТРИЙ,
Є. МІНЯЙЛО,
члени бюро ЛКСМУ факультету.

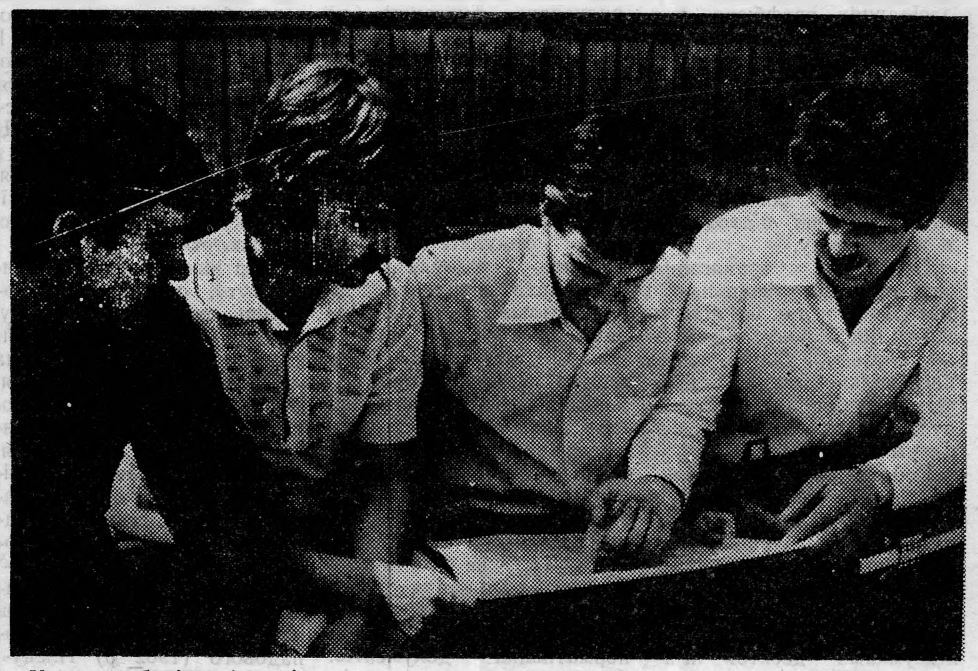

У машинобудівників сесія... Фото **Р. Кутькова.**

...І РАДІОТЕХНІКИ

На радіотехнічному, як і на інших факультетах, завершилась літня екзаменаційна сесія студентів третього і четвертого курсів. Багато з них вже проходять технологічну і конструкторську практику, а дехто збирає рюкзаки, щоб виїхати на роботу в ВСБЗ.

На факультеті спеціально створена комісія із членів навчально-виховних комісій курсів і груп підвела підсумки результатів екзаменаційної сесії на старших курсах. Тепер, коли підраховані всі параметри, що оцінюють навчання груп, враховані всі «плюси» і «мінуси», можна сказати, що не дивлячись на складність профілів екзаменів (а всі екзамени з спеціальних дисциплін), студенти старших курсів добре витримали випробування. Якщо дивитися на середній бал з усіх екзаменів, то кращий результат має група 3 РТ-80 (комсорг А. Зубрович, староста В. Чубатюк, куратор М. Струков), де середній бал 4,22. Найгірших результатів «домоглась» група 1 РК-79 (комсорг Т. Савкова, староста В. Міхеєв, куратор Е. Пашковський) у зв'язку з поганим складанням екзамену з іноземної мови.

Необхідно сказати, що безвідповідальне ставлення до екзамену з іноземної мови (цей екзамен складається вперше після його скасування декілька років тому) можна побачити і в інших групах 4-го курсу, що послужило головною причиною зниження успішності.

Поряд з недоліками ми, студенти РТФ, мали багато важливих перемог і добрих починань. Протягом всієї сесії активно працював її штаб, інформуючи всіх студентів, викладачів і гостей ВПІ про результати здачі екзаменів.

В день предметних консультацій працювали студентські консультпункти в групах, де консультантами є відмінники навчання. Добрим почином було підведення підсумків екзаменаційних сесій за критерієм, що враховує не лише середній бал групи, але й кількісні співвідношення відмінників, трійочників, боржників, середнє число пропусків занять на студента за весь семестр тощо. Тому кращою стає група, яка найбільш стабільна в навчанні і дисципліні; на третьому і четвертому курсах нею стала група 2 РТ-80 (комсорг С. Северин, староста О. Кружнов, куратор Г. Багнюк), а гіршою знову ж таки 1 РК-79.

Враховуючи нові критерії в оцінці роботи груп, всі студентські колективи, що зайняли призові місця на факультеті, нагороджуються туристичними путівками і цим групам призначаються від 2 до 6 додаткових стипендій (підвищених і звичайних). Проте говорити про призерів ще рано, молодші курси тільки вступили в екзаменаційну сесію, тому можна лише побажати молодшим товаришам відмінно скласти сесію і не підвести старшокурсників, щоб на рівних правах сперечатись за призові місця, а це їм під силу.

Голова навчально-виховної комісії радіотехнічного факультету, студент гр. 1 РК-80 В. ЛАЗЕБНИЙ.

В РОЗПАЛІ захист дипломних проектів. Наш кореспондент Г. Радійчук звернувся до деяких завідуючих випускаючими кафедрами і голів Деків з проханням прокоментувати цей хвилюючий період на факультетах.

Завідуючий кафедрою технології металів професор А. ЖУКОВ:

— Ми вперше випускаємо спеціалістів «інженер-викладач машинобудівних дисциплін», і тим більша наша радість, що вони виявились на висоті. Дипломів з відзнакою 7, з 39 студентів 22 одержали відмінну оцінку. Дипломів, що мають реальне значення з впровадженням — 10, 3 проекти висунуто на конкурс, а 2 роботи рекомендовані до публікації. Кращими були захисти у Івана Засухіна, Наталі Тонкової, Тетяни Архипової, Валентина Архипова, Лариси Косаківської, Ярослава Гаргата, Юлії Федини, Олени Павловської та інших.

Голова ДЕК, заступник начальника обласного управління по професійно-технічній освіті М. КУБА:

— Ми дуже задоволені випуском, люди зрілі, зі знаннями, а якщо кому бракує досвіду, він прийде в процесі роботи. З нетерпінням чекаємо випускників кафедри у нас в училищах.

Завідуючий кафедрою теоретичних основ радіотехніки доцент **В. СУП'ЯН:**

—Прийшов час підведення підсумків роботи випускників нашого інституту, в тому числі і за фахом «радіотехніка». Випуск цих фахівців здійснюють кафедри теоретичних основ радіотехніки та радіотехнічних пристроїв. Щорічно ми готуємо на стаціонарі три групи і по одній—на заочному і вечірньому факультетах. Для забезпечення якості захисту ми провели ряд заходів. Зокрема, всі студенти закріплені за досвідченими керівниками, проведені збори дипломантів, на яких вирішувались невідкладні питання, в тому числі організаційні. Студенти дістали на кафедрах конкретний матеріал з затвердженої теми. Хід дипломного проектування контролювався кафедрами за певним графіком, результати контролю знаходили відображення на екранах проходження дипломного проектування. Результати аналізу розвитку дипломного проектування показують, що всі дипломанти нашого циклу справляються з поставленими перед ними завданнями. Кваліфіковано проведено рецензування дипломних робіт, налагоджена чітка робота державної екзаменаційної комісії. Більшість студентів вчасно здали дипломні роботи своїм керівникам і рецензентам.

Вже захистили дипломи близько 70 чоловік. Радує те, що дуже мало трійок і високий процент (до 90) відмінних оцінок.

Варто відзначити високу кваліфікацію, творчий задум, його інженерне виконання і належне втілення в дипломних проектах, виконаних Дмитром Дьомою, Сергієм Кравченком, Віктором Грицюком, Миколою Бобиком.

За нашими прогнозами, десять процентів дипломних робіт будуть оцінені на «відмінно з відзнакою».

Можна з певністю сказати, що і в цьому році випускники за фахом «радіотехніка» покажуть при захисті дипломних проектів добрі знання, а радіотехнічний факультет успішно виконає план підготовки і випуску молодих спеціалістів для народного господарства.

В ПАРТІЙНОМУ КОМІТЕТІ ІНСТИТУТУ

ЗА НОВІ ЗВЕРШЕННЯ

Відбулося чергове засідання партійного комітету інституту. На ньому було розглянуто питання про роботу профспілкової організації викладачів і співробітників інституту по дальшому вдосконаленню соціалістичного змагання і підвищенню його ролі в досягненні кінцевих результатів діяльності інституту в світлі рішень XXVI-го з'їзду КПРС, листопадового (1982 року) Пленуму ЦК КПРС.

Профспілковий комітет викладачів і співробітників інституту спільно з адміністрацією проводить певну роботу по організації соціалістичного змагання серед викладачів і співробітників інституту, говориться в доповіді голови профкому тов. О. М. Кузьміна.

Система соціалістичного змагання в інституті включає колективні і індивідуальні форми змагання, що проводяться по групах підрозділів і категоріях працівників інституту і розвивається по двох напрямках — внутрішньоінститутському і міжвузівському.

Колективними формами соціалістичного змагання охоплені практично всі категорії співробітників інституту. Індивідуальне соціалістичне змагання проводиться на кафедрах і в підрозділах, воно поєднується з колективними формами по додержанню соцзобов'язань і термінах контролю і підведення підсумків соціалістичного змагання. Для активізації діяльності колективів підрозділів і співробітників проводяться огляди-конкурси на кращого за професією, на кращий підручник, на кращу студентську наукову роботу (в тому числі і з суспільних наук), на кращого винахідника, на кращі навчальні роботи (дипломний проект, конспект лекцій тощо), на кращу підготовку до навчального року, на кращу постановку роботи серед студентів-іноземців.

В основу соціалістичного змагання покладені ленінські принципи суперництва, гласності, порівняльності результатів, товариської взаємодопомоги. На кафедрах і в підрозділах організацією соціалістичного змагання займаються профорги спільно з партгрупами і керівниками кафедри чи підрозділу. На всіх рівнях активну участь в організації соціалістичного змагання беруть голови профбюро і профгрупорги,

(Закінчення на 2-й стор.)

ЗА НОВІ ЗВЕРШЕННЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

секретарі партбюро, декани, завідуючі кафедрами.

Індивідуальні і колективні соціалістичні зобов'язання приймаються на загальних зборах колективів, а соцзобов'язання інституту — на загальних зборах інституту. Хід виконання соціалістичних зобов'язань контролюється методом заслуховування інформацій і звітів на зборах колективів та засіданнях профбюро, профкому. Щоквартальний контроль за виконанням соцзобов'язань кафедр і підрозділів проходить шляхом збору і обробки даних за розробленою профкомом формою з наступним обговоренням підсумків, які підводяться в кінці року.

Переможці змагання заохочуються морально і матеріально; так за підсумками 1982 року відзначено близько 500 членів профспілки, велика кількість працівників поза тим була заохочена на факультетах і в службах.

Робота профкому спільно з адміністрацією по організації соціалістичного змагання сприяла виконанню завдань, поставлених перед вузом, досягненню успіхів у міжвузівському змаганні. За підсумками десятої п'ятирічки ВПІ був нагороджений Почесною грамотою Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР та ЦК профспілки галузі, а за підсумками соціалістичного змагання, присвяченого 60-річчю створення СРСР, — Почесною грамотою і третьою грошовою премією.

Разом з тим в соціалістичному змаганні не реалізуються всі можливості його удосконалення і підвищення ролі в мобілізації колективу викладачів і співробітників на виконання планів одинадцятої п'ятирічки. Індивідуальні соцзобов'язання не захищаються прилюдно кожним учасником. Відсутність злагодженої системи індивідуального змагання призводить до того, що воно повністю підпорядковане змаганню кафедр і проходить тільки за показниками, які дають бали, що зараховуються в змаганні кафедри чи підрозділу. Не скрізь є екрани соціалістичного змагання, ходу виконання індивідуальних зобов'язань. Так, наприклад, на технічному факультеті лише кафедра іноземних мов має екран виконання індивідуальних зобов'язань, на кафедрі промислового і цивільного будівництва (інженерно-будівельний факультет) висять минулорічні соціалістичні зобов'язання.

Не оформлено організаційно і практично не ведеться змагання за звання зразкового підрозділу інституту, не визначені критерії одержання такого звання, порядок підведення підсумків, немає нормативних документів. Формулювання мети соціалістичного змагання не відображає руху, що розгорнувся в інституті за присвоєння імені В. І. Леніна. Стенди соціалістичного змагання ні на одному факультеті практично не відповідають вимогам.

Профком не визначив особи, відповідальної за гласність, а в багатотиражній газеті «За інженерні кадри» немає постійної рубрики, під якою висвітлювався б хід соціалістичного змагання, поширювався передовий досвід, а стінні газети майже не містять таких матеріалів.

Однією з причин цих і інших недоліків є те, що профком рідко розглядає питання організації соцзмагання, обмежуючись заслуховуванням інформації про хід виконання соцзобов'язань, що проводиться щоквартально. В роботі по організації соціалістичного змагання бере участь мало профспілкових активістів. Ще недостатню допомогу в організації соцзмагання профспілкові організації одержують від партбюро факультетів.

Партійний комітет інституту, обговоривши доповідь голови профкому тов. О. М. Кузьміна, прийняв постанову, націлену на подальше удосконалення роботи профкому співробітників і викладачів інституту, на підвищення ролі профспілкової організації в розгортанні соціалістичного змагання і підвищення його ролі на досягнення кінцевих результатів діяльності інституту в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, листопадового (1982 р) Пленуму ЦК КПРС і зобов'язав адміністрацію (комуніст тов. Ю. Карпов) і голову профкому (комуніст тов. О. Кузьмін) оперативно розробити заходи по усуненню зазначених недоліків і добитись повної їх реалізації.

ТИХ РОКІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА...

Велика Вітчизняна... Хто народився в ті червневі дні трудиться сьогодні в різних галузях народного господарства, виховує дітей, а той онуків, а вона не йде з пам'яті народної, бо немає людини, яку війна обійшла б стороною.

Згадує про неї і працівник нашого інституту, начальник відділу кадрів, полковник запасу, кавалер орденів Олександра Невського, Вітчизняної війни і чотирнадцяти медалей М. А. БУЛГАКОВ. Вийшовши на пенсію, він з 1976 року працює в інституті. Михайло Антонович за сумлінну працю відзначений наказами ректора інституту та Міністра вищої і середньої спеціальної освіти СРСР.

В перших числах червня 1941 року перша протитанкова артилерійська бригада виїхала в літні табори і розмістилася в лісах в районі міста Луцьк.

Частини бригади готувались до маневрів. Ми, курсанти полкової школи, з нетерпінням чекали цих навчань, бо після них мав бути наш випуск.

15-го червня, знаходячись на залізничній станції міста Луцьк, разом з товаришами сфотографувався у формі молодшого сержанта. Згадую, як нам швидше хотілося закінчити школу і стати командирами роїв.

21-го червня школа готувалась до проведення в неділю, 22-го червня, спортивних змагань. Особисто я повинен був захищати честь розвідувальної роти з бігу на 1000 метрів. Після відбою довго не міг заснути, все обдумував, як краще виступити в змаганнях.

Але війна не дала можливості закінчити полкову школу і стати молодшим сержантом, марно готувався я і до спортивних змагань.

...Школа була піднята по тривозі. Ми вважали, що почались радісні дні — навчання, але через декілька хвилин нам оголосили, що фашистська Німеччина напала на нашу Батьківщину. І наче на доказ цього ми побачили в повітрі німецькі літаки, які летіли бомбувати місто Луцьк.

Мене направили розвідником в другу батарею першого протитанкового артилерійського дивізіону. Дивізіон по тривозі виїхав на кордон у напрямі Володимира-Волинського, він мав завдання зайняти оборону і не допустити наступу німецьких військ в напрямі на Луцьк.

З 22 по 25 червня бригада вела уперті бої. 25-го червня підійшли підкріплення і прямо з маршу вступили в бій. Впродовж п'яти днів ми відбивали по декілька атак німців. Це була перша велика танкова битва у взаємодії з нашою артилерією. Німецьке командування щоденно вводило все нові і нові частини, намагаючись будь-якою ціною прорвати нашу оборону, але наші доблесні воїни, проявляючи масовий героїзм, стояли насмерть. В цих боях я одержав своє перше бойове хрещення.

Але сили були нерівними. Частини і підрозділи вимушені були вести маневрові оборонні бої. В нічний час ми займали нові рубежі, а ранком — знову в бій.

Я брав також участь в обороні Києва, під Черніговом був поранений. Після лікування мене направили в артилерійське училище, яке закінчив в 42-му році в званні лейтенанта. Звідси я попав на Калінінський фронт, там командував взводом управління артилерійської батареї, був начальником розвідки дивізіону до 1943 року. Дивізія вела в цей час безперервні оборонні та наступальні бої.

В травні 1943 року після повернення із госпіталю мене направили в 158-у стрілкову дивізію. Тут я і закінчив війну, перебуваючи на Другому Білоруському фронті північніше Берліна на посаді начальника розвідки артилерійського полку в званні капітана.

ЯК СПРАВИ, ЗАОЧНИКУ?

Повним ходом йде сесія на факультетах нестаціонарного навчання. Наш кореспондент звернувся до керівників відповідних деканатів з проханням розповісти про хід сесії на їхніх факультетах.

Декан заочного факультету доцент **С. БЕЛОУСОВ:**

— На заочному факультеті підготовка інженерних кадрів проводиться з таких спеціальностей — електропостачання промислових підприємств міст і сільського господарства, технологія машинобудування, металорізальні верстати і інструменти, автоматика і телемеханіка, електронні обчислювальні машини, радіотехніка.

Сесія на факультеті почалась 21 травня і закінчується 17 червня. Явка студентів на сесію добра. Повним складом прийшли на сесію групи 1 ЕПМ і СГ-78, 1 АТ-78, 2 ЕОМ-78. Успішно складають екзамени студенти А. Мамаєва (гр. 1 ЕПМ 1 СГ-79, виконуюча обов'язки головного енергетика «Діпроцивільпромбуд»), Р. Махтюк (гр. 1 РТ-79, регулювальник заводу радіоапаратури), М. Бессонов (гр. 1 ТМ-79, токар), М. Заболотний (гр. 1 ТМ-79, наладник автоматів ДПЗ-18), А. Батов (гр. 1 АТ-79, військовослужбовець) та багато інших.

Погано підготувались до сесії студенти Г. Бакулін (гр. 1 РТ-79, регулювальник заводу «Термінал»), Б. Кутько (гр. 1 АТ-79, майстер), Г. Звірик (гр. 1 АТ-79, технік об'єднаного авіазагону) та інші.

Успішно йде захист дипломних проектів на всіх спеціальностях. Дипломний проект студентки А. Мазуренко рекомендований на виставку.

Разом з тим необхідно відзначити, що не всі студенти виконують вчасно контрольні і інші роботи, що створює великі труднощі в деканаті і на кафедрах. Такі студенти не допускаються до сесії і не одержують оплачуваного виклику.

Багато студентів заочного факультету проживає за межами міста; їм необхідна допомога з боку кафедр, перш за все методичні посібники, що були б написані спеціально для заочників з розробкою індивідуальних варіантів на всі завдання, а також допомога у вигляді письмових і виїзних консультацій. На це й націлена цілорічно робота деканату та кафедр.

Заступник декана вечірнього факультету доцент **Г. ХРЖАНОВСЬКИЙ:**

— Взагалі результативність початкового періоду сесії знаходиться на рівні минулих років. Краще складають перші екзамени студенти спеціальностей «технологія машинобудування, металорізальні верстати і інструменти» (1, 4 та 5 курси), «електронно-обчислювальні машини» (3, 4 та 5 курси). Без двійок пройшли перший рубіж групи 1 ЕОМ-79 і 1 ПЦБ-79, високу підготовку показали групи 1 ААГ-79, 1 ТМ-82, 1 АТ-80, 1 ЕОМ-79 та інші.

Першими п'ятірками порадували нас студенти Б. Бортник (старший технік ВПІ, гр. 1 РТ-82), П. Соловей (гр. 1ТМ-82, майстер), Н. Ткачук (гр. 1 ЕОМ-78, майстер заводу радіотехнічної апаратури), С. Цимбалюк (гр. 1 ААГ-78, робітник обчислювального центру статуправління), А. Ковальчук (гр. 1 ЕПП-78, токар ДПЗ-18) ,М. Туранський гр. 1 ААГ-78, старший інженер ПМК-6) та багато інших студентів, які заслужили глибоку повагу за добросовісну працю на виробництві і за відмінне навчання в інституті.

Значно нижче своїх можливостей підготувались до екзаменів групи 2 АТ-79, 1 РТ-79, 1 РТ-78, 1 ПЦБ-78; групи 1—3 курсів спеціальності «електропостачання підприємств міст і сільського господарства» та деякі інші. На цьому позначилось погане відвідування занять, несвоєчасне виконання навчальних планів.

Тепер необхідно максимально використати час для підготовки до екзаменів, використовуючи консультації викладачів і групові студентські консультації.

ВІСТІ З ФАКУЛЬТЕТІВ І ПІДРОЗДІЛІВ

НАПРУЖЕНОЮ ХОДОЮ йде до свого завершення навчальний рік на підготовчому відділенні.

За невеликий проміжок часу нам, викладачам, вдалося ближче познайомитися з багатьма молодими людьми.

Ось хоча б два приклади.

Добре справляються члени ДНД відділення зі своїми обов'язками по охороні громадського порядку: вчасно виходили вони на чергування, вміло вели себе в складних ситуаціях. Якось, чергуючи по вулиці Ленінського Комсомолу, В. Гнатенко і Г. Твердохліб побачили п'яних юнаків. Дружинники запропонували їм послугу — провести додому. У відповідь почули образливі слова, прагнення зав'язати бійку. Тут і прийшла на допомогу армійська закалка: прийшлося застосувати силу і провести порушників порядку у відділення міліції.

Іншим разом, в один із спекотних днів, слухач відділення Юрій Шевчук зі своїм товаришем відпочивав на березі озера, біля житлового масиву «Вишенька» Від непродуманих дій молодих людей, які знаходилися поруч з ними, в воді опинилась дівчина, яка не вміла плавати. Могла б трапитися біда. Не роздумуючи, Юрій стрибнув у воду і допоміг дівчині вибратися на беріг.

Д. МЕЛЬНІКОВ,
парторг підготовчого відділення, викладач кафедри історії КПРС.

СЕРЕД ТИХ, хто оволодіває цікавою професією інженера-педагога, є тендітна скромна дівчина, студентка з групи 1 ПМ-82 Ала Хажинська.

Закінчивши на «відмінно» середню школу, Ала поступає в Красилівське професійно-технічне училище № 2. Метал — а вона вибрала собі професію токаря — спочатку не хотів підкорятись дівочим рукам, але тут на допомогу приходить досвідчений педагог, виробничий майстер училища Яків Максимович Байдич, який наполегливо, послідовно допомагає помагає учням оволодівати токарною справою. Алі з дитинства подобалась техніка, ця любов пройшла в училищі солідну перевірку, а під впливом майстра остаточно визначився її інтерес до інженерної педагогіки.

В училищі, як і в школі, вчилась Ала відмінно, активно займалась громадською роботою. Її обрали заступником секретаря комітету ЛКСМУ училища, делегатом Хмельницької обласної комсомольської конференції. А на XXIV з'їзді комсомолу України Ала Хажинська разом з молодими передовиками промисловості та сільського господарства гідно представляла Хмельниччину як його делегат.

...Училище закінчено з відзнакою, і Ала використовує своє право вступати до вузу без стажу. Ось вже промайнув перший рік в інституті, почалась друга сесія. Її Ала відкрила п'ятіркою з психології.

О. ФУСУЛ,
староста групи.

ЯК ВІДОМО, спорт — це міцне здоров'я, бадьорий настрій, висока працездатність.

В СКТБ «Модуль» проводиться велика спортивна робота. В травні наші співробітники брали участь в спартакіаді «Здоров'я» по літньому багатоборству ГПО. Команда «Модуля» зайняла перше місце серед викладачів і співробітників ВПІ, а серед відділів — співробітники відділу інформаційних систем.

Справжнім святом для всіх нас виявилась особисто-командна першість СКТБ «Модуль» з багатоборства ГПО.

На спортивні майданчики вийшли майже всі співробітники.

Перше місце зайняв відділ інформаційних систем. В особистому заліку серед чоловіків до 40 років перше місце зайняв В. Палашевський, серед жінок — С. Мельник; серед чоловіків віком понад сорок років—Ю. Шмитько.

Кожний з учасників може з певністю сказати, що він теж переможець, тому що всі встановлюють свої рекорди.

А. ЧЕРКАЩЕНКО,
спорторганізатор СКТБ «Модуль».

В. о. редактора
Г. ПОЛИВАНИЙ.

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 01545. Зам. 2557.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 26 (106) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 1 липня 1983 року | Ціна 1 коп.

Голосуємо за мир

25-го червня в день урочистих проводів до лав Радянської Армії студенти ВПІ за закликом Вінницького міського комітету ЛКСМУ проголосували за мир.

В анкеті «Я голосую за мир» студенти розповідають про те, що спонукало їх взяти участь в цій антивоєнній акції.

Ось декілька конкретних висловів:

А. Плетушенко:

— Мир — це найдорожче, що є у людей і що їм необхідно зберегти. Збережемо мир, збережемо цивілізацію людей.

А. Покотило:

— Людина створена для щастя, як птах для польоту. Без миру немає життя, немає щастя, тому голосую за мир.

К. Костерей:

— Жахи другої світової війни, фашистські концтабори, масове знищення людей не повинні ніколи повторитись.

М. Кротенко:

— Я йду на службу, щоб захищати нашу Батьківщину від підступів імперіалізму. Готовий віддати життя за щастя моєї Вітчизни.

Матеріали до друку підготувала Н. ГОРБАЧУК.

ЗА УМИ І СЕРЦЯ ЛЮДЕЙ

З ЗАГАЛЬНОІНСТИТУТСЬКИХ ПАРТІЙНИХ ЗБОРІВ

Як ми уже повідомляли, 23 червня ц. р. відбулись відкриті загальноінститутські партійні збори, на яких обговорено підсумки роботи червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійної організації вузу по дальшому вдосконаленню форм і методів ідеологічної і масово-політичної роботи. З доповіддю виступив секретар парткому інституту тов. Мельник І. Г.

— Значною політичною подією в житті нашої партії, — сказав доповідач, — став Пленум ЦК КПРС, який відбувся 14—15 червня ц. р в м. Москві. З доповіддю «Актуальні питання ідеологічної, масово-політичної роботи партії» виступив на Пленумі член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС тов. К. У. Черненко. В доповіді висунута і всебічно обгрунтована цільова настанова ідеологічної роботи: «...наша партія виходить із того, що формування нової людини — не тільки важлива мета, а й неодмінна умова комуністичного будівництва».

Глибокий аналіз сучасного етапу розвитку нашого суспільства — етапу розвинутого соціалізму — дав можливість сформулювати основні завдання ідейно-теоретичного і практичного плану, вказати шляхи і засоби їх вирішення, поставити конкретні вимоги щодо організації і проведення масово-політичної роботи з різними категоріями радянських людей, в тому числі і з молоддю. Головне завдання ректоратів і парткомів—«...постійно турбуватися, щоб в кожному вузівському колективі панувала атмосфера творчого пошуку, взаємної поваги і вимогливості, нетерпимості до будь-яких порушень законності і моралі».

На пленумі з великою промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов. Діловитість і конструктивний характер обговорення, глибина і всебічність піднятих питань, їхня актуальність, більшовицька прямота і відвертість, оптимізм, аргументованість і вагомість положень і висновків, що випливають з реальної оцінки стану справ — ось характерні риси промови тов. Ю. В. Андропова.

— Завдання партійної організації інституту, — сказав далі тов. Мельник, — добитися того, щоб кожен комуніст глибоко і грунтовно вивчив матеріали Пленуму і доніс його ідеї і положення до серця й розуму (кожного) студента, кожного викладача і співробітника. Найголовніше ж для нас, без вагань і розкачки приступити до реалізації вказівок Центрального Комітету КПРС в області ідеологічної і масово-політичної роботи.

Які ж головні завдання в ідеологічній роботі, що стоять перед партією в сучасних умовах? В промові тов. Ю. В. Андропова їх виділено шість. Найголовніша з них — підняти ідеологічну, виховну, пропагандистську роботу на рівень тих великих і складних завдань, які вирішує наша партія в процесі вдосконалення розвинутого соціалізму. Це обумовлюється як внутрішніми, так і зовнішніми умовами, а саме — зростання свідомості, культури радянських людей, їхніх духовних запитів, різке загострення ідеологічної боротьби на світовій арені.

«Партійні комітети всіх рангів, кожна партійна організація, — відзначав в своїй промові на Пленумі товариш Ю. В. Андропов, — повинні зрозуміти, що при всій важливості інших питань, якими їм доводиться займатися (господарських, організаційних і інших), ідеологічна робота все більше висувається на перший план».

Партком інституту проводив і проводить певну роботу по перебудові ідеологічної і політико-виховної роботи. Проте слід відверто сказати, що ця перебудова, як і в цілому по країні, про що було сказано на черговому Пленумі ЦК КПРС, проводилась недостатньо цілеспрямовано і енергійно. Все це призводило до перевантаження комуністів партійними і громадськими дорученнями, породжувало формалізм в роботі, засідательську метушню тощо.

Одним з головних питань виховання у вищій школі, як підкреслювалось на Пленумі, є підвищення ідейного впливу на молодь через викладання суспільних дисциплін. Для підвищення цього впливу варто не лише одного авторитету марксистсько - ленінської науки, а й чіткості власної ідейної позиції викладача, «привабливість пошукової думки, моральна привабливість особистості».

На жаль, відвідування занять суспільствознавців, відгуки студентів свідчать про те, що не завжди на лекціях і семінарських заняттях працює на комуністичне виховання ідейна позиція окремих викладачів.

— Партійна організація інституту, — відзначив далі тов. Мельник, — не завжди проявляє вимогливість до підбору і розстановки кадрів викладачів, є серйозні недоліки в організації партійного і комсомольського політнавчання. Є багато невирішених питань, пов'язаних з поліпшенням політичного інформування: навчання політінформаторів, організація проведення єдиних політднів, політінформування в період сесій і канікул тощо. Над вирішенням усіх цих питань нам належить працювати в наступному навчальному році.

В своїй доповіді товариш Мельник зупинився також на правовому і трудовому вихованні студентської молоді, на підвищенні загальної успішності і її якості, на організації дієвого соціалістичного змагання. Глибоку занепокоєність викликає у нас відсів студентів стаціонару Аналіз відрахувань показує, що близько 70 проц. відсіву складають студенти, відраховані з інституту за порушення, прямо чи посередньо обумовлені недоліками виховної роботи. На закінчення своєї доповіді тов. Мельник сказав:

— Для того, щоб успішно виконати завдання, поставлені перед нами червневим (1983 р.) Пленумом ЦК КПРС, нам необхідно пройнятися духом вдосконалення стилю роботи, перш за все, неухильно добиватися єдності слова і діла, розвитку ініціативи і підвищення виконавської дисципліни, відповідальності кадрів за виховний ефект господарської діяльності, реалізації положень і висновків в доповіді Ю. В. Андропова про те, що «формування свідомості комуністів і всіх громадян нашого соціалістичного суспільства — це справа не тільки професіоналів - ідеологів, пропагандистів, робітників засобів масової інформації. Це справа всієї партії». Практично це означає, що кожен комуніст, яку б посаду він не займав, зобов'язаний вести ідеологічну і масово-політичну роботу в своєму трудовому колективі на рівні вимог червневого Пленуму ЦК КПРС;

парткому і ректорату необхідно виробити ефективну систему організації і управління ідейно - виховною роботою з студентами, викладачами і співробітниками;

головною ланкою ідеологічної і масово-політичної роботи з студентами є наставники академічних груп. Тому нам необхідно створити кураторам всі умови для роботи, звільнивши їх від інших доручень, наділити відповідними правами і повноваженнями організаторів і керівників студентських груп;

необхідно підвищити відповідальність керівників і партгрупоргів кафедр, відділів служб, наставників і активу груп, усіх комуністів за рівень політичної свідомості і трудової активності колективу;

треба поліпшити на всіх структурних рівнях планування і організацію ідеологічного забезпечення основних видів діяльності вузу і підрозділів.

Товариш Мельник висловив впевненість в тому, що комуністи, весь колектив Вінницького політехнічного інституту докладе всіх зусиль для успішного виконання постанови червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, положень і висновків в доповіді на Пленумі Генерального Секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова.

На трибуні професор кафедри політекономії В. О. Птущенко.

— В арсеналі засобів виховання людини комуністичного майбутнього велика роль відводиться вищій школі. І особлива роль в цій справі, — сказав товариш Птущенко, — відводиться суспільним наукам.

В нашому інституті працює чисельний загін суспільствознавців, здатний вирішувати ряд теоретичних і практичних проблем, перш за все регіонального характеру. Тому доцільно на кафедрах переглянути, виходячи з вказівок червневого Пленуму ЦК КПРС, плани науково - дослідної роботи, наблизивши всю тематику досліджень до практичних, реальних завдань, що вирішуються партією на сучасному етапі. Мова іде перш за все про дослідження проблем, пов'язаних з підвищенням ефективності виробництва, переводу його на переважно інтенсивний тип розвитку, про впровадження нових форм організації і оплати праці, про вдосконалення управління виробництвом в зв'язку з створенням агропромислових об'єднань, про дальше вдосконалення всього господарського механізму.

Товариш Птущенко вказав також на необхідність раціональнішого підбору викладацьких кадрів, посилення партійного керівництва кафедрами суспільних наук.

Про підвищення ефективності ідеологічної роботи, включаючи контрпропаганду та дієвість інститутської преси, говорили в своїх виступах декан по роботі з студентами-іноземцями В. В. Степурін та завідуючий кафедрою політекономії Б. І. Пономаренко.

— Однією із складових частин комуністичного виховання молоді є естетичне виховання. Наші майбутні інженери, — сказав в своєму виступі завідуючий кафедрою обчислювальної техніки професор О. П. Стахов, повинні нести високу культуру в маси, а значить повинні самі бути високоосвідченими людьми. Настала пора і в технічних вузах ввести в учбові плани викладання етики і естетики.

З обговореного питання партійні збори прийняли відповідне рішення.

ПРОЩАЛЬНА ПОРА

Юность проходит, ее
не вернуть.
В жизни так много
путей.
Выбрав свой путь,
не позабудь
Дружбу студенческих
дней.

Випускники. Який вуз не пишається ними? По всій країні їх сотні тисяч. Це ціле покоління завзятих, талановитих і турботливих, закоханих в свою професію, загін будівників комунізму.

Завтра в нашому інституті відбудеться урочистий вечір, присвячений студентам-випускникам. Це вже стало традицією. Щороку гарно одягнені, з пишними букетами квітів, збираються випускники в актовому залі інституту. І якесь щемляче, хвилююче почуття закрадається кожному в серце. Щиро дякують студенти своїм викладачам, вслуховуються в їхні останні напутні слова. Гул овацій і усміхнене обличчя ректора. Ще вчора він здавався таким суворим, а сьогодні по-домашньому простий і теж трішки схвильований.

Так, це вже стало традицією. Завтра знову пролунає останній дзвінок, настане пора прощання з студентською юністю, а попереду все життя, багато різних подій. Та цей день для випускників особливий, головний, незабутній.

Невже це все? Хіба більше не зустрінемось восени в аудиторії чи в гуртожитку? Не підемо разом на екскурсію чи в турпохід? Не поїдемо на студентську будову?.. — Ну навіщо ж плакати? Це ж щастя, — Заспокоюватиме схвильованих дівчат хтось з викладачів. — Радіти треба. Попереду стільки цікавого, захоплюючого.

...Завтра знов продзвенить дзвінок. Прощальний. Юнаки і дівчата розстануться з інститутом і підуть у самостійне життя, щоб знаннями, набутими у вузі, своєю працею примножувати багатства рідної Вітчизни, будувати комуністичне суспільство. І кожен з них в цей незабутній і радісний день з особливою гостротою відчуває, як дороге все, що пов'язане з студентськими роками.

Тож щастя і успіхів вам у житті, друзі! Будьте гідними звання радянського інженера, керівника і організатора виробництва!

С. ФЕДОТОВ,
наш. кор.

Звітують дипломанти

Ось і завершився один з напруженіших і найвідповідальніших періодів в житті кожного студента — захист дипломних проектів.

Державні екзаменаційні комісії (ДЕК) очолювали провідні спеціалісти відповідних галузей народного господарства. В період роботи ДЕКів відбувся Пленум ЦК КПРС, присвячений питанням посилення ідеологічної роботи, та сесія Верховної Ради СРСР. Ці важливі події в житті нашої країни сприяли проведенню роботи ДЕКів на високому ідейно-політичному рівні і спрямували нове поповнення інженерно-технічних працівників на виконання завдань, визначених рішеннями партії та уряду.

Відрадним є те, що кількість реальних дипломів росте з кожним роком. Ці дипломні проекти виконані на основі реальних вихідних даних, одержаних під час переддипломної практики. На енергетичному факультеті дипломні проекти студентів А. Дереневського, О. Черкасова, О. Сидорчука, В. Головатюка (спеціальність «Електростанції») виконувались за замовленнями підприємств, а дипломна робота А. Дереневського «Розробка електромагнітного фільтра для очистки промислового конденсату потужністю 1000 куб.м./год». частково впроваджена на Черкаській ТЕЦ з економічним ефектом 72,5 тисяч крб. в рік. Особливо варто відзначити виконання комплексних дипломних проектів. Так, студент М. Ратушний спроектував систему електропостачання Вінницького хімічного заводу імені Я. М. Свердлова, а С. Беспалов на базі одержаного ним авторського свідоцтва розробив систему компенсації ємністних струмів в цих мережах , яку кафедра енергетичних систем планує впровадити на згаданому підприємстві в 1984 році.

Комплексну дипломну роботу з розробки технічних пропозицій по підвищенню ефективності і надійності електричних мереж виконали студенти І. Войтко та С. Кащук (спеціальність «Електричні мережі і системи»).

При виконанні всіх дипломних проектів використовувалась сучасна обчислювальна техніка, і студенти енергетичного факультету разом з дипломом одержують посвідчення про те, що вони мають навички самостійної роботи з основ програмування на електронно-обчислювальних машинах.

Разом з застосуванням стандартних програм для розрахунку оптимальних режимів багато студентів розробили свої програми для вирішення поставлених завдань.

Успішно пройшов захист дипломних проектів і на факультеті автоматики і обчислювальної техніки. На кафедрі АСУ дипломи захистили всі 45 дипломантів, з них 37 одержали «відмінно», а 7 чоловік — дипломи з відзнакою. Всі дипломні проекти реальні. Всі студенти при розрахунках використовували електронно - обчислювальні машини.

Особливо цікавими з наукової і практичної точки зору були проекти В. Голубєвої, А, Борзицького, В. Коренчука, В. Руденького, Т. Замороки, М. Білана, Н. Паланського, М. Черкаса, А. Касьянського, С. Алпатової. Ці проекти виконані під керівництвом доктора технічних наук професора І. В. Кузь-

(Закінчення на 2-й стор.)

Працюємо по-ударному

Всім приємно ходити гарними, упорядкованими вулицями, всі ми користуємось послугами міського транспорту, тому слухачі підготовчого відділення інституту гаряче відгукнулися на заклик міськвиконкому допомогти в будівництві нової трамвайної лінії по вулиці Келецькій. Швидко були організовані бригади, підготовлений інвентар для роботи.

Завдання було складне —в стислі строки викопати 20 ям загальним об'ємом грунту по 5 куб. м. кожна.

Комсомольці вирішили закінчити роботу раніше встановленого терміну. Фізична і виробнича закалка сприяли вчасному виконанню завдання.

Керівник роботи, начальник господарського відділу інституту тов. І. М. Ткачук із задоволенням разповідає про роботу хлопців з підготовчого:

— Молодці, працювали по-стахановськи, по-комсомольськи.

Є. СТРАШЕВСЬКИЙ,
зав. підготовчим відділенням,
Д. МЕЛЬНІКОВ,
секретар парторганізації.

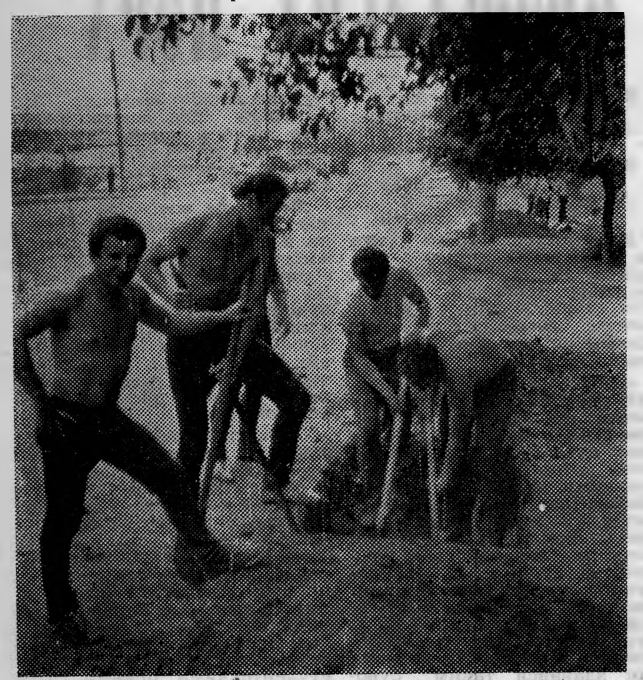

На знімку зліва направо: слухачі четвертої групи В. Мосенз, В. Орлов, В. Дмитренко і П. Кравчук за роботою.

Звітують дипломанти

(Закінчення. Початок на 1 стор.).

міна, кандидатів технічних наук доцентів Л. М. Кошека, Л. А. Шарейка, В. Н. Лисогора, В. А. Северілова та кандидата технічних наук старшого викладача А. В. Колесника.

Роботи цих випускників присвячені актуальним питанням автоматизації дослідження психофізіологічного стану людини-оператора і групи операторів в АСУ, розробці тренажерів для навчання операторів, дослідження і розробки оптимальних структур обчислювальних мереж і мереж передачі даних, розробки автоматизованої системи управління міським електротранспортом, обгрунтування і розробки автоматизованої системи наукових досліджень. Ці дипломні проекти рекомендовані Державною екзаменаційною комісією на конкурс. Так само успішно захистились дипломанти інших кафедр факультету, а також радіотехнічного, машинобудівного та інженерно-будівельного факультетів.

А. ВАСЮРА,
М. СВИРИДОВ.

Запорука успішності

Подвоїти, потроїти зусилля у боротьбі за високу ефективність виробництва — такою є настійна вимога часу, найголовніше завдання трудових колективів, кожного працівника. На кожному підприємстві, установі, організації наявні внутрішні резерви зростання. Насамперед, це зміцнення трудової дисципліни і порядку. На скільки важлива і актуальна ця проблема, видно хоча б з того, ще через прогули, неявки та інше втрачається багато людинодніз; кожна хвилина робочого часу по країні дає результати денної праці приблизно двохсот тисяч робітників.

Сучасні студенти — це майбутні організатори соціалістичного виробництва, керівники цехів, інженери, тобто ті люди, від яких залежатиме ефективність виробництва. Виховання у них почуття відповідальності за доручену справу, дисципліни праці — одне з головних завдань, яке ставить на сьогоднішній день партійна організація і деканат інженерно-будівельного факультету. В минулі роки з причин об'єктивного і суб'єктивного характеру наш факультет дещо відставав від середніх показників навчання по інституту. Тому з самого початку навчального року бюро партійної організації і деканат взяли курс на зміцнення трудової дисципліни серед студентів, попередження правопорушень, які процвітали на факультеті. Так, за 1981—1982 навчальний рік їх нараховується 11. Партійна організація проаналізувала становище, розробила відповідні конкретні заходи по вихованню правової свідомості серед студентів, ці заходи на сьогоднішній день втілюються в життя. В березні цього року дане питання слухалось на засіданні парткому, де було звернуто увагу партійної організації, деканату на вдосконалення роботи по попередженню правопорушень, виховання у студентів комуністичного ставлення до своїх обов'язків. За пройдений час значно поліпшилася робота по правовихованню. Були прочитані лекції серед студентів на тему «Закон і ми» викладачем кафедри охорони праці тов. Г. В. Горшечниковим. На семінарі кураторів, викладачів поділилися методами виховної роботи куратори кращих груп по успішності і поведінці. Оформлені стенди і куточки правопорядку в корпусі факультету і гуртожитку.

Поряд з виховними заходами активізував роботу і деканат по адміністративній лінії. Жоден факт порушення правопорядку і трудової дисципліни не пропускався без покарання. За цей навчальний рік було відчислено з інституту 24 студенти, за порушення правил соціалістичного співжиття винесено суворі догани 14 студентам, значно поліпшено індивідуальну роботу серед студентів. Товариський суд розглянув 5 справ.

З боку партійної організації поліпшилось керівництво громадськими організаціями. Взаємодія цих заходів дала свої наслідки. Значно скоротилися прогули занять на факультеті; в строки, встановлені кафедрами, йшла здача курсових проектів і підготовка до дипломного захисту, і найосновніше — знизилась кількість правопорушень.

Відповідно до рішень листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС партійна організація інженерно-будівельного факультету в своїй повсякденній роботі і надалі удосконалюватиме форми і методи виховної роботи серед студентів і викладачів в дусі діловитості і принциповості, непримиренності до порушників громадського порядку, дисципліни і організованості колективу, здатного вирішувати поставлені перед ним завдання.

В. КАЗМІРЧУК,
голова комісії по попередженню правопорушень на інженерно-будівельному факультеті.

За лаштунками антикомунізму

ПІДБУРЮВАЧІ ВІД РЕЛІГІЇ

Хто і з якою метою намагається видати кривавого ката за священномученика.

Загострення з вини американського імперіалізму міжнародного становища на рубежі 80-х років зумовило посилення антикомуністичної агресивності цілого ряду підрозділів буржуазної надбудови, в тому числі і клерикалізму. При цьому певне місце в ідеологічних та політичних підступах реакції проти соціалістичної співдружності відводиться й зарубіжним уніатським решткам, які відмовилися визнати рішення Львівського собору 1946 року про скасування Брестської унії. Нині вони животіють на Заході під облудною назвою — Українська католицька церква (УКЦ).

Останнім часом з метою підбурювання зарубіжних уніатів і заохочення їх до антирадянської діяльності вороги нашої країни пускають у хід вигадки про існування якоїсь міфічної «катакомбної католицької церкви» на Україні, віруючі і священнослужителі якої начебто зазнають жорстоких переслідувань.

Говорячи та пишучи про «українську церкву», різномасті антикомуністи та клерикально-буржуазна преса мають на увазі колишню греко-католицьку (уніатську) церкву Західної України. При цьому намагаються видати її, всупереч загальновідомим історичним фактам, за «уособлення» українського народу, твердять, буцімто впродовж віків, тобто мало не з моменту введення християнства в Київській Русі, вона «охороняла» його духовну культуру, незалежність, виступала проти іноземного поневолення, що «споконвічна віра українського народу — католицька».

Іноді доходить до смішного. Так, на одному зборищі василіан — ченців уніатського чернечого ордену — було висловлено «жаль, що не змогли приїхати на нього члени василіанського чину з українських земель». Хоч, як відомо, на Україні «членів» такого «чину» немає. Це не що інше, як підступний спосіб для поширення вигадок про існування «катакомбної уніатської церкви» на Україні.

Іншим разом прозвучало звернення до зарубіжних уніатів наслідувати «святого священномученика Йосафата», який нібито має бути взірцем любові до святої церкви.

Подібних підбурювальних закликів можна було б навести чимало. В зв'язку з цим варто згадати тих, хто і для чого створював горезвісну уніатську церкву та ким був отой «священномученик Йосафат».

Друга половина XVI століття була важким періодом в історії українського народу. Більшу частину земель України загарбали польські феодали.

Безправ'я, тяжке економічне становище, національний гніт штовхали українських трудящих на боротьбу проти загарбників. Так, у 1591 році на Правобережній Україні спалахнуло селянсько-козацьке повстання під керівництвом Косинського. Повстанці звернулися з проханням до уряду Росії прийняти їх у своє підданство.

Поразка повстання і загибель Косинського не змогли зупинити боротьбу українського народу за національне визволення. В 1594—1596 роках нове повстання охопило Правобережжя України та частину Білорусії. Очолив його Северин Наливайко. Лише використовуючи класове розшарування серед козаків, польському урядові з великими труднощами вдалося придушити збройну боротьбу українців та білорусів.

Часті повстання спонукали правлячу верхівку шляхетсько-магнатської Польщі шукати ідеологічних засобів для посилення своєї влади на загарбаних територіях. В умовах середньовіччя одним з таких засобів була релігія, і саме католицизм. Намагаючись навернути українців до католицизму, шляхетсько-магнатські кола прагнули створити, з одного боку, сприятливі умови для їх ополячення, а з іншого— перешкодити об'єднанню України з Росією, оскільки ця віра, тобто католицька, внесла б у взаємовідносини між українцями і росіянами релігійні чвари.

Проте всі спроби насадити католицизм на Україні закінчувалися поразкою. На католицизм переходила лише верхівка панівних класів. Селяни, козаки, міське населення трималися православної віри, вбачаючи в ній символ духовної незалежності від загарбників.

Слід підкреслити, що опір католицькій експансії за своєю суттю був класовою боротьбою пригноблених мас проти експлуататорів. Ця форма класової боротьби була зумовлена причинами соціально-політичного та історичного характеру. Католицизм був віросповіданням польських магнатів і шляхти, а також частини українських феодалів, тобто являв собою, як відзначав Ф. Енгельс, ідеологію панівних класів.

За цих умов боротьба проти католицизму, за збереження православ'я мала прогресивне значення, вона була спрямована проти ідейної опори панівних класів і об'єктивно служила справі взаємозближення й єднання російського, білоруського та українського народів. «...Вияв політичного протесту під релігійною оболонкою, — писав Володимир Ілліч Ленін, — є явище, властиве всім народам на певній стадії їх розвитку...»

Щоб зламати опір насадженню католизму, до Польщі були запрошені єзуїти. Вони й запропонували замість безпосереднього окатоличення ввести унію, тобто об'єднати православну церкву України і Білорусії з католицькою. Передбачалося за православними залишити їхні обряди, отже, створити для них видимість, ніби все залишається по-старому, окрім того, що від них вимагається визнати зверхність над собою римського папи. Це мало полегшити введення унії, зробити її перші практичні наслідки менш помітними. Таким чином, за планами єзуїтів, унія мала бути тією похилою площиною, ступивши на яку, православне українське і білоруське населення Речі Посполитої повинне було скотитися до повного окатоличення. Іншими словами, унія була задумана як міст, через який православні мали перейти в католицизм.

У жовтні 1596 року в Бресті частина верхівки православної церкви зрадила віру своїх предків і підписала унію з Римом. Так виникла уніатська церква. З цього видно, що твердження західних клерикалів та уніато-національного охвістя, що «споконвічною вірою українського народу є католицька», не витримують ніякої критики.

Унію запроваджували кривавим насильством. Про засоби, які використовували шляхта й уніати, писав російський резидент Голембовський в листі до польського примаса: «Забувши страх божий, вони в'їжджають верхи в церкви, стріляють у вівтарі та ікони, рвуть їх і ламають хрести; на духовних і світських людей вони нападають у церквах і на смерть убивають...».

ОСОБЛИВОЮ жорстокістю поміж уніатів відзначався Йосафат Кунцевич, єпіскоп Полоцька. Литовський канцлер Лев Сапега в одному з листів так характеризував його: «Не один я, але й інші гостро засуджують те, що ксьондзь-владика полоцький занадто жорстоко почав поводитися в справах віри і дуже набрид і остогид народові, як у Полоцьку, так і скрізь».

Знущання Йосафата Кунцевича над тими, хто не хотів приєднатися до унії, набули такого розмаху, що навіть державні діячі Речі Посполитої, побоюючись нових повстань, змушені були стримувати його, нагадувати про обережність. У листі до нього Сапега писав: «Признаюсь, що і я сам заходився коло унії... але мені ніколи й на думку не приходило, що ви будете притягати до неї такими насильницькими засобами... Хіба вам невідоме ремство обуреного народу і виявлене ним бажання краще прийняти турецьке підданство, ніж терпіти такі утиски?... Керуючись не стільки любов'ю до ближнього, скільки, суєтою й особистими користями, ви зложиванням своєю владою, своїми вчинками... запалили ті небезпечні іскри, які всім нам погрожують згубною й нищівною пожежею».

Бажаючи вислужитися перед своїми римськими і варшавськими хазяями, Кунцевич дедалі більше скаженів. Він заковував православних у кайдани, кидав їх у льохи.

«Богоугодні діяння Йосафата Кунцевича закінчилися тим, що повсталі жителі Вітебська вбили ката і, прив'язавши до його шиї камінь, кинули труп у хвилі Двіни.

І ось цього ката, звірства якого жахали навіть представників польської знаті, католицька церква оголошує «святим» — «за апостольські труди на користь унії».

Зарубіжні уніати курять фіміам Кунцевичу, закликають емігрантських святенників виховутати на його прикладі молоде покоління українців за кордоном, щоб «у слушний час євангелізувати» населення України.

Проте марні надії. Український народ добре пам'ятає зрадницьку діяльність уніатської ієархії, і ніяким зарубіжним апологетам уніатства не вдасться виправдати антинародну, антиукраїнську суть уніатської церкви — креатури і знаряддя чужоземних загарбників.

(За матеріалами центральної преси.).

В. о. редактора
Г. ПОЛИВАНИЙ.

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 05198. Зам. 2731.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 27 (107) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 26 серпня 1983 року. | Ціна 1 коп.

З НОВИМ НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ!

ГОТУВАТИ ГІДНУ ЗМІНУ

Про завдання колективу викладачів і науковців інституту на новий навчальний рік

Виконуючи рішення XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, настанов партії і уряду, борючись за присвоєння інститутові імені Володимира Ілліча Леніна, колектив ВПІ підготував в 1983 році 1373 інженери з 12 спеціальностей, що складає 103,4 процента від плану випуску.

В минулому році ідейно-виховна робота в інституті була спрямована на вивчення і пропаганду марксистсько-ленінської спадщини, матеріалів XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, рішень партії і уряду.

Значна роль в ідейно-виховній роботі належить кафедрам суспільних наук. Ця робота проводилась по декількох напрямах:

— вивчення марксистсько-ленінської теорії, поточних рішень партії і уряду;

— проведення семінарів і інструктивних занять з наставниками академічних груп;

— безпосередня участь викладачів в ідейно-виховній роботі;

— допомога деканатам і наставникам в організації і проведенні політичних інформацій, зборів, тематичних вечорів, лекцій, бесід, конференцій, зустрічей з ветеранами партії, праці, Великої Вітчизняної війни в студентських колективах.

В новому навчальному році необхідно:

— далі удосконалювати рівень підготовки майбутніх спеціалістів, добиваючись органічної єдності навчального і виховного процесів, формування наукового світогляду, високих морально-політичних якостей;

— продовжувати вивчення матеріалів листопадового (1982 р.) і червневого (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС, положень і висновків, що містяться у виступах на них Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропова і керуватись ними в своїй практичній діяльності;

— поліпшити пропаганду марксизму-ленінізму, історії політики Комуністичної партії Радянського Союзу, досвіду її діяльності на різних етапах боротьби за соціалізм;

— всю ідеологічно-виховну і пропагандистську роботу в інституті підняти на рівень тих завдань, які ставить перед нами партія;

— кафедрам суспільних наук підвищити ідейний вплив від викладання дисциплін;

— забезпечити новий, вищий рівень ідейно-теоретичної роботи в галузі суспільних наук. Необхідно здійснити рішучий поворот до реальних практичних завдань, які ставить життя перед нашим суспільством і інститутом, зокрема, науковим працівникам слід працювати з перспективою на майбутнє;

— ефективніше використовувати в ідеологічній і масово-політичній роботі багатотиражну газету «За інженерні кадри», запровадивши в ній постійні рубрики: «Морально-етичне обличчя студента», «Військово-патріотична робота з студентами», «Протиалкогольна пропаганда», «Атеїстична робота».

Максимально використовувати виховну силу соціалістичного змагання, рух за комуністичне ставлення до праці. Необхідно організувати всю справу так, щоб робота по вихованню відповідала вимогам Постанов ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про посилення роботи по зміцненню соціалістичної дисципліни праці» та Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про додаткові заходи по зміцненню трудової дисципліни».

В майбутньому навчальному році колективу інституту необхідно продовжувати пошук актуальних тем дипломних проектів. Теми дипломних проектів необхідно підбирати вже на 4 курсі, широко залучати до керівництва і рецензування дипломних проектів керівних фахівців з науково-дослідних інститутів, конструкторських бюро та промислових підприємств. Необхідно поліпшення підготовки студентів в питаннях організації, планування і управління підприємствами, економічних питаннях, фундаментальних і загально - інженерних дисциплінах, продовжувати теоретичне і практичне навчання студентів з основ програмування на ЕОМ і видавати їм спеціальне посвідчення. Варто вивчити і перейняти досвід Азербайджанського політехнічного інституту з підготовки інженерів-винахідників.

В умовах науково-технічної революції молодий спеціаліст повинен бути справжнім творцем новітньої науки і техніки, тому необхідно готувати кадри, які володіють навичками творчої, пошукової роботи, здатні проводити глибокі теоретичні і експериментальні дослідження в своїй галузі, орієнтуватись в суміжних науках. Нашій країні потрібні вдумливі і цілеспрямовані спеціалісти.

Викладацькому складу необхідно і надалі приділяти більше уваги першокурсникам. На високому організаційному рівні варто вивчити з ними курс «Вступ до спеціальності», глибоко роз'яснити зміст кваліфікаційних характеристик, а також допомогти користуватися бюджетом навчального часу. Завдання викладачів полягає в тому, щоб навчити студента-першокурсника, як необхідно вчитись у вузі. Від цього, а також від майстерності і якості викладання (читання лекцій, ведення практичних і семінарських занять, застосування активних методів навчання) великою мірою залежатиме якість успішності.

Існує пряма необхідність створити групу аналізу також і на вечірньому факультеті. Ще слабо проводиться робота в академгрупах, на кафедрах і факультетах з студентами, які можуть вчитись на «4» і «5».

Лекція — основа навчального процесу. На лекції викладач повинен примусити кожного студента мислити разом з собою, ставити йому несподівані питання, показувати процес пошуку, шлях вирішення проблеми. Якщо викладач зможе створити атмосферу для колективної роооти думки, будь-який предмет стане цікавим.

Вирішення багатьох проблем науково-технічної революції неможливе сьогодні без безперервної інтенсивної науково-дослідної діяльності. В цьому розумінні наука повною мірою стала основою вищої освіти.

«В сучасних умовах, — підкреслив в своїй промові на червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропов, — вирішального значення набуває тепер єдина науково-технічна політика. Нас чекає велика робота по створенню машин, механізмів і технологій як сьогоднішнього, так і завтрашнього дня. Належить здійснити автоматизацію виробництва, забезпечити найширше застосування комп'ютерів і роботів, застосування гнучкої технології, що розволяє швидко і ефективно перебудовувати виробництво по виготовленню нової продукції».

Характеризуючи науково-дослідну роботу в інституті, можна сказати, що вона ведеться за єдиною системою «дослідження — розробка — впровадження».

Реалізуючи цільову комплексну програму «Наука», вчені інституту вирішують наукові проблеми в галузі радіоелектроніки, обчислювальної техніки, приладобудування, автоматики, машино-будування, будівництва, енергетики і завдань Продовольчої програми. В 1982 році дослідження проводились по 147 завданнях для 18 галузей народного господарства.

Аналіз науково-дослідної роботи студентів показує, що окремі керівники факультетів, кафедр, викладачі ще не пройнялись відповідальністю за розвиток науково-дослідної роботи в нашому інституті, за підготовку висококваліфікованих спеціалістів, і на цій основі підвищення авторитету інституту.

На енергетичному факультеті немає студентського конструкторського бюро, на машинобудівному окремі кафедри не проводять щорічного вузівського туру Всесоюзної олімпіади «Студент і науково-технічний прогрес», інженерно-будівельний не посилає дипломні проекти на міжвузівський конкурс, на факультеті автоматики і обчислювальної техніки кафедра економіки промисловості і організації виробництва два роки підряд не посилає жодної студентської роботи на республіканський конкурс, а на радіотехнічному студенти-вечірники та заочники не беруть участі в науково-дослідній роботі, пасивно працюють секції на студентській науково-дослідній технічній конференції. На всіх факультетах, кафедрах дуже мало публікацій, заявок на винаходи з участю студентів. Необхідно збільшити кількість студентів, що беруть участь у виконанні НДР по госпдоговірній і держбюджетній тематиці, що працюють в студентських конструкторських бюро тощо. Добиватись, щоб кожний викладач став наставником 5—7 студентів, а кожний науковий співробітник, аспірант, інженер керував двома — трьома студентами, які займаються дослідницькою роботою.

З 1-го вересня розпочнеться новий навчальний рік. І немає сумніву в тому, що колектив ВПІ успішно виконає поставлені перед ним завдання.

ХТО ВИ, «НОВОБРАНЦІ»?

Червневий (1983 р.) Пленум ЦК КПРС поставив величні і невідкладні завдання в галузі ідеологічної роботи, в тому числі і в вузах. Завершальну підготовчу роботу і самі вступні екзамени ми проводили від знаком виконання цих завдань.

Важка і гаряча пора вступних екзаменів залишилась позаду.

Проведенню вступних екзаменів передувала велика підготовча робота на протязі всього попереднього навчального року. Тепер ми можемо підвести перші підсумки всього циклу підготовчої роботи і ходу екзаменів.

Порівняно з минулим роком кількість поданих заяв на п'ять стаціонарних факультетів залишилась приблизно на одному і тому ж рівні. На 950 місць претендували 1557 вступників.

Попередньо ми провели велику роботу з профорієнтації. Середні школи Вінницької області були закріплені за кафедрами інституту, і викладачі двічі виїжджали до них. Ми встановили також зв'язки з профтехучилищами України, а також з деякими військовими частинами. Оголошення про прийом до нашого вузу друкувались в багатьох обласних газетах республіки і транслювались по обласному радіо. До проведення профорієнтаційної роботи були залучені студентські будівельні загони. Інститутська газета «За інженерні кадри» присвятила цьому питанню два спеціальні випуски.

Під час екзаменів всіх абітурієнтів забезпечили гуртожитком, постійно працювала їдальня. Двічі за період екзаменів вступники і їхні батьки мали можливість зустрітися з ректором інституту і одержати відповіді на питання, що їх цікавили. Працювало підготовче відділення, 138 слухачів якого нині стали студентами, а також дев'яти- шести- і одномісячні підготовчі курси. На усні і письмові запитання абітурієнти негайно одержували кваліфіковані відповіді.

Конкурс по факультетах інституту був нерівномірний, найвищий прохідний бал потрібен був вступникам на спеціальності «автомобілі і автомобільне господарство» (20,0), «машинобудування» і «електронно-обчислювальні машини» (19,5).

В цьому році в славний загін студентства влилось 226 чоловік, які мають стаж практичної роботи не менше двох років. Серед них В. Балюк, В. Воловодюк, А. Кравець (машинобудівний факультет), В. Ващенко, О. Петрук (енергетичний факультет), О. Онищук, В. Гончар, А. Неуймін (факультет автоматики і обчислювальної техніки), М. Маринич, В. Яценко (інженерно-будівельний факультет).

Певна частина нових студентів—випускники шкіл з золотою медаллю і професійно-технічних училищ з відзнакою. До них зокрема належать О. Волошина, В. Денисенко, С. Захарченко, І. Горупащенко (ФАОТ), А. Стрельбицький, В. Кошелев, С. Шевченко (РТФ), О. Мосійчук, К. Мандибура (ЕФ), В. Войтенко, М. Компанець, Д. Цупова, М. Миколюк (МФ). Всі три золоті медалісти, що вступили на інженерно-будівельний факультет, закінчили середню школу № 1 м. Вінниці, це Тамара Жереб, Тамара Машницька і Ольга Кузь.

Невдовзі буде завершено прийом студентів на нестаціонарні факультети інституту.

В. АНІСІМОВ,
доцент, відповідальний секретар приймальної комісії.

Третій трудовий

СТУДЕНТСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП

СБЗ «Механік», що на шефських засадах побудував кролеферму в с. Тростянчику і трудиться там же, на будівництві колгоспного спортивного комплексу, виступив з ініціативою провести додатковий день ударної праці і зароблені гроші перерахувати в Радянський фонд миру на ознаменування 40-річчя завершення битви на Курській дузі. Цю ініціативу підтримали всі будівельні загони інституту.

* * *

СБЗ «Електрон» (командир Володимир Лисогор, комісар Юрій Шалінський) надав колгоспові с. Шляхова велику допомогу в збиранні урожаю-83.

* * *

«Студентський загін—дітям» — під таким гаслом на будівництві школи в Стратіївці працює дівочий загін «Алгоритм» (командир Надія Мозуль, комісар Світлана Редькіна).

* * *

В цьому році в інституті організовано 7 інтернаціональних будівельних загонів, в яких поряд з радянськими студентами трудяться студенти з Куби, СРВ, Танзанії, ЙАР, Перу, Колумбії і Домініканської республіки.

* * *

700 бійців об'єднаного студзагону ВПІ зобов'язалися під час нинішнього трудового семестру виконати обсяг будівельно-монтажних робіт на суму 2 мільйони 900 тис. крб.

* * *

Крім того, студенти надають шефську допомогу колгоспам і радгоспам області в збиранні врожаю, заготівлі кормів, ремонтують тваринницькі приміщення, допомагають ремонтувати школи, виступають перед населенням з лекціями, бесідами, концертами.

* * *

Чотири студзагони ВПІ працюють нині в Тюменській області на розробці нафтогазових родовищ, спорудженні житлових і культурно-побутових об'єктів.

ТРЕТІЙ ТРУДОВИЙ

А СЕРЦЯ НАШІ ТУТ ПРОПИСАНІ

Закінчується третій трудовий семестр, через кілька днів юнаки та дівчата в зелених штормівках з емблемами бійців студентських будівельних загонів повертатимуться до рідного інституту. Відзвенять пісні навколо вечірніх багать, спустіють тимчасові студентські гуртожитки, вгамуються спортивні пристрасті, та в пам'яті людей ще довго житимуть добрі діла студзагонівців. Та й самі бійці ще довго пам'ятатимуть дружбу, що родилась на студентській будові, цікаві подорожі і екскурсії, гарячі спортивні баталії, словом, все те, що збагатило їх духовно і фізично.

— Загін, на ранкову лінійку шикуйсь! Рівняйсь! Струнко! Командир загону Володимир Пунько розпочинає перекличку бійців.

— Кузнєцов Микола Іванович?

Відповідь: — Почесний боєць студентського будівельного загону «Енергетик» Вінницького політехнічного інституту Герой Радянського Союзу, легендарний розвідник Микола Іванович Кузнєцов загинув смертю хоробрих в боях за звільнення нашої Батьківщини від німецько - фашистських загарбників.

— Пастушин Микола?

— Я.

Пяста Анатолій?

— Я.

— Лис Юрій?

— Я.

— Довгорук Максим?

— Я.

...Закінчується ранкова перекличка. Командир загону подає команду всім рівнятися на прапор.

— Прапор Трудової Слави підняти кращим бійцям загону за підсумками минулого дня Максиму Довгоруку, Валерію Мельничуку, Володимиру Поляку.

Для п'ятикурсника енергетичного факультету Володимира Пунька студентська будова давно вже стала вищою школою фізичного та ідейного загартування. П'яте літо підряд виїжджає Володя в різні кінці Вінниччини, щоб своїми руками зводити народногосподарські об'єкти, а заодно на ділі, як кажуть, перевіряти і себе, і своїх товаришів. Командиром загону він став ще на третьому курсі і з тих пір колективи, очолювані ним, завжди виходили в число переможців серед студзагонів інституту.

Висока трудова і виконавська дисципліна — запорука успіху кожного колективу. Цю мудру істину він засвоїв ще в перший рік своєї роботи під час третього трудового семестру і завжди з усією вимогливістю ставиться як до самого себе, так і до своїх підлеглих. Роботу на студентській будові В. Пунько визначає не лише обсягом виконаних робіт, а, перш за все, вірністю студентському братству, взаємовиручкою. Третій трудовий семестр для нього то не лише спосіб заробити гроші, а можливість укріпити віру в самого себе, сповна розкрити свої можливості, можливості майбутнього керівника і організатора виробництва, краще пізнати людей.

Відправляючись нинішнім літом на будівництво важливого об'єкта Володя зовсім не хвилювався, що більшість бійців його загону вперше триматимуть в руках кельму. Він цілком був переконаний в тому, що за два-три тижні хлопці і дівчата зуміють не тільки пізнати, а й повністю освоїти професію муляра, і не помилився. Правда, в перші дні їм допомагав досвідчений будівельник - виконроб Сергій Трохимович Масний, а згодом студенти вже самі виконували всі роботи по будівництву зерноочисного комплексу.

— Коли я формував загін у мене не було дилеми — поїдуть хлопці чи дівчата. Звичайно, робота на будові важка і для дівчат вона інколи й не підсилу, але дівчата теж напросилися в загін, і я їм не відмовив. І знаєте, — весела усмішка пробігла по його обличчю, — я не можу скаржитися на їх роботу. Дівчата працюють нарівні з хлопцями. Та і нам з ними веселіше. Є в нашому загоні студент з Куби Хорхе Монтеагудо. Він теж вперше приїхав на студентську будову. В короткий строк освоїв професію муляра, сам трудиться ударно ще й іншим допомагає.

Тут, в загоні, ми самі вирішуємо всі питання — це і забезпечення будівельними матеріалами, і відпочинку, і шефської допомоги. З перших днів добре порозумілися з керівництвом Бершадського комбінату хлібопродуктів. Директор підприємства Петро Андрійович Сугак дуже хороша ввічлива людина. Він завжди відноситься до нас з співчуттям, повагою і розумінням. Ще не було таких питань які б він не вирішив, коли я звертався до нього.

Увечері після роботи студенти зібралися в своєму гуртожитку. Хтось з хлопців взяв в руки гітару, провів задубілими пальцями по струнах, і втома вмить зчезла з кожного обличчя.

— Через тиждень дамо трудівникам прощальний концерт, — каже комісар загону Анатолій Пяста, — отож хлопці і дівчата готуються. За цих два місяці ми вже не раз виступали з концертами, читали трудівникам комбінату лекції на різні теми, брали участь в спартакіаді студентських будзагонів зони «Південь», грали в футбол з молоддю села Флоріно, взяли участь в марші миру. Відпрацювали чотири дні у фонди миру, будівництва міста Гагаріна, допомоги піонерським організаціям та молодіжним організаціям країн, що розвиваються.

Студзагін виховує не лише кваліфікованого спеціаліста, а перш за все, громадянина, інтернаціоналіста, виховує у нього почуття відповідальності не тільки за себе, а й за колектив, в якому він живе і трудиться. Я в цьому переконався ще раз, відвідавши СБЗ «Енергетик-83».

С. ФЕДОТОВ,
наш кор.

ДЖЕРЕЛА

«ОЛІМП» ПОЛІТЕХНІКІВ

Тільки в десятій п'ятирічці у Вінницькому політехнічному інституті було підготовлено 45 майстрів спорту СРСР, 88 кандидатів в майстри спорту СРСР, 412 першорозрядників, 6667 спортсменів масових розрядів та близько семи тисяч значкістів ГПО.

За роботу по комплексу ГПО інститут восьмий раз підряд нагороджено перехідним Червоним прапором. Спортивно-оздоровчий табір «Супутник» дуже популярний серед студентів, інститутський стадіон і ще близько двадцяти спортивних об'єктів; стрільоище стрілковий тир, два спортзали, ігрові майданчики, гімнастичне містечко — все це збудовано руками студентів і викладачів.

Завідуючий кафедрою фізвиховання Ярослав Іларіонович Кулик показує кілька альбомів з фотографіями:

— Ось тут вся історія — починаючи із створення бази і закінчуючи нашими сьогоднішніми планами і мріями — мати свій басейн, розширити табір відпочинку.

17 років тому ВПІ був ще філіалом Київського політехнічного інституту. Кафедра фізвиховання складалась із чотирьох викладачів (тепер їх близько тридцяти). Заняття з фізкультури проводились на об'їзній дорозі — небезпечно, незручно. Бази для занять не було зовсім, засобів для її створення — теж. Ми самі розробили кілька проектів ігрових майданчиків. Працювали над цим і викладачі, і студенти. А влітку прийшли будзагонівці, і почалася робота.

Ентузіастів добрих справ у нас багато. Взяти хоча б проректора Олександра Івановича Тарануху. Три роки тому він підготував майстра спорту з марафонського бігу Віктора Дубнюка. Так ось в ті перші роки, будучи ще викладачем нашої кафедри, Олександр Іванович сам з своєї доброї волі виконав своїми руками усі зварювальні роботи на стадіоні, а потім керував будівництвом спортивно - оздоровчого табору «Супутник».

Коли на кафедрі виник проект майбутнього стадіону, комітет комсомолу оголосив цю будову ударною комсомольською. І знову ціле літо зміняли один одного будівельні загони, викладачі «вибивали» матеріали, студенти будували. Працювали усі безкоштовно, знали: будують для інституту, для себе. Крім того, своїми руками звели ще два спортивних зали, гімнастичне містечко.

Можна без перебільшення сказати: спорт — загальне захоплення в нашому інституті. 70 процентів студентів відвідують секції вільної боротьби, карате, дзю-до, самбо, стрільби кульової, стрільби з лука, гандболу, плавання, волейболу, шашок... Заняття проводять викладачі кафедри фізвиховання, інших кафедр, студенти, працівники дитячо-юнацької спортивної школи № 2. Більшість тренерів працює на громадських засадах. В інституті постійно діє 46 спортивних секцій.

Спорт вчить мужності, благородству, наполегливості. Спорт зміцнює здоров'я, додає бадьорості, вчить цінувати хвилини. Багато студентів вважають, що якби не спорт, який навчив їх бути організованими ,вони не встигали б усюди — і в навчанні, і в громадській роботі.

Дванадцять років тому спортивні організації міста Вінниці заснували легкоатлетичний меморіал Героя Радянського Союзу комсомолки - підпільниці Лялі Ратушної. Змагання проводяться на нашому інститутському стадіоні «Олімп». Меморіал є одночасно і всесоюзним чемпіонатом студентського ДСТ «Буревісник» з легкої атлетики. У ньому беруть участь кращі спортсмени з союзних республік, міст Москви і Ленінграда, приїжджають гості із соціалістичних країн. Цей меморіал — найулюбленіше студентське змагання, готуються до нього протягом цілого року. І стати призером дуже почесно: приємно піднятися на п'єдестал, переможно глянути на святковий, у знаменах і привітальних лозунгах стадіон, одержати медаль спортклубу «Олімп».

Звичайно, не всі в інституті спортсмени. Але фізкультурники — всі. І вони теж готуються — до складання норм ГПО, до першості інституту. А одночасно готуються до численних лабораторних робіт і колоквіумів, заліків та екзаменаційних сесій. І спорт — вічний супутник молодості — допомагає їм виховати себе, організувати якнайкраще свій час і вийти з вузу з гордо розпростаними плечима.

О. БЕРЕСНЄВА,
студентка факультету журналістики Київського держуніверситету.

ВЕЛИКЕ СПАСИБІ кажуть люди ПОЗИВНІ «МЕХАНІКА»

На будівництво сушарки СКП-8 та інших об'єктів ми запросили студентів з ВПІ. Це в основному другокурсники і третьокурсники енергофаку. Вони не мали навичок практичної роботи по муруванню стін з цегли. Враховуючи важливість будівництва даного об'єкта, ми виділили їм досвідченого будівельника виконроба Сергія Трохимовича Масного, який і дав їм перші уроки будівництва і його організації. Звичайно на перших порах не все виходило у студентів, доводилось одну й ту саму роботу виконувати по два рази, та завдяки наполегливості і завзятості, яка панує серед бійців загону, вони зуміли в короткий строк добитися відповідних успіхів. Важливий народногосподарський об'єкт буде введено в дію вже в цьому році.

Крім основних робіт студенти допомагали нашому підшефному колгоспові в заготівлі сіна, збирали металолом, побудували у школі кролятник, приймали найактивнішу участь в громадському житті нашого колективу, виступали з концертами, читали лекції, проводили спортивні змагання тощо. Особливо хочеться відзначити командира загону «Енергетик» Володимира Пунька, комісара Анатолія Пясту, кращих бійців Максима Довгорука, Миколу Пастушина, Юрія Лиса, студента з Куби Хорхе Монтеагудо, Валерія Мельничука, Володимира Поляка... Є в загоні і двоє дівчат—Наталя Лудан та Людмила Вербицька. Вони працюють нарівні з усіма, зарекомендували себе з кращої сторони.

П. СУГАК,
директор Бершадського комбінату хлібопродуктів.

Нинішнім літом на будівництві спортивного комплексу в нашому селі працював студентський будівельний загін «Механік» Вінницького політехнічного інституту. Студенти виконали будівельно - монтажних робіт на суму 150 тис. крб. Крім основної роботи вони збудували літній табір для утримання молодняка великої рогатої худоби. Посильну допомогу нам надали студенти і під час збирання хлібів. Вони приймали активну участь в підготовці і проведенні вечорів відпочинку, виступали з концертами, читали лекції у виробничих колективах, проводили іншу масово-політичну роботу серед населення наших сіл. Правління колгоспу, партійна організація всі трудівники нашого господарства щиро вдячні студентам за їхню роботу. Ми й надалі будемо запрошувати до себе будзагонівців.

О. ЦВІГУН,
секретар парткому колгоспу ім. Петровського Тростянецького району.

Пульс планети

ПЛІЧ-О-ПЛІЧ З ДРУЗЯМИ

БЕРЛІН. Кор. ТАРС Микола Бабкін передає: Близько семисот студентів різних вузів НДР виїхали в Радянський Союз. Разом з радянськими комсомольцями вони протягом півтора місяця працюватимуть на будівництві газопроводу Уренгой—Помари—Ужгород.

Під час третього трудового семестру посланці братньої країни мають працювати на спорудженні компресорної станції, будівництві жилих і виробничих приміщень, прокладанні шляхів у районах Івано-Франківська і Первомайського.

У вільний від роботи час студенти з Берліна, Дрездена, Йени та інших міст НДР вийдуть на суботники по благоустрою парку Дружби в Первомайську, поміряються силами з радянськими друзями на спортивних змаганнях, дадуть концерти художньої самодіяльності.

Вірні помічники партії

КАБУЛ. (ТАРС). Черговий пленум ЦК Демократичної організації молоді Афганістану (ДОМА) був присвячений питанням поліпшення організаційно-політичної роботи ДОМА в світлі рішень 12-го пленуму ЦК Народно-Демократичної партії Афганістану.

Пленум обрав першим секретарем ЦК ДОМА Ф. Маздака. Виступивши з доповіддю, Ф. Маздак підкреслив важливе значення пленуму ЦК НДПА, який поставив перед молодіжною організацією нові конкретні завдання по мобілізації молоді на захист завоювань квітневої революції, від підступів контрреволюції, імперіалізму і реакції, активну участь у справі соціально економічного розвитку ДРА.

Учасники пленуму заявили про рішучу підтримку НДПА, запевнили партію і уряд ДРА в тому, що афганська молодь виконає покладені на неї завдання.

Член Політбюро ЦК НДПА Н. А. НУР, який виступив на пленумі, зазначив, що члени ДОМА є вірними помічниками партії у боротьбі за здійснення цілей квітневої революції, за будівництво в Афганістані нового суспільства.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 05240. Зам. 3262.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 28 (108) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 2 вересня 1983 року. | Ціна 1 коп.

ВЕРЕСНЕВИЙ НАСТРІЙ

Серпню вересень у полі
Тисне руку на
прощання.
В інституті і у школі
Починається навчання.
Малиново-голосисто
Кличе дзвоник на уроки.
Як же всюди світло,
чисто.
Розбудили тишу кроки.
Пахнуть фарбою
панелі,
Дошка, вікна, стіл і
парти.
Всі ми радісні, веселі,
Всюди линуть сміх і
жарти.
Скільки гарних вражень
знову
Літо нам подарувало!
Відпочили ми чудово
Й потрудилися немало.
День стає на
видноколі
Ароматно-яблуневий...
Настрій наш у всіх
сьогодні
Просто...
першовересневий.

ПЕТРО СИЧЕНКО.

ВИРІШУВАТИ ЦІЛЬОВУ КОМПЛЕКСНУ...

(Із загальних зборів колективу ВПІ)

Це вже стало традицією: на початку кожного навчального року викладачі інституту збираються на педраду, щоб підвести підсумки зробленого, намітити конкретні завдання на майбутнє.

29 серпня відбулись загальні збори викладачів і співробітників інституту, на яких було обговорено завдання колективу на новий навчальний рік, що випливають з рішень XXVI з'їзду КПРС, червневого (1983 року) Пленуму ЦК КПРС, висновків і положень, викладених в промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Ю. В. Андропова.

З доповіддю виступив ректор інституту, лауреат Державної премії УРСР, доктор технічних наук, професор І. В. Кузьмін.

Головну увагу доповідач звернув на поліпшення ідейно-виховної роботи серед викладачів і студентів, вдосконалення навчального процесу в інституті, збільшення обсягу і підвищення якості наукових робіт. Значну увагу доповідач приділив також роботі з кадрами, випуску дипломантів, новому набору студентів.

Обговорюючи доповідь, декан енергетичного факультету доцент Д. Б. Налбандян, зокрема, відзначив, що в минулому навчальному році багато студентів-енергетиків мали лише по одній трійці, а це величезний резерв підвищення якості навчання. Жаль, що колективи кафедр недостатньо попрацювали з такими студентами. В цьому році захищено менше комплексних і реальних проектів, а також проектів з впровадженням.

В новому навчальному році для підвищення якості захисту дипломних проектів необхідно придбати нову техніку для обчислювального центру факультету. В науковій роботі, — сказав далі промовець, заважає багатотемність, необхідно також посилити зв'язок науковців з виробничими підприємствами.

Завкафедрою наукового комунізму доцент В. І. Бондар говорив про підвищення ролі кафедр суспільних наук в формуванні матеріалістичного світогляду студентів. Викликає серйозне занепокоєння той факт, що успішність студентів з суспільних наук у м. Вінниці найнижча по Україні. Типові програми з суспільних наук не вдосконалені. Багато ще формалізму і в організації студентської наукової діяльності.

Завідуючий кафедрою технології металів професор А. О. Жуков зупинився на необхідності підвищувати кількість дипломів з оцінкою «відмінно». Він відзначив також, що студенти інституту ще не повністю освоюють матеріалознавство. Для усунення цих недоліків варто було б створити в інституті відповідну кафедру чи лабораторію.

— Вирішення завдань, що стоять перед інститутом, неможливе без відповідної навчально-лабораторної бази, без належної організації умов праці і побуту співробітників і студентів, — сказав в своєму виступі проректор по навчальній частині В. Д. Свердлов. — Для вчасного завершення внутріінститутського будівництва необхідно створити студентський будівельний загін, який працював би круглий рік.

Про необхідність тіснішого зв'язку вчених інституту з СКТБ «Модуль» говорив в своєму виступі головний інженер цього конструкторського бюро М. Ф. Павленко.

Про роль комсомолу в формуванні світогляду майбутніх інженерів говорив в своєму виступі секретар комітету ЛКСМУ інституту О. Мудрий.

На закінчення виступив секретар парткому ВПІ доцент І. Г. Мельник.

— Відзначаючи досягнення колективу в минулому навчальному році, — сказав тов. Мельник, — ми повинні критично з партійних позицій оцінювати і наші недоліки та прорахунки. Як свідчать факти, працівники окремих кафедр і факультетів запізнюються на роботу, серйозні питання інколи перепоручаються завідуючими кафедри другорядним особам. В інституті видається багато наказів, але не всі вони виконуються, повисають, так би мовити, в повітрі.

Самовіддана праця, навчання, повинні пов'язуватись з боротьбою проти будь-яких порушень, проти пияцтва, яке, на жаль, ще має прояви в нашому інституті. На вищий рівень потрібно піднести всю виховну і організаторську роботу на факультетах, кафедрах, в групах.

З заключним словом виступив ректор інституту тов. Кузьмін.

З обговорених питань учасники зборів прийняли відповідне рішення.

Г. ПОЛИВАНИЙ,
наш кор.

В КРАЇНУ ЗНАНЬ

Мільйони учнів, юнаків та дівчат старшого віку заповнили вчора шкільні класи, аудиторії інститутів, технікумів та профтехучилищ. Розпочався новий навчальний рік. Соціалізм гарантує кожному громадянину нашого суспільства право на освіту.

В Радянському Союзі вперше в історії людства створена справді демократична система народної освіти, яка забезпечує загальноосвітню та професійну підготовку громадян, їхнє комуністичне виховання, духовний і фізичний розвиток.

Всебічний розвиток народної освіти — предмет постійної турботи Комуністичної партії і Радянської держави.

На XXVI з'їзді КПРС відзначалось, що нашою школою взято важливий рубіж — завершився перехід до обов'язкової загальної середньої освіти. З висоти досягнуто з'їзд ленінської партії сформулював перспективи розвитку і удосконалення всіх ланок народної освіти і підготовки кадрів в XI п'ятирічці.

Система народної освіти направлена на повніше задоволення потреб країни в фахівцях і кваліфікованих робітниках, на поліпшення їхньої підготовки.

Сьогодні головні завдання освіти — підвищення якості навчання, трудового і морального виховання шляхом вмілої інтенсифікації процесу пізнання, застосування комплекного підходу до виховання.

У вищій і середній спеціальній школі дедалі більшого значення набуває відповідність навчальних програм вимогам науки, економіки, культури, їх тісну узгодженість з розвитком народного господарства, його перспективних напрямків.

Успадковуючи світлі ідеали старших поколінь, молодь Країни Рад прагне оволодіти новими знаннями, основами сучасної науки, що допоможе їй в професійному ставленні і громадському формуванні особистості.

НОВЕ В НОВОМУ НАВЧАЛЬНОМУ

З кожним роком удосконалюється навчальний процес, зростає матеріально-технічна база нашого інституту. Про новинки, що з'явились останнім часом у вузі, розповідають керівники окремих кафедр, факультетів, підрозділів.

М. С. СТЕПАНОВ, завідуючий кафедрою російської мови:

— До нового навчального року ми обладнали дві лінгафонні лабораторії. Викладачі кафедри підготували 10 лабораторних робіт з начитаними текстами і завданнями та 14 методичних розробок. Вперше створений і працюватиме клуб любителів російської словесності. Два викладачі нашої кафедри успішно навчались на факультеті підвищення кваліфікації викладачів. Щоб поставити викладання російської мови на рівень вимог сучасності, ми вивчили досвід кращих кафедр російської мови для студентів-іноземців при Московському університеті імені Ломоносова, Ленінградському гірничому та Київському політехнічному інститутах. Всі ці заходи допоможуть викладачам в роботі, сприятимуть кращому засвоєнню знань нашими зарубіжними друзями, що приїхали навчитись до ВПІ.

А. М. ТХОРІВСЬКИЙ, доцент, декан загальнотехнічного факультету:

— Найкращим надбанням в новому навчальному році ми, як і завжди, вважаємо новий студентський контингент. Відповідно до рішень партії та уряду питома вага заочної вищої і середньої спеціальної освіти зростає, плановий набір в останні два роки підвищився. Зросли ряди студентів і якісно — конкурс в цьому році, а відповідно і вимоги до вступників, були більші, особливо на економічні спеціальності.

Наше завдання в новому навчальному році — забезпечити оптимальні умови навчання. Це ми вирішуватимемо спільно з колективами 17 кафедр, що працюють у нас на факультеті.

В. І. БОНДАР, доцент, завідуючий кафедрою наукового комунізму:

— До нового навчального року ми на кафедрі організували спеціальну лабораторію. Навчання буде проводитись за новими програмами, що реальніше відповідають вимогам сьогодення. Сподіваємось, що викладач С. С. Плахотнюк незабаром порадує нас захистом кандидатської дисертації.

В. С. ОСАДЧУК, професор, проректор інституту по науковій роботі:

— Науково-дослідна робота співробітників інституту — безперервний процес, і важко ділити її умовно за часом. Науковці нашого вузу славно попрацювали в минулому році, в цьому ж завдання і плани не менші. Нам належить збільшити обсяг госпдоговірних тем до 8,5 мільйона карбованців. Економічний ефект від впровадження наукових і технічних розробок становитиме в новому році 15 мільйонів карбованців. Сподіваємось одержати 90 авторських свідоцтв і опублікувати понад 300 наукових робіт. 20 технічних розробок нашого інституту стануть експонатами республіканської і всесоюзної виставок досягнень народного господарства. Плануємо завершити роботу по створенню навчально-науково-виробничого об'єднання на базі ЦКБІТу.

Велику увагу ми і надалі надаватимемо студентській науковій діяльності, без неї немислиме становлення сучасного інженера, тому 70 проц. студентів — безпосередні учасники нашої наукової думки.

Надійним помічником у науковій роботі є наше спеціальне контрукторсько-технологічне бюро «Модуль». Тут ми маємо можливість впроваджувати наші наукові досягнення, виконувати експериментальні зразки, перевіряти наукові ідеї.

Е. М. ДІЄСПЕРОВ, молодший науковий співробітник кафедри конструювання і виробництва радіоапаратури:

— До нового навчального року ми завершили створення філіалу кафедри на виробничому об'єднанні «Жовтень», що ще більше зміцнить єдність навчально-наукового процесу з виробництвом. Виготовлено також 8 методичних розробок, розроблено 2 проблемні лекції, ділову гру «Патентний пошук». Продовжується робота над виданням методичних вказівок до лабораторних робіт і курсових проектів, готується методичний посібник під редакцією доцентів Ю. К. Міца і Г. М. Полторака. Кафедра працюватиме за новою програмою. Створено дисплейний клас для автоматизації конструювання радіоапаратури.

ПОСВЯТА В СТУДЕНТИ

Справжнім святом для нинішнього поповнення багатотисячного колективу ВПІ стала минула середа — в цей день відбулась урочиста посвята першокурсників в студенти.

950 юнаків та дівчат, що витримали вступні екзамени і пройшли за конкурсом, стали студентами нашого інституту.

Попереду у них цікаві наукові пошуки і експерименти, участь в наукових конференціях, гарячі суперечки з різних проблем.

Шановний першокурснику! Памятай, що сумлінне навчання — шлях до глибоких знань і відкриттів. Тільки активна участь в науковій роботі допоможе тобі стати спеціалістом новатором, спеціалістом-творцем.

Студентські роки — найпрекрасніша, найпамятніша пора. Скільки нового, цікавого і незвіданого чекає на тебе у вузі! Ти зможеш тут стати учасником художньої агіткультбригади, поїхати влітку на студентську будову, стати пропагандистом, тобто сповна розкрити свої духовні і фізичні можливості.

Якщо ти захоплюєшся мистецтвом: малюєш, або пишеш вірші, то можеш проявити себе в стінгазеті свого факультету, або в інститутській багатотиражці, яку зараз читаєш. При інституті діють також різні спортивні секції, радіостудія, студентські кафе і клуби.

Вітаючи всіх викладачів і студентів з новим навчальним роком, називаємо сьогодні імена тих, хто з золотою медаллю закінчив середню школу або з відзнакою технікум чи профтехучилище і став студентом ВПІ. Серед них: **Костянтин Мандибура, Олександр Мосійчук, Олександр Тарахтелюк, Сергій Ковальчук, Валентина Кубракова, Володимир Пресич, Ольга Лященко, Володимир Войтенко, Сергій Страшевський, Микола Компанець, Джіна Цупова, Ігор Лищук, Ігор Горупащенко, Олена Гудзь, Наталя Заболотна, Валентина Денисенко, Олександр Писарчук, Наталя Тхорівська, Сергій Захарченко, Тетяна Жинько, Олена Волошина, Віктор Прокопов, Ірина Грач, Ірина Шкарапута, Анатолій Стрельбицький, Сергій Шевченко, Володимир Кошелєв, Віталій Куба, Тамара Жереб, Ольга Кузь і Алла Машницька.** Всього ж близько двохсот абітурієнтів ВПІ стали студентами вже після першого екзамена.

ДАЕШЬ!

Купив на попутном
вокзале
все краски,
что были, подряд,
два друга всю ночь
рисовали,
пристроясь на полке,
плакат.
И сами потом восхищенно,
как знамя пути своего,
снаружи на стенке вагона
приладили молча его.
Плакат удался
в самом деле:
мне были как раз по нутру
на фоне тайги и метели
два слова: «Даешь
Ангару!»
Пускай, у вагона,
помешкав,
всего не умея постичь,
зеваки глазеют с
усмешкой
на этот пронзительный
клич.
Ведь это ж не им
на потеху
по дальним дорогам
страны
сюда докатилось как эхо
словечко гражданской
войны.
Мне смысл его дорог
ядреный,
желанна его красота.
От этого слова бароны
бежали, как черт от
креста.
Ты сильно его понимала,
тридцатых годов
молодежь,
когда беззаветно орала
на митингах наших:
«Даешь!»
Винтовка, кумач и лопата
живут в этом слове
большом.
Ну что ж,
что оно грубовато, —
мы в грубое время
живем.
Я против словечек
соленых,
но рад побрататься
с таким:
ведь мы-то совсем
не в салонах
историю нашу творим,
Ведь мы и до ныне,
однако,
живем, ни черта не боясь.
Под тем восклицательным
знаком
Советская власть
родилась!
Наш поезд все катит
и катит,
с дороги его не свернешь,
и ночью горит на плакате,
воскресшее слово
«Даешь!»

1957.

Я. СМЕЛЯКОВ.

ВИПРОБОВУВАННЯ НА СТІЙКІСТЬ

Увечері відбулось коротке засідання штабу. Питання стояло одне: переглянути строк заливки підмурку під спортивний комплекс в селі Тростянчику.

Вранці на лінійці командир загону Сергій Савицький поставив перед бійцями завдання — скоротити строки завершення робіт.

«А зможемо?» — зауважив хтось. У відповідь поступила команда: «Загін, струнко! Хто не згоден з рішенням штабу — три кроки вперед!». Із строю ніхто не вийшов.

— Значить одноголосно приймаємо новий графік роботи, — сказав командир.

В минулому році Сергій Савицький теж очолював студентський будівельний загін. Його колектив зайняв перше місце серед СБЗ інституту. І тепер будівельник «ас», як його жартома називають хлопці й дівчата, старався передати свій досвід новачкам. Адже хлопцям належало викопати траншею глибиною до трьох метрів, зробити фундамент і вимурувати стіни.

За роботу взялися дружно. Дві бригади копали землю, третя вела забутовку. З перших днів в загоні виявились так звані «сачки». На зборах ледарям дали рішучий бій.

Одного разу, проходячи об'єктом, Сергій помітив кількох бійців, що лежали в холодку.

— Чому не працюєте? — запитав командир.

— Втомилися, перекурити треба, — сказав один з них. Сергій мовчки взяв лопату. Грунт був кам'янистим, і лопату довелось замінити ломом.

— Ну й робота!.. — зривистим голосом протягнув хтось з курців.

На глибині двох з половиною метрів траншею стало заливати водою. Сергій попросив відро і став вичерпувати брудну каламуть. Хлопці мовчки приймали її і виливали. Так пробили до кінця дня.

Наступного ранку командир знову прийшов до них. Йшов дощ, холодний з поривистим вітром. Всі взулись в гумові чоботи, розвели поблизу ями багаття. Командир першим взяв у руки відро і спустився в яму. Від холоду все тіло з'їжилося. Пройшла хвилина, друга, десята... Хлопці допомогли йому вибратися з ями: швидше до вогню! Баяніст загону Сашко Морозов вслід за командиром спустився на дно траншеї. Потім Микола Любенко, за ним Олександр Дячук... Так по черзі відігрівались біля багаття і знову йшли на десятихвилинне випробовування.

— На третій день, — згадує командир, — загін перевиконав денну норму виробітку. Особливо відзначились Микола Любенко, Володимир Вітюк, Олександр Дячук, Олександр Морозов, Михайло Ковтюк, Михайло Вогнивенко, Анатолій Чуприна, Микола Засядь-Вовк... Та, власне кажучи, в загоні всі заслуговують похвали. Навіть дівчата Галя Пивовар і Маруся Савицька працювали так, що всі ми просто дивувалися. До Дня будівельника ми освоїли 130 тисяч карбованців капіталовкладень із 150-ти запланованих на весь трудовий семестр. Так що і в цьому році надіємось виборoти першість.

Трудове літо для Сергія Савицького, як і для всіх бійців загону «Механік-83», стало школою мужності, хорошим горнилом закалювання майбутнього інженера.

Наш кор.

Тачка, відро, лопата... ось майже і весь інструмент будзагонівців. І хоча на студентській будові мало механізмів, зате достатньо молодості і сили. А ще бійці сповнені прагненням довести всім, що «ми теж не ликом шиті».

На фото вгорі: так починалось будівництво головного корпусу інституту. Внизу зліва—бійці загону «Кварц». Другий зправа — командир Віталій Томчук.

ТРЕТІЙ ТРУДОВИЙ

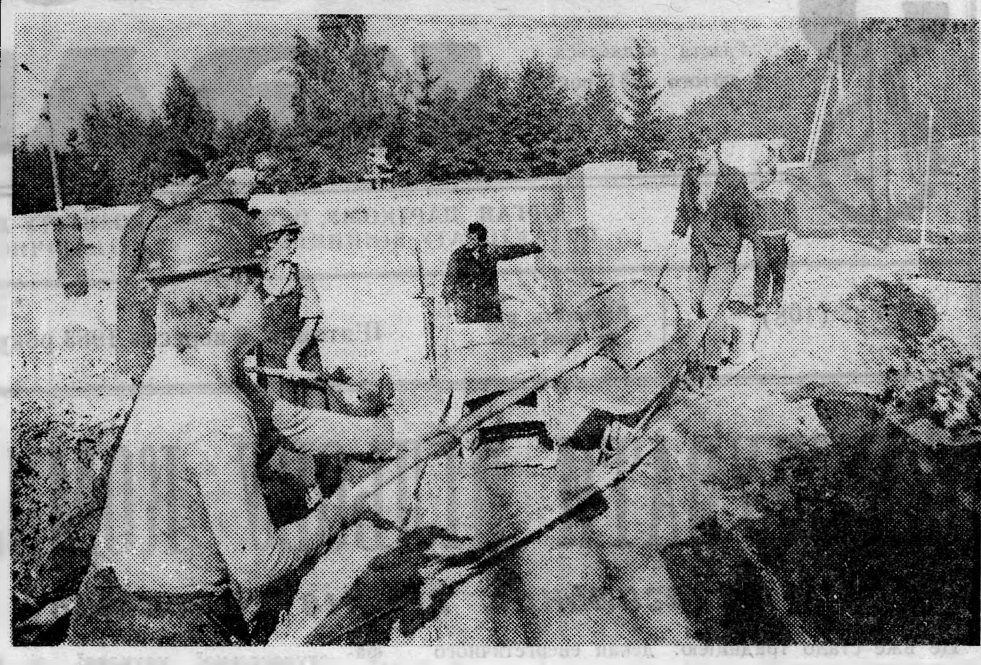

Не геркулеси, але...

З секретарем Чечельницького райкому партії Д. Н. Старим їдемо в село Жабокричку, де працює студентський будівельний загін «Кварц». Дмитро Никифорович розповідає про трудові діла хліборобів колгоспу, про ту велику допомогу, яку надають їм студенти. «А он і вони, зупини», — просить він шофера.

До нас підійшов командир загону Віталій Томчук маленький, вертлявий. Моє перше запитання про самостійність студента. Розмова починається з жарту. Є середньоазіатська поговірка: хто виліпить глечика, той і ручку до нього приладнає.

—Ви хочете знати, на що здатні наші хлопці? Поговоріть з комісаром Сергієм Северіним. Вони не геркулеси, але якщо потрібно — зроблять будь-яку роботу.

Комісар загону Сергій Северін не перший рік на студентській будові. Хто-хто, а він то добре знає, що таке самостійність. Коли формувався загін, то передбачалося, що студенти працюватимуть в Ямпільському районі. Та не так склалося, як гадалося. Бійців «Кварцу» несподівано перекинули в Чечельницький район на непідготовлені об'єкти. Два тижні хлопці впорядковували центральну площу села, збирали сміття на об'єкті. Але духом не падали. Командир загону Віталій Томчук «мотався» в повному розумінні цього слова по всьому районі в пошуках будівельних матеріалів. І таки знайшов. Щоб забезпечити повністю фронт робіт і виконати соцзобов'язання (освоїти 75 тис. карб. капіталовкладень), довелось частину бійців відправити в село Стратівку на будівництво школи. Там працював загін «Алгоритм» у складі двадцяти дівчат з ФАОТу на чолі з Надією Мозуль. Тепер і в Стратівці, і в Жабокричці всі добрим словом згадують студзагонівців. В Стратівці до нового навчального року відкрито нову школу, в Жабокричці незабаром відкриються двері нового Будинку культури.

Що ж стосується самостійності студентів, то, як вже було сказано вище, вони за все відповідали самі.

Студенти — народ веселий, енергійний, завзятий. Серед них є і свої артисти, і поети, і спортсмени...

— Звичайно, поезією, танцями і іншою самодіяльністю ми займалися після десятигодинної роботи, — каже комісар. — І хоча втома нерідко валила з ніг, виступали з концертами, читали лекції колгоспникам, допомагали інвалідам війни та пристарілим, проводили недільники і перераховували гроші у фонд боротьби за мир. Збудували для школи кролеферму, працювали в колгоспі на спорудженні силосних траншей, на очищенні зерна, збирали лікарські рослини, відремонтували в школі їдальню і дві класних кімнати, і все це з доброї волі. То, як ви думаєте, приладнають ці хлопці ручку до глечика чи ні?

Ми всі сміємось.

— Що правда, то правда, підтримує нашу розмову Юрій Гетта, — про самостійність і інфантильність модно говорити. Кого можна назвати самостійним? Якось ми заглянули навіть в тлумачний словник. До речі, книги, гітару, спортивну форму... все це ми привезли з собою. Так ось Даль пояснює те слово так: самостійна людина та, «у якої свої тверді переконання, у якої нема хибності». Гарно сказано, правда?.. У кого нема хибності! Ушаков стверджує, що це людина вольова «рішуча, здатна на незалежні діяння, та, що володіє ініціативою». Теж не погано. Але ці якості самі не народжуються. Їх потрібно виховувати. Хлопці вважають, що ось ця чудова здатність до самостійних дій формується у молодої людини в практичних повсякденних ділах.

За добру роботу і активну участь в громадському житті Чечельницький райком партії і райвиконком нагородили студентські будівельні загони «Кварц» і «Алгоритм» почесними грамотами. Грамотами, дипломи відзначено також велику кількість бійців, в тому числі командира загону «Кварц» Віталія Томчука, комісара Сергія Северіна, Василя Чубатюка, Олега Дона, Володимира Шкабару, Олега Розкольця, Юрія Гетту, Сергія Мамчура.

Серед бійців загону «Алгоритм» нагородами відзначено командира загону Надію Мозуль, комісара Світлану Редькіну, Любов Нечипоренко, Антоніну Козловську, Галину Вершак, Олену Коломієць, Наталю-Чернегу, Олену Ткаченко.

С. ФЕТОДОВ,
наш. кор.

ЗОДЧІ „ЗОДЧОГО“

Давня дружба єднає трудівників нашого радгоспу з студентами-політехніками. За вісім трудових семестрів руками студзагонівців зроблено безліч хороших справ. В цьому році, зокрема, бійці загону «Зодчий» працювали на будівництві і реконструкції тваринницьких приміщень, здали в експлуатацію два житлових будинки, допомагали нам в заготівлі кормів для громадського стада, на збиранні врожаю. Про трудову звитягу юнаків в зелених штормівках свідчать хоча б такі цифри: при плані 96 тис. крб. вони освоїли 110 тис. крб. основних капіталовкладень. Особливо відзначились в роботі студенти Віктор Зуєв, він же комісар загону, Віктор Галенко, Олександр Кравець, Віктор Бурдейний, Олександр Сокур, Олег Шеховцов, Петро Ковальов, Юрій Лукінов, викладач Микола Іванович Заїка. Справжнім організатором виробництва зарекомендував себе командир загону Микола Борисюк.

А вечорами, особливо в суботу і неділю мешканці села Івановець збиралися в сільському клубі. Студенти і тут були застрільниками добрих справ. Вечори відпочинку, концерти, дискотеки... то все їх справа. І хоча бійцям «Зодчого», як і всім будзагонівцям, бракувало вільного часу, вони завжди знаходили годину-другу, щоб допомогти ветеранам сільськогосподарського виробництва в заготівлі дров чи сіна для домашньої худоби, відремонтувати сільську школу, готувати абітурієнтів до вступу в свій інститут.

Продовжуючи і примножуючи славні традиції радянського студентства, зодчі «Зодчого» за ініціативою передових студзагонів області провели також чотири ударних дні і перерахували зароблені гроші в фонд миру, на будівництво міста Гагаріна та допомоги піонерським організаціям Союзу і молодіжним організаціям країн, що розвиваються.

Приїзд студентів в село— то справжнє свято для всіх трудівників нашого радгоспу. Кожного літа ми з нетерпінням чекаємо їх, бо знаємо: яку б роботу їм не доручиш — зроблять якісно і в строк.

Дирекція радгоспу, партком, виконком сільської Ради, всі мешканці наших сіл щиро вдячні ректорату, партійній, комсомольській і профспілковій організаціям Вінницького політехнічного інституту за те, що кожного року направляють до нас гідних представників вузу.

Ми з свого боку будемо й надалі робити все залежне від нас, щоб студенти, котрі приїздять до нас на роботу, були забезпечені всім необхідним.

О. КОЛОМІЄЦЬ,
секретар парткому радгоспу «Росія» Літинського району.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 03671. Зам. 3326.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 29 (109) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 9 вересня 1983 року. | Ціна 1 коп

Здрастуй, інституте

Той день їм запам'ятається назавжди. Радісні і трошки схвильовані зібрались вони на інститутському стадіоні «Олімп» на своє урочисте свято. Так, це було справжнє свято. Свято влаштоване спеціально їм — молодим, енергійним, грамотним — тим, хто йшов до цього дня крізь серйозні випробовування на вступних екзаменах.

Посвята в студенти, то важлива подія в житті і викладачів інституту, і самих винуватців торжества. В цей день кожен підводить, так би мовити, підсумки своєї роботи, подумки осмислюється над пройденим, будує свої плани на майбутнє.

Як символ спадкоємності поколінь — випускники ВПІ передали в той день прапор інституту першокурсникам і закликали їх свято берегти і примножувати кращі традиції вузу, в усьому і завжди відстоювати чистоту комуністичних ідеалів, наполегливо боротися за глибокі знання, брати активну участь в громадському житті, високо і гордо нести звання студента-політехніка.

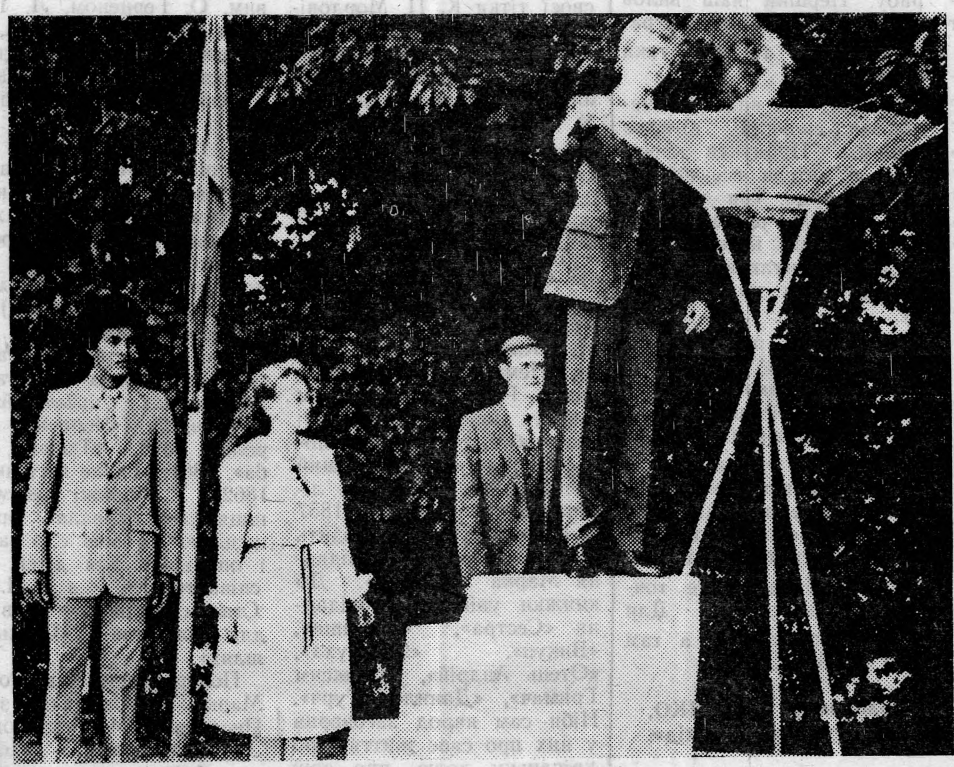

Над стадіоном спалахує символічний вогонь свята. Його принесли сюди з парку слави від могили невідомого солдата кращі першокурсники Любику Дала Бенжамін (Конго), Костянтин Мандебура, Ірина Повстенюк та Ігор Ткач.

Символічний ключ до знань і студенстський квиток одержує з рук ректора В. І. Кузьміна студентка першого курсу Алла Машницька.

Студентами ВПІ стали також 87 юнаків та дівчат країн Азії, Африки і Латинської Америки. На фото праводуч: виступає кубинець Археліо Таярд Фабре.

Фоторепортаж Р. КУТЬКОВА.

Всесоюзний семінар

З 6 по 9 вересня у Вінницькому політехнічному інституті проводиться Всесоюзний семінар по темі «Оптимізація складних систем». Організатори семінару — Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР та УРСР і Академія наук України.

На семінар з'їхалось близько 150 вчених з 30 міст країни, серед них 35 докторів і 101 кандидат наук, провідні спеціалісти науково-дослідних інститутів, конструкторських бюро, промислових підприємств, аспіранти навчальних інститутів та інститутів АН УРСР. В семінарі беруть участь також провідні вчені з Келецької вищої політехнічної школи (ПНР), а також члени Вінницької Малої Академії наук.

На пленарних засіданнях учасники семінару заслухали доповіді провідних вчених в галузі оптимізації складних систем — професора І. В. Кузьміна «Науково-методичні аспекти оптимізації складних систем», професора Г. Я. Канівця «Принципи створення систем автоматизованого формування алгоритмів розрахунку хіміко-технологічних систем і об'єктів», член-кореспондента АН СРСР Л. С. Попиріна «Математичне моделювання і оптимізація теплоенергетичних установок», дійсного члена Академії наук УРСР В. І. Скурихіна «Загальносистемні і методологічні питання застосування обчислювальної техніки при оптимізації складних систем».

Робота семінару проводиться по трьох напрямках-секціях:

1. «Науково-методичні проблеми аналізу і синтезу складних систем», науковий керівник—професор І. В. Кузьмін.

2. «Оптимізація електротехнічних, теплоенергетичних і хіміко-технологічних систем, режимів і устаткування», науковий керівник —професор Г. Я. Канівець.

3. «Загальносистемні та методичні питання застосування засобів обчислювальної техніки», науковий керівник — академік АН УРСР В. І. Скурихін.

Для учасників семінару науково-дослідним сектором ВПІ організована виставка науково-технічних досягнень вчених нашого інституту.

Сьогодні семінар завершує свою роботу.

В. І. ДЕРЕВ'ЯНКО, кандидат технічних наук, старший науковий співробітник, вчений секретар оргкомітету семінару.

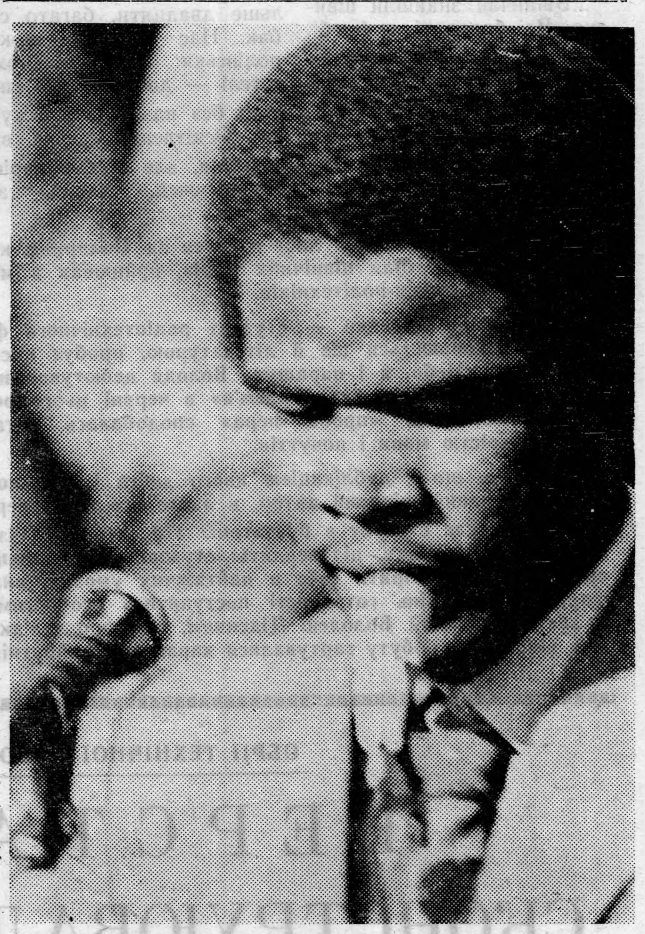

НАРОДНИЙ КОНТРОЛЬ ДІЄ

Дисципліна і ще раз дисципліна

Неухильне виконання постанов партії та уряду про зміцнення трудової дисципліни повинно постійно бути в центрі уваги кожного трудового колективу. Від виконання цих постанов залежить кількість і якість роботи співробітників інституту, реальність виконання наших планів.

Комісія партійного комітету, адміністрації, головної групи народного контролю ВПІ перевіряла додержання режиму робочого дня на деяких інститутських ділянках перед початком нового навчального року.

Основна маса співробітників виконує режим робочого дня, встановлений наказами ректора по інституту. Відмічено інтенсивну роботу по підготовці до нового навчального року кафедр обчислювальної техніки, нарисної геометрії, російської мови, теоретичних основ електротехніки, автоматичних систем управління, фізики, теоретичної механіки, хімії, електронних приладів, в навчальному відділі, відділі технічних засобів навчання і відділі кадрів.

Проте в багатьох підрозділах, на жаль, до цієї важливої справи відноситься байдуже, відсутній тут належний контроль за виконанням співробітниками режиму трудового дня. Так, 17 серпня на 5—10 хвилин запізнились на роботу інженер В. Шитов, стажер-дослідник Ю. Журавков (кафедра КіВРА), при цьому В. Шитов намагався видати себе за студента. На робочих місцях під час перевірки були відсутні навчальний майстер В. Кузнецов, В. Головченко (кафедра ААГ). В. Кузцевова, до речі, не було на роботі і в час другої перевірки, що відбулась через один день; ці факти не є фатальним збігом обставин, вони, на думку співробітників кафедри, результат недбайливого ставлення В. Кузнецова до дорученої справи. Старший науковий співробітник кафедри КіВРА А. Щербацький, як підтвердили члени кафедри, 19 серпня, начебто, знаходився на виробничому об'єднанні «Жовтень», проте письмових записів у кафедральних документах зроблено не було.

Подібні випадки характерні і для інших служб інституту.

На більшості кафедр був самовільно змінений порядок роботи на період відпусток, співробітники приходять на роботу не о 8-й годині, а від 8 годин 30 хвилин до 9 години, цим самим «економлячи» робочий час. На кафедрах енергопостачання промислових підприємств міст і сільського господарства та нарисної геометрії немає журналів приходу і залишення роботи. На кафедрі інженерної педагогіки з'являються на роботу епізодично, а співробітниця кафедри Агаркова в період перевірки на роботі не була. Допускають запізнення співробітники кафедри автоматики та інформаційно-вимірювальної техніки Дегтярьова і Ковтун, під час перевірки не були на роботі Плишко та Архіпов.

Перевірка проводилась в умовах, коли більшість викладачів і співробітників інституту були у відпустці, тому її можна вважати неповною, але й вона виявила, що з дисципліною в інституті не все гаразд.

В. КЛИМЧУК, завідуючий сектором економії, бережливості соціалістичної власності.

ТАМ, ДЕ РІЧКА МЕСОЯХА

До Нового Уренгоя летіли з неабиякими пригодами. В Києві дізнались: рейс на Тюмень відмінили, летимо в Москву. В Москві після дванадцятої ночі «вирвали» сімнадцять білетів. Двом, тобто комісару Гені Енжеевському і мені, довелось чекати ще добу. Чекали на лавочці, штовхаючи один одного, щоб не заснути. Очі злипаються, ноги болять.

Але добу протримались, а вночі знову «бомбардували» касу. Нарешті — летимо!

Прокинулись, коли літак вже йшов на посадку в аеропорту Ягельне Нового Уренгоя. А звідти вже на АН-2 подались до Тазовського. Літак йшов низько і зовсім неподалік тих місць, де працював я два роки тому...

Через вікно роздивлялись Заполяр'я. Біля чорної смужки ріки Таз, де на схилах берегів залишились нагадуванням про зиму білі плями снігу, тулились один до одного, схожі на сірникові коробки, дерев'яні будиночки. Вражало все: і обшарпані холодними дощами будівлі, і дерев'яні тротуари, підняті над поверхнею землі на півметра, і велика кількість кудлатих собак, що влітку вештаються селищем без діла, але зимою «працюють» в нартах, і низьке, не схоже на наше, північне небо...

...Вінничан знайшли швидко. Всі бородаті, в фарбі, нещадно покусані комарами, але щасливі і життєрадісні. Нас частували справжньою юшкою, ми з насолодою їли і слухали останні тазовські новини.

Тазовський — селище велике, в якому живуть здебільшого ненці — корінні мешканці цих місць. Не правий я був у своєму першому враженні від цього далекого світу: виявилось, в центрі селища цивілізація вже зробила свій легкий розчерк у вигляді бетонного покриття головної вулиці. Є тут і великий рибзавод, який переробляє такі цінні сорти риби, як осетр, щука, омуль тощо.

Комашні було небагато, і ми раділи. Але радіти довелось недовго: вже наступного дня вісім бійців і я в тому числі в повному обмундируванні і з запасом провіанту попливли вверх по річці Таз, де на відстані 80 кілометрів містяться так звані Піски. Довго жартували над нами хлопці: от там комахи, так комахи!

Пливли довго: більше восьми годин. Пустинні береги, вкриті густими, соковитими, високими травами, низенькі кущі, схожі на нашу лозу, але з яблуневим листям, карликові берези і, що найбільше вражало в цих суворих місцях — квіти. Нарешті, приїхали. На березі побачили кілька рублених хаток в два ряди до самої річки Месояхи, дерев'яну, давно не топлену лазню, до якої ми ще здалеку прониклись найніжнішими почуттями, і немов для екзотики — три чуми.

Людей тут живе не більше двадцяти, багато собак. Нас поселили по-королівськи: в так званому готелі — двокімнатній споруді без назви, але з кухнею. Освітлення тільки від двигуна, але ж був період білих ночей, навіщо нам світло? Найголовніше, була банька, та ще й з парилкою. Лазню доручили мені, і наступного дня ми вже насолоджувались гарячими водними процедурами, а потім для ще більшого задоволення пірнали в крижану воду Месояхи.

Робота була нелегка: з бруса будували дім. Побутових зручностей тут, звичайно, ніяких, воду брали з річки. Але головне: комари і мошкара. Перші три ночі зовсім не спали: в кімнаті, як у великому вулику. Але згодом притерпілись, та й комашні поменшало... Улюблена розвага — рибалка. Ненець дід Андрій допоміг нам поставити сіть, а потім дав човна, і ми самі ловили рибу. Перший наш вилов — дві п'ятнадцятикілограмові щуки та інша така «мілкота».

Останні дні видались негожими: сильний вітер з дощем. Продукти кінчались, а катера все не було і не було. Три дні харчувались лиш рибою. А потім прийшов катер, і ми на день махнули в Тазовський, до своїх, на суп і кашу.

Наступного ранку знову повернулися в Піски. Дні летіли дуже швидко, і будинок наш ріс на радість людям. Працювали багато, так що часу тільки на сон і короткий відпочинок вистачало. Але все одно щовечора вів свого щоденника. Хотілось би зараз написати побільше, але точно знаю: не зможу. Для цього потрібен час, а там його не було.

Володимир ДІДЕНКО,
боєць студзагону «Схід».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Цей лист писався за Полярним колом, де майже на самісінькому краю землі, біля північних морів, працював в маленькому селищі Тазовському студзагін вінничан-політехніків.

Володимир Діденко — студент радіотехнічного факультету. Крім радіотехніки, Володя захоплюється ще й літературою, пробує писати невеличкі оповідання. Одним з них «Небо, я і парашут» Володя дебютував на сторінках обласної молодіжної газети «Комсомольське плем'я» в червні цього року. Дебют виявився вдалим. Перша Володина «проба пера» сподобалась багатьом читачам своєю відвертістю, щирістю мови і почуттів.

Віримо, що з публікацією цього листа і в нашої інститутської багатотиражки з'явиться новий, цікавий автор, в якого все ще попереду.

Що шукає студент в будзагоні? Той, хто хоч раз в житті одягав влітку будзагонівську штормівку, підтвердить: студзагін для кожного свого бійця — це чудова можливість перевірити себе в найтяжчих умовах, визначити ступінь міцності свого характеру, ступінь готовності поступитись особистим заради колективного успіху. І лист, написаний Володею Діденком, теж про те, як в труднощах, в суворих умовах північного побуту гартувалися характери майбутніх інженерів.

ОБРІЇ ТЕХНІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ

ВЕРСТАТ СКОНСТРУЮВАЛИ УЧНІ

Конкуренцію з будь-яким серійним агрегатом витримає верстат, сконструйований і виготовлений учнями Вінницького МПТУ № 2. Таку оцінку новій роботі юних умільців дали досвідчені інженери, які побували на виставці технічної творчості училища.

Надвисокі оберти, безшумність в роботі надає верстату газовий підшипник, виготовлений самими хлопцями. Машина забезпечує високу продуктивність, точність обробки деталей. Її б охоче придбало будь-яке підприємство міста. Але на всі подібні пропозиції надійшло відмовлення: вона потрібна училищу для обслуговування власного виробництва. Тут налагоджено випуск промислового верстатів свердлувальних верстатів. Для них надходить лише литво і двигуни. Всі інші деталі учні виготовляють в своїх добре оснащених майстернях. За рік з учбового конвейєра сходить 50 верстатів, які відправляються в усі кінці країни.

Постійно удосконалюваги серію продукцію майбутнім токарям, слюсарям, фрезувальникам, контролерам ВТК допомагають їх шефи з Вінницького політехнічного інституту. В училищі створено конструкторське бюро, в якому хлопці працюють під керівництвом науковців з машинобудівного факультету. Тут ведеться розробка найбільш ефективних пристосувань, які полегшують і прискорюють технологічні операції.

Чимало раціоналізаторських розробок юних конструкторів, відзначених авторськими свідоцтвами, знайшло практичне застосування на промислових підприємствах області.

НАШ КАЛЕНДАР

ДРУГ І ЗАХИСНИК НАРОДУ

В грудні виповнюється 150 років від дня народження видатної української революційно-демократичної письменниці Марка Вовчка.

Марко Вовчок — літературний псевдонім Марії Олександрівни Вілінської. Народилася вона в селі Єкатеринське (тепер Єлецький район Липецької області), в сім'ї дрібного поміщика. Початкову освіту здобула дома. Майбутня письменниця багато читала, вивчала іноземні мови. Протягом 1845—1848 р.р. вона виховувалась у приватному пансіонаті в м. Харкові. Після його закінчення Марія Олександрівна оселилась в м. Орлі у своєї тітки К. П. Мордовіної, де часто збиралися представники прогресивної інтелігенції. Вона познайомилася з письменниками М. С. Лесковим і П. В. Киреєвським, політичним засланцем О. В. Марковичем — учасником Кирило - Мефодіївського товариства.

На початку 1851 р. Марія Олександрівна одружується з О. В. Марковичем і виїжджає з ним на Україну. Живе в Чернігові, Києві, Немирові (на Вінниччині). Разом з чоловіком записує народні пісні, вивчає побут селян, поступово накопичує багатющий матеріал для майбутніх літературних творів. У 1857 р. в Петербурзі виходить збірка «Народні оповідання Марка Вовчка». До книжки увійшли оповідання «Сестра», «Горпина», «Викуп», «Свекруха», «Отець Андрій», «Максим Гримач», «Данило Гурч». Ніби сам народ заговорив у них про своє життя, про кріпацьку долю, про свій пекучий біль бажання визволитися від кріпацтва.

У січні 1859 р. Марко Вовчок переїжджає до Петербурга. В цей час у перекладі І. С. Тургенева виходять її «Украинские народные рассказы», збірка російських оповідань «Рассказы из народного русского быта». Глибоко правдиві, пройняті співчуттям до українського і російського селянства, протестом проти кріпосництва, оповідання Марка Вовчка дістали високу оцінку Т. Г. Шевченка, О. І. Герцена, М. Г. Чернишевського, О. І. Герцена, Любова.

У Петербурзі відбулася зустріч Марка Вовчка з Т. Г. Шевченком. Свою любов і повагу до письменниці він висловив у вірші «Марку Вовчку», а також присвятив їй вірші «Сон» («На панщині пшеницю жала»). Коли в 1860 р. вийшов «Кобзар», примірник його Шевченко надіслав Марку Вовчку. Нині це видання зберігається в музеї письменниці в Нальчику. Спілкування з Т. Г. Шевченком остаточно утвердило її на революційно - демократичних позиціях. Марко Вовчок присвятила Т. Г. Шевченку один з кращих своїх творів — антикріпосницьку повість «Інститутка» (1860 р.). За оцінкою І. Я. Франка цей твір «належить до найкращих перлин нашої літератури».

У столиці письменниця познайомилася з багатьма діячами російської і української літератури. У 1859—1867 р.р. Марко Вовчок жила за кордоном (у Франції, Німеччині, Швейцарії, Англії, Італії). Вона зустрічалась з М. Добролюбовим, О. Герценом, Л. Толстим, М. Менделєєвим, І. Сеченовим, спілкувалась з представниками польської і чеської політичної еміграції.

У творах, написаних за кордоном, Марко Вовчок продовжує антикріпосницьку тематику, відображає боротьбу народу проти гнобителів та іноземних загарбників («Три долі», 1861, «Кармелюк», 1865). У російських повістях і романах вона створила галерею сатиричних образів звироднілих провінційних кріпосників («Червоний король», 1860, «Тюлева баба», 1861, «Глухе містечко», 1862). У Парижі письменниця опублікувала французькою мовою сім казок і оповідань для дітей, у співавторстві з П.-Ж. Сталем написала повість для юнацтва «Слизький шлях».

Повернувшись в Росію, Марко Вовчок разом з Д. Писаревим, М. Некрасовим, М. Салтиковим - Щедріним брала участь у виданні журналу «Отечественные записки», де були опубліковані її романи і повісті — «Жива душа», (1868), «Записки причетника» (1869—1870), «Подорож всередину країни» (1871), «Тепле гніздечко» (1873), «В глушині» (1875). та інші. У 1874 р. вийшов сатиричний збірник Марка Вовчка «Казки і бувальщина». Письменниця розвінчувала грабіжницьку реформу 1861 р., антинародну сутність і облудну мораль духовенства, змалювала образи передових людей — борців проти соціальної несправедливості. В 60-х та в 70-х роках Марко Вовчок особливу увагу приділяла перекладам з французької, датської, німецької мов. Протягом 1871—1872 р.р. вона видавала журнал «Переводы лучших иностранных писателей», навколо якого об'єднала групу жінок - перекладачів. Марко Вовчок переклала на російську мову 15 романів Ж. Верна, казки Х. Андерсена, а разом з Писаревим — книги «Життя тварин» А. Брема та «Походження людини» Ч. Дарвіна. Разом зі своїм другим чоловіком, дрібним урядовцем М. Лобановичем - Жученком на початку 1878 р. Марко Вовчок залишила Петербург і виїхала до нового місця його служби. Мандрувати довелося багато. Сім'я жила на Північному Кавказі, на Київщині, в Саратові. В ці роки письменниця видала зібрання своїх творів у семи томах (1869—1899), опублікувала повість «Відпочинок на селі» (1899), оповідання «Воришка» (1900), «Хитрый Хаимка» (1902), «Зустріч» (1906), «Чортова пригода» (1902).

У кінці 80-х років Марко Вовчок відновила зв'язки з М. Г. Чернишевським, який високо цінував її талант. Письменниця з радістю зустріла революцію 1905—1907 р.р. У 1906 році вона переїхала на Кавказ і оселилася в передмісті Нальчика, де минули останні місяці її життя. Смерть видатної письменниці, друга і захисника пригнобленого народу, викликала глибоку скорботу у передової громадськості Росії і України.

Марко Вовчок відіграла надзвичайно важливу роль в процесі становлення української реалістичної прози. Вона піднімала у своїх творах живі, злободенні теми, продовжувала Шевченківські літературні традиції.

Спадщина Марка Вовчка займає значне місце в українській і російській літературі, вона яскраво свідчить про їх органічний зв'язок. Її твори перекладено багатьма мовами народів СРСР і зарубіжних країн. У Немирові і Нальчику відкрито музеї Марка Вовчка. Образ письменниці відтворений у романі О. Іваненко «Марі». За мотивами її повісті «Записки причетника» на Одеській студії знято художній фільм — «Житіє святих сетер» (1982).

Твори Марка Вовчка друга і соратника Т. Шевченка, Чернишевського, Добролюбова, борця проти кріпацтва, збагатили нашу літературу. Образ письменниці живе в пам'яті народній.

За постановою Ради Міністрів УРСР від 12 квітня 1983 р. «Про 150-річчя з дня народження Марка Вовчка» створено Республіканський ювілейний комітет для підготовки і святкування ювілею письменниці.

Г. ГОРБАЧУК,
зав. відділом НТБ ВПІ.

ОЖИВАЄ СЛАВА КОМСОМОЛЬСЬКА

Радісна подія відбулася нещодавно у хлоп'ят з піонерського загону імені Л. Ратушної Вінницької середньої школи № 17. Їм було вручено символічний піонерський галстук з написом «Вчитися жити, як Ляля, прагнути стати, як Ляля» і автографами ветеранів партії і комсомолу.

Цей урочистий захід проводився у музеї комсомольської слави Поділля, який діє при міському Палаці піонерів. Усі присутні з великим інтересом оглянули експозицію музею, яка розповідає про героїчну історію і славне сьогодення обласної комсомольської організації. Юні краєзнавці з допомогою ветеранів партії С. Т. Стехова, Г. Я. Война, І. В. Лаптєва та інших зібрали десятки цікавих експонатів, воскресили з минулого немеркнучі сторінки боротьби і труда юнаків та дівчат Вінниччини. Благородна робота юних слідопитів відзначена почесною грамотою і вимпелом Ради комітету ветеранів Великої Вітчизняної війни.

«Новини Поділля».

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 03702. Зам. 3399.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 30 (110) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 16 вересня 1983 року. | Ціна 1 коп.

НАУКА ВИРОБНИЦТВУ

„АСУ РЕГІОН" ДІЄ

Протягом 4-х днів в нашому інституті проводився Всесоюзний семінар, який обговорював науково-методологічні питання оптимізації складних систем і шляхи застосування наукових досягнень при управлінні виробничо-територіальними комплексами та при проектуванні технологій, режимів, і устаткування.

Місце проведення семінару вибрано не випадково. Наш інститут є головним виконавцем цільової комплексної програми «АСУ—регіон».

Високу оцінку на семінарі отримали доповіді член-кореспондента АН СРСР Л. С. Попиріна, дійсного члена АН УРСР В. І. Скорихіна, професорів Г. Я. Канівця та І. В. Кузьміна, доцентів В. М. Лисогора і С. Й. Ткаченка, кандидатів технічних наук, старшого наукового співробітника В. І. Дерев'янка, Є. Г. Петрова та інших.

Семінар прийняв рекомендації щодо розширення робіт по оптимізації складних систем, наукового пошуку та їхнього практичного застосуванню в народному господарстві.

На фото: виступає ректор ВПІ, лауреат Державної премії УРСР, доктор технічних наук, професор І. В. Кузьмін; зправа наліво—представник Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти О. О. Долбенко, член-кореспондент АН СРСР Л. С. Попирін, професор Г. Я. Канівець (Інститут газу АН УРСР), кандидат технічних наук В. Л. Ревенко (Інститут кібернетики АН УРСР) за підготовкою до пленарного засідання; доктор технічних наук, професор Г. Я. Канівець виступає з доповіддю на пленарному засіданні.

Фото нашого кореспондента Р. Кутькова.

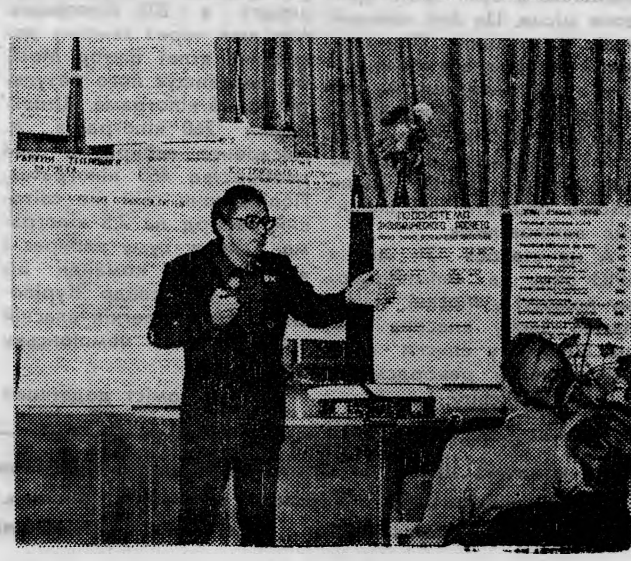

ЛІТО СТУДЕНТСЬКЕ

НАША ВИРОБНИЧА

Наш науково-практичний загін у складі 20-ти студентів радіотехнічного факультету працює в даний час на виробничому об'єднанні «Термінал». Працюємо ми регулювальниками радіоапаратури. Тут, на виробництві, конкретно зіткнувшись з практичною діяльністю майбутнього інженера, ми застосовуємо на практиці теоретичні знання, набуті в інституті.

Літня практика для кожного знас стане гарною школою. Виробництво, звичайно, не інститут. Тут ми вперше зустрілись з багатьма новинками науково-технічного прогресу, багато відкрили для себе нового. Разом з тим кожен з нас часто замислюється, як вдосконалити весь виробничий процес. Виробнича практика заставляє кожного з нас мислити широкомасштабно, з перспективою на майбутнє. Ось хоча б такий приклад: студенти-практиканти Сергій Швець і Тетяна Савкова запропонували полегшити працю регулювальника радіоапаратури методом зручнішого розміщення приладів, освітлення робочого стола і змінення його форми.

Утрьох ми разом з Олександром Скрекотенем і Анатолієм Денисюком розробили новий стенд для випробовування модулів індикації на попередній стадії складання апаратури. Всього ж під час виробничої практики бійці науково-практичного загону «Термінал» подали підприємству п'ять раціоналізаторських пропозицій. Кращими бійцями загону зарекомендували себе Вячеслав Домашевський, Сергій Коваль (він же комісар загону), Сергій Бондарчук, Олександр Лудан.

Бійці загону читають робітникам підприємства лекції, проводять політінформації, допомагають будувати туристську базу, приймають участь в суботниках, недільниках, тижнях науково-технчної творчості молоді.

За добру роботу і активну громадську діяльність комітет комсомолу виробничого об'єднання «Термінал» нагородив наш загін Почесною грамотою.

Володимир Міхеєв, командир науково-практичного загону «Термінал», п'ятикурсник радіотехнічного факультету.

Народний контроль діє

БУТИ ГОСПОДАРЯМИ

Питанням економії і бережливого ставленя до матеріальних ресурсів приділяється велика увага в усіх сферах народного господарства країни. Про це неодноразово вказувалось в постановах партії і уряду. Великого значення цим питанням надають і в нашому інституті. Проте не всі співробітники пройнялись почуттям відповідальності за збереження народного добра. Про це свідчать факти незадовільного обладнання на багатьох кафедрах вузу. Зокрема, на кафедрі обчислювальної техніки розкомплектовані і не використовуються вимірювальні прилади і електронне обладнання на суму понад 30 тис. крб. Незадовільне його збереження призвело до втрати документації і запасних частин до обладнання на суму 26 тис. крб. Визнано повністю непридатними до експлуатації три комплекти електронних приладів на загальну суму 9 тис. 913 крб. Деякі прилади можна було б відремонтувати і використовувати їх в навчальному процесі, але на кафедрі ніхто про це і не думає. На складі зберігається обладнання на суму понад 14 тис. крб., яке протягом багатьох років не використовується.

Таке становище склалось в результаті незадовільного контролю за збереженням і використанням обладнання і халатного ставлення до своїх обов'язків колишнього завідуючого лабораторією Ф. І. Сущева.

Трапляються ще випадки необгрунтованого списання обладнання, придатного до експлуатації. Деякі із списаних приладів могли б ще використовуватися в навчальному процесі. Проте списане обладнання здається на склад як металолом.

У відділі постачання інституту ще не зжита практика нав'язування кафедрам і відділам непотрібного їм обладнання. Це результат незадовільного обліку заявок на обладнання. Так, зокрема, народними дозорцями виявлено на складі друкарсько-розмножувальну машину вартістю 5253 крб., автоматичний перетворювач частоти вартістю 3630 крб. та ін. прилади. Хто і для чого замовляв їх, невідомо. Все це лежить на складі вже цілих 7 років і ніким не використовується.

Тут же, на складі, виявлено 13 одиниць ніким не замовленого обладнання на суму понад 13 тис. крб. На тій же кафедрі вимірювальної техніки виявились непотрібними прилади і обладнання на суму понад 2 тис. крб. В тому числі вимірювач деформації ІДЦ-1, 5 сигналізаторів рівня СУФ-42 та інші.

Наведеня належного порядку в закупівлі, використанні і збереженні матеріальних засобів і обладнання — одна з найголовніших задач, справа честі кожного співробітника, викладача, студента. Винуватці в псуванні обладнання і невикористанні матеріальних засобів за призначенням повинні нести матеріальну відповідальність.

Доцільно було б в інституті організувати склад неліквідів, куди б завідуючі лабораторіями могли б здавати для використання комплектуючі вироби, зняті із списаних приладів, а відділу постачання вирішити питання про їх реалізацію через торговельну мережу.

А. ТХОРІВСЬКИЙ, голова ГГНК інституту,
В. КЛИМЧУК, зав. сектором ГГНК.

В ДОЗОРІ ФАОТІВЦІ

На факультеті автоматики і обчислювальної техніки активну допомогу у вирішенні багатьох питань деканату, партійній організації надає група народного контролю.

Для народних дозорців АФОТу стало правилом не тільки своєчасне й ретельне проведення рейдів-перевірок, а й контроль за ліквідацією недоліків. Наприклад, в березні нинішнього року ми перевіряли забезпеченість кафедр навчально-методичними посібниками. Високий рівень забезпеченості на кафедрах хімії, обчислювальної техніки. На решті кафедр факультету забезпеченість методичними посібниками виявилась надзвичайно низькою (24—45 проц.). Матеріали обстеження стали предметом серйозної розмови на засіданнях кафедр, на факультетській раді, розглядались вони і на засіданні партбюро факультету.

Протягом двох місяців після перевірки всі рекомендації народних дозорців були виконані. Зокрема, на кафедрі електронних приладів було прийнято рішення розширити план видання посібників на 1984 рік для виконання лабораторних робіт.

На кафедрі економіки промисловості і організації виробництва не було методичних вказівок по дипломному проектуванню для студентів енергетичних спеціальностей. Керівництво кафедри швидко зреагувало на зауваження народних контролерів, і вже в цьому році посібник здано до друку.

На кафедрі автоматики і інформаційно-обчислювальної техніки в момент перевірки була заборгованість з плану 1982 року (не здано до друку 3 методичних посібники). За два місяці заборгованість було ліквідовано.

І. ТАТУРЕВИЧ, заст. голови ГНК ФАОТу.

В. МАРУЩАК, член ГНК ФАОТу.

ЛІТО СТУДЕНТСЬКЕ

ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

Того вечора, як і завжди, з роботи ми прийшли стомлені. Не встигли ще й руки помити, як комісар загону Сергій Чернега приніс звістку про те, що на станцію прибуло три вагони цементу і його необхідно розвантажити, причому терміново.

— Треба, значить зробимо, — сказав хтось з хлопців. Хоча зробити це було не так вже й легко. Все ж таки три вагони. Але цемент був дуже необхідний. Отож після вечері всі дружно взялись за роботу.

В колгоспі імені Мічуріна Хмільницького району наш загін працював підряд протягом двох трудових семестрів. Торік за направленням обласного штабу СБЗ, в цьому році приїхали в село на запрошення правління колгоспу. Торік розпочали тут будівництво нового корівника, цього літа завершували будову. Сильні зливи стримували роботу. Отож, щоб не сидіти дарма, працювали то на птахофабриці, то в молочному блоці МТФ. І все ж, незважаючи на певні труднощі ми вчасно закінчили будівництво об'єкта, освоївши понад 90 тисяч карбованців капіталовкладень.

Крім основної роботи наш загін, як і всі інші загони інституту, надав допомогу колгоспникам в заготівлі кормів для громадського стада, збиранні врожаю. Організували в селі бюро добрих послуг, збирали металолом, допомогли оформити Будинок культури, працювали з абітурієнтами нашого інституту, проводили суботники і недільники у фонди миру, допомоги піонерським організаціям тощо.

Змагання з футболу і волейболу, дискотека, лекції і політінформації, екскурсії і подорожі по місцях трудової і бойової слави радянського народу... все це надовго запам'ятається кожному з нас і трудівникам колгоспу.

Особливо хочеться відзначити наших бригадирів Степана Покиньчереду, Анатолія Гуменчука, командира загону Олександра Мацика, майстра загону Юрія Кепського, оператора бетонозмішувача Олега Пастернака, «рядових» Миколу Микуцинського, Миколу Артемчука, нашого комісара Сергія Чернегу.

В. Березюк,
боєць СБЗ «Автомобіліст».

Літопис Великої Вітчизняної

ПАМ'ЯТЬ

ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНА СТОРІНКА

На зустрічі в ЦК КПРС з ветеранами партії, яка відбулась 15 серпня цього року, йшлося про те, як краще використати досвід і знання ветеранів у вирішенні багатьох політичних, економічних та інших завдань, що стоять перед нашою державою.

Ветерани партії — носії унікального досвіду будівництва нового життя, це люди незгасної енергії, високих моральних якостей, люди вірного служіння партії, Батьківщині, народові, як в роки мирної праці, так і в воєнні лихоліття.

Серед питань, що обговорювались на зустрічі, серйозну увагу було приділено ідеологічній, політико-виховній роботі, особливо серед молоді, —людей грамотних, але без досвіду політичної, класової боротьби.

Тепер, коли різко загострилась міжнародна обстановка, коли наша Батьківщина вирішує грандіозні економічні і соціальні завдання, поставлені XXVI з'їздом КПРС, особливо нестерпними стають факти споживацтва, трудової і громадської пасивності, недисциплінованості, що характерні для окремих молодих людей.

Виступаючи на зустрічі, Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР тов. Ю. В. Андропов наголошував також на підвищенні ролі військово-патріотичного виховання молоді.

Секція військово-патріотичної пропаганди нашого інституту разом з комітетом комсомолу та іншими громадськими організаціями розробила план заходів військово-патріотичного виховання, що пройшли перевірку часом. Зокрема, рекомендовано впродовж поточного навчального року провести в кожній групі не менше одного уроку мужності, а на кожному курсі — не менше одного—двох тематичних вечорів. Кожній курсовій комсомольській організації пропонується випустити конкурсну стіннівку і провести курсову комсомольську науково-практичну конференцію, тема якої визначена для кожного курсу. Ми плануємо також зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни і Збройних Сил в академгрупах, на потоках, курсах, відвідування історичних місць, музеїв тощо.

Новий навчальний рік буде багатий на визначні події. Ми відзначатимемо 40-річчя визволення всієї України і м. Вінниці від німецько-фашистських загарбників; в зв'язку з цим вважаємо доцільним включити окремим пунктом в соціалістичне змагання постановку військово-патріотичної роботи.

В. ГОВОРОВ,
голова секції військово-патріотичної пропаганди інституту, полковник-інженер запасу.

Гонка не знає кордонів

Державні прапори СРСР, УРСР і ПНР і спортивні стяги прикрасили нещодавно площу Леніна у Вінниці. Тут відбулось урочисте відкриття традиційної міжнародної велосипедної гонки, присвяченої пам'яті Героя Радянського Союзу Василя Федоровича Скопенка. Двадцять сьомий раз стартувала вона. Чотири етапи спортсмени подолали на території нашої республіки, а ще чотири — на території Польщі. Фінішувала гонка в Сандомирі, місті, де поховано радянського воїна-визволителя.

Боротьбу за першість вели п'ять польських і п'ять українських команд. Серед учасників гонки є і провідні вінницькі велосипедисти — Володимир Балюк, Володимир Багнюк, Олександр Головащенко, які вже не раз відзначались на республіканських та всесоюзних змаганнях.

Міжнародна велогонка пам'яті Героя Радянського Союзу В. Ф. Скопенка стала символом міцної дружби між нашими народами.

Поле героя

В піонерській кімнаті Воловодівської восьмирічної школи є куточок, присвячений льотчику-штурмовику, Герою Радянського Союзу Петру Григоровичу Дильку. Відважний сокіл загинув неподалік від села. І місцеві червоні слідопити вирішили детально дізнатись про життєвий шлях героя. Пошуки тривали довго. Та поступово до школи почали надходити листи від рідних відважного льотчика і його бойових побратимів.

Чимало цікавоого розповіли про свого друга його однополчани І. Виноградов, І. Могильчак, а Г. Денисенко, бойовий побратим героя, подарував слідопитам фотографію, на якій він сфотографований разом із своїм учнем Ю. О. Гагаріним.

Червоні слідопити також обладнали експозицію в сільському Будинку культури, де є музей. А на полі, де у нерівному бою загинув радянський сокіл, є спеціальна табличка. На ній викарбовано: «На цьому місці в нерівному бою з фашизмом 15 січня 1944 року загинув гвардії капітан, льотчик-штурмовик П. Г. Дилько». Тепер все поле носить ім'я героя.

Маршрути «Корчагінця»

За комсомольськими адресами виїжджав в Нечернозем'я дипломант першого республіканського конкурсу студентських агітбригад творчий колектив «Корчагінець» Вінницького педінституту. Він увійшов до складу агітпоїзда ЦК ВЛКСМ «Ленінський комсомол».

Маршрут «Корчагінця» пролягав на комсомольські ударні будови, об'єкти студентських будівельних загонів Новгородської та Смоленської областей.

Вінничани показали своїм російським ровесникам чотири програми: «Товариші, перевірте свої серця», «Студентство! Чудовий час...», «Увага — екран» та філософську річ «Бути людиною».

З українськими народними піснями російських юнаків та дівчат познайомив дует у складі Юлії Мангер та Іри Коваль, які співали у власному супроводі гітари.

Очолювала трупу вінничан поетеса Ніна Гнатюк, у якої цікава поетична програма. Вона брала також участь в семінарських заняттях комсомольського активу Новгородської області.

Ще одна група вінничан їздила тюменськими меридіанами — гвардію ветеранів «Корчагінця» очолювала його керівник Євгенія Михайлівна Амосова. Старт її — Новий Уренгой, програма — за ідеєю співзвучна проблемі агітбригади, маршрут — через серця молодих будівельників, нафтовиків, монтажників Сибіру...

«Новини Поділля»

ЗА СЕЛИЩЕМ ОХТИРКОЮ...

В серпні нинішнього року на Сумщині проходило святкування 40-річчя з дня визволення селища Охтирки від німецько-фашистських загарбників. На торжество були запрошені представники частин і з'єднань, що брали участь в битвах на Курській дузі і визволенні Охтирщини, в тому числі і Борис Аврамович Земляков, член ради ветеранів 241 Вінницької орденів Червоної Зірки і Богдана Хмельницького стрілкової дивізії, що визволяла Охтирку.

На підступах до селища, де точились великі кровопролитні бої, тепер створено Курган Слави, на ньому — монумент Матері—Батьківщини.

В бункері влаштовано своєрідний музей з експонатами, колишньою зброєю, тут демонструються короткометражні стрічки, присвячені боям за Охтирку.

На кургані пройшли зустрічі колишніх воїнів-визволителів з мешканцями селища. Під час однієї з таких зусрічей доцент ВПІ Б. А. Земляков прочитав свої вірші:

Я шел к тебе через войну,
Сквозь море слез
и пламя гнева,
Когда земля в огне
горела
Я шел к тебе через войну.
Я шел к тебе через войну,
С тобой Москву мы
отстояли,
Врагов с родной земли
прогнали
Я шел к тебе через войну.
Чуму с земли людской
сметая,
Друзьям свободу
приближая,
Я шел к тебе через войну,
Я шел к тебе через войну,
Большие вел с врагом
сраженья,
Прошел сквозь беды
и лишенья,
Я шел к тебе через войну,
Я шел к тебе через войну,
Чтоб никогда ее не было,
Чтоб в счастье жили
дети мира
Я шел к тебе через войну,
Я шел к тебе через войну,
Победы зная над
Берлином.
И я твой сын страны
любимой
Пришел к тебе через
войну.

СПОРТ

НАШ ЗЕМЛЯК—СВІТОВИЙ РЕКОРДСМЕН

Ім'я важкоалета із Вінниці С. Дідика — нового рекордсмена у поштовху стало відоме на весь світ.

Шлях до цього тріумфу почався давно. Ще з дитинства Сергій виділявся серед своїх ровесників зростом і фізичною силою. Закінчивши вісім класів у селі Балині Літинського району хлопець їде до Вінниці і вступає до профтехучилища при заводі імені 60-річчя Жовтня. Атлетична статура юнака відразу ж привернула до себе увагу заводських любителів залізної гри. І в першу чер ветерана підприємства, ветерна важкої атлетики, неодноразового переможця республіканських змагань у 60- роках слюсаря Івана Редьнікова.

Зустріч з Редьнковим відіграла немалу роль в житті Сергія. В спортивному залі, куди незабаром він завітав, познайомився із рекодрсменом світу Анатолієм Житецьким, неодноразовим переможцем всесоюзних і республіканських змагань Віктором Хадуліним. Вони і взяли під свою опіку цього скромного, фізично обдарованого природою, мовчазного хлопця. Тренери та учень зустрічались у спортзалі 3—4 рази на тиждень.

І незабаром на обласних змаганнях серед своїх ровесників до Дідика приходить перша велика перемога. Сергій стає чемпіоном. Це було в 1979 році. Успіх додав сили і бажання тренуватись ще наполегливіше.

Березень 1981 гоку. Міжнародні змагання на «Кубок Дружби». Атлети більш як двадцяти країн з'їхались до Львова помірятись силами. Для Сергія це був перший старт на міжнародному помості. Серед по-

Сергій виступив зібрано і завоював в сумі третє призове місце. Це був великий успіх вінничанина. При врученні нагород він стояв поруч з переможцями А. Писаренком та рекордсменом світу В. Марчуком. Хто б міг подумати, що через два роки Сергій Дідик зможе обіграти цих іменитих важкоатлетів.

А це сталося 31 липня 1983 року на олімпійському помості у Москві. Цією датою знову внесена наша Вінниця у списки міст, які виховали рекордсменів і чемпіонів світу.

Цього вечора шанувальники штанги побачили в ділі зразу ж чотирьох світових рекордсменів. Спочатку Анатолій Писаренко у ривку встановлює, фіксує штангу в 205 кілограмів. Але вже через хвилину донецький атлет Віктор Мосібіт перевищує його результат на 0,5 кілограма. Штовхнувши 260 кілограмів, А. Писаренко набирає в сумі двоборства 465 кілограмів, Поліпшуючи свій же світовий рекорд на 2,5 кілограма. Таку ж суму набирає і атлет збірної команди Білорусії Олександр Курілович. Завдяки легкій власній вазі виграє чемпіонську медаль.

І от на поміст додатково для штурму світового рекорду виходить Сергій Дідик.

На табло загоряється: вага 265 кілограмів!

Повільно нагинаючись, Сергій захвачує грифт могутніми мозолястими руками. Мить — і штанга уже на його грудях. Ще мить і вага зафіксована над головою.

Є світовий рекорд! Зал повниться оплесками.

Спартакіадний турнір штангістів завершився. Тепер у Сергія мрія — взяти участь в Олімпійських Іграх 1984 року.

Важливий крок до здійснення цієї мрії вже зроблено.

І. ЛОЗОВСЬКИЙ,
почесний майстер спорту СРСР, суддя всесоюзної категорії.

Старти для всіх

Минулої неділі вихованці ВПІ вийшли на міжфакультетські старти вузів міста, присвячені Всесоюзному дню бігуна. Наша команда нараховувала близько тисячі юнаків та дівчат з усіх факультетів стаціонару.

Набравши в естафетах 48 очок, перше місце вибороли студенти лікувального факультету Вінницького медінституту, друге — команда ФАОТу, третє — енергетичного факультету. У наших команд відповідно по 38 і 32 очка.

В міському забігу продемонстрували свою волю до перемоги близько сорока членів інститутського клубу любителів бігу; це були люди різного віку.

Л. ВОЛХОНСЬКА,
викладач кафедри фізвиховання ВПІ, головний секретар змагань.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 01732. Зам. 3505.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 31 (111) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 23 вересня 1983 року. | Ціна 1 коп.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ ЧАС І СТИЛЬ РОБОТИ

БІЛЬШЕ ВИМОГЛИВОСТІ І ДІЛОВИТОСТІ

В ПАРТКОМІ ІНСТИТУТУ

Партійна організація спеціального конструкторсько - технологічного бюро «Модуль» проводить певну роботу по мобілізації комуністів, всіх трудівників колективу на виконання рішень XXVI-го з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС, завдань соціально-економічного розвитку підприємства. Зусилля партійної організації зосереджуються на підвищення організованості і дисципліни, вихованню в людей політичної свідомості, трудової активності, бережливого господарського ставлення до соціалістичної власності. З цією метою широко використовуються різноманітні форми організаторської і партійно-політичної роботи, мобілізуючий вплив соціалістичного змагання.

Все це позитивно позначається на виробничих показниках. В організації щорічно зростає кількість виконуваних робіт, економічна ефективність в першому півріччі 1983 року оцінюється 1452 тис. крб. Дальший розвиток одержало укрупнення тематики виконуваних робіт, розвиток винахідницької і раціоналізаторської діяльності, публікація наукових праць.

Проводиться робота по впровадженню системи бездефектної праці «Бета», яка дозволяє доводити плани до кожного виконавця, забезпечувати ритмічність виконання планів і соціалістичних зобов'язань.

Разом з тим робота партійної, профспілкової, комсомольської організацій ще не повною мірою відповідає вимогам XXVI-го з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, листопадового (1982 р). та червневого (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС. Організаторська, ідеологічна, політико-виховна робота ще слабо пов'язується з вирішенням основних завдань СКТБ.

Парторганізація не ставить необхідних вимог до профспілкової і комсомольської організацій, господарських керівників, недостатньо ефективно використовується науковий потенціал інституту. Фактично в роботі СКТБ «Модуль» беруть активну участь лише професори І. В. Кузьмін, В. М. Коваленко, О. С. Стахов. В цілій низці відділів наукове керівництво з боку кафедр проходить формально. З 16 тем, що їх виконує СКТБ, 8 не мають наукових керівників, проте ні партійна, ні профспілкова та комсомольська організації не розглядали цього питання на зборах та засіданнях бюро і комітетів. Партійна організація не використовує свого права контролю за діяльністю адміністрації, не дає принципової оцінки становища, що склалось.

Недостатньо глибоко працюють служби головного інженера і планово-економічного відділів. Із 16 виконуваних тем 14 не мають техніко-економічного обгрунтування.

Не приділяється належної уваги обробці патентних матеріалів як складової частини науково-дослідних робіт.

Слабо проводиться розробка стандартів підприємства.

Незадовільно працює і метрологічна служба.

СКТБ «Модуль» ще не стало справжньою базою виробничої практики студентів ВПІ, у відділах не створені студентські конструкторські бюро, повільно вирішується питання залучення студентів і співробітників до виконання науково-дослідних робіт і участі їх в товаристві винахідників і раціоналізаторів.

Відставання партійного бюро у вирішенні багатьох наукових і виробничих питань значною мірою пов'язано з недоліками, характерними для стилю і методів його роботи, в діяльності партійної організації не знайшли гідного місця питання підбору, розстановки і виховання кадрів, підготовки їхнього резерву.

Партбюро не приділяє необхідної уваги підвищенню бойовитості низових партійних ланок, багато партгруп не проявляють необхідної наполегливості для поліпшення роботи відділу. Питання, що виносяться на збори партійних груп, недостатньо розкривають роль комуністів, а їх рішення носять декларативний характер без вказівки терміну і виконавця. Рідко розглядаються питання виробничого характеру. Взагалі в партгрупах збори проводяться не завжди регулярно, так, у відділі електричних систем збори останній раз відбулися в лютому 1983 року, хоча в складі цієї групи Б. Рибаченко — заступник секретаря партбюро.

Наявні недоліки свідчать про те, що партійне бюро мало займається партійним керівництвом у виробничому колективі, не проявляє належної вимогливості до комуністів в їхній боротьбі за поліпшення роботи на доручених їм ділянках. Плани роботи не віддзеркалюють виконання організаційно-політичних заходів по реалізації рішень XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, спрямованих на виконання планів і соціалістичних зобов'язань 1983 року.

Питання наукової і виробничої діяльності на засіданнях комітетів профспілки і комсомолу СКТБ в 1983 році практично не розглядались, а питання виробництва розглядались на засіданні партбюро за цей час лише двічі, при цьому прийняті рішення мають загальний характер, їх практично важко виконувати і контролювати.

Відсутня практика складання перспективних планів роботи партійної, профспілкової, комсомольської організацій на рік.

Подальшого поліпшення вимагає також підготовка і проведення засідань партбюро, профспілкового і комсомольського комітетів, зборів піртійної, профспілкової і комсомольської організацій.

Для підготовки питань на засідання чи доповідей не створюються комісії, в протоколах немає довідок і звітів, часто не вказується, хто брав участь в обговоренні питання. В багатьох доповідях не показані причини недоліків в роботі парторганізації і всього колективу, не дається принципова оцінка діяльності тих товаришів, хто несе за них відповідальність. Багато виступів мають характер самозвітів, без конкретної критики і самокритики. Рішення, що приймаються на зборах, мають від 5 до 11 пунктів, дві третини з них мають декларативний характер, в них не ставляться конкретні завдання і терміни виконання, не вказуються шляхи усунення недоліків і вирішення питань. В загальному на партійних зборах не відображена роль партійних організацій, а рішення, що приймаються, практично відповідають вимогам до рішень виробничих нарад.

Особливе занепокоєння викликає той факт, що партійне бюро досі не стало колегіальним органом, справжнім бойовим політичним ядром.

За останні два роки партійне бюро провело 37 своїх засідань. З них в повному складі лише кожне п'яте, кожне третє питання, винесене на бюро, проходило без обговорення. В своїй роботі партійне бюро не враховує пропозицій і не реагує на критичні зауваження, що їх подають комуністи на партзборах. Партійні збори проходять при низькій явці і активності комуністів.

Багато з цих недоліків характерні і для профспілкової організації, проте особливе занепокоєння викликає робота комсомольської організації, очолюваної комуністом І. Матюшенком, членом партбюро. За минулий звітний період на засіданні комсомольського бюро не розглядалось жодного питання, спрямованого на виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань. Протягом п'яти місяців, починаючи з вересня 1982 року, збори в організації не проводились. За останні півтора року на партійному бюро не виносилось питання керівництва профспілковою і комсомольською організаціями.

Багато недоліків є також в організації і проведенні партійного, комсомольського і економічного навчання. Політінформації часто проводяться без належної партійної оцінки обговорюваних фактів.

Керівники СКТБ «Модуль» дуже рідко беруть участь в єдиних політднях, комсомольських і профспілкових заходах, не виступають перед низовими партійними, комсомольськими і профспілковими осередками, недостатньо цікавляться проблемами колективу, не інформують його про свою діяльність. В роботу парторганізації ще не впроваджено такі заходи, як «день відкритого листа» чи «день питань і відповідей». Партійна організація недостатньо впливає на створення в колективі здорової морально-політичної обстановки.

Всі ці недоліки стали можливими тому, що партійне бюро СКТБ «Модуль» ще не стало справжнім центром бойової організаторської і виховної роботи в колективі, понизило особбисту вимогливість до комуністів, що очолюють профспілкову і комсомольську організації, а секретар партбюро Г. Лесковець, члени партбюро не завжди подають приклад у виконанні партійних доручень.

Значного поліпшення вимагає робота з партійною документацією, яка на даному етапі не відповідає вимогам інструкції ЦК КПРС. Це стосується також профспілкових і комсомольських документів.

Своєю постановою партком інституту суворо вказав секретарю партбюро СКТБ «Модуль» тов. Лесківцю на недостатню постановку організаційно-партійної роботи, низьку вимогливість до керівників громадських організацій, всіх комуністів і до самого себе у виконанні партійних доручень, і зажадав від партійної організації корінних змін у справі виховання колективу, підвищення ефективності роботи конструкторського бюро, безумовного виконання планів 1983 року і XI п'ятирічки в цілому.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Партійне життя: звіти і вибори; час і стиль роботи;
— Трудовий десант політехніків;
— Суспільно-політична практика студентів;
— Клуб інтернаціональної дружби;
— Твій ровесник за рубежем;
— Наші рейди: чому запізнилися?;
— Комсомольське життя: формалізм ворог активності.

З партійних позицій

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ПАРТГРУПАХ

Йдуть звіти і вибори в партгрупах. Це виключно важлива подія в житті кожного комуніста. Підбиваються підсумки зробленого за рік, аналізується нагромаджений досвід і разом з тим дається принципова оцінка недолікам і упущенням в роботі. Головна увага зосереджується на виконанні рішень XXVI з'їзду КПРС, травневого, листопадового (1982 р.) і червневого (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС.

Добре підготувалися до зборів комуністи партгруп радіотехнічного, інженерно-будівельного, енергетичного факультетів. Партгрупорги кафедр КіВРА, опору матеріалів, цивільної оборони, охорони праці, фізики (т. т. Дієсперов Е. М., Нахайчук В. Г., Кравцов О. В., Якубович В. П., Резнік С. І.) в своїх доповіддях задали тон розмови на зборах, підкреслили вклад кожного комуніста в учбову, виховну, наукову роботу, відповідальність їх за виконання партійних доручень. В авангарді цих партгруп йдуть комуністи Юдін Д. А., Руцкой В. Г., Веремчук С. С., Кобевнік В. Ф. і інші. В своїх виступах на зборах комуністи підкреслювали, що необхідно зробити партгрупоргу, кожному члену партгрупи для підвищення її бойовитості, впливу на використання завдань серцевинного року п'ятирічки в боротьбі за присвоєння інституту імені В. І. Леніна.

Разом з тим, ще не всі партгрупорги з партійною принциповістю і відповідальністю відносяться до свого доручення. В своїх виступах комуністи кафедри іноземної мови т. т. Білий В. В., Лебенюк В. М. відмітили, що партгрупорг Веремієнко С. Я. недостатньо проявляв ініціативи в роботі, тому питання підвищення нукового рівня викладачів, їх участь в проведенні п'ятихвилинних політінформацій студентам, створенню хорошого морально-психологічного клімату в колективі не розглядались на зборах партгруп. Не завжди на зборах окремих партгруп, зокрема, експериментального відділу СКТБ «Модуль» (партгрупорг т. А. А. Львов) виносяться питання виконання партійних доручень, підвищення ідейно-політичного рівня комуністів.

Нерідко партійні збори проводяться на низькому організаційно - політичному рівні.

Подальшого посилення потребує робота партійних груп кафедр теоретичної механіки, економіки промисловості і організації виробництва, металорізальних верстатів і інструментів та інших по поліпшенню ідеологічної роботи, зміцненню її зв'язку з студентськими групами при участі у виховній роботі комуністів і особливо керівників.

На зборах детально обговорюються всі питання роботи партгруп, висловлюється багато критичних зауважень і пропозицій, цікавих вирішень насущних проблем.

Однак слід зауважити, що окремі партбюро первинних організацій, наприклад, АУП (секретар партбюро т. Сумін) не надавали і не надають конкретної допомоги партгрупоргам в підготовці і проведенні звітно-виборної кампанії.

Партійним бюро первинних організацій необхідно в ході звітів і виборів в партгрупах допомогти їх ватажкам визначити шляхи усунення виявлених недоліків, надати їм конкретну допомогу у вирішенні тих завдань, що стоять перед їх колективами.

О. ЛЕСЬКО,
заступник секретаря парткому ВПІ.

Трудовий десант політехніків

Кожної осені сотні студентів нашого інституту виїжджають в господарства тресту плодово-ягідних радгоспів на збирання врожаю. В ці дні 850 посланців ВПІ ударно трудяться в Барському і Іллінецькому районах.

В село Терешки Барського району, наприклад, на збирання яблук прибули 480 юнаків та дівчат, це в основному студенти другого і третього курсів.

Трудівники радгоспу щиро вдячні студентам - політехнікам за конкретну допомогу у вирішенні Продовольчої програми.

Студенти не тільки збирають плоди, а й працюють на переробних підприємствах харчової промисловості. Тут же, в Барському районі, на консервному заводі трудиться десант політехніків з числа вихованців машинобудівного факультету.

Ю. ЛЕВИКІН,
заступник секретаря комітету ЛКСМУ інституту.

НАУКА ВИРОБНИЦТВУ

Наукова рада з проблем основ електротехніки Академії наук УРСР провела чергове засідання постійно діючого семінару на тему «Електричні методи і засоби контролю речовин, матеріалів і виробів».

Наукові керівники семінару доктори технічних наук, професори В. Т. Малікôв і В. С. Осадчук. На черговому засіданні, яке відбулось двадцятого вересня, з доповіддю «Методи і пристрої нелінійної обробки вимірювальної інформації виступив асистент кафедри автоматики і вимірювально - інформаційної техніки тов. Данильчук.

Наша суспільно-політична

З розвитком матеріально-технічної бази нашої держави, соціальних, політичних і виробничих відношень в останній час виникла необхідність в істотному розширенні функцій спеціалістів, які керують колективами будь-якого масштабу, а саме — в підвищенні ролі суспільно-політичної і організаційно-масової роботи.

Необхідні знання і навички в організіції і проведенні суспільно-політичної роботи майбутні командири виробництва одержують в вищих учбових закладах, а це передбачає теоретичне вивчення цього питання і практичну діяльність студентів впродовж всього періоду навчання.

Виробнича практика — один із найважливіших елементів виховання не лише майбутнього спеціаліста, а й умілого організатора і вихователя, здатного працювати з людьми. У відповідності до програми суспільно-політичну практику (СПП) на виробництві проходять студенти I, III і IV курсів. Це передбачає закріплення теоретичних знань, отриманих на лекціях з суспільної дисциплін та суспільно-політичної практики, а також індивідуальну суспільно-політичну діяльність студентів.

Внедвовзі на всіх факультетах буде проходити прийом звітів з виробничої практики, складовою частиною яких є також звіт про проведену суспільно-політичну роботу. З досвіду відомо, що не всі студенти добросовісно ставляться до виконання програми з суспільно-політичної практики під час виробничої. Багато з них підходять до вирішення цього питання чисто формально і подають звіт з СПП у вигляді декількох сторінок невідомо звідки переписаного тексту, а дехто взагалі приходить на захист виробничої практики без будь-якого натяку на виконання ним СПП. Іноді трапляється так, що такий звіт приймають, а студент може одержати за виробничу практику добру, а то й відмінну оцінку. Це дискредитує не тільки саму ідею СПП, а й створює відповідний підхід студента до суспільно-політичної діяльності, тому з подібними явищами необхідно боротися усіма наявними засобами.

Для того, щоб захист звітів з СПП проходив на належному рівні, необхідна не лише відповідна підготовка студентів, а й профілюючих кафедр, які повинні разом з кафедрами суспільних наук завчасно потурбуватись про організацію не лише захисту, але й реального проведення після залікового періоду курсових конференцій з СПП. На них можна буде підвести підсумки проробленої роботи, врахувати недоліки та узагальнити позитивні починання, що й буде належним вкладом в організацію СПП на майбутній рік.

Ю. БУРЕННІКОВ,
заступник декана машинобудівного факультету з суспільно-політичної практики.

Практикувалися в столиці

Завершивши успішно весняну екзаменаційну сесію, студенти 6 та 7 груп четвертого курсу іженерно-будівельного факультету виїхали для проходження технологічної практики. Набуті в інституті теоретичні знання вимагали свого закріплення на практиці.

В Московському монтажному управлінні ордена Леніна тресту № 7 вже чекали нас. Кожного студента прикріпили до досвідченого наставника і направили на будівництво Московського нафтопереробного заводу. Тут практиканти познайомились із зведенням унікальної установки каталітичного крекінгу, сучасними будівельними конструкціями, вивчили передові методи монтажу.

Проходячи виробничу практику, студенти, очолювані своїми товаришами, комуністами Віктором Бєлінським і Анатолієм Загороднюком, з перших днів активно включились в громадську діяльність організації, готували політінформації, брали участь в комсомольських та профспілкових зборах, допомагали робітникам у підготовці вечора інтернаціональної дружби. Весь вільний час віддавали знайомству з визначними місцями столиці.

З собою у рідний інститут студенти після практики привезли нові знання і любов до серця нашої Батьківщини — Москви. Ці знання і любов вони, безумовно, передадуть своїм друзям, використають у своєму навчанні і роботі.

Є. ВИШНЕВСЬКИЙ,
керівник практики, асистент кафедри будівельних конструкцій.

КЛУБ ИНТЕРНАЦИОНАЛЬНОЙ ДРУЖБЫ

Дай руку, товарищ далекий!

«Песню дружбы запевает молодежь, молодежь, молодежь. Эту песню не задушешь, не убьешь, не убьешь, не убьешь...». В тот вечер слова эти звучали на разных голосах народов всей планеты. Песню эту пели юноши и девушки далекого Вьетнама, Острова Свободы, юные защитники афганской революции.

Эта песня стала лейтмотивом тематического вечера дружбы студентческой молодежи, обучающейся в высших учебных заведениях Винницы. В нарядно убранном Дворце культуры «Химик» собрались представители трех клубов интернациональной дружбы политехнического, медицинского и педагогического институтов.

Вечер открыл ответственный секретарь по работе со студентами иностранцами В. Шумарин. В президиуме собрания заведующий отделом студенческой молодежи обкома комсомола Ю. Гайсановский, ответственные работники вузовских комитетов комсомола, посланцы стран Азии, Африки и Латинской Америки.

Политехнический институт на вечере представляли участники фольклорного ансамбля «Наша Америка» и студенты из Афганистна, приехавшие на учебу в наш город.

Кроме художественной части, страстных речей о мире и дружбе между народами всей планеты, участники вечера просмотрели слайды 1-го Иинтернационального клуба, посвященного 65 летию ВЛКСМ.

В. ЕГОРОВ,
зам. секретаря комитета ЛКСМУ института.

Встреча друзей...

Радостно встречали юношей и девушек, приехавших на учебу с других стран все воспитанники и преподаватели нашего института.

Майнор Лория Нупиес, к примеру, приехал з нам на учебу из города Сан Хосе (Коста Рика) кубинец Алехандр Яноя Испинос из города Камавоя. Большое пополнение на первый курс прибыло к нам из Вьетнама.

Студенты ВПИ показали своим новым друзьям наш зеленый город—сад. Иностранцы посетили музеи Винницы, парк культуры и отдыха им. Горького, широкоформатный кинотеатр «Россия».

Большое впечатление на них произвел теплый дружественный прием советских людей. Все мы желали первокурсникам отличной учебы, успехов во всех хороших начинаниях.

В комитете комсомола института состоялась встеча с первокурсниками, приехавшими на учебу в ВПИ из других стран.

А. СУВОРОВ,
студент.

НАШІ РЕЙДИ

ЧОМУ ЗАПІЗНИЛИСЯ?

8 година ранку. Лунає дзвоник. Кличе до знань, проголошує готовність студентства вбирати по крихті знання. Заповнені аудиторії, лекційні зали, лабораторії. Та все-таки декого й тут можна не дорахуватись. Де ж вони? В коридорі інституту «Комсомольський прожектор» б'є тривогу про запізнення окремих студентів на заняття. Учасники рейду зустріли кількох студентів, що спізнились на 1-у пару. Серед них першокурсники Ю. Саєнко, С. Геращенко, В. Погребняк, А. Шевчук з інженерно-будівельного факультету, з ФАОТу — Л. Щерба, А. Чумак, Л. Діденко, О. Гончарук, С. Ружицька, З. Світлицька, з машинобудівного — А. Зубрійчук, Г. Віца, радіотехніки Б. Мовчанюк, Р. Юзвук, В. Савчук, В. Кошелев, енергетики І. Новицька, В. Бондарчук, П. Гач та багато інших.

Не пройшло ще й місяця, як всі вони урочисто давали клятву студента. То ж чи забули так швидко той день, ті хвилювання і радощі від посвяти в студенти? Запитуємо про це в Ірини Новицької (група 1ЕС-83 енергетичного факультету):

— Та я запізнилась всього на п'ять хвилин, — каже Ірина.

— А де Ви живете?

— На площі Радянській. І жодної краплі стурбованості, каяття, хвилювання. Наче нічого й не сталось. Трішки обурення, що її марно зупинили.

Коментарі тут, як кажуть, зайві. А може ні?

Висловимо лише надію, що це перше попередження буде правильно сприйняте як тими, кого воно безпосередньо стосується, так і всім студентським колективом, бо шлях до оволодіння професією інженера не з легких. Вступивши на нього, кожен юнак, кожна дівчина не повинні, не мають права ні на хвилину розслаблюватись, в тому числі і запізнюватись на заняття, бо запізнення — це практично той же пропуск, прогул. А цим явищам нема місця в нашому колективі.

Г. ПОЛИВАНИЙ,
наш кореспондент.

ВАРШАВА. У Польщі триває одна з найпопулярніших кампаній трудового семестру студентів, яку будзагонівці назвали «Операція Пшемисль-2000». Сотні студентів з різних міст країни прибули в Пшемисль, щоб допомогти в поліпшенні роботи комунального господарства і реставрації історичних об'єктів цього старовинного міста, великого промислового і культурного центру на південному сході ПНР.

За сім років, протягом яких проводиться «Операція Пшемисль-2000», на рахунку студентів набралося чимало корисних справ. Так, слухачі медичних академій кожного літа проводять профілактичні медогляди дітей. Майбутні історики реставрують місцеві пам'ятники старовини. Великою популярністю у жителів міста та воєводства користуються організовані студентами культурні і спортивні заходи.

БУДАПЕШТ. Молодіжний фестиваль миру, організований Угорською комуністичною спілкою молоді, пройшов на мальовничому березі озера Велинце. Тисячі юнаків і дівчат республіки провели численні мітинги, диспути й семінари, на яких широко обговорювались актуальні питання боротьби за мир, проти гонки ядерних озброєнь. Промовці особливо підкреслювали миролюбний характер зовнішньої політики Радянського Союзу, його послідовний курс на усунення загрози ядерної катастрофи.

Проводячи цей фестиваль, підкреслив в інтерв'ю агенству МТІ голова Комітету молоді і студентів при Всеугорській раді миру А. Бард, юнаки і дівчата Угорщини говорять рішуче «НІ!» агресивній політиці імперіалістичних держав, гонці озброєнь, яка набрала немислимих масштабів. Ми сподіваємося, що наша зустріч внесе гідний вклад у підготовку Наступної Всесвітньої конференції молоді на захист миру, яка відбудеться в жовтні цього року в Будапешті.

КОПЕНГАГЕН. Нестача місць у системі професійної підготовки спеціалістів ставить молодь Данії в тяжке становище.

Більше як 10.00 юнаків і дівчат наприкінці липня одержали повідомлення про відмову прийняти їх на курси професійного навчання. Тобто кожний третій з молодих людей які бажають бути, наприклад лікарем, учителем юристом або архітектором, позбавлений такого права. Тепер вони мають стати в чергу на біржі праці чи поповнити армію безробітних, яка налічує сьогодні 290 тис. чоловік, або близько 11 процентів усього працездатного населення країни.

НІКОСІЯ. «Середземне море — зона миру!», «Ні — нейтронній бомбі!», «Ні — новим американським ракетам в Європі!», «Геть — іноземні війська та бази з Кіпру!» — під такими лозунгами в кіпрській столиці пройшла демонстрація студенської молоді.

У маніфестації, організованій Всекіпрською федерацією студентів і молодих учених, взяли участь делегати міжнародних студентських і молодіжних організацій, які прибули сюди з нагоди Тижня солідарності з народом і молоддю Кіпру.

ЛІМА. «Більше коштів на потреби освіти», «Поліпшити умови життя і праці» — під такими лозунгами ось уже два місяці в Перу проходить загальний страйк студентів, викладачів і службовців університетів.

У місті Трухільйо страйкарі з місцевого університету зайняли будинок провінціальної муніципальної ради на знак протесту проти відмови властей підвищити їм заробітну плату і задовольнити інші вимоги соціально-економічного характеру.

Рішуче засудив здійснювану в країні політику дискримінації щодо державних вищих навчальних закладів голова Національної Федерації университетських викладачів Хав'єр Аларкон. У той час як 25 державним вузам практично не виділяється ніяких коштів, заявив він журналістам, приватні університети користуються фінансовою допомогою.

(ТАРС).

ФОРМАЛІЗМ— ВОРОГ АКТИВНОСТІ

В академгрупах першокурсників проходять організаційні комсомольські збори, на яких обираються групкомсорги груп, намічаються конкретні заходи по організації навчального процесу, студентської науково-дослідної роботи, політнавчання, дозвілля тощо.

Комсомольці групи 2ЕОМ-83 обрали своїм вожаком кандидата в члени КПРС Людмилу Довженко.

По-діловому пройшли організаційні комсомольські збори в академгрупі 1ТМ-83. Групкомсорг тут обрано Ірину Максименкову.

Однак слід сказати, що в окремих групах організаційні комсомольські збори проводились формально, без належної підготовки і визначення конкретних дій на начальний рік.

Мета організаційних комсомольських зборів а академгрупах і курсах — творчо підійти до визначення завдань на майбутнє, конкретно, по-діловому обгрунтувати шляхи їх реалізації. На жаль, на радіотехнічному факультеті цього не врахували, пустили підготовку до цього важливого заходу на самоплив. На перші організаційні збори комсомольців першокурсників не прийшли ні декан факультету т. Руцкой, ні секретар партбюро т. Клочко.

Отже відвертої розмови у комсомольців не вийшло, не вийшло тому, що більшість з них не знали, про що говорити.

Формалізм дуже небезпечний ворог активності і творчої діяльності як кожної людини зокрема, так і колективу в цілому. І забувати цього не слід.

С. ФЕДОТОВ.

ВІСТІ З ФАОТУ

На факультеті автоматики і обчислювальної техніки сто двадцять сім відмінників навчання. 353 студенти навчаються на чотири і п'ять. Кращі академгрупи: 2АТ-80, 2 АТ-79 і 2ЕОМ-79.

На ФАОТі, як і на всіх факультетах інституту, вже стало доброю традицією розпочинати навчання першокурсників з трудового семестра. Вчорашні абітурієнти працюють нині на будівництві нового учбового корпусу ВПІ, на благоустрої гуртожитків, їдальні, території інституту.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 03729. Зам. 3563.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 32 (112) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 30 вересня 1983 року. | Ціна 1 коп

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

— ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ;
— СТУДЕНТСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП;
— УВАГА! НОВА РУБРИКА;
— ЗАДУМАЙТИСЬ УСІ;
— ПАСИВНІСТЬ: ЯК З НЕЮ БОРОТИСЯ!
— З МАРКОЮ МАШИНОБУДІВНИКІВ;
— КУТОЧОК НАРОДНОГО КОНТРОЛЕРА.

ОБРАЛИ ПАРТГРУПОРГОМ

Партійне життя: *звіти і виоори*

Треба з особливою відповідальністю підійти до формування виборного партійного активу, висунення до керівництва політично зрілих, компетентних й ініціативних комуністів, які мають організаторські здібності, високі моральні якості, почуття нового, тісно зв'язані з партійними масами, з трудящими.

(З Постанови ЦК КПРС «Про проведення звітів і виборів у первинних, районних, міських, окружних, обласних і крайових партійних організаціях»).

В партгрупі обчислювального центру відбулись звітно-виборні збори. А наступного дня в колективі схвально загомоніли:

— Чули? Віктора Сергійовича знову обрали партгрупоргом...

— Ярошенку багато що по плечу...

— Вдалий вибір..

Підходили люди, вітали його. І мабуть, не один з них замислювався над тим, як вдалося молодому товаришеві здобути такий високий авторитет у колективі.

За віком Віктор Сергійович Ярошенко багатьом співробітникам обчислювального центру в сини годиться, та поважають його усі. Перед усім за чуйність і людяність, за невтомну енергію і працьовитість. І не дивно, що комуністи партгрупи третій рік підряд оказують йому високе довір'я.

Про вміння Ярошенка організувати і вести за собою людей свідчить хоча б той факт, що колектив обчислювального центру щороку виходить переможцем в соціалістичному змаганні серед підрозділів інституту.

В обчислювальному центрі працює близько ста чоловік. Переважна більшість з них мають вищу освіту, решта навчаються заочно в інститутах. Отже бути партійним ватажком в такому колективі справа нелегка. Адже чим вищі і рівень знань, і свідомість людей, тим вищою повинна бути відповідальність і вимогливість керівника і організатора колективу як до підлеглих, так і до самого себе в першу чергу.

Колектив обчислювального центру живе єдиною дружною сім'єю. Колективні виходи в кіно, спорт, літературні читання, зустрічі з митцями, екскурсії і подорожі давно стали невідємною частиною життя усіх, хто працює поруч з Віктором Сергійовичем.

Партійна група, очолювана комуністом Ярошенком, веде постійну і цілеспрямовану боротьбу за єдиний і дружний колектив. І, мабуть, не кожен замислюється над тим, скільки сил, знання і енергії віддають комуністи партгрупи для створення належного мікроклімату в колективі.

Вміння завжди визнати свою помилку, з'явитись там, де і коли це потрібно, вислухати людину, розділити з нею радощі і печалі, допомогти або підтримати добрим словом чи слушною порадою — одна з характерних рис В. С. Ярошенка як комуніста, як партгрупорга. Ось за це люблять і поважають його, ось чому тягнуться до нього люди. Він мов те кришталеве джерело, що б'є щедро і гаряче. І вся сила цього джерела для людей.

ПАСИВНІСТЬ: ЯК З НЕЮ БОРОТИСЬ?

Роздуми після звітно-виборних зборів

Важливий період настав в житті первинних парторганізацій — період звітно-виборних зборів. Комуністи розцінюють цю кампанію як бойовий огляд своїх сил, час глибокого аналізу зробленого, новий етап для мобілізації творчої енергії на вирішення чергових завдань.

Первинна парторганізація адміністративно-управлінського персоналу (АУП) — одна з найчисельніших в інституті і одна з найскладніших за своєю структурною побудовою.

Отож, критично оцінюючи трудовий ритм і хід соціалістичного змагання, секретар партійного бюро тов. В. Я. Сумін у звітній доповіді на зборах комуністів відзначав, що основна маса співробітників АУП сумлінно ставиться до своїх обов'язків. Високих результатів у своїй трудовій діяльності досягли колективи навчального відділу, бібліотеки, першого, другого відділів і відділу кадрів, керівниками яких є комуністи і які за підсумками соціалістичного змагання між структурними підрозділами управління зайняли призові місця.

Та не в характері комуністів заспокоюватися на досягнутому. Як відзначалось на зборах, успіхи парторганізації немислимі без активності і бойовитості її низової ланки — партійної групи, а значить, і самих комуністів. Ініціативність, принциповість, організаторські здібності — характерні риси комуніста. Але ці якості не приходять до людей самі собою, вони формуються в процесі активної участі кожного комуніста в справах своєї партійної групи, первинної організації.

Ось про це і хочеться розповісти детальніше, бо багатьом комуністам АУП якраз і бракує тієї активності, про яку йшла мова на звітно-виборних зборах.

Активну участь в обговоренні питань, що виносились на партійні збори протягом звітно-виборного періоду брали комуністи Афанасьєва, Грозний, Кислицин, Сінельник, Соболь, Шолохов... всього двадцять чоловік, або ж лише третя частина парторганізації. В окремих випадках партійні збори проходили без належного критичного аналізу. Тут само собою напрошується запитання: хто ж винен в тому, що значна частина комуністів не проявляє належної участі в роботі партійних зборів і в своїй повсякденній діяльності? Мабуть, при підготовці і проведенні партійних зборів партійному бюро слід враховувати всі аспекти багатогранної діяльності як первинної організації в цілому, так і кожного структурного підрозділу, кожного комуніста зокрема. Про це говорили в своїх виступах комуністи Сінельник, Удовик, Архіпов, Знаткова, Банніков, Афанасьєва, та інші.

Робота партійних груп і всього колективу в цілому, як відзначалось на звітно-виборних зборах, повинна проводитись під безпосереднім контролем і впливом з боку партійного бюро, яке вникало б в усі сторони діяльності трудових колективів і через партгрупоргів і рядових комуністів направляло їх діяльність на вирішення конкретних завдань.

С. ФЕДОТОВ.

До 10-річчя ВПІ

УВАГА! НОВА РУБРИКА

Шановні друзі! Викладачі, співробітники і студенти! Усі ми з вами складаємо єдиний і дружний колектив, ім'я якому Вінницький політехнічний інститут. В січні 1984-го нашому інституту виповнюється 10 років. Створений на базі колишнього філіалу Київського політехнічного, ВПІ став головним науковим центром області, кузнею висококваліфікованих кадрів для народного господарства країни.

Сьогодні газета «За інженерні кадри» започатковує на своїх сторінках нову рубрику **«До 10 річчя ВПІ»**.

Під цією рубрикою ми розповідатимемо про наші високі здобутки, про славні традиції вузу, надаватимемо слово провідним ученим, викладачам, співробітникам, студентам... всім тим, хто своєю сумлінною працею, відмінним навчанням примножує славу нашого багатотисячного колективу.

Для того, щоб матеріали цієї рубрики були змістовними і цікавими, запрошуємо всіх читачів нашої газети взяти найактивнішу участь в створенні літопису інституту.

Отже, чекаємо від вас цікавих розповідей про ваших колег по роботі і навчанню, про наукові зв'язки кафедр вузу з промисловими підприємствами області, республіки і країни, про випускників інституту, що трудяться в різних галузях народного господарства, відмінників навчання, спортсменів, учасників художньої самодіяльності тощо.

Різними почерками

Задумайтесь усі

Комуністична партія і Радянський уряд постійно надають великого значення підвищенню ролі трудящих в управлінні державою, в усіх сферах громадського і виробничого життя країни. Ця роль трудящих закріплена в нещодавно прийнятому законі про трудовий колектив.

Активність людини визначається не лише тим, що вона зробила на своєму робочому місці, а тим, як вона допомагає становленню інших, яку участь бере в громадському житті.

З приємністю згадую звітно-виборні збори профспілкової організації адміністративно-управлінського персоналу, які пройшли на високому організаційному рівні. Змістовна і обгрунтована доповідь, критичний аналіз недоліків, ділові виступи і зауваження членів профспілки по поліпшенню стилю і методів роботи профбюро... Коротше кажучи, збори пройшли так, як і належало їм пройти.

Однак хотілось би звернути увагу на інше. Судячи із звітної доповіді профбюро енергетичного факультету, її писали теж кілька чоловік. Результатом такої колегіальності в підготовці до зборів самі збори, здавалося б, мали пройти з особливою діловитістю. Тим більше, що викладачам і співробітникам факультету є про що вести глибоку, принципову розмову.

Нічого правди таїти, була і на цих зборах критика у виступах членів профспілки, але виступали в основному ті, кому це було доручено заздалегідь. Такі виступи, як правило, зводяться здебільшого до аналізу своїх же досягнень, або ж до висловлювання загальновідомих фраз, які ні про що конкретно не свідчать. Та й самі збори проводились в напівпустому залі. Більше половини членів профспілки були відсутні.

Тут само собою напрошується запитання: навіщо така поспішність? Адже профбюро знало, не могло не знати, що в цей час багато людей було у відпустці, решта викладачів виїхала з студентами на сільськогосподарські роботи. Дехто з членів профспілки, як скажімо, співробітники науково-дослідного сектору та окремих кафедр вирішили не з'явитися на збори. Гірше того, навіть більшість членів профбюро були відсутніми і не звітували про свою роботу. Все це свідчить про формалізм в роботі. Більшість членів профспілки, мабуть, вважають що своєчасного сплачування членських внесків достатньо для того, щоб користуватися всіма пільгами члена профспілки, а брати участь в роботі своєї профспілкової організації необов'язково. Така пасивність свідчить перш за все, про байдужість окремих людей до загальних справ колективу, бажання жити за принципом «моя хата з краю...».

Аналогічна картина спостерігалась на звітно-виборних зборах і в де яких інших профспілкових організаціях інституту. Та й в самому профкомі викладачів і співробітників вузу планові засідання проводяться інколи формально, як кажуть, за ради галочки в плані. У вересні, скажімо, на засідання профкому без поважних причин не з'явилося 9 членів з 18. І не дивно, що багато запланованих питань, винесених на обговорення профкому так і залишилися поза увагою.

Мабуть, пора кожному з нас задуматись над тим, яку частку вносить кожен з нас в роботу своєї профспілкової організації. Кожен з нас повинен пройнятись почуттям гордості з того, що він радянська людина, людина особливого типу, до якої і вимоги особливі, і відповідальність особлива перед людством.

В. КЛИМЧУК,
член президії профспілкового комітету.

СТУДЕНТСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП

В академгрупах завершились організаційно-виборні комсомольські збори першокурсників. На них обрано комсомольських ватажків, намічено конкретні заходи по організації навчального процесу, науково-дослідної роботи, комсомольської політосвіти, дозвілля.

На радіотехнічному факультеті секретарем комсомольського бюро першого курсу обрано Олександра Дроботнюка.

* * *

В жовтні у вищих учбових закладах Вінниці проводитиметься другий етап міського огляду-конкурсу на кращу акедемгрупу, присвячений 65-річчю ВЛКСМ.

* * *

З двадцять восьмого по тридцяте вересня спортивний комплекс Вінницького медінституту приймав спортсменів - баскетболістів з числа студентів вищих учбових закладів Вінниці, Львова, Кіровограда і Тернополя.

* * *

Рада ансамблю сучасного бального танцю, що діє при клубі нашого інституту проводить набір у підготовчу групу. Заняття проводитимуться щовівторка з 16 години дня. Запрошуються всі бажаючі.

НАЗУСТРІЧ ЮВІЛЕЮ

Бюро ЦК ВЛКСМ прийняло постанову «Про заходи в зв'язку з 65-річчям ВЛКСМ». В ньому зазначається, що радянська молодь свято береже і примножує революційні, бойові і трудові традиції КПРС. Готуючись до ювілею, комітети комсомолу повинні активізувати пропаганду героїчного шляху ВЛКСМ, роботу по збиранню документів і матеріалів, записів спогадів ветеранів комсомолу, а також по підготовці нарисів історії організацій Спілки.

65-річчю ВЛКСМ присвячуються Тиждень трудових традицій, комсомольсько-молодіжний суботник, Тиждень молодіжного фільму, Тиждень молодіжної книги, свято комсомольської пісні.

Міськкомам, райкомам комсомолу належить провести урочисті збори активу, зустрічі з ветеранами, делегатами з'їздів, провести мітинги, збори, ленінські уроки, вшанування засновників перших осередків Спілки.

29 жовтня біля пам'ятників В. І. Леніну, героям-комсомольцям, біля меморіальних знаків і обелісків необхідно виставити комсомольсько-піонерські пости, організувати покладання квітів.

НАУКА—ВИРОБНИЦТВУ

З МАРКОЮ МАШИНОБУДІВНИКІВ

Величні і відповідальні завдання, поставлені перед машинобудуванням XXVI з'їздом КПРС, покликані забезпечити прискорений прогрес усіх галузей народного господарства країни. Машинобудування дає тепер нові засоби виробництва, на основі яких можливе створення гнучких автоматизованих виробництв, що використовують верстати з чисельно-програмним управлінням, роботи — маніпулятори, обчислювальні машини.

Викладачі, співробітники і студенти машинобудівного факультету розуміють відповідальність за виконання поставлених перед ними завдань і борються за постійне зростання рівня підготовки інженерів-механіків, яких після закінчення інституту направляють на великі підприємства нашої країни. Варто відзначити, що переважна більшість випускників гідно несуть марку нашого факультету, швидко включаючись у виконання виробничих завдань і добиваючись помітних успіхів у своїй професійній діяльності.

Вчені факультету вносять солідний вклад у виконання завдань, визначених Продовольчою програмою. Галузева науково-дослідна лабораторія «Гідроагрегат» (науковий керівник доцент І. Немировський), успішно впровадила у виробництво чимало гідравлічних пристроїв які використовуються у сільськогосподарських машинах, в тому числі на зернозбиральних комбайнах. Багато галузей машинобудування з успіхом використовують результати досліджень, що проводяться під керівництвом професора А. Жукова, доцентів Ю. Комісаренка. О. Ємельянова та інших.

Високий рівень наукових розробок, доведення їх до промислових зразків дозволило одержати в цьому році до п'яти карбованців на один затрачений. Неоціненну допомогу у виконанні науково-дослідних робіт за замовленнями промислових підприємств, в тому числі і підприємств Вінниччини, надають також і студенти. Буквально, з перших днів навчання в інституті вони залучаються до цікавої праці, що звеличує людину своєю науковою творчістю. Багато випускників нашого факультету одержали не лише дипломи, а й авторські свідоцтва на винаходи або сигнальні номери своїх наукових праць.

М. ІВАНОВ,
доцент, заступник декана машинобудівного факультету з науково-дослідної роботи.

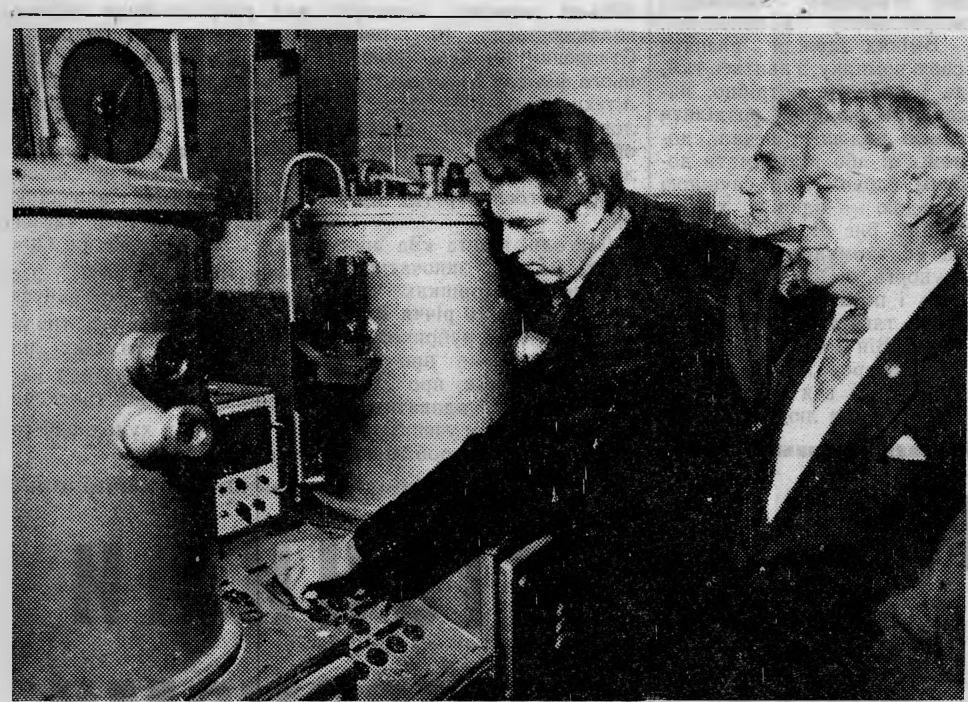

Серед машинобудівників, традиційне свято яких відзначалось минулої неділі, успішно трудиться колектив співробітників кафедри технології металів.

На фото справа наліво: завідуючий кафедрою професор А. О. Жуков, доцент Г. М. Знаменський і співробітник кафедри, начальник науково-дослідного сектору інституту А. М. Зарічний під час наукових досліджень. До речі, Анатолій Михайлович Зарічний нещодавно успішно захистив кандидатську дисертацію. Разом з усім колективом інституту редакція газети «За інженерні кадри» щиро вітає свого активіста з цієї нагоди.

Куточок народного контролера

Науковий сектор в дії

Діяльність наукового сектору головної групи народного контролю інституту пов'язана з рішеннями нашої партії, постановами Ради Міністрів СРСР про дальше прискорення науково-технічного прогресу, раціональнішого використання потенціалу науки, всебічної економії всіх видів ресурсів.

У відповідності до згаданих завдань народні контролери наукового сектору спрямовують свої зусилля на контроль ефективності вузівської науки, усунення дрібних тем, раціональність використання дорогоцінного обладнання тощо.

Результати перевірок знаходять втілення в наказах по інституту, обговореннях на вчених радах, інформаціях на стендах народного контролю. Всі ці заходи певною мірою впливають на розвиток наукової діяльності, а також дозволяють проводити профілактику різних порушень. В 1983 році сектор перевіряв факультети інституту з питань організації роботи сумісників, що зайняті на госпдоговірних темах. На інженерно-будівельному факультеті було встановлено, що на окремих кафедрах, наприклад, на кафедрі промислового і цивільного будівництва, недостатньо відображена робота сумісників в технічних звітах і інформаціях. Перевірка дозволила налагодити чітку систему роботи сумісників і попередити можливі порушення.

В 1983 році сектор займався перевіркою використання, обліку і збереження дорогоцінного і унікального обладнання. Виявлено, що деякі кафедри все ще не виконують наказ по інституту № 343 від 14.10.81 року «Про заходи по усуненню недоліків в придбанні, використанні і збереженні наукового та навчального обладнання». Зокрема, на кафедрі технології металів встановлено агрегат 1СТ-006 вартістю 9449 карбованців, який не використовується у зв'язку з відсутністю відповідної силової мережі і недостатньої потужності. Адміністративно - господарська частина і головний енергетик інституту не спішать вирішити цю проблему. На кафедрі електричних станцій не діють встановлені аналогова машина «Екстрема-1» та «РС».

В цілому факти порушень, що наводяться в наказі № 343, практично в інституті усунені. В цьому неабияка заслуга народних дозорців.

В. ОГОРОДНІКОВ,
професор, зав. науковим сектором Головної групи народного контролю інституту.

ВИВЧАТИ МИСТЕЦТВО КОНТРОЛЮ

Весною закінчились звіти і вибори органів народного контролю нашого інституту. Народними контролерами обрані люди, що користуються високим авторитетом у колективі, вимогливі і принципові, непримиренні до недоліків.

Дієвість роботи груп народного контролю залежить не лише від підбору кадрів, а й від того, наскільки їхні працівники повно знають вимоги законодавства, постанови партії та уряду, права та обов'язки органів народного контролю, як вони правильно їх застосовують. А для цього необхідно вивчати мистецтво контролю, бо одного лише досвіду тут замало.

Підвищувати рівень контролю, визначати його головний напрямок допомагає систематичне навчання. Для цього створено дев'ять шкіл народних контролерів, навчання проводяться з жовтня по травень.

На заняттях вивчаються принципи контролю і їх подальший розвиток, основні напрямки контролю в вузі, здійснення контролю за виконанням вказівок партії та уряду про посилення боротьби за збереження соціалістичної власності, за економію матеріальних засобів тощо. Вивчення загальних питань контролю поєднується з обговоренням форм і методів проведення конкретних перевірок. До проведення занять з актуальних тем залучаються також відповідальні працівники інституту. Ректор інституту І. В. Кузьмін виступив перед народними контролерами з доповіддю про зміцнення трудової і навчальної дисципліни, проректор по навчальній роботі доцент М. Є. Іванов розповів про завдання народного контролю в період прийому в інститут, проректор по адміністративно-господарській роботі О. І. Тарануха зробив повідомлення на тему «Турбота КПРС і Радянського уряду про поліпшення матеріальних і житлово-побутових умов студентів», заступник секретаря парткому О. Й. Лесько виступив з питання взаємодії груп народного контролю з іншими громадськими організаціями інституту. Така участь керівників інституту в навчанні народних контролерів допомагає добиватись його високого якісного рівня.

Безумовно, не всі заняття у нас проходять так, як цього хотілося б, але користь від такої форми навчання очевидна. Те, що якість перевірок постійно поліпшується, є результатом не лише підвищення відповідальності народних контролерів за доручену справу, а й результатом зростаючого рівня їхніх знань.

Істотну допомогу в проведенні занять керівникам головної групи народного контролю інституту надає Ленінський районний комітет народного контролю, який своєчасно розробляє зразкову тематику занять, проводить семінари. Аналогічні семінари ми проводимо і в головній групі, де конкретизуємо теми занять з врахуванням завдань, що стоять перед колективом інституту.

І. ФЕДІН,
заступник голови бюро ГГНК інституту.

НА ПРАКТИЦІ

Сім футів під кілем

На кафедрі автоматики і інформаційно - обчислювальної техніки переддипломну практику проходило більше 50-ти студентів.

Переддипломною практикою передбачалося не тільки вивчення теми та збір матеріалів з дипломних проектів, а й активна участь в суспільно - політичному житті колективу.

За дорученням партійної і комсомольської груп кафедри на підприємствах, в організаціях і школах області і міста Вінниці було прочитано 18 лекцій, проведено двадцять дві бесіди з учнями на теми: «Знайомтесь — ВПІ», «ВПІ вчора, сьогодні і завтра». Було проведено також 16 політінформацій, анкетування співробітників і викладачів інституту. Студенти-практиканти випускали факультетську стінгазету, проводили зустрічі з ветеранами війни і Радянської Армії, брали участь в організації і проведенні студентської науково-технічної конференції.

На заліку з переддипломної практики з 51 студента 45 одержали відмінні оцінки і 6 — добрі.

Євген Мельников працює на заводі «Кристал», а Олександр Качковський інженером у Вінницькому політехнічному інституті. В години дозвілля їх єднає любов до судномоделювання. Обидва неодноразово виходили лауреатами республіканських та всесоюзних конкурсів.

Потяг до романтики, конструювання прийшов до них невипадково. У дитинстві зачитувалися морськими оповіданнями Джека Лондона, Костянтина Станюковича... Разом з друзями пропадали на Південному Бузі. Він з дитячих років вабив їх нескінченним блакитним шляхом у загадкові, іноді й казкові далі. Так здавалося.

Мабуть, тоді й народилося таке нестримне, палке бажання розкрити двері в казку. І було твердо вирішено будувати власне судно й плисти. Куди? Там буде видно.

Ні знань, ні досвіду для цього ніяких. Матеріали — звідки ж вони могли взятися? Адже на них потрібні гроші, а на шкільних сніданках багато не зекономиш.

Так стали активними відвідувачами гуртка самодіяльного суднобудування. Тепер вихованці Вінницької зразкової школи ДТСААФ Є. Мельников і О. Качковський, за визначенням спортивної термінології, мають найвищу кваліфікацію з цього виду спорту.

У майбутньому наші земляки мріють представити на всесоюзний конкурс модель першого лінійного корабля, побудованого в 1700 році за особистою участю Петра І.

Не будемо квапити час. А поєднаємо поки що свої побажання з найкращим морським прислів'ям: «Сім футів під кілем!» — тобто великого плавання, без рифів та мілин.

П. ЯНКІВЕР.

ГЛАСНІСТЬ—ТО ВАЖЛИВО

В гласності — ленінському принципові організації контролю — найважливіша запорука дієвості перевірок. В. І. Ленін вчив, що контроль в соціалістичному суспільстві повинен здійснюватись не лише з участю широких мас, але й гласно, на виду у всіх. В гласності контролю В. І. Ленін бачив велику творчу силу, могутній засіб мобілізації трудящих на усунення недоліків. Разом з тим В. І. Ленін говорив, що критика повинна бути товариською, об'єктивною і по-партійному принциповою. Широко інформуючи про результати своїх перевірок, народні контролери спрямовують громадську думку на боротьбу з недоліками, сприяють вихованню кадрів, підвищенню їхньої відповідальності за доручену справу.

Враховуючи значення гласності для підвищення ефективності діяльності народних контролерів, бюро Головної групи народного контролю вважає гласність важливою складовою частиною своєї роботи, постійно турбується про удосконалення її організаційних форм.

Для забезпечення широкої гласності контролю здійснено систему організаційних заходів, зокрема, сектор гласності Головної групи народного контролю укомплектовано позаштатними спеціалістами — фотографом, художником, коректором та інш. Ми прагнемо до того, щоб гласність відображала роботу органів народного контролю продумано і послідовно, щоб не підлягали гласності випадкові, малоцінні та непринципові матеріали. Обладнано стенд гласності Головної групи народного контролю, інформація на ньому поновлюється одинда два рази в місяць. Разом з факультетськими групами народного контролю ми організовуємо гласність матеріалів за критичними виступами народних контролерів.

Добре поставлена гласність перевірок сектором адміністративно - господарської діяльності (зав. сектором тов. В. І. Салимовський), групи НК інженерно - будівельного факультету (голова — тов. М. С. Макаренко). Широко відомі в інституті стенди «Рейд по тилах АГЧ», «За економне використання енергоресурсів», матеріали по перевірці трудової дисципліни, роботи господарських складів інституту тощо.

За всіма сигналами критичних виступів відповідними посадовими особами вжиті заходи по усуненню недоліків.

В. НАХАЙЧУК,
доцент, завідуючий сектором гласності ГГНК інституту.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 01762. Зам. 3640.
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

СЬОГОДНІ—ДЕНЬ РАДЯНСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 33 (113) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця 7 жовтня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Конституція—радість і щастя. Це народ наш великий створив.

Всі ми маємо право на працю

Право на працю — одне з найвищих завоювань радянського народу. Робітники і службовці складають 85% усього населення країни. В даний час більше 93% всіх працездатних жінок СРСР зайняті суспільно корисною працею. Жінки у нашій країні складають 51% всіх робітників і службовців. Понад 70% лікарів і педагогів Радянського Союзу — жінки, серед наукових працівників їх 40%.

Тисячі дівчат і жінок навчаються і працюють в нашому інституті.

Конституція СРСР дала могутній імпульс дальшому розвитку і поглибленню соціалістичної демократії, все більш широкій і активній участі трудящих в управлінні державними і громадськими справами.

Радянські люди знають, що головна гарантія наших прав і свобод — це могутній розквіт Батьківщини. Вони самовіддано і наполегливо трудяться над виконанням рішень XXVI з'їзду КПРС, планів одинадцятої п'ятирічки.

Вагомий вклад у виконання цих грандіозних накреслень вносять і вихованці Вінницького політехнічного інституту. Зведений студентський будівельний загін ВПІ кількістю понад 700 чоловік працював нинішним літом на різних народногосподарських об'єктах області, республіки, країни. Руками будзагонівців, за попередніми підрахунками, освоєно близько трьох мільйонів карбованців капіталовкладень.

На фото: вінницькі політехніки на студентській будові.

на дозвілля,

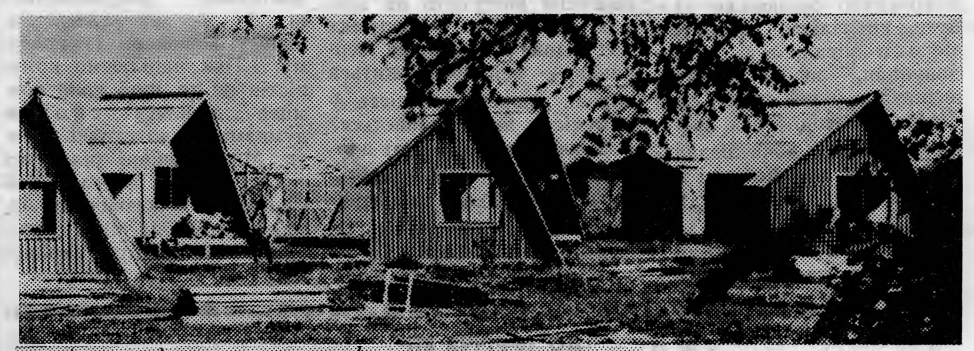

Піклуванням і турботою про людей пройняті статті Конституції СРСР про відпочинок, охорону здоров'я, соціальне забезпечення.

До послуг викладачів і студентів, всіх співробітників інституту чудовий профілакторій, стадіон, спортивно-оздоровчий табір «Супутник» на мальовничому березі Ладижинського водосховища.

культуру і спів...

Самодіяльні колективи аматорів сцени ВПІ користуються заслуженою популярністю серед мешканців обласного центру, міст і сіл Вінниччини. Нести культуру в маси студенти вважають своїм прямим обов'язком.

ЗБЕРЕГТИ МИР НА ПЛАНЕТІ

В ці дні в колективах інституту проводяться збори і мітинги, на яких викладачі, співробітники і студенти, як і всі радянські люди, одностайно схвалюють заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Ю. В. Андропова.

На факультеті автоматики і обчислювальної техніки відбувся мітинг. Його відкрив заступник секретаря партбюро факультету доцент кафедри політекономії товариш Арапов. Декан факультету С. Г. Лютворт зачитав текст заяви Ю. В. Андропова.

Ганьбою затаврував мілітаристську політику США ветеран партії і Збройних сил Радянського Союзу Микола Петрович Пушин.

— Добру волю Країни Рад зміцнювати мир на землі — не слід приймати за ознаку слабості. Наша Батьківщина не раз давала рішучу відсіч усім, хто зазіхав на її свободу і незалежність. І тепер, як сказав Ю. В. Андропов, у нас є всі необхідні засоби, щоб дати належну відповідь будь-якому агресорові. Ми, радянські люди, усім серцем схвалюємо кожне слово цього документа.

— Дуже вчасно прозвучав із зореносної Москви голос правди і волі людської,—сказала в своєму виступі студентка факультету Валентина Рачук. — Хай палії нової війни прислухаються до нього і схаменуться. Ми, радянські студенти, як і вся молодь планети хочемо жити в мирі і дружбі, вчитися і працювати за улюбленою професією.

— Наша сила в боротьбі за мир, в міцній дружбі між всіма народами планети —, сказав виступаючи на мітингу студент факультету сірієць Джурда Абдаллах. — Якщо всі люди планети об'єднаються в боротьбі за мир, то ніякий агресор не насмілиться розв'язати війну. Я закликаю всіх людей доброї волі, що живуть на нашій чудовій планеті, спільно виступити на захист миру.

Збори і мітинги на захист миру пройшли на всіх факультетах і підрозділах ВПІ.

РЕЗОЛЮЦІЯ

мітингу інтернаціонального колективу студентів Вінницького політехнічного інституту.

Ми, студенти Вінницького політехнічного інституту, зібравшись на мітинг у зв'язку з Заявою Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради Союзу РСР товариша Юрія Володимировича Андропова, одностайно схвалюємо і підтримуємо миролюбну зовнішню політику КПРС і Радянського уряду, спрямовану на відвернення загрози війни, на встановлення тривалого і міцного миру, на взаєморозуміння між народами.

Ми гнівно засуджуємо агресивний мілітаристський курс, імперські амбіції і авантюризм в політиці адміністрації Рейгана, спрямовані проти СРСР, соціалістичних країн, проти всіх прогресивних сил у світі. США створюють і роздувають збройні конфлікти в багатьох країнах світу, підштовхують людство до світової термоядерної катастрофи.

Ми категорично ВИМАГАЄМО:

— покласти кінець злочинним діям і замислам імперіалістичних кіл США, спрямованих на підрив миру;

— зупинити безумну гонку озброєнь;

Закликаємо кріпити єдність всіх прогресивних миролюбивих сил на Землі. Як і весь радянський народ, ми заявляємо, що докладемо всіх зусиль для приборкування паліїв війни, для встановлення справедливого і тривалого миру для всіх народів планети. Хай живе МИР в усьому світі!

НЕ БУВАТИ ВІЙНІ

Нещодавно група студентів нашого інституту здійснила туристську поїздку по містах: Брест, Мінськ, Вільнюс, Каунас, Калінінград, Рига, Таллін, Ленінград. Ми познайомилися з історією цих міст, їх минулим і сучасним, заглянули в майбутнє.

Особливе враження справила на нас поїздка в Брестську фортецю, в Хатинь і на Піскаревське кладовище в Ленінграді. Ці визначні місця нашої Батьківщини — символ мужності, героїзму і стійкості радянських людей в роки Великої Вітчизняної війни 1941—1945 рр.

Брестська фортеця... Вона першою вступила в битву з фашизмом. Її захисники боронили свою країну до останньої краплі крові.

Сто сорок дев'ять мешканців білоруського села Хатині були заживо спалені гітлерівцями. Таку ж трагедію пережили ще сто тридцять п'ять білоруських сіл.

Побачивши все це, хочеться сказати: люди, не забувайте про війну! Пам'ятайте про захисників Бреста, про жертви Хатині і Ленінграда... про тих 20 мільйонів радянських людей, що загинули в години лихоліття. Зробіть усе, щоб ніколи не повторилися кошмари минулої війни.

Наш народ виступає борцем за мир в усьому світі. Це ще раз підтвердив у своїй Заяві Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропов: «Наші помисли і прагнення втілюються в конкретних пропозиціях, спрямованих на те, щоб добитися вирішального повороту в поліпшенні міжнародної обстановки.

Радянський Союз буде й надалі робити все можливе, щоб відстояти мир на землі».

На кураторській годині в нашій академгрупі ми обговорили миролюбну зовнішню політику нашої партії і уряду і в один голос заявили: «Не бувати війні».

І. Карліцький,
комсорг гр. 1 ТМ-79

* * *

СТУДЕНТИ і викладачі нашого інституту всім серцем схвалюють Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Ю. В. Андропова.

Я виріс у післявоєнний час, про війну знаю лише з книг і кінофільмів, розповідей старшого покоління. Та мені, як і всім моїм товаришам, не хочеться, щоб знову повторилися ті жахливі страхіття.

Злочинні дії американських мілітаристів на чолі з президентом США Рейганом намагаються нав'язати всім людям планети світову ядерну катастрофу. Ми, радянські люди, повністю засуджуємо цю безглузду політику і рішуче вимагаємо припинити нестримну гонку озброєнь.

В нашому інституті крім радянських студентів навчаються юнаки і дівчата багатьох країн Азії, Африки і Латинської Америки. Усі вони теж хочуть жити в мирі і дружбі, здобути улюблену професію, працювати на користь своїх народів.

На мітингах, що проходять в ці дні в нашому інституті, молодь планети рішуче заявляє: «Не бувати війні!», «Нас не залякати!»

О. СУВОРОВ,
студент.

КООРДИНУЄ ПАРТКОМ

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ і ВИБОРИ

В парторганізації інституту триває звітно-виборна кампанія. Це відповідальна пора в житті комуністів, своєрідний огляд бойовитості партійних рядів. І цей огляд, як наголошується в партійних документах має пройти на високому організаційному і політичному рівні, сприяти дальшій активізації партійної роботи, трудової діяльності колективів з тим, щоб успішно завершити 1983 рік, п'ятирічку в цілому. Які ж перші уроки важливої кампанії? Які попередні підсумки? Які настанови дає партком інституту, оглядаючи зроблене, перед черговим туром зборів? З цим та іншими запитаннями наш кореспондент С. Федотов звернувся до заступника секретаря парткому інституту Олександра Йосиповича Леська.

ЛЕСЬКО: — Коротко можна охарактеризувати нинішню звітно-виборну кампанію так: збори демонструють високу політичну зрілість і зрослу активність комуністів, одностайну підтримку ними внутрішньої і зовнішньої політики КПРС, плодотворної діяльності її бойового штабу — ленінського Центрального Комітету, Політбюро ЦК КПРС.

У проведенні звітно-виборної кампанії відчувається благотворний вплив листопадового (1982 р.), червневого (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС. Проходить вона в атмосфері настроєності комуністів на конкретні діла. Менше стало у звітних доповідях, виступах загальщини, більше пропозицій, критичних зауважень, спрямованих на поліпшення організаторської, масово-політичної, ідеологічної роботи, вдосконалення навчального процесу, зміцнення трудової дисципліни, ефективніше використання резервів.

На більшості зборів, що вже пройшли комуністи самокритично оцінювали здобуте, не тільки називали «вузькі» місця, а й запропонували, як їх усунути, визначили у цій справі своє особисте місце. Так комуністи кафедр обчислювальної техніки, автомобілі і автомобільне господарство, технології металів та деяких інших в своїх виступах зосередили увагу на посилення ідейно-виховної роботи в академгрупах, підвищення особистої відповідальності за формування марксистсько-ленінського світогляду у вихованців інституту. Саме так і працюють комуністи-куратори груп В. Кожем'яко, Н. Сапон, В. Кузьменко. та інші.

Оце і є те, що ми називаємо особистим прикладом комуніста, його конкретним внеском в підготовку висококваліфікованих спеціалістів, ефективністю партійної роботи.

КОРЕСПОНДЕНТ: — Олександре Йосиповичу, хотілося б дещо детальніше почути про критику і самокритику на зборах.

ЛЕСЬКО: — Якщо порівнювати звітно-виборну кампанію минулого року, то зауважень дещо більше. Простежується така тенденція: все менше залишають комуністи поза увагою своїх так званих пасивних товаришів. Знову ж таки пошлюся на факти. На зборах партгрупи IV курсу енергетичного факультету комуністи порушили питання про зміцнення партійної дисципліни і відповідальності кожного комуніста за доручену справу. Критикували, зокрема, молодого комуніста О. Червоного за низький рівень виконання партійних доручень.

Така критика сприяє зміцненню партійної дисципліни, залученню до активної роботи всіх комуністів, а отже й підвищенню бойовитості партійних осередків, повнішому охопленню своїм впливом всіх ділянок роботи. Взагалі партійний комітет інституту прагне до того, щоб поза увагою не залишився жоден виступ, жодна висловлена пропозиція. Може навіть виступаючий у дечому помиляється, не так розуміє суть справи — йому належить тактовно пояснити, щоб зрозуміла людина, щоб не відпало у неї бажання виступати на зборах. А якщо є у роздумах хоч одна раціональна зернинка — хай прислужиться справі. Адже активність у комуніста як розвивається? Раз побачив у ділі свої пропозиції, два і вже додається настрою, вже ініціативніше підключається він до громадської роботи. Так і створюється атмосфера творчості, діловитості. І навпаки: відмахнулися від товариша — от і підштовхнули його до так званого пасиву.

Партком оперативно узагальнює критичні зауваження і пропозиції комуністів. Це дає нам змогу постійно тримати руку на пульсі життя, вчасно вживати заходів для усунення недоліків. Зокрема, ряд серйозних пропозицій висловили комуністи по поліпшенню навчання партгрупоргів кафедр, курсів.

Це насторожило партком. Ми подбали про негайне усунення недоліків. Ці та інші подібні критичні зауваження комуністів на особливому контролі парткому інституту.

КОРЕСПОНДЕНТ: — Очевидно при проведенні звітно-виборних зборів не обходиться без недоліків, упущень. Які настанови дає партком перед черговим туром зборів?

ЛЕСЬКО: — Окремі недоліки і упущення, що допускаються при проведенні звітно-виборних зборів, ми регулярно аналізуємо, негайно вживаємо заходів, щоб не допустити їх у подальшому. Зокрема, подекуди надто почали захоплюватися господарськими питаннями, мало при цьому приділяючи уваги організаційно - партійним, ідеологічним. Ми застерігаємо: проводяться не загальні збори колективу, а партійні. Тому й належить вести грунтовну розмову про партійне керівництво усього навчального і виробничого проце.су. А можливості тут великі. Комуністи не можуть, не мають права розслаблятися, адже на них дивляться безпартійні.

Ми глибоко усвідомлюємо, що в світлі рішень червневого (1983 р) Пленуму ЦК КПРС комуністам треба багато попрацювати для дальшої активізації ідеологічної роботи. Звітно-виборна кампанія повинна прислужитися для своєрідного огляду цієї роботи, визначення шляхів її вдосконалення.

На нашу думку, ще недостатньо висловлюється критичних зауважень на адресу партбюро і парткому. Тож націлюємо комуністів на те, щоб вони повніше ділилися своїми думками щодо стилю роботи. Ми повинні знати всі слабкі місця з тим, щоб грунтовно обговорити їх, зосередитися на них і спільними зусиллями вирішувати їх.

ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ

В творчому пошуку

Кафедра електронних приладів в соціалістичному змаганні за минулий рік посіла перше місце серед загальнотехнічних кафедр інституту.

В цій статті ми звернемося лише до однієї сторони діяльності кафедри — наукової роботи, якій приділялась увага вже з перших днів існування кафедри. В цьому велика заслуга завідуючого кафедрою професора В. С. Осадчука. Під його керівництвом на кафедрі склався науковий напрямок — дослідження електричних і оптичних явищ в твердій і газовій фазах та створення елементів і пристроїв на їхній основі. Елементна база — це атоми, з яких конструюють системи обчислювальної, вимірювальної радіотехніки взагалі. З іншого боку, створення сучасної елементарної бази немислиме без використання досягнень в галузях обчислювальної техніки, автоматики, систем управління. Тому ми намагаємось знайти різні форми співробітництва з іншими кафедрами, творчо використати набутий ними досвід. Однією з таких форм є комплексні госпдоговірні теми. Наша кафедра — співвиконавець роботи, яку очолює професор І. В. Кузьмін.

Кафедра підтримує тісні зв'язки і має договори про співробітництво з інститутами АН СРСР і АН УРСР, провідними підприємствами галузі і підприємствами міст країни.

Особливої уваги наш колектив надає роботі студентів. Завдяки ентузіазмові студентів В. Гортавлюка, І. Сухобруса, В. Трикалюка, А. Браніцького та інших на кафедрі створена науково-дослідна студентська лабораторія. Активну участь в науковій роботі беруть студенти В. Близьнюк та Л. Бабій. Велику допомогу в організації наукової роботи надають завідуючий кафедрою обчислювальної техніки професор О. П. Стахов та декан радіотехнічного факультету В. Г. Руцькой.

О. Сергієнко, доцент, заступник завідуючого кафедрою електронних приладів.

НА ВАШЕ ЗАМОВЛЕННЯ

„УОТЕРГЕЙТ" НОВА СЕРІЯ

КОМЕНТАР НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ

Не встигли на фасаді Білого дому зафарбувати сліди, залишені персонажами відомого «Уотергейту», як на ньому з'явилися бризки нового політичного скандалу. І хоча у першому випадку крали для тодішнього господаря Білого дому, а в другому — у господаря, між цими справами про викрадення багато спільного. І не лише тому, що в обох випадках до них причетні представники однієї і тієї ж республіканської партії...

Що шукали у штаб-квартирі демократів у 1972 р.?

Уночі 17 червня 1972 року в штаб-квартирі демократичної партії, розташованій у центрі Вашінгтона, поліція затримала п'ятьох суб'єктів. Як з'ясувалося, вони проникли туди в результаті елементарного злому за завданням найближчих помічників тодішнього президента республіканця Річарда Ніксона — він особисто санкціонував операцію. Після цього президент, як мовиться, вилетів з крісла, а дехто з його підлеглих потрапив за грати.

Але нас цікавить не доля, а мотиви героїв «Уотергейту». Завдань у зломщиків було два: по-перше, встановити електронні пристрої для підслуховування телефонних розмов і, по-друге, викрасти документи, які могли б бути використані демократами у передвиборній боротьбі проти Ніксона, висунутого кандидатом у президенти на другий строк.

Про які саме документи йшлося? У 1970 році мультимільйонер Говард Хьюз раптом звільнив з роботи свого найближчого співробітника Роберта Мехью. Хьюз, який хворів манією переслідування, давав Мехью розпорядження лише письмово. Мехью, аби помститися Хьюзові, передав частину записок свого колишнього шефа голові національного комітету демократичної партії Лоуренсу О'Браену (до речі, в минулому одному з найближчих помічників політичного суперника Ніксона — Джона Кеннеді).

Каракулі Хьюза, прокоментовані Робертом Мехью, могли б багато чого непривабливого розповісти про політичну біографію Річарда Ніксона, який починаючи з 1946 року, коли він уперше висунув свою кандидатуру в конгрес, отримував постійні дотації від Хьюза. Приміром, Хьюз передав Ніксону для передвиборної боротьби за крісло віце-президента 100 тисяч доларів. Крім того мультимільйонер сплатив витрати, пов'язані із проникненням до штаб-квартири суперника Ніксона на виборах Г. Стассена. Як бачимо, кража зі зломом була для головного режисера «Уотергейту» звичним методом політичної боротьби. Саме тому першу частину цього скандального вашінгтонського серіалу можна сміливо датувати 1946 роком.

Були в записках Хьюза відомості й про те, як після обрання Ніксона віце-президентом мультимільйонер дав його братові Дональду «позику» в розмірі 205 тисяч доларів, після чого Бюро внутрішніх доходів надало «Хьюз медікел Інститьюту» статус установи, яка не обкладається податками. Внаслідок цього, за деякими підрахунками, Хьюз «зекономив» 800 мільйонів доларів.

Викрасти ці компроментуючі Ніксона документи зломщикам не вдалося. Відтак «Уотергейт» став ще однією плямою на політичній біографії Річарда Ніксона, настільки великою, що йому вже далі не можна було залишатися на посту президента США.

ДЛЯ ЧОГО РЕСПУБЛІКАНЦЯМ ЗНАДОБИЛАСЯ КРАДІЖКА У 1980 році?

Один американський журналіст, дізнавшись, як у Білому домі вирішуються питання державної ваги, вигукнув: «Куди поділися дорослі?». Під час нового скандалу найвищі чини адміністрації Рейгана справді повелися, мов дітлахи, які, нашкодивши, почали звалювати вину одне на одного. Нагадуємо суть справи. Під час передвиборної кампанії 1980 року помічники республіканського кандидата Рейгана викрали у його політичного суперника президента Картера, висунутого кандидатом на другий строк від демократичної партії, документи, які й допомогли Рейганові перемогти у телевізійній дискусії. Багато оглядачів вважають, що саме це справило вирішальний вплив на передвиборну боротьбу й забезпечило прихід до влади республіканській адміністрації.

Керівник апарату співробітників Білого дому Джеймс Бейкер стверджує, що викрадені документи йому передав нинішній директор ЦРУ Уільям Кейсі, який був керівником передвиборної кампанії Рейгана. Виправдовуючись, Кейсі заявив: «...Це було б зовсім несхоже на мене». Ці слова американського шпигуна номер один прозвучали досить фальшиво. Тим більше, що ще не забувся скандал, пов'язаний з фінансовими махінаціями, в результаті чого він ледь не втратив портфель директора ЦРУ на самому початку кар'єри в рейганівській адміністрації.

Під час розкручування ролика з черговою серією «Уотергейту» з'являються все нові й нові епізоди, які ілюструють аморальні норми поведінки вашінгтонської політичної трупи, солісти й статисти якої постійно намагаються видати так званий американський спосіб життя за «всесвітній взірець демократії». Який буде фінал цієї чергової трагікомедії, сказати важко. Але вже зараз можна висловити деякі міркування щодо мотивів верхівки республіканської партії, яка ризикнула, не зважаючи на ганебні наслідки уотергейтського скандалу, вдруге спробувати щастя на поприщі крадіжки зі зломом.

Гамбурзький журнал «Шпігель» надрукував статтю, в якій підсумував висловлювання політичних суперників Рейгана й опозиційно настроєних до нього американських журналістів з приводу сумнівних особистих здібностей нинішнього господаря Білого дому. Оглядач газети «Вашінгтон пост» Девід Броудер, виступаючи по телебаченню, заявив: «Я не пригадую, щоб так багато людей з тих, кому доводиться мати безпосередній контакт із президентом, були настільки зніяковілі після бесід з ним». Приводом для такого судження стала манера Рейгана давати журналістам надзвичайно спрощені відповіді на запитання, які стосуються складних проблем, і плутанина в його висловлюваннях. «Наприклад, у Бразілії, — пише «Шпігель», — він виголошує тост за процвітання Болівії. Звертаючись до сенатора від штату Массачусетс Едварда Кеннеді, називає його сенатором Массачусотсом. Плутає Лівію з Ліваном...». Крім того, повідомляє журнал, Рейган інколи дозволяє собі покуняти під час засідань у Білому домі. Все це дає підстави для висновку, підкреслюють деякі коментатори, що шанси Рейгана перемогти свого суперника у відкритому телетурнірі були б мізерними, якби його підручні не вкрали відповідні документи у Картера.

Під час боротьби за президентське крісло у 1980 році колишній голлівудський кіноактор Ронні Рейган хвалькувато заявив: «Я грав королів, то невже не зможу зіграти роль президента?» Пропагандистський апарат Білого дому прагне всіляко підтримати на очах простих американців образ президента, який, не зважаючи ні на що, «все може». Скажімо, варто було йому лише розпочати рубати дрова на своєму ранчо, як про це негайно повідомили репортерам. Однак тверезо мислячі журналісти починають дедалі більше сходитися на думці, що Рейган рубає дрова і у великій політиці. Ці побоювання підкріплюються і недавньою провокацією американських спецслужб із південнокорейським літаком на далекосхідному кордоні СРСР.

* * *

В основі «уотергейтських» багатосерійних скандалів лежать махінації верхівки республіканської партії у боротьбі за президентський пост. Однак наївно було б вважати, що брудними прийомами користуються лише республіканці. Річард Ніксон, припертий до стіни під час «Уотергейту», сказав: «Усі так роблять». Справді ж бо, в країні, де шахрайство — норма поведінки в найвищих ешелонах влади, інакше бути й не може. Підтвердженням цьому є, зокрема, те, що й серед високопоставлених представників демократичної партії знаходяться люди, які не цураються подібних методів. Адже факт залишається фактом: не хто інший, а співробітник картерівського Білого дому, передав політичним суперникам (слід нагадати, що не безкорисливо!) документи з тактичним планом передвиборної кампанії своєї партії.

В. ПУСТОВОЙТ.
(За матеріалами центральної преси).

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 01781 Зам 3706
Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 34 (114) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 14 жовтня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Сьогодні в номері:

— КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ;
— УЧАСНИКУ ЛЕНІНСЬКОГО ЗАЛІКУ;
— 15 ЖОВТНЯ — КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК;
— ЗМАГАННЯ СИЛИ МНОЖИТЬ;
— ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ;
— НАУКА—ВИРОБНИЦТВУ;
— ЯКЩО БАЖАЄШ ВЧИТИСЯ;
— МОСТИ ЄДНАННЯ.

Комсомольське життя

З ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ

Закінчились звіти і вибори в первинних комсомольських організаціях інституту. Вони проходили під девізом «65-річчю ВЛКСМ — гідну зустріч».

Червневий (1983 р.) Пленум ЦК КПРС поставив перед комсомолом величні завдання по посиленню комуністичного виховання молоді. Ось чому на зборах в більшості комсомольських груп, комсомольських організацій курсів і факультетів йшла ділова принципова розмова про те, що було зроблено за минулий рік і що необхідно зробити. Ретельно аналізувались недоліки наявні в роботі комсомольських організацій академічних груп, курсів, відділів.

Головний труд студента — навчання. Тому на звітно-виборних зборах йшла відверта розмова про підвищення ролі комсомолу в підготовці висококваліфікованих, ідейно переконаних спеціалістів, майбутніх керівників і організаторів виробництва. Аналіз коливань якості в успішності студентів свідчить про те, що комсомольські бюро в своїй роботі ще невикористовують: всіх резервів. Не в усіх групах доведено до кінця виконаня постанов лютневих комсомольських зборів з єдиним порядком дня «Суворе дотримання дисципліни, режиму економії і громадського правопорядку — обов'язок кожного комсомольця»

Хоча кількість запізнень і пропусків занять дещо знизилась в другому семестрі минулого навчального року, роботи в цьому напрямку ще багато.

Аналізувались на зборах також виконання особистих зобов'язань студентів по літній екзаменаційній сесії.

Як відзначалось в ході звітно-виборної кампанії, навчально-виховні комісії ще працюють не в повну силу, не проявляють належної вимогливості до тих, хто пропускає заняття без поважних причин.

Заслуговує серйозного вивчення і поширення досвід роботи навчально-виховної комісії факультету автоматики і обчислювальної техніки, кращих академгруп таких, зокрема, як 2 АТ-79 (комсорг О. Рибачок), 2 ЕОМ-79 (комсорг А. Мекекечко), 2 ВЕ-79 (комсорг Е. Мамедов) та інших, адже не секрет, що в групах 1 ТМ-81 (комсорг Т. Вдовиченко), 6М Т-81 (комсорг О. Афанасьєва) та в деяких інших багато студентів навчаються не в повну силу своїх можливостей, безвідповідально ставляться до виконання обов'язків члена ВЛКСМ.

Нещодавно закінчилась виробнича практика студентів. Багато знань і уміння винесли вихованці інституту з заводів і проектних інститутів. Комітет комсомолу запропонував в період звітно-виборної кампанії обговорити досвід роботи студентського науково практичного загону радіотехнічного факультету, який працював на виробничому об'єднанні «Термінал».

Велику роль у формуванні інженера-дослідника, інженера-раціоналізатора повинні відіграти студентські науково-технічні товариства, конструкторські бюро. Адже шлях до міцних знань лежить через науку. Комсомольським групам і бюро слід оцінити як кожен студент готується до своєї майбуньої праці, як він набуває навичок дослідницької роботи. Особливо це стосується комсомольських організацій інженерно-будівельного факультету.

Учасниками спеціального виробничо-конструкторського бюро розроблено чимало цікавих проектів дитячих ігрових майданчиків. Міськвиконком розглянув питання про виділення місць для їх будівництва В розробці цих проектів взяли участь лише 15 студентів інженерно-будівельного факультету. А де ж решта?

У нас в інституті давно існує хороший почин «Свій інститут будуємо своїми руками». Та ми в змозі сьогодні працювати вже й під іншим почином — «Самі проектуємо і самі будуємо». На інженерно-будівельному факультеті для цього є всі можливості тим паче, що кафедра промислового і цивільного будівництва завжди підтримує кожну ініціативу студентів в цьому напрямку. Варто, щоб і інші кафедри факультету сприяли розвитку творчої думки майбутніх інженерів.

В матеріалах п'ятого Пленуму ЦК ВЛКСМ наголошувалось: «Уміння бути керівником і вихователем повинно відрізняти випускників вищої школи». В інституті формується комуністична переконаність молодого спеціаліста. Велику роль в цьому відношенні покликана відіграти кожна комсомольська група.

Зараз в усіх комсомольських групах проходить ленінський залік «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя». Аналізуючи участь в ньому, ми повинні ретельно вивчити особисті комплексні плани комсомольців, визначити їх конкретність і те, наскільки повно охоплюють вони коло проблем, що стоять перед кожною комсомольською групою, кожним членом ВЛКСМ зокрема.

Готуючись до 65-річчя ВЛКСМ, накреслюючи плани на новий навчальний рік слід чіткіше визначити роботу атестаційних комісій, визначити чи дійшли ми до кожного комсомольця, чи допомогли йому у вирішенні проблем, що стоять перед ним, чи знаємо те, чим живе кожна молода людина, що цікавить її і що хвилює. Це основні критерії роботи кожної комсомольської групи, кожного комсомольського бюро курсу, факультету, відділу.

Слід сказати, що міжатестаційний контроль за виконанням особистих зобов'язань комсомольців здійснюється ще недостатньо Часто в комсомольських організаціях про комсомольські комплексні плани згадують лише при їх складанні і під час суспільно-громадської атестації. Це дискредитує саму вимогливість до членів організації. З такими явищами ми зустрічаємось досить часто. Тому комітет комсомолу рекомендував всім групкомсоргам і комсомольським бюро заслуховувати звіти комсомольців про виконання ними своїх особистих комплексних планів

Важливим засобом виховання ідейної переконаності є участь у всесоюзних конкурсах студентських робіт з суспільних наук, історії ВЛКСМ, міжнародного молодіжного руху. Із багатьох робіт, представлених на IX Всесоюзний конкурс тільки дві були удостоєні дипломів. В цьому році підводитимуться підсумки вузівського туру X Всесоюзного конкурсу. Отож необхідно дати належну оцінку роботі кожного студента по самостійному вивченню марксистсько-ленінської спадщини.

Підсумком роботи комсомольської організації вузу і кафедр суспільних наук по комуністичному вихованню студентів служить єдність глибоких знань і твердих класових переконань. Підводить підсумок цієї роботи державний екзамен з наукового комунізму. В минулому навчальному році з метою більш об'єктивної оцінки знань і переконань студентів з ініціативи комітету комсомолу до складу державих екзаменаційних комісій було включено і комсомсомольських активістів з числа п'ятикурсників. Це дало свої позитивні результати. В нинішньому навчальному році ми продовжимо цю роботу.

Ю. ЛЄВИКІН,
заступник секретаря комітету комсомолу ВПІ.

ПОМІЧНИКИ

Значну допомогу хліборобам с. Терешки, що в Барському районі, надають наші студенти, які в ці дні трудяться на збиранні і транспортуванні фруктів. Чітка і злагоджена робота юнаків і дівчат забезпечує високі темпи виробітку, сприяє вчасному проведенню заготівлі яблук.

Особливо високопродуктивно попрацювали бійці радіотехнічного факультету у день шостої річниці Конституції СРСР — 7 жовтня. На плантаціях яблуневих насаджень було зібрано 80 тонн соковитих плодів, що значно більше наміченого завдання. Такого виробітку домоглася бригада № 4.

Бійці групи, яку очолює С. Е. Кононов, проявивши високу організованість, перевиконали доведенні плани майже на 3 тонни.

По-ударному потрудилися студенти групи В. Г. Красиленка, забезпечивши значну добавку до загальних трудових здобутків.

Всього того дня у садах працювало 438 чоловік, які зібрали більше 170 тонн фруктів.

О. ВОРОНЦОВ,
комісар загону.

15 жовтня— комуністичний суботник

Двадцять п'ять років тому в нашій країні розпочався масовий рух за комуністичне ставлення до праці. На ознаменування цього ювілею передові колективи столиці нашої Батьківщини м. Москви запропонували провести 15 жовтня комуністичний суботник. Цей патріотичний заклик знайшов широку підтримку серед трудових колективів країни.

Разом з усім радянським народом вийдуть завтра на комуністичний суботник тисячі студентів, викладачів і співробітників нашого інституту.

До свята чільної праці колективи факультетів і підрозділів ВПІ готувалися заздалегідь.

В інституті було створено штаб по організації і проведенню суботника. Подібні штаби створено також на всіх факультетах, намічено фронт робіт, заготовлено необхідні матеріали.

Власне, для студентів нашого інституту суботник розпочався ще 10 жовтня. Це обумовлено фронтом і характером робіт, адже студенти працюють здебільшого на благоустрої території інституту, впорядкуванні міських скверів і парків, підготовці гуртожитків і приміщень інституту до зими. Суботник розпочався організовано. Юнаки і дівчата працюють з комсомольським вогником і молодечим завзяттям.

Серед вихованців машинобудівного факультету, зокрема, першими на комуністичний суботник вийшли другокурсники академгруп ІТМ-82, 2ТМ-82, ІПМ-82, і 2ААГ-82. За графіком роботи щодня на суботник виходять студенти чотирьох груп факультету.

За подібним графіком працюють також студенти й інших факультетів інституту.

Викладачі і співробітники працюватимуть завтра з 14-ої до 20 години.

Учаснику ленінського заліку

Твій особистий внесок

Закінчується черговий етап Всесоюзного ленінського заліку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя», присвячений 65-річчю ВЛКСМ.

Ленінські заліки стали випробуваною формою роботи в комсомолі, вони сприяють створенню в молодіжних колективах живої і творчої атмосфери, підвищенню суспільно-політичної і трудової активності юнаків і дівчат.

Нинішній залік, як і попередні, повинен сповна розкрити і засвідчити те, як кожен вихованець нашого інституту навчається і працює, до чого він прагне, про що мріє, яку участь бере в комуністичному будівництві.

Набутий вже досвід переконує нас, що змагання, коли його змістом і метою стає не лише виконання особистих комплексних планів, а й всебічний і гармонійний розвиток особистості, набуває особливої активності, великою мірою впливає на людей, викликаючи у них прагнення утверджуватись не лише в навчанні, а й в громадському житті.

Програма ленінського заліку — програма самовдосконалення, в якій все головне як ти вчишся, живеш пізнаєш у праці ціну ленінських заповітів, усвідомлюєш їх.

Завдання комсомольських організацій — добитися, щоб в ході ленінського заліку звіт про виконання особистих комплексних планів став своєрідною атестацією зрілості кожного комсомольця.

Практика засвідчує, що в особисті комплексні плани слід включати такі найголовніші напрямки:

— вивчення марксистсько-ленінської теорії, історії ВЛКСМ, міжнародного молодіжного руху, документів КПРС, її послідовної зовнішньої політики в боротьбі за збереження миру на землі;

— боротьба за підвищення якості знань і професійної підготовки, участь в науково-технічній творчості;

— суспільно - політична діяльність;

— шефська допомога піонерським організаціям, профтехучилищам, сільським школам;

— суспільно - корисна праця;

— підвищення свого культурного рівня, самодіяльна творчість;

— заняття фізкультурою і спортом, військово-патріотична робота.

Особисті комплексні плани учасників ленінського заліку приймаються і затверджуються на комсомольських зборах груп.

Участь комсомольців і молоді в ленінському заліку визначатиметься під час проходження суспільно-політичної атестації. В нашому інституті вона проводитиметься з 17 по 19 листопада.

Участь в атестації представників ректорату, партійних, комсомольських і профспілкових органів, ветеранів партії, учасників Великої Вітчизняної війни дасть можливість сконцентрувати увагу громадських організацій на вдосконалення ідейно-виховної роботи з молоддю, зробить атестацію важливою подією в житті не тільки комсомольської організації, а й всього інституту.

Ю. ЧЕРНИШ,

ЗМАГАННЯ СИЛИ МНОЖИТЬ

ДАЙ РУКУ, МАШИНОБУДІВНИК!

Істина безсумнівна: там, де колективи людей стають суперниками у досягненні кінцевих результатів, виграє загальна справа. Лише об'єднавши спільні зусилля, зосередивши увагу на розв'язанні головних завдань, можна домагатися значно більшого у своїй роботі. Про це і йшлося на звітно-виборних профспілкових зборах інженерно-будівельного факультету.

Який же урок дали ці збори? Найперше варто сказати, що профбюро правильно поступило, спрямувавши увагу на розв'язання назрілих питань, піддавши при цьому різкій і справедливій критиці окремих членів профбюро, профоргів, членів профспілки, які за звітний період не проявляли належної ініціативи, заспокоювалися середніми здобутками.

Отож суть проблеми зводилася до питань соціалістичного змагання, його дієвості. А про яку порівняльність результатів може йти мова, коли жодна з кафедр не викликала на трудове суперництво іншу? Про які здобутки говорити, коли факультет не викликав на змагання іншого факультету?

А звідси — і прорахунки. На інженерно-будівельному не створено гуртків художньої самодіяльності, куди б ввійшли студенти і викладачі. Є групи здоров'я і спортивні секції, але вони малочисельні.

Що стосується інтенсивних методів навчання, то і тут не все гаразд. Не на всіх кафедрах впроваджено ділові ігри, технічні засоби навчання, електронно-обчислювальні машини, проблемне навчання, власні методики.

Прикро, але факт, що в результаті цього дещо знизилася якість навчання, не виконано план по випуску інженерів-будівельників. На факультеті досі не створено галузевих науково-дослідних лабораторій, тут незначний обсяг госпдоговірних робіт.

Тим часом потенціальні можливості на факультеті великі. Необхідно лише пробудити активність членів профспілки, головну увагу зосередити на поширенні соціалістичного змагання в усіх сферах творчої діяльності колективу.

Виступаючі на зборах — молодший науковий співробітник кафедри охорони праці доцент В. Кобевнік, профорг кафедри російської мови С. Волочай, асистент кафедри будівельних конструкцій Ю. Шеремет, профорг кафедри промислово-цивільного будівництва Г. Попова, голова профкому ВПІ, завідуючий кафедрою нарисової геометрії доцент А. Кузьмін внесли конкретні пропозиції по вдосконаленню соціалістичного змагання. Зокрема, належить оформити стенди на кафедрах по індивідуальних зобов'язаннях, викликавши на активне трудове суперництво своїх колег — вивикладачів, співробітників однакової кваліфікації. Зробити все для того, щоб впровадити в навчальний процес інтенсивні методи, розгортати науково-дослідні роботи тощо.

Готуючи гідну зустріч 10-річчю інституту, борючись за присвоєння йому імені В. І. Леніна, колектив інженерно-будівельного факультету викликав на соціалістичне змагання машинобудівний факультет. У трудове суперництво вступлять і кафедри.

В. ПОПОВ,
голова профбюро інженерно-будівельного факультету.

До 10-річчя ВПІ

Євгеній Леонтійович Страшевський, доцент кафедри фізики згадує:

— Більше двадцяти років я працюю у стінах нашого інституту. Тоді, правда, це був філіал Київського політехнічного. Не зрівняти, що було колись, і що є зараз.

До послуг студентів, викладачів просторі і світлі аудиторії, кабінети, лабораторії читальні зали. Якщо раніше, скажімо, на кафедрі навчалося сотні студентів, то нині щосеместра їх проходить 2,5 тисячі. Здобувають знання тут і іноземні студенти.

Відрадний і той факт, що кафедра укладає госпдоговори з промисловими підприємствами, науково-дослідними установами. Річний економічний ефект за виконання робіт складає сто тисяч карбованців.

Приємно сказати, що минулого року наша кафедра у соціалістичному змаганні посіла перше місце серед загальноосвітніх кафедр ВПІ.

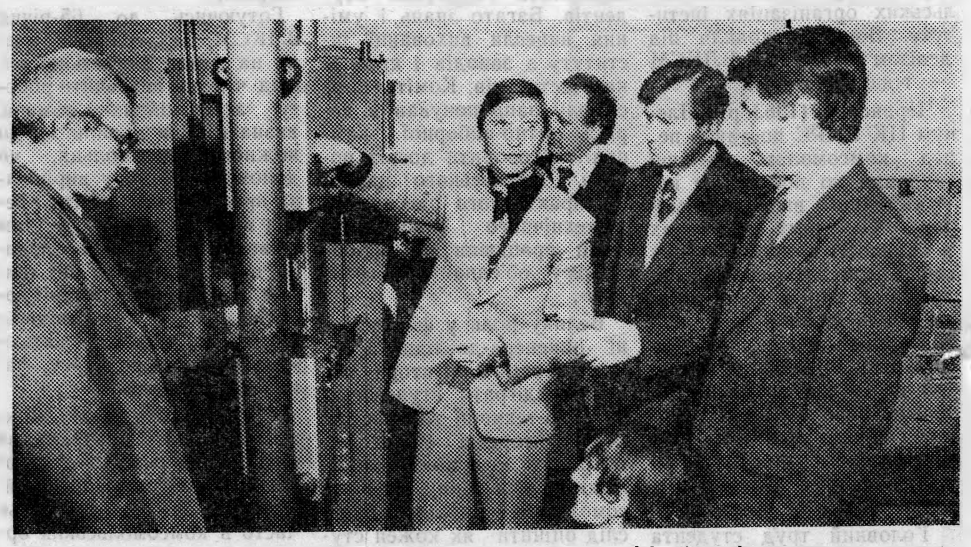

Вагомий внесок у виконання грандіозних накреслень XI п'ятирічки вносить колектив кафедри опору матеріалів. Тут працює дружний, творчий колектив.

На фото зліва направо: доцент Ю. Богомолов, завідуючий кафедрою професор В. Огороднiков, завлабораторією пластичних деформацій М. Висоцький, доцент С. Веремчук, В. Нахайчук і молодший науковий співробітник С. Богомолов під час наукового експерименту.

НАУКА — ВИРОБНИЦТВУ

КОРИСНА СПІВДРУЖНІСТЬ

В рішеннях XXVI з'їзду КПРС значна увага зосереджена на зміцненні союзу науки з виробництвом. Адже від підвищення якості та збільшення обсягу наукових робіт залежить зростання сучасного виробни-

Наукові розробки, як відомо, підвищують рівень сучасної техніки і технології, механізації та автоматизації, впливають на підвищення продуктивності праці. Це в значній мірі сприяє закріпленню кадрів у народному господарстві.

Про роботу з кадрами у своїй доповіді на загальних зборах викладачів і співробітників ВПІ говорив ректор нашого інституту, професор І. В. Кузьмін. Виховання кваліфікованих інженерних кадрів в наукових закладах неможливе без тісного зв'язку з виробництвом, без врахування його особливостей і потреб.

Прикладом такого союзу нашого інституту з виробництвом став створений в квітні цього року експериментальний студентський науково-практичний загін. Завдання, які повинен він вирішувати, були чітко визначені викладачами кафедри КіВРА разом з керівниками виробничого об'єднання «Термінал».

Протягом місяця у вільний від навчання час 20 студентів радіотехнічного факультету знайомилися з виробництвом, оволодівали основними навиками роботи. Після проходження цього курсу вони здобули спеціальність регулювальників радіоелектронної апаратури.

П'ять місяців роботи на об'єднанні не пройшли даремно. На відповідальних ділянках на наладці обчислювальної техніки поруч з кваліфікованими регулювальниками успішно працювали й наші студенти. Хочеться особливо відмітити студентів групи ІРК-79. В. Бровченка, К. Хоменка, Ю. Баннікова. Після вивчення роботи одного вузла електронно - обчислювальної машини чи цілого виробу, студенти бралися і успішно регулювали інші, більш складніші вузли. При цьому в пригоді їм ставали знання, здобуті в стінах інституту.

Творчий пошук студентів та палке бажання допомогти підприємству в освоєнні нової техніки знаходили широку підтримку колективу цеху, де вони працювали.

На початку вересня регулювальники В. Домашевський, О. Скрекотня та А. Коваль пройшли курси підготовки наладчиків для роботи з новим кольоровим дисплеєм. Рівень знань студентів забезпечив високу якість регулювання приладів.

До своєї роботи студенти ставляться відповідально — адже виготовлену продукцію чекають в медичних закладах, обчислювальних центрах. Тому так старанно і ефективно регулюють плати графічного дисплею електронно - обчислювальних машин студенти В. Дзюбак, К. Кабаненко, С. Швець. Вони допомогли, наприклад, відремонтувати обчислювальну машину на СКТБ «Модуль» що вийшла з ладу. Це служить переконливим прикладом вигідного союзу інституту та заводу.

Високої організованості комсомольсько - виробничого колективу було досягнуто завдяки вмілому керівництву його командира, члена КПРС В. Михеєва та комісара С. Коваля. Експериментальний загін брав активну участь у заводських суботниках, показував зразки високої продуктивності праці. За результатами кварталу він був нагороджений грамотою заводського комітету комсомолу.

А. ДЕНИСЮК,
студент РТФ.

ЯКЩО БАЖАЄШ ВЧИТИСЯ

Третій рік на підготовчому відділенні ВПІ функціонує вечірня форма навчання без відриву від виробництва. Ось і в цьому році з першого жовтня приступили до занять 100 слухачів. Це кращі виробничники

Серед прийнятих на навчання здебільшого люди з солідним виробниичм статем, в т. ч. 16 членів КПРС, два депутати районних Рад народних депутатів, багато раціоналізаторів, членів добровільних народних дружин. Наприклад, слухачка підготовчого відділення Ірина Іванівна Прохорова 12 років працює на Вінницькій телеграфно-телефонній станції електромеханіком. Вона член КПРС, секретар первинної парторганізації, закінчила заочно Львівський електротехнікум зв'язку. Або Галина Кирилівна Русальчук. 18 років працює вона слюсарем-складальником трубчатих нагрівачів на Вінницькому електротехнічному заводі. Вона також член комуністичної партії, профгрупорг дільниці, член цехового комітету. Їй присвоєно звання «Ударник комуністичної праці», вона нагороджена медаллю «За трудову відзнаку».

Готуючись до зустрічі нового поповнення, колектив підготовчого відділення провів значну роботу по ремонту і обладнанню кабінетів і аудиторій, виготовленню приладів, методичних посібників, стендів і наочної агітації. Тільки в нинішньому році викладачами підготовчого відділення видано з грифом Мінвузу УРСР для наших слухачів більше десяти методичних розробок, зразки яких представлені на методичному стенді у вестибюлі навчального корпусу.

Зараз продовжується набір слухачів на денну форму навчання. Заняття розпочнуться з першого грудня.

ЕНЕРГІЇ БУТИ ЯКІСНОЮ

Вчені нашої країни, як відомо, докладають багато зусиль у пошуках шляхів економії електроенергії і створення нових її джерел. Роботи ведуться, наприклад, по введенню в дію на Рязанській ДРЕС магнітогідродинамічного генератора потужністю 500 тисяч кіловат-годин. У гірських районах Західної України в найближчі роки заплановано спорудити каскад електричних станцій по перетворенню геотермальної енергії в електричну.

Намічено, що до кінця п'ятирічки у країні майже третина електроенергії буде перетворюватися нетрадиційними способами. Студенти енергетичного факультету якраз і активізують свою науково-дослідницьку роботу у цьому напрямку. Їх діяльність координує і спрямовує рада, яка створена на факультеті.

Посильну участь у великому поході за перетворення електроенергії новими способами беруть молоді вчені нашого факультету. Так, наприклад, на обласній науково-технічній конференції прозвучала доповідь студента третього курсу Ю. Чижика про застосування концентратора сонячної енергії типу плоскогранного кута. Роботою його керує доцент Є. Смолінський.

Студенти четвертого курсу В. Андрущак, В. Носач, С. Ковальчук, І. Ягельська розв'язують проблему утилізації низькотемпературного тепла. Їх науковий керівник — доцент Ю. Пінчук.

Багато майбутніх енергетиків свої роботи присвячують питанням електропостачання промислових підприємств. Йдеться, зокрема, про поліпшення якості електричної енергії. Ця актуальна тема — головний науковий напрямок кафедри електропостачання.

В. ІВАНКОВ,
заступник декана енергетичного факультету

МОСТИ ЄДНАННЯ

ДОБРА ТРАДИЦІЯ

Багатими врожаями вродила вінницька земля нинішнього року. Зерном пшениць золотих, ваговитими солодкими коренями, духм'яними рожевощокими яблуками... Овочами зарясніла... І все це треба зібрати, надійно скласти у державні засіки, дати людям радянським і хліб, і до хліба. В гарячу пору збирання врожаю кожні трудові руки у ціні... Тож і стало традицією для нашої комсомолії, студентів вузів, учнів середніх спеціальних учбових закладів перший місяць учбового року розпочинати з трудового внеску в загальну всенародну справу — виконання завдань Продовольчої програми країни.

Місцем дій трудового десанту загону «Медик-83», що складається більше як з ста двадцяти учнів Вінницького медичного училища імені Заболотного, стали фруктові сади радгоспу імені Леніна, що в селі Жорнищах Іллінецького району.

Це село увійшло в пам'ять учнів училища через те, що саме тут народився і по закінченню у 1928 році Вінницького медичного училища деякий час працював фельдшером двічі Героя Радянського Союзу, офіцер-танкіст І. Н. Бойко, чий бюст навічно встановлено в центрі села. А в школі створено кімнату-музей героя.

Минулого року бійці загону «Медик» відрахували у Фонд миру одноденну заробітну плату. А нинішнього року вирішили ще один одноденний заробіток відрахувати і у фонд музею для поповнення його експонатів. І своєю працею заслужити право, щоб загін, називався іменем славного героя земляка.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,полиграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 04263 Зам. 3784
Політехнічний інститут. Адреса редакції 286021. Хмельницьке шосе, 133, Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500. м. Вінниця.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 35 (115) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 21 жовтня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Сьогодні в номері:

— ГОРИЗОНТИ ТВОРЧОСТІ;
— ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ;
— КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ;
— ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ;
— ДОРОГИ, ЯКІ ВИБИРАЄМО: ВІДВЕРТА РОЗМОВА;
— ЗАОЧНА ЧИТАЦЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ;
— САТИРИЧНИМ ПЕРОМ.

ГОРИЗОНТИ ТВОРЧОСТІ

Юнаки і дівчата готуються відмітити славну дату — 65-річчя з дня заснування своєї організації, вірного і надійного помічника КПРС — Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Ленінський комсомол гордиться тим, що він бере активну участь у будівництві комуністичного суспільства. Трудові звершення юнаків і дівчат всієї країни, в тому числі і нашого інституту, яскраво проявляються у практичній допомозі трудящим міста і села у розв'язанні Продовольчої програми.

Гідний внесок у виконання завдань п'ятирічки вносять молоді ентузіасти науково-технічного прогресу. Більшість студентів бере нині участь у Всесоюзному огляді науково-технічної творчості молоді. Вони є авторами нових проектів, свої зусилля спрямовують на вдосконалення технологічних процесів на виробництві, вибирають цікаві теми для власних досліджень. Все робиться для того, щоб підвищити рівень знань.

На науково-технічних конференціях молоді науковці зустрічаються з вченими інституту, там вони беруть заряд нової енергії дня творчих пошуків, черпають наснагу і впевненість для завтрашнього дня.

Плідно працює факультет автоматики і обчислювальної техніки, дають певну віддачу пленарні засідання секції автоматичних систем управління. Група п'ятикурсників, наприклад, представляла свої дослідницькі роботи, які відповідають сучасним вимогам. Одна з таких робіт, де автором був студент Л. Папенко, а науковим керівником доцент М. Л. Літвінов, виконана на рівні винаходу.

Характерна особливість сучасного етапу розвитку науково-технічної творчості молодих — її тісний зв'язок з розв'язанням актуальних виробничих проблем, прагненням молоді вносити реальний вклад у зміцнення економічного і науково-технічного потенціалу Батьківщини. Науково-технічна творчість позитивно впливає на виховання у молодих почуття господаря країни, сучасного економічного мислення, колективізму і комсомольського товариства, на ділі сприяє інтеграції науки і виробництва.

Новим кроком у розвитку творчого співробітництва молодих робітників-новаторів, спеціалістів, студентів і молодих учених стали комплексні творчі молодіжні колективи — КТМК. Вони беруть активну участь у переозброєнні підприємств, освоєнні сучасних машин і механізмів, впровадженні комплексної механізації і автоматизації виробництва, ліквідації ручної праці.

Нині суспільство розвинутого соціалізму виходить на нові історичні рубежі соціального і науково-технічного прогресу. Через 5—10 років буде закладатися і створюватись народногосподарська структура, з якою країна вступить у третє тисячоліття. Вона вбере у себе основні риси і ідеали нового суспільства, буде знаменувати нерозривний зв'язок науки і виробництва. Червневий (1983 р.) Пленум ЦК КПРС поставив завдання вивести всі галузі економіки країни на передові рубежі науки і техніки, досягнути вищого світового рівня продуктивності праці.

Розвиваючи науково-технічну творчість молоді, комсомольські організації повинні бути на висоті поставлених партією завдань, йти в авангарді науково-технічного прогресу. На місцях треба прагнути до того, щоб пошук різних категорій новаторів — від студента до вченого — був тісно зв'язаний з конкретними завданнями дальшого піднесення народного господарства, сприяв скороченню строків впровадження передової техніки і нової технології. Масова участь молоді у рухові НТТМ — запорука ефективності системи залучення юнаків і дівчат до активної новаторської діяльності.

Юнаки і дівчата! Наполегливо оволодівайте знаннями, культурою, професійною майстерністю!

Будьте полум'яними патріотами нашої Батьківщини, самовідданими борцями за справу Леніна, за комунізм!

(із Закликів ЦК КПРС до 66-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ: ЗВІТИ І ВИБОРИ

ДВІ ТРЕТІХ — І НІЯКИХ ПРОБЛЕМ

▲ АБО РОЗПОВІДЬ ПРО ТЕ, ЯК ПРОХОДИЛА І ПРО ЩО ГОВОРИЛОСЬ НА ЗВІТНО-ВИБОРНІЙ КОМСОМОЛЬСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ОДНОГО З КРАЩИХ ФАКУЛЬТЕТІВ

ЗВІТНО-виборна комсомольська конференція радіотехнічного факулфтету згідно об'яви повинна була відкритись о 16-й годині 30 хвилин. З заступником секретаря комітету комсомолу інституту Ю. Левикіним ми прийшли за 15 хвилин раніше. В залі було не більше двадцяти делегатів. Активісти і члени комсомольського бюро тільки-но розвішували схеми, діаграми, факультетські стінгазети, випуски комсомольського прожектора, підсумки огляду-конкурсу академгруп за другий семестр 1982—1983 навчального року. Коротше, кажучи, складалось таке враження, ніби до початку конференції ще кілька годин.

...Стрілки годинника вже давно перейшли визначений час, а в залі нема ще й половини делегатів. Нервуються декан і його заступник, нервується секретар партбюро факультету т. Клочко, спокійні лише комсомольці.

В 17-00 нарешті відкрили конференцію. Головуючий доповів, що із 156-ти делегатів з'явилось 105.

Секретар комсомольського бюро Віктор Чижевський вийшов на трибуну і став читати звітну доповідь.

За підсумками весняної сесії, — сказав доповідач, — наш факультет зайняв перше місце в соціалістичному змаганні, добившись абсолютної успішності понад 98 процентів і якості знань 45,8 процента.

Порівнюючи аналізи двох сесій варто сказати, що в ході підготовки до останньої — робота всіх підрозділів значно активізувалась, що й сприяло такому успіху.

В доповіді було названо багато хороших справ комсомольців факультету, вказувались кращі академгрупи, досягнення будзагонівців, членів політклубу «Аргумент» і студентського театру мініатюр.

Що й казати, добрих справ на рахунку комсомолії факультету багато. Та, мабуть, комсомольському бюро варто було зупинитись у звітній доповіді на тих невирішених проблемах, що хвилюють кожного студента. А їх на сьогодні ще багато. Взяти хоча б такий приклад: в минулому році кожен студент групи 1РТ-79 допустив в середньому сімнадцять прогулів занять. Окремі студенти факультету порушують правопорядок в гуртожитках і в громадських місцях, дехто з юнаків факультету зневажливо ставиться до дівчат. Про ці та інші недоліки у виховній роботі говорив з тривогою у своєму виступі декан факультету В. Є. Руцкой. У звітній же доповіді комсомольського бюро ці факти чомусь не знайшли відображення. Нікого з виступаючих не схвилювало і те, чому на звітно-виборну конференцію не з'явилась третина делегатів.

Нічого правди таїти, були названі в доповіді окремі недоліки і упущення, але говорилось про них мимохідь. Чому, скажімо, навчально-виховні комісії курсів і факультету працюють не в повну силу, не проявляють рішучості в боротьбі за вирішення тих чи інших проблем? Чому згас вогник в роботі комсомольських прожектористів? Чому значна кількість комсомольців факультету не бере участі в громадському житті? Ці та інші питання так і повисли в повітрі. Повисло в повітрі питання й про те, чому забулась на факультеті добра ініціатива кращих академгруп, чому їх досвід в боротьбі за якість і успішність в навчанні не став надбанням усіх студентів.

Хочеться вірити, що новообране бюро проявлятиме в своїй роботі більше принциповості і діловитості, стане справжнім помічником деканату і партійній організації факультету в питанні підготовки і виховання інженерних кадрів.

В обговоренні доповіді взяли участь комсомольці С. Вороновський, В. Лазебний, В. Довгань, В. Карпушін, В. Іщенко Л. Крупельницький, В. Гук та Ю. Бондар.

Секретарем комсомольського бюро факультету обрано Олега Вініченка.

С. ФЕДОТОВ,
наш кореспондент.

До 10-річчя ВПІ

КАФЕДРА російської мови — одна з наймолодших в інституті. Її було відкрито в серпні 1981 року. Приводом до цього стало постійне збільшення контингенту студентів, що приїздять до нас на навчання з п'ятдесяти країн Азії, Африки і Латинської Америки. І хоча більшість з них попередньо вивчають російську мову на підготовчих факультетах в різних вузах нашої країни, набутих знань, звичайно, недостатньо, щоб досконало вивчати суспільні дисципліни, опановувати свою професію, набути загальнотехнічного рівня сучасного інженера. Для цього потрібні більш глибокі знання з російської мови. А навчити цьому іноземних студентів і покликані викладачі та співробітники нашого колективу.

У складі кафедри 14 досвідчених викладачів, завідуючий лабораторією і два лаборанти. Колектив лабораторії готує до занять технічну апаратуру, працює над методичними розробками і вказівками. За два роки існування кафедри колективом розроблено понад тридцять методик і вказівок, підготовлено і видано кілька збірників текстів з різних дисциплін.

На технічному озброєнні викладачів два сучасних лінгафонних кабінети і один модернізований пересувний, 8 навчальних і контролюючих машин «Лингва», 15 звукових лабораторних робіт, 14 комплектів діапозитивів, текстові лабораторні роботи, слайди, фільми, звукові платівки, альбоми... І все це здебільшого зібрано і зроблено руками викладачів і співробітників.

Серед викладачів кафедри особливо хочеться відзначити Катерину Іванівну Герасименко, Тетяну Юхимівну Іванець, Ірину Романівну Мельник та Анастасію Михайлівну Климкіну.

Багато вміння, досвіду і знань в організацію навчального процесу вносить завідуючий лабораторією Павло Вікторович Солнцев.

Вмілим вихователем молоді зарекомедувала себе і молодий викладач кафедри Любов Олександрівна Скнар, яку ви бачите на знімку під час занять з іноземними студентами.

М. СТЕПАНОВ,
завідуючий кафедрою, кандидат філологічних наук.

Фото нашого кореспондента Рема Кутькова.

ВІД СУБОТНИКА КОМУНІСТИЧНОГО — ДО СУБОТНИКА КОМСОМОЛЬСЬКОГО

ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ

У МАЄВІ кумачевих прапорів і транспарантів, в золотому багрянці чудової осені прийшло до нас минулої суботи всенародне свято вільної праці. Комуністичний суботник на честь двадцятип'ятиріччя масового руху за комуністичне ставлення до праці поєднав у собі славну історію радянської держави з її сучасністю, від іскр великого почину до масового руху за комуністичний труд.

Разом з усім радянським народом відзначили ударною працею цей день усі студенти, викладачі і співробітники нашого інституту.

Крім основних робіт по благоустрою території, впорядкуванню міських скверів і парків, студенти ВПІ викопали близько трьохсот погонних метрів траншей на будівництві нової трамвайної лінії, працювали в гуртожитках і приміщеннях вузу.

Зараз комсомольці ВПІ готуються відмінним навчанням і ударною працею відзначити 65-річчя ВЛКСМ.

Бюро обкому ЛКСМУ схвалило ініціативу передових комсомольських організацій Вінниччини провести 29 жовтня обласний молодіжний суботник. Зароблені кошти підуть на поліпшення політико-виховної і культурно-масової роботи серед молоді. Активну участь в молодіжному суботнику візьмуть і студенти нашого інституту.

Господині

Просто треба любити свою професію, щоб сумлінно ставитися до роботи, яку тобі пропонують виконати . Почуття відповідальності за доручену справу якраз і притаманне Надії Никинюк, Надії Губернатор, їх подругам Тетяні Матвійчук, Тетяні Онищук та іншим робітницям, які працюють малярами, постійно дбають про те, щоб у гуртожитках, їдальнях, навчальних корпусах було красиво, привітно і затишно.

Зразково потрудилися вони у день комуністичного суботника, з високою якістю оздоблюють приміщення і в ці дні. Одне слово, господині у своєму домі.

В. МОГИЛЕВСЬКИЙ, комендант другого корпусу.

ЗАПРОШУЄМО ДО РОЗМОВИ:

▲ ЯК ВИ ВИКОРИСТОВУЄТЕ СВІЙ ПОЗАКЛАСНИЙ ЧАС?
▲ КЛУБ, КАФЕ, ДИСКОТЕКА, — ЦЕ СЕРЙОЗНО, ЧИ ТІЛЬКИ РОЗВАЖАЛЬНО?
▲ ЯКИМ ТИ БАЧИШ СЕБЕ СЬОГОДНІ, ЗАВТРА?

ДОРОГИ, ЯКІ ВИБИРАЄМО

Другокурсник — це вже важить багато. Про нього не скажеш, що він — новачок, отакий собі з племені тих, кого треба водити за руку. Та й взагалі кожен, хто переступив поріг вузу, на мою думку, це вже якщо й не повністю сформована особистість, то, принаймні, цілком визначена молода людина у своєму майбутньому житті.

Мені часто думається про те, якими мають бути дороги, що їх ми вибираємо. Маю на увазі не професію — кожен з нас її вже обрав Спадає на думку інше — якими ми є тепер майбутні спеціалісти? Бо ж можна бути гарним інженером і нікудишньою людиною. Трапляється таке. Добре розумітися у тонкощах виробничої технології — одна річ, інша — бути ватажком колективу.

Отож і хочу зупинитися на питаннях, які мене найбільше хвилюють. Стосуються вони позалекційного життя.

Факт незаперечний: ми, молоді, сповнені сил і енергії. Якщо кажемо «енергії» — то це значить, що сповнені живою рухомою силою, яка повинна діяти активно. І активність ця має проявлятися у найкращих справах життя. У межах інституту, в умовах студентського побуту — це активне втручання в усі сфери творчої діяльності, активна життєва позиція в усіх випадках, які трапляються на шляху.

Я не хочу сказати, що мої ровесники проявляють пасивність. Навпаки, більшість юнаків і дівчат беруть активну участь у громадському житті своїх колективів. Зустрічі на вечорах у студентських клубах і кафе, заняття фізкультурою і спортом, художня самодіяльність, — все це збагачує, виховує, активно впливає на інтелектуальний розвиток студентів.

Але панує і байдужість, отака собі споглядальність, як кажуть в народі — моя хата з краю, я нічого не знаю. Проводиться якийсь захід — прийшов, подивився, послухав і... махнув рукою — не цікаво. Іншого разу зовсім не прийшов.

Звідки все це? Відповісти мені важко. В якійсь мірі не готова відповісти і на запитання, який виховний і повчальний урок дають клуби і кафе, дискотеки. Мабуть, не можна виміряти якоюсь цифровою величиною віддачу наших культосвітніх заходів. Але що користь приносять вони — не заперечно. А що зробити, щоб домогтися більш ефективного впливу на відвідувачів?

Позалекційний час — надто дорогий час. А чи правильно ми його використовуємо? Мабуть, що ні. Суджу по собі— не досягла того, щоб бути вдоволеною за роботу у культмасовому секторі курсу. Та й якщо говорити про навчання — теж не домоглась того, щоб сесії складати на «відмінно».

Що, втомилася, вичерпала всі запаси творчого горіння? Ні! Навпаки, не привела в дію того, що є. Отже, треба себе організувати, треба розумно і з користю використовувати позалекційний час. Треба підтягнутися у навчанні і громадській роботі.

◆

Аллу Хажинську до розряду пасивних аж ніяк не віднесеш. Вона — активістка, була делегатом XXIV з'їзду комсомолу України, та й зараз виконує багато громадських доручень. І все ж...

Яким сьогодні повинен бути комсомольський активіст? Чи вдоволена сама собою, своїм навколишнім життям?

Ці та інші питання хвилюють серце дівчини, не дають їй спокою.

Друкуючи роздуми Алли Хижанської, редакція багатотиражки звертається до всіх студентів висловити свої думки відносно піднятих питань.

◆

Треба... Багато, дуже багато треба.

Згадуються шкільні роки, навчання в технічному училищі. Хоч і коротенька, але це вже історія. Нині дописується вона в стінах інституту. Минуть роки і я стану викладачем машинобудування. То що треба робити сьогодні, щоб краще збагатити себе не лише знаннями по спеціальності, але й духовно? Адже це так важливо у майбутній трудовій діяльності.

А. ХАЖИНСЬКА, студентка 2 курсу машинобудівного факультету, делегат XXIV з'їзду ЛКСМ України.

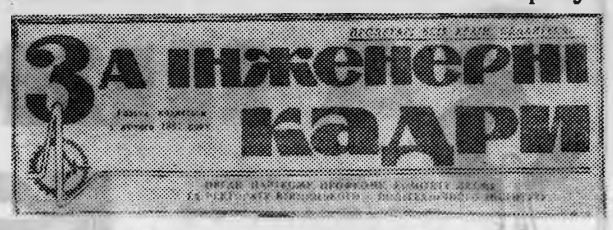

Заочна читацька конференція

Шановні друзі! Розпочинаючи передплату на 1984 рік, редакція інститутської багатотиражки відкриває сьогодні на своїх сторінках заочну читацьку конференцію. Нам дуже важливо знати думку своїх читачів, тих, хто систематично читає нашу газету, використовує її публікації в своїй роботі, хто міг би сказати нам свою об'єктивну думку про окремі матеріали і рубрики в газеті і про творчі доробки редакційного колективу.

В своїй повсякденній роботі колектив редакції керується рішеннями XXVI з'їзду КПРС, наступних Пленумів Центрального Комітету партії, завданнями, висунутими у виступах товариша Ю. В. Андропова. Їх основоположні настанови завжди в центрі уваги при підготовці матеріалів з питань діяльності партійних, профспілкових і комсомольських організацій інституту, вдосконалення навчального процесу, підготовки висококваліфікованих і ідейно переконаних спеціалістів — майбутніх керівників і організаторів виробництва.

Газета прагне до всебічного висвітлення життя студентської молоді, її культурного зростання, організації дозвілля і навчального процесу. І в цих пошуках великою підмогою служать ваші листи, поради і пропозиції.

Зараз, коли формуються творчі плани на майбутній рік, ми звертаємось до вас, шановні читачі, за порадою. Перш за все хотілося б знати вашу думку про основні добірки і тематичні сторінки, про окремі матеріали, що друкувалися протягом нинішнього року, про поліграфічне оформлення нашої газети.

Отже, просимо відповісти на питання нашої анкети тих, хто давно читає багатотиражку, і тих, хто тільки-но став її читачем.

1. Які з названих нижче добірок і рубрик ви читаєте регулярно? (підкресліть):

Партійне життя. Народний контроль діє. Комсомольське життя. Трибуна комсомольського активіста. Приклад бери з комуністів. У світі твоїх захоплень. Відверта розмова. У світі цікавого. Третій трудовий. Студентський телетайп. Літературно-мистецька сторінка «Веселка», сторінка військово-патріотичного виховання «Пам'ять», дискусійний клуб студентів «Обрій». Ми — інтернаціоналісти. Фізкультура і спорт. Правові знання — усім. Пияцтву — бій, Штрихи до портрета. Твій ровесник за рубежем.

Які нові добірки чи сторінки ви пропонуєте запровадити, які ваші пропозиції щодо поліпшення названих вище?

_____

_____

2. Яким темам і проблемам, на вашу думку, газета повинна приділити більше уваги в 1984 році?

_____

_____

3. Про яких людей і які події ви б хотіли прочитати або написати самі до газети?

_____

_____

4. Ваші зауваження щодо поліграфічного оформлення багатотиражки. Коли вам доставляють її?

_____

_____

Зараз завершується передплата на періодику 1984 року. Шановні друзі, чи не забули ви разом з іншими виданнями передплатити і нашу інститутську багатотиражку? Передплата приймається редколегією газети, оформляється також в комітеті комсомолу інституту. Передплатна ціна на рік 52 копійки. Передплатити багатотиражку можна особисто, і колективно, тобто по кілька номерів на колектив.

Що ж до ваших порад і зауважень, то вони допоможуть нам зосередити увагу на тих питаннях і проблемах, що цікавлять і хвилюють вас.

Просимо вказати ваше прізвище, академгрупу, а для викладачів і співробітників — кафедру чи відділ.

Виріжте, заповніть і надішліть до редакції.

Сатиричним пером

ЧОТИРИ ТАРАКАНИ І ЦВІРКУН

ЯК в інших установах економлять електроенергію, ми, скажемо відверто, не знаємо. А от що робиться у нас, бачимо.

За півроку, скажімо, лише в гуртожитку № 1 зекономлено 4 тисячі кіловат годин електроенергії. Непогано. Десять років — 80 тисяч кіловат-годин. А через сто? Через сто економія така, що можна обійтися без Ладижинської ДРЕС. Ото чудасія!

І над чим, скажіть люди добрі, колись народ собі голову ламав? Чому всю цю економію на свою користь не пускав? Шкода та й годі.

Так розповімо, як ото воно все починалося.

Головний енергетик у нас — хлопець свій. Про все з нами радиться, лагідний такий. Ну, словом, як рідний. Може навіть цигарку попросити.

Заходить якось він і пропонує:

— Значить так, хлопчики, вже почалось... Підтягніться! Економити, розумієте, треба. Що-небудь, аби зекономити.

Прибиральниця Клава перебиває:

— Погляньте, що робиться у нашому гуртожитку. Один свідомий на хвилин п'ять лампочку запалює, щоб раздягнутися, чи там в якійсь іншій потребі, а інший до півночі на кухні жує при повному освітленні. А той біля холодильника порається, фруктиовочі пакує. Буває, що хтось і за книжкою просиджує далеко за північ. Всякого я тут надивилася.

Повернулася тьотя Клава в інший бік та й продовжує: — Раз економити, то тому й бути Наказую: віднині учбових кімнат і кухонь не освітлювати. Темно — ніхто не зайде. Зате вранці не буде запізнень на пари — всі добре висплються.

— Правильно, — погодився комедант гуртожитку, — нехай і туалети без світла обходяться. Чого туди посеред ночі бігати? В усьому має бути порядок.

Правда, коли в гуртожиток завітали народні дозорці, головний енергетик, тов. Нікітін, поспішно дав вказівку вкрутити лампочки, дещо інше зробити! Світліше стало в приміщенні.

І тепер при світлі стало видно, що леноліум порваний, що в дверях дири, що по підлозі бігають таракани, а в кутку заливається цвіркун, що стоїть забутий всіма інформаційний бюлетень, що... Словом, все тут є, що зветься безпорядком.

То ж де ви, члени студради? І ви де, товаришу комендант?

В. ЛУЖЕЦЬКИЙ, А. ВАСЮРА, члени групи народного контролю ФАОТу.

Редактор С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв,поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 01811 Зам. 3883.
Політехнічний інститут. Адреса редакції 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500.

Хай живе Ленінський комсомол — надійний помічник і бойовий резерв Комуністичної партії, передовий загін молодих будівників комунізму!

ЗАВТРА ЛЕНІНСЬКОМУ КОМСОМОЛУ — ШІСТДЕСЯТ П'ЯТЬ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 36 (116) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 28 жовтня 1983 року. | Ціна 1 коп.

ЙТИ ДАЛЬШЕ, ДОМАГАТИСЬ БІЛЬШОГО

ДО ЗВІТНО-ВИБОРНИХ ПАРТІЙНИХ ЗБОРІВ ІНСТИТУТУ

Шляхом добору і розстановки кадрів, спираючись на авангардну роль комуністів, своєю безпосередньою організаторською роботою партком, партійні бюро цехових організацій, партійні групи спрямовують у належне русло процес підготовки спеціалістів. Як показує аналіз учбової роботи, колектив інституту з поставленими завданнями справляється успішно. Свідченням цього — перевиконання плану випуску спеціалістів, майже половина всіх вихованців захищають диплом на «відмінно». Відрадний і той факт, що державні комісії не раз відмічали високу якість і практичну цінність значної кількості дипломних проектів.

Предметом особливої турботи партійних організацій є навчання студентів-комуністів. Однак ще не всюди домоглися того, щоб привести в дію резерви росту якісних показників їх навчання. Наприклад, на машинобудівному, радіотехнічному і факультеті автоматики і обчислювальної техніки відмінники складають 20—25 процентів проти 40—45 процентів на інженерно-будівельному і енергетичному факультетах.

Заслуговує уваги бригадна форма підготовки студентів до заліків і екзаменів. Вона започаткувалася у ході зимової екзаменаційної сесії минулого року на ФАОТі і радіотехнічному факультеті. Та прикро, що у боротьбі за досягнення високих показників навчальної роботи деякі декани допускають окремі порушення встановленого порядку, перездачі незадовільних оцінок.

Бригадна форма організації роботи — для всіх виробничих підрозділів інституту!

Важливою ділянкою навчальної роботи колективу інституту є підготовка спеціалістів для промисловості Подільського регіону через вечірню і заочну форми навчання. Встановилися ділові контакти з колективами виробничого об'єднання «Термінал», ДПЗ-18, зводом тракторних агрегатів та іншими. Та варто сьогодні наголосити на тому, що значна частина співробітників інституту, студентів-вечірників навчається незадовільно.

Поруч з очевидними успіхами у розвитку науки допускаються і недоліки. Головний з них той, що в інституті не домоглися того, щоб кожний факультет, кожна кафедра, кожний викладач і співробітник працювали напружено, виконували намічені плани.

Важлива ланка роботи — це партійне керівництво громадськими організаціями. Комсомольські організації, на жаль, не домоглися того, щоб належно здійснювався контроль за навчанням у мережі комсомольської політосвіти, кращою має бути організація спортивних заходів, художньої самодіяльності, участь всіх комсомольців у повсякденній праці і громадському житті інституту.

Сприяючи дальшому розвитку соціалістичного змагання, профспілковим організаціям необхідно домагатися широкої гласності, дбати за високий кінцевий результат.

Виходячи з важливості і відповідальності завдань, які стоять перед профспілковою організацією та адміністрацією у справі трудового суперництва, найближчим часом належить розробити і довести до кожного підрозділу плани-завдання, домогтися живинки у процесі змагання. Питання має стояти таким чином, щоб трудові колективи боролися за звання зразкових. Індивідуальному змаганню — повсякчасну увагу.

Звітно-виборні партійні збори інституту, які відбудуться днями, намітять нову програму дій на майбутнє. Тож обов'язок кожного комуніста вже сьогодні зосередити увагу на нерозв'язаних питаннях домагатися безумовного їх виконання.

ДЛЯ ЩАСТЯ ІНШИХ

З якимось особливо приємним почуттям спостерігаю, як юнаки і дівчата заповнють світлі учбові аудиторії, лабораторії, бібліотеку та читальні зали такого ж молодого інституту, як і його вихованці.

Нам, старшому поколінню, приємно поділяти щасливе життя молоді, створене турботами партії і Радянської держави, бачити, як багато зроблено для її творчої праці, навчання і відпочинку, мати задоволення і від того, що і ти щось, хоча невеличке, а все ж зробив для цієї доброї справи.

Дивлячись на енергійних, бадьорих молодих людей, часом згадуєш і свою юність, яка минула у складних, важких, іноді у жорстоких умовах. Згадуєш друзів тих далеких літ, яких вже нема. А вони ж, як і нинішня молодь, бажали вчитися, працювати, творити. Але такої щасливої долі їм, на жаль, не дісталось — впали у борні за щастя для інших.

У березні нинішнього року виповнилося шістдесят літ з того часу, як мені було вручено комсомольський квиток. Разом з ним випало одержати серйозне і відповідальне доручення — створити у своєму рідному селі Гонорівці Піщанського району ініціативну групу молоді, яка згодом мала перетворитися у комсомольський осередок. З цим завданням я справився — невдовзі почала діяти комсомольська організація, яка налічувала п'ятнадцять чоловік.

З чого починається біографія ВЛКСМ і як розповісти хоча б коротко про її народження?

Напередодні Великого Жовтня VI з'їзд РСДРП(б) визнав за необхідне, «щоб партійні організації на місцях звернули саму серйозну увагу на справу організації молоді».

А 29 жовтня 1918 року 1 Всеросійський з'їзд робітничої і селянської молоді проголосив народження комсомолу.

65 років пройшло з того часу. Багато серйозних випробовувань випало на долю комсомольців усіх поколінь. І ці всі випробування комсомол пройшов з честю, тому що від перемоги до перемоги його вела і веде за собою Комуністична партія ленінського типу.

Силами комсомольців і активом молоді було створено комсомольський клуб, сільську хату — читальню, організовано мережу гуртків по ліквідації неписьменності селян.

Проти всього, що робив комсомол, чинили жорстокий опір куркульські елементи та бандитські недобитки. Та в хлопців вистачало сміливості на боротьбу з ворогом, політичний гарт вони здобували в жорстоких сутичках. Але цього було замало — не вистачало знань. На той час ні лекторів, ні інструкторів не було. Вихід єдиний — книга. Перша — ліпша політична книга чи брошура, яка потрапляла до рук, прочитувалась колективно, обговорювалася, викликала диспути.

Кожен з нас, зрозуміло, мав особисті доручення, але кожному було визначено спільне завдання — за будь-яку ціну дістати книгу.

Згадується такий трагічний випадок. Комсомолець Петро Почтар у повіткомі випросив невеличку бібліотечку, були в ній кілька брошур В. І. Леніна. Добирався до села, в полі перестріли куркулі Тихін з Лавроном, вбили хлопця, книги знищили.

У ті незабутні роки я здобув міцний політичний класовий гарт, навчився не відступати, прищепив собі нестримну жадобу до знань, бажання ділитися набутим, не шкодувати ні сил, ні часу заради спільної справи.

Очевидно, ці якості, набуті в молодості і допомогли мені пройти нелегкий шлях трудової і громадсько-політичної роботи від секретаря сільського комсомольського осередку до секретаря обласного комітету партії, не на студентській лаві, а в процесі роботи закінчити інститут і Вищу партійну школу при ЦК КПРС.

Після виходу на пенсію ось уже дев'ятнадцять років викладаю на кафедрі політекономії, беру участь у громадсько-політичній роботі, працюю з молоддю.

Багаторічний життєвий досвід людей старшого покоління показує, що саме та людина знаходить належне місце в житті, яка володіє такими якостями, як висока відповідальність за доручену справу, високосвідоме ставлення до праці, доброзичливість до людей, їх життєвих інтересів, яка вміє підпорядкувати себе суспільству.

Нині в умовах загострення ідеологічної боротьби між силами імперіалізму, силами прогресу і силами реакції партія вимагає зосередити увагу на класовому загартуванні молоді, на вихованні у неї непримиренності до буржуазної ідеології, готовності захистити завоювання Великого Жовтня.

Вивчення і використання цінного досвіду багатьох поколінь Ленінського комсомолу може і повинно стати валикою підмогою комсомольській організації інституту краще організувати свою роботу, зосередити увагу комсомольців на вивченні марксистсько-ленінської теорії як гострої зброї в боротьбі проти буржуазної ідеології та рішень партії по підготовці висококваліфікованих кадрів для народного господарства країни.

П. СОЛЕЙКО,
ветеран комсомолу, партії і праці.

Серед сотень відмінників навчання, активістів інституту ось і ці юнаки та дівчата — вихованці енергетичного факультету.
На фото зліва на право: Іван Іванюк, ленінський стипендіат, Світлана Легун, член студради третього гуртожитку, Леонід Сахневич заступник голови профбюро фалультету, Світлана Буда, член вузівського комітету комсомолу і Володимир Дячун, голова профбюро 5-го курсу.

Комсомол інституту у цифрах і фактах

В інституті на стаціонарі навчається 4960 членів ВЛКСМ.

Ленінські стипендіати: Наталя Клочко, Олександр Вітюк, Іван Іванюк, Юрій Гніп.

Ггомадські активісти: Ірина Смоленська делегат XXIV з'їзду комсомолу України, член комітету комсомолу інституту, Алла Хажинська делегат XXIV з'їзду комсомолу України.

(Закінчення на 2-й стор.)

З ІМЕНЕМ ЛЕНІНА

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

НАПОЛЕГЛИВО ОВОЛОДІВАЙТЕ ЗНАННЯМИ, ПОСТІЙНО ПІДВИЩУЙТЕ СВІЙ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИЙ ТА ІДЕЙНО-ПОЛІТИЧНИЙ РІВЕНЬ!

МОЄ НАЙДОРОЖЧЕ

Йосип Білинський в цьому році з відзнакою закінчив наш інститут. Навчався він на факультеті автоматики і обчислювальної техніки. Вже на другому курсі його обрали секретарем комсомольського бюро факультету. На цьому посту він так і залишився, працюючи тепер на одній з провідних кафедр інституту.

Ми звернулись до Йосипа із запитанням: як навики роботи, набуті в комсомолі, допомагають йому в науковій діяльності?

— Відверто кажучи, я ніколи не замислювався над таким питанням. Комсомольська робота стала невід'ємною частиною мого життя. Характер молодої людини, її активна життєва позиція формуються безпосередньо в громадській діяльності

Щоб відчувати зміст життя, потрібно, в першу чергу, жити, потрібно боротися, дерзати.

В кожному з нас живе дух покоління 20-х років. Ми щиро заздримо, що тоді кожен комсомолець відчував себе на передовій. Саме відчував і розумів користь своєї діяльності. Ми ж інколи забуваємо, що від нас чекають не меншого. Ми знаємо, що їм, першим комсомольцям, було важко, набагато важче, ніж нам. Знаємо і заздримо їх романтичній юності. Але інколи забуваємо, що ми теж борці. А свою інтертність інколи пояснюємо відсутністю всіх необхідних умов, в яких би проявилося наше самобутнє «я».

В сучасних умовах, щоб стати хорошим спеціалістом, потрібно дуже багато знати, потрібно вчитися, самому діяти, пропонувати, жити заради великої мети, і тоді обов'язково побачиш зміст і радість життя. Обов'язково! Адже кожне покоління творить свою епоху. Ми — теж.

Що ж стосується прямої відповіді на запитання, то наукова робота, на мою думку, не може просуватися вперед без активної громадської діяльності. Бо саме в повсякденному кипучому житті виникають нові ідеї, нові пропозиції.

ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ

ВСЕ БУЛО ПЕРШИМ

Віктор Борисович Петров майже десять років очолював вузівський комітет комсомолу. Нині він завідує галузевою лабораторією інституту «Гідроагрегат». Нижче друкуємо спогади колишнього комсомольського вожака.

У комітеті комсомолу зберігається протокол перших комсомольських зборів від 9 листопадада 1969 року. Присутніх на тих давніх зборах було всього шість чоловік. Такою малочисельною була комсомольська організація загальнотехнічного факультету. Наш інститу, як відомо, створився на базі філіалу Київського політехнічного інституту. Отже, для нас, колишніх студентів, все тоді було першим: перша студентська наукова конференція, перший огляд академгруп, перша концертна бригада, перша спартакіада, перший студентський будівельний загін.

Перша студентська наукова конференція проводилась в 1967 році. Тоді було заслухано лише 13 доповідей. В 1974 році, коли наш учбовий заклад вже отримав назву самостійного вузу, проходила восьма конференція, на якій з доповіддями виступало вже більше двохсот студентів. Багато активістів студентського наукового товариства, тобто учасників першої конференції, нині працюють в інституті, захистили кандидатські дисертації і навчають тепер молодше покоління. Серед них доценти Р. Д. Іскович-Лотоцький, М. І. Іванов, Ю. І. Муляр, В. І. Савуляк, В. Д. Рудик., В. О. Федотов та багато інших.

У 1965 році розпочалось будівництво першого навчального корпусу. Тоді і народився крилатий девіз: «Свій інститут будуємо своїми руками!» Вся комсомольська організація інституту стала ударним будівельним загоном.

У 1965 році 28 студентів ВПІ вперше поїхали на будівництво нафтогазових промислів в Тюменську область. Відбирали в будівельний загін кращих з кращих. На одне місце претендувало три чоловіка — конкурс був значно вищим, ніж в спортивно-оздоровчий табір на Чорному морі. Мені випало щастя двічі побувати на студентській будові в Тюменській області.

З приємністю згадую першу перемогу наших спортсменів на обласній спартакіаді ДСТ «Буревісник» у 1968 році. Наші гандболісти завоювали тоді першість, обігравши спортивні команди медичного і педагогічного інститутів. Весь колектив інституту був присутній на цих змаганнях, вболівав за своїх вихованців. Зараз ми звикли до постійних перемог наших спортсменнів. Колектив кафедри фізвиховання, як відомо, удостоєний Перехідного червоного прапора Центральної ради, Укрради СДСТ «Буревісник» за найкращу організацію спортивно-масової роботи серед вузів країни і республіки. Ці успіхи закладалися вже тоді руками таких невтомних ентузіастів, як Я. І. Кулик — завкафедрою фізвиховання, С. Г. Лютворт — колишній студент ВПІ, нині декан ФАОТу доцент, О. І. Тарануха — проректор та багатьох інших.

Будівництво стадіону «Олімп» розпочалося у 1966 році. Тоді ще й не було навчального корпусу на Вишеньці. Стадіон теж будували самі студенти разом з викладачами. Зараз «Олімп» вважається одним з кращих студентських стадіонів не тільки в республіці, а й в країні.

Перша концертна бригада була створена у 1968 році. Організаторами її були співробітники ВПІ А. Шевченко, В. Камінський, В. Поджаренко.

У 1973 році вперше наш вокально-інструментальний ансамбль «Студентські мелодії» став переможцем обласного конкурсу. А десять років тому був удостоєний обласної комсомольської премії імені Миколи Трублаїні.

ЖИВЕМО

ТРУДИМОСЬ

Сергій Савицький — п'ятикурсник машинобудівного факультету. Він — відмінник навчання, комсомольський активіст. А ще його знають, як одного з кращих командирів студентських будівельних загонів області.

—На студентську будову я виїздив кожного літа протягом п'яти років. Торік, наприклад, наш загін зайняв перше місце серед студентських будівельних загонів інституту. В цьому році ми зводили спортивний комплекс и колгоспі ім. Петровського Тростянецького району.

— Об'єкт для нас видався досить складним, продовжує Сергій — Потрібно було викопати траншею глибиною до трьох метрів, залити підмурок і вимурувати стіни. За роботу взялися дружно, але на третій день будова завмерла. Грунтові води заливали траншею. Доводилось під дощем відрами вичерпувати з дна брудну каламуть. Працювали від зорі до зорі. І хоча втома валила кожного з ніг, ми встигали ще й допомагати колгоспникам у заготівлі кормів, збиранні врожаю, виступали перед ними з лекціями, ставили концерти, організовували спортивні змагання, проводили суботники і недільники, а зароблені на них гроші перераховували у фонд миру і на спорудження дитячих закладів.

Для мене особисто, та й для кожного студента, будзагін став хорошою школою загартування майбутнього інженера-керівника виробництва. В студгазоні, як ніде, можна краще пізнати один одного, навчитися самостійності у вирішенні тих чи інших проблем виробництва, загартувати себе фізично, збагатити духовно.

Ось так працюючи на студентській будові кожен з нас, молодих, утверджується в житті, формує свій характер.

Студентська будова виховує у молодих людей почуття колективізму, взаємовиручки. Виховує почуття любові до рідної Вітчизни.

ВЧИМОСЬ

ДО НОВИХ ВИСОТ

Більшість студентів нашого радіотехнічного факультету займаються науковою роботою. Свого часу я був керівником наукової секції «Основи радіотехніки». Літню виробничу практику проходив на кафедрі обчислювальної техніки, займався теоретичною роботою, зараз готую дипломну на тему «Обробка широкополосних сигналів».

Цю тему для дипломної роботи я вибрав не випадково, адже це новий напрямок на стику радіо- і обчислювальної техніки. А я мрію поступити в аспірантуру і присвятити своє життя науці.

Залучення студентів до наукової діяльності вже в стінах вузу дає можливість сягати нових висот, прагнути принести якомога більшу користь нашому суспільству.

Геннадій ЄНДЖІЄВСЬКИЙ,
п'ятикурсник радіотехнічного факультету.

Комсомол інституту У цифрах і фактах

Обрані у радянські і комсомольські органи: Наталя Клочко—депутат міської Ради народних депутатів, Світлана Загороднюк, Володимир Винокур депутати Ленінської районної Ради народних депутатів м. Вінниці, Ірина Смоленська, член обкому комсомолу, Олександр Голубєв, член міськкому комсомолу, Юрій Хитрий —член Ленінського райкому комсомолу.

Чудовою школою ідейно-політичного, трудового і морального виховання, формування активної життєвої позиції стали студентські будівельні загони. Трудове загартування в цій школі пройшло понад 4 тисячі вихованців інституту. Будзагонівці під час третього трудового семестру працюють в різних куточках країни, включаючи Тюменську область і Далекий Схід. Лише нинішнього року, за попередніми підрахунками, їх руками освоєно близько трьох мільйонів карбованців капіталовкладень. Щороку зведений СБЗ інституту виходить переможцем серед студентських будівельних загонів Вінниччини.

Нинішнього року на будівельних майданчиках працювало також сім інтернаціональних загонів.

Науково-дослідною роботою охоплено більше чотирьох тисяч студентів. Тільки в минулому році 3149 студентів брали участь у виконанні ста тридцяти п'яти госпдоговірних госпбюджетних тем. В інституті чотири студентських конструкторських бюро на кафедрах. На факультеті автоматики і обчислювальної техніки створено студентський науково-дослідний загін «Алгоритм».

Торік студентами ВПІ одержано 27 нагород на республіканському і всесоюзному конкурсах. В Держкомітет у справах винаходів направлено 25 заявок студентів, одержано 5 позитивних рішень і 6 авторських свідоцтв.

Серед студентів ВПІ 7 майстрів спорту СРСР, 36 кандидатів в майстри спорту, 195 спортсменів першорозрядників, близько двох з половиною тисяч спортсменів масових розрядів та дві тисячі значкістів ГПО.

В інституті діють колективи ансамблів народного і бального танців, духового оркестру, інтербригада, вокально-інструментальний ансамбль «Студентські мелодії», агітбригада машинобудівного факультету, студентський театр мініатюр на радіотехнічному факультеті.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 03803. Зам. 3976.
Політехнічний інститут. Адреса редакції 286021. [redacted] Хмельницьке шосе. 133. Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500.

З СВЯТОМ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ!

ХАЙ ЖИВЕ 66 РІЧНИЦЯ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

СЛАВА ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ, ЯКИЙ ВІДКРИВ НОВУ ЕПОХУ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА — ЕПОХУ ТОРЖЕСТВА СОЦІАЛІЗМУ І КОМУНІЗМУ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 37 (117) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 4 листопада 1983 року. | Ціна 1 коп.

ХАЙ ЖИВЕ МАРКСИЗМ - ЛЕНІНІЗМ — ВІЧНО ЖИВЕ РЕВОЛЮЦІЙНЕ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНЕ ВЧЕННЯ!

ХАЙ ЖИВЕ КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! ЄДНІСТЬ ПАРТІЇ І НАРОДУ, ВІРНІСТЬ ЗАПОВІТАМ ВЕЛИКОГО ЛЕНІНА — ЗАПОРУКА ВСІХ НАШИХ ПЕРЕМОГ!

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

1 листопада відбулись звітно-виборні партійні збори інституту, на яких було заслухано звіт про роботу парткому іституту за період з жовтня 1980 року по пистопад 1983 року.

Із звітною доповіддю на зборах виступив секретар парткому інституту **т. Мельник І. Г.**

В обговоренні доповіді взяли участь: О. В. Колесник — секретар партбюро ФАОТу, ст. викладач кафедри АСУ, **Б. І. Пономаренко** — зав. кафедрою політекономії, **В. С. Осадчук** — проректор по науково-дослідній роботі, **І. А. Мохар** — студентка п'ятого курсу інженерно-будівельного факультету, **Б. С. Рогальський** — доцент кафедри електрифікації промислових підприємств міст і сільського господарства, **І. В. Кузьмін** — ректор інституту, **В. Г. Сивинюк** — електрозварювальник СКТБ «Модуль», **О. М. Мудрий** — секретар комітету комсомолу, **В. І. Ковальчук** — голова профкому студентів, **А. М. Тхорівський** — декан загальнотехнічного факультету, голова головної групи народоного контролю, **В. В. Олійник** — студентка п'ятого курсу енергетичного факультету.

В роботі зборів взяв участь і виступив перший секретар міськкому Компартії України **В. П. Рябоконь:**

До складу новообраного парткому інституту ввійшли такі товариші: **В. С. Буличев, Б. А. Вальчук, В. М. Грумінський, В. Б. Демешко, О. І. Захарук, В. І. Ковальуук, О. В. Колесник, О. В. Кравцов, І. В. Кузьмін, О. Й. Лесько, С. Г. Лютворт, І. Г. Мельник, О. М. Мудрий, Ю. К. Пінчук, П. Т. Солейко, О. П. Стахов, М. А. Филинюк.**

Секретарем парткому інституту обрано тов. **І. Г. Мельника**, заступником — **О. Й. Леська.**

На зборах обрано чотири комісії по здійсненню контролю за діяльністю адміністрації.

Делегатами на VI партійну конференцію Ленінського району м. Вінниці обрано товаришів: **Т. З. Бортновську** — робітницю СКТБ «Модуль», **Ю. М. Дієєва** — декана машинобудівного факультету, **В. І. Ковальчука** — голову профкому студентів, **О. Й. Леська** — заступника секретаря парткому інституту, **І. Г. Мельника** — секретаря парткому інституту, **І. А. Мохар** — студентку п'ятого курсу інженерно-будівельного факультету, **О. М. Мудрого** — секретаря комітету комсомолу інституту, **Г. І. Нищик** — секретаря Ленінського райкому Компартії України м. Вінниці, **В. З. Олійника** — ст. викладача кафедри технології будівельного виробництва, **Л. І. Педорченко** — викладача кафедри вищої математики, **Б. І. Пономаренка** — завідуючого кафедрою політекономії, **Б. С. Рогальського** — доцента кафедри електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства, **А. Л. Силу** — студентку п'ятого курсу ФАОТу, **В. Є. Удовик** — інженера-програміста обчислювального центру інституту.

Питання, порушені у виступах на збобудуть висвітлені у наступних номерах. газети`

66 РОКІВ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

ПРИВІТАННЯ

З іменем Леніна зустрічає радянський народ свято Великого Жовтня, який відкрив нову епоху в історії людства — епоху торжества соціалізму і комунізму. Під прапором Леніна, під керівництвом Комуністичної партії йдуть трудящі нашої країни до перемоги світлого майбутнього — комунізму.

На заводах і фабриках, на колгоспних полях і фермах панує напружена праця в ім'я дальшого процвітання любимої Вітчизни. Робітники і колгоспники роблять все для того, щоб успішно виконати плани одинадцятої п'ятирічки, домогтися високої ефективності і якості виробництва, прискорити науково-технічний прогрес.

Поняття праця і мир нероздільні. Якраз своїм трудом радянські люди виявляють одностайну підтримку миролюбної політики КПРС, мирних ініціатив, які прозвучали в Заяві товариша Ю. В. Андропова . Трудящі мобілізують свої зусилля на успішну реалізацію рішень XXVI з'їзду КПРС, листопадового (1982 р.) і червневого (1983 р.) Пленумів ЦК партії.

У студентів, викладачів, вчених, співробітників інституту знаходять гарячий відгук жовтневі Заклики ЦК КПРС:

— Юнаки і дівчата! Наполегливо оволодівайте знаннями, культурою, професійною майстерністю!

Будьте полум'яними патріотами нашої Батьківщини, самовідданими борцями за справу Леніна, за комунізм!

— Славні ветерани, наставники молоді! Передавайте молодому поколінню свої знання і досвід!

Виховуйте юнаків і дівчат на революційних, бойових і трудових традиціях Комуністичної партії радянського народу!

Новими звершеннями у навчанні, науковій та громадській роботі зустрічають свято Великого Жовтня студенти, викладачі, співробітники нашого інституту. Щиро вітаємо всіх вас з цим святом, бажаємо великих успіхів, щастя в житті, міцного здоров'я!

Партком, ректорат, комітет комсомолу, профком інституту.

НАШІ НЕВІДКЛАДНІ ЗАВДАННЯ

(З доповіді на звітно-виборних партійних зборах інституту).

Протягом звітного періоду партком вживав відповідні заходи, спрямовані на те, щоб партійні збори були школою виховання комуністів. У парторганізації енергетичного факультету, наприклад, збори, засідання партбюро проходили по-діловому, тут панувала атмосфера критичного ставлення до зробленого, аналізувалися зауваження і пропозиції. Те ж саме можна сказати про роботу парторганізації факультету автоматики і обчислювальної техніки, де здійснювався контроль за ходом виконання прийнятих рішень, приділялася належна увага активності і підвищення авангардної ролі комуністів.

Дальшого поліпшення вимагає підготовка і проведення зборів в парторганізаціях підготовчого відділення, адміністративно - господарської частини, деяких інших.

Інститутській партійній організації належить краще використовувати надане їй право контролю діяльності адміністрації, домагатися конкретності і діловитості в роботі комісій, пред'являти вимоги до голів цих комісій, заслуховувати звіти на зборах, засіданнях партбюро, парткому.

Партійний комітет, цехові парторганізації ще недостатньо приділяють уваги добору, розстановці і вихованню кадрів, підготовці їх резервів.

Новообраному парткому належить підвищити відповідальність керівників за організацію і якість виконання учбової, методичої, наукової і господарської роботи, створити ідеологічне забезпечення діяльності інституту, всіма формами організаторської і масово-політичної роботи мобілізувати колектив на успішне виконання планів і соціалістичних зобов'язань нинішнього року і п'ятирічки в цілому.

У вирішенні відповідальних завдань кожен комуніст повинен бути прикладом діловитості, принциповості, організованості, цілеспрямованості, високого ідейного і морального загартування.

На засіданнях парткому за звітний період було розглянуто чотирнадцять питань, зв'язаних з різними напрямками науково - дослідної діяльності. Вчені інституту успішно виконують завдання республіканських науково - технічних програм «Труд», «Енергокомплекс», «Матеріалоємкість».

Та настала пора повністю відробити цільові установки і організаційні принципи, постановки науково - дослідних робіт по фундаментальних, прикладних, соціально - економічних і науково - методичних проблемах, більше уваги приділяти якості планування по кафедрах, розумно розподіляти і правильно витрачати матеріальні засоби по етапах, краще впроваджувати у виробництво винаходи.

Ще низький науково-практичний рівень студентських робіт, мало їх представляється на обласний і республіканський конкурси, практично нема робіт, які можна було б подавати на всесоюзний конкурс.

Майже не працює лабораторія соціологічних досліджень ефективності ідейно - виховної роботи, не створено кабінету наукового атеїзму.

Все це — невідкладні завдання, які належить вирішити.

КОМУНІСТИ — 80-х

КОМУНІСТИ! БУДЬТЕ В АВАНГАРДІ ВСЕНАРОДНОЇ БОРОТЬБИ ЗА ВИКОНАННЯ ІСТОРИЧНИХ РІШЕНЬ XXVI З'ЇЗДУ ПАРТІЇ, ЛИСТОПАДОВОГО І ЧЕРВНЕВОГО ПЛЕНУМІВ ЦК КПРС!

В БІОГРАФІЇ цієї дівчини багато спільного з її ровесниками. Закінчила на «відмінно» середню школу, поступила в інститут. Тут, в стінах вузу, формувався її характер, здобувався життєвий гарт. Вже з перших днів навчання у вузі однокурсники замітили в ній вмілого керівника і організатора молоді. Отож Аллу Силу обрали секретарем комсомольського бюро курсу. Згодом очолювала вона комсомольську організацію відділення АСУ. Тепер досвід роботи з молоддю, набутий в комсомолі, передає студентам молодших курсів.

Що ж до вибору професії (Алла навчається на п'ятому курсі ФАОТу по спеціальності автоматика і телемеханіка), то тут довго задумуватись не доводилося. Батько закінчив Львівський політехнічний інститут, працює ведучим інженером-конструктором на одному з промислових підприємств. Отже світ кібернетики захопив дівчинку ще в дитинстві.

Зараз Алла готує дипломну роботу «Розробка програмного забезпечення кардіологічного монітору». А ще у неї є заповітна мрія працювати в науково - дослідній лабораторії медичної кібернетики.

Що ж, молодим у нас дорога відкрита усюди. Потрібно лише бути наполегливим у навчанні і в роботі. Саме такою наполегливою і завзятою знають її усі, з ким вона навчається і працює. А ще її поважають за бездоганність. Алла завжди готова прийти на допомогу іншим. Вона служить взірцем для юнаків і дівчат факультету.

У березні нинішнього року Алла Сила стала членом КПРС. А на звітно-виборних зборах інституту комуністи знов виявили високе довір'я, обравши її делегатом на районну партійну конференцію.

С. ФЕДОТОВ,
наш кор.

СЛАВНІ ВЕТЕРАНИ, НАСТАВНИКИ МОЛОДІ! ПЕРЕДАВАЙТЕ МОЛОДОМУ ПОКОЛІННЮ СВОЇ ЗНАННЯ І ДОСВІД!

ВИХОВУЙТЕ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ НА РЕВОЛЮЦІЙНИХ, БОЙОВИХ І ТРУДОВИХ ТРАДИЦІЯХ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ І РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ!

Ветеранский апогей

Секретов вам я не откроюю,
Что с каждым годом все вперед
Уходит молодость в былое,
На смену зрелость к нам идет.
И с каждым днем иное время
Все вдохновенней, все смелей
Шагает молодости племя,
Чтоб стала жизнь еще светлей.
Секретов этим не откроюю,
Что каждодневный бег вперед
Мою же юность за спиною
Уже оставил, и зачет
Теперь особого значенья —
Без прежних стрессов и страстей...
Так подытоживает время
Наш ветеранский апогей.
Пусть пожилых не осуждают
За тягу сердца к молодым,
Ведь все земное, что слагали,
Передаем сегодня им.

Б. ЗЕМЛЯКОВ,
доцент ВПІ, ветеран Великої Вітчизняної війни.

Курс—на «відмінно»

Мабуть, кожен з нас — п'ятикурсників з приємністю згадує той час, коли вперше переступив поріг рідного інституту. Скільки хвилюючих подій довелось пережити за ці роки! Хіба ж забудеш перший залік, першу сесію, першу п'ятірку в заліковці, свою першу стипендію? А скільки було цікавих зустрічей з видатними людьми, екскурсій і подорожей! Багато вже зроблено нами, ще більше належить зробити. Попереду дипломна робота — підсумок навчання в інституті. Виконати її на «відмінно» — обов'язок кожного студента, високий громадянський обов'язок перед Батьківщиною, яка дала нам можливість здобути вищу освіту.

В нашій академгрупі є всі можливості для того, щоб кожен студент захистив свій диплом на «відміно». Протягом п'яти років відмінно навчаються Марія Савицька, Гаррі Клейман, Олександр Бондаренко, Ігор Новицький, Костянтин Мазанько та Віталій Маленко. Велика заслуга в цьому старости групи Ігоря Новицького та нашого куратора Галини Олександрівни Лєбедєвої.

Багато студентів нашої групи беруть активну участь в роботі науково-дослідного студентського товариства. Олег Нахайчук, наприклад, працює в лабораторії пластичних деформацій. За його участю розроблена програма розрахунку для ЕОМ ЕС 10—20, що дасть можливість оптимізувати технологічний процес прошивки, вибрати оптимальну геометрію інструмента. Отже, чим більше студентів буде залучено до науково-дослідної роботи в стінах інституту, тим більше країна одержить тямущих, знаючих свою справу інженерів.

І. КАРЛІЦЬКИЙ,
комсорг групи 1ТМ-79.

ПРАЗДНУЕМ ВМЕСТЕ

Шестьдесят шесть лет назад рабочие и крестьяне России под руководством партии Ленина свергли власть буржуазии и помещиков, создали первое в мире социалистическое государство нового типа.

Кубинский народ с огромной радостью отмечает этот праздник своими трудовыми достижениями. Все мы хорошо понимаем, что нынешнее время — это напряженное время борьбы за мир на земле. Вот уже на протяжении многих лет Советский Союз идет в авангарде борьбы за мир. И сегодня мы еще раз убеждаемся в этом.

Администрация Рейгана, как известно, продолжает свою неразумную политику в отношении мировой безопасности. Об этом свидетельствует агрессия против палестинского и ливанского народов, кровавые акции в Сальвадоре, Чили, Гватемале, Гренаде.

Мы, кубинские студенты, как и наш народ, глубоко убеждены, что Великий Октябрь, его нынешний праздник еще крепче сплотит ряды борцов за мир.

Сегодня, накануне 66-й годовщины Октября, от имени всех кубинских студентов, обучающихся в г. Виннице, я горячо поздравляю всех учащихся и преподавателей института, всех советских людей с наступающим праздником и хочу пожелать дальнейших успехов в строительстве коммунистического общества.

М. Ф. ЛОПЕС,
председатель кубинского землячества им. Че Гевары.

Новий сезон «СТЕМу»

ДІЯЧІ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА, ПРАЦІВНИКИ КУЛЬТУРИ! ВИСОКО НЕСІТЬ ПРАПОР КОМУНІСТИЧНОЇ ІДЕЙНОСТІ, ПАРТІЙНОСТІ І НАРОДНОСТІ!

СТВОРЮЙТЕ ТВОРИ, ГІДНІ НАШОЇ ВЕЛИКОЇ БАТЬКІВЩИНИ!

Цьогорічний сезон для студентського театру естрадних мініатюр (СТЕМ) розпочався дещо незвичайно. Актори-аматори вперше вирішили виступати на виїзді.

І ось 23 жовтня СТЕМ «Мікрофон» ступив на сцену Будинку культури села Терешки Барського району. З хвилюванням чекали артисти театру своїх глядачів-студентів першого курсу, які працювали в радгоспі на збиранні фруктів. Актори усвідомлювали, що від їх виступу залежатиме відпочинок бійців сільгоспзагону після напруженого трудового дня. Репетирували старанно, адже мала відбутись зустріч з невідомими глядачами, в незвичній обстановці. Як сприймуть першокурсники спеціально для них поставлений спектакль «Ох студенти... Ах студенти... Ух студенти...». Чи зуміють актори донести до кожного іскорку студентського гумору? Ці питання мали вирішитись після вистави.

І ось нарешті заповнений зал, відкривається сцена. В першій дії відтворюється картина вступних екзаменів. У поведінці вступників, яких зображають Володимир Судома, Олег Ємець, Володимир Гук і Антоніна Ючкова відчувається непідробне хвилювання. В залі наростає збудження — вчорашні абітурієнти згадують події, котрі відбувалися з ними ще два-три місяці тому. Все дружніше зал вибухає сміхом і оплесками. Глядачі спостерігають, як міняються характери героїв на різних курсах: несміливий першокурсник, перевантажений третьокурсник, розважливий студент п'ятого курсу.

Гіперболізовано змальовують Ігор Бондарський, Тетяна Савкова і Віктор Козюк ситуації, що виникають під час лекцій і екзаменів. Не залишилося поза увагою і студентське кохання. Наче заново пережили на сцені це світле почуття Ірина Голубєва, Михайло Ровинський та Надія Климчук.

Протягом всієї вистави звучала вдало змонтована Юрієм Геттою, Анатолієм Денисюком та Едуардом Ярмошем ексцентрична фонограма. Враження глядачів підсилювалось художнім оформленням, виконаним Маргаритою Порхун.

— Сміх і оплески глядачів надихають нас на нові творчі пошуки, — говорить керівник театру Євгеній Паламарчук.

Після закінчення вистави відбулася дискотека, підготовлена звукотехніками «Мікрофону».

Значну допомогу в організації творчого візиту надали деканат і комсомольське бюро радіотехнічного факультету.

Л. КРУПЕЛЬНИЦЬКИЙ,
студент РТФ.

ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ

7 листопада разом з усім радянським народом вийдуть на святкову демонстрацію тисячі студентів, викладачів і співробітників інституту.

В святкових колонах демонстрантів пройдуть сотні прославлених спортсменів, майстрів і кандидатів в майстри спорту СРСР, призерів обласних, республіканських і всесоюзних змагань.

З 1971 року в стінах інституту підготовлено 56 майстрів спорту СРСР. В історію інституту вписали свої імена Ігор Циганюк, Заза Мірабішвілі, Анатолій Панкеєв, Валентина Ляндебурська, Ігор Демченко, Юрій Гадайчук, Петро Нагірняк, Олег Максютинський, Олег Крилов, Юрій Андрощук, Сергій Смирнов, Олег Шеховцов, Олег Матвієнко, Володимир Телешман, Зоя Чуба, Іван Гнівадзе, Зураб Гобозов, Микола Хомін, Жанна Ногова, Ханпаша Міхтеєв, Сергій Яблочніков та багато інших.

Плеяду майстрів спорту СРСР поповнили в цьому році ще чотири вихованці інституту. Це — М. Філь (стрільба з лука), М. Мадебадзе (самбо), М. Малишев (гребля) та Г. Власюк (легка атлетика).

В числі прославлених спортсменів інституту і Оксана Жестовська, яку ви бачите на знімку. Навчається вона на другому курсі факультету автоматики і обчислювальної техніки по спеціальності автоматика і телемеханіка. В її заліковій книжці одні четвірки і п'ятірки. А ще дівчина захоплюється спортом. Її улюблений вид — штовхання ядра. Оксана Жестовська не раз захищала честь інституту на різних змаганнях. А попереду нові успіхи у навчанні і спорті.

П. ЮХИМОВИЧ.

КРАЄЗНАВЧИЙ ПОШУК

Тут Ліста музика лунала

Старий Немирівський парк. Він пам'ятає запальне слово великого французького романіста Оноре де Бальзака і народні оповіді Марка Вовчка, вправний пензель Івана Сошенка і музику угорського піаніста Ференца Ліста.

Ференц Ліст побував у Немирові під час свого третього приїзду до Росії. Тут він дав один із своїх останніх, найбільш блискучих концертів. Після нього, під впливом багатої княгині Кароліни Сайн-Вітгенштейн, шанувальниці таланту композитора, він відмовився від виступів і почав займатися виключно творчістю.

До нещодавна вважалося, що Немирів — єдине місце на Поділлі, яке пов'язане із життям великого угорського композитора.

Дослідження проведені краєзнавцями області в останні роки, розкрили багато досі невідомих сторінок життя Ференца Ліста на Вінниччині. Адже його щира порадниця княгиня Кароліна Сайн-Вітгенштейн проживала у своєму маєтку в селі Воронівці теперішнього Хмільницького району. В останні місяці 1847 року тут і гостював Ференц Ліст.

В цьому селі написані його кращі твори — «Угорська рапсодія № 2», фортепіанні п'єси на теми українських народних пісень «Ой не ходи, Грицю», «Віють вітри, віють буйні», які увійшли до циклу «Колоски Воронівець».

У Воронівському маєтку Ліст побував лише раз. Проте листи, писані до коханої жінки, продовжували надходити сюди понад десять років, аж поки під впливом власного прикладу подільської красуні він не пішов у монастир.

«Новини Поділля».

ВИЩЕ МАСОВІСТЬ ФІЗКУЛЬТУРНОГО РУХУ! ФІЗКУЛЬТУРНИКИ І СПОРТСМЕНИ! ПРИМНОЖУЙТЕ СЛАВУ РАДЯНСЬКОГО СПОРТУ!

ПРЕСТИЖНИЙ КУБОК

Чимало секцій діє при спортклубі Вінницького політехнічного інституту. Бадмінтоністи і скелелази, баскетболісти і борці з успіхом виступають на республіканській арені. Вагомі досягнення є на рахунку секції стрільби з луку. Були наші вихованці чемпіонами республіканської ради добровільно-спортивного товариства «Буревісник». Яскравою сторінкою в історії секції стала перемога наших лучників в першості вузів країни серед колективів другої групи.

І ось до політехніків прийшов новий успіх. Наша команда завоювала престижний кубок «Перлина Закарпаття». Дев'ять збірних зустрілись в старовинному місті Трускавці, що на Львівщині, в боротьбі за почесну кришталеву вазу. Розраховували на перемогу досвідчені команди Харкова, Києва, Сум. Звичайно, плекали честолюбні надії і господарі змагань. Але перемогу виборов молодий вінницький колектив. Успіх наших студентів був вагомим і тим, що в особистому заліку перші два місця завоювали подоляни. Це відзначились Михайло Філь і Микола Хомін.

(наш кор.)

Редактор С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 00212 Зам. 4085.
Політехнічний інститут. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500.

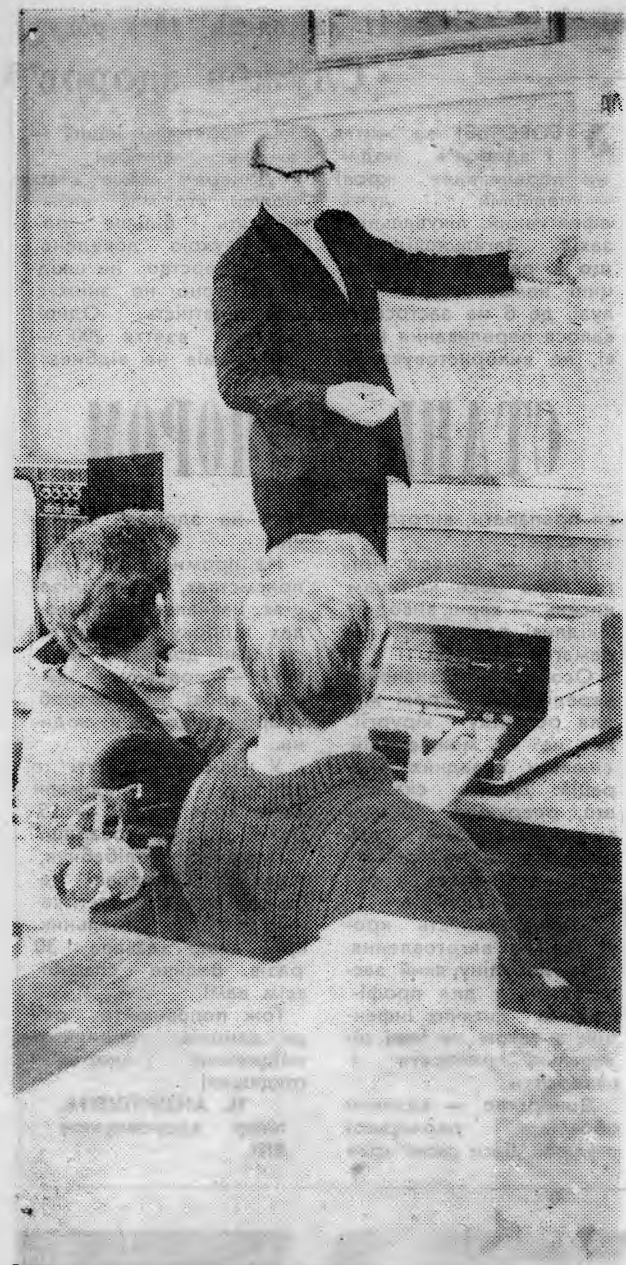

СВЯТКУЮТЬ ПОЛІТЕХНІКИ

Новими здобутками у праці і в навчанні зустріли 66-ту річницю Великого Жовтня співробітники, викладачі і студенти інституту.

В святкових колонах демонстрантів пройшли сотні відмінників навчання, прославлених спортсменів, інженерів-конструкторів і вчених головного наукового підрозділу Подільського регіону.

За підсумками всесоюзного соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР ВПІ зайняв, як відомо, третє місце в Союзі серед споріднених вузів. Інститут щороку перевиконує плани підготовки кадрів.

Реалізуючи цільову комплексну програму «Наука», вчені інституту вирішують наукові проблеми в галузі радіоелектроніки, обчислювальної техніки, приладобудування, автоматики, машинобудування, будівництва, енергетики і завдань Продовольчої програми.

В колонах демонстрантів пройшли понад сімсот бійців студентських будівельних загонів. Їх руками нинішнього літа освоєно близько трьох мільйонів карбованців капіталовкладень. Зведений СБЗ інституту щороку завойовує першість серед студентських загонів Вінниччини.

7 листопада участь в святковій демонстрації взяли також юнаки та дівчата багатьох країн Азії, Африки і Латинської Америки, які навчаються у ВПІ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 38 (118) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 11 листопада 1983 року. | Ціна 1 коп.

ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ

КАФЕДРА обчислювальної техніки широким фронтом веде фундаментальні наукові дослідження у кількох напрямках. Це — розробка засобів обчислювальної техніки на базі нетрадиційних систем вичислення. Напрямок цей здійнює професор О. П. Стахов, якого ви бачите на знімку, разом з своїми учнями доцентами В. Лужецьким, М. Соляниченком і В. Азаровим.

Другий напрямок — розробка засобів обчислювальної техніки на основі оптоелектронної елементної бази. Тут успішно трудяться доцент В. Кожем'яко і кандидат технічних наук О. Грабчак.

Третій напрямок-розробка засобів відображення інформації для електронно-обчислювальних машин. Розробки ведуться під керівництвом доцента А. Петуха.

Здійснивши перший випуск спеціалістів по електронно-обчислювальній техніці у 1977 році, перед кафедрою постало завдання своїми силами готувати молодих науковців. Нині тут успішно трудиться вісім кандидатів наук, днями дисертацію захистив Д. Ободник, представив на захист свою роботу В. Задорожний. Всього ж на кафедрі навчається дев'ять аспірантів.

Серед профілюючих кафедр інституту колектив посідає перше місце. Вчені кафедри ведуть широке закордонне патентування своїх наукових досягнень.

ПЛАНЕТІ — МИР!

МІТИНГ НА ЗАХИСТ ГРЕНАДИ

Кожний з нас, радянських людей, розуміє, яке напружене нинішнє міжнародне становище. Сьогодні питання війни і миру в першу чергу займають розум не тільки політиків, дипломатів і професійних військових. Всі люди планети, які мислять тверезо, розуміють, що у випадку ядерного конфлікту перестануть існувати традиційні поняття фронту і тилу. Значить, практично все людство опиниться у полум'ї третьої світової війни. Допускати цього не можна!

І ось прогресивну світову громадськість сколихнула нова агресія США проти незалежної Гренади. Гнів і обурення викликає нічим не спровокований напад могутньої імперіалістичної держави на невеликий острів населення якого складає понад сто тисяч чоловік.

2 листопада на мітинг протесту зібралися викладачі і студенти нашого факультету. На гаслах написи: «Ганьба американським агресорам!», «Руки геть від Гренади!».

Виступаючі товариші — С. Лютворт, А. Васюра, О. Зубков, І. Смоленська гнівно засудили експансіоністський курс США, нагнітання міжнародної напруженості, політику агресії, загроз і шантажу по відношенню до країн, що борються за свою незалежність. Придушення національно-визвольного руху в Сальвадорі та інших країнах Латинської Америки, збройне вторгнення в Лівані, провокація з південно-корейським літаком, — це далеко не повний перелік злочинів американських імперіалістів.

І ось новий випад — віроломний, бандитський напад на народ, що нічим не загрожував і не міг загрожувати Сполученим Штатам Америки.

— Вашінгтон претендує на роль жандарма в країнах Латинської Америки, — заявив на мітингу студент з Перу Сакса Рауль.

З засудженням політики Вашінгтона виступили Хадер Мухамед з Палестини, Насра Ахмед з Лівану, Маджид Мархун з Марокко.

Агресія американців проти Гренади є ще одним доказом авантюризму і безвідповідальної політики Сполучених Штатів.

Напружене міжнародне становище зобов'язує студентів, як і весь радянський народ, ще наполегливіше трудитися, докладати всіх зусиль для виконання накреслень партії.

Учасники мітингу прийняли заяву, яку вирішено надіслати до радянського Комітету захисту миру, а також на адресу президента США Рейгана. В ній міститься вимога припинити агресію проти незалежної Гренади.

Руки геть від Гренади!

Є. МІНЯЙЛО,
член комсомольського бюро факультету автоматики і обчислювальної техніки.

Комсомольське життя: *ленінський залік*

КОЖНОМУ БУТИ ПРИ ДІЛІ

НИНІ важливим етапом в комсомольському житті студентів є проведення Ленінського заліку. Він, як відомо, визначає певний рубіж, у діяльності кожної комсомольської організації, в роботі кожного комсомольця. Це — пора підбиття підсумків, визначення завдань на майбутнє з таким розрахунком, щоб досягти більшого.

Тому до складання заліку ми готувалися заздалегідь, прагнули якомога краще зосвоїти матеріал, в значній мірі поповнити багаж своїх знань. Починали з організаційних заходів. Насамперед розробили графік проведення комсомольських зборів. Суворе дотримання його — закон. Потім створили атестаційну комісію у складі представників партійної організації факультету, деканату, комсомольської організації і відділень. Залучили сюди і кращих студентів.

Одне слово, зробили все для того, щоб охопити навчанням буквально всіх комсоргів груп. Для членів атестаційної комісії провели інструктаж. Це дало змогу глибоко і об'єктивно оцінювати внесок кожного у загальну справу, пробуджувати ініціативу, проявляти наполегливість, всіляко дбати за високий кінцевий результат у знаннях.

Практично щодня на екрані проведення Ленінського заліку з'являлася нова інформація. На сьогодні комсомольські збори відбулися в більше ніж десяти групах факультету. Оскільки поки що не атестовано всіх, говорити про переваги якоїсь групи рано. Триває напружена творча пора в усіх, хто причетний до атестації.

Однак вже можна сказати про загальні моменти, характерні напрямки, які визначилися в ході нашої роботи на поліпшення ідейно-виховного і політичного рівня студентів.

Йдеться, передусім, про активність комсомольців. Відрадно відмітити той факт, що в цілому товариші підходять **принципово і доброзичливо** до оцінки роботи своїх однокурсників. Це дуже добре. На зборах даються поради, висловлюються критичні зауваження.

Однак, на жаль, нерідко доводиться чути від комсомольців, що вони не мають постійних доручень. Це прикро. Адже кожна комсомольська група має стільки невідкладних справ, невирішених питань!

Вина тут лягає на комсоргів. Вони в першу чергу повинні сприяти тому, щоб кожен без винятку комсомолець мав доручення, щоб він відповідав за певну ділянку роботи, скажімо, за трудові справи, добровільну народну дружину, шефську роботу тощо. Лише в такому випадку життя групи стане по-справжньому цікавим і повноцінним, воно, як кажуть, завирує. Бо ж кожен, кому довірена конкретна справа, зробить, я цілком у цьому переконана, все можливе і навіть не можливе, щоб його діло виграло, щоб воно було помічене, щоб на нього звернули увагу.

Тоді, повірте, не доведеться так важко згадувати, скільки разів ти виходив на суботник і що там зробив, кудою пролягає дорога до твоєї піднефної школи і хто твої підопічні, як вчаться вони, чи добре себе поводять. Тоді відповідальні, тобто комсомольці з дорученнями, певно відповідатимуть за проведену роботу як колективом, так і кожним його членом. Тоді справді життя буде наповнене конкретним змістом, воно даватиме віддачу. Тоді не траплятимуться такі ситуації, коли комсомолець, який виконував разове доручення, одержує залік нарівні з активістом, якому випала велика і складна робота.

І, що найголовніше, при повному завантаженні всіх переведуться ті, хто ладен миритися з пасивністю, легко і просто заносити себе до списку не активістів.

Складання Ленінського заліку — це, якщо хочете, атестація на зрілість, це — вироблення своєї життєвої позиції.

Мені до душі думки, висловлені на сторінках, нашої багатотиражки від 21 жовтня Аллою Хажинською, другокурсницею машинобудівного факультету. Дороги, які ми вибираємо, повинні бути справжніми трудовими. І вже сьогодні мусимо не тільки думати, але й робити все для того, щоб на них не проростав бур'ян.

Мене, як і Аллу, непокоїть пасивність і байдужість. Тож і голосую сьогодні за постійну причетність до конкретної справи. Тому і вважаю, що одне з найголовніших завдань, яке висуває нинішній Ленінський залік, — дати кожному комсомольцеві постійне доручення.

Інна ХРУЩАК,
заступник секретаря комсомольської організації ФАОТу.

СЛІДАМИ ПЕРЕВІРКИ НАРОДНИХ КОНТРОЛЕРІВ

Наш сектор позапланових заходів групи народного контролю ФАОТу провів перевірку впровадження активних методів навчання на кафедрі обчислювальної техніки. Недоліки, які було виявлено, вчасно усунено.

Зокрема, включено в індивідуальні плани ведучих співробітників кафедри розробки і впровадження активних методів навчання, відображено кількість проблемних лекцій по курсу, визначено виконавців і строки підготовки особистих методик, конкретизовано рішення про впровадження ділових ігр та ігрового проектування.

Разом з тим на кафедрі належить скласти перспективний графік впровадження ділових ігр на новому курсі «Практика інженерної діяльності».

Г. БУШМИЧ,
голова ГНК ФАОТу.

Два листи на одну тему

З ПОЧУТТЯМ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

ДУМКИ З ПРИВОДУ ПРОВЕДЕННЯ ТРУДОВИХ СЕМЕСТРІВ

Студентські будівельні загони — виправдана часом форма комплексного виховання юнаків і дівчат. Досить сказати, що кожного року близько 700 студентів нашого інституту під час літніх канікул беруть участь на будовах у колгоспах нашої області, а також у Тюмені і на Далекому Сході.

Минулого літа на нашому факультеті було організовано 5 загонів, до складу яких ввійшло 137 чоловік. На будівельні майданчики вийшли також іноземні студенти, які навчаються у нас.

Приємно відмітити, що протягом літніх канікул бійці нашого факультету освоїли понад півмільйона карбованців капіталовкладень при плані 430 тисяч. Близько 5 тисяч карбованців, зароблених студентськими руками, перераховано у фонд миру і дитячих установ.

Вперше нинішнього року на будовах у Тюменській області трудився загін комуністичної праці, який 70 процентів зароблених грошей надіслав у дитячі дошкільні заклади.

В нелегких умовах тайги бійці загону не лише перевиконували плани по освоєнню капіталовкладень, але й брали активну участь у впорядкуванні території селища Магістрального. Вони ремонтували ясла, дитячий майданчик, місцеву школу.

Непогано трудились і бійці загонів, які були зайняті на об'єктах нашого обласного центру, у районах Вінниччини.

За приклад можна взяти будівельний загін «Зодчий», що працював в селі Іванівцях Літинського району. Студенти перерахували у фонд миру 1980 карбованців, допомогли учням середньої школи № 15 м. Вінниці створити музей бойової слави. Будзагонівці провели значну політмасову роботу. Для робітників радгоспу вони прочитали п'ятнадцять лекцій, відпрацювали 800 людино-годин на збиранні врожаю, організовували вечори відпочинку для молоді села.

Серед кращих будзагонівців Юрій Ковальчук, Костянтин Овсяденко («Буревісник»), Юрій Лукінов, Олексій Кравець, Віктор Бурдейний («Зодчий», Володимир Романов («Пошуковий»), які здобули перше місце на змаганнях професійної майстерності серед будівельного загону на республіканських змаганнях.

Були певні труднощі у формуванні загону «Пошуковий», який працював у с. Заозерному Тульчинського району. Причина в тому, що недостатньо була проведена роз'яснювальна робота в колективі, майже відсутня наочна агітація, яка повинна сприяти організації людей, визначати конкретні завдання на період третього трудового семестру.

Питання повинно стояти так: кожен комсомолець зобов'язаний пройти школу будівельних загонів. Для цього комсомольським бюро належить робити все необхідне, щоб забезпечити участь юнаків і дівчат у третьому трудовому.

На нашому факультеті повинні більш організовано проводитися комсомольські суботники. Йдеться про налагодження суворого контролю за виходом студентів на роботу. А то трапляється так, що окремі з них відсиджуються у гуртожитках, не беруть участі разом з усіма.

Щоб виправити становище, яке склалося, треба, на мою думку, комсомольському бюро встановити графік чергування активістів, які б контролювали вихід студентів на роботу.

Всі намічені заходи повинні проводитися з почуттям високої відповідальності кожного члена студентського колективу за доручену справу.

В. ЗУЄВ,
студент інженерно-будівельного факультету.

Якщо братися дружно

Минулого літа у нас на факультеті вперше був створений загін безкоштовної праці «Комсомолець». Очолював його тепер вже випускник інституту Віктор Грицюк. Відрадно те, що старшокурсники охоче записувалися в цей загін. Разом з новачками працювали безкоштовно випускники нашого факультету Дьома, Поліщук та Бондаренко. Хочеться вірити, що цей славний почин знайде широку підтримку серед старшокурсників усіх факультетів інституту.

Бійці «Комсомольця» працювали на далекому острові Сахалін. І працювали по-ударному, як і належить комсомольцям. Будували залізницю, житлові будинки. У вільний від роботи час заготовляли корми для громадського стада, допомагали ремонтувати школу, збирали бібліотеку для школярів.

Загін «Схід» працював на далекій півночі Тюменської області. Великий обсяг робіт виконали студенти. Вони збудували два житлових будинки, провели ремонт одного з цехів рибзаводу і ненецької школи-інтернату, виконали багато вантажно - розвантажувальних робіт.

Серед 50-ти загонів, що працювали в Ямало-Ненецькому національному окрузі, «Схід» зайняв друге місце за підсумками соціалістичного змагання.

Ю. БОНДАР,
студент радіотехнічного факультету.

Служба здоров'я

СТАНЬ ДОНОРОМ

У БОРОТЬБІ за життя і здоров'я людини переливання крові — надійний і дуже ефективний лікувальний захід. Загальновідомо, що в радянській медицині немає жодної галузі, де б не застосовувалося переливання крові, не використовувалися препарати, виготовлені з неї.

Кров — символ життя. Вона несе клітинам кисень — харчі, виводить шкідливі речовини, перемагає хвороби.

Особливе значення переливання крові має для розвитку хірургії. Без неї не можна здійснювати складних операцій. Досить сказати, що, оперуючи серце, витрачається 5—6 літрів крові, а на роботу «штучна нирка» потрібно 10—12 літрів.

Велика кількість крові іде на виготовлення гама-глобуліну, який застосовується для профілактики дитячих інфекцій, а також на інші лікувальні препарати і сироватки.

Донорство — вдячний обов'язок радянської людини. Дати свою кров для порятунку інших — висока гуманність.

Донором може стати кожен, хто має вісімнадцять і більше років. Наукою доведено, що донорство не шкідливе, воно не знижує працездатність. Одноразове взяття 200 — 450 грамів не відбивається на здоров'ї людини.

На промислових підприємствах, в організаціях, навчальних закладах щороку проводяться «Дні донора», мета яких — поповнити запаси крові для потреб охорони здоров'я людини.

У нашому інституті є донори, які здавали свою кров по 10 — 15 разів. Це — товариші Сидоренко, Колібабчук, Адамчук, Потапова та багато інших Студентка-випускниця Мельник кров свою здавала 30 разів. Велике спасибі всім вам!

Тож поповнюйте ряди донорів, сприяйте зміцненню здоров'я трудящих!

Н. АНДРІЇШЕНА,
лікар здоровпункту ВПІ.

Порушуємо проблему

ПОТРІБНІ СТУДЕНТСЬКІ ЯСЛА

В останні роки у гуртожитках нашого інституту все більше дитячих колясок у вестибюлях, все більше пелюшок сушиться у побутових приміщеннях, на кухнях. Студенти — батьки і матері, доглядаючи дітей, пропускають заняття, бо влаштувати малят у ясла — сад не завжди є можливість.

По всьому видно, що назрів час братися за спорудження вузівських ясел — саду на території інституту. Проект могли б виконати батьки — студенти-дипломники по спеціальності промислове і цивільне будівництво, а спорудити — всі студенти-батьки, влючаючи і іноземних, діти яких також живуть у гуртожитках.

Якщо залучити до цього і студентів-медиків, то одразу вирішилося б питання і про вихователів (студенти-педіатри), санітарок (молодші курси медінституту). Якби створити цілодобові ясла — сад, то виграли б не лише батьки, а інститути в цілому: зменшилися б пропуски занять, зросла б громадська активність молодих сімей.

Такі думки навіяли виступи делегатів на звітно-виборній профспілковій конференції інженерно-будівельного факультету.

В. ПОПОВ,
доцент, голова профбюро інженерно-будівельного факультету.

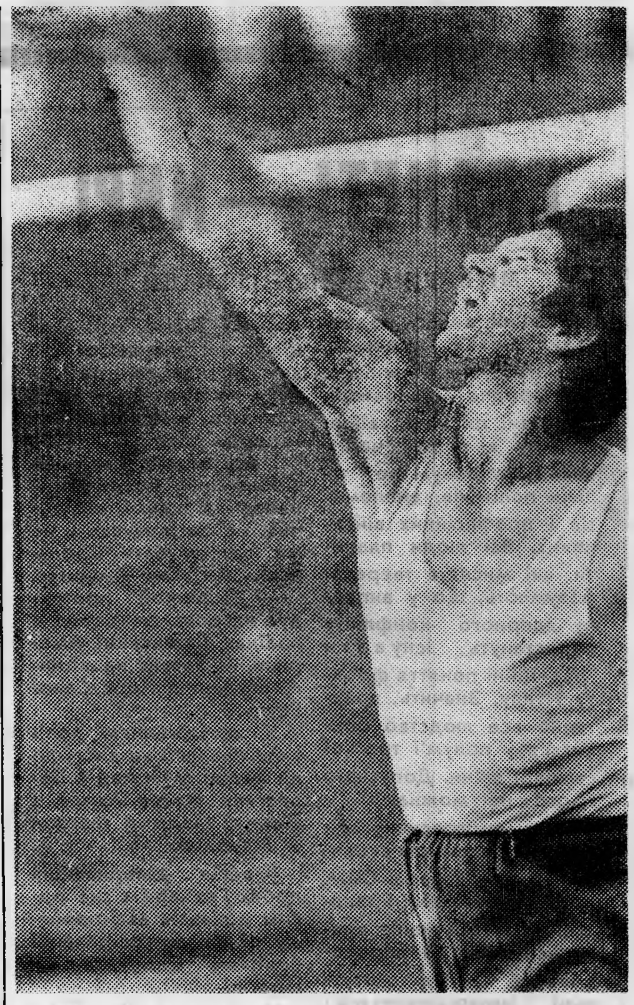

Серед учасників святкової демонстрації на честь 66-річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції був і цей юнак, якого наш фотокореспондент Рем Кутьков сфотографував під час спортивних тренувань з легкої атлетики.

Він, Геннадій Власюк, майстер спорту СРСР з легкої атлетики. Навчається хлопець на четвертому курсі енергетичного факультету. Геннадій, як і більшість його однокурсників, вважає, що спорт допомагає не тільки в зміцненні здоров'я, він — хороший стимулятор для міцних знань. Адже не секрет, що фізично здоровій людині легше опановувати всіма складностями науки. Отож, систематичні тренування, великі фізичні навантаження не заважають йому у навчанні, а навпаки стають в пригоді.

Спортом Геннадій Власюк займається вже не один рік. Та саме тут, в стінах Вінницького політехнічного інституту, сповна розкрився його талант. Під керівництвом досвідчених тренерів кафедри фізвиховання хлопець зумів досягти вершин своєї спортивної майстерності.

Редактор С. Джеджула

ДЛЯ ВАС, ДОПИТЛИВІ

ДО ПИТАННЯ ПРО ПРІОРИТЕТ

Скляним волокном нині не здивуєш. Воно вживається у сільському господарстві, промисловості, радіоелектроніці. Дехто вважає, що таке волокно — винахід наших днів. Однак, це зовсім не так. Вперше тонкі нитки з скла, пропустивши розплав через дюзи, одержав ще у 1841 році німецький хімік Л. Швабе. Отже, цій розробці майже 150 років. Швабе прозорливо передбачав, що скловолокно можна використовувати в костюмах для пожежників.

У 1981 році в Берліні відзначався 100-річний ювілей першої телефонної книги. Називалась вона «Список абонентів, які брали участь у телефонній мережі Берліна». У книзі було всього 27 сторінок, на яких наводились номери 152 володарів телефонів. Відомості про те, що перший у світі телефонний довідник був випущений у Нью-Йорку, не правильні. Американці запізнились примірно на три роки, хоча їх книга була солоднішою за обсягом, ніж берлінська.

ФІЛАТЕЛІЯ І ГЕОМЕТРІЯ

Незвичайний сюжет був вибраний недавно для австрійської поштової марки. На мініатюрі відображена так звана неможлива кубічна конструкція, виконана голандським графіком М. Ешером. Якщо поглянути на рисунок, то неважко помітити, що він позбавлений логічного смислу, реального змісту і являє собою чисто абстрактну геометричну фігуру.

Чому ж така «безглузда конструкція» показана на марці? Це не випадково. Саме такою і була емблема X Міжнародного математичного конгресу, який відбувся восени 1981 року в Інсбруку. Йому й була присвячена ця мініатюра.

Австрійська пошта знайшла своїх послідовників у Швеції. Там у 1982 році вийшла серія марок, на яких художник О. Рейтерсферд зобразив неможливі фігури, які роблять виклик Евклідовій геометрії.

ДЛЯ ЧОГО «НІЧОГОМІР»?

На світанку кібернетики у США з'явилась у продажу дивовижна іграшка, яка являє собою ящик з кнопкою. Варто було натиснути її, і з футляра доносилось невдоволене вуркотіння. Ящик відкривався, з нього висовувалася штучна рука... Виключивши прилад, вона знову заховувалася в ящик, кришка закривалась, і все замовкало.

Ось ця іграшка і навела на думку співробітників деяких капіталістичних фірм спорудити машини, основна мета яких — створити видимість серйозної наукової роботи. На їх табло загадково спалахували вогники, на шкалах вимірювачів багатозначно коливались стрілки.

Відомий американський медик Дж. Брокман першим звернув увагу на те, що у цих псевдонаукових пристроїв нема спеціальної назви.

— Існуючий термін «ідіотський ящик», — пише він, — варто лишити для телевізора. А для цих пристроїв потрібна така назва, яку б можна було б вимовляти з повагою і гідністю. На мій погляд, краще підходить «анергомір», що по-простому значить «нічогомір»...

АПН.

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 03842. Зам. 4150.
Політехнічний інститут. Адреса редакції 286021, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133. Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500.

ДО 10-РІЧЧЯ ВПІ

В січні 1984 наш вуз відзначатиме своє десятиріччя.

Напружена праця кипить в ці дні в лабораторіях і конструкторських бюро.

Настає відповідальна пора і для студентів. Незабаром зимова сесія. Вона вимагає зосередження всіх розумових і фізичних зусиль. Скласти сесію на відмінно — обов'язок кожного студента.

Нині ж в комсомольській організації інституту закінчується черговий етап Всесоюзного ленінського заліку «Рішення XXVI з'їзду КПРС — в життя». На факультеті автоматики і обчислювальної техніки, зокрема, найкраще склали ленінський залік студенти гр. 5 ТМ-80 (групкомсорг Оксана Климчук).

На факультетах інституту підведено підсумки чергового етапу огляду-конкурсу академ груп. Умовами конкурсу було передчено зростання в групах навчальної, наукової і суспільно-політичної активності кожного студента, згуртування молодіжних колективів.

На енергетичному факультеті, наприклад, переможцями в другому етапі вийшли академгрупи 2 ВЕ-82, 2 ЕПП-81, 2 ЕС-80 і 2 ВЕ-79.

За підсумками двох етапів переможцями огляду-конкурсу визнано академічні групи 2 ВЕ-82, 1 ВЕ-81, 2 ЕС-80 і ВЕ-79.

Е. ДЕМБІЦЬКИЙ,
заступник секретаря комітету комсомолу іституту.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 39 (119) | Виходить раз на тиждень. | П'ятниця, 18 листопада 1983 року. | Ціна 1 коп.

Просимо завітати до народного університету

НЕЩОДАВНО з спільної ініціативи Ленінської районної організації товариства охорони пам'яток історії та культури, райкому комсомолу, бібліотеки — філіалу № 22 для юнацтва, спеціалізованого дитячого кінотеатру «Родина» відкрито народний університет для молоді.

Його головне завдання — пропаганда пам'ятників історії та культури, популяризація невмирущої спадщини радянського народу. Окрім основної форми навчання — лекцій, планом передбачено проведення тематичних вечорів, усних випусків журналів, перегляди кінострічок відповідної тематики. Слухачі цього народного університету будуть проводити цікаві і змістовні екскурсії по пам'ятних та історичних місцях, відвідуватимуть музеї, різноманітні виставки, проводитимуть зустрічі з ветеранами партії та комсомолу, війни і праці.

КОЖЕН СТУДЕНТ ПОВИНЕН ПАМ'ЯТАТИ, ЩО ЗИМОВА СЕСІЯ НЕ ЗА ГОРАМИ. ТОЖ ПОТРІБНО РОБИТИ ВСЕ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ, ЇЇ УСПІШНО СКЛАСТИ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! БОРІТЬСЯ ЗА ТЕ, ЩОБ ВАША ГРУПА, КУРС, ФАКУЛЬТЕТ БУЛИ ВИЗНАНІ КРАЩИМИ У НАВЧАННІ.

Всіма зусиллями

Успіх на зимовій сесії в значній мірі залежатиме від того, як кожен з нас навчається протягом усього семестру. Отже, боротьба з пропусками занять і запізненнями повинна стати основою в роботі всіх громадських організацій факультетів і, в першу чергу, комсомольських.

Особлива роль у цій справі відводиться навчально-виховним комісіям (НВК) курсів і факультетів. Маючи великі уповноваження, НВК, на жаль,не використовують їх сповна в боротьбі за підвищення успішності і її якості.

До роботи в НВК під час сесій залучається багато студентів, та не всі вони працюють в повну силу, особливо під час чергувань і в ході підготовки до екзаменів.

Наш радіотехнічний факультет хоча і утримує першість по успішності, та недоліків у нас ще багато. Головна наша біда, як вже було сказано, пропуски занять. Було б не правильно стверджувати, що з цим негативним явищем у нас не ведеться боротьба. Та, мабуть, тих заходів, що вживаються, нині явно недостатньо. Адже не секрет, що наш факультет вже зараз утримує «першість» з пропусків занять. Це повинно стурбувати комсомольське бюро.

Слід, не гаючи часу, вживати рішучих заходів до тих, хто нехтує правилами навчання, грубо порушує навчальну дисципліну. Значну роль в цій справі повинен відіграти і «Комсомольський прожектор».

Навчання в інституті, підготовка до сесії повинні систематично висвітлюватись у «Блискавках», стінівках, сатиричному вікні, рейдах «КП». Одне слово, на боротьбу за підвищення успішності і її якості треба вже зараз мобілізувати всі свої зусилля. Тільки за таких умов факультет зможе гідно утримувати першість в інституті.

В. ЛАЗЕБНИЙ,
студент радіотехнічного факультету.

А ЯКА ВАША ДУМКА?

ЩОБ СТАТИ СПРАВЖНІМ СПЕЦІАЛІСТОМ

Зв'язок науки з виробництвом набув великої актуальності на сучасному етапі розвитку науково-технічного прогресу. У певній мірі це питання стосується і нас студентів. Адже одним з головних завдань підготовки молодих спеціалістів є формування у них здатності самостійно вирішувати проблеми, які постають у щоденій практичній діяльності.

У значній мірі ці навики набуваються під час проходження виробничої практики. Та й навчальний процес, який здійснюється у цей період, дає змогу інтенсивно розвивати молодого спеціаліста як у навчанні, так і у виробничій та виховній діяльності. На це спрямовує постанова партії і уряду «Про дальший розвиток вищої школи і підвищення якості підготовки спеціалістів».

Досвід проведення виробничої практики в умовах спеціалізованих студентських бригад (загонів) ряду інститутів країни — Харківського авіаційного, Саратовського політехніхного та інших — показав високу ефективність нового напрямку у підвищенні якості підготовки майбутніх спеціалістів.

З ініціативи комітету комсомолу нашого інституту у квітні нинішнього року з числа студентів радіотехнічного факультету був організований спеціалізований студентський заг і н, який уклав з виробничим об'єднанням «Термінал» трудовий договір. Для більш ефективного проведення виробничої практики ведучі спеціалісти об'єднання і викладачі факультету організували заняття по більш глибшому освоєнню майбутньої професії — регулювання радіоапаратури.

Приступивши до своєї практичної діяльності, разом із забезпеченням виконання виробничого плану, студенти знайомилися і вивчали практичну діяльність інженера-конструктора, інженера технолога, майстра дільниці. У роботі на підприємстві студентам у пригоді стали набуті теоретичні знання по багатьох профілюючих дисциплінах.

Практиканти брали участь у громадському житті цехового і заводських колективів, читали лекції, проводили інформації, випускали загонову газету. Під час проведення тижня науково-технічної творчості молодих юнаків і дівчат внесли ряд цікавих пропозицій.

За постійне перевиконання планових завдань, активну участь у громадському житті підприємства загін був нагороджений грамотою комітету комсомолу виробничого об'єднання «Термінал».

Студентський колектив завершив роботу по договору у вересні, але на прохання адміністрації він трудиться і понині.

Така форма проведення виробничої практики була використана в інституті вперше. І треба сказати, що вона виявилася корисною. Працюючи у спеціалізованому загоні, майбутні спеціалісти беруть безпосередню участь у виробничому процесі, застосовують свої теоретичні знання на практиці.

Немало значить і те, що студенти матеріально зацікавлені, вони відчувають відповідальність, глибше вникають в усі сфери життя виробничого колективу.

Хотілось би і висловити кілька побажань. Найперше, на мою думку, формувати загін і укладати трудовий договір варто на початку навчального року. Для того, щоб успішно справитися з виконанням усіх пунктів договору, необхідно створювати окрему бригаду, яка б працювала за бригадним нарядом, було налагоджено дійове соціалістичне змагання.

Необхідно подбати і про те, щоб під час роботи всі члени бригади пройшли стажування на посадах майстра, помічника майстра, бригадира, дублера технолога дільниці. Доцільно, мені здається, формувати загін з числа студентів третього курсу і виробничу діяльність продовжувати до переддипломної практики. Це дасть змогу готувати спеціалістів для свого підприємства, а ті, хто одержить призначення на інший завод, уже матиме великий практичний досвід.

Завдяки цьому зменшиться строк стажування молодого спеціаліста після закінчення інституту. Адже дуже важливо уже з перших днів роботи починати свою плідну діяльність на виробництві, ходити не в новачках.

В. МІХЕЄВ,
командир студентського науково-практичного загону на виробничому об'єднанні «Термінал».

ВЧОРА СТУДЕНТСТВО ПЛАНЕТИ ВІДЗНАЧИЛО СВІЙ МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ

У нашому інституті багато юнаків і дівчат з країн Азії, Африки і Латинської Америки, які здобувають знання на різних факультетах, прагнуть стати спеціалістами високої кваліфікації, щоб, повернувшись на рідну землю, приносити велику користь своєму народові.

Перебуваючи у стінах вузу, іноземні студенти підвищують свій ідейно-політичний рівень, палко виступають за мир на всій планеті.

Вони постійно стежать за подіями на міжнародній арені, висловлюють свій гнівний протест проти американської вояччини, яка чинить розбій у Гренаді, знищує мирне населення

У Міжнародний день студентів юнаки і дівчата всіх континентів ще тісніше згуртували свої лави, щоб відстояти мир на землі, який потрібен всім людям планети.

Вірність великій справі

ЗУСТРІЧ У ПАРТКОМІ ІНСТИТУТУ

Ветерани партії — носії унікального досвіду будівництва нового життя, це люди незгасної енергії, високих моральних якостей, вірного служіння партії, Батьківщині, народові як в роки мирної праці, так і у воєнні лихоліття. Про них, ветеранів партії, тепло говорив Ю. В. Андропов на зустрічі в ЦК КПРС.

14 листопада відбулась зустріч членів парткому інституту з ветеранами партії, Великої Вітчизняної війни і праці, які трудяться у нашому вузі.

Зустріч відкрив секретар парткому інституту тов. Мельник.

Звітно-виборні партійні збори інституту, які пройшли нещодавно, визначили конкретні завдання партійної організації на два наступних роки. Тепер справа стоїть за їх реалізацією. Отож приступаючи до важливого і відповідального етапу своєї роботи, — сказав тов. Мельник, — партком визнав за необхідне порадитися з ветеранами — партійною гвардією, людьми, що пройшли велику школу життя, здобули великий трудовий і бойовий гарт у найвідповідальніші періоди історії нашої Батьківщини. Порадитися і визначити місце і роль ветеранів у вирішенні завдань, що стоять перед нами.

Серед питань, що обговорювались, серйозну увагу було приділено ідеологічній, політико-виховній роботі з студентською молоддю.

— Комуніст — відповідальний за все, — наголошував у своєму виступі на зустрічі ветеран партії П. Т. Солейко. — Численні заходи ідейного впливу на молодь, що проводяться в нашому інституті, охоплюють ще незначну частину студентства, здебільшого активістів. Решта ж молоді, так званий пасив, залишається поза увагою громадських організацій. Це серйозний недолік. Ідейно-виховною роботою варто охоплювати найширші маси студентства, активізувати роботу з комсомольським і профспілковим активом і таким чином проводити всю ідейно-виховну роботу через низові ланки, залучаючи до цього самих студентів.

Не все гаразд у нас з проведенням політінформацій. Настала необхідність організувати в інституті кінолекторій, відкрити соціологічну лабораторію, створити кімнату Бойової слави. Про ці та інші проблеми говорили в своїх виступах ветерани І. В. Білий В. М. Говоров. член парткому В. С. Буличев.

— Ветеран — не пенсіонер. В партії на пенсію не йдуть, — сказав у своєму виступі ректор інституту І. В. Кузьмін. — Ідейне переконання у людини, за висловом К. Маркса, можна забрати тільки разом з серцем. Виховувати у молодих таку ідейну незборимість і покликані наші ветерани — золотий фонд нашої партії, який нам потрібно використовувати сповна.

На зустрічі тепло зустрінутий присутніми виступив член Ленінського райкому партії м. Вінниці, ветеран партії і праці Прохор Леонтійович Ставничий.

На закінчення секретар парткому І. Г. Мельник щиро подякував ветеранам за їх невтомну працю і побажав міцного здоров'я, нових успіхів в їх благородній справі — вихованні молодого покоління.

Наш. кор.

На знімку вгорі (ліворуч): виступає член парткому інституту, ветеран **В. С. Буличев;** праворуч — в президії.

Адреси романтики

Тюмень, Сахалін, Київ. Крим, Одеса — ось далеко не повний перелік місць, де трудились під час третього трудового семестру студенти вінницьких вузів і технікумів. Їх внесок у розвиток народного господарства виявився досить вагомим. Вони освоїли 17,4 мільйона карбованців капіталовкладень. Студентські загони здали в експлуатацію чи під монтаж устаткування 92 об'єкти. Третина з них здана з оцінкою «відмінно», а 12 — має студентський Знак якості.

У нинішньому році працювало п'ять загонів безкоштовної праці. Вони виконали робіт на 552 тисячі карбованців. У фонд миру перераховано 5 тисяч карбованців.

За підсумками трудового семестру обласний студентський загін відзначено пам'ятним червоним вимпелом за друге місце у соціалістичному змаганні.

А кращими загонами в області визнано «Чайку» з медінституту, «Алгоритм», і «Електрон» з політехнічного, «Квант» з педінституту, «Подолянку» з педучилища, «Прометей» з Гайсинського медучилища і «Романтик» з Могилів-Подільського медучилища.

ВИХОВАННЮ — КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

КРОВНИЙ ОБОВ'ЯЗОК ВСІХ

Напружене міжнародне становище, що склалося в результаті агресивної політики кіл імперіалізму на чолі з США, зобов'язує всіх нас ще наполегливіше працювати і вчитись, зміцнювати оборонну могутність нашої Батьківщини.

Особлива роль в цій справі відводиться військово-патріотичній роботі з молоддю, вихованню у юнаків та дівчат ідейної переконаності, вірності ленінським заповітам, формуванню у молодих високих морально-бойових якостей, фізичного загартування і готовності студентської молоді до захисту Вітчизни, до служби в рядах Радянської Армії і Військово-Морського флоту.

Вся військово-патріотична робота в інституті проводиться в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, XIX з'їзду ВЛКСМ, червневого (1983 року) Пленуму ЦК КПРС.

Уроки мужності, зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни, партії і праці, тематичні вечори і конференції, змагання з військово-технічних видів спорту стали невід'ємною частиною всього навчально-виховного процесу в інституті. Так, зокрема, в групах 4, 5, 6 ТМ-81 пройшла конференція «Сталінградській битві — 40 років», в якій взяли участь ветерани Великої Вітчизняної війни товариші Говоров і Яковлеєв. Студенти груп 1, 2, 5 ТМ-80 провели зустріч з партизанами Вінниччини, які воювали у партизанському загоні ім. В. І. Леніна. Тематична конференція «Захист Батьківщини — священний обов'язок кожного громадянина Країни Рад» пройшла на першому курсі радіотехнічного факультету. В її роботі взяли участь ветерани війни В. І. Клочко та Є. С. Васильєв. Цікаві тематичні вечори проводяться в клубі-кафе «Айвенго».

Крім випусків стінних і — радіогазет першокурсники енергетичного факультету писали реферати на тему «Моя сім'я в роки Великої Вітчизняної війни».

Активно проходять в інституті донорські дні. Вихованці ВПІ проводять їх під девізом «За кров пролиту в боях — кров в ім'я життя».

Важливе місце у військово-патріотичному вихованні молоді займає Всесоюзний похід по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Одним із головних етапів цього походу є оголошена Центральним Комітетом ВЛКСМ експедиція комсомольців і молоді країни «Літопис Великої Вітчизняної».

В інституті створено штаб експедиції, діє група «Пошук». Її члени вже зібрали чимало цікавих документів, фотографій, заповнили анкети, особисті картки ветеранів війни. Тепер все більше й більше студентів прилучається до роботи пошукової експедиції. Велику допомогу в цій благородній справі надає студентству рада ветеранів і секція військово-патріотичного виховання.

В. ШИТИКОВ,
член комітету комсомолу інституту.

ЧЕКАЄМО НОВОГО ПОПОВНЕННЯ

Приходь до нас, друже

У 21 номері нашої газети від 27 травня цього року було надруковано статтю члена політклубу «Аргумент» і студентського театру мініатюр «Мікрофон» Леоніда Крупельницького про поповнення нової зміни цих визнаних в інституті колективів. Повертаючись до цієї теми, надаємо слово ще одному члену політклубу.

Коли ми говоримо про активістів, то маємо на увазі неспокійних людей, тих, кому до всього є діло.

Бути активістом справа не легка. Це — постійне спілкування з людьми. А для того, щоб переконувати і вести за собою інших потрібно багато знати. Ці знання і навики комсомольським активістам дає постійно діючий студентський лекторій, що діє при обласному комітеті Компартії України.

Розширити свій світогляд, підвищити рівень політичних знань допомагає студентам радіотехнічного факультету політичний клуб «Аргумент».

В минулому навчальному році члени політклубу підготували кілька програм, з якими виступили не тільки в своєму інституті, а й в інших учбових закладах міста.

Програма політклубу «Ліван — гнів і біль» стала призером всесоюзного конкурсу інтернаціоналістів, а її афіша зайняла перше місце в конкурсі політичного плакату.

Інша програма — «Полум'я над Америкою» була присвячена боротьбі народів Латинської Америки за свою свободу і незалежність.

Підготовка кожної нової програми вимагає від членів політклубу багато знань і зусиль. Адже це творчий процес від самого задуму до його сценічного втілення. І члени політклубу Михайло Гобубєв, Леонід Крупельницький, Юрій Гетта, Ігор Бондарський, Віктор Козюк та інші багато працюють над збором і обробкою публіцистичного матеріалу. А щоб текст сценарію прозвучав зі сцени виразно, схвилював глядачів, ми дбаємо про його музичне оформлення. Використовуємо також слайди, кінодокументи. Отже, підготовка нової програми — це справа всього нашого колективу. Вона вимагає від кожного творчого натхнення і самовіддачі.

Діє у нас на факультеті і студентський театр мініатюр «Мікрофон». Його сатирично-гумористичні сценки дуже подобаються глядачам. Жаль тільки, що працюють в ньому здебільшого студенти старших курсів. Нас хвилює проблема нового поповнення. Отож запрошуємо молодших курсів взяти участь в роботі політклубу і студентського театру мініатюр.

В. ГУК,
член політклубу «Аргумент».

«Новини Поділля» повідомляють

І ТАКЕ Є ПОКЛИКАННЯ

Жінка — футбольний тренер? Не може бути! Дехто з скептиків посміхається. Але все справді так. Ганна Іванівна Ніколаєва — одна із наставників дитячої команди «Данко» із вінницької житлово-експлуатаційної дільниці № 8. А взагалі, працює вона тут педагогом — організатором вже близько десяти років. Прийшла сюди зразу по з акінченні факультету фізвиховання Вінницького педінституту. І відтоді життя у хлопчаків та дівчаток, котрі мешкають на території дільниці, стало набагато цікавішим. З приходом нового педагога — організатора з'явилось чимало гуртків, спортивних секцій.

У Г. І. Ніколаєвої чимало помічників-ентузіастів. Один з кращих — А. Ф. Васильєв — людина енергійна і наполеглива. Працює Анатолій Федорович на ДПЗ-18, І має там авторитет не лише гарного виробничника, а й активіста громадської роботи.

А ще, цей кремезний, чорновусий чоловік з добрими, лагідними очима безмежно у футбол закоханий. І тренує разом з Ніколаєвою «Данко».

Їх команда відома тепер не лише у м. Вінниці, ай далеко за її межами.

Цього року, стартувавши в змаганнях на призи клубу ЦК ВЛКСМ «Шкіряний м'яч», «Данко» успішно виступав в обласному філіалі, потім виграв срібні медалі республіканського розиграшу, став першою командою Вінниччини, котра здобула право брати участь у Всесоюзному фіналі «Шкіряного м'яча», який проводився у місті Талліні.

Славні земляки

Кому не припала до душі велична музика, якою розпочинається програма «Інтербачення»? Але далеко не всі знають, що її автор — відомий радянський композитор, народний артист Української РСР Климентій Якович Домінчен — наш земляк.

Народився Климентій Якович у селі Студеній Піщанського району. Тут же навчався у школі. Українські пісні, які співали односельчани, заполонили ки, прості селяни, хотіли, душу хлопця. І хоча батьщоб син став вчителем, він пішов стежкою, яку обрало серце — вступив до диригентського факультету Київського музично-драматичного інституту імені М. В. Лисенка. По його закінченні працював диригентом, досяг у цьому значного успіху. Його виступи тепло зустрічали любителі симфонічної музики Одеси і Луганська, Хабаровська, Новоросійська, Миколаєва, слухачі Українського радіо.

Однак виповнена нечуваними досі мелодіями душа, тяглася до творчості. З-під його пера з'явилися мелодії пісень, кантат, ораторій. І відтоді К. Я. Домінчен майже сорок років невтомно трудиться на царині радянської музики.

У його творчому доробку майже тридцять симфонічних і вокально-симфонічних творів, балети «Снігуронька» та «Про що співає трембіта», музика до багатьох вистав і кінофільмів, понад двісті пісень. Кращі з кращих, такі як «Очі волошкові», «Я на кладочку іду», «Намалюю вітер», «Коханій» по-праву стали народними, їх з однаковим задоволенням співають і на професійній сцені, і аматори.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 03924. Зам. 4250.
Політехнічний інститут. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Умовн. друк. арк. 0.48. Тираж 1500.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 40 (120) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 25 листопада 1983 року. | Ціна 1 коп.

ЗЕМЛЮ ОТ ПОЖАРА УБЕРЕЧЬ

МОЛОДОСТЬ ПЛАНЕТЫ В БОРЬБЕ ЗА МИР

Среди международных молодежных организаций видное место занимает Международный Союз Студентов (МСС), борющийся против империализма и неоколониализма, за мир, против дискриминации всех форм, за права студентов, за дружбу, взаимопонимание и сотрудничество студентов всей планеты.

Возникновение МСС было тесно связано с борьбой против фашизма и войны. Международный Союз Студентов был создан в Праге на Первом Всемирном конгрессе студентов. Прага не случайно была избрана местом проведения конгресса. Здесь было положено начало идейному и организационному сплочению мирового студенчества на демократической платформе. 17 ноября 1939 года эсесовцы расстреляли в Праге массовую студенческую демонстрацию. В 1941 году 17 ноября было провозглашено Международным днем студентов. С тех пор МСС ведет активную борьбу за мир, против империалистических войн и агрессий.

Достойный вклад в дело укрепления мира, единства и сплоченности всех молодежных организаций планеты в борьбе против империализма, за социальный прогресс вносит Ленинский комсомол, вся молодежь нашей страны. Она видит свой долг в том, чтобы активно участвовать в осуществлении исторической программы мира, новых советских мирных инициатив, высказанных в Заявлении тов. Ю. В. Андропова.

Ныне ВЛКСМ, КМО СССР сотрудничает с 1350 международными, региональными и национальными союзами и объединениями молодежи более, чем из 130 стран мира. Важной вехой в объединении усилий молодежи в борьбе за мир стал Всемирный форум молодежи за мир, разрядку и разоружение, состоявший в январе 1981 года в Хельсинки. В нем приняло участие около 650 представителей международных, региональных и национальных организаций более чем из 100 стран мира.

Глубокое возмущение и резкое осуждение у всей демократической молодежи планеты вызывает милитаристская политика США. Во многих странах мира проходят массовые демонстрации, манифестации в поддержку оккупированной Гренады. Янки — вон из Гренады! Такие требования слышны отовсюду. С таким требованием выступили на митинге, посвященном Международному дню студентов юноши и девушки Вьетнама, Кубы, Палестины, НДРЙ, Афганистана — представители более 50 стран Азии, Африки и Латинской Америки, которые обучаются в нашем институте.

Ю. ЛЕВЫКИН,
зам. секретаря комитета комсомола института.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Митинга интернационального коллектива студентов Винницкого политехнического института.

Мы, студенты Винницкого политехнического института, представители 50 стран мира, одобряем и поддерживаем Заявление секретариата Международного Союза студентов.

Развязанная США война против Гренады — не только грубое нарушение Устава ООН и основных норм международного права, но и угроза миру в даном регионе и во всем мире.

Мы, как честные граждане своих стран, гневно осуждаем размещение в Западной Европе крылатых ракет и ракет средней дальности. Мы считаем что эти действия несут угрозу миру и приближают ядерную катастрофу всей планете.

Мы требуем от американской администрации отказа от планов втянуть человечество мира в ядерную войну, начать конструктивные переговоры об ограничении ядерных вооружений и ядерном разоружении.

Лучше познаем друг друга

В канун праздника 66-й годовщины Великого Октября коллектив кафедры теоретической механики пригласил к себе на встречу нас, студентов из Ганы, обучающихся в институте.

Кроме преподавателей и сотрудников кафедры, на встрече присутствовал декан по работе с иностранными студентами ВПИ тов. Степурин.

Встреча прошла в теплой, дружественной обстановке. Выступающие товарищи рассказали нам о Советском Союзе, заочно прошлись мы по необъятным просторам Сибири и Казахстана, побывали на Кавказе, в частности, в Грузинской ССР.

Нам, ганским студентам, было очень интересно послушать увлекательные рассказы о тех местах, в которых мы никогда не бывали. Мы, в свою очередь, рассказали присутствующим о нашей стране, о проблемах ганского народа, о наших обычаях.

Мы считаем, что такие встречи очень полезны. Они помогают лучше узнать и понять друг друга, содействуют более тесным контактам сотрудничества в общей борьбе за мир на земле.

ДЖОРДЖ ДОМПРЕ
(Гана), студент инженерно-строительного факультета, гр. 5ПГС-80.

Наша священна справа

НИНІШНЯ міжнародна обстановка вимагає посилення всієї виховної роботи з молоддю, в тому числі і військово - патріотичного виховання. Американський імперіалізм і його союзники по НАТО всіляко намагаються підштовхнути людство до світової термоядерної катастрофи. Стримати ці небезпечні замисли, не допустити розв'язання третьої світової війни прагнуть всі чесні люди планети. Радянський Союз виступає послідовним поборником за справу миру в усьому світі. Про це свідчить Заява Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Ю. В. Андропова.

Нам, молодим, належить відстоювати завоювання Великого Жовтня, будувати комунізм. А для цього необхідно не тільки оволодівати всіма навиками військового мистецтва, а й бути переконаними марксистами-ленінцями.

У нас в інституті є багато прославлених учасників війни і ветеранів Збойних сил Радянського Союзу, які виховують у молоді почуття любові до рідної Вітчизни, готовність в будь-який момент стати на захист її священних рубежів.

С. ВОРОНОВСЬКИЙ,
студент радіотехнічного факультету.

ЩО ПОКАЗАВ МІЖСЕСІЙНИЙ КОНТРОЛЬ

РІВНЯТИСЯ НА КРАЩИХ

У нашому інституті, як і в усіх інших вузах республіки, регулярно двічі на семестр проводиться контроль самостійної роботи студентів стаціонару. Кожному з них, включаючи і студентів вечірньої форми навчання, виставляється оцінка за те, як він засвоїв пройдений ним учоовий матеріал.

Такий контроль успішності дає можливість викладачам і студентам визначити слабкі місця у вивченні тієї чи іншої теми або розділу навчальної програми, сприяє підвищенню якості знань, успішній підготовці до екзаменаційних сесій.

Підсумки міжсесійного контролю завжди обговорюються викладачами на засіданнях кафедр, де і визначаються шляхи дальшого вдосконалення навчального процесу, підвищення загальної успішності студентів.

Силами викладацького складу інституту на початку листопада такий контроль було проведено на всіх факультетах. Абсолютна успішність, тобто успішність без поганих оцінок, характеризується такими даними (в процентах): ФАОТ-88,5, енергетичний факультет — 75,2, інженерно-будівельний — 52,6, машинобудівний — 51,1, радіотехнічний — 47,8.

Найкращий показник якості навчання, тобто четвірки і п'ятірки, на факультеті автоматики і обчислювальної техніки (двадцять процентів). Але і цей показник далеко не відповідає вимогам сьогоднішнього дня. Скажімо, на кафедрах автомобілі і автомобільне господарство та будівельних конструкцій цей показник в чотири рази вищий. До такого рубежу і варто прагнути всім кафедрам.

В порівнянні з результатами першого рубіжного контролю минулого навчального року певних успіхів домоглися факультети автоматики і обчислювальної техніки та енергетичний. Проте, у окремих студентів ФАОТу, судячи по значній кількості правопорушень, їх високі знання ще не свідчать про те, що з них вийдуть добрі спеціалісти.

Кращими групами факультетів за підсумками міжсесійного контролю визнано групи 2-ВЕ-80, 1-ЕПП-79, 2-ААГ-80, 2-ААГ-79, 3-ЕОМ-80, 2-РТ-79, 3-РК-81, 2-ПЦБ-79, 4-ПЦБ-80 і 3-ЕОМ-79.

Іншою формою контролю навчання студентів є проведення ректорських контрольних робіт. На початку листопада в окремих групах другого, третього і п'ятого курсів студенти писали ректорські контрольні завдання.

Приємно відзначити, що відвідування студентами котрольних робіт значно зросло. Добру якість знань показали студенти груп 1-ТМ-79, 2-ТМ-79, 1-РТ-79, 3--РК-81.

На жаль, доводиться констатувати, що далеко не всі студенти правильно розуміють свої завдання. Окремі з них пасивні і байдужі у навчанні, не борються за честь своєї групи, курсу, факультету і інституту в цілому. Таким студентам потрібно роз'яснювати, що успішне навчання—то не лише їх особиста справа, а загальнодержавна.

Відстаючими на сьогодні вважються академгрупи 1-ЕС-82, 2-ЕС-79, 2-ТМ-82, 2-ТМ-80, 1-АТ-82, 4-АТ-81; 2-РТ-82, 3-РТ-80, 4-ПЦБ-82, 6-ПЦБ-81.

Низьку якість знань з вищої математики на ректорській контрольній роботі показала академгрупа 1-АТ-82.

Навчання студентів завжди повинно бути під постійним контролем партійних, комсомольських і профспілкових організацій особливо зараз, коли в академгрупах приходить Ленінський залік «Рішення XXVI з'їзду КПРС— в життя!».

У ході підготовки до зимової сесії необхідно виявити всі наявні резерви для підвищення загальної успішності і її якості. Одним з таких резервів є суворе дотримання навчальної дисципліни. Не все зробили комсомольські і профспілкові активісти факультетів, щоб позбутися пропусків занять без поважних причин.

До зимової сесії залишилося не так вже й багато часу. Отож підготуватися і скласти її на відмінно-високий громадянський обов'язок кожного студента.

М. СИНЕЛЬНИК,
начальник учбового відділу інституту.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ: ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

АТЕСТАЦІЯ ВИМАГАЄ ПОСТІЙНОГО НАВЧАННЯ

ВИПРОБУВАНОЮ формою роботи комсомольських організацій, яка сприяє створенню у колективі творчої атмосфери, підвищенню трудової, громадсько-політичної активності юнаків і дівчат є Ленінський залік. В основі його лежить особистий комплексний план «Вчимося комунізму, будуємо комунізм». Наше комсомольське бюро домагається того, щоб план цей став справжнім атестатом політичної зрілості студентів. При цьому дуже важливо, щоб зобов'язання були конкретні, які б сприяли ідейному, духовному і моральному зростанню і вихованню, щоб вони сприяли успішному складанню екзаменів з суспільних дисциплін.

Основний пункт зобов'язань — це боротьба за підвищення якості знань і професійної підготовки, а також суспільно-політична діяльність.

Повчальний урок треба взяти з проведення заліку у минулому році. Формально, наприклад, атестувалися студенти у групах 1-ЕОМ-80, 2-АТ-80. Тут особисті творчі плани складалися поспішно, носили загальний характер, були схожі один на одного, виконання їх не вимагало багато зусиль.

Прикро, але факт, що у групі 2-АТ-80 пройшов атестацію студент Тереха, який побував у медвитверезнику, потім він був виключений з інституту. Та все ж таки хочеться запитати, як до цього могла допустити група, якими мотивами користувався комсорг, щоб його атестувати?

По-принциповому підійшли до проведення Ленінського заліку у групі 2-ЕОМ-81, де навчалась Боршкова. Студентка мала академічну заборгованість, несумлінно ставилася до навчання, тому й група не атестувала її.

Для прикладу хочеться назвати групу 2-ЕОМ-79, де Ленінський залік у нинішньому році пройшов на високому рівні. Перш за все, це залежало від організаторської ролі комсомольського бюро, комсорга, які забезпечили належну діловитість, домоглися принциповості в оцінці знань.

В кінцевому результаті все залежить від того, як здійснюватиметься контроль за виконанням поставлених завдань, яка атмосфера пануватиме у групі. У період між атестаціями комсомольське бюро повинно періодично заслуховувати на зборах комсомольців, як вони виконують свої плани, яку потребують допомогу. Зрештою, варто прислухатися і до зауважень і пропозицій, що їх висловлюють самі комсомольці.

Адже мета атестації — вимогливо проаналізувати, як студент виконує свій особистий комплексний план, як він оволодіває марксистсько-ленінською теорією, чи добре вчиться, яку участь бере у громадському житті групи, чи має потяг до фізкультури та спорту.

Тож, зрозуміло, велика відповідальність за підготовку до складання Ленінського заліку лягає на комсомольське бюро факультету. Воно неодмінно повинно проводити заняття з комсоргами груп — скласти погоджений графік заліку, підібрати склад атестаційної комісії.

У нас же здебільшого виходить так, що функції комісії обмежуються лише контролем, і то не на налажному рівні. В останні кілька днів всі сили кидати на підготовку до заліку користі не дає. Робота ця вимагає постійних і довгих зусиль.

Заодно хочу сказати й про те, що окремі комсорги проявляють низьку виконавську дисципліну. Скажімо, на навчання у нас з двадцяти восьми комсоргів з'явилося лише десять. А це, як відомо, призвело до низької якості складання заліків в окремих групах. Особливу тривогу викликає той факт, що байдужість проявляють комсорги — п'ятикурсники, які не з'являються на навчання, очевидно, вважають, що їм це дозволено і що вони вже все знають. А для випускників Ленінський залік особливо багато важить, адже йдеться про оцінку його знань і переконань, які він набув у вузі протягом п'яти років.

Трапляється і таке, наприклад, (група 4-АТ-79), що комсорги тишком-нишком переносять строки складання Ленінського заліку, а в комітету комсомолу приносять звіти, що начебто все в порядку — залік пройшов згідно графіка.

Кожен комсомолець повинен пам'ятати, що на V Пленумі ЦК ВЛКСМ прямо вказувалося на необхідність більш ефективно використовувати Ленінський залік як комплексну форму ідейно-виховної роботи.

Тож комсомольські бюро факультетів, груп повинні докладати всіх зусиль і вміння, щоб піднести на належний рівень проходження громадсько-політичної атестації комсомольців.

Н. МОЗУЛЬ,
член комсомольського бюро ФАОТу.

ДО ПРИЇЗДУ У ВІННИЦЮ КОМПОЗИТОРА МАРУТАЕВА

За законами гармонії світу

1 грудня в актовому залі ВПІ перед студентами, викладачами і співробітниками інституту з концертом і лекцією «За законами гармонії світу» виступить член Спілки композиторів СРСР Михайло Олександрович Марутаєв.

Доля Марутаєва-музиканта не звична. Про відношення музичної громадськості до творів композитора свідчить хоча б такий факт з його біографії. В 1954 році секретаріат Спілки композиторів СРСР став знайомитися з творчістю молодих композиторів і Марутаєв — випускник Московської консерваторії став членом Спілки, не пишучи ні заяви про вступ, не збираючи інших письмових рекомендацій тощо.

Головна частина музикальних творів Марутаєва була створена в студентські роки та під час навчання в аспірантурі.

А потім у нього заговорив інший голос — допитливість, якою завжди відзначався молодий композитор, заставила його шукати ті фундаментальні закономірності, що існують у світовій гармонії.

Світ уявляється людству в дивовижно гармонійному, пропорціональному і естетично досконалому виявленні, що характеризується діалектичною єдністю мінливості і постійності в ньому. Такими є, скажімо, кристали з їх симетрією атомів (іонів); такі ж пропорції у квітах, сніжинках, шишках тощо. Все це підштовхує людську свідомість встановити закономірність зв'язку, єдність, відношення між гармонійними закономірностями матеріально - енергетичної природи і закономірностями категорій прекрасного і досконалого, гармонійного у вищих художніх проявах людського генію, тобто в творах мистецтва.

По суті це і є основою розробленої М. О. Марутаєвим концепції універсальної гармонії, концепції, в якій прояв єдиних числових постійних — загальних як для природи, так і для мистецтва — є його визначним моментом.

Прагнення знайти закони числової гармонії світу хвилює людство ось уже більше двох тисячоліть, ще з часів «золотого віку» древньогрецької культури (Піфагор, Платон).

В епоху Відродження вчені і художники (особливо Леонардо да Вінчі) наполегливо шукали числові закономірності в основі природи і основах прекрасного, висуваючи на перший план «золотий перетин» тіл і поверхностей.

Дивовижна краса і гармонійність цієї «божественної пропорції, як її називали в епоху Ренесанса, викликають захоплення і понині.

Створена композитором М. О. Марутаєвим теорія якісної симетрії чисел поєднує в собі музичні звукоряди, «золотий перетин» тіл і поверхностей, таблицю хімічних елементів Д. І. Менделєєва, розташування планет сонячної системи, натуральний ряд і спектр мас елементарних часток. Це і є темою лекції, з якою виступить в нашому інституті композитор М. О. Марутаєв.

Вітаючи Михайла Олександровича на вінницькій землі, бажаємо йому нових творчих успіхів в науковій діяльності і мистецтві.

А. СТАХОВ,
професор, зав. кафедрою обчислювальної техніки ВПІ.

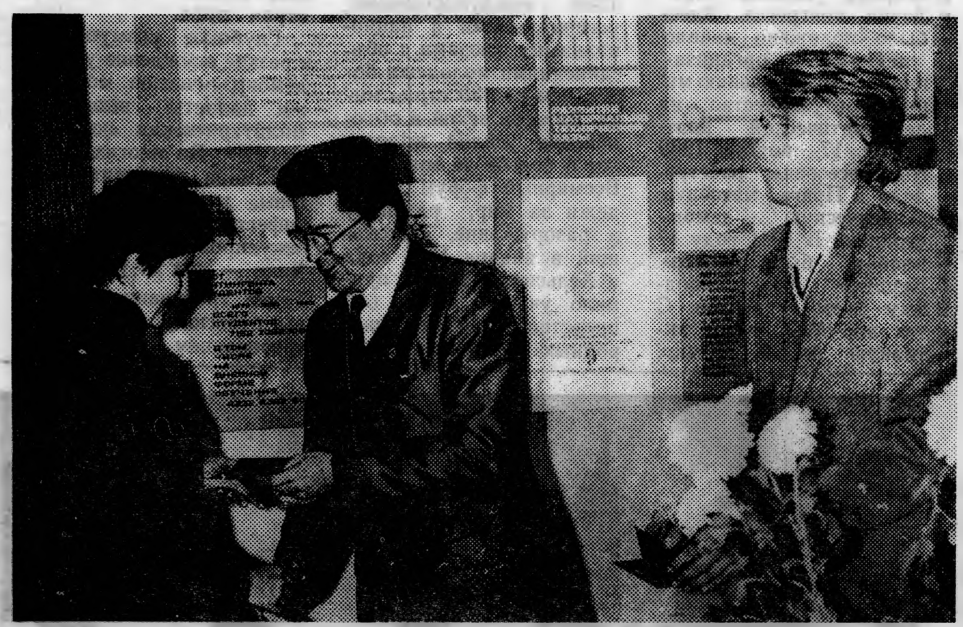

Днями в нашому інституті розпочався обмін профспілкових квитків нового зразка. Це — важлива подія в житті всіх членів профспілки. Першими отримали квитки члени колективу обчислювального центру.

На знімку: голова обкому профспілки працівників освіти, вищої школи і учбових закладів М. М. Ярмоленко вручає новий квиток інженеру — програмісту Любові Матлак.

Фото Р. Кутькова.

ЗУСТРІЧ З ПІСНЕЮ

У Вінниці відбулося урочисте вікриття обласного огляду самодіяльної художньої творчості трудящих, присвяченого 40-річчю Перемоги.

Своє мистецтво продемонстрували хоровий колектив ударників комуністичної праці, духовий оркестр і танцюристи Палацу культури фальклорно -етнографічний ансамбль села Печери Тульчинського району, вокальний дует Ямпільського районного Будинку культури у складі Лідії Лозоватої і Геннадія Рудукана, народний жіночий вокальний ансамбль Немирівського районного Будинку культури та інші.

Заключним акордом свята народних талантів стала пісня «Зможемо вистояти знову» присвячена ветеранам війни, у виконанні лауреата всесоюзних і республіканських конкурсів Ю. Побережця та народного самодіяльного оркестру

ПОЛОЖЕННЯ

ПРО ПОРЯДОК ПРИСВОЄННЯ ПОЧЕСНОГО ЗВАННЯ «ВЕТЕРАН ІНСТИТУТУ» У ВІННИЦЬКОМУ ПОЛІТЕХНІЧНОМУ ІНСТИТУТІ.

З метою дальшого стимулювання і визнання заслуг викладачів і співробітників інституту, які своєю безкорисною працею внесли найбільший вклад у підготовку інженерних кадрів у Вінницькому політехнічному інституті, у вдосконалення навчально-методичної, ідейно-виховної і виробничо-господарської діяльності, ректорат і профком викладачів і співробітників ВПІ на своєму спільному засіданні встановили почесне звання «Ветеран інституту».

Звання «Ветеран інституту» присвоюється спільним рішенням ректорату і профкому тим викладачам і співробітникам, які відповідають слідуючим вимогам:

1. Безперервно і бездоганно попрацювали в інституті 15 років і за трудові успіхи нагороджувалися і неодноразово заохочувалися:

а) урядовими нагородами (орденами і медалями СРСР), Почесними грамотами і Грамотами Верховної Ради УРСР, заносилися до Книги пошани і Книги Ленінської трудової Слави;

б) два і більше разів заносилися на міську Дошку пошани, нагороджувалися Грамотами міністерства і ЦК профспілки, обиралися депутатами обласної, міської або районної Ради народних депутатів;

в) відзначалися преміями Мінвузу, Академії наук СРСР, УРСР. При цьому загальна кількість заохочень за час роботи в інституті повинна складати не менше десяти.

2. Є зразком трудової дисципліни, поведінки у громадських місцях і в побуті протягом всього часу роботи в інституті.

3. Беруть активну участь у громадському житті колективу:

обиралися до складу парткому, профкому, комітету комсомолу та інших громадських організацій.

Для ветеранів інституту встановлюються такі заохочення і пільги:

— одержання пільгових путівок у профілакторії і будинку відпочинку;

— переважне право на надання дітям місць у дитячих закладах і путівок в піонерські табори;

— право вільного відвідування громадських заходів, які проводяться профкомом і ректоратом, користування бібліотекою, спортивними спорудами і спортивним інвентарем після виходу на заслужений відпочинок;

— при постановці на квартирний облік ветеран інституту користується пільгами у відповідності з житловим законодавством.

Присвоюється почесне звання «Ветеран інституту» раз на рік за рішенням адміністрації і громадських організацій факультетів і відділів.

Свідоцтво і нагрудний знак «Ветеран інституту» вручається на урочистих зборах. На робочому місці вивішується вимпел «Тут працює ветеран інституту».

При врученні свідоцтва «Ветеран інституту» виплачується грошова премія або вручається цінний подарунок.

Примітка:

Особи, які не виконують Положення про ветерана інституту в наступний час після присвоєння звання, а також допускають серйозні недоліки в роботі чи грубе порушення трудової дисципліни і громадського порядку, аморальні проступки,— позбавляються почесного звання «Ветеран інституту».

Положення затверджено на засіданні президії профкому інституту 14 листопада 1983 року.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. Зам. 4210. БЮ 03946.
Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут. Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500.

ВІДСТОЯТИ МИР НА ЗЕМЛІ

Колектив нашого інституту, як і весь радянський народ, з гарячим схваленням і одностайною підтримкою зустрів Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова.

На мітингах, які проходять в колективах кафедр і факультетів, викладачі, студенти і співробітники палко схвалюють заходи Радянської держави, які вживаються для захисту їх мирної творчої праці і навчання.

КАФЕДРА ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

Повну підтримку заходам радянського керівництва щодо забезпечення військової рівноваги, вжитим у відповідь на рішення урядів Англії, Італії та ФРН розмістити на території своїх країн всупереч волі власних народів нові американські ракети, висловили учасники мітингу.

— Мілітаристські кола Заходу не прислухались до голосу розуму, пішли на змову із своїм заокеанським союзником, — сказав викладач кафедри А. Д. Азаров. — Ми, радянські люди, які зазнали на собі страхіття фашистської навали, не можемо байдуже дивитися на провокаційні кроки нових палїїв світової війни. Про це чітко й однозначно сказано в Заяві товариша Ю. В. Андропова. Ось чому всі ми повністю схвалюємо ті рішучі заходи, які намітив наш уряд для зміцнення СРСР і країн соціалістичної співдружності.

— Хай знає рейганівська адміністрація і вся вояччина з НАТО: табір прихильників миру не заляка!и, — сказала в своєму виступі студентка Олена Рогова.

КАФЕДРА АІІТ

«Миролюбну політику КПРС і Радянської держави повністю схвалюємо і підтримуємо!» Такою є одностайна думка учасників мітингу, який відбувся тут 25 листопада.

— Ми не можемо байдуже дивитись, як імперіалісти біля самого нашого порога встановлюють нову страшну зброю масового знищення, — сказав завідуючий кафедрою професор В. Т. Маліков. — Вчені нашого інституту заявили про свою рішимість зробити все для підвищення оборонної могутності Батьківщини.

Про волю радянських людей відстояти мир на землі говорили в своїх виступах декан ФАОТу С. Г. Лютворт, співробітник кафедри Р. Н. Квєтний та інші викладачі і студенти.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 41 (121) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 2 грудня 1983 року. | Ціна 1 коп.

Сьогодні головне:

- **ГОТУВАТИСЯ ДО УСПІШНОГО СКЛАДАННЯ ЗИМОВОЇ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ**
- **НА ВСІХ ФАКУЛЬТЕТАХ ПОДБАТИ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ І НАЛЕЖНУ РОБОТУ ШТАБІВ СЕСІЇ, АКТИВІЗУВАТИ ДІЯЛЬНІСТЬ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИХ КОМІСІЙ**
- **В УСІХ АКАДЕМГРУПАХ КУРСІВ І ФАКУЛЬТЕТІВ СФОРМУВАТИ УЧБОВІ БРИГАДИ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ЕКЗАМЕНІВ І НАДАННЯ ДОПОМОГИ ВІДСТАЮЧИМ СТУДЕНТАМ**

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ: ЯК ТИ ЗБИРАЄШСЯ СТАТИ СПЕЦІАЛІСТОМ?

БЕРИ З СОБОЮ ВСЕ НАЙКРАЩЕ

РАДЯНСЬКА людина — полум'яний патріот і інтернаціоліст. Вона переконана у правоті ідеалів комунізму. Її характерна громадська позиція — кровна зацікавленість в усіх державних і громадських справах, ініціативне творче ставлення до праці.

Яким же хочеться бачити випускника інституту, який стоїть на порозі самостійного життя? Насамперед, висококваліфікованим спеціалістом, організатором і пропагандистом, провідником справ і ідей партії в життя.

Та сказати сьогодні ще не можна, що всі випускники інституту відповідають цим найкращим зразкам сучасних вимог до людини праці, її місця на сучасному етапі розвитку нашого суспільства, його науково-технічного прогресу. У чому ж вбачаються поки-що нерозв'язані повністю ці проблеми?

Насамперед потрібно сказати, що добрий спеціаліст — це людина, яка передусім сама глибоко розуміє і вміє дохідливо пояснити внутрішню і зовнішню політику країни, розумітися у міжнародній обстановці. Необхідною умовою для цього повинне бути постійне поповнення і поглиблення політичних знань, зацікавлена увага до всього, що відбувається у світі, у своїй країні. Все це повинно носити органічний зв'язок з життям колективу, підприємства, де цей спеціаліст трудиться.

Агітаційно-пропагандистську підготовку у вузі належить проводити комплексно, щоб майбутній спеціаліст навчився працювати самостійно, знати форми і методи роботи. Умов і можливостей для цього дуже багато. До послуг кожного — радіо, телебачення, преса, політінформації, студентський лекторій тощо.

Щоб зарекомендувати себе добрим спеціалістом на виробництві, вже тепер, не відкладаючи на потім, треба готувати себе до цього. Що ж ми маємо насправді, чого домоглися у цій важливій справі? Далеко не все і далеко не всього. Будемо відверті: скажіть, хіба кожен з нас може і вміє аргументовано, із знанням діла виступити, скажімо, на комсомольських чи профспілкових зборах? Повторюю, далеко не всі, і далеко не кожен.

А вже з першого курсу треба привчати себе до аудиторії, людей, знаходити шляхи до їх сердець і розуму. Це дуже потрібно.

У нашому інституті діє школа молодого лектора, в якій студенти набувають навиків проведення лекційної пропаганди, оволодівають формами і методами підготовки доповідей, розробки диспутів.

Та потрібно прямо сказати, що на окремих факультетах до занять у школі поставилися не досить серйозно і відповідально. Свідченням цьому той факт, що з двохсот чоловік, які повинні відвідувати заняття, в аудиторію заходить не більше сорока. Сорок студентів набирається з усього інституту, де більше семи тисяч юнаків, і дівчат, які здобувають тут освіту. І то навіть з цієї мізерної кількості не всі приходять за власним бажанням, за викликаним інтересом. І чи відвідують заняття так звані «направлені на навчання», на факультетах толком не знають, бо не цікавляться ними комсомольські організації.

Важливою формою розвитку політичного кругозору є студентський лекторій у Будинку політосвіти, організований з ініціативи обкому партії. Лекції для студентів читають досвідчені лектори-міжнародники. Для слухачів організовуються зустрічі з цікавими людьми. Все тут робиться для того, щоб дати якомога більше знань, підвищити ідейно-теоретичний рівень студентства.

Добре і те, що на нашому факультеті діє політичний клуб «Аргумент», в якому вже проведено чотири засідання. Активісти клубу виступали у стінах свого інституту, побували вони у медичному і педагогічному інститутах. Тепер готується нова програма.

Та увагу треба привернути ось до чого. Нинішній основний склад «Аргументу» — це п'ятикурсники. Тож вже сьогодні треба дбати про те, щоб до клубу ввійшло нове поповнення, щоб його робота велась не лише на досягнутому рівні, але значно вдосконалювалася. Вихід тут вбачається у залученні до його складу студентів молодших курсів.

Як відомо, старшокурсники беруть участь в десятому конкурсі студентських робіт з суспільних наук по історії ВЛКСМ і молодіжного міжнародного руху.

Та й тут варто прямо сказати і визнати, що роботи ці здебільшого готуються для зарахування атестації, мало хто з ними виступає публічно.

І ще одна проблема. Будучи комісаром зонального штабу студентських будівельних загонів зони «Південь», мав змогу переконатися, що не все гаразд з підготовкою лекцій для лекторських груп. Було б добре, якби кафедри суспільних наук надали допомогу у цій справі, наблизили тематику лекцій стосовно до завдань, висунутих перед будівельними загонами.

З усього сказаного напрошується висновок: добрим спеціаліст може вважатися тоді, коли, крім добре виконаних виробничих завдань, він активно займається комплексом ідейно-виховних заходів.

Ігор ЧИЖЕВСЬКИЙ,
студент п'ятого курсу радіотехнічного факультету.

Одним з резервів підвищення успішності знань у справі підготовки висококваліфікованих спеціалістів є технічні засоби навчання (ТЗН). В нашому інституті ТЗН з кожним роком набувають все ширшого застосування.

На знімку: студенти радіотехнічного факультету під час лабораторних занять.

Фото Р. Кутькова.

АКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ

КУРС—НА ІНТЕНСИФІКАЦІЮ

ПРО МЕТОДИКУ ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ІНЖЕНЕРНО-ПЕДАГОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

У відповідності з цільовою комплексною програмою «Наука» другого і третього лютого 1984 року проводитиметься навчально-виховного конференція: «Вдосконалення навчальновиховного процесу на основі впровадження активних методів навчання».

Робочі секції:

Проблемне навчання.

Ігрові методи навчання.

Технічні засоби навчання і обчислювальна техніка в учбовому процесі.

Науково-дослідна робота студентів.

Методична рада інституту і оргкомітет запрошують професорсько-викладацький склад взяти активну участь в підготовці і проведенні конференції.

Залучення студентів до науково-дослідної роботи є одним з ефективних факторів інтенсифікації навчального процесу, важливим засобом формування вмінь і навичок не лише поповнити знання, а й вміло застосувати їх в практичній діяльності. що в сучасних умовах бурхливого розвитку політичної і наукової інформації і з зв'язку з всезростаючим суспільно-економічним розвитком набуває винятково важливого значення. Це в однаковій мірі стосується і студентів інженерно-педагогічних спеціальностей.

На кафедрі інженерної педагогіки склалась методика організації науково-дослідної роботи студентів при реалізації певних принципів і врахування особливостей педагогічної діяльності, а саме:

а) залучення до науково-дослідної роботи всіх студентів;

б) поєднання науково-дослідної роботи з курсовими роботами по окремих предметах психолого - педагогічниого циклу;

в) використання педагогічної практики студентів в ПТУ і технікумах для виконання експериментальної частини науково-дослідної роботи і максимального наближення до умов реальної педагогічної діяльності.

В перспективі дальшого розвитку і вдосконалення методики організації науково-дослідної роботи студентів кафедрою намічено виконання таких вимог:

а) оптимальне узгодження тематики науково-дослідної роботи по всіх предметах педагогічного і методичного спрямування — психологія, педагогіка, методика викладання, методика виховної роботи тощо;

б) максимальне використання результатів науково-дослідної роботи в дипломному проектуванні і широке їх впровадження в майбутню педагогічну і наукову діяльність наших випускників.

Успішна реалізація цих принципів і вимог дасть можливість створити належні умови для якісної підготовки інженерно-педагогічних кадрів, озброєних повноцінними теоретичними знаннями, а також найновішими науковими методами психолого-педагогічних досліджень і здатними ефективно вирішувати ті завдання, що стоять перед сучасною радянською профтехосвітою.

М. ТАЧЕНКО,
ст. викладач кафедри інженерної педагогіки, кандидат педагогічних наук.

ДВА ЛИСТИ НА ОДНУ ТЕМУ

НА ПОРОЗІ ШКОЛИ І ВУЗУ

Третій трудовий семестр для нас пройшов у піонерських таборах. Педзагін у складі двадцяти восьми чоловік працював у «Лісній поляні» (Турбів). «Ювілейному» (Степашки), імені Ю. Гагаріна (Глухівці), «Маяк» (Селеще), «Яблуневий сад» (Олександрівка), у піонерському таборі санаторного типу в Козятині.

В усіх таборах вожаті трудилися з великою енергією і бажанням. Одним з найбільш пам'ятних днів у «Лісній поляні» був день, коли проводилася військово-спортивна гра «Зірниця», у «Ювілейному» — свято «Солодке дерево», імені Ю. Гагаріна — конкурс «Нумо, вожатий» у «Маяку» — свято Нептуна, у «Яблуневому саду» — день миру, у Козятині — день здоров'я.

Всі члени педагогічного загону залишилися задоволені своєю роботою у таборах. Нам, майбутнім інженерам-викладачам, досить корисна така практика. Кожен з нас попробував свої сили, відчув на що він здатний. Тепер можемо впевнено, сказати, що професію обрали не випадково, що знайшли своє покликання.

За активну роботу з піонерами Галина Самойленко нагороджена грамотою облпрофради, Тетяна Горбатюк і Тетяна Захарчук — преміями.

Вважаю, що почин педзагонівців вартий всілякої підтримки.

І ще на один важливий момент з життя нашого вузу хочу привернути увагу. Йдеться про вступників. Як відомо, в останні роки поріг нашого інституту все більше переступають абітурієнти з різних республік нашої багатонаціональної країни. Це приємно.

Залишається фактом і те, що найбільш підготовлені випускники Вінниці і області чомусь обирають Київ, Москву, Одесу., інші міста. Що ж, робити цього їм ніхто не перешкоджає, нехай їдуть, вчаться.

А от при зустрічах виясняється, що не всі як слід обізнані з спеціальностями, які готує наш інститут. А все через те, що вузівський комітет комсомолу, комсомольські бюро факультетів не приділяють належної уваги агітаційній роботі, не доходять до шкіл, щоб розповісти учням про професії, які можна набути у нас.

Варто, мабуть, не обмежуватися профорієнтацією, яку проводять будзагони і сільгоспзагони протягом літа. Залучати до цієї роботи потрібно і агітбригади. Недостатньо для пропаганди у цьому напрямку ми використовуємо вечори факультетів, клуби-кафе.

Велику ефективність, як показує досвід, дає день відкритих дверей. Та, на жаль, не всі співробітники нашого інституту позитивно ставляться до цього заходу. Минулого року, наприклад, деякі аудиторії були закриті, окремі видладачі не були готові до бесід. А це призвело до того, що відвідувачі одержали недостатню інформацію про наш інститут.

Інна БАРТЕЛЬОВА.
студентка групи І ВЕ-81.

ПОРА ЗБИРАТИСЯ В ДОРОГУ

Мабуть, нікого не варто переконувати у тому, яку велику користь Батьківщині приносять своїм трудом бійці студентських будівельних загонів.

Студентські будівельні загони по праву вважаються школою трудового, фізичного і морального загартування майбутніх організаторів виробництва. Та мені хочеться поділитися сьогодні тим, що наболіло на душі. Адже не секрет, що окремі студенти, працюючи в будзагоні, прагнуть знайти для себе користь, не задумуючись про суспільство. Це серйозні упущення в ідейно-виховній роботі з молоддю. Студентські будівельні загони покликані виховувати, перш за все, високу свідомість у майбутніх інженерів, почуття взаємовиручки і колективізму, навчати майбутнього спеціаліста самостійності у вирішенні різних виробничих проблем.

Саме так і розуміють своє покликання більшість вихованців нашого інституту. Свідчення тому — студентські будівельні загони безкошкоштовної праці, які працювали нинішнім літом в Тюменській області і на Сахаліні. Та, трапляються, на жаль, ще рвачі, яким тільки й подавай високий заробіток.

Звичайно, стан справ в кожному загоні залежить від командира і комісара, від їх вміння працювати з людьми, спрямовувати всю діяльність загону на виконання поставлених завдань. Тому, мені здається, комітет комсомолу інституту повинен дуже скрупульозно підбирати людей на ці посади.

Взагалі-то справи з формуванням СБЗ у нас не погані. Плани набору щороку виконуються. Але ж ці плани постійно будуть зростати. Країна потребує багато робочих рук. У нас же є значні резерви для збільшення чисельності студентського будівельного загону інституту. Але, на мою думку, у нас не на належному рівні поставлена агітація по залученню юнаків та дівчат до роботи в третьому трудовому семестрі. Вся агітаційна робота на факультетах зводиться, по суті, до вивішення об'яв про черговий набір в СБЗ. Причому робиться це із запізненням, приблизно за місяць до виїзду. Я вважаю, що цю роботу треба починати вже зараз. А то виходить так: вивісили об'яву — ніхто зразу не йде, вичікують, коли стане відоме місце дислокації загону і фронт роботи. Тобто прагнуть вибрати місце там, де воно вигідніше. А цього, повторюю ще раз, можна уникнути, якщо взятися за формування загонів уже тепер.

Я не раз їздив на студентську будову. Нинішнього року був комісаром загону безкоштовної праці «Комсомолець». Хочу через газету висловити щиру вдячність всім бійцям загону, які в складних умовах зуміли значно перевиконати свої зобов'язання. Кожен з нас їхав на студентську будову не за довгим карбованцем, а за покликанням серця і працював так, як і належить комсомольцеві.

Хочеться вірити, що лави бійців студентських будівельних загонів безкоштовної праці з кожним роком зростатимуть в нашому інституті.

Хай же кожен юнак, кожна дівчина їде на студентську будову за велінням свого серця, так, як співається в одній романтичній пісні:

«А я еду, а я еду за туманом,
За мечтами и за запахом тайги...»

О. КРУЖНОВ,
студент радіотехнічного факультету.

Служба в лавах Радянської Армії і Військово-Морського Флоту-священий і найпочесніший обов'язок кожного громадянина країни Рад.

Сергій Яблочніков і Євген Завальнюк нещодавно стали солдатами. Навчались юнаки на другому курсі факультету автоматики і обчислювальної техніки. Добре навчались. Сергій, зокрема, був Ленінським стипендіатом, Євгена теж знали як одного з кращих студентів-активістів. Тепер з такою ж старанністю і наполегливістю опановують хлопці військову справу.

Присяга на вірність Батьківщині — то незабутня хвилююча подія в житті кожного молодого бійця.

На знімку: вихованець нашого інституту **Євген Завальнюк** присягається вірно служити любимій Вітчизні.

НА ВІРНІСТЬ БАТЬКІВЩИНІ

ДІЄ УНІВЕРСИТЕТ МЕДИЧНИХ ЗНАНЬ

Твоє здоров'я— в твоїх руках

Здоров'я — найбільше багатство людини і держави. Щоб його не втрачати, потрібно займатися фізкультурою і спортом, набути хоча б мінімум знань з гігієни і медичної допомоги.

Дуже важливо, щоб кожна людина змолоду знала свій організм і вміла підтримувати його життєдіяльність, прагнула до активного довголіття. А навчити цьому зможе усіх бажаючих «Університет прогресу медичної науки і практики», організований при Центральному лекторії міської організації і товариства «Знання».

Програма його охоплює найактуальніші проблеми сучасної медицини і розрахована на задоволення запитів різних верств населення, збагачення їх знань про здоровий спосіб життя, набуття корисних звичок.

На лекції «Голодування—заради здоров'я», якою нещодавно розпочався навчальний рік в університеті, професор Ю. С. Ніколаєв, засновник Московської клініки експериментального голодування розповів про те, як за останні 30 років в нашій країні дозоване голодування успішно застосовується при лікуванні і профілактиці багатьох захворювань.

Дослідження показали, що після дозованого голодування у хворої людини відбувається наче омолоджування організму.

Поєднання дозованого голодування з тренуванням дихання і психіки значно розширює функціональні резерви людського організму.

Можна не сумніватися. що й теми наступних лекцій «Акселерація розвитку дітей і її наслідки у дорослих», «Сучасні проблеми медичної генетики», «Остехондроз—хвороба віку», «Проблеми героктології і геріатрії» та інші також приваблять багатьох слухачів.

Лекції читають академіки і члени -кореспонденти Аакадемії медичних наук СРСР, лрофесори Вінницького медінституту.

З календарем читання лекцій можна ознайомитися в міському лекторії (вул. Леніна, 12).

М. ЗЕЛЬДИЧ,
лектор міського товариства «Знання».

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

ПІД МАСКОЮ БАЙДУЖОСТІ

ЛЕНІНСЬКА кімната в гуртожитку, то центр ідейно-виховної і науково-пропагандистської роботи. В ленінській кімнаті гуртожитку № 2 вдало оформлена наочна агітація, тут часто проводяться тематичні вечори, зустрічі з цікавими людьми, ветеранами війни і праці, лекції, диспути, бесіди з участю лекторів товариста «Знання», викладачів інституту і самих студентів.

Велику допомогу членам ради ленінської кімнати в організації і проведенні різних заходів надає партбюро нашого машинобудівного факультету і рада ветеранів інституту, чого, на жаль, не скажеш про комсомольське бюро факультету (секретар Н. Клочко).

Що й казати, на рахунку у членів ради ленінської кімнати багато хороших справ, однак викликає тривогу той факт, що організовані з такими великими зусиллями заходи проводяться дуже часто при низькій явці слухачів. Це, звичайно, серйозне упущення в роботі ради ленінської кімнати, але, з іншого боку, який інтерес до проведення цих заходів може бути у рядових, так би мовити, студентів.

За минулий навчальний рік, скажімо, не відвідали жодного нашого заходу члени комсомольського бюро Мельник, Цмокало, Афанасьєва, профспілкові активісти Кутельник, Соколовський та інші. Навіть члени студради гуртожитку Король, Любин, Колісниченко і Гуменюк бувають у нас рідкими гостями.

Хочу зупинитися ще на одному аспекті ідейно-виховної роботи в гуртожитку. Мається на увазі розповсюдження періодичних видань. Газети і журнали надходять в гуртожиток з великим запізненням, або ж їх часом зовсім не приносять.

Головним недоліком в роботі усіх ленінських кімнат в гуртожитках я вважаю відсутність належного контакту з студентами, які там проживають. Окремі заходи проводяться ще не цікаво, не враховуються інтереси і побажання мешканців гуртожитку. А це в свою чергу призводить до пасивності і небажання брати участь в підготовці і проведенні тих чи інших заходів.

Л. КОНДРАТЮК,
студентка.

Редактор
С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавниицтв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. Зам. 4418. БЮ 04289.
Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шесе, 133, Політехнічний інститут. Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500.

Гранковский И. Г., Голосова Л. В., Пасечник Г. А
Особенности

ДЕСЯТОГО ГРУДНЯ ВІДБУДЕТЬСЯ ТРИДЦЯТЬ ШОСТА КОНФЕРЕНЦІЯ ВІННИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ ПАРТІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

НАШІ НЕВІДКЛАДНІ ЗАВДАННЯ:

- Подбати про організацію навчально-виховних комісій, налагодити роботу штабів сесії.
- Зробити все необхідне, щоб активно діяли учбові бригади
- Успішно скласти зимову екзаменаційну сесію

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 42 (122) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 9 грудня 1983 року. | Ціна 1 коп.

ЩОБ РОСТИ, ПОТРІБНО ДІЯТИ

І. В. КУЗЬМІН, ректор інституту

ТУРБОТА про умови праці і побуту радянських людей, їх духовний розвиток, як відзначав на листопадовому (1982 р.) Пленумі Генеральний ссекретар ЦК КПРС Ю. В. Андропов, є важливою програмною вказівкою нашої партії.

Невід'ємною частиною сучасної економічної політики є справжня діловитість, дбайливе ставлення до народного добра, раціональне використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, ліквідація непродуктивних витрат, суворий облік і контроль.

Такий підхід до вирішення цих питань повністю стосується життя і діяльності нашого вузу.

Наш інститут з року в рік активно нарощує всі показники в навчально-виховному процесі, розширює свою матеріальну базу. Лише за останніх три роки здано в експлуатацію корпус інженерно-будівельного факультету, аудиторію блоку кафедри АСУ, лабораторний корпус кафедри технології металів, ведеться будівництво головного учбового корпусу кошторисною вартістю 2,8 мільйона карбованців, спроектовано учбовий корпус енергетичного факультету. Торік завершено будівництво гуртожитку на 600 місць і студентської їдальні на 530 посадочних місць. Таким чином практично вирішено питання забезпечення студентів житлом і харчуванням.

Велика увага приділяється поліпшенню побуту викладачів і співробітників. За два останніх роки здано в експлуатацію 90-квартирний житловий будинок і 72-квартирний кооперативний будинок. Одне слово — інститут будується. Споруджувати нам ще належить багато. І це стає справою кожного комуніста, кожного працюючого у нашому вузі. Багато зусиль у вирішенні поставлених завдань докладають декани факультетів; автоматики і обчислювальної техніки та енергетичного комуністи С. Лютворт і Д. Налбандян.

Багато коштів вкладається для обновлення лабораторного обладнання. За останніх три роки, зокрема, на ці цілі використано понад три мільйони карбованців. Зроблено все це в основному на пайомі гроші, одержані за рахунок наукових зв'язків інституту з підприємствами різних галузей народного господарства.

Реалізуючи цільову комплексну програму «Наука», вчені нашого інституту вирішують багато проблем в галузях радіоелектроніки, обчислювальної техніки, приладобудування, автоматики, машинобудування, будівництва, енергетики, завдань Продовольчої програми тощо.

Вчені нашої країни. як відомо, докладають багато зусиль в справі економії енергії і створення її нових джерел. На кінець нинішньої п'ятирічки майже тридцять процентів електричної енергії добуватиметься нетрадиційними способами. Посильну участь у цій справі беруть науковці і студенти енергетичного факультету. Так, наприклад, на обласній студентській науковій конференції, що відбулася в березні нинішнього року, студент 2-го курсу енергетичного факультету Ю. Чиж виступив з доповіддю на тему; «Сонячні електростанції з приміненням концентратора сонячної енергії типу «плоскогранного кута». Він працював під керівництвом доцента Е. Смолінського, А третьокурсники цього ж факультету В. Андрущак, А. Носач, С. Ковальчук та І. Ягельська виступили з повідомленнями на тему: «Утилізація низькотемпературного тепла» (науковий керівник — доцент Ю. Пінчук).

За велінням сьогоднішнього дня нам необхідно все ширше впроваджувати реальні і комплексні дипломні проектування, міжфакультетські і міжвузівські по тематиці промислових підприємств, організацій. Необхідно добитися того, щоб кожен випускник 1984 року оволодів теоретичними і практичними знаннями з основ програмування на обчислювальній техніці.

Належить більш активно нашим вченим створювати наукові посібники, методичні розробки. Треба краще використовувати потенціальні можливості по вдосконаленню методичного забезпечення навчального процесу. Поки що розробку і практичне впровадження в учбовий процес активних методів навчання ведуть лише ентузіасти. Ряд викладачів ще не надає належної уваги принципам використання в процесі навчання студентів проблемного та ігрового методів, а також інтенсифікації навчального процесу на основі застосування технічних засобів навчання і обчислювальної техніки. І плідно в цьому напрямку треба працювати викладачам кафедр обчислювальної техніки, технології і автоматизації машинобудування, автомобілів, і автомобільного господарства, металорізальних верстатів, фізики та інших. Кафедра будівельних конструкцій повинна дбати про виконання плану розробок і впровадження ділових ігор.

Окремі кафедри мало ще планують до видання своїх учбово-методичних розробок, цим самим збіднюють методичне забезпечення дисциплін, що читаються студентам.

Низька ще виконавська дисципліна з навчально-методичної роботи. Так, в минулому навчальному році кафедри технології і автоматизації машинобудування, промислово-цивільного будівництва не виконали планів видання методичної літератури, кафедри фізики і вищої математики — проведення кафедральних методичних семінарів. Отже, працювати нам є над чим.

Головне своє завдання колектив викладачів інституту вбачає в тому, щоб постійно вдосконалювати весь навчально-виховний процес, залучати якомога більше студентів до науково-пошукової роботи, бо саме тут в інституті, формуються наукові характери і переконання майбутніх спеціалістів, народжується істина. І все це ще більш важливо тому, що значна частина наших випускників розпочне свою інженерну діяльність в останні роки п'ятирічки. А до цього часу рівень техніки значно підвищиться.

Наука і техніка розвиваються так стрімко, що навіть важко передбачити успіх на відносно невеликий строк. І ми повинні готувати наших випускників до роботи саме в таких умовах.

ДОРОГОЮ ЗНАНЬ

Студентська молодь нашого міста, як і всієї країни, згуртована навколо рідної Комуністичної партії, її Центрального Комітету, Політбюро ЦК КПРС. Ця згуртованість-виявлення непорушної єдності партії і народу, міцного зв'язку поколінь.

Радянські студенти — студенти епохи розвинутого соціалізму, науково-технічної революції. Їх обов'язок — виховувати в собі активну життєву позицію, жити і працювати по-ленінськи, по-комуністичному.

Завершується третій, серцевинний рік одинадцятої п'ятирічки. Радянські люди під керівництвом Комуністичної партії послідовно перетворюють в життя рішення XXVI з'їзду КПРС. Виконання рішень партійного з'їзду, листопадового (1982 р.) і червневого (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС забезпечує невпинне зміцнення економічної і оборонної могутності нашої країни, зростання добробуту радянського народу, його духовного рівня.

Вінничани, як і весь радянський народ, гаряче схвалюють і одностайно підтримують мудру внутрішню і зовнішню політику Комуністичної партії і Радянської держави, Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР тов. Ю. В. Андропова, в яких висловлюються корінні життєві інтереси нашого народу, всієї країни.

Зростання трудової і політичної активності, свідомості радянських людей забезпечує виконання державних планів і соціалістичних зобов'язань третього року п'ятирічки. Більшість промислових підприємств міста перевиконала плани 10 місяців нинішнього року по реалізації продукції. Зросла за цей період і продуктивність праці. Багато зроблено і робиться для поліпшення якості продукції. Послідовно вирішуються завдання соціально-економічного розвитку і нашого міста. Багато робиться у справі поліпшення бази вищих учбових закладів. У Вінниці відкрито новий вищий учбовий заклад-філіал Української сільськогосподарської академії.

Вищій школі відводиться значна роль у вирішенні соціально-економічних завдань, поставлених XXVI з'їздом КПРС, адже в інститутах готуються висококваліфіковані кадри для всіх сфер економічного, соціального і культурного життя нашого суспільства. Ось чому партія і уряд постійно проявляли і проявляють велику турботу про розвиток вищої і середньої спеціальної освіти. За останні роки ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли ряд постанов, спрямованих на вдосконалення виховання, підготовки і використання в народному господарстві спеціалістів з вищою і середньою спеціальною освітою, на підвищення ефективності наукових досліджень у вузах країни.

У нашому місті в 5 вищих і 10 середніх спеціальних учбових закладах навчається більше тридцяти двох тисяч юнаків і дівчат. Вузи і технікуми міста щорічно випускають понад 5 тисяч висококваліфікованих спеціалістів більше як сорока спеціальностей. Професорсько-викладацький склад тільки у вузах нараховує понад 1,5 тис. чоловік, в тому числі 72 професори, доктори і 666 доцентів, кандидатів наук.

У вузах міста значно зріс обсяг наукових досліджень, в яких безпосередню участь беруть студенти. З кожним роком міцніють зв'язки вищої школи з промисловими підприємствами і науковими організаціями.

Перед партійними організаціями вищих і середніх учбових закладів стоїть відповідальне завдання — добиватися органічної єдності навчального і виховного процесів, формувати у студентів науковий світогляд, високі морально-політичні якості, працелюбність, інтерес до політичних знань, постійно розвивати їх громадську активність.

А. ДІДКОВСЬКИЙ,
зав. відділом пропаганди і агітації міськкому партії.

У ДОБРУ ПУТЬ

Наука — виробництву

Натхненно живе і творчо трудиться багаточисельний колектив нашого інституту. Тут здобувають знання, тут розв'язують невідкладні завдання дальшого розвитку науково-технічного прогресу. У стінах вузу, на його кафедрах і в лабораторіях б'ється невсипуща думка провідних учених, їх учнів, спрямована на пошуки нового,

Та щоб ці винаходи і вдосконалення, раціоналізаторські пропозиції знаходили широку дорогу у світі бурхливого розвитку вітчизняного прогресу, якнайшвидше ставали на службу людині, активно сприяли нашому безупинному рухові вперед, — для цього і покликана все робити служба науково-дослідного сектору, одне з головних завдань якого — пропагувати все нове, демонструвати його на виставках, представляти для широкого кола людей, всіляко впроваджувати у виробництво.

І вже стало нормою, що серед відомих імен у науці ми досить-таки часто натрапляємо на нові прізвища, зовсім молодих обдарованих людей.

І якщо сьогодні ще не можна сказати, що Інна Котенко в одному ряду з тими, хто творить науку, але що вона допомагає просуватися їй на передній край, то це вже незаперечно. Молодий комуніст, партгрупорг науково-дослідного сектору, вона входить до служби, завдяки якій досягнення науковців стають відомими всім.

З інституту адреси експонатів пролягають до Москви і Києва, постають перед численними відвідувачами виставок досягнень народного господарства, у столицях країни і республіки.

А на технічні новинки інститут багатий. інститут демонстрував 8 експонатів, у Києві — 16, на республіканській виставці Мінвузу УРСР — 11, на виїзній сесії АН УРСР — 14 експонатів.

У добру путь відправляє технічні новинки науково-дослідний сектор, у колективі якого трудиться Інна Котенко.

А. ЗАРІЧНИЙ,
начальник науково-дослідного сектору інституту.

ШВИДКО плинуть незабутні студентські роки. Вчорашні зовсім юні хлопці і дівчата дорослішають, стають самостійними, готуються бути кваліфікованими спеціалістами, щоб приносити якомога більшу користь рідній Вітчизні, бути там, де потрібні інженерні кадри для розв'язання важливих народно-господарських завдань.

П'ятий курс — це вже значить багато. Багато пройдено шляху і в науці, і в житті. Пізнано великі і малі радощі. А якщо й траплялися невдачі, їх було з ким розділити. Бо поруч — друзі, багато друзів, своїх однокурсників.

Та якщо додати, що у студентському середовищі ти не пасивний спостерігач, а береш активну участь у громадському житті молоді, то стає цілком зрозумілим, що кожен день і кожна година витрачається на досить корисну і потрібну справу.

Істина незаперечна, що успіх колективу в цілому залежить від успіху кожного зокрема. І той, що ми його називаємо «мікроклімат», теж у великій мірі залежить від того, хто з тобою поруч.

Для Валентини Михальчук, яку ви бачите на знімку, випала щаслива доля завжди бути на людях, вчитися у цих людей, самій радити, як краще поступити у тому, чи іншому випадку. Бо вона — староста групи, ось уже п'ятий рік незмінний ватажок академгрупи 3-ЕОМ-79. А ця громадська робота, звісно, зобов'язує людину віддавати дуже багато.

В. МИРОНЮК,
голова профбюро ФАОТу.

ВИХОВАННЮ — КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД

ДОХОДИТИ ДО КОЖНОГО

Ідейно-виховна робота з студентами — це складний комплекс різноманітних заходів. Та найбільшої віддачі можна домогтися у тому випадку, коли система виховання і ідейного переконання серед студенства поширюється не лише у стінах учбового закладу, але й переноситься у гуртожитки, групи. Тут вона набуває індивідуальних ознак, наближається до кожного юнака і дівчини безпосередньо. Тому, звичайно, і є найбільш впливовішою, доходить до серця і розуму, пробуджує активність, прагнення стати кращим.

На жаль, сьогодні доводиться говорити про те, що бажаного ефекту у справі бездоганного виховання домоглися ми ще не всюди і не з усіма студентами.

Візьмімо для прикладу наші гуртожитки. Для роботи у цьому питанні тут є відповідна база, все необхідне для того, щоб у дохідливій і впливовій формі доносити молоді все найкраще, чим живе і повинна жити радянська людина. Однак у ленінських кімнатах ще не стало правилом йти до студентів з живим, пристрасним словом, яке б зворушувало, спонукало до активної дії, викликало загальний інтерес, пробуджувало уяву. Тут в основному переважають традиційні форми роботи — лекції, бесіди. Повернувшись після занять, погодьтеся, не кожному хочеться ще годину-півтори слухати лекцію у ленінській кімнаті. Інша річ, коли ця лекція надзвичайно цікава, але ж такі не завжди бувають.

Досвід вчить і переконує, що молодь можна захопити і прилучити до прекрасного тоді, коли це прекрасне подається, образно кажучи, як смачна страва до столу, воно не нагонить нудьги і не примушує відвертати голову.

Форма спілкування, яка зацікавлює студентів, знайдена. Це клуби за інтересами, любительські об'єднання, різноманітні заходи з використанням засобів звуко-відео техніки. Та тут знову доводиться говорити «на жаль». На жаль, системою ці форми спілкування не стали. Натомість переважають у клубах-кафе, вечори відпочинку, тематичні вечори. Ніхто не проти цього, вони теж потрібні для молоді. Але знову ж таки погодьтеся, що розважальність аж ніяк не може замінити собою виховання. До того ж ці розважальні програми часто-густо готуються абияк, організатори не дотримуються цілісної програми, тобто системи, яка б носила комплексний характер. А це дуже важливий момент, обходити його аж ніяк не можна.

Неувага до планомірного комплексного підходу у справі виховання звісно до чого призводить. Насамперед, це відбивається на дисципліні, яка в свою чергу приносить небажані наслідки — порушення правил проживання у гуртожитках, інші негативні явища.

Тепер давайте поглянемо на клуб-кафе з іншого боку. Візьмемо для прикладу «Айвенго». Завітайте туди і побачите, що зусилля студентів спрямовані не на творчі пошуки, а на складання паркету, виконання інших будівельних робіт. Творче об'єднання практично стало адміністративно-господарською частиною інституту.

Та повернемося до теми нашої основної розмови — ідейно-виховної роботи в гуртожитках. І одразу скажемо: організатори всіх заходів, а їх налічується багато, досі не зуміли встановити тісних контактів з партійними бюро факультетів. А, може навпаки, варто було б партійним бюро вийти на постійний звязок? Та це суть справи не міняє. Головне в тому, щоб студради і ради клубів-кафе отримували належну методичну допомогу від кафедр суспільних наук, щоб справою виховання займалися комплексно, цілеспрямовано.

Навчаючи наукам, ми повинні постійно дбати про те, яким має вийти з вузу наш вихованець, робити все для того, щоб майбутні спеціалісти були не лише висококваліфіковани м и, але й всебічно підготовленими до життя.

В. КОВАЛЬЧУК,
голова студентського профкому, член партюму інституту.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА

Віктор Мореходов: Світ його турбот

Таких, як він, в нашому інституті — сотні: молодих, енергійних, завзятих, наполегливих у праці і навчанні. Та все ж Віктор Мореходов відрізняється від своїх ровесників незвичайною старанністю, вмінням згуртовувати навколо себе інших.

Саме ось ця безмежна захопленість і допомагає йому, в громадській роботі і в навчанні. За один день його можна зустріти і на кафедрі, і в деканаті, і в лабораторії, і в комітеті комсомолу, і в студентському клубі. Він завжди серед людей, до всього у нього є діло.

—В сучасних умовах, щоб стати хорошим спеціалістом, —каже Віктор, — потрібно не тільки добре вчитися, а й самому діяти, займатися науковою роботою і громадською діяльністю. Правда, коли мене обрали секретарем комсомольського бюро енергетичного факультету, я, відверто кажучи, розгубився. Мій попередник, звітуючи на зборах, скаржився на те, що комсомольці окремих груп і внески нерегулярно платять, і доручення не завжди виконують. Одним словом, пасивні. Перед нами, тобто членами комсомольського бюро, стояло першочергове завдання повести рішучу боротьбу з пасивністю. Зараз і не перелічити тих зборів в академгрупах, гарячих суперечок, але саме вони дали нам змогу розворушити, так би мовити, студентів, залучити їх до активної діяльності.

Студентські роки — це юність. А юність — пора пошуків і надій, хвилюючих дум про майбутнє. Отож у кожної молодої людини є свої, хай маленькі але проблеми, якісь невирішені питання. Знати людей, жити їх думками і мріями — обов'язок кожного комсомольського вожака. Без цього не згуртуєш колективу, не доб'єшся успіху. Два роки тому, — згадує Віктор, — в групі 1ЕСС-80 окремі студенти пропускали заняття без поважних причин, неохоче збирались на різні заходи. Коротко кажучи, група нічим особливим не виділялась, хоча й були там відмінники навчання, зокрема, Тетяна Польова, Микола Голубєв та інші. Але не було в цій групі справжнього комсомольського ватажка. Ми порадились з членами комсомольського бюро і вирішили обрати тут групкомсоргом Степана Мазяра. Були у хлопця організаторські здібності, бракувало лише досвіду. Таких груп, до речі, на факультеті було багатенько. І вихід тут був тільки один — організувати навчання комсомольського активу.

Зараз згадана академгрупа хоча й не числиться у передовиках, але й не пасе, як кажуть, задніх. Комсомольці стали охоче виконувати доручення, займаються спортом, художньою самодіяльністю. Взяти хоча б Світлану Невику. Дівчина бере найактивнішу участь у підготовці концертів, тематичних вечорів тощо. Іван Марчук влітку добре потрудився в студентському будзагоні. Не відстає від своїх однокурсників і сам групкомсорг, він взяв шефство над навчальною кімнатою, в якій студенти готуються до занять. Тепер вона має найкращий вигляд в гуртожитку. Та й взагалі наш факультет утримує першість по успішності.

Комсомольці факультету живуть єдиною дружною сім'єю. Вони проводять рейди «Комсомольського прожектора», патрулюють вечорами на вулицях міста, навчаються в системі комсомольської політосвіти, самі готують політінформації. Їх ніхто не тягне за руку. Самі приймають рішення і самі їх виконують. А натхненником і організатором всіх цих добрих справ є молодий комуніст, секретар комсомольського бюро факультету Віктор Мореходов, який представлятиме завтра партійну організацію інституту на міському форумі комуністів.

Ю. ЛЕВИКІН,
заступник секретаря комітету комсомолу інституту.

Є зміна чемпіонам

Багатим на цікаві події і значні успіхи був нинішній спартакіадний рік для вінницьких легкоатлетів. Один з найкращих стайєрів Анатолій Крохмалюк, який зробив перші кроки у спорт на Крижопільщині, брав участь в чемпіонаті світу, що відбувався в столиці Фінляндії — Хельсінкі. Чимало нових перемог здобув майстер спорту міжнародного класу Олександр Загоруйко. Вихованець обласної ради ДСТ «Колос» продовжує залишатись лідером в республіці в такому найскладнішому виді, як стіпль-чез. У жінок на повний голос заявила про себе працівниця обласної лікарні імені академіка Ющенка Надія Валенчук: за один сезон вона оновила усі обласні рекорди на середні і довгі дистанції.

А який загальний рівень і перспективи вінницької легкої атлетики? На це найважливіше питання і відповідають заочні юнацькі республіканські змагання. Вони проходять в три тури. Перший відбувається весною, коли новий сезон стартує. В розпал літа юні легкоатлети збираються на змагання другого туру. Третій проходить восени, ни і підбиваються підсум ки.

Більше чотирьохсот посланців з більшос районів області прот гом трьох днів вели го тру, безкомпромісну б ротьбу за почесні н городи.

Було показано ч мало високих результ тів, що свідчить — Поділлі зростає відмі на зміна майстрам. спринті найсильнішим стали вихованці ві ницьких дитячо-юнац ких спортшкіл Вікто Прокопов і Володими Швець. В бар'єрному б гу перемогли також ле коатлети з обласног центру Анатолій Косій чук і Олександр Ва сильков.

УДК 666.972.7

№ 8434

В інституті багато зробили для того, щоб організовано провести дні донорства. Сотні юнаків і дівчат прийшли на пункти переливання крові, щоб цим самим надати допомогу охороні здоров'я у поповненні запасів крові для потреб лікарень.

Особливу активність проявили студенти факультетів радіотехнічного, машинобудівного, автоматики і обчислювальної техніки, енергетичного.

Організаторська і роз'яснювальна робота партійних, профспілкових, комсомольських організацій дала добрі наслідки. В інституті значно зросла кількість нових донорів, які безкоштовно здали свою кров, проявили високу свідомість.

Дні донорства показали згуртованість і самовідданість студентів в ім'я загальної справи.

На знімку: свою кров здає студент енергетичного факультету Володимир Стрелков.

Фото О. Суворова.

Редактор С. Джеджула

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 03961 Зам. 4539.
Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут. Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 43 (123) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 16 грудня 1983 року. | Ціна 1 коп.

СЕСІЯ НЕЗАБАРОМ

УСПІШНО СКЛАСТИ ЕКЗАМЕНИ

П'ятикурсники стоять нині на порозі закінчення інституту. Щоб успішно завершити навчання, нам належить докласти максимум зусиль, щоб добре скласти державний екзамен по науковому комунізму. Для цього уже сьогодні потрібно, не відкладаючи на потім,старанно готуватися.

На факультеті створено штаб по підготовці і проведення екзамену, до якого ввійшли кращі студенти Сергій Савицький, Микола Мельник і Андрій Терехов. Добрий початок зроблено, тепер кожному потрібно сповна використати надану можливість для успішної підготовки і відмінного засвоєння предмету, що виноситься на державний екзамен.

Ніяких не може бути причин для пропуску лекцій, якісною має стати підготовка до семінарських занять, ретельне вивчення і засвоєння першоджерел, а також сумлінне повторення пройденого матеріалу.

Після закінчення зимової сесії доцент кафедри наукового комунізму Г. Й. Ластовська читатиме курс з основних питань теорії наукового комунізму. Відвідування цих лекцій у значній мірі допоможе краще скласти екзамен.

Висока оцінка знань, як відомо, засвідчує високу політичну зрілість, активну життєву позицію, глибоке розуміння питань внутрішньої і зовнішньої політики нашої партії і радянської держави.

На мій погляд, студенти нашого курсу мають всі можливості, щоб державний екзамен скласти на «відмінно» і «добре». Здобуті знання з предмету наукового комунізму допоможуть нам краще справлятися з вирішенням комплексу тих завдань, які невдовзі поставить ь перед нами виробництво.

І. КАРЛИЦЬКИЙ,
комсорг групи 1-ТМ-79 машинобудівного факультету.

ЛІЧЕНІ ДНІ ЗАЛИШИЛИСЯ до початку зимової екзаменаційної сесії. Вона вінчатиме успіх роботи кожної академгрупи, кожного студента, зокрема, протягом першого семестра нового навчального року.

З метою своєчасної підготовки і організованого проведення екзаменаційної сесії видано наказ ректора, яким передбачено ряд заходів спрямованих на поліпшення роботи консультпунктів, ліквідацію академічної заборгованості, своєчасне підведення підсумків другої атестації, організацію постійного контролю за виконанням графіка проведення консультацій всіма викладачами кафедр тощо.

Вже зараз в кожній академгрупі необхідно виявити тих студентів, які потребують додаткових консультацій. Роботу по підготовці до екзаменів доцільно організувати за методом колективного підряду так, як практикують, це, скажімо, на енергетичному факультеті. Тут, до речі, одними з перших розпочали підготовку до екзаменів. Заздалегідь сформували штаб сесії, розробили і затвердили графік чергувань, підвели підсумки другої атестації студентів, організували роботу консультпунктів. 13 грудня питання про підготовку і проведення сесії обговорено на відкритих партійних зборах факультету.

М. СИНЕЛЬНИК,
начальник учбового відділу інституту.

ГОЛОС РОЗУМУ ПЕРЕМОЖЕ

Гарячу підтримку студентів, викладачів, співробітників інституту, як і всіх радянських людей, отримала Заява Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова. Вони одностайно схвалюють виролюбну політику нашої держави, заходи, що вживаються партією і урядом по гарантуванню безпеки СРСР і країн соціалістичної співдружності.

Заява товариша Ю. В. Андропова пройнята турботою про безпеку радянського народу, прагненням не допустити пожежі ядерної війни —така одностайна думка колективу СКТБ «Модуль». Ми хочемо, щоб в усіх дітей на землі завжди був хліб і мирне небо над головою. І заради цього ми готові віддати всі сили для зміцнення могутності нашої Батьківщини — надійного оплоту миру.

Завтра інженери, конструктори, весь наш колектив відпрацює у Радянський Фонд захисту миру.

М. ЄФІМОВ,
секретар партбюро.

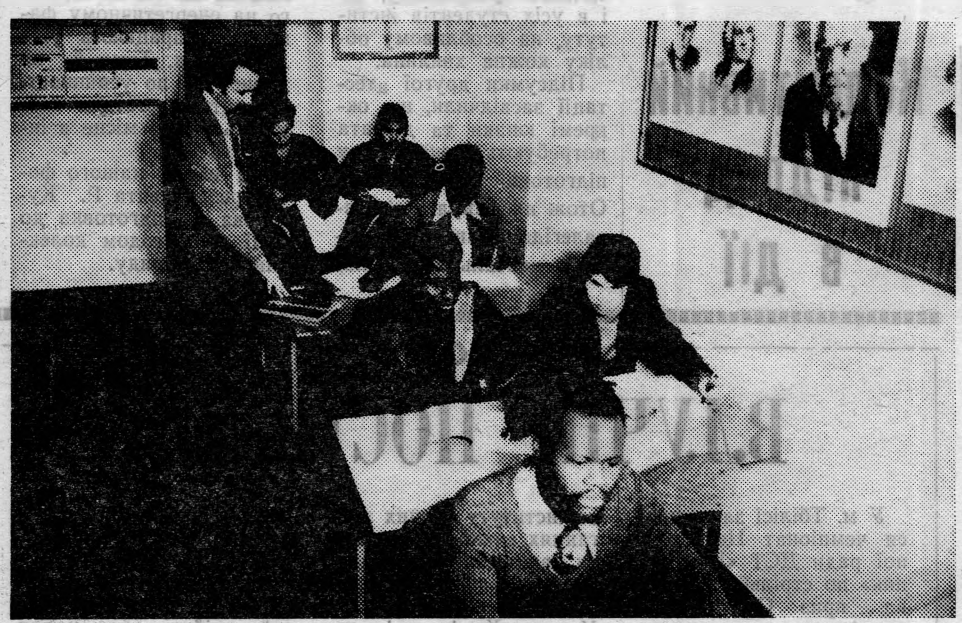

Яка прекрасна наша планета! Вона — краплина життя у безбережному, нескінченому океані простору і часу. Та, на жаль, не всі сприймають і розуміють цю красу. Заокеанські маньяки, палії нової світової війни жадають зіпхнути матір-планету у вогнище термоядерної катастрофи.

З тривогою і гнівом слухає сьогодні світ повідомлення про розміщення американських ракет у Західній Європі. Нехтуючи волею мільйонів людей планети, американський уряд продовжує вести свою антигуманну політику, розпалюючи багаття війни то в одному, то в іншому куточку нашої планети.

Сполучені Штати обійшли світові війни. Вони не відчули, що таке смерть, розруха, голод. Наш народ, народи Європи добре це знають.

Радянські, а також іноземні студенти гнівно засуджують дії Білого дому. Вони хочуть спокійно вчитися, ось так сидячи за партами, ніколи і нікому не загрожувати.

Фото Р. Кутькова.

Активні методи навчання

ГЛИБШЕ РОЗКРИВАТИ СВОЇ МОЖЛИВОСТІ

Ми живемо в епоху бурхливого розвитку науково-технічного прогресу. Нині небувало інтенсивний потік інформації, викликаний високим рівнем суспільного життя. Тому-то перед педагогікою вищої школи постали нові проблеми, які випливають з необхідності активізувати учбовий процес, більш активно сприяти всебічному інтелектуальному розвитку особи, комуністичному вихованню майбутніх спеціалістів.

У пошуках нових форм і методів навчання педагоги і психологи запропонували і розвинули ідею проблемного навчання. Проблемний виклад нових знань, який активізує пізнавальну діяльність студентів, формує у них творчий підхід до розв'язання учбових проблем, сприяє невимушеному запам'ятовуванню нового матеріалу, осмисленому поетапному його засвоєнню, знайомить з методами наукового пошуку.

Вищим ступенем проблемності, творчої активності і пізнавальності в процесі навчання суспільних наук характеризується дослідницький метод навчання, який успішно впроваджується на кафедрі наукового комунізму. Одержуючи дослідницьке завдання, студенти постають перед необхідністю самим вишукувати проблему по даному завданню, аналізують її, висувають гіпотези.

Інколи при такій роботі необхідна допомога викладача. Та вона полягає не в тому, щоб підказати. Передусім, це керівництво пізнавальною діяльністю студента.

Ми, викладачі, висловлюючи своє ставлення до постановки і формування проблеми, надаємо допомогу у складанні плану її розв'язання, перевіряємо доводи гіпотез тощо.

Результати цієї роботи спрямовані на вирішення основної, тематичної проблеми. Однак окремі дані і висновки можуть бути використані студентами в подальшій дослідницькій роботі, оскільки у процесі творчої діяльності вони розробляють план і логіку дослідження, збирають інформацію по темі, формують проблему, висувають гіпотезу, доводять її або відхиляють, додатково перевіряють.

Виконані роботи у нас на кафедрі оформляються у вигляді конкурсних наукових робіт або рефератів.

Окремі великі дослідницькі завдання студенти виконують як реферати на семінарські заняття. Наприклад, «Революційна ситуація і її особливості в сучасних умовах», «Значення ленінської теорії соціалістичної революції для світового революційного процесу» тощо.

Вага і значення дослідницького підходу під час навчання очевидні, вони не викликають ніякого сумніву. Факт доказовий, що студенти значно збагачують і поглиблюють свої знання шляхом самостійної творчої діяльності, а це в свою чергу сприяє перетворенню знань у переконання.

Варто наголосити і на такій концепції. Якщо під час традиційного навчання навики наукового дослідження набуваються в основному в позаурочний період, на заняттях у наукових гуртках, то дослідницький метод проблемного навчання дозволяє формувати ці цінні якості майбутнього спеціаліста також у процесі проведення семінарських занять по науковому комунізму.

О. ВИШНЕВСЬКИЙ,
доцент кафедри наукового комунізму.

МОСТИ ЄДНАННЯ

Новинка працює безвідмовно

З високою точністю визначити температуру розплавленого металу або хліба в процесі випікання дає змогу універсальний цифровий вимірювач, сконструйований студентами Львівського політехнічного інституту.

При різному тиску, високих і низьких температурах він працює безвідмовно. Новинку, до серійного випуску якої приступив колектив заводу «Мукачівприлад», визнано кращою розробкою студентського проектно - конструкторського бюро «Політехніка».

Від геодезичних приладів для визначення температури глибинних шарів землі в умовах вічної мерзлоти до космічної апаратури —таким є діапазон науково - технічної творчості колективу СПКБ з високим титулом лауреата премії Ленінського комсомолу.

Багато цікавих ідей втілюють майбутні конструктори та інженери в курсових та дипломних роботах.

На рахунку студентів розробки по підвищенню довговічності і надійності устаткування газопров о д у «Уренгой—Помари— Ужгород», автоматизована система управління «Енергія» для Саяно - Шушенської ГЕС, нові хімічні засоби захисту рослин від шкідників і бур'янів.

Щорічно економічний ефект від впровадження у виробництво студентських винаходів становить понад три мільйони карбованців.

В. РЕШЕТИЛО.

ЗА ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ВСІМА ЗАСОБАМИ ВПЛИВУ

Формування нової людини — це не лише найголовніша мета нашої партії, але й неодмінна умова комуністичного будівництва. Це найперше завдання і розв'язувати його належить повсякчасно, використовуючи для цього всі дохідливі форми і засоби виховання, — лекції, політінформації, бесіди тощо. Однією з нових форм нашої роботи став політичний клуб «Аргумент».

Від свого початку політклуб був задуманий як орган політичного впливу на молодь і ідеологічного виховання. Застосування кіно- і фотоматеріалів, динамічна програма, яка постійно міняється, насичена переконливими матеріалами і фактами, — все це швидко привернуло увагу широкої аудиторії.

Програми наші розповідають про ті чи інші події, які відбуваються у світі, дають їм оцінку примушують глядача і слухача глибоко замислитися над тим, які проблеми постають перед людством і як їх потрібно вирішувати.

За час свого існування політклуб підготував і показав п'ять програм, присвячених різним питанням і подіям світового життя. На своєму черговому засіданні 9 грудня у політклубі прозвучала програма, в якій було порушено надзвичайно гостру проблему — гонку озброєнь, розв'язану імперіалістичними колами США.

У програмі прозвучав гнівний голос проти нарощування американською вояччиною смертоносної зброї, палкий, заклик за мир на планеті.

Перед політичним клубом нині стоїть ще одне важливе завдання — це питання про кадри, тобто про тих, хто творитиме і здійснюватиме нові програми «Аргумента». Адже у його складі сьогодні переважають п'ятикурсники. Це — Леонід Крупельницький, Тетяна Савкова, Антоніна Югкова, Вікторія Кабаненко — члени літературного відділу, Юрій Гетта, Михайло Ровінський — члени відділу технічного забезпечення, художник Ігор Бондарський.

Тож нагадуємо, що політклуб чекає нових ентузіастів, гідних продовжувачів початої справи, яка заслуговує всілякої підтримки.

Немає сумніву в тому, що серед студентів молодших курсів є такі юнаки і дівчата, які зможуть готувати і показувати програми нашого «Аргументу». Тож приходьте, пропонуйте свої послуги, продовжуйте творити і дерзати!

О. ВІТЮК,
студент п'ятого курсу радіотехнічного факультету, Ленінський стипендіат.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

Молодіжний форум

Взаєморозуміння, дружба, готовність боротися, за мирне небо на планеті Земля — ось що характерне для кожного. хто приїхав до Вінниці на 10-й міжвузівський фестиваль студентів-інтернаціоналістів. Посланців з шестидесяти вузів Радянського Союзу — Новосибірського, Ташкентського, Тбіліського, Пермського, Чернівецького університетів, київських політехнічного та медичного інститутів, інших — гостинно зустріло місто на Південним Бугом.

Організатори цього молодіжного форуму — комітет комсомолу та клуб інтернаціональної дружби Вінницького медичного інституту імені М. І. Пирогова — з великим задоволенням відзначили, що він найбільш представницький порівняно з попередніми.

Протягом чотирьох днів активісти інтернаціональної роботи, студенти-іноземці з країн Азії, Африки та Латинської Америки брали участь у теоретичній конференції «Комсомолом гордиться країна», конкурсах політичного плаката «Ми з тобою, Чілі», творчих робіт фотолюбителів «Любов, комсомол і весна», політичної пісні.

Цікаво пройшли і вечори дружби в інститутському КІДі «Ювентус». Учасники фестивалю зустрілись з майбутніми медиками безпосередньо в студентських аудиторіях, обмінялись досвідом інтернаціональної роботи, познайомились з нашим обласним центром.

Колективний підряд в дії

УСПІШНО скласти зимову екзаменаційну сесію — прагнення кожного студента. В ці дні у вихованців енергетичного факультету, як і в усіх студентів інституту, на особливому обліку кожна хвилина.

Підсумки другої атестації засвідчили, що окремі юнаки та дівчата потребують допомоги у підготовці до екзаменів. Отож на факультеті заздалегідь організували роботу навчально-виховної комісії і консультпунктів.

Успішно готуватись до екзаменів допомагає студентам колективний підряд, за методом якого на енергетичному факультеті працюють уже другий рік. Тому й не дивно, що по успішності студенти-енергетики займають перше місце в інституті.

На знімку нашого фотокореспондента Р. Кутькова — підготовка до сесії за методом колективного підряду.

У дружбі з піснею

Наш інститут живе не лише наукою, але й піснею. У художній самодіяльності бере участь 576 учасників-студентів, викладачів, співробітників вузу. Тут створено чотирнадцять гуртків, які дають змогу проявитися народним талантам. Виконавці приносять велику насолоду своїм глядачам і слухачам.

За досягнуті успіхи у розвитку художньої самодіяльності колектив удостоївся Диплома ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ і Міністерства культури СРСР, багато учасників нагороджено грамотами і дипломами. За краще виконання патріотичної пісні колектив відзначений Дипломом ВЦРПС.

Всі, кому трапляється нагода проходити біля дверей, першого залу у понеділок чи четвер з 16 до 17 години 30 хвилин, має змогу почути пісню. То йдуть чергові заняття самодіяльного хору викладачів і співробітників інституту. У грудні наш колектив відзначає четверту річницю з дня заснування хору.

У своєму творчому доробку колектив наш вже дещо має. Не може не радувати те, що разом з народною хоровою капелою «Надбужанка» медичного інституту імені М. Пирогова і хоровою капелою музичного училища імені М. Леонтовича наш хор виконував на сцені обласного музично - драматичного театру імені М. Садовського «Оду Леніну» А. Колодуба та «Широки вы, просторы родные». Б. Мокроусова. Ця незабутня подія відбулася 12 листопада. Співали ми для делегатів шостої партійної конференції Ленінського району м. Вінниці. А тижнем пізніше наш хор запросило для зйомки республіканське телебачення, щоб його виступ показати у програмі «Сонячні кларнети».

А зародився наш хор з легкої руки і благословення Івана Васильовича Кузьміна, ректора нашого інституту. Багато він зробив для того, щоб переконати викладачів і співробітників у необхідності вийти на сцену. Задум його втілила в життя науковий співробітник А. В. Шевченко. Отак ми, образно кажучи, й народилися. На радість і втіху собі і всім, хто нас тепер слухає.

Підтримку ми відчуваємо постійну як з боку ректорату, так і партійного комітету. І це вселяє нам наснагу.

Хоровий колектив — це колектив людей, об'єднаних за покликом душі, людей активних, веселих за вдачею, які охоче віддають свій вільний час для загальної справи — дозвіллю і відпочинку інших.

У хорі багато людей, які співають у ньому з дня заснування колективу. Це — М. Змієвська, В. Осадчук, Б. Гріга, В. Климчук, П. Котляров, М. Осадчук, Т. Афанасьєва, Н. Белінська, В. Камінський та багато інших. В числі ветеранів О. Корзін, Л. Веселовська, Л. Польська, О. Слінявчук, Ю. Шеремет, Г. Лукашевич, К. Столяр, Л. Поліщук, Г. Майхрук.

Пісня об'єднує, пісня веселить серця, людей, пісня в одних лавах борців за мир на землі.

У репертуарі хору — твори російських і українських композиторів, народні пісні. Нині жодна урочиста подія в інституті не проходить без участі хору. А керує ним І. М. Друкер.

О. МІСЮРА,
асистент кафедри фізики, член хору.

СПОРТ

ВЛУЧНІ ПОСТРІЛИ

У м. Тбілісі завершився чемпіонат Центральної ради ДСТ «Буревісник» по стрільбі з луку на приз Олімпійської чемпіонки, заслуженого майстра спорту СРСР Кетован Лосаберідзе.

Протягом чотирьох днів більше 80 сильніших спортсменів змагалося за звання чемпіонів товариства у вправі (М-2) і на дистанціях 90, 70, 50, 30 метрів.

Спортивну честь нашого інституту на цих змаганнях захищали студенти радіотехнічного факультету, майстри спорту СРСР Михайло Філь і Микола Хомін, які виступали за збірну студенську команду України.

Українські спортсмени стали переможцями чемпіонату у командному заліку і завоювали звання чемпіонів.

В особистій першості успішно виступив Михайло Філь, встановивши новий рекорд області у вправі М-2 з результатом 2430 очок.

За результатами чемпіонату М. Філь і М. Хомін ввійшли до складу збірної команди для підготовки до Всесоюзних студентських ігор, які відбудуться у червні наступного року на нашому інститутському стадіоні «Олімп».

П. ТУРЛЮК,
суддя республіканської категорії.

КЛУБ СИЛЬНИХ І МУЖНІХ

У Вінниці широко розчинив двері дитячо-юнацький військово-спортивний клуб «Орля». Ініціаторами його створення стали Замостянський райком ЛКСМУ і райжитлооб'єднання. Тепер будинок № 43 по вулиці Павлика Морозова став чи не найулюбленішим місцем, де збираються юнаки та дівчата, які мешкають на території четвертої житлово-експлуатаційної дільниці.

Перші заняття тут провели Герой Радянського Союзу, голова цього клубу А. В. Костюк, майстер спорту, переможець багатьох міжнародних стрілецьких змагань Г. Ф. Вольшанський і педагог - організатор В. В. Порохов. У розкладі роботи клубу заняття секцій, зокрема, з футболу, хокею, боротьби самбо, кульової стрільби, а також гуртків цивільної оборони, юних санітарів тощо, а в години дозвілля працює дискотека.

В наступному році клуб справлятиме друге новосілля. Над Бугомрікою зросте нова сучасна двоповерхова споруда, куди й переїде зміцнівше «Орля». На її будівництво й обладнання спеціальних кабінетів та залів вже виділено понад сто тисяч карбованців.

В. о. редактора
Б. Пономаренко

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 05289. Зам. 4631.
Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут. Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№44 (124) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 23 грудня 1983 року. | Ціна 1 коп.

До 10-річчя ВПІ

ПРЕСТИЖ ДИПЛОМА

Щороку випускники нашого вузу одержують дипломи про вищу освіту. Кожний такий документ повинен засвідчувати про високу професійну виучку його власника, його активну громадянську позицію, багатство духовної культури. Однак насправді інколи виявляється, що ціна у диплома різна: один молодий спеціаліст з перших же кроків проявляє себе як особистість яскрава, неспокійна, здатна на відповідальні рішення, іншого ж доводиться роками доучувати, та він здебільшого так і не піднімається до необхідного професійного рівня.

Причини тут бувають різні: і прорахунки у вихованні студентів, і недостатня готовність окремих абітурієнтів продовжувати освіту, а інколи й інфантильність молодих людей. Виловлювати і виправляти подібний «брак» важко — він за своєю суттю індивідуальний, і кожний подібний випадок заслуговує розумного, терпеливого, тактовного втручання. Буденна, копітка ця робота вимагає не лише часу і сил, але й здатності розуміти сучасну молодь. Цим, зрозуміло, й займаються викладачі, які люблять свою справу, глибоко віддані їй.

Якщо сказати, що нині у країні налічується дев'ятсот вищих учбових закладів, то само по собі стає зрозумілим, що серед них є прославлені університети, академії, технічні вузи, які користуються високим авторитетом, і порівняно молоді інститути, які ведуть постійний пошук своєї «фірмової марки» при підготовці спеціалістів. Десятиріччя з дня заснування нашого інституту, яке ми збираємося відзначити, стане першою сходинкою, від якої почнеться літопис наступних десятиріч, нашого невпинного руху вперед.

І от нині мені спадає на думку таке. Але ж всі вузи країни, незважаючи на свій вік, видають дипломи своїм вихованцям за єдиним зразком, і кожний такий документ з точки зору держави дає однакові права, рівнопрестижний у суспільному смислі, хоча треба визнати, що вагомість їх досить-таки різна.

Було б нереально, звичайно, передбачати, що всі вузи вийдуть на передні позиції у справі підготовки спеціалістів, та й шаблон, одноликість вищої школи протипоказані. Мова, очевидно, повинна йти про інше: забезпечити високий рівень якості освіти. Над цим і трудиться нині наш колектив.

Найвимогливіша педагогічна і наукова атмосфера вищої школи вимагає від кожного члена його багатотисячного колективу особливої зібраності, основаної на сплаві свідомої дисципліни з ініціативою і творчістю. На це орієнтують працівників вузу матеріали червневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, де зокрема, йшлося про вищу школу, її проблеми в організації виховання і підготовки спеціалістів.

У нашому інституті здійснюється контроль за якістю підготовки спеціалістів. Діапазон цієї роботи великий — від прийомних екзаменів до змісту курсових і дипломних проектів, від організації навчального процесу до розподілу і використання молодих спеціалістів.

Сьогодні такий розподіл триває. Мине небагато часу і наші вихованці з дипломом Вінницького політехнічного прибудуть на виробництво. Тож дбати про престиж документа, виданого у нашому інституті, велика честь і обов'язок кожного молодого спеціаліста, який прийде на підприємство. Тим більше, що документ цей буде виданий у ювілейний рік вузу — десятиріччя з дня його заснування. Нехай же Вінницький політехнічний завжди надихає на постійні творчі пошуки, з його іменем пов'язуються найкращі сторінки біографій його вихованців.

М. КОВАЛЕНКО,
професор.

СЕСІЯ НЕЗАБАРОМ — БЕРЕМО ПІДВИЩЕНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

НИНІ наш священний обов'язок перед Вітчизною — це навчання, активна життєва позиція, дисципліна.

За підсумками двох сесій наша група 2-ПЕ-79 здобула перше місце в огляді-конкурсі академічних груп інституту.

Цього студенти домоглися завдяки сумлінній праці, почуття високої відповідальності.

Під час підготовки до сесій у групі були створені бригади по читирип'ять чоловік у кожній. За цими невеличкими колективами був закріплений відмінник, перед яким стояло завдання підготувати ще одного відмінника.

Як показала сесія, група склала екзамени на «4» і «5», середній бал — 4,57. Новий спосіб підготовки до занять і складання екзаменів у нас діє протягом усього учбового року.

Наша група проявила патріотичну ініціативу і зібрала у радянський Фонд миру перший внесок — двадцять карбованців. Нехай же ця невеличка сума посприяє розв'язанню великої проблеми — миру на всій планеті.

Перед нами остання екзаменаційна сесія, державні екзамени. Група зобов'язалася отримати на сесії четвірки і п'ятірки, успішно витримати і державні екзамени.

Е. МАМЕДОВ,
комсорг групи, п'ятикурсник енергетичного факультету.

СЕРДЕЧНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Енергетичний факультет — один з найстаріших нашого інституту. У 1969 році тут навчалося 218 студентів, налічувався 21 викладач. Слабкою тоді була учбово-лабораторна база, не велась наукова і навчально-методична робота.

Та факультет, як і весь тодішній філіал Київського політехнічного інституту, набирався сил — зростала кількість вступників, приходили нові викладачі і співробітники.

Нині на факультеті плідно трудиться 44 кандидати технічних наук, навчається 12 аспірантів, розкриває свої горизонти наука.

Повнокровним життям живуть і сумлінно трудяться викладачі енергетичного факультету, дбають про вдосконалення учбового процесу, прагнуть забезпечити високу якість знань студентів.

З нагоди професійного свята — Дня енергетика сердечно вітаємо викладачів і співробітників факультету, студентів, бажаємо всім творчих успіхів, щастя і доброго здоров'я.

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ, ПРОФКОМ, КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ.

Колективний підряд в дії

Настає особливо напружена пора у студентському житті інституту. В усьому відчувається новий подих. Це дає про себе знати зимова екзаменаційна сесія, яка розпочнеться у перших числах січня. Партійні, профспілкові, комсомольські організації все роблять для того, щоб запезпечити високу якість знань, відмінну успішність. Бригадна форма підготовки до екзаменів — це якраз та нова форма мобілізації зусиль студентів, яка приносить найкращі наслідки. Нині, в багатьох аудиторіях можна побачити, як іде підготовка до сесії. Цей кадр — один з десятків.

Фото Р. Кутькова.

У ректораті, профкомі і комітеті комсомолу

ПРО ПІДСУМКИ ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ ГРУП

Ректорат, профком і комітет комсомолу підбили підсумки Ленінського огляду - конкурсу груп. Всього в інститутському турі огляду-конкурсу взяло участь 17 кращих груп факультетів. За підсумками конкурсу за 1983 рік кращими групами інституту визнано:

Другий курс, 2 ПЕ-82 (профорг **А .Марчевська**, комсорг **Т. Бірюкова** староста **А. Хохуля**).

Третій курс, 4- ТМ-81 (профорг **Н. Іващук**, комсорг **А. Кукурудзяк**, староста **С. Хокод**).

Четвертий курс, 5-ТМ-80 (профорг **Р. Гусейнов**, комсорг **О. Климчук**, староста **І. Демчук**).

П'ятий курс, 2- ПЕ-79 (профорг **А. Шакун**, комсорг **Е. Мамедов**, староста **А. Давиденко**).

Переможці і призери огляду - конкурсу представлені до нагород грамотами, вимпелами, грошовими преміями. Всім студентам кращих груп ректором оголошено подяки, профком виділив їм пільгові туристські путівки на зимові канікули.

Підсумки огляду-конкурсу груп 1983 року показали вищий рівень його організації і ефективності, соціалістичне змагання посприяло кращому досягненню вищих кінцевих результатів груп, курсів, факультетів інституту.

Однак на факультеті автоматики і обчислювальної техніки (декан С. Г. Лютворт, голова профбюро В. Миронюк, секретар комітету комсомолу І. Белінський), інженерно - будівельному (декан П. І. Антоник, голова профбюро В. Лещенко, секретар комітету комсомолу Т. Пилипчук) підсумки огляду-конкурсу підбиті на недостатньому організаційному і ідейно-політичному рівні, несвоєчасно представлено звітні документи, які були оформлені з порушеннями, допущено неточності. Причина в тому, що штаби, по організації соціалістичного змагання, профбюро і комітети комсомолу ФАОТу і інженерно - будівельного факультету недостатньо займалися організацією змагання, що й призвело до його низької ефективності.

На спільному засіданні профкому і комітету комсомолу внесено зміни у положення огляду-конкурсу груп: змінено строки підбиття підсумків — вони будуть підбиватися раз на рік за підсумками навчального року у вересні—жовтні. У прийнятій постанові намічено конкретні заходи по вдосконаленню організації огляду-конкурсу.

З метою вдосконалення соціалістичного змагання ректорат і профком оголосили огляд-конкурс груп на кращу організацію роботи в групі по зміцненню навчальної дисципліни і підвищенню якості знань. Затверджено положення про огляд-конкурс, розроблено заходи по його організації.

Тепер в усіх групах беруться соціалістичні зобов'язання на новий рік. Завдання профспілкового і комсомольського активу груп, старост і кураторів груп, профбюро і комсомольських бюро, деканатів і кафедр організувати взяття напружених соціалістичних зобов'язань і розгорнути роботу по їх неухильному виконанню.

Ректорат, профком і комітет комсомолу поздоровили переможців соцзмагання, побажали студентам дальших успіхів у виконанні рішень XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, XVII з'їзду профспілок СРСР .і XIX з'їзду ВЛКСМ.

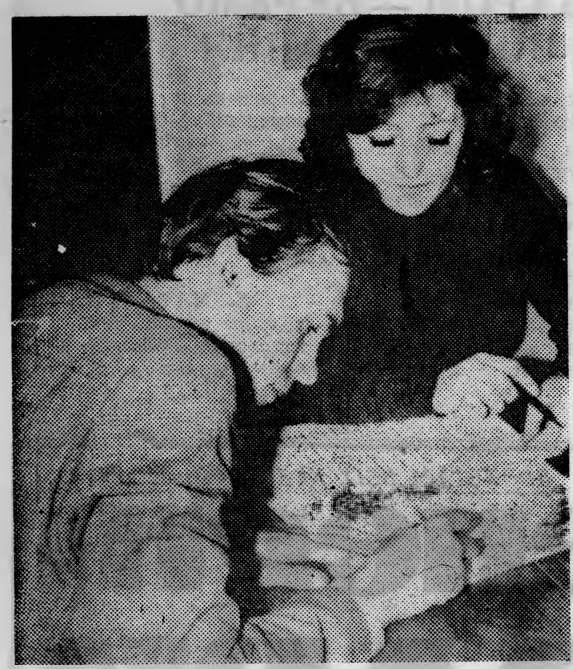

Така подія ніколи не забувається, бо вона буває раз у житті. Вперше юнак чи дівчина переступає поріг учбового закладу, вперше і востаннє сідає ось так за стіл, щоб своїм підписом скріпити згоду про своє призначення на місце роботи.

П'ятикурсники ще не прощаються з інститутом, у них попереду ще багато роботи. Найперший і найголовніший обов'язок — ретельно підготуватися і відмінно захистити дипломні проекти. Та вже день, прочастіше виникають розмови про завтрашній день, про підприємства і колективи, в яких доведеться трудитися.

Що ж, на те вони і п'ятикурсники, сьогодні ще студенти, а завтра командири виробництва. А жити завтрашнім — значить жити своїм майбутнім.

На знімку: на розподілі п'ятикурсник факультету автоматики і обчислювальної техніки Андрій Єлісеєв.

Фото Р. Кутькова.

Активні методи навчання

ЦЕ—ВАЖЛИВИЙ РЕЗЕРВ

Удосконалювати систему вищої і середньої спеціальної освіти — значить постійно впроваджувати в учбовий процес активні форми і методи навчання, сучасні технічні засоби. Про це йшла конкретна і ділова розмова на Всесоюзному науково-практичному семінарі «Теоретичні і практичні основи розробки і застосування діло в и х ігр у вузі», який відбувся у листопаді нинішнього року в московському інституті управління імені С. Орджонікідзе. Тепер ні в кого не виникає сумніву, що впровадження активних методів навчання підвищує ініціативу і творчість студентів, сприяє пошукам оптимальних варіантів розв'язання поставлених завдань.

Про це яскраво засвідчує наш досвід апробації окремих елементів ділової гри по темі «Економічна оцінка проектних рішень і вибір оптимального варіанту спорудження районної електричної мережі» у групі ЕПП-80 з дисципліни «Економіка енергетики СРСР». Ділова гра була розроблена з врахуванням економічно - математичних методів і ЕОМ.

Правильна організація ділової гри дає змогу студентам в умовах динамічності виробничих процесів і складних господарських ситуацій застосувати найбільш економічні рішення.

Наш досвід підтверджує, що організація ділової гри повинна носити комплексний характер, який має елементи суміжних дисциплін. Саме проведення ділової гри з названої теми забезпечує комплексну підготовку до дипломного проектування з врахуванням вимог технічних і економічних дисциплін.

Разом з тим процес апробації виявив ряд «вузьких місць», які негативно впливають на організацію даного виду учбових занять. Виходячи з цього, на наш погляд, необхідно, поперше. кожне заняття по діловій грі проводити не менше 4—6 годин, причому проводити безперервно, не варто розтягувати час між послідовністю занять. Тому потрібно внести корективи в учбові плани і розклад занять.

По-друге, підготувати інформаційний збірник норм і нормативів, які б сприяли прискоренню процесу розв'язання задач. По-третє, навчити студентів основам лінійного програмування і складання програм для ЕОМ з метою прискорення процесу прогнозування техніко-економічних показників у відповідності з вихідними даними. І, нарешті, провести належну попередню роботу з психологічної підготовки студентів до ділових ігор, спрямувати їх волю на подолання труднощів на шляху досягнення кінцевих результатів.

Відмітимо, що питання, зв'язані з організацією і проведенням ділових ігор, розглядалися на засіданнях кафедри економіки промисловості і організації виробництва, тепер ведучі доценти кафедри В. Смалій, Г. Бушмич і О. Марченко готують відповідні методичні вказівки до ділових ігор по курсах економічних дисциплін.

Прискорення впровадження ділових ігор є важливим резервом для розвитку у майбутніх командирів виробництва економічного мислення і соціалістичної діловитості.

В. ПОГОСЯН,
доцент кафедри економіки промисловості і організації виробництва.

Колективний підряд—в дії

Домагатися вищої ефективності

В інституті відбулися збори профспілкового і комсомольського активу. У прийнятій спільній постанові головна увага звертається на необхідність більш активного впровадження колективного методу підготовки студентів до занять.

Чому це питання стало актуальним і привертає до себе надзвичайну увагу?

Загальновідомо, що різке підвищення продуктивності праці — одне з найголовніших завдань на сучасному етапі розвитку нашої економіки і розв'язувати його без суттєвого поліпшення якості підготовки спеціалістів не можливо. Поки що це завдання вирішується не так швидко, як би хотілося, незважаючи на впровадження передових методів навчання.

Справа в тім, що ефективність заходів у значній мірі знижується самим невдосконаленням самостійної роботи студентів, а інколи і її відсутністю. Адже чого гріха таїти — окремі студенти згадують про навчання перед самими екзаменами.

У студентів знаходяться різні причини, щоб під час семестру не працювати в повну силу. Здебільшого на заваді стає відсутність у якійсь мірі особистого примусу до роботи, молодих людей беруть ліньки, небажання і невміння організувати свій робочий час, раціонально його використати.

Цю проблему якраз і беруться розв'язати учбові бригади. Адже, працюючи разом з усіма, студент перебуває під постійним наглядом і контролем товаришів, тут безпосередньо вступає в активну силу своєрідне змагання за краще опанування наукою, при цьому кожен відчуває допомогу і підтримку.

Зрозуміло, сформувати навчальну бригаду не так легко і просто, адже тут належить враховувати багато моментів. Найперше, зважити психологічну сумісність, підібрати справжнього лідера,, визначити місце занять і т. п. Важливо, звичайно, забезпечити і зацікавити студентів у бригадній формі роботи. А це якраз і є, що ми називаємо «вузьким» місцем роботи.

На нашу думку, розподіл стипендії, заохочення студентів повинно проводитися з врахуванням успіхів всієї бригади, групи, а не лише досягнення окремих студентів. Важливо, щоб і викладачі організували свою роботу, враховуючи бригадну форму навчально-виховних заходів у групах. Наприклад, враховували при відповіді бригадира не лише його знання, але й знання бригади, проводили додаткові консультації для бригадирів. Я висловлюю тут особисту думку, вона може бути і спірною.

Таким чином, бригадний метод дає можливість поліпшити якраз самостійну роботу студентів, зробити її результативною, в кінцевому результаті поліпшити якість знань в цілому, кожного студента зокрема.

Наша група прийшла до такої форми роботи не відразу — були суперечки, траплялися невдачі. Та все минуло. Ми ось уже два роки живемо і працюємо по-новому. І якщо у перші роки навчання в інституті наша група відставала від інших, то тепер вона вийшла в число кращих.

Свої досягнення ми оцінюємо не лише показниками у навчанні. Наса м перед ми домоглися поліпшення якості знань всіх студентів, перетворили групу у справжній колектив.

Якщо на першому, другому курсі жодної сесії ми не могли скласти без заборгованості, то потім успіхи різко пішли на краще. І успіхи ці — прямий результат постійного застосування бригадного методу підготовки до занять.

Аналізуючи досвід роботи інших груп інституту, бачимо, що попереду йдуть там, де налагоджено постійний контроль за самостійною роботою студентів, де прагнуть чітко дотримуватися виконання учбових планів кожним студентом, тобто беруть на озброєння ті чи інші форми бригадного методу учбової роботи.

В. ПУШКО,
голова учбово-виробничої комісії профкому, староста групи 2-ЕСС-79 енергетичного факультету.

На кафедрі хімії розробляються можливості по створенню електрохімічних перетворювачів для визначення сірководню у повітрі.

На знімку: старший науковий співробітник кафедри хімії О. Максименко і інженер Т. Ющенко.

Фото Р. Кутькова.

БІДИ НЕ СТАЛОСЯ

Пригоди

Суботнього дня молодший науковий співробітник кафедри технології і автоматизації машинобудування Олександр Олександрович Гуменчук був біля мосту, що пролягає через Південний Буг у напрямку залізничного вокзалу, раптом почув крик, а потім побачив на льоду двох людей, які провалилися у крижану воду.

Роздумувати було ніколи, і Гуменчук поспішив на допомогу. Разом з двома товаришами він подав допомогу потерпілим, доставив їх у медпункт Палацу спорту «Авангард». Життя жителів м. Вінниці А. Вовк і В. Беспалько було врятовано.

О. КУЗЬМІН,
голова профкому інституту.

Спорт Спорт

Кубок завойовано

З чотирнадцятого по вісімнадцяте грудня у спортивному корпусі медичного інституту розігрувався Кубок обласної ради профспілок по баскетболу серед чоловічих команд. У розиграші брали участь переможці першості обласних спортивних товариств нинішнього року.

Чоловіча збірна нашого інституту брала участь у змаганнях як переможець першості студентського товариства «Буревісник». Перемігши своїх суперників — чемпіонів спортивних товариств «Авангард», «Колос», «Спартак» — наша команда завоювала кубок облпрофради.

Добру гру на змаганнях продемонстрували першокурсник машинобудівного факультету Олег Лепешкін, третьокурсник радіотехнічного факультету Віктор Прищепа.

Готував команду до змагань Л. О. Берестов.

Ю. АНДРОЩУК,
студент четвертого курсу енергетичного факультету.

В. о. редактора
Б. Пономаренко

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 04303. Зам. 4750.
Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут. Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500.

Влияние температуры и влажности на характеристики

З НОВИМ 1984 РОКОМ!

ВІТАЄМО З СВЯТОМ

Завершується 1983 рік, що ввійде в історію як рік наполегливої боротьби трудящих за збереження миру на планеті. Рік, що минає, лишає для радянських людей добрий слід на землі. Самовіддано потрудилися у серцевинному році п'ятирічки робітники, колгоспники, наша слана інтелігенція над перетворенням у життя рішень XXVI з'їзду КПРС. Викладачі, співробітники, студенти нашого інституту доклали і докладають багато зусиль, щоб успішно справитися з поставленими завданнями перед вищою школою.

Навчальну і виховну роботу ведуть сотні викладачів, які готують висококваліфікованих спеціалістів, прищеплюють їм любов до науки, забезпечують високу якість знань, роблять все для того, щоб майбутні інженери активно сприяли дальшому розвитку науково-технічного прогресу.

Наш інститут постійно розширює і зміцнює наукові зв'язки з організаціями, промисловими і сільськогосподарськими підприємствами, надає їм посильну допомогу.

В обстановці високого політичного і трудового піднесення інститут зустрічає четвертий рік п'ятирічки.

Сердечно поздоровляємо весь колектив з Новим, 1984 роком, бажаємо всім доброго здоров'я, щастя, успіхів у праці, навчанні, творчості!

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ, ПРОФКОМ, КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ.

ВСТУПАЮЧИ У РІК НОВИЙ

Вступаючи у рік новий, ми підбиваємо підсумки всьому тому, що зроблено, думаємо про те, що з намічених планів, поставлених завдань втілилося в життя, дало добрі наслідки. Взята листопадовим (1982 р,) Пленумом ЦК КПРС на лінія зміцнення дисципліни і порядку в усіх ланках реалізується і приносить добру користь.

Рік, що минає, у цьому розумінні можна назвати роком доброго тонусу. Вчені визначають це поняття, як напругу без почуття втоми, напругу, що задовільняє і цілком відповідає нашим потребам. Тому-то минулий рік був роком саме такого тонусу, роботи, де навчання і виховання студентів, викладацька діяльність проходили цілеспрямовано і напружено.

Одним з головних наших завдань було і залишається примноження зусиль у боротьбі за мир, проти гонки озброєнь, яка розв'язана американським імперіалізмом і ставить планету на грань термоядерної катастрофи. Головна наша протидія всім проявам ворожих сил — це сумлінне навчання, безумовне виконання своїх службових обов'язків, дисципліна і порядок в усьому.

Бо чим сильніша і могутніша буде наша країна, чим впевненіша буде її хода, чим більше буде відходити від людства загроза ядерної війни. Адже ворог рахується тільки з реальною силою, реальною могутністю. Людська сила здатна стримати, зупинити його.

Фініш року, що минає, це одночасно і підготовка до старту. Старту року нового. Адже все, що ми звершуємо у теперішньому, спрямоване в майбутнє. Підбиваючи підсумки, ми проникливо і впевнено дивимося вперед, у завтра, бо безупинний наш рух до прогресу, до нових мирних завоювань в ім'я щастя людей, миру на земній кулі.

Ми усвідомлюємо, що минулий рік — це частина історичного шляху, пройденого рідною Вітчизною. З гордістю оглядаємо ми цей шлях. Ми окрилені гуманними цілями: утвердити мир і щастя людей.

У березні наступного року закінчується строк повноважень Верховної Ради СРСР, намічено нові вибори у вищий орган державної влади. Підготовка до виборів, як сказано у прийнятій Постанові ЦК КПРС, повинна проходити під знаком дальшого розвитку соціалістичного народовладдя, зміцнення блоку комуністів і безпартійних, ще ширшого залучення громадян до управління справами держави і суспільства.

Минулий рік входить в історію як рік нашого могутнього мирного наступу. Проводжаючи його, ми один одному бажаємо щастя, здоров'я, нових успіхів у житті, праці і навчанні.

І. МЕЛЬНИК,
секретар парткому.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 45 (125) | Виходить раз на тиждень | П'ятниця, 30 грудня 1983 року. | Ціна 1 коп.

НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ

В інституті багато зроблено для того, щоб змістовно оформити агітпункти, забезпечити їх необхідною літературою, наочною агітацією. Розроблено тематику лекцій, доповідей, бесід з виборцями.

В інститутському агітпункті вивішено плакати, транспаранти, тут оформляється випуск стінної газети «Голос виборця».

СЛАВНА РІЧНИЦЯ

Першого січня виповнюється двадцять п'ять років Кубинської революції. Цей день на Кубі називають червоним днем в історії своєї республіки. Червоний колір — це колір крові тих, хто загинув у боротьбі за незалежність нашої країни, віддав своє життя за наше щасливе майбутнє.

Двадцять п'ять років наша республіка живе під мирним небом і будує соціалізм. Весь наш народ бере активну участь у цьому історичному процесі, вбачаючи в ньому єдино правильний шлях дальшого розвитку республіки.

В єдиному строю з батьками і дідами у будівництві нового життя і молоде покоління кубинців.

Сьогодні ми, представники соціалістичної Куби, навчаємося у радянській країні, щоб повернувшись на батьківщину, бути корисними своєму народові, разом трудитися на загальну справу трудящих.

Тепер, коли США посилюють гонку озброєнь, ми, кубинська молодь, підтримуємо радянський народ, все прогресивне людство світу у боротьбі за мир, проти розміщення американських ракет у Західній Європі.

Ми підтримуємо Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС Ю. В. Андропова і разом з братнім радянським народом, з молоддю вашої країни виступаємо за мир і дружбу людей всього світу. Миру—мир!

Земляцтво кубинських студентів імені Че Гевари.

Інститутська панорама: події, факти

НІ-ЯДЕРНІЙ ЗАГРОЗІ

Світлими надіями, мріями про мир, про щасливе майбутнє живуть сьогодні радянські люди. Ми — за мир, ми — проти гонки озброєнь. Але розуміємо водночас, що при тій напруженій міжнародній обстановці, що склалася нині, міць ьі обороноздатність нашої країни, країн соціалістичного табору —**головна запорука миру.** Тому, гаряче схвалюючи Заяву Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова, колектив інституту заявляє: в ім'я миру, в ім'я могутності нашої Батьківщини будемо працювати і навчатися з подвоєною енергією.

На виробничій нараді кафедри теоретичної механіки було вирішено докладати всіх зусиль для комуністичного виховання студентської молоді, готувати висококваліфікованих спеціалістів, далі зміцнювати могутність нашої держави.

Для зміцнення миру між народами співробітники кафедри вирішили відрахувати у Фонд миру одноденну заробітну плату.

З ініціативи старшого виконроба І. Осадчука і виконроба О. Кринець ремонтно - будівельної групи інституту на загальних зборах було вирішено перерахувати у Фонд миру із заробітної плати близько двохсот карбованців. Виробничники заявили: нехай рік, який минає, ввійде в історію нашого могутнього мирного наступу, боротьби проти ядерної зброї, проти загрози нової війни.

БІЛЬШЕ чверті віку трудиться на нелегкій педагогічній ниві Ксенія Іванівна Кольцова. На знімку праворуч. Після закінчення Вінницького педінституту за комсомольською путівкою поїхала вона працювати у Казахстан, на тоді ще мало обжиті цілинні землі.

Потім — аспірантура, захист кандидатської дисертації. З 1975 року Ксенія Іванівна працює на кафедрі вищої математики нашого інституту.

Всі свої знання і досвід вона віддає справі виховання молодих спеціалістів. Великим авторитетом і повагою користується Ксенія Іванівна у своїх колег і студентів.

Колектив кафедри вищої математики бажає у Новому році Ксенії Іванівні доброго здоров'я, нових творчих успіхів, великого людського щастя.

У ДОБРУ путь відправляє технічні новинки науково дослідний сектор, у колективі якого трудиться молодий комуніст партгрупорг Інна Котенко, яка поєднує роботу з навчанням у нашому вузі.

У переддень Нового року товариші щиро поздоровляють Інну з новорічним святом.

Вийшли переможцями

Бюро обкому Компартії України, виконком обласної Ради народних депутатів, президія обласної ради профспілок та бюро обкому ЛКСМУ, розглянувши матеріали про підсумки соціалістичного змагання студентських загонів, які працювали на території області влітку 1983 року, визнали переможцем у соціалістичному змаганні за успішне виконання взятих соціалістичних зобов'язань, скорочення строків і підвищення якості будівництва, досягнення високих результатів у сільськогосподарському виробництві та інших роботах, кращу постановку виховної, громадсько-політичної, спортивно-масової та шефської роботи об'єднаний студентський загін нашого інституту.

Йому присуджено перехідний вимпел обкому Компартії України, облвиконкому, обласної ради профспілок та обкому комсомолу і виділено профкому вузу 300 карбованців на придбання культспортінвентаря.

ДРУЖБА НАУКИ З ВИРОБНИЦТВОМ

МІЦНІЄ СОЮЗ

Ми маємо великі резерви в народному господарстві. Ці резерви треба вишукувати в прискоренні науково - технічного прогресу, широкому і швидкому впровадженні у виробництво досягнень науки, техніки, передового досвіду.

Роль і значення науки в дальшому розвитку народного господарства з собливою силою підкреслив XXVI з'їзд КПРС. Нині без науково-технічного прогресу просто неможливо вирішувати ті завдання, які настійно ставить життя.

Отож найперша справа наукових і господарських кадрів всемірно сприяти зміцненню зв'язків науки і виробництва, шукати і знаходити нові резерви на шляху інтенсифікації соціалістичної економіки, виявляти тут якомога більше ініціативи і наполегливості.

Саме пр це йшлося на Днях науки в області, проведених в рамках республіканського єдиного політдня на тему «Союз науки і виробництва». Пропагандистські групи, у складі яких були провідні науковці і спеціалісти, партійні і господарські керівники, пропагандистський актив, зустрілися з трудівниками виробничих колективів міст і сіл щоб на фініші року підсумувати зроблене, намітити плани на майбутнє.

Від нашого інституту на Днях науки в області побували ректор І. В. Кузьмін, проректор В. С. Осадчук, завідуючий кафедрою історії КПРС Б. А. Вальчук, виконуючий обов'язки професора В. К. Шановський та інші товариші.

Б. ПОНОМАРЕНКО,
завідуючий кафедрою політекономії.

Якщо бажаєте відпочити

У студентський профком на перший квартал наступного року надійшли путівки в санаторії на 24 дні, в санаторії — профілактрії з 3 січня, 27 січня, з 22 лютого, 19 березня.

Для лікування органів кругообігу — курорт Кобулеті (Грузія) з 19 січня — вартість 30 крб. 60 коп., курорт Сочі — санаторій «Золотий колос» з 16 січня — вартість 30 крб; курортна поліклініка № 2 з 20 лютого — вартість 32 крб. 10 коп.

Для лікування кістково-мускульної системи — курорт Цхалтубо (амбулаторне лікування) з 30 січня — вартість 28 крб. 80 коп.; курорт Євпаторія санаторій імені 40-річчя Жовтня з 21 січня — вартість 34 крб. 50 коп.; курорт Синяк (Закарпатська обл.) санаторій «Синяк» з 24 березня — вартість 36 крб.

Для лікування органів харчотравлення — курорт Феодосія (амбулаторне лікування) з 5 березня — вартість 42 крб.; курорт П'ятигорськ санаторій «Ленінські скали» з 10 березня — вартість 48 крб.

Путівки в пансіонати і будинки відпочинку.

В пансіонат відпочинку «Весна» (Туапсе) на 12 днів з 22 березня — вартість 12 крб.; в пансіонат відпочинку «Жовтень» (Одеська обл.) на 12 днів з 9 лютого — вартість 15 крб. в будинок відпочинку «Скадовськ» (Херсонська обл.) на 12 днів з 8 березня — вартість 7 крб. 20 коп: у будинок відпочинку «Енергетик» (Одеська обл.) на 12 днів з 27 січня —вартість 7 крб. 20 коп; в будинок відпочинку «Авангард» (Немирів) з 27 січня на 12 днів — вартість 7 крб. 20 коп.

Путівки по туристських маршрутах ВЦРПС. Московський туристський комплекс «Салют» з 24 січня на 6 днів — вартість 21 крб. 60 коп.; московський туристський комплекс «Ізмайлово» з 25 січня, 26 і 30 січня, 4 лютого на 6 днів — вартість 21 крб.

Подорож по Латвії строком 15 днів з 1 лютого — вартість 28 крб. 20 коп.

Лижна подорож по горах (Ельбруський) 15 днів з 4 лютого — вартість 30 крб.: 90 коп,; по Закарпаттю на 14 днів з 6 лютого — вартість 21 крб. 60 коп.; Ельбруський «Іткол» на 15 днів з 4 січня — вартість — 30 крб. 90 коп.

А вы верьте

Новогодний славный праздник,
Он волшебник и проказник.
И не важно, что примет
Настоящих зимних нет.
Что от снега плачут крыши,
Лужи судорожно дышат,
Что на елочках лохматых
Вместо снежных шапок вата·
Верьте так, как верят дети —
Лучшей ночи нет на свете.
Верьте в сбыточность желаний,
В вечность искренних признаний.
Под веселый танец свечек
Пусть уйдут со всех крылечек
Неприятности былые,
Пусть вам встретится всерьез
Самый добрый Дед Мороз!

Ирина ГУРАЛЬНИК.

Кому довелося побувати на вечорі енергетиків, які відмічали день свого професійного свята, тому надовго запам'яталися виступи учасників художньої самодіяльності, які принесли багато задоволення присутнім у залі.

Тож нехай пісня і жарти, запальний танець будуть добрими супутниками студентів і в Новому році.

На знімку: виступають енергетики.

Фото В. Кучмаря.

Люби і знай свій рідний край

Багата на видатні знаменні і історичні події Вінниччина. Тут народилися, працювали, творили відомі державні і партійні діячі, письменники, художники, музиканти; герої громадянської і Великої Вітчизняної воєн.

Хорошу справу започаткувала обласна наукова бібліотека імені К. Тімірязєва видаючи щороку «Календар знаменних і пам'ятних дат Вінниччини».

І ось вийшов з друку черговий календар на 1984 рік. В ньому зафіксовано дати основних подій і фактів історії, економічного і культурного життя області, вміщено повідомлення про відомих уродженців нашого краю.

Для зручності користування матеріали розміщені в хронологічній послідовності, до окремих дат подані фактичні довідки та короткі списки літератури.

Календар стане в пригоді бібліотечним і культосвітнім працівникам, краєзнавцям, книголюбам, первинним організаціям Товариства охорони пам'ятників. культури і історії у краєзнавчій роботі та пропаганді літератури про рідний край.

Календар вдало доповнює й інші довідкові видання бібліотеки: щорічник «Література про Вінницьку область», тематичний краєзнавчий покажчик, краєзнавчу картотеку.

М. ЗЕЛЬДИЧ,
лектор товариства «Знання».

ДОБРОГО ВАМ НОВОРІЧНОГО НАСТРОЮ! НЕХАЙ ЛУНАЄ ПІСНЯ НА КАРНАВАЛАХ, ВЕЧОРАХ-БАЛАХ! З НОВИМ РОКОМ!

НЕЗАБУТНІ СТОРІНКИ

Читацьку конференцію по книзі В. Титова «Усім смертям на зло» підготували і провели студенти підготовчого відділення з викладачем російської мови Л. Шарейко. Конференція відбулася у читальному залі інженерно-будівельного факультету.

Автор книги В. Титов, закінчивши Луганський гірничий технікум, працював майстром у шахті, під час аварії, рятуючи інших, втратив обидві руки. Його книга — це пристрасна розповідь про нове, повоєнне покоління радянських людей їх героїчну працю.

На конференції виступили студенти В. Лаврентій, Л. Немировська, Н. Клочко, О. Ігольникова, Н. Крук. Вони відмітили, що книги В. Титова цікаві, вони знаходять широкий відгук серед читачів.

Сорокаріччю Великої Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війни присвятили читацьку конференцію «Вірші залишаються в строю» студенти груп 1-ПМ-82, 2-ПМ 82. Це розповідь про поетів, які загинули на фронтах війни.

Добре підготувалися і виступили студенти Н. Ямборко, Л. Адамус, В. Гудок, Л. Титерук; С. Семенов. Вони декламували вірші Миколи Майорова, Муси Джаліля, Михайла Кульчицького, Кості Герасименка, Олександра Гаврилюка та інших.

На конференції прочитав свої вірші учасник Великої Вітчизняної війни Б. Земляков.

Про книги військових поетів розповіла присутнім Т. Меркулова.

Н. ГОРБАЧУК,
працівник бібліотеки.

СПОРТ

РЯДИ МАЙСТРІВ ЗРОСТАЮТЬ

Щороку Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти УРСР, Украда ДСТ «Буревісник» і облспорткомітет планують підготовку майстрів спорту СРСР. Наш інститут нинішнього року повинен був підготувати три майстри спорту по стрільбі з луку боротьбі дзю-до і легкій атлетиці. Напередодні свята Великого Жовтня доведене завдання було виконано.

Майстрами спорту СРСР стали: по боротьбі самбо і стендовій стрільбі студенти машинобудівного факультету Міраб Маребадзе і Ігор Малюта, по стрільбі з луку студенти радіотехнічного факультету Михайло Філь і Ігор Філь, по греблі і легкій атлетиці студенти енергетичного факультету Михайло Малишев і Геннадій Власюк. Став призером чемпіонату ЦТ «Буревісник» і виконав норму майстра спорту СРСР Заза Мірабішвілі.

Багато попрацював з борцями старший викладач кафедри фізичного виховання майстер спорту СРСР П. Т. Забелін. Чимало зусиль доклали також тренери П. П. Турлюк і О. М. Потапова.

О. МРИЩУК.

ПРИЇХАЛИ З МЕДАЛЯМИ

Все більшої популярмолоді набуває захоплюючий вид спорту — стрибки у воду. В дитячо-юнацькій спортивній школі № 2 створено спеціальне відділення, де з юними ефективно працює група досвідчених фахівців. Нещодавно наші земляки відзначились на чемпіонаті Центральної Ради ДСТ «Авангард».

Понад трьохсот стрибунів у воду мірялись силами у Жданові. І тим приємніше, що наші земляки завоювали тут сім призових нагород. Особливо відзначився учень Вінницької середньої школи № 29 Володимир Розбицький. Спочатку юнак продемонструвавши кілька складних стрибків, виявився найсильнішим в стрибках з однометрового трампліну. Потім він вийшов на вишку. І тут теж судді поставили вінничанину найвищі оцінки.

Впевнено виступили також Наталка Карпова Євген Коротков і Юрій Боковий. Чотири вінницькі стрибуни стали кандидатами до юнацької збірної республіки.

В. о. редактора
Б. Пономаренко

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.
Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 05304 Зам. 4849.
Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шесе, 133, Політехнічний інститут. Умовн. друк. арк. 0,48. Тираж 1500.

влагопереноса тяжелых остовов / А. А. Ахмедов, Ю. Б. Гин, Г. С. Киселев, Б. Сулейманов. — Ташкент : Гос. изд-во и архитектура Узбекистана, 1980. № 11, с. 34—36.